

Giới thiệu Tỳ Phu Vinh Dự

Truyện Tỳ Phú Vinh Dự, câu chuyện nói về một chàng trai trẻ vừa mới được nổi tiếng trong giới kinh doanh sự nghiệp đang lên như điều gặp gió và chuyện tình yêu cũng rất thuận lợi không có gì là sơ suất.

Sự nghiệp của anh càng ngày càng thăng tiến, bên cạnh anh lúc nào cũng có những mỹ nữ theo đuổi coi anh như là thần tượng một người đàn ông của mọi thời đại. Nhưng đối với người ngoài nhìn vào thì chắc hẳn anh đang gặp một rắc rối to, một tai họa sắp ập tới đầu anh.

Chuyện anh thăng chức liên tục thật ra đó là một âm mưu nhằm hãm hại anh, đưa anh vướng vào vòng pháp luật không thể nào cứu vãn được hết và bên cạnh anh luôn có một người phụ nữ và người đó chính là gián điệp.

Bạn đang đọc truyện *Tỳ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Về thăm người thân

“Chớ khần trương, giao dịch lớn như vậy, ta chính mình cũng chưa làm qua mấy lần, hôm nay gọi cậu đến là cho cậu tiếp xúc, coi như là cho cậu một cơ hội rèn luyện.” Đỗ Đại Duy kéo cái ghế ra ngồi vào bên cạnh ta, thân là quản lý bộ phận đầu tư công ty đầu tư tài chính kt, Đỗ Đại Duy trên người bao phủ hào quang làm cho người ta chói mắt, tốt nghiệp đại học hàng hiệu nước ngoài, ở khu nhà cấp cao, xe xịn, còn có thể tử xinh đẹp không gì sánh kịp, có thể nói, hẳn là mẫu mực trong công ty, cho dù hẳn tướng mạo xấu xí.

Lầu tám hàng loạt giao dịch đang diễn ra trong phòng, không khí khần trương làm cho người khác hít thở không thông.

Trước mặt ta, những con số và đường cong rậm rạp, chằng chịt và bất quy tắc đang phát sinh kịch liệt thay đổi, ngón tay dừng lại trên bàn phím, theo nhịp nháy của trái tim, mồ hôi lạnh đã chảy đầy gáy.

Hôm nay, Đỗ Đại Duy đột nhiên yêu cầu ta tham dự một đạo quynh giao dịch kỳ hạn, điều này làm cho ta có chút thụ sủng nhược kinh, tuy ta cảm thấy chỉ số đạo quynh so với kỳ hạn giao dịch tiêu chuẩn khá mạo hiểm, nhưng cơ hội khó được, ta hưng phấn nổi lên dũng khí đáp ứng.

Thế nhưng, lúc mở ra tài khoản, ta mới hiểu được vì cái gì Đỗ Đại Duy muốn ta tham gia lần đạo quynh giao dịch kỳ hạn này, nguyên nhân là tổng ngạch giao dịch lần này hết sức kinh người, gần hai tỷ đôla Hồng Kông, đây là lần đầu tiên ta tiếp xúc dịch kỳ hạn khổng lồ như thế giao, lúc trước, chỉ có thể đầu tư hạn mức cao nhất chỉ là 500 vạn đô la Hồng Kông.

“Đỗ quản lý, tôi đối với tiêu chuẩn Poole cũng biết chút ít.....”

Ta nhìn thoáng qua Đỗ Đại Duy, trên khuôn mặt mậpmạp đã bắt đầu run run, con mắt nhỏ hẹp toát ra bất an cực lớn, tuy là đang an ủi ta, nhưng hẳn thoát nhìn so với ta càng khần trương. Ta càng kỳ quái, vì cả ị Đỗ Đại Duy phá lệ mời ta tham gia giao dịch trọng yếu như thế, dù sao hẳn đối với đạo quynh chỉ số quen thuộc hơn, mà ta chỉ có lòng tin với chỉ số tiêu chuẩn Poole.

Hiện tại ta rốt cục minh bạch, Đỗ Đại Duy tới tìm ta là vì tăng thêm lòng dũng cảm và tìm sự hỗ trợ.

“Cũng không khác lắm, đạo quynh là công nghiệp, tiêu chuẩn Poole là kỳ chỉ hỗn hợp, đều là sòng bạc cực lớn, tất cả mọi người đang đánh bạc.”

Đỗ Đại Duy bùng tách cà phê lên nhưng không uống mà hướng ta nở nụ cười quỷ dị, nụ cười này khô khốc xảo trá, tựa hồ ẩn chứa một âm mưu.

Ta sớm quen vẻ tươi cười xảo trá của hắn, hẳn thoát nhìn tựa như một hồ ly giáo hoạt khừu giác linh mãnh lão, nhất là đối với thị trường chứng khoán, có khừu giác phi thường nhạy cảm với biến hóa thị trường, mỗi lần ra tay, vô luận thế nào luôn có thể trong một kích giành thắng lợi, vì công ty sáng tạo ra lợi nhuận kinh người, chính hắn cũng được lợi nhuận phong phú, hắn ở biệt thự Vọng Hải, đi xe là Ferrari, vượt vẻ đệ nhất mỹ nhân được mọi người công nhận.

Công ty chúng ta mỹ nữ như mây, không chỉ là cấp thành phố mà cũng là tuyệt hảo khắp đất nước. Nhưng nam tính đồng nghiệp trong công ty đều nhất trí công nhận thế tử Đỗ Đại Duy Cát Linh Linh dù không phải thiên hạ đệ nhất mỹ nhân, chỉ ít cũng là đệ nhất mỹ nhân thành phố Liên Ninh, có thể ôm mỹ nhân như vậy tất làm người đó kỳ cùng hâm mộ. Cho nên, Đỗ Đại Duy là nam nhân mẫu mực trong lòng nhiều người.

Nhưng Đỗ Đại Duy không phải chuẩn mực của ta, ta luôn không thích hắn, vì vẻ âm hiểm độc ác của hắn, vì hắn muốn ngăn cản ta truy cầu một vị đại mỹ nhân, vị này mỹ nhân tên gọi Đái Tân Ni.

Đái Tân Ni là thư ký hành chính trong công ty, một nữ nhân ít xuất hiện nhưng hàm súc sự kiêu ngạo, buồn bực, mỹ mạo của nàng gần như sánh ngang Cát Linh Linh. Hai nữ nhân phong cách hoàn toàn bất đồng, một người là thiếu phụ ở nhà, một người là thành phần tri thức; Một người khó như đào lý, một người lạnh lùng như băng; Một người lớn mật, một người ít xuất hiện hàm súc. Nếu như muốn tìm điểm tương đồng giữa các nàng, có thể là tính

tình đều rất nóng nảy, rất dã man.

“Trong công ty khắp nơi đồn thổi, nói cậu thích Đái thư ký.”

Đỗ Đại Duy chậm rãi uống xong chén cà phê bụng thật lâu, tựa như con mồi đã sớm trở thành vật trong tay, không cần nóng lòng nhai nuốt, mà là tế phẩm chậm rãi hưởng thụ, hẳn thoát nhìn một chút cũng không nóng nảy.

“Chẳng lẽ Đỗ quản lý cũng thích nàng?”

Ta không phủ nhận, bởi vì đây là sự thật.

Thế nhưng mà “Đái Tân Nỉ” ba chữ theo trong miệng Đỗ Đại Duy nói ra thật xúc động thần kinh mẫn cảm của ta, ta âm thầm cảnh giác, dù sao địa vị Đỗ Đại Duy trong công ty gần với tổng giám đốc Chu Cửu Đồng, nếu hắn vừa ý nữ nhân nào trong công ty, tin tưởng nữ nhân đó khó thoát khỏi ma trảo của hắn. Nghe nói, trong công ty chỉ ít có hai nữ nhân phát sinh mập mờ với hắn, cho nên, cho dù trong công ty mỹ nữ như mây, nhưng ta đến nay vẫn lẻ loi một mình, bạn gái cũng khó kiếm, không phải mất quá cao, khẩu vị bất bễ, mà là lo lắng coi trọng vị nào trường phòng công ty độc chiếm, kết quả khôn chỉ là một hồi không vui, thậm chí còn rơi vào kết cục bi thảm bị ép tạm rời cương vị công tác.

“Dù ta không thích, cơ hội của cậu cũng không nhiều.”

Đỗ Đại Duy mặt mũi tràn đầy mỉa mai, thấy ta sắc mặt khó coi, hắn vẫn đã kích ta: “Nữ nhân như Đái Tân Nỉ sẽ vừa ý cậu sao? Cho dù nàng vừa ý cậu, cậu có thể cho nàng cuộc sống tốt sao?”

“Nàng tuy không dùng đồ xa xỉ như vợ ta, nhưng nàng dùng túi xách rẻ nhất cũng phải năm vạn.” Cảm xúc ứ oải tự nhiên sinh ra, Đỗ Đại Duy lời nói như cương châm đâm vào trái tim ta. Tiền lương của ta mới hai vạn, so với những người thành công mà nói xác thực quá khó coi, Đái Tân Nỉ kiêu ngạo tuyệt sắc như thế, nàng há chịu gả cho loại tiểu bạch kiểm như ta? Ta thở dài bên trong quật cường cãi lại “Cơ hội không nhiều lắm nhưng không phải là không có.”

“Không chịu đơn giản buông tha chính là bản sắc nam nhân.”

Về mặt Đỗ Đại Duy không biết là khen ngợi hay là chế nhạo:

“Bất quá, nam nhân còn phải có một loại tố chất.”

Ta nhìn không được hỏi: “Tố chất gì?”

“Đam lược.”

Đỗ Đại Duy con mắt nhỏ hẹp bắn ra hàn quang bức người.

Ta hung ác nói: “Vớ vẩn, tôi có thể giết bất kỳ kẻ nào muốn đoạt nữ nhân của tôi.”

Lời này vừa ra khỏi miệng, trong lòng ta cũng âm thầm buồn cười, những lời ngây thơ như thế nhất định khiến Đỗ Đại Duy khinh thị, chính là ta cố ý để cho đối thủ khinh thị sẽ càng dễ đánh bại hắn. Dù ta không thích Đỗ Đại Duy, hắn vẫn là đối thủ của ta.

Vô luận là sự nghiệp hay nữ nhân, hắn đều là đối thủ số một của ta, huống chi, ta đã sớm biết rõ Đỗ Đại Duy một mực ngấp nghé Đái Tân Nỉ.

Thiên hạ đệ nhất mỹ nhân đã làm của riêng, còn có ý đồ với nữ thần trong lòng ta, Đỗ Đại Duy quá tham lam khiến ta mãnh liệt chán ghét, bởi vậy, hắn không chỉ là đối thủ của ta, hay địch nhân của ta, lời nói tuy ngây thơ, nhưng cũng là cảnh cáo hắn.

“Mãng phu.”

Đỗ Đại Duy hiển nhiên đối với cảnh cáo của ta chẳng thèm ngó tới, hắn cười rất âm lãnh.

Ta làm bộ khiêm tốn: “Vậy thì mời Đỗ quản lý chỉ giáo như thế nào mới không phải mãnh phu.”

“Mấy tháng này để cậu làm vài cuộc giao dịch, tuy lượng giao dịch không lớn nhưng cậu có thủ pháp đặc biệt, phán đoán tình chuẩn, đợi một thời gian, có lẽ cậu sẽ có tư cách, hiện tại thứ duy nhất cậu thiếu là đam lược.”

Đỗ Đại Duy dừng lại một chút nói tiếp: “Hôm nay giao dịch vô luận thế nào đều không cần người phụ trách, cậu không cần phải khăn trương, coi như là giao dịch bình thường, cứ coi hai tỷ này như thao tác với hai trăm vạn.”

“Cái gì? Coi hai tỷ như hai trăm vạn?”

Ta lau mồ hôi lạnh trên trán, cái mô phỏng này cũng quá sức tưởng tượng, hai tỷ như thế nào lại so với hai trăm vạn? Ta biết rõ đây là Đỗ Đại Duy hi vọng ta vứt bỏ thói quen về con số mà lớn mật tiến hành lần giao dịch này, nhưng hai tỷ dù sao cũng là hai tỷ, tu vi của ta còn xa xa không đạt được cảnh giới siêu nhiên “Trong tay không kiếm mà trong lòng có kiếm”.

“Chính là loại cảnh giới này.”

Đỗ Đại Duy gật đầu thổi phồng: “Nam nhân muốn làm giàu nhất định phải tâm ngoan thủ lạt, có tiền rồi, không chỉ một Đái Tân Ni, mà cả mười Đái Tân Ni cũng vây quanh người.”

Ta dờ dẫm gật đầu “Xem ra tôi thật sự cần dũng cảm, bất quá, đem hai tỷ thành hai trăm vạn, cái này giống như đem một nữ nhân xinh đẹp gọi cảm xem như một thôn phụ xấu xí thô bỉ, loại cảnh giới này ta nhất thời khó có thể đạt tới, ít nhất..... Ít nhất để cho tôi có thời gian thích ứng một chút.”

“Ha ha, cái ví von này không tệ, vậy cậu hãy mau chóng thích ứng, nhớ kỹ, vô độc bất trúng phu.”

Ngẩng đầu nhìn đồng hồ thạch anh trên tường, kim đồng hồ đã chỉ hướng trời vừa rạng sáng, Đỗ Đại Duy đột nhiên đứng lên, dùng sức vỗ vỗ bờ vai ta: “Ta có chuyện trọng yếu với tổng giám đốc cần phải đi trước, cậu phụ trách lần giao dịch này, hãy bạo gan mà làm, vô luận gặp sự tình gì đều có thể tự xử lý.”

“Nhưng mà..... Nhưng tôi không được trao quyền xử lý số tiền lớn thế này!”

Ta ngạc nhiên, tâm niệm gấp rút chuyển động nhưng lại không thể làm gì, Đỗ Đại Duy chiều này đủ độc, tương đương bức lương vì kỹ nữ.

Đỗ Đại Duy khoát khoát tay, bộ dạng không cho là đúng: “Ta đã nói với Chu tổng giám đốc, không có chuyện gì đâu, cậu cứ mạnh tay mà làm, lớn mật vào.”

Ta chỉ đành đáp ứng: “Được rồi, tôi..... Tôi sẽ cố hết sức.”

Trong lòng không khỏi cười lạnh: hươu chết về tay ai còn chưa biết.

Đỗ Đại Duy nở nụ cười, thời điểm ly khai còn cười không ngừng, trong mắt hẩn, ta đúng là đồ ngốc.

Cả gian phòng giao dịch rộng rãi chỉ còn lại thân ảnh ta, ngoài cửa sổ đêm tối như một con quái thú khổng lồ đang cắn nuốt ánh mắt ta, ta chỉ có thể chứng kiến một mảnh đen kịt, phẳng phất giờ khắc này, một chân đã bước vào cửa Địa Ngục. Đây không phải ảo giác, ta đang ở trong hiểm cảnh, rơi vào một cái bẫy âm hiểm, chỉ cần hơi chút sai lầm, vĩnh viễn không cách nào xoay người.

Ta không phải đồ ngốc, kỳ thật, cái bẫy này ta đã sớm hiểu rõ, nhưng ta làm việc nghĩa không thể chùn bước, biết rõ là cái bẫy, vẫn như cũ thả người nhảy xuống, đây mới là “đám lượng nam nhân” Tuy ta chán ghét Đỗ Đại Duy, nhưng lời hẩn nói không sai, một nam nhân nếu không có tiền thì không cách nào nắm giữ vận mệnh, chỉ có thể tro mắt nhìn nữ nhân âu yếm được người khác khiêng đi. Ta không thể chịu đựng được Đái Tân Ni ở với nam nhân khác, nàng là nữ thần của ta, vì Đái Tân Ni, ta tình nguyện nhảy vào cái bẫy Đỗ Đại Duy thiết hạ, không oán không hối.

Chỉ là, đầu ta tràn đầy ý nghĩ - liệu Đái Tân Ni cảm nhận được tình yêu của ta không?

Ta nhìn qua đêm đen như mực không khỏi cười khổ, ta thậm chí chưa từng nói qua một câu với Đái Tân Ni.

Kể từ khi biết hạn mức lần giao dịch này, ta khẳng định đây là một cái bẫy, mỗi như đương nhiên là hoa hồng sau lần giao dịch này? Nhưng nếu như tổn thất, ta là người phải chịu thay tiếng xấu.

Trong công ty người có thể chịu thay tiếng xấu cho hẩn không ít, nhưng Đỗ Đại Duy hết lần này tới lần khác lựa chọn ta, cái này tuyệt đối không phải vận khí ta chênh lệch, mà là ta sớm trở thành đối tượng Đỗ Đại Duy muốn loại bỏ, ai kêu ta tiếp cận Đái Tân Ni?

Tên đã trên dây không bắn không được.

Ta đã không có đường lui, tuy chỉ số đạo quỳnh cùng tiêu chuẩn Poole khác nhau rất lớn, nhưng trăm khoảnh vẫn quanh một đóm, đúng như Đỗ Đại Duy theo như lời, đều là sông bạc cực lớn, chỉ là lúc đánh lên có điểm bất đồng mà thôi.

Ta hít sâu một hơi, vì chính mình của lấy một lý do phê nồng đậm, lần nữa quay lại ngồi trước máy vi tính, tập trung tinh thần nhìn chăm chăm vào biểu hiện trên màn hình, không buông tha đường cong hay bất luận chấn động gì.

Yên tĩnh xử lý trong văn phòng tràn ngập khí tức khẩn trương, ngẫu nhiên đánh bàn phím một tiếng, ta nhạy cảm bắt được một đầu tin tức mấu chốt, tính toán một công thức đặc thù, là tâm đắc ta nhiều năm nghiên cứu, đoạn thời gian trước, ta chính là dựa vào những công thức này một lần trốn tránh nguy hiểm, một lần thắng được lợi nhuận, tuy không lớn, nhưng thành tích nổi bật, đưa tới chấn động trong nội bộ công ty, trong quý hội nghị, ta được công khai khen ngợi, danh tiếng hoàn toàn lấn át Đỗ Đại Duy, những tin tức về việc thăng chức lan tràn tại kt, tựa hồ tiền đồ cam tử.

Vinh dự đột nhiên đến, làm cho ta có chút lảng lảng, đối với nữ thần truy cầu cũng càng thêm lớn mật, ba ngày hai lần khiến bí thư khó xử chạy mất, khiến Đái Tân Ni lãnh ngạo thủy chung không nói với ta một câu. Ta không tức giận chút nào, bởi vì ta biết rõ, chỉ bằng vào thu nhập hiện tại cùng địa vị của ta căn bản không xứng với giai nhân, cho nên, cái bẫy âm hiểm của Đỗ Đại Duy trong mắt ta cũng là một cơ hội, mặc dù nguy hiểm trùng trùng, ta cũng không đơn giản buông tha.

“10234.773.....10252.261.....”

Ta dốc sức liều mạng tính toán, sau một đợt giảm kịch liệt, chỉ số đạo quỳnh chậm chạp tăng trở lại, tính toán của ta cũng chora kết quả, mam lớn đã vô lực lên tiếp, nhất định sẽ ngã xuống, căn cứ kết quả này, ta nhanh chóng bán toàn bộ mam lớn. Để vững vàng, ta thiết lập ngừng tồn tại, nếu không giao dịch lần đầu tiên sẽ chết non hai tỷ.

Kế tiếp, đành run như cây sậy chờ đợi.

Thời gian từng phút giây trôi qua, chỉ số đường cong tựa như ốc sên sau mưa xuân, tiến thêm một bước lại lui một bước, lui hai bước lại tiến hai bước, cơ hồ dậm chân tại chỗ, nhưng ta đột nhiên cảm giác được đây là một sự dò xét, quả nhiên, sau khi ta uống xong ly cà phê thứ sáu, đạo quỳnh chỉ số nhanh chóng ngã xuống, ta kích động nhảy dựng lên, tính toán nhanh một chút, ta bỗng chốc kiếm được gần một vạn, tận lực bồi tiếp hai nghìn một trăm vạn, hai nghìn hai trăm vạn..... 3000 vạn, mắt thấy thế xuống mạnh mẽ, ta sinh ra ý niệm tham lam, không có bình thương, mà tiếp tục cô không, chỉ muốn kiếm lớn một trăm triệu, hoa hồng hẳn phải 300 vạn, Oh My GOD, 300 vạn tựa hồ ngay trước mắt, vận khí tốt so với trong tưởng tượng của ta còn muốn nhanh hơn, tiền thương mới 10 phút, doanh thu đạt 5000 vạn.

Hồ hấp bắt đầu dồn dập, làn da lên trương lên, lỗ chân lông nhanh chóng bài xuất nhiệt lượng dư thừa ra ngoài cơ thể, nhưng ta vẫn cảm thấy toàn thân khô nóng, trong lòng hưng phấn. Ta đột nhiên giơ ly lên, lại phát hiện trong chén rồng tuếch, quay đầu lại nhìn nhìn cách đó không xa mấy đụn nước cùng ngân tử cà phê, ta do dự một chút, vì chính mình lấy một ly cà phê nóng hừng hực bốn phía.

“À?”

Khi ta bùng cả phê nóng trở lại trước máy vi tính, đầu đột nhiên một hồi choáng váng, trong nửa phút ngắn, đạo quỳnh chỉ số lại chậm chạp tăng trở lại, đem lợi nhuận ta kiếm được lúc trước cơ hồ toàn bộ ăn sạch, thờ hồn hèn, ta không tiếp tục ham chiến, tranh thủ thời gian bình thương ra hàng, tính toán xong, may mắn lợi nhuận hơn một nghìn vạn, khấu trừ thuế phí, cơ hồ không có bao nhiêu doanh thu, ta hét lớn một tiếng, xui xẻo trên mặt ghế.

Nửa tháng sau, ta ngoài ý muốn thăng chức, chính thức trở thành trợ lý bộ phận đầu tư, còn nhận được một số tiền hoa hồng không lớn, nếu đoán không sai, đây là cái giá nửa tháng trước ta mạo hiểm giao dịch đổi về, là ta dùng tánh mạng cùng tiền đồ đổi lấy khen thưởng, trải qua lần đánh bạc giống như tây lễ kia, ta phảng phất như dục hỏa trọng sinh, không giống Phụng Hoàng trở nên đẹp hơn, càng trắng kiện, mà là trở nên càng tham lam, tâm ngoan thủ lạt.

Bất quá, dù cho ta biến thành một người tâm ngoan thủ lạt, vẫn còn sót lại chút bản tâm. Có lẽ ta bản tính cũng không phải là ác nhân, chỉ vì thích ứng cái thế giới tàn khốc đời này mà thôi, cho nên, chỉ cần tình tâm lại, ta sẽ muốn yêu đương, muốn hôn người, ngoại trừ Đái Tân Ni, ta còn tưởng niệm cùng biểu muội ở phương xa.

Phụ mẫu ta mất sớm, là dì ta nuôi lớn, nàng là thân muội muội mẫu thân ta. Rất kỳ quái, takhông có ảnh chụp mẫu thân, dì nói cho ta biết, nàng cùng mẫu thân ta lớn lên cơ hồ giống nhau như đúc, cho nên ta vẫn đem dì trở thành mẫu thân, xưng hô dì làm mẹ mẹ.

“Mẹ, đáng người mẫu thân cũng giống với mẹ sao?”

Thời điểm hỏi câu này, ta mới mười lăm tuổi, dì giật mình nhìn ta, nói như vậy, chỉ có nam nhân thành thực mới quan tâm đáng người nữ nhân, dì đột nhiên phát hiện ta trưởng thành, nàng trừng mắt nhìn ta, cuối cùng vẫn là đồ mặt nói cho ta biết: “Dì đáng người ỉso ra kém mẹ mẹ người.”

Ta không tin dì cangay mẫu thân, bởi vì đáng người dì không thể bắt bẻ, ta đã từng may mắn trong lúc vô tình nhìn xem dì tắm rửa, nàng có đáng người hoàn mỹ, thực tế cái phiên giữa hai chân trắng nõn không giống người thường in dấu thật sâu trong óc ta.

“Ai!” ta lại suy nghĩ lung tung, bảy ngày nghỉ tích lũy được không nên lãng phí, khi được điện thoại yêu cầu ta về nhà một chuyến, ta mang theo tưởng niệm đầm đặc về quê.

Quê nhà là một nơi phong cảnh như vẽ, không có ồn ào náo động như một thành thị, về đến cổ hương, ta có thể triệt để thư giãn, lại có thể trông thấy biểu muội đáng yêu.

Trong trí nhớ, biểu muội vừa gầy lại xấu, cùng hai chữ “đẹp mắt” khác xa, chớ nói là mỹ nữ, huống chi ta đặc biệt ưa thích nữ nhân thành thực, cho nên đối với biểu muội chưa từng có ý nghĩ không an phận, dù là một tí tạo đều không có, thế nhưng mà, ta một mực buồn bực, dĩ vì sao rất không nguyện ý để biểu muội cùng ta quá mức thân cận, ta đã từng hỏi qua, nàng đành phải đáp, trong lời nói mập mờ, ta suy đoán, có lẽ là đi đối với huyết thống cảm kích.

Vắng nhà hai năm về đến nhà, nhà vẫn là nhà, đường vẫn là đường, có lẽ hai năm thời gian quá ngắn, có lẽ tiểu thành thị biến hóa quá chậm, quê quán tại đây trong hai năm cơ hồ không có bao nhiêu biến hóa.

Thế nhưng mà, có một người thay đổi, người này là biểu muội của ta, Lý Hương Quân.

Một khắc nhìn thấy biểu muội kia, ta nhớ tới một câu kinh điển: Nữ đại thập bát biến(con gái 8 tuổi thay đổi rất lớn).

“Thật sự là Tiểu Quân sao?”

Cùng được dì hỏi ân cần một trận, ta mở to hai mắt nhìn thiếu nữ duyên dáng yêu kiều mắt, thật không dám tin tưởng, vị thiếu nữ tóc dài bồng bềnh đẹp tựa thiên tiên lại là biểu muội của ta.

“Ca, bộ đáng cũng quá khoa trương đi, ta còn..... Còn không phải vốn đã như vậy, ngược lại người hai năm không thấy, ca trở nên..... Chặc chặc.....”

Tiểu Quân thanh âm từ nhỏ đã ôn ỉn, đặt biệt hai chữ “chặc chặc” cuối cùng thanh âm rất quen thuộc trong trí nhớ ta. Không thể tưởng được, biểu muội trong mắt ta đã xảy ra biến hóa rất lớn.

“Cái gì gọi là chặc chặc? nói nói xem, ca của người biến thành bộ đáng gì nữa?”

Ta híp mắt, cao thấp dò xét tiên nữ Lý Hương Quân.

“Đương nhiên là thành đệp trai xuất sắc rồi, trở nên thành thực, còn trở nên có chút xấu xa nha!”

Tiểu Quân cười khanh khách, càng không ngừng vờ về góc áo, về thiếu nữ ngượng ngùng ngây thơ làm cho ta như nắng hạn gặp mưa rào.

Ta làm bộ mặt xấu: “Tagiống người xấu sao?”

“Còn nói không xấu, có người nào nhìn chăm chăm vào người ta như ngươi sao? Có mới là lạ.”

Tiểu Quân chống gao thon, bộ dạng không giải thích tuyệt không bỏ qua.

Đây chính là biểu tượng quen thuộc lại trong trí nhớ của ta, Tiểu Quân từ nhỏ hay cùng ta tranh luận, vô luận việc lớn việc nhỏ, rất thích cùng ta biện luận một phen, dáng vẻ cổ chấp này thật sự giống ngôi sao điện ảnh Chu Tinh Tinh trong “Thẩm Từ Quan”, đến có thể nói trắng, trắng có thể nói đen, đoán chừng người chết cũng có thể nói sống lại.

“Muội xinh đệp nên ta mới nhìn nha.”

Trong lòng ta không thể không thừa nhận vừa rồi nhìn Tiểu Quân ánh mắt có chút mập mờ, bởi vì Tiểu Quân xác thực không như lúc trước.

“Nói như vậy, trước kia ta rất xấu sao?”

Tiểu Quân âm lượng đề cao mấy đề-xi-ben, bắt quá cái thanh âm ồn ền kia nghe sao vẫn thấy mềm mềm, xốp giòn.

“Trước kia cũng không phải rất xấu..., chỉ là tóc có chút tro, làn da có chút đen, gầy như que củi, đúng rồi, khi đó mặt mũi người đầy mụn, lớn nhỏ lại không quá nhất trí, có lớn có nhỏ, có hồng có xanh, còn có tàn nhang.....”

Đột nhiên, taphát hiện Tiểu Quân khoe miệng trở thành đường vòng cung, con mắt vừa lớn vừa tròn híp lại thành một cái khe nhỏ, bắn ra một đạo hàn quang lẫm liệt, phẳng phất là một mũi tên nhọn muốn mạng người.

Nhìn mặt nó chuyện không phải điểm mạnh của ta, nhưng Tiểu Quân sắc mặt biến hóa coi như là đồ dần cũng có thể nhìn ra, ta đã cảm thấy tín hiệu nguy hiểm mãnh liệt, chonên tranh thủ thời gian cảm miệng, đáng tiếc đã quá muộn, hồng ảnh đầy trời bay đến.

Trên bàn cơm, hương thơm ngào ngạt.

Ta vươn hai tay bĩ hai cào tổ khổ với di: “Mẹ, nhìn Tiểu Quân xem, bộ dáng thay đổi mà tính cách vẫn như cũ.”

“Ta thấy Tiểu Quân không thay đổi, con cũng không thay đổi, là con sùng ái Tiểu Quân, con lớn như vậy rồi, nếu không phải muốn để Tiểu Quân cào, nó có thể động đến con sao?”

Di mắt sáng như đuốc, trợn mắt nhìn ta một cái, cho vào chén của ta thêm kẹp mấy cây đậu.

“Cà chua thịt xào đậu” Đúng là thứ ta thích nhất, di quả nhiên vẫn nhớ, trong lòng ta một hồi cảm động, nhìn không được nhìn di, ngoại trừ có chút nếp nhăn trên khoé mắt, di sovới mười lăm năm trước cũng không có gì khác nhau, chiếc áo sơ mi trắng mộc mạc, cổ trắng ngần, bộ ngực đầy đặn.

“Mẹ, ca mua cho con thật nhiều quà đây này, để cảm tạ hấn, con cũng gấp cho hấn một miếng phao câu gà thơm ngào ngạt.”

Tiểu Quân đem một khối phao câu gà như núi nhỏ đặt vào trong chén ta, thấy ta trợn mắt há hốc mồm, nàng ranh mãnh cười to, một bên mặt buồn khổ, bởi vì phao câu gà mới được là thứ dượng thích nhất.

“Tiểu Quân, ca ngươi sợ nhất ăn thứ này, ngươi còn gấp cho nó, thật là.”

Di cũng nhìn không được, giận mắng Tiểu Quân. Ta về mặt đau khổ, đem phao câu màu mỡ gà gấp cho dượng, dượng lập tức mặt mày hớn hỏ, khen phao câu gà là son hào hải vị, không kém hàng cao cấp.

“Trung Hàn, ngươi mua túi du lịch cho Tiểu Quân à, nó vừa tốt nghiệp trung học, cả ngày ở nhà không có việc gì, qua một thời gian nữa, ta với di ngươi đều bận công tác, để Tiểu Quân ở nhà một mình thật sự lo lắng. Lần này ngươi trở lại thành phố, mang muội muội ngươi theo, chăm sóc cho nó, cho nó chơi ở trên thành phố một thời gian, trông thấy các mặt của xã hội cũng tốt.”

Cắn một miếng phao câu gà văng khắp nơi, dượng cười tùm tùm nhìn ta cùng Tiểu Quân. Trong lòng ta khẽ động, vội hỏi: “Chơi mấy ngày?”

“Thì cứ chơi vài ngày, nếu không muốn trở về, ngươi giúp nó tìm việc trên thành phố, chỉ có con chiểuó Tiểu Quân, ta mới yên tâm.”

Dượng đánh lừi trong miệng, tựa hồ vết nứt chút da gà.

“Cái này, không thành vấn đề.”

Trái tim ta nhảy rộn, tựa hồ trong lòng còn ý, chẳng lẽ dưỡng muốn đem Tiểu Quân phó thác cho ta?

Di khẽ nhíu mày, sắc mặt biến hóa: “Lão Lý, Trung Hàn công việc cũng bận rộn, việc này cần bàn bạc kỹ hơn.”

Dưỡng cười khoát tay: “Không cần, bà không thấy Trung Hàn nhường nhịn Tiểu Quân sao? Nó tuyệt đối sẽ không khi dễ Tiểu Quân.”

Di có chút lo lắng “Nhưng mà.....”

Dưỡng ngồi đầu uống một ngụm 60 độ lão Bạch “Không nhưng nhị gì hết, việc này bà nói không tính, tôi nói cũng không tính, người hãy hỏi Tiểu Quân, có đồng ý cùng biểu ca lên thành phố hay không?”

“Hi hi, con đồng ý.”

Bên cạnh bàn ăn, Tiểu Quân con mắt híp lại thành loan nguyệt, có thể đi chơi, nàng đương nhiên vui vẻ, cũng không nghĩ cùng ta quay lại thành phố có huyền cơ, thượng đế a, cái này không phải là thật sao? Đối với dưỡng cố tình tác hợp, ta kích động hai tay phát run, hai mắt sáng lên.

“Bà xem, bà xem, thật xứng đôi ... Hai huynh muội.”

Dưỡng cười to, ta rất ít khi thấy dưỡng vui vẻ như vậy.

Bảy ngày nghỉ thăm người thân trôi qua rất nhanh, ta mỗi thời khắc đều nhớ việc đưa Tiểu Quân lên thành phố, biến tướng gả cho ta. Đến lúc ngồi cùng Tiểu Quân trên máy bay, ta mới hiểu được hết thấy chẳng qua là một hồi ảo mộng mà thôi, trước khi lên phi cơ, di lần nữa dặn dò ta “Tiểu Quân đơn thân, tuổi còn nhỏ, ngàn vạn đừng cho nó kết giao với nam sinh, vạn nhất Tiểu Quân có tình cảm với người khác, người làm ca ca như người phải bảo vệ muội muội cẩn thận, đừng để Tiểu Quân bị lừa gạt.”

“Vâng !”

Ta đáp ứng di, tâm trạng cực kỳ uể oải, nhìn qua đám người trong buồng phi cơ không ngừng đi đi lại lại, ngẩn người một mình: Chẳng lẽ di không thích ta? Chẳng lẽ nữ nhân ta ngưỡng mộ đều vô duyên với ta? Chẳng lẽ ta chỉ có thể tìm một nữ nhân da đen sẫm, tóc lồi thoi, đầy mùi hôi nách làm vợ?

“Ca, lại tức giận cái gì vậy? Sợ ta ăn của người, tiêu của người sao?”

Con mắt Tiểu Quân vừa lớn lại sáng ngời, phảng phất muốn nhìn thấu tâm tư ta.

Ta cười khò không thôi,, giọng cười hai tiếng: “Đừng nhảy cảm thê chứ, ta thương người còn không kịp.”

“Thật sự? Còn kém nhiều lắm, hừ, huynh nếu lãnh đạm với ta, ta liền hướng mẫu thân cáo trạng, hắc hắc.”

Tiểu Quân giao hoạt nở nụ cười.

Ta lại âm thầm buồn cười, nghĩ thầm, ta tình nguyện người cả đời ăn của ta, tiêu tiền của ta.

Tiểu Quân không từng xa nhà, chớ nói là ngồi phi cơ, máy bay còn không có có cất cánh, nàng đã kích động hết nhìn đông nhìn tây, rì rầm hỏi thăm không ngừng, ta không khỏi cảm thấy buồn cười, nhìn không được chế nhạo nàng “Con gái phải rụt rè, đừng làm cho người ta chê là đồ nhà quê.”

Tiểu Quân bị ta cười nhạo một phen, lập tức an tĩnh lại, nàng lạnh lùng nói với ta “Sau này lên thành phố sẽ ăn của người, ở chỗ của người, tiêu của người, nên lần này không so đo cùng người. Bất quá, sau này không cho phép nói ta là đồ nhà quê, người từng thấy có đồ nhà quê xinh đẹp như vậy sao?”

Ta muốn cười to, đáng tiếc máy bay là nơi công cộng, ta đành phải chịu đựng, ta thừa nhận, ta xác thực chưa từng gặp qua đồ nhà quê xinh đẹp như vậy.

Máy bay bay lên, bên cạnh ta đồ nhà quê lại sợ tới mức ôm cánh tay ta, trong miệng ề a kêu loạn lên, ta rốt cục không nhìn được cười to. Cho dù Tiểu Quân với những thứ trước mắt hết thấy đều cảm thấy mới lạ, nhưng gần ba giờ phi hành rất nhàm chán, Tiểu Quân cùng như tất cả hành khách, dần dần đã có chút mệt mỏi, nàng tựa trên chỗ ngồi, nghiêng cổ ngủ gật, ta vừa vận có thể thường thức phong thái Tiểu Quân.

Hai năm không thấy, một cô bé trước kia không có chút thu hút nào, như thế nào một cái biến thành một tiểu mỹ nhân gây chú ý ánh mắt của bao người?

Ta đang buồn bực, một mùi thơm ngát nhàn nhạt bay vào mũi ta, ta cẩn thận mà đánh giá Tiểu Quân, nàng thật thanh tú thoát tục, trước kia làn da đen sẫm giờ trắng như tuyết, cái mũi nhỏ vênh lên, lông mi dài, mà ngay cả mái tóc cũng trở nên đen mịn, buông xõa trước ngực, cho dù trong phi cơ ánh sáng không quá tốt nhưng cũng không thể che dấu mái tóc sáng bóng của nàng. Ta bèn nhích lại, cảm nhận mùi thơm ngát nhàn nhạt dần dần thấm vào trong phổi, ta đành vụng trộm, tham lam mà hít vào vài hơi.

Máy bay gặp được khí lưu, nên bắt đầu lay động, Tiểu Quân đầu thoáng cái trượt đến bờ vai của ta, nàng tỉnh lại, ta đành an ủi “Không có việc gì, máy bay gặp phải khí lưu, chuyện rất bình thường, dựa vào bà vai ca nghỉ ngơi một chút.”

“Ừ.”

Tiểu Quân lên tiếng, đem cái đầu nhỏ nhích lại gần. Ta đột nhiên thấy thật hưng phấn, trước mắt lại hiển hiện lên cảnh sống cùng Tiểu Quân, chắc hẳn sẽ tràn ngập khoái hoạt. Chỉ là, khi trước ta không có chút ý niệm nào với Tiểu Quân, bắt quả, hiện tại ta đã cải biến cách nghĩ, huống chi đương cố ý đem Tiểu Quân gả cho ta, mà Tiểu Quân đặc biệt dễ dụ, muốn cho nàng vui rất dễ dàng, duy chỉ có thái độ di hơi bất đồng với đương, ai !"

Chỉ cần di không gật đầu, hết thấy đều không có khả năng.

Ta lại thờ dài, cho dù Tiểu Quân trước mắt tựa như công chúa Bạch Tuyết trong cổ tích, nhưng ta cần phải đè nén ham muốn không an phận này. Nhưng động tác kế tiếp của nàng làm ta lần nữa nổi lên tạp niệm, nàng nỉ non với ta:

“Ca, có thể hạ thấp vai xuống được hay không, ta dựa vào không thoải mái.”

Vì để cho Tiểu Quân thoải mái hơn, ta tranh thủ thời gian hạ thấp bả vai, Tiểu Quân lười biếng mà ừ một tiếng, đem toàn bộ khuôn mặt dựa trên vai ta, ta lập tức tâm trí bay bổng, trong mũi ngửi thấy mùi thơm ngát trên người nàng, hai cánh tay nàng chăm chú ôm cánh tay ta tựa như gối đầu, ta cảm giác được trên cánh tay có hai đồ vật mềm mại đè lên.

“Trời ạ !” Cái này thật là muốn mệnh người ta.

Lòng hươu ý vượn bắt giấc hơn ba giờ phi hành, theo máy bay đáp xuống, Tiểu Quân lại tràn đầy sức sống, nàng hưng phấn quan sát hết thấy trước mắt “Oa ! Đã đến rồi, thật nhiều cao ốc a !”

Liên Ninh thành phố là đại đô thị, nhà cao tầng san sát nối tiếp nhau, nàng đã không thể chờ được mà muốn tìm hiểu về tòa thành thị này .

Mà ta, cuộc sống của ta, có thể hay không vì Tiểu Quân đến mà phát sinh biến hóa? Nói thật, ta chưa có chút chuẩn bị tâm lý với việc này, nhưng sống vẫn phải sống, hết thấy mọi thứ đều có thể phát sinh, không cách nào biết trước.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chiếc quần lót màu hồng(1)

“Ca, hoàn cảnh ở đây không tệ, chỉ là phòng hơi nhỏ.” Tắc xi đưa chúng ta về tới chỗ ở, Tiểu Quân hiển nhiên đối với chỗ ở của cũng ta cũng chưa có chuẩn bị tâm lý. Không có biện pháp, giá cả trong thành phố tăng vọt, gian nhà này một phòng ngủ một phòng khách, tiền thuê đã cao trái lẽ thường, may mà tiền thuê nhà là công ty chi trả.

Trong công ty, có thể có một gian căn phòng như vậy so ra đã hơn khỏi kè.

“Đành chấp nhận thôi, đại tiểu thư của ta, đi rang ngoài không giống ở nhà.”

Từ lúc xuống máy bay đến giờ, ta giống như xa phug giúp Tiểu Quân xách hành lý, lúc này đang giữa hè, ta chẳng những mệt mỏi còn đầy người mồ hôi, mà Tiểu Quân cũng không nói nửa câu cảm ơn, trong lòng ta quả thực có chút buồn bực.

Tiểu Quân đánh giá chung quanh phòng nhỏ lạ lẫm, lắc mông hai vòng, nàng nhăn mũi hỏi: “Ta ngủ ở đâu?”

Xem ra, Tiểu Quân yêu sạch sẽ thấy mùi vị khách sạn, tuy ta cũng là nam nhân sạch sẽ, nhưng nam nhân dù sạch sẽ thế nào cũng kém nữ nhân, đặc biệt là người thích sạch sẽ như Tiểu Quân.

“Ta là công chúa, đương nhiên ngủ giường lớnta ngủ ghế sofa phòng khách, như vậy chắc là không bạc đãi muội chứ? Đương nhiên, nếu như muội muốn ngủ ghế sofa, ta cũng không miễn cưỡng.”

Thấy Tiểu Quân nhăn mũi nhịu mày, trong người tácó chút bốc hỏa, thả hành lý trong tay ra, ta mở cửa tủ lạnh, điên cuồng tu mấy ngụm nước lạnh, sau đó nằm vật xuống ghế sofa lon.

“Nếu như ta là công chúa, làm sao có thể ngủ ở ghế sofa này? Ngủ ghế sofa đương nhiên là vệ binh .”

Tiểu Quân cười khanh khách, cái này khiến ta nhớ lại khi còn bé ta cùng biểu muội và mấy đứa trẻ con chơi trò hoàng tử công chúa,ta rất không may, thường xuyên bị kéo đi đem làm vệ binh, chưa lần nào làm vương tử.

Bao nhiêu năm, phần ký ức đẹp này vẫn khắc sâu trong nội tâm ta, từ ghế sofa đứng lên, ôm vai Tiểu Quân hỏi: “Những chuyện hồi bé muội còn nhớ không?”

“Khi còn bé huynh luôn khi dễ ta, ta sẽ quên sao?”

Tiểu Quân đột nhiên xấu hổ, dùng cái miệng nhỏ nhắn nói một đồng tội của ta, nào là trước kia khi dễ nàng như thế nào, dù sao ta cũng không nhớ gì cả, chỉ là nghe nàng tố khổ một chút như vậy, trong lòng cảm thấy nàng hơi thua thiệt.

“Được rồi, xem ra ca cần phải đền bù sai lầm trước kia, nói đi, muốn ăn cái gì?”

Trong mắt ta đầy vẻ triu mến, chỉ cần Tiểu Quân hờn dỗi một phen đem khó chịu trong lòng ta hề quét sạch, ngấm lại nàng cũng chỉ là một cô bé đơn thuần, thích ai, không thích ai đều hiện lên mặt, nào có chút tâm cơ, người làm ca ca như ta cũng quá keo kiệt, thấy sắc trời đã tối, bụng cũng đói, ta khả không muốn bạc đãi vị công chúa vừa mang về.

Tiểu Quân đảo đảo hai mắt, vờn hai ngón tay “Cái gì cũng được, hai cái Hamburger gà, hai túi khoai tây, à, còn hai cái đùi gà chiên, hai cái chân gà cay, hai cốc nước trái cây, à, còn sốt cà chua ở..... Còn có, nói chung là nhanh lên, muối đói bụng.”

“Có ca đây, muối không đói được đâu.”

Ra cửa, ta không lập tức đi mua bữa tối cho Tiểu Quân, mà lên lút chạy lên tầng sáu, đứng suy nghĩ xuất thần nhìn căn phòng mà giai nhân ở đó đã biến mất như đã bốc hơi khỏi nhân gian.

Ta không khỏi than thở vận mệnh trên trời, vừa chota có một giấc mơ đẹp, lại lãnh khóc vô tình phá hỏng nó ngay lập tức.

Nửa tháng trước, trong một sáng sớm sau trời đẹp, ta đi vào sân thượng ngập nắng ban mai, chuẩn bị hít thở chút trời mát không khí sau cơn mưa, đột nhiên, trên ban công một đồ vật màu hồng phản ánh ánh mắt ta, nó lẳng lẳng nằm yên ở tay vịn lên sân thượng. Ta đến gần xem xét, là một chiếc quần lót Lace viền tơ màu hồng phấn.

Lập tức, hô hấp của ta dồn dập, huyết dịch chạy thẳng đến giữa hai chân.

Thăng thần mà nói, ta có chút đặc biệt ưa thích đồ lót của phụ nữ, mỗi lần đi qua cửa hàng xem những thứ đồ rực rỡ muôn màu phụ nữ dùng trong người, luôn làm ta có một cổ xao động, cảm giác phạm tội đặc biệt mãnh liệt. Ta đã từng rất sợ hãi, lo mình bị một loại bệnh tâm lý. May mắn, có vị hồng nhan tri kỷ khai đạo cho ta, nói nam nhân đối với nội y nữ nhân có bản năng cũng là bình thường, bảo ta đại khả không cần phải sợ.

Ta rốt cục cũng giải tỏa, chỉ có chút tiếc nuối là cho dù ta tưởng mạo khí chất đều thượng giai, đáng người cũng không tệ, tuổi hai mươi sáu, còn chưa có chính thức suu tâm được một chiếc nội y thiếp thân. Có lẽ ông trời rù lòng thương, một hồi cuồng phong đưa cái quần lót gọi cảm mê người này cho ta.

Ta cẩn thận từng li từng tí nhặt chiếc quần lót Lace như nâng bảo bối trong lòng bàn tay, hoa văn tinh mỹ, viền tơ hơi mờ, kiêu dáng người can đảm, lộ khí tức gợi cảm, chắc hẳn chủ nhân là một cô gái trẻ tuổi xinh đẹp, nàng nhất định có vóc dáng ma quỷ.

Ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve tính chất tơ lụa giống như vuốt ve một thân thể nữ nhân.

“Nhất định là từ tầng trên.”

Ta nói thầm rồi duỗi dài cổ nhìn quanh bốn phía ban công, ngó một chút xem sân thượng nhà ai có nội y tương tự, nếu lót chủ nhân tìm đến, vậy thì rất đáng tiếc, ta không có phát hiện chiếc nội y nào, bởi vì ta căn bản không có ý định để vật quý nguyên chủ.

Đón ánh mặt trời sáng lạn, ta đem đồ lót nâng đến dưới mũi nhẹ ngửi, một cỗ mùi thơm nhàn nhạt chui vào phổi, một khắc này, ta cứng ngắc, cứng rần đến lợi hại. Ta nhớ rõ buổi sáng hôm đó, sau khi ngửi mùi quần lót, thủ dâm hai lần sau đó mới đi làm.

Hai năm làm việc ở thành phố, nhân duyên của ta cực kém, đừng nói phần hồng tình nhân, đều cả con muỗi trong phòng cũng là được. Nghe nói muỗi cái mới đốt người, ta ngay cả cơ hội bị muỗi cái đốt cũng không có. Mỗi khi gối đầu một mình khó ngủ, ta chỉ có thể thông qua thủ dâm để thỏa mãn nhu cầu sinh lý, thủ dâm quá nhiều đâm chán đến chết, bởi vì nữ nhân để tượng trưng cũng không nhiều, một lúc sau, cả nữ nhân trong tượng trưng cũng không còn thấy bóng dáng.

Cái quần lót hồng đến giống như đưa đến một vị mỹ nhân kêu gọi, cảm giác cực khoái chưa từng có.

Từ lúc nhặt được “hàng nóng”, vừa tan sở là vội vã chạy về nhà, từ dưới cái gối lấy ra chiếc quần lót, quần lót rất nhỏ và nhẹ, bao ở âm hộ nữ nhân là viền tơ rỗng, chỉ có phần bao quanh bờ mông khá lớn tương đối mềm mại. Ta nhẹ nhàng lấy quần lót ra, bao lấy đầu dương vật, sau đó nhẹ nhàng chuyển động, cảm giác thật sự tuyệt vời, ta hưng phấn nhắm mắt lại, tay phải lên xuống, tượng trưng Đái Tân Ni xinh đẹp dưới thân đang rên rỉ, phong tình vạn chủng.

Tượng trưng càng ngày càng thật, càng ngày càng rõ ràng, rất nhanh, khoái cảm kịch liệt lao tới, tay ta sao động cũng càng lúc càng nhanh, quần lót mềm mại như âm đạo nữ nhân co thắt, ta thờ đốc.

Đột nhiên, một tiếng đập cửa nhẹ nhàng phá vỡ không gian yên tĩnh, nhiễu loạn tượng trưng của ta, cũng đã cắt đứt màn sao động kích tình, tay ta cũng đành theo đó mà ngừng.

Tuy tức giận dị thường nhưng ta cũng đành bất đắc dĩ mà hậm hực đem quần lót nhét lại dưới gối, ta nhìn hướng cửa ra vào hít thật sâu rồi thở ra một hơi, hơi thở phập phồng kịch liệt bình phục một chút.

“Ai vậy?”

Ta vội vàng mặc vào một chiếc quần thể thao đi raphòng khách, hét lớn mở cửa, thật không thể tưởng được, tại cửa ra vào là một nữ nhân làm trái tim ta kinh hoàng.

Đôi mắt to sáng ngời rất có thần, khuôn mặt hình trứng ngỗng, cái mũi xinh xắn, làn da trắng như tuyết. Mái tóc dài màu nâu buông xõa trước ngực, lọn tóc hơi xoắn gọn sóng, rất gọi cảm. Áo sơ mi ngắn tay màu trắng, váy dài che gối, tất chân màu đen phối hợp với cao gót, trong ngực còn ôm một tập văn kiện. Cách ăn mặc là tiêu chuẩn của thành phần trí thức, trong miệng nam nhân được tán dương là OL (office lady). Tiếc nuối chính là tập tài liệu che lại bộ vị mầu chột, ta không cách nào phán đoán được bộ ngực nàng nhân phải chăng như cao như trong truyền thuyết, càng tiếc nuối chính là nàng tuy đẹp tới cực điểm, nhưng phong thái cực kỳ lạnh lùng.

Ta đương nhiên biết nàng, nàng chính là tình nhân trong mộng của ta, nàng có một rất tên dễ nghe, Đái Tân Ni.

“Chào anh, tôi ở tầng trên, phòng sáu c.”

Đái Tân Ni chẳng những đẹp, mà giọng nói mềm mại tựa như chim hoàng yến bên dòng suối nhỏ. Trời ạ, Đái Tân Ni nói chuyện với ta, nàng rõ ràng đứng trước mặt ta, nói chuyện với ta, ta kích động đến mức toàn thân run rẩy.

“Ừ, tôi biết, tôi biết... Có chuyện gì không?”

Ta lắp bắp, cái này không thể trách ta, đôi lần nam nhân khác có lẽ đã chảy nước miếng.

“Tôi... Y phục của tôi rách xuống ban công nhà anh, tôi muốn lấy lại.”

Đái Tân Ni có chút ngượng ngùng.

“A? Là loại quần áo gì?”

Ta hưng phấn thiếu chút nữa nhảy dựng lên, nghĩ thầm, chẳng lẽ chủ nhân quần lót tìm tới cửa?

Quả nhiên, Đái Tân Ni ngượng ngùng cười: “À... Là một chiếc quần lót.”

Về lạnh lùng biến mất, cái này làm cho ta càng thêm động tâm.

Trong công ty, có rất ít người từng thấy Đái Tân Ni cười, vì nụ cười này, ta có thể đem ánh trăng hái cho nàng, huống chi một chiếc quần lót? Thế nhưng, ta lại tuyệt đối không thể trả lại quần lót cho nàng, bởi vì quần lót có dính tinh dịch, nếu như lúc này đem đồ lót trả lại cho nàng, có trời mới biết sẽ phát sinh sự tình gì.

“A, thật xin lỗi, tôi không thấy có quần áo của cô, không bằng cô vào nhìn xem.”

Ta chỉ có thể giả bộ nói không trông thấy.

Đái Tân Ni lộ ra bộ dạng ngoài ý muốn, nàng không bước vào phòng ta, mà lộ ra vẻ cẩn thận, phòng ta ở không lớn, nàng đưa mắt nhìn quanh một cái, sau đó dùng ánh mắt mê hoặc hỏi ta: “Như thế nào lại không thấy? Buổi sáng ta còn trông thấy, bởi vì vội vã tới công ty, sợ thời gian không kịp, nên..... Cho nên chờ đến lúc tan tầm đến lấy lại..... Ta thấy rõ ràng nó ở đó..... trên lan can sân thượng, là..... Là màu hồng phấn, phiền anh đi xem lại.”

“Thật không có mà.” Buổi sáng có một hội nghị hành chính trọng yếu, thân là thư ký hành chính Đái Tân Ni đương nhiên muốn đi sớm chuẩn bị. Có lẽ thời gian cấp bách, nàng chưa kịp gõ cửa nhà ta, nhưng nàng khẳng định quần lót rách xuống ban công nhà ta. Ta không khỏi âm thầm kêu khổ, không có biện pháp, ta lúc trước đã phủ nhận, chỉ có thể chống chế đến cùng.

“Như thế nào lại vậy? Ôi, mới mua mà.....”

Đái Tân Ni tựa hồ rất đau lòng vì cái đồ lót này, nàng dậm chân một cái, nhịn không được bước vào gian phòng của ta, trực tiếp phurong lên sân thượng.

Sân thượng của ta cũng không lớn, có vài thứ lộn lộn nhưng rất ít, liếc qua một cái thì mọi thứ đều thấy rõ ràng.

“Có lẽ lại bị gió thổi đi, ôi, sớm biết như vậy buổi sáng gõ cửa phòng anh thì tốt rồi, thôi, xin lỗi đã quấy rầy.”

Đái Tân Ni thở dài một hơi đầy hối tiếc.

“Ừ, đúng vậy, thật đáng tiếc.”

Ta đương nhiên không buông tha cơ hội làm quen với nữ thần: “Cô là Đái Tân Ni à, coi như là hàng xóm rồi, sau này mong chiếu cố nhiều hơn.”

Nhất thời phát ngốc, ta không biết nói cái gì cho phải.

“Đúng rồi, anh ở phòng kế hoạch à?”

Đái Tân Ni nở nụ cười nhàn nhạt, đây là lần thứ hai ta thấy nàng cười, tuy nụ cười này có chút mất tự nhiên, nhưng đủ để hình dung với hoa nhường nguyệt thẹn.

“Đổi với, đổi với, đổi với, Đái thư ký đổi với tác án tượng, thật tốt, thật tốt, ha ha, ta là Lý.....”

Ta lại bắt đầu cá lăm, trông thấy Đái Tân Ni sắp sửa ra khỏi phòng, ta thất vọng cực kỳ, thầm mong ông trời có thể giúp ta lưu nàng lại.

“Lý Trung Hàn đứng không?”

Đái Tân Ni nói ra cả tên họ của ta, hơn nữa nàng rõ ràng dừng bước.

Ta rất là cuồng hỉ, điều này nói rõ Đái Tân Ni đối với ta có ấn tượng. Ông trời a, ngài thực nhân từ !”

Nhưng ta cảm kích ông trời chỉ năm giây lại đột nhiên muốn khóc, không phải cảm kích muốn khóc, mà là thống khổ muốn khóc. Bởi vì ta phát hiện dưới gối lộ ra một ít màu hồng phấn.

Gối đầu màu xanh da trời, ga giường cũng màu xanh da trời, một mảnh màu hồng phấn nổi bật khung cảnh màu lam rất dễ làm người khác chú ý, ta chẳng những thấy được đoạn hồng phấn kia, Đái Tân Ni cũng thấy, nàng trừng lớn mắt.

Không khí như ngưng kết, phảng phất thời gian đã dừng lại. Đái Tân Ni vẻ tươi cười biến mất, thay vào đó là vẻ lạnh lùng, trước khi kịp phản ứng nhanh chóng chạy đến bên giường của ta, dùng hai ngón tay trắng nõn kẹp lấy quần lót màu hồng phấn, từng li từng tí mà từ dưới gối kéo ra.

Ta chú ý tới Đái Tân Ni ngón tay rất đẹp, vừa thon vừa trắng, như hai cây hành tây non, nhưng giờ ta không rảnh đi thưởng thức vẻ đẹp của nàng, với sự tỉnh phát sinh trước mắt cảm thấy sợ hãi, nghĩ thầm chắc phải chết rất khó coi.

“Quần lót của ta như thế nào lại ở..... dưới gối của người?”

Quần lót lác lác trên không, Đái Tân Ni mặt lạnh có thể kết sương, nàng chất vấn ta.

“Thực xin lỗi..... Tôi..... Tôi.....”

Phun ra nuốt vào cả buổi, ta đỏ mặt cũng không nói được lý do, chỉ có thể nhìn Đái Tân Ni, trong ánh mắt ngoài xấu hổ là cầu xin, ta chỉ có thể cầu xin nàng tha thứ.

“Lý Trung Hàn, người là đồ biến thái.”

Đái Tân Ni thỉnh thoảng phát hiện trên quần lót dính một ít dấu vết, nàng vừa thẹn vừa giận, tựa hồ cảm thấy quần lót đã dơ bẩn không chịu nổi, tức giận mắng một câu, hung hăng ném cái quần lót xuống đất, sau đó chạy khỏi phòng như gió lốc.

“Đã xong, lần này thực quạ đến nhà.”

Ta uể oải tới cực điểm, thăm than vận khí của mình so với cú sốc còn thối gấp vạn lần, hung hăng gỡ đầu, ta ngoác nhếch quần lót trên mặt đất lên, phải đi bụi bặm, cần thận bỏ vào túi áo.

Thật bất ngờ, ngay khi ta chuẩn bị đóng lại cửa phòng, một hồi tiếng bước chân truyền đến, Đái Tân Ni hùng hổ giết trở về, nàng muốn làm gì đây? Ta giật mình nhìn Đái Tân Ni, nghĩ thầm: Nàng sẽ không đánh tachứ?

Nói thật, nếu Đái Tân Ni muốn đánh ta, ta ngược lại phi thường cam tâm tình nguyện, ai ! Ta chỉ có thể thờ dài.

Đái Tân Ni không tát ta, thậm chí không liếc mắt một cái, nàng trực tiếp đi đến phòng ta, xốc gối đầu lên, lại tìm bốn phía một chút, hỏi: “Quần đâu?” “Người giấu nó đi đâu?” Ta trong lòng vừa mới yên tĩnh, không nghĩ tới Đái Tân Ni hỏi mà thương vẫn là vì cái đồ lót kia.

“Ta dù không muốn, cũng tình nguyện xé nát, ném vào thùng rác, quyết không để cho tên biến thái người chà đạp.”

Đái Tân Ni một bên nhục mạ một bên dùng con mắt tiếp tục truy lùng bốn phía.

Ta lúc này mới nhìn rõ ràng, Đái Tân Ni bộ ngực rất đầy đặn, rất kiệt xuất, áo sơ mi trắng bao lấy bộ ngực phập phồng không ngừng, có lẽ do phần nộ cực độ, ta thật lo lắng cúc áo trước ngực nàng đột nhiên đứt tung. “Ném xuống dưới rồi.”

Ta nghĩ nửa ngày, mở miệng nói dối mà ngay cả mình cũng không tin được.

“Người có đưa hay không?”

Đái Tân Ni quả nhiên không tin chuyện mà quý của ta, nàng chống eo thon, hướng ta quát lớn, bộ dạng nếu không trả lại quần lót thì không thôi.

“Ném rồi.” Ta cắn răng.

“Không đưa đúng không? Người không đưa ta sẽ đập phá.”

Đái Tân Ni hồn hèn đi đến ta sách nhỏ, quơ lấy một lọ thủy tinh giờ lên cao.

Cái bình thủy tinh kia cũng tương đối một tinh xảo, có rất nhiều mặt cắt, bỏ vào một đồng đá đủ mọi màu sắc, có thể theo từng mặt chiếu xạ vàng sáng lộng lẫy, rất mộng ảo. Cái này là lúc đại học, một cô gái thăm mền ta đã lâu đưa cho ta, tuy nhiên cô bé kia tướng mạo thật không dám lấy lòng, nhưng cái bình thủy tinh này lại làm bạn ta qua bao năm tháng.

“Thật sự ném xuống dưới rồi.”

Cho dù ta rất đau lòng cho cái bình thủy tinh này, nhưng ta tuyệt không tin Đái Tân Ni dám đập đồ đặc của ta, ta trong lòng cười lạnh: Dọa ai đó?

“Phanh 'Rầm Ào Ào'.....”

Cái bình vỡ nát, mảnh thủy tinh văng khắp nơi, tạt trọn mắt há hốc mồm.

“Nếu không lấy ra, ta sẽ đập máy tính của người.”

Đái Tân Ni đi đến trước bàn máy tính của ta, một tay cầm lấy màn hình.

“Không muốn a ! Cô mau dừng tay, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ.”

Ta quá sợ hãi, xem ra phát đoán hoàn toàn sai lầm, dù biết Đái Tân Ni rất có cá tính, nhưng không nghĩ tới tính tình nàng hờn dỗi như thế, ngừng lại vì một chiếc quần lót mà khiến mọi thứ không thể cứu vãn, ta có phải bị nước vô não rồi hay không? Vì không để hàng xóm phải nghe được, ta vội vàng đem cửa đóng lại.

“Lấy ra.”

Đái Tân Ni chống nạnh bộ dạng quả thực như là Mẫu Dạ Xoa.

Ta đầu hàng, lưu luyến không rời mà móc quần lót trong túi quần ra.

Đái Tân Ni tức giận mắng: “Không cho người ném mùi hôi hại, người liền cho rằng ta dễ khi dễ? Thật sự là bỉ ổi.”

“Cô nói đồ lót là của cô, có chứng cứ gì không?”

Tục ngữ nói, sĩ có thể giết không thể nhục. Vốn cũng định đầu hàng, nhưng chữ “Bỉ ổi” thật sự chọc giận ta, tay vừa đưa vào một nửa, lại rút trở về. Ta quyết định làm khó người đàn bà xinh đẹp như hoa, nhưng chanh chua, hung hãn này.

“Cái gì? Chứng cứ? Chẳng lẽ ta đi lấy một cái đồ lót của người khác sao? Người biến thái cũng đừng nghĩ người khác dơ bẩn như người.”

Có lẽ lo lắng lúc này đập nát bình thủy tinh gây nổi giận khiến người khác chú ý, Đái Tân Ni giảm thấp thanh âm xuống rất nhiều, bắt quá, lời nàng chanh chua như cũ.

Con giận của ta càng lúc càng gia tăng.

“Khó nói, đồ lót xinh đẹp như vậy nam nhân đều ưa thích, cô là nữ nhân, càng khó tránh nổi lên tham niệm. Hừ, cô không đưa ra được chứng cứ, đừng mơ tưởng lấy được về.”

Ta bắt đầu đối chọi gay gắt với Đái Tân Ni. “Tốt, Lý Trung Hàn, ta lấy ra nội y tương tự cho người xem, cho người không còn lời nào để nói.”

Đái Tân Ni không nghĩ ta sẽ tráo trở như vậy, vừa dứt lời, lần nữa chạy ra khỏi phòng.

Chứng kiến bộ dạng Đái Tân Ni tức giận, trong lòng ta có chút đắc ý thoải mái, chỉ là chứng kiến đầy đất miếng thủy tinh trên đất, lửa giận thiêu đốt, đầu óc quay mòng mòng.

“Trèo lên, trèo lên, trèo lên” Đái Tân Ni tiếng giày cao gót khua lộn xộn trên đất mặt, rất nhanh, nàng lại chạy đến phòng của ta như gió lốc, trong tay của nàng là một đồ vật màu hồng phấn.

“Thấy chưa? Đây là một bộ nội y.”

Đái Tân Ni đưa thứ đồ vật màu hồng phấn trên tay ra. Quả nhiên là một kiện áo ngực viền tơ hơi mỏng, đồng dạng phi thường gợi cảm, phi thường mê người. Ta càng xem càng thấy đúng là thứ mình thích, một loại dục vọng mãnh liệt muốn chiếm bộ nội y xinh đẹp này làm của riêng trời đây.

“Thấy rồi.” Ta lạnh lùng nói.

“Đưa ra.” Đái Tân Ni hung dữ mà trừng mắt ta.

“Cô học qua pháp luật không?”

Ta không trả lại đồ lót cho Đái Tân Ni, cũng không tiếp lời nàng, ta một bên đóng cửa lại, một bên hỏi Đái Tân Ni.

“Đồng dài cái gì? Việc ta đem đồ đặc về cùng với việc ta học pháp luật có quan hệ gì? Đừng lãng phí thời gian, ta một giây cũng không muốn đứng ở chỗ này.” Đái Tân Ni rất không bình tĩnh.

“Căn cứ luật dân sự điều thứ một trăm bốn mươi sáu, nhục mạ công dân thuộc về xâm phạm nhân quyền, xã hội bây giờ nhấn mạnh nhân quyền, cô biết không? Từ lúc cô tiến vào nhà ta tổng cộng mắng ta ba lần biến thái, một lần bôi ổi, cái này thuộc về tình tiết vô cùng nghiêm trọng xâm phạm danh dự của ta, quyền riêng tư của ta. Dựa theo pháp luật quy định, phạt tiền cùng cảnh cáo bảy ngày ở nhà câu lưu.”

Đóng cửa phòng, ta rất chân thành, rất nghiêm túc bắt đầu hành động trả thù. Thân là một nhân viên phòng kế hoạch, ta tương đối quen thuộc với luật pháp, đây là một trong những môn học sở trường của ta. Tatin, Đái Tân Ni, một thư ký hành chính, đối với pháp luật hiểu không nhiều lắm.

“Đừng mang pháp luật ra dọa ta, bởi vì ngươi bôi ổi, cho nên cũng biến thái, ta nói rất đúng sự thật.”

Đái Tân Ni vẫn vênh vào hung hăng như vậy, chỉ là nàng rất chuyên chú trả lời ta, khiến ta cảm thấy cá mắc câu rồi, ta mừng thầm.

“Xin hỏi, ta biến thái như thế nào? Bôi ổi như thế nào? Mời tiểu thư Đái Tân Ni nói chuyện chú ý một chút, hiện tại cô đã là lần thứ tư nói ta biến thái, một lần nói ta bôi ổi, chúng ta bắt đầu dùng di động ghi âm.”

Ta đứng một chỗ, đặt mông ngồi trên ghế sa lon, còn đưa di động đem ra, bày trên bàn trà. Tuy nhiên trong lòng cũng không nắm chắc lừa bịp được Đái Tân Ni, nhưng ta với vẻ mặt nghiêm túc cùng quy phạm dùng từ nhất định tạo thành áp lực tâm lý cho Đái Tân Ni. “Ghi..... Ghi cái gì âm? Hừ, ta nói sai sao? Ngươi cầm quần lót của ta thì làm sao?”

Đái Tân Ni ánh mắt có chút hốt hoảng, ta biết rõ, nàng bắt đầu chột dạ.

“Đáng cười, ta một không trộm hai không đoạt, ta chỉ là ở địa phương tư nhân của ta nhặt được một chiếc quần lót liền mạo phạm cô? Xin hỏi, ta biến thái như thế nào? Ta bôi ổi như thế nào?” Ta bắt đầu cười lạnh, đối với Đái Tân Ni đang lộ ra sắc thái e sợ, ta thậm chí có hi vọng.

“Ta phải lấy đồ lót về ngươi vì cái gì không cho? Ngươi không đưa cho ta, ta mới mắng.”

Đái Tân Ni con mắt nhìn chằm chằm điện thoại trên bàn trà, tựa hồ có chút kiêng kị, nàng nói cũng không cao như vừa rồi.

“Trên quần lót không có ghi tên cô, ta làm sao biết là của cô, đến khi cô lấy ra nội y đồng dạng, ta mới biết được. Nếu như ngay từ đầu cô đem nội y cho ta xem, mà ta lại cự tuyệt đưa cho cô, ta mới sai. Đúng không?”

Ta hạ giọng, lộ ra thanh âm trầm thấp hữu lực, loại thanh âm này đối với nữ nhân tương đối có xuyên thấu lực, hướng chỉ lời ta cũng có lý.

“Hừ, hiện tại ngươi biết đồ lót là của ta, ngươi đem đồ lót trả lại cho ta là được rồi, còn lại nhai nhiều như vậy làm gì?”

Đái Tân Ni chẳng những rụt rè, còn bắt đầu cường từ đoạt lý.

Trong nội tâm ta càng mừng thầm.

“Đái Tân Ni, cô có lẽ không rõ tính nghiêm trọng của sự việc. Cô mắng ta chỉ là việc nhỏ, chỉ thuộc về luật dân sự, nhưng cô đập vỡ cái chai của ta, tính chất lại bất đồng. Căn cứ bộ luật hình sự điều thứ bảy mươi hai khoản thứ ba, cô có ý định xâm phạm tài sản công dân, gây thương tích cho người khác, ta có thể khởi kiện cô. Dựa theo luật pháp, cô có thể phải ngồi tù ba đến bảy năm, cộng lại vừa vạ mười năm.”

Ta nói một chữ lại dừng lại một lúc, chậm rãi nói cho Đái Tân Ni.

Kỳ thật những thứ ta sớm đã mơ hồ, về phần là điều khoản thứ bao nhiêu, đều là nói bậy, hơn nữa công năng ghi âm trong điện thoại cũng không bật. Dù mở ra cũng không dùng, bởi vì khoảng cách giữa ta và Đái Tân Ni quá xa, căn bản là nghe không rõ, ta chỉ có thể làm bộ đáng唬 dọa nàng.

Đái Tân Ni đương nhiên không biết đó chỉ là phương thức唬 dọa, nghe ta tự thuật, sắc mặt của nàng dần dần ngưng trọng, chỉ là nàng còn không chịu thua: “Nói lung tung, ngươi nói lung tung, ta thừa nhận đập cái chai của ngươi, nhưng ta không có gây thương tích cho ngươi.”

“Hắc hắc, cô xem chân ta liền biết.”

Ta cố ý cười lạnh một tiếng, dùng ngón tay chỉ một đầu vết thương nhỏ trên mắt cá chân.

Nguyên là một mảnh thủy tinh văng ra, rạch lên một vết thương, miệng vết thương tuy rất nhỏ, nhưng máu tươi đã chảy ra, ngay từ đầu ta còn chưa chú ý, vừa rồi trầm tĩnh lại, ta đột nhiên cảm thấy một chút đau nhói, lúc này mới phát hiện mắt cá chân bị miếng thủy tinh cắt.

“Ngươi có phải nam nhân hay không? Chút xíu vậy cũng gọi là thương tích?”

Đến lượt Đái Tân Ni cảm thấy ỳ ỳ khuất.

“Tuy điểm chút thương tổn đó không đáng là gì, nhưng cô tiến vào phòng hành hung ta, phá hư tài sản của ta, hành vi cực kì ác liệt ! Bất quá, quan toà niệm tình cô vi phạm lần đầu, lại là một nữ tử, đoán chừng hình phạt sẽ giảm phân nửa, khoảng năm năm, nếu may mắn có thể giảm xuống hai năm thì hành án, nếu như cô trong tù biểu hiện tốt, như vậy tối đa một năm là có thể ra tù, thời gian một năm mà thôi, không sợ, rất nhanh sẽ qua .”

“Ngươi..... Ngươi đừng dọa ta, tối đa ta bồi thường ngươi cái chai, thêm tiền thuốc men là được.”

Đái Tân Ni sắc mặt chuyển xanh, nàng khấn trương ôm chiếc áo ngực trong tay, xem ra, chứ nói ngồi tù một năm, dù là một giây đồng hồ nàng cũng tuyệt đối không muốn.

“Bồi thường? Chưa nói tiền thuốc men, chỉ tính cái chai kia, cô biết không? Chai này là..... Là mối tình đầu của ta đưa cho ta , nàng..... Nàng bị bệnh ung thư máu, đã sớm đã qua đời, chai này là..... Là kỷ vật duy nhất lưu lại, cô..... Cô lại đập nát cái chai này..... Cô bồi thường được hay sao?”

Ta chém gió nước miếng tung bay, bày ra vẻ mặt thống khổ khiến Đái Tân Ni nhiễm cảm xúc bi thương, ta có ý nghiêng đầu qua một bên, trông rất giống đại minh tinh màn bạc, chỉ là để che dấu vẻ cổ nết cười, trong nội tâm tranh thủ thời gian đối với nữ đồng học đưa cái bình thủy tinh kia cho ta, liên tục nói thật có lỗi: Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta nói đùa, ngươi không có bị bệnh ung thư, cũng không chết.

Một hồi yên tĩnh, ta liếc mắt qua phát hiện Đái Tân Ni đang vô lực ngồi trên ghế trước máy vi tính.

“Ngươi muốn thế nào? Ta..... Ta.....”

Đái Tân Ni khấn trương nhìn ta chăm chú, ngữ khí của nàng rất nhẹ nhàng, quả thực rất đáng thương .

“Thôi đi, ta cũng không muốn làm khó dễ cô, xem ra cô cũng không cố ý, dứt khoát..... Dứt khoát báo động, để cho cảnh sát đến xử lý.”

Ta quyết định đánh một đòn tâm lý vào Đái Tân Ni, cầm lấy điện thoại, giả bộ muốn gọi điện thoại.

“Ai, ai, đừng như vậy, Lý Trung Hàn, chúng ta là đồng sự mà..... Anh đừng như vậy nha.”

Đái Tân Ni nhảy lên trên ghế, chạy vội đến, một tay túm lấy điện thoại của ta.

“Cô còn muốn giết người diệt khẩu?”

Ta khoa trương mà trừng lớn mắt châu.

“Không phải, không phải, tôi van anh, đều do tôi không tốt, tôi không nên mắng anh như vậy, chỉ là trong khoảng thời gian này công tác rất không thuận lợi, cho nên tính tình không tốt, tôi xin anh đừng nóng, bằng không thì tôi bồi thường, được không? Tôi không biết cái chai này trọng yếu với anh như vậy, tôi sẽ nghĩ biện pháp tìm cái chai đồng dạng, anh đừng gọi điện thoại , tôi xin anh.....”

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Yêu cầu quá phận (1)

Đái Tân Ni nước mắt không ngừng nhấp nhô, có vẻ chỉ muốn làm dịu sự tình, nàng không dám hung hãn, cũng không dám ngạo mạn, bộ dạng đáng yêu đầm đìa, dù là nam nhân ý chí sắt đá cũng sẽ động lòng, huống chi là ta?

Mục đích của ta đã đạt được, hơn nữa vượt quá mong muốn.

Ta có ý cúi đầu trầm tư một chút, sau đó thờ dãi một hồi, nói:“Cô nói đúng, chúng ta dù sao cũng là đồng sự, không cần phải tuyệt tình như vậy, ừ, tôi có một điều kiện, không biết có được hay không?”

“Đương nhiên có thể, đương nhiên có thể.”

Đái Tân Ni nãy liệt gật đầu như gà mổ thóc.

“Cái chai dù sao cũng vỡ rồi, tuy tôi rất thương tâm, nhưng có lẽ cũng là thiên ý, có lẽ ông trời muốn tôi quên mối tình đầu kia đi. Cô cũng không cần phí sức đi tìm cái chai tương tự, dù giống thế nào đi chăng nữa cũng không phải cái chai kia, đúng không?”

“Ừ, anh nói đúng.”

Bộ dạng Đái Tân Ni như vậy, ta nghĩ dù ta nói mặt trời màu đen, nàng cũng nhất định sẽ gạt đầu.

“Tôi cũng không phải biến thái, chỉ là ta để ý đến cô lâu rồi, người rất đẹp, rất hấp dẫn, tôi.....”

Ta vừa nói vừa quan sát Đái Tân Ni, ta phát hiện nàng bắt đầu đỏ mặt, trời ạ, nàng thật sự rất đẹp, càng xem càng đẹp.

Có lẽ là sắc đậm ngập trời, ta mảy dạn mặt dày nói tiếp: “Nhưng tôi biết rõ, nam nhân thân phận hèn mọn như tôi không xứng với cô, cho nên, tôi chỉ có thể thâm yêu cô. Tôi không dám có yêu cầu xa vời, nếu cái nội y này rớt xuống sân thượng nhà tôi, cũng coi như là ý trời, tôi mong cô có thể để nó lại, được không?”

“Nội y? Anh... Anh làm sao có thể yêu cầu quá phận như vậy?” Đái Tân Ni vô cùng xấu hổ.

“Không được sao?” Ta nhẹ nhàng hỏi, điện thoại trong tay lắc lư không ngừng, đây là một ám chỉ, cũng là uy hiếp, hắc hắc, không đồng ý, ta liền báo động.

“Được rồi.” Đái Tân Ni cân nhắc lợi hại, rất thận trọng đưa chiếc áo ngực màu hồng phất ra.

“A, ý của tôi là, ta muốn cô mặc nó lên người ngay bây giờ.”

Tâm tình kỳ diệu, Đái Tân Ni đồng ý đưa chiếc áo ngực cho ta nên ta liền tiến thêm một bước, khẽ cắn môi, quyết định rèn sắt khi còn nóng, tuy có chút hoang đường, nhưng cũng đáng để liều.

“Anh... Anh thật quá đáng!”

Đái Tân Ni giật mình nhìn ta, bất quá, ta thấy nàng cũng không quá tức giận.

“Van xin em.”

Đến phiên ta cầu xin, nhìn Đái Tân Ni do dự, trong lòng đầy hồi hộp, khăn trương đến đỏ mề hời. Ta thừa nhận, thủ đoạn của ta rất hèn hạ, rất vô lại.

“Cái này..... Làm sao có thể để ở đây?”

Bộ ngực cao ngất Đái Tân Ni càng không ngừng phập phồng, nàng chỉ đang do dự, cũng không kiên quyết nói không được. Cho nên ta tràn đầy tin tưởng với việc lấy được thiếp thân nội y của nàng, ta nhìn nàng đầy nóng bỏng.

Thời gian từng giây chậm rãi trôi qua, Đái Tân Ni trong ánh mắt soi mói nóng rực của ta, lần nữa cúi đầu, dùng thanh âm cơ hồ chỉ có nàng mới có thể nghe thấy nói một câu “Tôi vào toilet.”

Nói xong, nàng đứng lên, đi vào toilet.

Vào toilet làm cái gì? Khăn trương đến mắc tiểu? Ta tại buồn bực.

Đợi thật lâu, Đái Tân Ni cuối cùng từ toilet đi ra, nàng liếc mắt nhìn ta, mặt đỏ hồng vì xấu hổ, thấp giọng nói “Nội y đặt trong toilet.”

“A, thật sự?”

Ta hưng phấn nhảy dựng lên, vọt vào toilet.

Trên tường toilet ngoài trừ khăn lông của ta treo bên ngoài, một kiện áo ngực màu ngà sữa lẳng lẳng giắt lên, ta kích động đi qua, dùng ngón tay run rẩy nhẹ nhàng vuốt ve, giữa ngón tay, nhiệt độ cơ thể Đái Tân Ni vẫn còn cảm giác được, trên đó còn vương chút hương thơm rất đặc biệt, có lẽ ngoài nước hoa, xà phòng thơm, mồ hôi, còn có mùi thơm của cơ thể, nhiều mùi trộn lẫn một chỗ như vậy là lực hấp dẫn trí mạng với ta.

Ta cứng ngắc, cứng rần đến phi thường, ta lần thứ nhất cảm giác được thủ dâm đã không cách nào thỏa mãn, ta rất muốn gái, rất muốn cùng nữ nhân ân ái. Ra khỏi toilet, ta kỳ quái nhìn Đái Tân Ni, nàng vẫn chưa có rời khỏi phòng ta, mà đang cầm cây chổi quét dọn những mảnh thủy tinh trên mặt đất, bên trong chiếc áo sơ mi trắng bó sát người thoáng lộ ra hai điểm lồi như ẩn như hiện, trời ạ, ta máu chạy thẳng lên não, nhưng ta cố nén dục hỏa đến gần Đái Tân Ni.

“Này!” Ta nhỏ giọng hô.

“Hả?” Kỳ thật ta không hô, Đái Tân Ni cũng biết ta đến gần nàng bên người, nàng vẫn còn quét thủy tinh, nhưng ta biết rõ, nàng đang chú ý ta, bởi vì mặt nàng đang đỏ ửng.

“Tôi nói là một bộ, hình như thiếu một kiện.”

Ta phát hiện mình chẳng những háo sắc, mà quả thực là mặt dày, dày đến cực điểm.

“Tôi... Tôi hôm nào giặt sạch đưa thêm cho anh.”

Đái Tân Ni tựa hồ thay đổi, trở nên ôn nhu uyển chuyển hàm xúc, tựa như một thực nữ, kiều ngạo biến mất không còn tăm hơi, ta thực hoài nghi cô gái đẹp trước mắt này có phải Đái Tân Ni hay không.

“Không, tôi muốn thấy mùi trên người em, không cần giặt gì cả.”

Những lời này đã rất hạ lưu, bất quá ta không còn quan tâm, ta hiện tại là gan so với trời còn lớn hơn, cái gì cũng dám nói ra.

“Hôm nào được không?”

Đái Tân Ni trở nên có chút quái dị, ngực nàng phập phồng kịch liệt, hai điểm lồi trong áo sơ mi cái kia càng ngày càng rõ ràng, có lẽ phát hiện ta nhìn thẳng ngực nàng, nàng vô thức dùng cánh tay ngăn cản, chỉ là đôi mắt có chút ngập nước.

“Không được, nếu người không đưa, tôi sẽ tới giúp em.”

Không phải ta không ôn nhu, cũng không phải ta không hiểu phong tình, chỉ là nàng thay đổi quá bất ngờ, không chừng ngày mai nàng lại đổi ý, đề phòng đêm dài lắm mộng, ta không thể chờ đợi được mà kiên trì, thật sự là sắc đảm ngập trời.

Đái Tân Ni nhìn ta, cắn đôi môi đỏ mọng, bất đắc dĩ ngồi xuống ghế sa lon, sau đó nàng vẩy lên, dùng tốc độ rất nhanh cởi quần lót. Nàng cầm quần lót đứng lên, đi đến trước mặt ta, giống như cười mà không phải cười nói một câu: “Anh thật buồn nôn.”

Nói xong, quăng thứ đó về phía ta, quay người chạy ra khỏi phòng.

Ta bắt được chiếc quần lót, lập tức toàn bộ đại não trống không, chờ ta lấy lại tinh thần, Đái Tân Ni đã biến mất trong tầm mắt ta. Ta bung lấy chiếc đồ lót ấm áp dễ chịu, con mắt như rơi ra, “Oa ! Thật sự không phải là nằm mơ ư?”

Ta dùng hai tay run rẩy vuốt ve quần lót trong tay, trên mặt thêu cẩn thận nhiều loại hoa châm có thể so với tác phẩm nghệ thuật, kinh ngạc phát hiện, thứ trong tay mình đã ướt đầm, thực tế chính giữa còn lưu lại một ít nước, mùi tanh tươi xông vào mũi, trên đó còn hai cái lông xoắn mềm.

Ta đột nhiên tỉnh ngộ, mắng to mình là đồ con lợn, sau đó nổi điên mà xông lên phòng 6c, hô vang.

“Chân cô bị thương, muốn tìm người muốn nhảy không?”

Đây là ta nghĩ đến duy nhất có thể làm được lấy cớ.

“Tôi không muốn nhảy.”

Đái Tân Ni cố ý tựa vào cửa, hai chân bắt chéo, nhẹ hất mái tóc, còn cố ý héch bộ ngực đầy đặn cao ngất.

Ta như bị điện giật, trong nội tâm rống to: Đây không phải muốn hấp dẫn ta sao? Đây không phải cố ý kích thích ta sao? Trời ạ, nàng sao có thể như vậy?

“Nói với cô lâu như vậy, miệng đắng lưỡi khô, cho tôi một chén nước đi?”

Ta vắt hết óc, muốn lừa gạt Đái Tân Ni mở cửa ra, ta thề, chỉ cần cửa vừa mở, ta liền.....

“Không được, khát nước về nhà mà uống, yên tâm, nhà của anh gần như vậy, cam đoan sẽ không chết khát.”

Ở bên trong phòng, sau cánh cửa chống trộm là một thân ảnh mỹ diệu. Đái Tân Ni đứng sai cửa nhìn ta chăm chăm, bộ dáng cười mà như không phải cười biểu lộ: “Còn chuyện gì?”

“Cô cứ mở cửa ra.” Ta một con sói đói chuẩn bị vồ con mồi.

“Tại sao tôi phải mở cửa ra?” Đái Tân Ni mở tròng hai mắt nhìn ta, như sóng điện bắn vào tâm linh cuồng nhiệt của ta.

Tân Ný lắc đầu mãnh liệt, ta nhìn ra nàng đang một mực nhìn cười.

Cách cái cửa chống trộm, ta rõ ràng vô kế khả thi, ảo não hỏi: “Vào nhà ngồi một chút cũng không được sao?”

“Không được, phòng tôi chưa từng có nam nhân vào, huống chi..... Huống chi anh quá nguy hiểm.”

Đái Tân Ni vuốt một bên tóc, một bên kiên nhẫn đầu khẩu với ta.

“Tôi nguy hiểm? Vừa rồi người trong phòng ta, ta cũng không làm gì người mà !”

Ta vội vàng giải thích.

“Đó là lúc đó anh còn có chút ít băn khoăn, hiện tại bất đồng, anh bây giờ cái gì cũng dám làm, cho nên..... Cho nên anh bây giờ rất nguy hiểm, may

mấn, trước lúc anh trở nên nguy hiểm tôi đã đào tẩu.”

Đái Tân Ni rút cục nở nụ cười, nàng cười rất giảo hoạt, cười rất đắc ý, ánh mắt nàng nhìn ta giống như nhìn một tên đàn.

Ta mờ mịt, đều nói lòng nữ nhân như mò kim đáy bể, lần này ta triệt để bái phục.

Một đêm đó, ta không cách nào ngủ được, ta một mực suy nghĩ nếu như động thủ sớm một chút, tiền công sớm một chút, có phải là đã ôm mỹ nhân được rồi không? Ta hồi hận cực kỳ, dạ dày cũng đau đớn, ta không ngừng mắng to mình là một tên siêu ngu ngốc.

Ngày hôm sau, ta mang theo thân hình mệt mỏi cùng tâm tình hưng phấn đi làm, ta hi vọng nhìn thấy Đái Tân Ni, bất kể nói thế nào, nàng ít nhất không ghét ta, còn cười với ta. Ở trước công chính công ty, ta đợi Đái Tân Ni đến, nàng vẫn mang phong cách công sở tiêu chuẩn, chỉ thay đổi một bộ quần áo, áo sơ mi màu đen tay dài, váy trắng, giày cao gót màu trắng, có lẽ tâm tình không tệ, mặt nàng tươi cười, thần thái sáng láng, đi đứng nhẹ nhàng khoan thai, đáng vẻ thướt tha mềm mại.

Ta hưng phấn nghênh đón nàng? Nhưng Đái Tân Ni thấy ta lại khôi phục vẻ lạnh lùng, nàng thậm chí không nhìn ta, tựa như trong mắt nàng ta là một người xa lạ.

Lòng ta rét run, khổ sở, ưu thương, phần nộ... Ta cũng không biết mình vượt qua như thế nào, ta chỉ cảm thấy trời sập xuống.

Nói thật, ta cũng không phải loại nam nhân không bỏ xuống được, chỉ là sự biến hóa quá lớn, một ngày trước ta còn tràn đầy hạnh phúc, vậy mà hôm sau ta lại như rơi xuống đáy vực, ại!" Ta thật muốn khóc, nhưng vẫn chưa từ bỏ ý định, đứng ở cửa ra vào công ty, lo lắng chờ Đái Tân Ni tan tầm, thế nhưng, ta đợi đến chín giờ tối, cũng không thấy được thân ảnh nàng.

Ta lại nhớ tới chỗ ở nàng nằng, trực tiếp lên phòng sáu c , kết quả hô đến năm sáu lần cũng không có người mở cửa.

Ta thất vọng cực kỳ, cũng minh bạch, Đái Tân Ni không muốn gặp ta, không muốn thấy ta, khinh thường gặp ta.

Lớn như vậy đây là lần thứ nhất ta có cảm giác thất tình, đêm hôm đó, ta lại thủ dâm, ta dùng cái đồ lót tanh tưởi như cũ kia thủ dâm ba lượt.

Từ ngày đó, Đái Tân Ni như bốc hơi khỏi nhân gian, ta nếm thử nghe ngóng bốn phía, kết quả tin tức gì cũng có, có người nói nàng vẫn ở trong công ty, có người nói nàng đi du lịch , có người nói nàng mắc bệnh , có người nói nàng xuất ngoại, còn có người nói nàng đột nhiên kết hôn.....

Nhưng bất kể thế nào nói, ta đều không thấy nàng, bất đắc dĩ, ta chỉ có thu lại tâm tình lạc, lần nữa vui đầu vào công việc, cuộc sống chính là như thế, ta tự khuyên bảo chính mình.

Nửa tháng sau, ta thăng chức, từ bộ kế hoạch chính thức đi vào bộ phận đầu tư, trở thành một trợ lý.

Bây giờ về nhà không chỉ mang đến biếu muội của ta, cũng mang lại chút tâm tình nhẹ nhõm sung sướng, nhưng không biết vì sao, ta vẫn nhớ tới Đái Tân Ni. Lúc này, ta đang đứng trước cửa phòng nàng, do dự thật lâu, rốt cục vẫn bấm chuông cửa.

Ồ? Thật bất ngờ, thật sự ngoài ý muốn , ta giật mình nhìn người ra mở cổng, một khuôn mặt quen thuộc mà xinh đẹp xuất hiện lại trước mặt ta, ta thậm chí không còn tin vào mắt mình, đó là Đái Tân Ni, nửa tháng không thấy, nàng vẫn tía ra sức hấp dẫn mãnh liệt, tuy quần áo tùy tiện, tóc còn chút ẩm ướt , nhưng nàng đẹp tới cực điểm.

“Này!”

Ta giả bộ trấn định, cho dù cảm xúc bành trướng, nhưng vẫn tỏ vẻ tiêu sái trước mặt Đái Tân Ni.

“Thăm người thân trở về à?”

Đái Tân Ni một bên dùng khăn mặt lau tóc, một bên hướng ta mãnh liệt nháy mắt, tuy cách chiếc cửa chống trộm, nhưng sự giảo hoạt trong mắt vẫn có thể thấy rõ ràng, tựa hồ hết thảy đều nằm trong lòng bàn tay nàng.

“Cô biết tôi đi thăm người thân?”

Ta làm bộ giật mình hỏi.

“Nói nhảm, tôi là thư ký hành chính, người trong công ty muốn xin nghỉ đều do tôi quản !”

Đái Tân Ni nói chẳng có chút chú ý.

“Tôi nghe... Nghe nói cô không còn ở trong công ty ?”

Mùi thơm sữa tắm bay vào mũi của ta, mắt ta như muốn lồi ra, có lẽ do vừa tắm rửa xong ,trên người Đái Tân Ni chỉ mặc một bộ áo mỏng, cùng ta nói chuyện, bọt nước trên tóc không ngừng nhỏ xuống ngực, hai điểm nhô lên trên ngực càng ngày càng rõ ràng, ta có thể khẳng định, Đái Tân Ni không có mặc áo ngực.

Trời ạ, nàng cố ý sao? Nàng muốn quyến rũ ta sao? Tâm linh yếu ớt của ta nổi cơn sóng động trời, ánh mắt không cách nào dời khỏi người Đái Tân Ni.

“Ừ, tôi bị nhốt vào tù.”

Đái Tân Ni dựa người vào cánh cửa, đột nhiên chu cái miệng nhỏ nhắn, giống như đầy ắp khuất.

“Cái gì, nhốt vào tù? Xảy ra chuyện gì vậy?”

Ta nhất thời không kịp phản ứng.

“Tôi làm vỡ mất cái chai của người ta.”

Đái Tân Ni lộ ra bộ dạng đáng thương.

“A?”

Ta lúc này mới tỉnh ngộ, hóa ra nàng muốn trêu đùa ta, ta muốn nói lại thôi, mặt mũi nóng lên, quanh co cả buổi, mới dùng lời thành khẩn trên thế giới nhất, ngữ khí ôn nhu nhất cầu xin: “Đã qua hơn nửa tháng rồi, em tha thứ cho tôi đi !”

Vừa mới dứt lời, Đái Tân Ni sắc giọng the thé gào thét: “Tha thứ ? Vì cái gì tha thứ cho anh, anh dám lừa gạt tôi? Còn lừa gạt nội y của tôi, hừ ! Tôi muốn anh ném thứ tư vị bị lừa, tôi chính là muốn trả thù anh, hừ ! Dám lời luật pháp ra dọa tôi, ngày đó là tôi hồ đồ mới trúng gian kế của anh, nói cho anh biết Lý Trung Hàn, vấn đề này vẫn chưa xong đâu.”

“Rầm !”

Cửa đóng lại, nhưng ta nở nụ cười, Đái Tân Ni nói chuyện này vẫn chưa xong, ta nghĩ thầm: Xin nhờ, người tốt nhất trả thù ta cả đời.

Với cái thứ gà rán KFC, ta không thể nói là chán ghét, nhưng tuyệt đối không thích ăn.

Nhưng hôm nay ta lại mua bốn cái Hamburger gà, bốn cái Hamburger huong cá, hai túi khoai tây, còn thêm bốn cái đùi gà chiên, bốn cái chân gà cay, bốn cốc nước trái cây. Xem ra, tâm tình rất không tồi, tâm tình tốt, khẩu vị cũng tốt.

“Sao huynh cái gì cũng mua bốn phần vậy?”

Thời tiết oi bức, Tiểu Quân chỉ mặc một chiếc áo hai dây cùng chiếc quần ngắn mở to hai mắt nhìn ta.

“Đương nhiên là bốn phần rồi, muối hai phần, ca hai phần, làm sao vậy?”

Ta đồng dạng mở to hai mắt nhìn Tiểu Quân, chỉ là con mắt vụng trộm đặt trên cái đùi non lồ lộ, oa ! cái đùi non này thật mới lạ : so với củ sen tươi sốt còn mềm hơn, trắng hơn, tuyệt phẩm a !”

“Ai nha, huynh thiệt là, muối muốn giảm béo, vốn chỉ định uống nước trái cây, những thứ khác đều là gọi cho huynh, huynh thế nào lại mua bốn phần?”

Tiểu Quân tức giận kêu la.

“Cái gì? Muối không ăn? Giảm béo? Muối dám giảm béo ngày mai ta sẽ đưa muối về nhà, ăn mau.”

Tiểu Quân đáng người rất tốt, cao một mét sáu ba, nặng chỉ bốn mươi lăm caan, tuy thoát nhìn rất cân xứng, nhưng ta cùng đi và dựng đều cảm thấy Tiểu Quân béo lên một chút thì tốt hơn, thật không nghĩ Tiểu Quân lại muốn giảm béo, thực gấp rút chết ta rồi, ta hung ác mệnh lệnh nàng phải tiêu diệt một cái Hamburger, hai cái chân gà.

Tiểu Quân nũng nịu “Muối ăn một cái cánh gà là được rồi.”

“Muối cho rằng đây là đi chợ sao? Còn dám cò kè mặc cả? Phải ăn, đây là mệnh lệnh của vệ binh.”

Ta hung dữ trừng mắt với Tiểu Quân.

“Vớ vẩn, vệ binh phải lời nghe công chúa, công chúa cuối cùng quyết định chỉ ăn hai cái chân gà.”

Tiểu Quân hiển nhiên đối với ánh mắt hung ác của ta chẳng thêm ngó tới.

Ta cười lạnh: “Không ăn đúng không? Muối đừng hỏi hận.”

Đối phó Tiểu Quân, ta có đòn sát thủ siêu cấp vô địch, thân thể nàng dị thường miễn cảm, khi còn bé chỉ cần nàng không nghe lời, ta liền cù nàng, sau mỗi lần như vậy nàng sẽ trở nên ngoan ngoãn nhu thuận. Hiện tại Tiểu Quân lại không nghe lời, xem ra ta đành phải xuất ra đòn sát thủ.

“Lý Trung Hàn, huynh dám?”

Xem tư thế xoa tay của ta, Tiểu Quân mắt hạnh tròn lên, nàng biết ta muốn làm gì.

“Hỏi lại lần nữa, có ăn hay không?”

Ta làm ra bộ dáng xấn tay áo.

“Không ăn, không ăn, quyết không ăn.”

Tiểu Quân vẫn quật cường.

Ta nhào tới, Tiểu Quân lớn tiếng hét lên, hai tay vung vẩy, hai chân đạp loạn, phòng thủ kín không kẽ hở, nhưng cái này không làm khó được ta. Ta không chỉ tài cao mà còn cos lực lớn vô cùng, đối phó vị tiểu muội muội nũng nịu này quả thực là giết gà dùng dao mổ trâu, một chiêu “Thái Sơn áp đỉnh” Tiểu Quân phòng thủ lập tức sụp đổ, hai tay ta nhanh như chớp tiến vào nách Tiểu Quân, cù lung tung, Tiểu Quân ngã vào trong ngực ta cười to khanh khách, cười đến run rẩy cả người, ngay cả nước mắt cũng toí ra, thấy Tiểu Quân còn chưa chịu đi vào khuôn khổ, vì vậy, ta tăng phạm vi, dưới nách, hai bên sườn, cổ... ta đều nhất nhất đưa tay qua.

Tiểu Quân đột nhiên quay người, ra sức giãy dụa, ta không nghĩ qua đến, đem Tiểu Quân bỏ nhào trên ghế sa lon, hai tay xuyên qua áo hai dây, tiến vào hai bên sườn, theo quán tính bỏ nhào về phía trước, còn may, vừa vặn nắm hai cái đồ vật vừa mềm lại đàn hồi, ta kinh hãi, bối rối muốn rút tay, nhưng đã không kịp, cả người Tiểu Quân đã đè lên tay ta, ta thậm chí còn cảm giác được hai hạt thịt nhỏ.

“Ai nha, ca, tay nguoi.”

Tiểu Quân kêu to.

“Muội đè lên tay ta, mau ngồi dậy.”

Ta cũng cuống quýt kêu to, không nghĩ tới, chính mình còn ở sau lưng Tiểu Quân.

“Huynh không đứng dậy, muội sao có thể bắt đầu?”

Tiểu Quân lo lắng kêu to.

“A !”

Ta cuống quýt buông tay đứng lên, xấu hổ đến nỗi không dám nhìn mặt Tiểu Quân.

“Không ăn á.”

Nghe ra Tiểu Quân đang phát giận.

“Ừ, cái kia, cái kia không ăn thì không ăn, ca..... Ta xuống lầu giúp muội mua bàn chải đánh răng, khăn mặt.....”

Ta chột dạ đứng lên định đào tẩu.

“Còn có sữa tắm nha.”

Tiểu Quân hô to đằng sau.

“Ừ, còn muốn mua cái gì? Tiện thể mua luôn.”

Ta quay đầu lại nhìn Tiểu Quân.

“Mua cái này.”

Một cái giấy bay tới đầu ta, ta vừa mới né tránh được, lại bị một cái gối ôm vừa vặn đập trúng đầu, ta sợ tới mức chạy trốn chết.

Dưới lầu có một cửa hàng lớn, khăn mặt, đánh răng cùng sữa tắm rất nhanh liền mua đủ, nhưng ta không dám lập tức về nhà, vừa rồi một màn kiều diễm lại hiện hiện ngay trước mắt.

“Tiểu tử này phát dục tốt như vậy ? Cái vú to cơ hồ một tay cũng không nắm hết.”

Ta hưng phấn nói thầm, không có hối hận, không cảm thấy tội ác, vô thức nhìn hai bàn tay, phảng phất có thể thấy được hương thơm thiếu nữ.

Ta không khỏi thầm than: Lý Trung Hàn ơi Lý Trung Hàn, một người là biểu muội ngươi, một người là Đái Tân Ni, ngươi chọn ai đây? Cái gì? Hai người đều muốn? Ai ! Ngươi chớ suy nghĩ lung tung, suy nghĩ nhiều, đầu óc biến thành ngu ngốc.”

Đi dạo một vòng không có mục đích, cảm thấy chân bắt đầu mỏi, ta mới mang theo vật dụng về nhà.

“Sao giờ mới về? Có phải trông thấy mỹ nữ nào không?”

Tiểu Quân tức giận còn chưa tiêu tan.

“Không có, không có, nhìn thấy mấy đồng sự hàn huyên một hồi.”

Ai, trong lòng ta thâm than, thật sự là thấp thỏm không yên nha, trong nháy mắt, biểu muội lại trở nên cường thế, ta biến thành yếu thế, cái này chỉ có thể trách tự chính mình.

“Hừ !” Mau ăn hết những thứ này.”

Tiểu Quân ra lệnh.

“Ừ.”

Ta lấy một chiếc đùi gà lên, hăm hở nhai loạn, bất quá, ta cũng quả thực đói bụng. Đang ăn như hổ đói, ta vụng trộm liếc nhìn Tiểu Quân, thấy khuôn mặt nhỏ nhắn đang ửng đỏ, đẹp đến khó có thể hình dung.

Đêm đã khuya, ta đang ngủ say sưa trên ghế sa lon phòng khách đột nhiên nghe thấy một tiếng thét xuyên phá bầu trời đêm.

“Lý Trung Hàn.....”

Từ Trong mộng bừng tỉnh, ta nhảy dựng lên trên ghế sofa, vọt vào trong phòng, bởi vì thanh âm đến từ phòng Tiểu Quân.

“Làm sao vậy? Làm sao vậy?”

Ta lớn tiếng hỏi, chỉ có điều, ta đột nhiên nói không ra lời, chẳng những nói không ra lời, mặt mũi đầy xấu hổ, thậm chí muốn chui xuống đất.

Trên giường của ta rơi là cả những món đồ lót nữ nhân, mà khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Quân cũng trắng bệch .

“Mau đưa những thứ này đi, thật sự là buồn nôn chết, không thể tưởng được huynh lại biến thái như vậy, trộm nội y nữ nhân, muội cho huynh biết, về sau còn trộm những thứ này, muội, muội sex nói cho cha biết!”

Tiểu Quân tức giận mắng không ngừng, nàng nhất định cho rằng ta là một hái hoa dâm tặc biến thái.

Ta vội vàng giải thích:“Không phải trộm, không phải.... Người ta cho ta.”

“Huynh cho ta là tiểu hài tử ba tuổi sao? Người ta đưa cho huynh?”

Tiểu Quân giận tím mặt:“Huynh một không kết hôn, hai không có bạn gái, ai đưa cho huynh? Huynh nói thử xem, hừ ! Thật ूर्ong ta tôn trọng huynh như vậy, huynh làm cho ta quá thất vọng rồi, còn đặt ở dưới gối đầu, thực không biết xấu hổ, nhanh lấy nó ra, đừng để ta nhìn thấy nó nữa.”

Tiểu Quân càng nói càng tức giận, nói xong lời cuối cùng, toàn thân phát run.

“Được rồi, được rồi, ta không phải cái dạng người tưởng tượng , ngày mai giải thích với người , đã muội rồi, đi ngủ đi.”

Ta cuống quýt nhặt đám quần lót rơi là tả lên, lần nữa chạy trốn chết.

Buổi sáng tỉnh lại, trời vừa sáng choang đã trông thấy Tiểu Quân còn ngủ nướng, ta không dám đánh thức nàng. Rửa mặt xong, ta lưu lại cho Tiểu Quân một tờ giấy: Tiểu Quân, ca đi làm, từ lạnh cái gì cũng có, đầu tiên phải biết tự chăm sóc cho mình, chưa quen cuộc sống ở đây thì đừng nên đi xa, nhớ đó! Buổi tối sau khi ta về ca mang người đi ăn cơm, dạo phố. Cuối cùng, ca lập lại một lần, những cái nội y kia xác thực là của một nữ nhân cho, chỉ là cô ấy cuối cùng đã đá ta.

Ta biết rõ Tiểu Quân rất mềm lòng, khi ta nói những điều này, Tiểu Quân tuyệt đối sẽ tha thứ cho ta.

Công ty kt là một công ty lớn, người ở đây rất nhiều, mỹ nữ như mây. Nơi tập trung nhân tài nhiều nhất chính là bộ phận đầu tư chúng ta, mà nhiều mỹ nữ nhất đương nhiên là bộ phận thư ký.

Bộ phận thư ký chia làm hai phòng hành chính và PR. Phòng hành chính chủ yếu phụ trách tất cả những chuyện vặt vãnh trong công ty , ví dụ như chăm công, quản lý vệ sinh, in ấn các loại. Công tác vất vả, tiền lương đãi ngộ cũng không cao, Đái Tân Ni chính là trưởng phòng hành chính, chỉ vì nàng quá mức xinh đẹp, lại thường xuyên tiếp xúc cùng cao tầng trong công ty nên Đái Tân Ni thường bị đám tiểu sau lưng, bất quá, theo quan sát cẩn thận của ta, Đái Tân Ni vẫn là khuê nữ, bởi vì phần đông người ngưỡng mộ nhìn thấy mà e sợ còn ta chỉ là một tên tiểu bạch kiểm bình thường nên vẫn có cơ hội lợi dụng.

Bộ phận PR lại bất đồng, chỗ đó công tác nhẹ nhàng, đãi ngộ phong phú, nhân vật đứng đầu là một vị đại mỹ nữ gọi là Trang Mỹ Kỳ, nàng khôn khéo tài giỏi, từ lượng kinh người, còn có tính cách hào sảng, cho nên trong công ty nhân duyên Trang Mỹ Kỳ phi thường tốt, nàng cũng là hồng nhan tri kỷ của ta. Phòng PR tổng cộng có sáu vị thư ký tuổi trẻ mỹ mạo là: Triệu Hồng Ngọc, Chương Ngôn Ngôn, Hà Đình Đình, Phan Ước, La Đồng, Đường Y Lâm, cộng thêm Trang Mỹ Kỳ là bảy người, được xưng thất tiên nữ hạ phàm thành phố Liên Ninh.

Cả bảy vị tiên nữ này không chỉ có tướng mạo trẻ đẹp, hơn nữa dáng người nóng bỏng, bộ ngực ngạo nhân, điều này cũng không phải là trùng hợp, một trong những tiêu chuẩn hàng đầu tuyển dụng thư ký PR của công ty chính là phải có bộ ngực lớn.

Đương nhiên, công ty của chúng ta không chỉ có có bảy vị tiên nữ, ngoài ra xuất hiện không ít mỹ thiếu phụ, trong đó có một vị, nàng tên Quách Vĩnh Nhân, là thư ký hành chính, dưới quyền Đái Tân Ni. Ta đặc biệt cảm thấy hứng thú với nữ nhân thành thực, tự nhiên lưu ý đến vị giai nhân này.

Cho dù bộ phận tụ tập nhiều mỹ nữ, nhưng trong mắt mọi người, bộ phận đầu tư chúng ta cũng có mỹ nữ, hơn nữa là một đại mỹ nữ khuynh quốc khuynh thành, nàng chính là thê tử quản lý bộ phận đầu tư chúng ta Đổ Đại Duy, Cát Linh Linh. Ta sống hai năm ở thành phố còn chưa thấy nữ nhân có thể sánh cùng Cát Linh Linh, cho nên, không chỉ tại kt, bảo Cát Linh Linh là đệ nhất mỹ nhân trong thành phố cũng không quá đáng.

Nghe nói, năm đó Đổ Đại Duy theo đuôi Cát Linh Linh, mắt hai năm cũng không được lòng mỹ nhân, lập tức Cát Linh Linh thuộc về người khác, nhưng không biết Đổ Đại Duy dùng thủ đoạn gì mà chiếm được nàng.

Cho nên, cho dù Đổ Đại Duy trong công ty nhân duyên tương đối khó coi, nhưng hắn có thể lấy được nữ nhân tuyệt sắc như vậy khiến tất cả nam nhân trong công ty đều bội phục.

Ta cũng bội phục Đổ Đại Duy, mặt ngoài bội phục, kì thực ghen ghét...

Đứng trước cửa phòng làm việc quản lý bộ phận đầu tư, ta rất lễ phép gõ hai cái.

“Vào đi.”

Bên trong truyền ra một thanh âm thanh ngọt lịm, ta đột nhiên kinh hoàng: Chẳng lẽ mỹ nhân đệ nhất thiên hạ Cát Linh Linh đang ở trong đó sao? Không phải ta xấu xa, nhớ thương vợ người khác, mà cái là loại háo sắc giống ta không cách nào lừa gạt tiếng lòng của mình, giai nhân như thế, cho dù là lão bà người khác, ta cũng muốn nhìn cho bổ mắt. Đẩy cửa bước vào, nháy mắt không khỏi bật cười, hóa ra người ngồi trên chiếc ghế da rộng thùng thình không phải quản lý bộ phận đầu tư Đổ Đại Duy, mà là một nữ nhân xinh đẹp tuyệt luân, nàng chính là thê tử Đổ Đại Duy Cát Linh Linh, xem ra hôm nay vận khí không tệ.

Lúc này Đổ Đại Duy đang quỳ gối sau bàn công tác, vẻ mặt đáng thương.

“Em yêu, đừng như vậy, có lời gì về nhà nói sau, vị này là đồng sự vừa thăng chức, ta có rất nhiều chuyện muốn bàn với cậu ta.”

Đổ Đại Duy nhìn ta đầy bất đắc dĩ, hắn chẳng những quỳ gối sau bàn công tác, cả vạt xanh đen cũng bị mỹ nữ dùng tay lôi kéo, cơ hồ thắt chặt cổ Đổ Đại Duy, thật giống như một vị mỹ nữ dắt một con chó to béo.

“Ngươi không nói rõ chuyện tối hôm qua đi đâu thì đừng nghĩ đến chuyện khác, hừ, đừng nói là đồng sự, dù là Chu Cửu Đồng đến đây, ngươi cũng quỳ đó cho ta.”

Trong công ty mọi người đều biết Cát Linh Linh tuy là đại mỹ nhân, nhưng cũng là bình dấm chua số một? Dù chết, nàng cũng chưa bao giờ cho Đổ Đại Duy mặt mũi.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Có váy thì có nữ nhân (1)

Nghe Cát Linh Linh nói vậy, ta đoán rằng nàng hoài nghi Đổ Đại Duy tối hôm qua đi lâu lằng, hẳn là kẻ háo sắc nổi tiếng, trong công ty có không ít nữ nhân bị hắn hấp dẫn, Cát Linh Linh hoài nghi cũng hợp tình hợp lý.

“Em yêu, anh không phải đã nói rồi sao? Gần đây tâm trạng không tốt, tối hôm qua hơi phiền muộn, nên một mình đến bờ biển uống rượu.”

Đổ Đại Duy giải thích qua loa, tuy vụng về nhưng thực sự không chê vào đâu được.

“Xem ra ngươi còn muốn tiếp tục quỳ, hừ! Ngươi ngoại trừ uống rượu chính là nữ nhân, chỉ cần uống rượu liền muốn nữ nhân, ngươi nói một mình uống rượu, một mình tại bờ biển hứng gió, ta sẽ tin sao? Trừ phi ta là tên điên, nếu không ta chết cũng không tin chuyện ma quỷ của ngươi, cứ quỳ tiếp đi.”

Có lẽ hơi mỏi tay, Cát Linh Linh buông cả vạt trong tay xuống, hai chân bắt chéo một cách ưu nhã, mái tóc như mây buông xõa sau đầu, thoạt nhìn rất tùy ý mà lại vũ mị yêu diệu, gờ tay nhắc chân đều phát ra hương vị thành mà thiếu nữ hai mươi không thể có, dừng nhìn bộ dạng nàng trông mắt mà làm tưởng, trong ánh mắt ngập nước kia nhận nhạo phong tình làm trái tim ta chỉ chực nhảy ra khỏi ngực.

Hai vợ chồng cãi nhau, ta lại chứng kiến nên thấy có chút xấu hổ, đang nghĩ cáo lui như thế nào, nhưng ta lại phát hiện Đổ Đại Duy hướng ta mãnh liệt

nháy mắt, ta đương nhiên hiểu, ý muốn ta nghĩ biện pháp giúp hấn giải vây.

Nhưng dù hiểu ta cũng không có biện pháp gì, nói đến chuyện vợ chồng cãi nhau, người ngoài như xen ngang vô luận thế nào cũng đắc tội, ta đành giả bộ như không phát hiện, đột nhiên, bên ngoài vang lên tiếng đập cửa, ta mừng thầm, rốt cục có người đến, người tới càng nhiều, Cát Linh Linh cũng không thể tiếp tục náo loạn.

Ra ngoài dự đoán, người vào không phải ai khác, mà là Đái Tân Ni.

Bộ trang phục công sở màu xám có chút tùy tiện, nhưng Đái Tân Ni mặc gì cũng đều thuận mắt, nước miếng của ta lại đang ứa ra.

Đái Tân Ni hiển nhiên đối với việc Cát Linh Linh trách phạt đồ Đãi Duy mãi thành thói quen, nàng chỉ nói vài lời, Đồ Đãi Duy cũng không cần quỳ:“Đồ quản lý, ban giám đốc có một số việc muốn trưng cầu ý kiến của ông, mời ông lập tức đến phòng họp.”

“A, được, tôi lập tức sẽ tới.”

Đồ Đãi Duy hoạt động thân thể mập mạp, bò xuống từ trên bàn công tác.

Cát Linh Linh về mặt nộ khí, thực sự không có biện pháp:“Hết giờ lập tức quay lại, ta ở chỗ này chờ ngươi, nghe thấy chưa?”

“Nghe rồi, nghe rồi.”

Đồ Đãi Duy xoa xoa mồ hôi trên trán như trút được gánh nặng mà đi ra khỏi văn phòng.

“Mời anh đến phòng làm việc của tôi, tiến hành thủ tục đổi đi chỗ khác.”

Những lời này là Đái Tân Ni nói với ta, thái độ của nàng vừa lạnh lùng lại cao ngạo.

Ta chỉ đành đi theo Đái Tân Ni, ở đằng sau nàng, ta phát hiện Đái Tân Ni có một bộ mông thật đẹp mắt, rất tròn rất căng mềm, hình trắng rằm, đầu óc ta không khỏi mất phương hướng.

Vừa vào phòng làm việc của Đái Tân Ni, nàng vẫn lạnh lùng dặn dò:“Về sau anh đừng xen vào chuyện của Đồ Đãi Duy, đừng nhìn bộ dạng tri độn của hấn, kỳ thật hấn rất âm hiểm xảo trá, có thể ở vị trí quản lý bộ phận đầu tư này trên mười năm đủ chứng minh hấn không đơn giản, anh tại bộ phận đầu tư phải cẩn thận chút ít.”

Nói xong lời cuối cùng, Đái Tân Ni ngữ khí dần dần ôn nhu.

Ta thật kích động đến không thể dùng từ nào để miêu tả, đây không phải là quan tâm ta sao? Nàng quan tâm ta không phải là yêu thích ta sao?

“Cám ơn Tân Ny, cám ơn em nhắc nhở.”

Ta cười đến toét miệng.

“Cái gì Tân Ny? Bảo ta Đái thư ký, Tân Ny là để cho anh gọi sao?”

Đái Tân Ni hung dữ vỗ bàn một cái.

“A, Đái thư ký, cám ơn sự nhắc nhở của cô.”

Ta đối với nữ nhân thật sự khó có thể lý giải.

Trầm mặc một hồi, Đái Tân Ni đột nhiên hỏi ta một câu làm ta chấn động:“Trong nhà anh có phụ nữ?”

“A? Cô làm sao biết..... biết được?”

Ta rất giật mình, nghĩ thầm Tiểu Quân vừa tới, Đái Tân Ni làm sao biết?

Chẳng lẽ nàng giám thị ta?

“Trong nhà anh có hai mươi nữ nhân cũng không liên quan đến ta, nhưng đêm hôm khuya khoắt, hô lớn tiếng như vậy ảnh hưởng đến người khác.”

Đái Tân Ni sắc mặt trở nên tái nhợt.

“Ai, tối hôm qua muội muội ta phát hiện một con gián, sợ tới mức kêu to, thực xin lỗi cô.”

Không nghĩ tới Tiểu Quân tối qua hét một tiếng truyền đến tai Đái Tân Ni, ta tranh thủ thời gian nói xạo, may mắn bản thân đầu óc linh hoạt, cũng không thể nói muội muội ta phát hiện một đồng quần lót nữ nhân a !”

“Muội muội của ngươi? Thân muội muội hay là.....”

Đái Tân Ni mắt to nhìn chăm chăm ta.

“Là biểu muội, tên Lý Hương Quân, vừa tốt nghiệp trung học, lần này về nhà thăm người thân, di dượng tôi cho nó đi cùng lên thành phố chơi vài ngày.”

Ta vội vàng kể chi tiết, sợ Đái Tân Ni hiểu lầm

“A, hóa ra là như vậy, Lý Hương Quân danh tự rất êm tai nha.”

Đái Tân Ni nhắc đi nhắc lại lấy tên biểu muội ta, trên mặt nàng lạnh lùng lửng lơ bỗng biến mất, đột nhiên cười mà như không phải cười, bộ dáng quái dị, nhưng lại khiến ta mê chết .

Ta ngơ ngác nhìn Đái Tân Ni, Đái Tân Ni đỏ mặt lên, gất giọng:“Lý Trung Hàn, anh có thể đi rồi.”

“Được rồi.”

Ta vừa đứng lên, Đái Tân Ni tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nàng dặn dò một câu:“Anh nên nói chuyện cùng Cát Linh Linh.”

“Cát Linh Linh rất dã man, tôi không muốn nói chuyện cùng nữ nhân dã man.”

Ta cười khẽ, tựa hồ có ý khác.

Đái Tân Ni lớn tiếng nói:“Tôi cũng rất dã man, người sau này chớ nói chuyện cùng tôi.”

“Cô tuyệt không dã man.”

Ta cười hi hi nhìn Đái Tân Ni, ánh mắt tự nhiên theo chuyển từ khuôn mặt xinh đẹp xuống bộ ngực cao ngất, cái áo somi xác thực quá mức bó sát người, cúc áo muốn kéo căng khiến cảm giác càng ngày càng mãnh liệt.

Đái Tân Ni nhìn thấy ánh mắt tục tĩu của ta, môi hồng kiều diễm ướt át, chỉ là thanh âm lại hung hãn dị thường:“Nhìn cái gì vậy, mau cút đi!”

Nàng thoát nhìn chằm chằm những hung hãn, còn rất dã man, ta sợ tới mức té cút té đái, chạy trốn chết.

Tiểu Quân lại bất đồng, nàng rất ôn nhu, rất dễ dỗ dành, ta quả nhiên không đoán sai, Tiểu Quân không tha thứ cho ta, còn an ủi ta:“Ca, người đừng thương tâm, những cô gái tốt còn nhiều mà, ta có mấy người bạn thân, các nàng vừa thông minh lại xinh đẹp, có người đã thấy, có người chưa thấy qua, ách, vân vân. Đợi com nước xong xuôi, ca dẫn ta đi mua quần áo, ta sẽ giới thiệu cho người một người, được không?”

Nghe vài lời phía trước, ta còn mặt mày hớn hờ, cảm thấy cực kỳ vui mừng, cho đến câu cuối cùng ta mới hoàn toàn minh bạch, cô bé này cũng rất giáo hoạt.

Ta cố ý thờ dài “Thử liệt kê những thứ muội cần xem, ừ, một cái áo, một chiếc váy, một cái quần, một đôi giày, đúng rồi, còn một chiếc túi xách, thêm một chiếc điện thoại. Công chúa điện hạ, như vậy ngài đã hài lòng chưa? Nếu còn chưa hài lòng, còn cần thêm thứ gì, ngài cứ việc nói.”

“Cũng tạm thỏa mãn.”

Tiểu Quân cười khanh khách, con mắt cười trở thành một vòng loan nguyệt.

“Ăn đi, còn cười.”

Ta đặt vào bát của nàng một com cuộn rong biển viên thịt.

“Cám ơn ca, bắt quá nhiều đồ ăn như vậy muội làm sao ăn hết?”

Tiểu Quân nhìn một bàn phong phú mỹ vị nuốt nước miếng ừng ực. Bữa com này rõ rệt là vì mời khách phương xa Tiểu Quân đến dùng com, trên thực tế ta cũng là vì nịnh nọt cô gái nhỏ này, tránh cho nàng tố cáo tội trạng của ta với dì, nói ta sưu tầm nội y.

Tiểu Quân đáng yêu tự nhiên mặt mày hớn hờ, trong miệng còn oán trách:“Xong rồi xong rồi, vất vả giảm béo hai tháng, thoáng cái lại trở về tình trạng cũ, thật đáng ghét, nhiều đồ ăn ngon như vậy, huynh không phải hại ta sao?”

Trên miệng oán trách nhưng đôi tay lại nhanh nhẹn lột sạch vỏ một con tôm biển lớn, lộ ra thịt tôm tươi mới, đầu lưỡi linh xảo chuyển động, đem thịt tôm ngâm trong cái miệng nhỏ nhắn, một bên hướng ta nháy mắt, một bên hướng thụ nhắm nuốt, còn bắt chọt mút ngón tay.

Ta âm thầm thán phục mị lực Tiểu Quân, cái màn mút ngón tay này khiến tim ta đập thành thịch, miên man bất định.

Vừa rót ra một ít rượu đỏ, đột nhiên, Tiểu Quân duyên dáng gọi to một tiếng:“Ai nha, ca, phiền toái người lấy giấy ăn cho muội.”

Hóa ra trên mặt Tiểu Quân không cẩn thận dính chút nước từ đồ ăn.

Ta đem một gói khăn giấy đưa tới.

Tiểu Quân làm nũng, mười ngón tay xòe ra: “Tay toàn là dầu a..., giúp muội lau nha.”

“Được rồi, đưa mặt qua đây.”

Ta lấy khăn tay ra.

Tiểu Quân ngẩng khuôn mặt tuyệt đẹp lên, đôi môi thom hồng nhuận phơn phớt, lông mi thật dài, hai mắt hơi khép kín, chỉ lộ ra một ít khe hở, cái tư thế mặt hồn tựa này như tình nhân hôn nhau. Lòng ta hưng hăng nảy lên, may mắn định lực còn tốt, nếu không, đã gây ra họa rồi.

Ta lấy cái khăn tay nhẹ nhàng lau chút mỡ trên mặt Tiểu Quân, ngón giữa lơ đãng chạm vào da thịt nàng, tiến tới chạm đến no cặp môi đỏ mọng. Ta chú ý thấy Tiểu Quân nhẹ nhàng run rẩy, đôi mắt to linh động bỗng nhiên mở ra, thấy ta thần hồn điên đảo, nhiệt huyết chảy đầm đìa, ngón tay lại không nỡ dời khỏi đôi môi.

“Này, thân thiết như vậy à?”

Một thanh âm như sấm nổ từ đằng sau truyền đến, khiến ta giật nảy mình, ta nhìn lại, trời ạ, đây không phải Đái Tân Ni sao?

“Đái thư ký, cô khỏe không, mời ngồi, mời ngồi.”

Quả thật quá xấu hổ, không nghĩ tới Đái Tân Ni lại đột nhiên xuất hiện, ta tranh thủ thời gian đứng lên, nhiệt tình mời Đái Tân Ni ngồi xuống, nàng thay đổi vẻ lạnh lùng buổi sáng, mặt mũi tràn đầy gió xuân, nét mặt tươi cười ngọt ngào, ta còn để ý thấy Đái Tân Ni sau khi tan sở thường thay đổi cách ăn mặc, dưới chiếc váy phấn màu xanh da trời lộ ra bắp đùi thon dài, sâu sắc nhu sa, áo bàn hoa phong linh buộc lên một đầu dây lưng lụa. Nhìn như bảo thủ, bất quá chất vải rất hợp, khiến bộ ngực nhô cao, hình dáng áo ngực mơ hồ hiển lộ.

Ta nghĩ mình nếu không hít sâu, máu mũi sẽ chảy ra .

“Cùng mấy bằng hữu tới dùng cơm, trùng hợp trông thấy anh.”

Đái Tân Ni vũ mị ưu nhã, dịu dàng ngồi xuống, đôi mắt đẹp lại chăm chú nhìn Tiểu Quân, Tiểu Quân con mắt đã loạn chuyển trên người Đái Tân Ni.

“Tiểu Quân, huynh giới thiệu cho muội, vị này chính là Đái thư ký, đồng sự của ca ca.”

“Chị là Đái Tân Ni, gọi ta là Tân Ny tý được rồi.”

Đái Tân Ni tự nhiên hào phóng, hướng Tiểu Quân mỉm cười: “Vừa vặn, bằng hữu của tôi còn chưa tới, tôi không khách khí nha, oa ! nhiều món ăn như vậy, còn có rượu đỏ, xem ra tôi hôm nay có cớ lộc ăn rồi.”

“Vị này là biểu muội tôi Tiểu Quân.....”

Ta còn chưa nói xong, Tiểu Quân đã chen mồm: “Anh rể, anh đưa đĩa rau cho chị Tân Ny nha !”

“Anh rể?”

Ta chấn động, ta như thế nào trở thành anh rể của Tiểu Quân?

Mờ mịt nhìn về phía Đái Tân Ni, nàng sắc mặt đại biến, mặt mũi tràn đầy gió xuân lập tức biến thành sương lạnh thảng chập, ánh mắt sắc bén toát ra vô cùng oán hận.

“Tân Ny, tôi là anh của nàng, không phải anh rể.”

Ta vội vàng giải thích, đáng tiếc, Đái Tân Ni mạnh mẽ đứng lên, lạnh lùng cười nhẹ một tiếng với ta: “Xin lỗi, bằng hữu của tôi đã đến, anh từ từ ăn, đừng để nghẹn chết.”

Nói xong, quay đầu ly khai, chỉ để lại chút mùi thơm.

“Người đi rồi, còn nhìn cái gì vậy?”

Tiểu Quân nhếch miệng.

“Tiểu Quân, muội nói lung tung cái gì vậy?”

Ta tức đến giận sôi lên.

“Ca, nhìn ca thật không có cốt khí, ngườì ta đã đá nguoi rồi, ca còn nhớ mãi không quên làm gì? Chưa thấy qua mỹ nữ sao? Hừ, cũng không phải quá đẹp mà, muội chính là muốn chọc giận nữ nhân này, cho nàng biết rõ huynh sớm có lão bà, làm cho nàng biết là huynh đá nàng, không phải nàng đá huynh.”

Tiểu Quân một bộ dạng bẽn lẽn kẻ yếu.

“Ta được nàng đá?”

Ta giận dữ nhìn Tiểu Quân.

“Ca, ngươi không lừa được ta đâu, trên mấy cuốn sách của ngươi viết đầy ba chữ Đái Tân Ni, nếu ta không đoán sai, nữ nhân kia nhất định chính là Đái Tân Ni, đóng quần lót kia khẳng định là của ả, ca, đừng nhớ tới ả làm gì, hừ, ngươi nhìn xem trên người ả quần áo trong suốt, ả chắc chắn rất làm đáng nhất định không phải cô gái tốt.”

Tiểu Quân thao thao bất tuyệt quở trách Đái Tân Ni.

Ta tròn tròn mắt, lúc này mới nhớ tới tờ giấy buổi sáng nhấc lại cho Tiểu Quân, ô hô, thật không nghĩ tới chính mình khiêng đá đập chân mình.

Tiểu Quân ngốc nghếch vì ta rót đầy một chén rượu đỏ: “Ca, còn chờ cái gì nữa? Muội cam đoan giúp ngươi giới thiệu một đồng học so với Đái Tân Ni xinh đẹp gấp 10 lần, đến, muội cùng ca uống một chén.”

“Uống một chén sao được? Ít nhất uống mười chén.”

Ta cười khò, tuy nhiên từ lượng kém, nhưng ta đành uống một ngụm lớn, đầu óc đang suy tư giải thích như thế nào với Đái Tân Ni.

Tiểu Quân tiếp tục lải nhải, lại rót đầy cho ta một chén lớn: “Ca, ngươi uống chậm một chút, thất tình sợ cái gì? Bạn học ta Tiểu Phụng.....”

“Tiểu Phụng(béo mập)?”

Miệng ta thiếu chút nữa phun ra, trừng mắt liếc Tiểu Quân đang cười hi hi, ta cắn hận nói: “Cho dù ta thất tình, cũng không thể dùng một người mập để bổ sung chứ? Ta thà thiếu chứ không thêm đồ bỏ đi.”

“Tiểu Phụng, đó là ngoại hiệu của bạn học ta, nàng cũng không phải thân thể béo, mà là có vài chỗ rất béo.”

Tiểu Quân đột nhiên cười khanh khách, cười đến rất động lòng người.

“A, chỗ nào béo?”

Trong nội tâm ta khẽ động, lập tức hai mắt đăm đăm, bằng ánh mắt háo sắc của ta, đã đoán được bảy, tám phần.

Tiểu Quân hờn dỗi: “Hừ, ta không nói.”

“Muội không nói ta làm sao biết được?”

“Cút đi, vừa rồi còn nhìn chăm chăm vào bộ ngực nữ nhân kia, mắt híp lại, ta biết ngay ngươi thích con gái ngực lớn.....”

Còn chưa nói hết, Tiểu Quân xấu hổ mà cúi đầu.

Ta cười ha ha, tâm tình phiền muộn quét sạch, vui sướng nói đùa với Tiểu Quân: “Người hiểu ta chỉ có Tiểu Quân, xem ra, ca muốn hảo hảo thương ngươi.”

“Ta nhìn trúng một chiếc váy.”

Tiểu Quân hai mắt sáng bừng.

Ta lại múc cho Tiểu Quân một chén canh gà: “Đợi lát nữa đi mua.”

Tiểu Quân cười hi hi hỏi: “Ta trong ví tiền có ảnh chụp Tiểu Phụng, có muốn xem không?”

“Muốn.”

“Ta cho ngươi nhìn một cái cái gì gọi là mỹ nữ.”

Tiểu Quân thần bí lấy túi xách ra, rút ra một chiếc ví tinh xảo.

Lúc này, trong nhà ăn đột nhiên một hồi xao động, những khách nhân nhao nhao nhìn quanh, theo ánh mắt của mọi người nhìn lại, ta liền thấy một vị tuyệt sắc mỹ nữ phong tình vạn chủng đang đi ra khỏi nhà hàng, ta không khỏi phát ra một tiếng cảm khái: “Đây mới thực sự là mỹ nữ.”

Nghe ta nói như vậy, Tiểu Quân cũng quay đầu nhìn lại, chỉ nhìn liếc, nàng tự gật đầu phụ họa: “Thật là xinh đẹp.”

Bất quá, nàng lại bổ sung một câu: “Vị bên cạnh mỹ nữ kia mới là thật mập mập.”

Mỹ nữ này không phải người khác chính là Cát Linh Linh, mập mạp kia đương nhiên là Đỗ Đại Duy. Buổi sáng trong phòng làm việc, hai người này còn như cừu nhân, mới qua một buổi, hai người lại tốt như lúc đầu, thân mật ngọt ngào, ta thăm cảm khái.

Đôi mắt long lanh, eo thon dương liễu, Cát Linh Linh phong thái làm cho trong nhà ăn mọi người ngừng thở. Ta nhấp một ngụm nhỏ rượu đỏ, ánh mắt cũng tập trung trên người vu vật này, vốn tưởng rằng cái đôi “tuyệt phối” này sẽ ngao mạn rồi đi, không nghĩ tới bọn họ hướng ta đi tới.

“Không thể tưởng được nhìn thấy cậu ở chỗ này.”

Đỗ Đại Duy rất lịch sự bắt tay với ta.

“Đúng vậy, thật là xảo hợp, Đỗ quản lý, Đỗ phu nhân mời ngồi, tôi hôm nay mới chính thức trở thành người bộ phận đầu tư, về sau kính xin Đỗ quản lý chiếu cố nhiều hơn.”

Ta vội vàng đứng lên mời đến Đỗ Đại Duy.

Trong miệng Đỗ Đại Duy còn đầy mùi rượu, hần khoát tay nói: “Trung Hàn người đừng khách khí, chúng ta đã ăn rồi.”

“Vây xin uống chén rượu đỏ này.”

Ta nhiệt tình lôi kéo cánh tay Đỗ Đại Duy, chỉ dùng khoeo mắt quét nhìn chăm chú Cát Linh Linh bên cạnh hần.

Đỗ Đại Duy tựa hồ chỉ muốn cùng ta chào hỏi mà thôi, cũng không muốn ngồi xuống, bộ dáng muốn rời đi, nhưng chẳng biết tại sao, mắt hần lại nhìn Tiểu Quân sau lưng ta, hưng phấn gật đầu: “Cũng tốt, cũng tốt, ta đang muốn hàn huyên với cậu.”

Ta lại tranh thủ thời gian mời Cát Linh Linh: “Chị dâu, mời ngồi.”

“Gọi tôi là Linh Linh được rồi, gọi chị dâu có vẻ hơi già.”

Cát Linh Linh liếc ta một cái, cười như làn thu ba, phong tình động lòng người so với hình tượng hung hãn bá đạo buổi sáng cách biệt một trời một vực, có lẽ uống nhiều rượu, nàng thần thái vũ mị, sắc mặt ửng hồng, vẻ đẹp đủ để ngao thị thiên hạ.

“Ừ, tốt, tốt.”

Nói thật, ta đúng là không dám gọi nàng bằng Linh Linh.

“Y, Trung Hàn, đây là?”

Đỗ Đại Duy tuy nói muốn tâm sự cùng ta, nhưng ánh mắt của hần vẫn chú ý Tiểu Quân.

“Chào Đỗ quản lý, anh rể tôi vừa rồi còn nói về ngài.”

Tiểu Quân cướp lời, đã nàng biểu lộ thân phận, ta cũng không nên giải thích, chỉ là âm thầm đá nàng một cái.

“Cô là em vợ Trung Hàn? Ha ha, hạnh ngộ hạnh ngộ, anh rể cô nói cái gì về ta?”

Đỗ Đại Duy thân thể béo phì, đôi mắt lại nhỏ đến thương cảm, hết lần này tới lần khác lông mày hần lại thừa thốt, lúc bắt đầu cười, không nhìn kỹ, thực không thể phân biệt con mắt với lông mi.

Thấy Đỗ Đại Duy trong mắt hiện đậm quang, ta thăm thấy phần nộ, hận không thể nện một quyền vào cái mũi nhảo nhoét của hần.

“Anh rể tôi nói: ông rất có phúc khí a, bên người có một vị tỷ tỷ đẹp như thiên tiên.”

Tiểu Quân trước kia thích cùng ta tranh luận đã quen, tự nhiên có chút công phu mồm mép, khiến ta không nghĩ tới, Tiểu Quân có biết nịnh người như thế, huống chi nàng còn nhỏ, nói ra không có gì cố kỵ. Nghe lời ca ngợi như thế, Đỗ Đại Duy cùng Cát Linh Linh lập tức mừng rỡ.

“Linh Linh tỷ, muội là Tiểu Quân, tỷ cho muội xem chiếc váy này với.”

Tiểu Quân nhất định là ca ngợi phát ra tự đáy lòng, mắt nàng một mực đảo quanh trên người Cát Linh Linh, nhìn ra nàng rất thương thức phong cách ăn mặc của Cát Linh Linh.

“Tiểu Quân miệng thực ngọt, muội cũng rất xinh đẹp, tóc muội trông rất sáng bóng, có dùng dầu gội nào không?”

Cát Linh Linh mái tóc như cù tùy ý buông xõa, ta còn để ý thấy cặp tóc của nàng thường xuyên biến hóa, tại nơi bất đồng sẽ dùng cặp bất đồng, thậm chí khi trời bất đồng, cái cặp cũng có cái tương ứng. Có thể đem cái cặp phối hợp với tâm tình, chỗ dùng, thời tiết, nàng nhất định là người rất cẩn thận. Nhưng cái biến hóa rất nhỏ này ngoại trừ ta, có mấy ai chú ý?

Ta lộ vẻ tươi cười khó có thể phát giác, người cẩn thận tình cảm nhất định rất nồng nhiệt.

Nếu như nói cái cặp đẹp cũng không nhiều người chú ý, như vậy bộ âu phục màu đen đai mảnh nàng mặc thực sự khiến tất cả mọi người kinh diễm. Hai cái đai màu đen tinh tế đeo trên bờ vai nhỏ như ngó sen, tuy là áo có cổ tròn, nhưng vì cổ áo rất thấp cho nên vẫn có thể trông thấy hai vật thể đầy đặn hình tròn, mà bờ eo bó sát càng đem dáng người hoàn mỹ của Cát Linh Linh biểu lộ không bỏ sót.

Chiều dài váy cũng rất vừa phải, không dài không ngắn. Trong nhà ăn, váy quá ngắn thì hơi mất thân phận, quá dài lại mất đi sự gợi cảm, Cát Linh Linh lại có thể đem chiều dài đạt đến lý tưởng. Càng quan trọng hơn là, bộ ngực nhất định phải rất chặt mới có thể mặc vào, áo ngực lại phá hỏng mỹ quan, cho nên lúc mặc nó, nữ nhân thường không mặc áo lót. Ta khẳng định Cát Linh Linh không mặc áo lót.

“Muội cho tới bây giờ chưa bao giờ dùng qua dầu gội đầu.”

“Không dùng dầu gội mà cũng sáng như vậy? Tỷ tỷ thật hâm mộ, Tiểu Quân nhất định phải bảo dưỡng tóc thật tốt.”

“Bảo dưỡng? Bảo dưỡng như thế nào? Linh Linh tỷ mau nói cho muội biết.”

“Giới thiệu cho muội dùng vài loại tinh (hoa) dịch.....”

Hai mỹ nữ lớn nhỏ chẳng những không bài xích lẫn nhau, còn trò chuyện phi thường hợp ý, đem ta cùng đồ Đại Duy gạt sang một bên, chúng ta nhìn nhau cười cười, cũng dứt khoát vừa uống rượu, vừa mở rộng chủ đề hàn huyên, qua lời nói, ta lại biết Đồ Đại Duy lại kiếm được một số tiền lớn, tiền hoa hồng của hân cao đến kinh người.

Đồ Đại Duy còn vụng trộm nói cho ta biết, hân mới mua một chiếc vòng tay kim cương cho Cát Linh Linh, nhìn sang cổ tay Cát Linh Linh, quả nhiên trên đôi tay ngọc thon thon có một chiếc vòng tay tinh mỹ, dưới ánh đèn nhu hòa tạo ra bạch quang chói mắt. Trách không được Cát Linh Linh tâm tình đột nhiên chuyển tốt, ta thờ dãi trong lòng: Muốn nghĩ đến nữ nhân xinh đẹp, nhất định phải phải có tiền; Muốn nữ nhân xinh đẹp vui vẻ, nhất định phải phải có rất nhiều, rất nhiều tiền, ít nhất phải có tiền như Đồ Đại Duy.

Tuy ta chán ghét Đồ Đại Duy, căm hận ánh mắt hân nhìn Tiểu Quân, nhưng ta vẫn phải bội phục bản sự kiếm tiền của hân.

“Đồ quản lý, Đồ đại ca, về sau xin ngài chiếu cố nhiều hơn.”

Ta cố gắng làm ra bộ dạng cung kính rót một bát rượu lớn cho Đồ Đại Duy.

“Đừng khách khí, cứ dụng tâm làm việc, cậu cũng có thể kiếm nhiều tiền, trước đó ta nhìn ghi chép giao dịch của cậu mà thấy tiếc thay cho cậu, ngày đó ta cũng dặn dò qua, lỗ lãi cũng không cần cậu phụ trách, thế nhưng người cậu vẫn chân tay co cón như cũ, nếu như ngày đó cậu lớn mật hơn, lòng dạ ác độc hơn, vậy tiền hoa hồng chí ít cũng phải bảy triệu đấy.”

Đồ Đại Duy vỗ vỗ bờ vai của ta, ánh mắt lộ ra sự tiếc nuối.

Ta càng là hối hận không kịp, nếu như ta có bảy triệu tiền hoa hồng, vậy thì hết thảy đều không thành vấn đề.

“Tiểu Quân nha, ở thành phố có rất nhiều món ăn ngon, địa phương thú vị, muội nếu ở lại chơi vài ngày, có thời gian ta sẽ mang muội đi khắp nơi.”

Hai mỹ nữ lớn nhỏ đã như keo sơn, Cát Linh Linh tựa hồ rất thích Tiểu Quân, nàng một bên nói chuyện phiếm, một bên vuốt ve mái tóc Tiểu Quân, thần thái thân mật tựa như một đôi tỷ muội đoan trang trời sinh.

“Thật sự quá tốt, muội ở chỗ này lại không biết những người khác, muội..... Tỷ phụ lại không đưa muội đi chơi.”

Tiểu Quân có chút hưng phấn, thiếu chút nữa lộ ra miệng.

“Tiểu Quân ở nhà một mình thật cô đơn, tỷ tỷ người đâu? Nàng vì sao không có tới? Tiểu Quân xinh đẹp như vậy, tỷ tỷ của muội nhất định rất đẹp a?”

Cát Linh Linh lời kéo tay Tiểu Quân hỏi, không thể tưởng được trong thời gian ngắn, hai nữ nhân mới quen đã thân, giống như tri kỷ.

“Muội..... Tỷ tỷ của muội ở quê nhà, nàng..... Đương nhiên rất đẹp, bất quá so với Linh Linh tỷ còn kém một chút, lần này là tỷ tỷ để cho muội tới xem tỷ phụ có nữ nhân khác hay không.”

Tiểu Quân bắt đầu bịa đặt, tuổi còn nhỏ, nói dối lại rất tự nhiên trấn định, mặt không đổi sắc, êm tai nói, đem lời giả dối biến thành thật sự, ta âm thầm ngạc nhiên, điểm ấy Tiểu Quân rất giống ta, kỳ thật, đâu chỉ những này? Tiểu Quân giống ta nhiều chỗ lắm, lòng bàn tay trái nàng có nốt ruồi đỏ, ta cũng có; Tiểu Quân thích nước, ta cũng thích nước; Tiểu Quân nhũ mào thần thái cùng ta thập phần giống nhau; Trước kia nói làn da Tiểu Quân là khác biệt lớn nhất với ta, hôm nay da thịt nàng trở nên trắng loáng, thoát nhìn càng lúc càng giống ta, chẳng lẽ cái này là duyên phu thê trong truyền thuyết?

“Trong công ty mỹ nữ rất nhiều, nam nhân đều rất háo sắc, muội lại không ở công ty kt, rất khó coi chừng tỷ phụ đấy.”

Cát Linh Linh một bên cùng Tiểu Quân đùa giỡn, một bên trừng mắt Đồ Đại Duy, hiển nhiên, nói nam nhân háo sắc là chuyện chi Đồ Đại Duy. Đồ Đại Duy ho khan hai tiếng, làm bộ không nghe thấy, chỉ vui đầu uống rượu.

“Như tỷ tỷ nói thì tốt quá, nếu muội có thể công tác tại công ty kt thì tốt rồi, có muội ở đây, tỷ phụ cũng không dám làm chuyện xấu gì.”

Tiểu Quân càng nói càng giống thật, làm cho ta thực sự có ảo giác là tỷ phụ.

Cát Linh Linh hai mắt đột nhiên phát sáng: “Tốt lắm, dứt khoát tiến vào làm ở công ty kt, Ừ, làm thư ký quản lý bộ phận đầu tư, công việc tuyệt đối không khổ cực.”

Ta âm thầm buồn cười, đoán chừng là Cát Linh Linh là muốn xếp một đôi mắt bên người Đỗ Đại Duy, giám thị “tỷ phụ” Là chuyện nhỏ, giám thị Đỗ Đại Duy mới là thật. Bất quá, nếu Tiểu Quân thật sự có thể vào công ty, đối với ta cũng là việc vui lớn. Dượng đã thông báo “Nếu như Tiểu Quân không muốn về quê nhà, tìm chỗ làm cho Tiểu Quân” Mà ta càng hy vọng Tiểu Quân luôn bên cạnh ta, như vậy vừa có thể làm cho nàng độc lập, lại có thể chiếu nằng.

“Có thể chứ?”

Tiểu Quân không thể tưởng được mình chỉ nói đùa một câu là có khả năng tiến vào công ty kt đại danh鼎鼎鼎鼎. Phải biết rằng năm đó ta phải phí hết sức chín trâu hai hổ, cộng thêm tri thức tài chính cường hãn mới tiến vào công ty.

“Đương nhiên có thể, ta nói có thể là có thể, Đại Duy, người ngày mai lập tức an bài Tiểu Quân, biết không? Phải an bài !”

Cát Linh Linh quả thực ra lệnh cho Đỗ Đại Duy, Đỗ Đại Duy là vương bài của công ty chúng ta, đại nhân vật động vào bóng tay, chỉ cần hấn gặt đầu, công việc của Tiểu Quân tuyệt đối là chuyện nhỏ như một cọng lông.

“No problem.”

Đỗ Đại Duy búng tay một cái, còn thanh tú nói một câu tiếng Anh, ý là không có vấn đề.

Cũng may câu tiếng Anh này ngay cả học sinh tiểu học cũng hiểu, Tiểu Quân tốt nghiệp trung học đương nhiên không nói chơi.

“A !” cảm ơn Linh Linh tỷ, cảm ơn Đỗ đại ca, mọi lúc nào có thể đi làm?”

Tiểu Quân kích động, vẻ mặt đỏ bừng.

“Lúc nào cũng có thể, bất quá, không bằng cứ chơi vài ngày đã. Ngày mai hãy đi mua một ít quần áo, vào làm nhân viên trong công ty kt cũng không thể mặc quần jean đi giày thể thao được.”

Nhìn bộ dạng sốt ruột của Tiểu Quân, Cát Linh Linh hé miệng cười trộm.

Tiểu Quân liên tục gặt đầu: “Đúng đúng đúng, cảm ơn Linh Linh tỷ, Linh Linh tỷ, mọi nhất định sẽ làm việc thật tốt, giám thị chặt chẽ tỷ phụ mọi, mặt khác, Linh Linh tỷ, mọi có cần giám thị Đỗ đại ca không?”

Tiểu Quân lời nói quả thực long trời lở đất, vừa dứt lời, Cát Linh Linh lập tức che miệng bật cười, cười đến không ngấm miệng được, nàng một còn không ngừng gặt đầu: “Ta tuyệt đối không nhìn lầm Tiểu Quân, Tiểu Quân xinh đẹp lại thông minh.”

Ta cùng Đỗ Đại Duy hai mặt nhìn nhau, Tiểu Quân lại hồn nhiên mà nhìn chúng ta, hỏi: “Mọi nói sai cái gì sao?”

Ta kinh hãi lạnh người nhìn Đỗ Đại Duy, sợ hấn tức giận, Đỗ Đại Duy lại nhún nhún vai: “Không sao cả, hoan nghênh giám thị.”

Cát Linh Linh lại là một hồi đắc ý, cười như hoa lê trong tuyết, ta thấy vậy mà nước miếng tung bay, linh hồn nhỏ bé thiếu chút nữa bay đi mất, trong nội tâm không khỏi thầm nhủ: vợ thủ trưởng, không thể đùa giỡn.

Uống hết bình rượu thứ tư, tất cả mọi người com nước no nê, sắp chia tay, Cát Linh Linh còn ôm Tiểu Quân đầy lưu luyến, muốn đưa chúng ta về nhà. Thịnh tình không thể từ chối, lại có thể tiết kiệm một chút tiền xe, Tiểu Quân đương nhiên cam tâm tình nguyện, ta càng là thụ sủng nhược kinh.

Đỗ Đại Duy quả nhiên đi một chiếc Ferrari màu đỏ, đây là sinh lần đầu tiên ta ngồi cao cấp xe như thế, cảm giác hư vinh thật sự khó có thể miêu tả.

Vừa về tới nhà, đầu ta choáng váng ngã xuống giường hát bi ca: “Tiểu Quân, xong rồi, xong rồi, ca muốn lưu manh một lần, mau giới thiệu cái đồng học bộ ngực lớn kia cho ta.”

Nằm ở bên cạnh ta Tiểu Quân bĩu môi, dịu dàng nói: “Có vậy thì có nữ nhân, không có vậy không có nữ nhân.”

Thực làm ta tức chết, ta say khướt nhào tới.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phụ Vinh Dự* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Giải thích (1)

“Ha ha, ai nha, không muốn, không muốn! Muội đầu hàng, muội đầu hàng á!”

Tiểu Quân cách ta trong gang tấc, mặc dù có đề phòng nhưng cũng không cách nào thoát khỏi ma trảo của ta, thân thể mẫn cảm lần nữa khiến Tiểu Quân lớn tiếng cầu xin thương xót.

“Có nhận hay không?”

Ta nhẹ nhàng nheo bống cái mũi Tiểu Quân, đặc ý nhìn nàng tựa trên ngực ta thờ dốc.

“Ừ.”

Tiểu Quân dùng cái mũi hừ một tiếng.

“Còn không mau đem ảnh đồng học ra?”

Ta trong đầu vẫn muốn nhìn xem diện mục nhỏ béo lư son, xem có phải xinh đẹp như như Tiểu Quân chỗ khoác lác, ta yêu thương Tiểu Quân, nhưng có độ tin cậy trong lời nàng nói, ta không đánh giá cao lắm.

Tiểu Quân dịu dàng ngoan ngoãn cầm túi xách ra, lại từ trong ví tiền lấy ra một cái ảnh chụp, sau đó ném cho ta, trong miệng nói: “Người ta là một đại mỹ nữ, nam sinh theo đuổi không phải trăm cũng có chín mươi, huynh muốn đuổi theo người ta, phải cầu muội hỗ trợ mới được.”

Ta hừ lạnh một tiếng, cầm lấy ảnh chụp xem xét, a ! trong ảnh hiện lên bốn tiểu mỹ nhân thanh xuân xinh đẹp, ta lập tức cuồng nhiệt nuốt nuốt bọt, tham lam vội hỏi: “Ai là Tiểu Phương?”

“Là người ở giữa.”

“Bốn người ôm nhau một chỗ, người nào là chính giữa vậy?”

Trên tấm ảnh bốn thiếu nữ xinh đẹp ôm nhau khăng khít, trong dòng suối đẹp như tranh vẽ, bốn tiểu cô nương đem tám chiếc đuôi ngọc đặt trong làn nước thanh tịnh chơi đùa, thiếu chút nữa khiến ta thêm chết.

“Đúng là đàn như heo, người ta bộ ngực lớn như vậy, chẳng lẽ còn không nhìn ra?”

Tiểu Quân hùng hổ nhảy lên giường, trở lại bên cạnh ta, dùng ngón tay chỉ thiếu nữ mặc áo màu lam, tiếp tục nói: “Chính là nàng..., nàng tên Dương Anh, sinh tháng chín, còn xử nữ, cao.....”

Tiểu Quân bắt đầu đem tài liệu cá nhân Dương Anh đọc thuộc như lòng bàn tay, nhưng ta không thực sự lắng nghe, bởi vì Tiểu Quân ngồi rất gần ta, nàng chưa bao giờ xúc nước hoa, nhưng mùi thơm chỉ có của cơ thể thiếu nữ đã tràn ngập thân kinh ta, đầu óc trở nên trì độn, mái tóc lười biếng buông tản mát trên bờ vai cùng cánh tay khiến ta cảm thấy ngựa ngửa .

Tim ta đập ngày càng nhanh.

“Uy ! Choáng váng rồi à? Không ngờ ca lại háo sắc như vậy, vừa thấy bộ ngực lớn là ngẩn người, thật không có tiền đồ.”

Tiểu Quân giận dữ mắng ta, bộ dáng rất hung hãn, chỉ là thanh âm yêu kiều của nàng vĩnh viễn khiến ta cảm thấy nàng dù ra vẻ thế nào vẫn là một cái tiểu nữ nhân ôn nhu.

Ta nhìn Tiểu Quân ôn nhu nói: “Ta thấy còn có một gái xinh đẹp hơn nhiều so với Dương Anh.”

“A? Là ai?”

Tiểu Quân thật bất ngờ.

Ta chỉ vào một người trên tấm ảnh thâm tình nói: “Cô bé mặc áo xanh này, buộc tóc hai bím là xinh đẹp nhất.”

“Hừ !” hừ !” hừ !”

Tiểu Quân hừ ba tiếng, rõ ràng không nói, mặt thoáng cái đỏ đã đến tận cổ, điểm thêm một chút kiêu diễm ướm át.

“Trong mắt ta, trong lòng ta, nàng là xinh đẹp nhất, đáng yêu nhất , không ai có thể hơn nàng.”

Ta thanh âm trầm thấp tràn đầy từ tính, tình cảm của ta như nước lũ Hoàng Hà, đây là lời tỏ tình của một nam nhân đối với người mình yêu dấu, không biết có phải do rượu phát tác, ta một mực rất muốn nói ra những lời này, giờ phút này, phổi ta phù đầy sự chân thành tha thiết đủ để chinh phục bất kỳ

nữ nhân nào.

Tiểu Quân cúi đầu, thân thể mềm mại đang run rẩy, tiếp theo lay động, nhìn như muốn ngã xuống, ta như thiểm điện duỗi cánh tay ra, ôm lấy thân thể mềm mại lung lay sắp đổ.

“Ca.”

Tiểu Quân ưm một tiếng, ngã vào trong ngực ta, cái âm thanh này mềm mại, xóp giong làm nhũn tất cả xương cốt trên người ta, cơ hồ không cách nào ôm chặt Tiểu Quân, lúc này, không khí như ngưng kết, phảng phất thời gian đã đình chỉ.

Đang trong cảnh giới vong ngã, Tiểu Quân thăm kín hỏi: “Ca, ta cảm thấy thật kỳ quái.”

“Cái gì kỳ quái?”

Ta hỏi lại.

“Ca biết đồ dành người ta như vậy, khô hài như vậy, Đái Tân Ni kia vì sao không thích người?”

“Ca của muội là một tiểu bạch kiểm, không tiền không thể, nữ nhân sao ưa thích được?”

Ta thờ dãi tỏ vẻ đáng thương.

“Trên đời này cũng không phải tất cả nữ nhân đều chỉ quan tâm đến tiền bạc, địa vị đâu, ta không quan tâm, Dương Anh cũng không quan tâm.” Tiểu Quân lầm bầm

“Dương Anh tốt như vậy sao?”

Ta trong đầu xuất hiện nữ hài với một khuôn mặt trái xoan, đôi mắt sâu sắc mặc chiếc áo màu lam.

“Ừ.”

“Bộ ngực của nàng thật sự rất lớn sao?”

Ta cười xấu xa.

“Hừ ! lớn hay không người tự xem không được sao?”

Tiểu Quân lớn tiếng hờn dỗi.

“Ảnh chụp làm sao có thể nhìn ra lớn nhỏ hay không?”

Trong ngực Tiểu Quân được hai cánh tay của ta ôm càng chắc hơn, ánh mắt ta lần nữa hướng chiếc ảnh chụp, trong tấm ảnh Tiểu Quân cười thật sáng lạn, thật hồn nhiên, con mắt sáng ngời thanh tịnh như làn nước suối, bắp chân thon dài như búp chuối thật khiến ta muốn cắn một cái.

“Thật sự rất lớn đó! Nếu không thì làm sao mọi người gọi nàng là Tiểu Phụng (nhỏ béo) chứ? Bất quá, hình như..... Hình như không lớn bằng Đái Tân Ni.”

Tiểu Quân nở nụ cười, đơn thuần mà e ấp.

“Làm sao người biết của Đái Tân Ni lớn cỡ nào?”

Ta rất buồn bực.

“Nói nhảm, đương nhiên là xem số đo nội y của nàng á..., đúng là đàn quá đi.”

Tiểu Quân tròn mắt nhìn ta một cái.

“A, nguyên lai là như vậy, thế Tiểu Quân lớn hơn hay là Dương Anh lớn hơn?”

Rượu còn trong cơ thể khiến ta bắt đầu làm càn.

“Hi hi.”

Tiểu Quân ồm ồm cười hai tiếng, cũng không trả lời.

“Nói đi nói đi, của ai lớn hơn?”

Ta cười xấu xa, có hai cái thịt thịt đồ vật đang áp bách bộ ngực của ta, cái kia nhỏ phi thường kinh người.

“Hừ ! Đương nhiên, đương nhiên không khác nhau lắm.”

Tiểu Quân then thùng quay người, tựa hồ muốn trốn tránh, bất quá, ta đột nhiên ý thức được Tiểu Quân đang ám chỉ bộ ngực nàng không thể so với bộ ngực Dương Anh, Tiểu Quân là muốn ta “rõ ràng” cảm thụ bộ ngực của nàng đến cùng lớn cỡ nào.

Ta hiểu được, đây là tâm tư thiếu nữ, ta không ngu ngốc, vì vậy, ta dùng ngực cọ xát hai viên thịt lớn kia, như Tiểu Quân ám chỉ.

Sắc đảm ngập trời, cộng thêm sức mạnh của rượu, sau vài giây trầm mặc, ta lấy hết dũng khí nói: “Cũng không sai biệt lắm, vậy để cho ca ca sờ sờ xem Tiểu Quân thực sự lớn bao nhiêu.”

Ai ! Ta thực háo sắc đến vô phương cứu chữa.

Tiểu Quân nũng nịu: “Sờ cái đầu nguoi, không được.”

Đúng như ta dự kiến, nàng chỉ quát lớn, cũng không tức giận, càng không có giãy dụa, chỉ yên tĩnh nằm trong ngực ta.

“Tiểu Quân có thích ca hay không?”

Tiểu Quân yên tĩnh dung túng ta, ta dự cảm sắp sửa phát sinh mấy thứ gì đó.

“Nói bậy bạ gì đó, nguoi là thân biểu ca của ta.”

Tiểu Quân đột nhiên làm ta chần động.

Ta lo lắng hỏi: “Vậy nếu như, nếu như ta không phải thân biểu ca của muội, muội có thể hay thích ta không?”

“Không có nếu như, nguoi chính là thân biểu ca của ta.”

Tiểu Quân nhin không được cười.

“Ta cũng không phải ca ca ruột, ta là tỷ phụ của muội, đây là muội tuyên bố người mặt mọi người, không cho chơi xấu.”

Ta từ nhỏ đã có thể hiểu nội tâm quân thông qua tiếng cười của nàng, tin rằng tình cảm của Tiểu Quân với ta đã vượt quá phạm trù biểu huynh muội, ta cũng như vậy, không chỉ bởi vì Tiểu Quân đột nhiên trở nên xinh đẹp ta mới có cảm tình với nàng, mà vốn dĩ ta cùng với Tiểu Quân đã có tình cảm tích lũy sâu nặng, sự xinh đẹp của nàng chẳng qua là chất xúc tác.

“Đây là người ta nói đùa như vậy thôi, ta vừa rồi không nói vậy nguoi sao có thể làm tỷ phụ của ta? Hơn nữa, nguoi háo sắc như vậy, nếu ta có tỷ tỷ cũng sẽ không gả nàng cho nguoi.”

Bỗng chốc Tiểu Quân nhéo cánh tay của ta.

“Ta mặc kệ ! Lại đây, hô một tiếng tỷ phụ xem.”

“Không hô.”

“Không hô thì tra tấn.”

Ta lại bắt đầu uy hiếp Tiểu Quân.

“Thật đáng ghét ! Về sau đừng cù ta như vậy..., thật là khó chịu.”

Chiêu này dùng thật tốt, Tiểu Quân lập tức sợ hãi.

“Hô nhanh.”

Ta đắc ý cười gian.

“Tỷ phụ.”

Tiểu Quân bất đắc dĩ, từ miệng nhỏ thốt ra hai chữ.

Ta nổi da gà toàn thân, một câu “tỷ phụ” này so với câu trong nhà ăn cách biệt một trời một vực, lúc đó ta chỉ cảm thấy là trò đùa khôi hài mà thôi, nhưng giờ phút này, Tiểu Quân chẳng những hô rất yêu kiều, còn tràn đầy tình ý dạt dào, ta xúc động mà đưa ra yêu cầu hoang đường: “Cho ca sờ chút được không? Để cho ca xem bộ ngực Dương Anh lớn cỡ nào.” “Không cho, muốn thì tự nguoi đi.”

Tiểu Quân phản đối khiến ta thấy ngoài ý.

“Không cho đánh phải tra tấn.”

Ta quyết định lần nữa sử dụng tuyệt chiêu lần nào cũng đúng.

“Ồ..... Ngươi khi dễ người ta.”

Tiểu Quân nức nở nghẹn ngào, làm nũng mà như thật.

“Sờ chút không tính là khi dễ á.” Ta an ủi Tiểu Quân, đã đến bước này rồi, ta chỉ có thể mặt dày.

“Cái kia..... Cái kia chỉ có thể sờ chút thôi.”

Thật bất ngờ, Tiểu Quân nghĩ nửa ngày, rồi cuối cùng lại đáp ứng.

“Được, một chút thôi.”

Ta mừng rỡ như điên, có thể sờ một chút thôi đã là ông trời ban phước, đầu “ông” lên một tiếng, cơ hồ tất cả huyết dịch đều xông lên não, ta không có nửa điểm do dự, lập tức muốn nhấc cái áo màu trắng của Tiểu Quân lên.

“Tắt đèn, bằng không thì không cho sờ.”

Tiểu Quân bất được lo lắng.

Đèn tắt, trong bóng tối, ta dùng ngón tay nhẹ nhàng nhấc xiêm y Tiểu Quân lên, nịt ngực cũng xốc lên, tay phải run rẩy mon trón một bầu thịt no đủ, so với đỉnh Everest còn hùng vĩ hơn.

“Ồ! Các vị thần nhân từ ơi, mau tới cứu ta, ta sắp không thở được mất, toàn thân muốn nổ tung!” ta lớn tiếng hò hét trong lòng, hết thầy phát sinh trước khiến ta cảm thấy vô cùng hưng phấn, cũng làm vô cùng sợ hãi, Tiểu Quân dù sao cũng là thân biểu muội của ta, có họ hàng tương đối gần.

“Ai ! Cứ vô liêm sỉ một lần vút cái cảm kị sang một bên đi!” Thiếu nữ trong lòng lớn tiếng rên rỉ, ta ôn nhu xoa nắn nhũ phong trắng nõn, một khắc cũng không muốn buông, rốt cục hiểu được tại sao Triệu Loan Loan hình dung vú của nữ nhân là “Bạch Phụng cao”.

“Đủ rồi ơ! Đủ rồi ơ!”

Tiểu Quân đem khuôn mặt nóng hầm hập dán lên bộ ngực của ta, ta cảm giác Tiểu Quân không chỉ có mặt nóng lên, mỗi một tác da thịt trên người nàng đều nóng hổi, trong bóng tối rõ ràng cảm giác được Tiểu Quân đang thở gấp gấp.

“Tiểu Quân, lại gọi tỷ phụ một lần xem nào.”

Ta cố gắng tìm kiếm cặp môi thơm trên mặt Tiểu Quân.

“Tỷ..... Phụ.”

Tiểu Quân tựa hồ nói cũng rất khó khăn.

Theo thanh âm truyền đến, ta tìm được phương hướng, từ đó đang tỏa ra mùi thơm như hoa lan, hương thơm xông vào mũi, ta liêu lĩnh dùng bờ môi khô khốc hôn lên cặp môi thơm ướt át, bờ môi khô khốc chốc lát cảm nhận được sự thoải mái, bờ môi Tiểu Quân vừa ướt vừa mềm, trong lúc nàng còn chưa kịp phản ứng, vờn đầu lưỡi, tiến vào trong miệng nàng.

“A....”

Tiểu Quân kịp phản ứng, thân thể cứng ngắc, gãy dựa vô lực, chỉ dốc sức đánh vào lồng ngực ta, một chút cũng không đau, ta đương nhiên không chút lùi bước, trái lại, tay ta trở nên thô lỗ, ta thậm chí dùng hai ngón tay kẹp lấy đầu vú nhỏ nhỏ lên.

“Ừ.”

Tiểu Quân phát ra một tiếng rên rỉ, bắp đùi nàng không ngừng vịn vào, bờ eo thon bé bỏng không ngừng lắc lư, cả thân thể cũng không còn lùi lại mà dán vào ta.

Ta bắt đầu tìm kiếm đầu lưỡi Tiểu Quân, nhiều lần sắp sửa bắt được đều bị đào thoát, ta rất kiên nhẫn, một bên mút miệng Tiểu Quân, một bên chờ đợi thời cơ tốt nhất.

Cơ hội rất nhanh đã xuất hiện, ta dùng cái tay còn lại, vụng trộm trượt đến bờ mông Tiểu Quân, nàng tựa như né tránh, một chân vượt kẹp lấy bắp đùi ta, đồng thời phát hiện Tiểu Quân đầu lưỡi không hề né tránh, để cho ta khiêu khích tùy ý, thân thể nàng đang run rẩy kịch liệt.

Tình hình chuyển biến đột ngột, Tiểu Quân đột nhiên chăm chú ôm lấy ta, cái mũi phát ra thanh âm gào thét trầm thấp.

Ta kinh hãi, vội vàng buông cái miệng nhỏ nhắn ra, ân cần hỏi: “Tiểu Quân, có sao không vậy? Có phải ta làm đau muội à?”

Tiểu Quân vẫn ôm chặt lấy ta, một câu cũng không nói, chỉ thờ dốc.

Ta lo lắng hỏi:“Có phải là không thoải mái hay không?”

Tiểu Quân lắc đầu.

Đang buồn bực, Tiểu Quân đột nhiên dùng sức đẩy ta ra, từ trên giường nhảy xuống, mượn ánh sáng yếu ớt ngoài cửa sổ, như thiềm điện chạy vào toilet.

Hơi lau nước bọt bên khóe miệng, ta xuống giường bật đèn, sau đó vội vàng đi đến cửa toilet, nhỏ giọng hỏi:

“Tiểu Quân, mọi người không sao chứ?”

“Cút đi !”

Tiểu Quân kêu to.

Ta không dám cút đi, mà run như cây sậy nằm trên ghế sa lon phòng khách chờ Tiểu Quân đi ra.

Rất lâu sau, Tiểu Quân mới từ trong toilet đi ra, nàng tóc ẩm ướt , thoát nhìn vừa tắm rửa một lượt.

Ta rất thích nhìn mái tóc ẩm ướt của nữ nhân, lúc này chính là thời điểm nữ nhân rất có sức hấp dẫn, nhưng ta không dám đến gần Tiểu Quân, bộ dạng tức giận của nàng khiến ta sợ hãi. Hơi rượu đã qua, ta đầu óc dị thường thanh tỉnh, nhưng ta cũng không cảm thấy hối hận, ta không quan tâm thành kiến của người khác, ta chỉ lo Tiểu Quân tức giận hay không.

Ai ! Xem ra Tiểu Quân nhất định là rất tức giận, cho nên ta đành ngoan ngoãn mà ở trên ghế sa lon.

“Lý Trung Hàn, người đến đây cho ta.”

Thanh âm Tiểu Quân vình viển êm tai như thế, ta như nhận được thánh chỉ, nhanh chóng chạy đến bên nàng, nàng đã thay một chiếc áo hai dây, quần đùi ngắn, hai chân thon dài thẳng tắp không tỳ vết, hai mắt to nháy mắt nhìn ta, dáng vẻ siêu phàm thoát tục nàng làm ta điên đảo, ta nghĩ, nếu như trên bả vai Tiểu Quân thêm vào hai cái cánh, ta nhất định sẽ quỳ xuống, triều bái trong nội tâm thiên sứ của ta.

“Lên đi.”

Tiểu Quân bảo ta lên giường.

Lên giường? Hay là? Trong lòng ta vừa mừng vừa sợ, chẳng lẽ sẽ phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn? Ta kích động bò lên giường lớn “Đừng nghĩ ngợi lung tung, người ngày mai còn phải đi làm, ngủ đi.”

Tiểu Quân ôn nhu nói.

“Ta ngủ tại đây ư?”

Ta hỏi.

“Ừ.”

Tiểu Quân đưa lưng về phía ta nằm xuống.

Đèn tắt, trong bóng tối, Tiểu Quân sâu kín nói:“Ca, ôm ta.”

Ta bắt tay khoác lên phần eo nàng.

“Ôm chặt vào đi.”

Tiểu Quân làm nũng, còn đem cái đầu nhỏ thorn ngào ngạt tựa vào ngực ta, thân thể nàng nhỏ nhắn xinh xắn, lại mềm như bông, hai tay ta xiết chặt cơ hồ đem toàn bộ Tiểu Quân bao vây lại.

Đêm đã khuya, Tiểu Quân trong ngực ta tiến vào mộng đẹp, hô hấp bình thản đều đều.

Trong ánh trăng mờ, ta nhìn thấy một vị thiếu nữ tóc dài bồng bềnh trên đồng cỏ chạy trốn, cô bé này mặc váy màu trắng, rộng thùng thình, trong lúc chạy trốn, mái tóc thật dài tung bay trong gió. Người thiếu nữ này rất giống Tiểu Quân, đẹp như thiên sứ, nàng chạy, chạy, rốt cục dừng lại bên một dòng suối nhỏ thanh tịnh, nàng cởi bỏ quần áo trên người, dưới dòng nước suối chơi đùa, tắm rửa, vú của nàng rất đẹp, ta nhìn không được đi đến trước, sờ lên núm vú thiếu nữ, nữ hài giận tím mặt, bắt lấy cánh tay của ta, hung hăng cắn một cái.

Ta nhúc nhích dị thường, đang muốn kêu to, đột nhiên, ta mở mắt ra, a! nguyên lai là giấc mộng Nam Kha.

Trời đã sáng choang, cánh tay ta trở thành gối đầu để Tiểu Quân đè cả đêm, trách không được lại nhức mỏi.

Hơi thở Tiểu Quân vẫn đều đều như vậy, ta nhẹ nhàng đem cánh tay nhức mỏi rút ra, nhìn bộ dạng Tiểu Quân ngủ say ngây thơ, trong lòng ta yêu thương lập tức tràn đến, rất muốn hôn lên cái mũi nàng, thế nhưng, ta đột nhiên cải biến chú ý, bởi vì xuân quang trong chiếc áo hai dây đang lộ ra, hai đại bạch thỏ ngạo nhân không cần thận thò đầu, song điểm màu hồng phấn kiều diễm tuyệt luân, quá hấp dẫn, ta nuốt nước miếng thật lớn.

Vụng trộm nhìn Tiểu Quân, ta duỗi bàn tay háo sắc nhẹ nhàng vuốt vuốt vài cái trên hai vú mới lưu luyến rời đi, vào trong toilet.

Đứng trước bồn rửa tay, ta vừa định nói gì đó, con mắt bỗng nhiên rơi trên tường toilet, trên đó xuất hiện một chiếc quần lót bông màu trắng, trong tay run lên, kem đánh răng cũng rơi xuống đất.

Trời ạ, đây không phải đồ Tiểu Quân sao? Ta kích động chộp chiếc quần lót vào tay, sau đó đưa lại gần mũi hít sâu một hơi, một mùi thơm ngát kèm chút tanh tươi nhàn nhạt khiến người ta hồn xiêu phách lạc, ta mở quần lót ra, thỉnh thoảng phát hiện chính giữa có một vũng lớn hơi vàng, vết nước đã ngưng kết, quanh đó vài bông đã mất đi sự mềm mại.

Cái vết nước này là gì? Ta lộ ra nụ cười cổ quái.

Thật sự là ngày đẹp trời, ta tâm tình vui sướng cực kỳ, tâm tình tốt, vận khí cũng đi theo.

Trở lại công ty, vừa bước vào chỗ làm việc, ta đã bị thông báo chỗ ngồi thuộc về ta không thể sử dụng nữa.

Ta chấn động, còn tưởng rằng bị đuổi việc, may mắn, đồ Đại Duy kịp thời xuất hiện trước mắt ta, thoát nhìn tinh thần không tệ.

“Lý Trung Hàn, cậu đi theo ta.”

Đồ Đại Duy cười tủm tỉm dẫn ta tới phòng làm việc rộng nhất, sau đó lớn tiếng tuyên bố: “Mọi người xin chú ý, Lý Trung Hàn từ hôm nay trở đi đảm nhiệm trưởng phòng phân tích bộ phận đầu tư, đồng thời đảm nhiệm chủ nhiệm văn phòng, về sau tất cả báo cáo theo như quy định ngoại trừ một phần đưa cho ta, cũng đưa một phần cho trưởng phòng Lý Trung Hàn, hi vọng mọi người phối hợp tốt. Mọi người rõ ràng chưa?”

“Rõ.”

Sau lời hưởng ứng là một hồi nhiệt liệt vỗ tay, tiếng hoan hô.

Ta thoảng như đang ở trong mộng, Đồ Đại Duy cười tủm tỉm vỗ vỗ vai ta hỏi: “Buổi tối muốn mời khách hay không?”

Ta sùng sốt một chút, vội vàng nắm chặt tay Đồ Đại Duy cúi đầu khom lưng: “Vâng, vâng, nhất định phải cảm tạ Đồ quản lý ưu ái.” Đồ Đại Duy cười tủm tỉm nói: “Làm rất tốt.”

“Vâng, tôi nhất định không phụ sự kỳ vọng của ngài.”

Ta kích động được đến nỗi nước mắt thiếu chút nữa chảy ra .

Ngồi trên chiếc ghế rộng thùng thình, ta thật lâu không thể bình tĩnh lại, cứ một người lại một người tới chúc mừng ta, về mặt cung kính, nhưng ta biết rõ, trong lòng tuyệt đại đa số bọn họ đều ghen ghét ta, có lẽ trong lòng còn đang buồn bực: Làm sao mà tên tiểu tử này hôm qua mới thăng chức, hôm nay lại thăng chức? Lại còn ngồi ở vị trí trưởng phòng này?

Vị trí trưởng phòng phân tích, người khác phấn đấu ba năm tại bộ phận đầu tư cũng chưa chắc đạt được, ta trước kia còn ở phòng kế hoạch, công tác kinh nghiệm tại đây bằng không, tốc độ lên chức đúng là khiến người ta hoài nghi ghen ghét.

Chủ nhiệm văn phòng lại chỉ là một cái hư chức không lớn không nhỏ, không đến nơi đến chốn, lúc trước tại bộ phận đầu tư còn có một trưởng phòng hành chính, một trưởng phòng tài vụ dưới quyền, tuy là có vẻ rất oai, nhưng đám mỹ nữ ở phòng tài vụ ta cũng không dám sờ vào. Nhưng dù vậy, cái này trưởng phòng phân tích kiêm chủ nhiệm văn phòng đã là một đại nhân vật, đã rất giỏi rồi.

Phấn khởi công tác suốt một buổi sáng, gần tới giờ nghỉ trưa, nhân viên trong bộ phận đầu tư đã nhao nhao nghỉ ngơi ăn cơm, ta lại vẫn đang cân nhắc đem cái tin tức phấn chấn nhân tâm này nói cho Đái Tân Ni như thế nào, đương nhiên, càng quan trọng hơn là giải thích với Đái Tân Ni về chuyện “tỷ phú” kia.

Ta lại muốn Đái Tân Ni .

Reng reng..... Tiếng chuông điện thoại từ trên bàn công tác vang tới, ta liền nhắc lên.

“Tôi là Đái thư ký, mời Lý chủ nhiệm đến phòng hành chính một lát.”

Trời ạ! thật sự là tâm linh tương thông, ta nghe thấy thanh âm quen thuộc của Đái Tân Ni lập tức vui sướng.

“Tôi tới ngay.”

Ta đặt điện thoại xuống, hưng phấn nhảy dựng lên.

Bộ phận đầu tư ở tầng ba, bộ phận thư ký trên lầu bốn, tuy cách một tầng, nhưng ta đi mất năm phút đồng hồ, làm như vậy là để loại hết người ngoài ra, ta muốn giải thích với Đái Tân Ni về chuyện “Tỷ phu” kia, đoán chừng tránh không được một phen răn dạy, đành chuẩn bị tâm lý nhịn mắng.

Hoàn toàn ra ngoài suy nghĩ, ta lại nhìn thấy Đái Tân Ni với một khuôn mặt tươi cười. Chẳng lẽ mặt trời mọc phía tây ư?

“Đái thư ký, cô tìm tôi?”

Ta kinh hồn táng đảm quan sát Đái Tân Ni, nàng đang ngồi trên ghế, sóng mắt lưu chuyển, một đôi tay ngọc thon thon đang đùa nghịch cây bút máy, nàng liếc nhìn ta, cảm phần bạch giương lên, ý bảo ta ngồi xuống.

Ta nhìn chằm chằm vào Đái Tân Ni, ánh mắt quét qua bộ ngực cao ngất, trong chiếc áo màu sáng nổi bật một mảng đen, chẳng lẽ Đái Tân Ni đeo nội y màu đen? Dưới tình huống bình thường, có lẽ ta sẽ có ý nghĩ kỳ quái, chỉ là hôm nay tình huống bất đồng, dưới ánh mắt sáng quắc của nàng, ta phải hết sức chăm chú, hi vọng từ ánh mắt động lòng người kia tìm hiểu tâm tư nàng.

“Làm trưởng phòng phân tích có áp lực gì không?”

Đái Tân Ni hỏi.

Nàng quan tâm ta? Ta mừng thầm, ngoài miệng bồi mờ: “Áp lực cũng có một chút, bất quá, sau khi thấy Đái thư ký, áp lực của tôi liền biến mất.”

Đái Tân Ni sắc mặt thay đổi, đôi má phớt nhanh chóng ửng hồng, nàng muốn cười, lại kiên nhẫn nhịn xuống, ta cười trộm: Tốt, Đái Tân Ni rõ ràng còn không cười, tốt, ta xem nàng có thể chịu bao lâu.

“Lý Trung Hàn, mời anh nghiêm túc một chút, không cho phép đùa giỡn.”

Đái Tân Ni trừng mắt liếc ta.

“Tôi không nói đùa, tôi muốn báo cáo với Đái thư ký, từ khi Đái thư ký tức giận, trong cuộc sống của tôi cũng như trong công tác đều tràn đầy áp lực, ăn không ngon, ngủ không yên, trong đầu luôn nghĩ làm sao để giải thích với Đái thư ký. Chỉ cần Đái thư ký không tức giận, chỉ cần Đái thư ký nở nụ cười, áp lực của tôi lập tức biến mất, báo cáo hoàn tất.”

Ta liều mạng dốc sức một phen, mục đích chỉ có một, hi vọng Đái Tân Ni cười. Đái Tân Ni dốc sức liều mạng cắn cạp môi đỏ mọng, mặt đã đỏ bừng: “Giải thích cái gì? Giải thích chuyện anh quang vinh trở thành tỷ phu như thế nào hả?”

“Đúng vậy, có thể, làm thiệp quân tỷ phu đương nhiên vinh quang.”

Ta trả lời.

“Vậy anh giải thích đi !”

Đái Tân Ni đã bật cười thành tiếng.

“Tiểu Quân nói Đái thư ký đẹp như tiên nữ, nó rất muốn cô làm tỷ tỷ, như vậy, tôi liền có cơ hội trở thành tỷ phu Tiểu Quân.”

Ta mới nói được một nửa, Đái Tân Ni không nhin được nữa, bật cười ha hả, cười đến lảo lộn, ta rút cục buông lỏng một hơi, tảng đá lớn trong lòng cuối cùng cũng rơi xuống.

“Ha ha, thật chết cười ta .”

Đái Tân Ni ôm bụng cười, bỏ nhào lên ghế sa lon, chẳng quan tâm dáng vẻ nghiêm túc chỉnh trang.

Ồ! Viên tơ, lại thấy viên tơ, Đái Tân Ni trên ghế sa lon cười nghiêng ngả, nhưng không biết xuân quang trong váy đã tiết lộ, kết hợp với tất chân chân dài màu đen, lộ ra viên tơ tình mỹ, ta thậm chí trông thấy quần lót đen viên tơ, trong tích tắc, ta cứng ngắt, cứng rắn đến lợi hại.

“Ha ha.....”

Trong tiếng cười dài, ta đứng lên, đi đến ghế sofa.

Trông thấy ta đi tới, Đái Tân Ni tranh thủ thời gian ngồi xuống, một bên cánh giác sửa sang lại quần áo, một bên hờn dỗi: “Anh đến gần như vậy làm gì?”

“Tất nhiên là để giải thích với cô rồi, tôi còn chưa giải thích mà.”

Ta cột nhà ngồi bên cạnh Đái Tân Ni, ánh mắt lại nhìn chằm chằm vào cái tất chân.

“Không cần giải thích, biểu muội anh thực nghịch ngợm, cả gan đùa bỡn tôi, tối hôm qua về đến nhà, tôi càng nghĩ càng thấy không đúng, hôm nay tới công ty, đọc lại tài liệu cá nhân của anh, từ hoàn cảnh gia đình liền thấy tên biểu muội anh, đúng là Lý Hương Quân. Hừ! Không thể tưởng được ca ca lão gian cự hoạt, biểu muội cũng tinh quái như vậy, thực không thể chịu được hai huynh muội các người.”

Đái Tân Ni nhìn ta, trong ánh mắt chan chứa tình cảm.

“Hiện tại mọi việc đều rõ ràng, tôi có thể làm bạn trai của cô không?”

Ta bắt lấy đầu ngón tay Đái Tân Ni.

Theo đuổi nữ nhân, nhất là nữ nhân xinh đẹp tốt nhất là rèn sắt khi còn nóng, tránh để nguội lạnh.

“Hừ! Người nghĩ hay quá nhỉ.”

Đái Tân Ni trừng ta, lại không có bỏ tay ta ra, ta đại hi.

“Đương nhiên muốn, nằm mơ cũng muốn, Tân Ny, tôi về nhà mấy ngày lúc nào cũng nhớ đến em.”

Liên tục buông ra lời tỏ tình, ta lúc này tràn ngập nhiệt huyết, hận không thể móc trái tim ra cho Đái Tân Ni xem, thấy nàng lưu ý lắng nghe, ánh mắt ôn nhu, sắc tâm của ta lập tức rực rộ, vẫn là câu nói đó, theo đuổi nữ nhân xinh đẹp nhất định phải rèn sắt khi còn nóng, tốt nhất có thể mau chóng cời cái quần lót viền tơ màu đen kia, ta nghĩ như vậy lập tức lớn mật dùng cánh tay ôm eo Đái Tân Ni, eo nàng rất mềm mại. “Nhớ tới tôi? Muốn lừa gạt tôi phải không?”

Đái Tân Ni lại trừng mắt với ta.

“Không phải, ngày đó không phải chủ tâm lừa em, tôi chỉ muốn lưu lại quần lót của em, quần lót của em từ trên trời giáng xuống, thật sự là thiên ý, em không làm bạn gái của tôi là làm trái ý trời.”

Tay ta đặt vào đùi Đái Tân Ni, tất chân rất trơn, dễ dàng đi vào trong quần.

“Hừ! Lại nói tới chuyện này, anh cảm nội y của tôi làm chuyện vô liêm sỉ, hiện tại ngẫm lại thấy buồn nôn, anh chẳng lẽ cảm thấy hứng thú đối với nội y của tất cả đàn bà ư?”

Nói xong, Đái Tân Ni nhú mày, trên mặt đỏ ửng biến mất phân nửa, đại khái liên tưởng tới tình cảnh ta lấy nội y của nàng thủ dâm.

“Tôi chỉ cảm thấy hứng thú với mỗi nội y của em thôi, cũng không biết vì cái gì, cầm lấy quần lót của em lên làm ta thực quá xúc động, xúc động đến vô pháp khắc chế, cho nên.....”

“Được rồi, đừng nói nữa..., buồn nôn, xúc động rồi vì cái gì không đi tìm nữ nhân?”

Đái Tân Ni tức giận cắt đứt lời ta....

“Ta chỉ muốn em, ta không muốn tìm nữ nhân khác, mỗi ngày đều chỉ muốn em, em trong suy nghĩ của ta có vị trí vô cùng quan trọng, cho nên ý kiến của em rất trọng yếu, em muốn ta đi tìm nữ nhân khác, ta sẽ tìm mà, thậm trọng cân nhắc một chút.”

Mặt ta đã ghé sát bờ môi Đái Tân Ni.

“Hừ !”

Đái Tân Ni lông mày nhướn lên, mắt hạnh mang theo sát khí lạnh lẽo ác liệt: “Hiện tại, mời anh bỏ tay ra, sau đó rút xa một chút.”

Tay ta vừa theo chiếc đùi mềm nhẵn trượt vào váy Đái Tân Ni, nàng lập tức hung hãn bắt lấy tay ta, dùng móng tay đâm vào, ta đành đành chỉ hành động, thật đáng tiếc, thiếu chút nữa là sờ được chiếc quần lót viền tơ rồi.

“Tân Ny.....”

Rèn sắt khi còn nóng, ta đột nhiên như sói hoang, hung mãnh bổ nhào lên người Đái Tân Ni, dốc sức hôn lên cái miệng nhỏ nhắn, Đái Tân Ni ra sức mà giãy dụa, nhưng khí lực của ta lớn hơn nàng, ta biết rõ lần này ta không thể lại để sai sót, hai tay xuất kích, chụp vào bộ ngực cao ngất.

Tiểu Quân nói không sai, ngực Đái Tân Ni to đến kinh người, chất vải may rất mỏng, tay ta đè lên tựa như vắn thấn trong lễ mừng năm mới, căn bản một tay không thể nắm trọn.

Chỉ có điều đáng buồn là áo somi của nàng chỉ ít có bảy, tám cái cúc, trong lúc mãnh liệt giãy dụa, ta không thể dễ dàng cời bỏ từng cái, lúc này, tính xâm lược của nam nhân trên người ta bộc phát, ta trở nên điên cuồng thô lỗ dùng hai tay ra sức xé áo somi, “Phốc, phốc” Vài tiếng, thân thể Đái Tân Ni đã hoàn toàn lộ rõ, cúc áo tán loạn trên sàn nhà, quả nhiên không có đoán sai, Đái Tân Ni mặc trên người nịt ngực đen viền tơ.

Chương 6: Hóa cốt thủy (1)

“Dừng tay, nguoi mau dừng tay, ta sẽ hô lên đó.”

Đái Tân Ni phản kháng càng lúc càng kịch liệt, vượt quá dự đoán của ta, ta biết rõ nàng hung dữ, lại không nghĩ rằng nàng ương ngạnh như thế, lo lắng nàng thật sự la lên, lòng tin của ta biến mất từng chút một, lúc này, ta nghĩ tới thỏa hiệp.

“Có thể một chút được không?”

Ta đành chỉ tiến công, nhưng vẫn là đề lên Đái Tân Ni.

“Thuận theo nguoi sao? Thả ta ra, bằng không thì ta sẽ khiến nguoi hối hận.”

Đái Tân Ni một bên thở hổn hển, một bên hung dữ nhìn chằm chằm vào ta.

“Cho tôi chiếc quần lót của cô, tôi sẽ buông ra, nếu không thì không buông.”

Ta đành hi vọng chiếm lấy một đồ vật trên người Đái Tân Ni.

“Không cho.”

Đái Tân Ni lại muốn đẩy ta ra, nhưng ta sớm có chuẩn bị, ngay lúc nàng muốn giãy dụa, ta xốc chiếc nịt ngực lên, lập tức bắt được bầu vú to rung rung không thôi.

“Ah ! Nguoi lưu manh, ta hô lên đó.”

Đái Tân Ni kích động đến đỏ bừng cả khuôn mặt.

Ta bắt vì sở động (không nói mà chỉ hành động), một bên xoa núm vú, một bên hôn cổ nàng, vành tai nàng. Ngay lúc miệng ta muốn ngậm lấy núm vú nàng “Ư ư ư, tôi cho anh, tôi cho anh chiếc quần.”

“Được rồi.”

Ta dành thời dài, tuy không cam lòng, nhưng không thể làm gì hơn, nữ nhân nếu không muốn thì nam nhân rất khó tiến vào, huống hồ ta cũng cảm thấy có chút mệt mỏi, trên cánh tay còn chút đau đau, không cần nhìn cũng biết là lúc chộp bị thương, chuyện tới mức này, ta chỉ đành rút lui cầu khẩn.

“Anh không đứng dậy, tôi như thế nào cời cho anh?”

Đái Tân Ni trước hết để muốn ta dời khỏi người nàng

Ta vừa định ly khai thân thể Đái Tân Ni, đột nhiên, ta phát hiện Đái Tân Ni ánh mắt hấp háy, lộ ra một ít thần sắc giảo hoạt, trong lòng ta khẽ động, lập tức cự tuyệt yêu cầu của nàng: “Không được, nguoi cứ cời đi.”

Đái Tân Ni có chút thất vọng, cũng có chút tức giận, nhưng nàng cắn môi, đành vén váy lên, đem hai tay đặt hai bên mông, bờ mông vừa nhấc lên, một chiếc quần lót vừa nhỏ vừa mỏng Lace tuột xuống đùi.

“Nhìn cái gì vậy? Quần đây, cầm đi.”

Đái Tân Ni phát hiện ta nhìn chằm chằm vào nàng hai khóa phần hông trước ngực nàng, càng giận dữ, hai tay ngăn trước ngực chặn tầm mắt của ta.

“Vây nâng chân lên một chút, ta sẽ đứng dậy.”

Ta đương nhiên không cam lòng ly khai thân thể Đái Tân Ni, sau vài phút nghỉ ngơi ngắn ngủi, thể lực của ta nhanh chóng khôi phục, trong lòng lại có chủ ý xấu xa.

Đái Tân Ni bất đắc dĩ, đành nhấc hẳn hai chân lên, quần lót đen thuận lợi cời ra, tuột xuống ngang mắt cá chân. Nhưng ngay lúc Đái Tân Ni cong chân lên, ta nhìn thấy bên đùi Đái Tân Ni, một mảng đen nhánh bên trong, khe hở phần hông tươi mới khiến huyết dịch trong người ta lập tức sôi trào, ta cứng ngắt, cứng rắn đến lợi hại, thủ tính chôn sâu trong thân thể hoàn toàn phóng ra, nhìn đến thân thân thể mê người, ta lại lao về phía Đái Tân Ni.

“A, nguoi không giữ lời!”

Đái Tân Ni hai tay múa loạn, thân thể không ngừng vặn vẹo.

Giữ lời? Lúc này mà nam nhân coi trọng chữ tín thì chính là một thằng ngu.

Ta bắt được hai tay Đái Tân Ni, gắt gao đặt trên đỉnh đầu, không còn cái gì có thể ngăn ta chiếm lĩnh hai cái cao điểm kia. A! Núm vú thật đẹp a, như quả đào phóng đại, miệng ta thèm thườn, sinh lý đói khát cực kỳ, ta cần ăn cái quả đào thịt này.

“Không muốn nha ! Lý Trung Hàn nguoi là tên xấu xa! Ôi !”

Đái Tân Ni toàn thân đều run rẩy, đầu lưỡi của ta một lần một lần khiêu khích đầu vú nàng, núm vú trở nên cứng ngắc , ta lại dốc sức liều mạng mút vào, trong miệng phong phú nướ bọt nhuộm ướt hai cái núm vú xinh đẹp, có lẽ là do vết nước khiến hai núm vú xinh đẹp thoát nhìn càng giống cây đào mật tươi mới.

“Nguoi điên rồi” Đái Tân Ni không ngừng cầu khẩn, sự phản kháng của nàng đã mất đi uy lực, ý thức cũng trở nên mờ mịt, mà ý thức của ta đặc biệt rõ ràng, mục đích cuối cùng của ta chỉ có một, chính là chiếm hữu Đái Tân Ni, ta nhanh chóng cõi dây lưng, nút thắt.

Không ngừng cầu khẩn , Đái Tân Ni vẫn không phát hiện nguy hiểm, khiến cơn thịt nóng như lửa của ta tiếp xúc khu vực tam giác mẫn cảm, Khi Đái Tân Ni phát giác được khác thường, nàng hoảng sợ nhìn ta, run giọng kêu to:“Không muốn, dừng lại, mau dừng lại.”

“Ngừng cái đầu heo nha nguoi!” Ta nghĩ thầm, lúc này còn muốn dừng lại, trừ phi đầu óc bị nước vào .

Đái Tân Ni lắc lư thân thể, hung hãn mà vùng vẫy, dương vật cứng rắn chỉ có thể ở bên ngoài hoa viên tả xung hữu đột, nhất thời khó có thể đắc thủ.

Dục hóa trong người hùng hực, ta rút cuộc quân không được phong độ thân sĩ, giáo huấn lần trước vẫn còn khắc sâu, lần này ta hạ quyết tâm, nhất định phải chế ngự được Đái Tân Ni.

Nhưng chuyện không đơn giản như vậy, ta vát và đẩy được hai chân Đái Tân Ni ra, ngay lúc chỉ mảnh treo chuông, nàng đột nhiên hung hãn cắn một miếng lên bả vai ta, hàm răng sắc nhọn nhanh chóng ngập vào cơ thể của ta.

A! Đau đớn kịch liệt làm ta thoáng cái đã mất đi dục niệm, cho dù ta đã mở hai chân Đái Tân Ni ra hoàn toàn, nhưng cũng chỉ có thể buông tha, đình chỉ tiến công.

Nếu không đoán sai, bả vai đã chảy ra máu tươi. Đúng lúc này, một giờ nghỉ trưa trong quy định của công ty sắp chấm dứt, nhóm thư ký lục tục về chỗ làm việc, tiếng bước chân, tiếng nói chuyện truyền đến, Đái Tân Ni lập tức kéo căng thân kinh, kinh ngạc nhìn ta.

“Đứng lên.”

Đái Tân Ni dè dặt thanh âm nổi giận, trên bộ ngực trắng nõn như tuyết thoa lên một tầng mờ hôi nhàn nhạt.

Ta rất uể oải, nhưng vẫn nhưng chưa từ bỏ ý định:“Rõ ràng cũng ướt rồi, vì cái gì còn muốn cự tuyệt?”

“Ta cho tới bây giờ chưa để cho bất luận nam nhân nào chạm qua.”

Đái Tân Ni nổi giận, hung hăng đẩy ta ra, bắt đắc dĩ không rung chuyển được của thân thể như thái sơn áp đỉnh của ta, ta lần nữa dè xuống, nhẹ nhàng cạo vào hai viên thịt cao ngất, Đái Tân Ni ư một tiếng, hai tay che lại bộ ngực, chỉ là hai ngón tay nhỏ nhắn kia làm sao có thể che dấu bộ ngực đầy đặn được? Thực ra chỉ tăng thêm sự hấp dẫn mà thôi.

“Cái gì? Nguoi, nguoi còn là xử nữ?”

Ta mở to hai mắt nhìn, cự vật dưới háng còn bồi hồi trong vùng cỏ thơm lầy lội, cực đại quy đầu sớm đã ở bên ngoài mặt huyết vận sức chờ phát động, chỉ cần ta ướn lên một cái, lập tức có thể phá tan cấm khu, thế nhưng, Đái Tân Ni vừa cho ta biết nàng là xử nữ, điều này không thể không khiến ta có kị, ngoài kinh ngạc vẫn là bán tín bán nghi, rất khó tin được nữ nhân mặc nội y gọi cảm này vẫn là xử nữ.

“Hừ !”

Đái Tân Ni biểu lộ rất cổ quái, không biết là đắc ý hay tự ti, nhưng có thể khẳng định chính là, nàng đã trả lời nghi vấn trong đầu ta.

“Ha ha..... Trách không được tính tình nguoi cổ quái như vậy, trách không được bầu vú của nguoi đẹp như vậy, có thể chiêm ngưỡng tuyệt phẩm như vậy thật sự là chết cũng không tiếc.”

Khẽ cười gian, ta nhìn không được chế nhạo bỗng chốc dưới thân mỹ nhân.

Đái Tân Ni sắc mặt đại biến, hình cùng chịu nhục:“Nguoi cũng hôn qua rồi, vậy có thể đi chết đi.”

Ta ôn nhu nói:“Ta chết đi rồi, ai lấy nguoi?”

Cự vật dưới háng lại bạo trưởng mạnh mẽ, quy đầu cơ hồ gán sát cửa huyết tron ướt, ngay cả ta cũng có thể cảm giác được lông tơ đầy đặc cùng chỗ lõm mất hồn.

“Người không tôn trọng ta, ta như thế nào lại gả cho người? Mau cắt đi.”

Phát giác được nguy hiểm Đái Tân Ni nóng nảy, nàng rút cuộc không còn đến sự rụt rè, nhanh chóng bắt lấy cự vật của ta, một hồi đau nhức lập tức truyền đến, ta chân động, kinh ngạc nhìn bàn tay nhỏ bé đang bóp nhục căn của ta.

“Đau, đau, đau.....”

Ta nhỏ giọng hô cứu mạng.

Đái Tân Ni cuồng quit buông tay, đôi mắt đẹp liếc nhìn đại nhục bông trước mắt, trên mặt lộ ra vẻ then thùng vũ mị, thật sự là đẹp không sao tả xiết, ta tâm thần rung động, càng đề lên thân thể nàng, Đái Tân Ni phản ứng thần tốc, bàn tay nhỏ bé lần nữa chộp đại nhục bông của ta trong tay, lúc này lực lượng nhỏ nhiều hơn.

“Người dám?”

Đái Tân Ni mắt hạnh trợn lên.

“Không dám.”

Ta quả nhiên không dám xao động, đành yên tĩnh phủ phục trên người Đái Tân Ni, mà Đái Tân Ni cũng không đẩy ta ra, mặc cho ta nhẹ nhàng xoa nắn bầu vú to tuyết trắng, gương mặt đỏ ửng trải rộng tới cổ.

Thật không ngờ, nữ thần của ta vẫn còn là xử nữ. Nói thật, ta không quan tâm lắm đến chuyện có còn xử nữ không, chỉ cần là người ta thiết lòng yêu thương, ta sẽ không quan tâm vấn đề này, thế nhưng mà, nếu nữ nhân ta âu yếm có một khối nguyên thủy thổ địa cần ta khai khẩn, ta nhất định rất vui sướng hỗ trợ.

Đái Tân Ni có chút mê ly, tay ta giầy vò rất kiên nhẫn cùng kỹ xảo, không nhanh không chậm, lực đạo vừa phải, dù là khiêu khích núm vú cũng chỉ lướt qua, ta khả không muốn quấy rầy Đái Tân Ni đang dần dần trầm mê, chỉ cần chút nữa, ta liền có cơ hội.

Thời gian dần qua, Đái Tân Ni bắt đầu thở hổn hển, núm vú tươi mới nhanh chóng cương cứng, thân hình ưu mỹ nóng lên, ta âm thầm kích động, nữ thần trong mộng cũng sắp thân phục, ta hơi chút gia tăng giầy vò mục tiêu, toàn bộ tập trung ở trên đầu vú, hai ngón tay kẹp lấy nhẹ chà xát vài cái, ta cúi đầu xuống, dùng đầu lưỡi vây liếm quanh núm vú, lập tức, Đái Tân Ni như bị chạm điện, bàn tay nhỏ bé đang cầm chặt đại nhục bông dần buông ra, khoác lên trên vai ta, ta vui mừng quá đỗi, đem hạ thể ngang nhiên xông qua, cự vật nhắm ngay vùng lông tơ đầy đặc.

Lông tơ chính là thánh địa xử nữ.

Đột nhiên, Đái Tân Ni không biết tự tập cường đại khí lực từ nơi nào, thoáng cái vùng ra khiến ta không kịp chuẩn bị tâm lý, như thiểm điện đứng lên từ trên ghế salon, nhanh chóng đi đến trước một cái tủ, đưa lưng về phía ta cởi bỏ chiếc áo ngoài, lại từ tủ chứa đồ lấy ra một chiếc áo soni thay đổi.

Hết thấy phát sinh trong chớp mắt, ta vẫn chưa hoàn toàn kịp phản ứng, vẫn ngơ ngác nhìn bóng lưng thướt tha của Đái Tân Ni, đến khi nàng hoàn toàn mặc xong y phục, ta mới cười khổ thở dài. Vật đem đến miệng còn bay mất.

“Thần thờ cái gì? Cởi áo ra.”

Đái Tân Ni uy nghiêm ra lệnh cho ta, trong tay nàng có thêm một cái bình nhỏ trong suốt, ta rất kinh ngạc, không biết nàng muốn làm gì, thấy bộ ngực nàng như cũ pháp phồng, bộ dạng vẫn còn tức giận, ta thật lo lắng nàng muốn trả thù ta, nghe nói, nữ nhân kiểu ngạo trả thù đặc biệt mãnh liệt.

“Chẳng lẽ muốn một đao đâm vào tim ta?”

Ta miễn cưỡng tự giễu, tâm thần bất an nhìn lại Đái Tân Ni.

“Đang có ý này, giết người, trên đời ít đi một tên đại lưu manh.”

Đái Tân Ni vẫn giận dữ, chỉ là khuôn mặt ửng hồng nhiều hơn một phần giống như cười mà không phải cười, giống như nô không phải nô, bộ dạng cổ quái, thấy ta chậm chạp không cởi áo, nàng rất không bình tĩnh duỗi tay ngọc cởi cúc áo ra, ta cảm thấy kinh hãi, chẳng lẽ Đái Tân Ni muốn đem ta cởi hết lại giết? Chẳng lẽ nàng đột nhiên cải biến chủ ý, muốn cùng ta ân ái?

Trong nội tâm một hồi cuồng hí, hai mắt nhìn bình nhỏ trong suốt trong tay Đái Tân Ni, bỗng nhiên thấy một mùi rượu cồn nhàn nhạt, cuồng hí trong lòng lập tức tiêu tan một nửa: “Nước tiêu độc chỉ có thể cứu người, không thể giết người.”

Đái Tân Ni trừng ta: “Đây không phải nước tiêu độc, mà là hóa cốt thủy.”

Ta than thở: “Chết trên tay nàng thì sao? Ồi.....”

Bả vai một hồi cay xè, Đái Tân Ni liền lộ đáng tươi cười, vú lớn của nàng cách ta trong gang tấc, ta lại có một dự niệm muốn sờ vào.

“Xem còn dám nữa không, dám động tay động chân nữa người nhất định phải chết.”

Đái Tân Ni một bên cười lạnh, một bên dùng bông vải xát lên vết thương trên vai ta, ngoài miệng mắng chửi, động tác lại cẩn thận vô cùng, nhu tình của nữ nhân trong lúc lơ đãng toát ra, ta tâm thần kích động, thâm tình nhìn về phía Đái Tân Ni, đúng lúc nàng cũng nhìn lại ta, bốn mắt nhìn nhau, trên người ta tóc gáy lập tức dựng thẳng lên, cái này gọi là điện giật sao?

Nhiệt huyết dâng lên, ta kiên định mà đuổi tay phải ra, đặt trên bộ ngực cao ngất của Đái Tân Ni, tuy nhiên cách quần áo, ta vẫn cảm giác được nhịp tim của nàng. Một hạt, hai hạt... từng chiếc cúc áo bị còi, bộ ngực tuyết trắng dần dần lộ ra.

Đái Tân Ni ngơ ngác nhìn ngón tay ta mạnh mẽ mở cúc áo nàng, nàng nhất định không cách nào lý giải được ta vì cái gì chấp nhất muốn chiếm hữu thân thể nàng như thế, nàng không hiểu được nam nhân vì đạt được thân thể nữ nhân sẽ không từ thủ đoạn, thậm chí trở nên vô lại cùng hèn hạ.

Ngay lúc ta thi triển thủ đoạn hèn hạ, ngoài cửa đột nhiên truyền đến một thanh âm nam nhân:“Đái thư ký có ở đây không?”

Ngoài cửa mơ hồ truyền đến tiếng trả lời:“Có lẽ vẫn đang ở trong đó, ngài gõ cửa phòng làm việc của nàng xem.”

“Ừ.” Nam nhân đáp lại một câu.

Tiếp theo là tiếng đập cửa.

Ta kinh hãi nhìn Đái Tân Ni, nàng ảo não trừng mắt nhìn ta, tựa hồ trách cứ ta còn không sớm ly khai, nàng một bên đẩy ta ra, một bên lớn tiếng hô:“Chờ một chút.”

Ta cũng không dám làm ầu ulla nữa, nhìn quanh bốn phía, không thể tưởng được phòng làm việc của nàng sạch sẽ đơn điệu như vậy, hoàn toàn không có chỗ gì có thể núp, đang sốt ruột, Đái Tân Ni đột nhiên đi đến đằng sau ghế sofa, kéo bức màn ra hiện lên một cánh cửa nhỏ, nàng đẩy cửa ra, thấp giọng nói:“Nhanh vào đi.”

Ta xem xét, cũng chẳng chút cân nhắc, vội vàng đi vào rồi đóng cửa lại, cảm giác giống như yêu đương vụng trộm, lại giống như làm trộm.

Trong khung cửa nhỏ, ta vẫn nhăm nhắp dư vị về một màn kiều diễm vừa rồi, mơ mộng về hạnh phúc tương lai.

“Ồ, sao mặt Đái thư ký đỏ như vậy, có phải nghỉ ngơi không đủ ư? Thực xin lỗi.”

Có lẽ chỉ cách một cánh cửa, thanh âm bên ngoài ta nghe được rất rõ ràng, không cần đoán, cái giọng nam nhân quen thuộc kia chính là của Đỗ Đại Duy, ta thăm hỏi: tại sao Đỗ Đại Duy đến tìm Đái Tân Ni?

“Đúng vậy a, vừa chợp mắt một chút, Đỗ quản lý có việc gì?”

Đái Tân Ni thanh âm uyển chuyển tươi mát, êm tai dễ nghe, thanh âm như vậy mới không phụ lòng ông trời. Ta thăm hỏi: Đái Tân Ni đối với người khác thì lãnh đạm, đối với ta thật nhiệt tình.

“Ừ, muốn cùng cô tâm sự.”

Đỗ Đại Duy đột nhiên tỏ ra xuông xả.

“Trò chuyện thì trò chuyện, nhưng mời ngài tự trọng.”

Thanh âm Đái Tân Ni đột nhiên trở nên dị thường nghiêm khắc.

Ta nghe xong không khỏi chấn động, lập tức nổi cơn thịnh nộ, thật muốn lao ra, bảo hộ Đái Tân Ni của ta. Bất quá, ta đành tạm thời nhẫn nại, dù sao Đỗ Đại Duy cũng có ân với ta, chỉ cần một ngày hắn đã có thể đưa ta từ một viên chức bình thường lên trường phòng phân tích, càng quan trọng hơn là, công việc của Tiểu Quân cũng phải dựa vào hắn.

“Ha ha, đừng hung dữ như vậy, ta chỉ hỏi một ít chính sự.”

Đỗ Đại Duy gượng cười hai tiếng, đi tới cánh cửa nhỏ, ngồi xuống trên ghế sofa, hắn cách ta chỉ một bức tường.

“Chuyện gì nói mau, ta còn có việc trọng yếu phải xử lý.”

Đái Tân Ni thanh âm trở nên dị thường lãnh đạm, dù là kẻ ngốc cũng có thể nghe ra nàng hạ lệnh trực khách.

“Tại sao cô an bài Lý Trung Hàn đến bộ phận của ta? Lại còn là chức vụ cao như vậy, có phải cô thích hắn hay không?”

Đỗ Đại Duy ngừ khí rất bất mãn.

Ta nghe xong đầu óc ngây đại, thăm buồn bực: Cái gì? Ta thăng chức không phải do Đỗ Đại Duy chiếu cố đề bạt hay sao? Hóa ra lại là công lao của Đái Tân Ni? Tại sao Đái Tân Ni lại có quyền lực như vậy? Ta đầy bụng bất khoan.

Đái Tân Ni nhàn nhạt nói:“Lý Trung Hàn thăng chức cùng ta có quan hệ gì? Việc đề bạt là của bộ phận nhân sự, ta chỉ là một thư ký hành chính nho nhỏ

nào có quyền lực lớn như vậy?”

“Hắc hắc, Đái thư ký, chân nhân trước mặt đừng nói lời dối trá, ngươi không lừa được ta, người khác không biết nhưng ta cũng biết năng lực của ngươi, ngươi là người Chu Cửu Đồng thích nhất, chỉ cần ngươi mở miệng, ngươi muốn đề bạt ai còn không phải một chuyện dễ dàng sao?”

Đỗ Đại Duy cười rất quý dị.

“Im ngay, kẻ tiểu nhân như ngươi đừng ở chỗ này nói hươu nói vượn, nếu như không có chuyện gì khác, thỉnh ngươi đi ngay lập tức.”

Đái Tân Ni thanh âm lãnh đạm biến thành nghiêm khắc.

Ta trong lúc đó cảm thấy sấm sét giữa trời quang, đầu óc ông ông, Chu Cửu tự là chủ tịch công ty, chẳng lẽ hắn cùng với Đái Tân Ni có chuyện bí mật? Chẳng lẽ Đỗ Đại Duy nói thật? Không đúng, ta lập tức tỉnh táo lại, trách mình quá lo lắng, Đái Tân Ni đích thị là xử nữ, chuyện này có quan hệ với Chu Cửu Đồng chỉ là lời đồn nhảm.

Chỉ là, Đái Tân Ni thật sự là xử nữ sao? Nghĩ vậy, lòng ta lại mát đến lòng bàn chân, vội vàng dí lỗ tai vào sát khe cửa, muốn nghe đến tột cùng.

“Ta đành phải đi vậy, nhưng ta rất muốn biết Lý Trung Hàn được an bài đến bên cạnh ta là ý của cô hay là của Chu Cửu Đồng?”

Đỗ Đại Duy lạnh lùng hỏi.

“Cái này hoàn toàn là ý của Chu tổng giám đốc, ngươi rõ ràng chưa, rõ rồi thì lập tức rời đi.”

Đái Tân Ni ngữ khí tràn đầy phẫn nộ, nhưng lại chỉ có thể cố nén.

“Hắc hắc, Chu lão đầu kia cũng già rồi, qua hai năm nhất định sẽ rời khỏi vị trí tổng giám đốc, ngươi dựa vào hắn còn không bằng dựa vào ta? Hừ, ta dám nói, không tới ba năm, vị trí tổng giám đốc ngoài ta ra thì không còn ai có thể đảm nhiệm, cô thông minh như vậy thì nên biết làm như thế nào.”

“Hừ, chờ ngươi trở thành tổng giám đốc kt rồi hãy nói a, bắt quá, ta cho rằng ngươi không làm được, ta còn muốn nói cho ngươi biết, ta Đái Tân Ni ai cũng không dựa vào, ta chỉ dựa vào chính mình, được rồi, ta đã nói xong, ngươi không đi thì có thể ngồi lại, ta có chuyện phải làm.”

Đái Tân Ni cười lạnh hai tiếng, ta lập tức đã nghe thấy âm thanh của giày cao gót giẫm trên đất.

“F*** !” Đắc ý cái gì? Hừ, đúng là đồ không thức thời, một ngày nào đó, ta sẽ bắt ngươi phải quỳ dưới chân ta!”“Đỗ Đại Duy hung hăng mắng, có lẽ cảm thấy nhàm chán, hắn cũng đi khỏi phòng làm việc của Đái Tân Ni.

Ta đặt mông ngồi lên, lời nói của Đỗ Đại Duy khiến ta cảm thấy sợ hãi, lời đồn đại quanh Đái Tân Ni vốn không ít, ta vẫn cho rằng cũng chỉ là chuyện bát quái, chưa bao giờ tin Đái Tân Ni kiều ngạo có quan hệ mập mờ với cao tầng trong công ty, nhất là tổng giám đốc già nua Chu Cửu Đồng, thế nhưng, từ lời của Đỗ Đại Duy cho thấy Đái Tân Ni cùng Chu Cửu Đồng có quan hệ đặc thù nào đó, về phần là loại quan hệ nào ta không dám phỏng đoán, nhưng lại buộc lòng phải nghĩ đến chỗ đen tối nhất, càng nghĩ càng thất vọng, càng nghĩ càng bi thương, cuối cùng, nhịn không được thì thào:“Chẳng lẽ hoa tươi cần phải cắm vào bãi cứt trâu mới có thể thật sự hấp dẫn?”

“Ngươi nói ai là cứt trâu?”

Đột nhiên một thanh âm từ đằng sau ta vọng đến.

Trái tim ta bất thành linh bị dọa cho nhảy ra khỏi lồng ngực, còn chưa kịp quay đầu lại, ta tự run rẩy hỏi:

“Người đằng sau đang nói là ai?”

“Ngươi quay đầu lại là biết.”

Ta quay đầu lại, tuy đã đoán ra rồi, nhưng thật sự chứng kiến bộ dạng Chu Cửu Đồng thấp bé gầy yếu sau lưng vẫn khiến ta kinh hãi, vị lão nhân thấp bé gầy yếu trước mắt này chính là chủ tịch kiêm tổng giám đốc công ty chúng ta.

“Chào, chào ngài, tổng, tổng giám đốc.”

Ta nghĩ thầm, lần này thật sự xong đời rồi, đúng là vận mệnh trên cọt, đừng nói giữ được cái gì chức vụ mới, có thể bảo trụ bát com cũng là hi vọng xa vời. không có một vị đức cao vọng trọng nào thích người khác gọi là “cứt trâu”, Chu Cửu Đồng chính là một người đức cao vọng trọng, trong giới tài chính, không người nào không biết “Cửu thúc”

“Tôi xin lỗi, tôi thật không tốt.”

Chu Cửu Đồng lắc đầu, thần sắc có chút bi ai.

Ta tuy rất kinh hoàng, nhưng cũng rất buồn bực, lão đầu trước mắt tóc bạc hơn nửa, chống một quả trứng màu đen, mặt gầy đep thấp bé lộ ra thần sắc cô đơn, giống như một kẻ thiếu nợ hẳn rất nhiều đột nhiên chết mất tiêu.

“Sao, không tốt như thế nào?”

Ta cố dững cảm trả lời, thăm cầu nguyện vị đức cao vọng trọng thoát nhìn hơn sáu mươi tuổi này sẽ không chấp nhận cùng cái loại người tuổi trẻ như ta, cũng sẽ không khiến công việc của ta “đầu một nơi, thân một nẻo”

“Bởi vì tôi là cắt trâu, cắt trâu rất thối.”

Chu Cửu Đồng bộ dạng rất khổ sở.

Ta muốn cười, lại cười không nổi, vội vàng dùng thanh âm thành khẩn, nhất chân thành tha thiết, đáng thương nhất trên thế giới nhất xin lỗi Chu Cửu Đồng: “Thực xin lỗi Chu tổng giám đốc, ta mới là cắt trâu, Lý Trung Hàn ta mới là cắt trâu thối không người được, Chu tổng giám đốc, ta không phải nói ngãi, thực không phải nói ngãi.”

“Người không cần xin lỗi, bởi vì người nói đúng, ta là cắt trâu, ừ, thậm chí cả cắt trâu cũng không bằng.”

Chu Cửu Đồng lại thở dài một hơi, thân thể càng xuống khiến cho người ta đồng tình. Nhưng ta biết rõ, hiện tại người cần phải được đồng tình không phải Chu Cửu Đồng, mà là ta Lý Trung Hàn.

“Chu tổng giám đốc, tôi, tôi sai rồi, xin ngài tha thứ cho tôi! Tôi thật vô tâm.”

Ta quả thực sắp khóc.

“Lúc nàng mới mười lăm tuổi, ta đã nuôi dưỡng nàng. Năm nàng mười chín tuổi, ta đưa nàng đi Anh quốc đọc sách, chỉ cần nàng thích thứ gì, ta đều mua cho nàng, chỉ cần khiến nàng vui vẻ, chuyện gì ta cũng nguyện ý làm, thế nhưng trước sau chín năm lẻ ba tháng, nàng cũng chưa hôn ta một lần, mà người hôm nay lại sờ soạng toàn thân nàng một lần, người nói, ta có phải rất thất bại hay không? Có phải là cả cắt trâu cũng không bằng không?”

Chu Cửu Đồng tựa hồ đang nghẹn ngào.

Ta cực độ khiếp sợ, trong lòng hy vọng “nàng” theo như lời Chu Cửu Đồng không phải Đái Tân Ni.

“Người cũng không cần đoán, ta nói người này chính là Ni Ni, là Đái Tân Ni.”

Chu Cửu Đồng tựa hồ xem thấu tâm tư ta.

“Chu, Chu tổng giám đốc, tôi thật không biết Đái Tân Ni là nữ nhân người thích, nếu tôi biết rõ, cho tôi một trăm lá gan, tôi cũng không dám đụng đến nàng.”

Ta chẳng những khiếp sợ, còn tâm loạn như ma, xem ra lần này thật phiền phức, ta âm thầm lo lắng cho mình: Lý Trung Hàn ơi Lý Trung Hàn, trên đầu chữ sắc có cây đao, người lần này hồngбет rồi, người ta tổng giám đốc nuôi một con dê béo, người ngay cả chào hỏi cũng không làm đã muốn lỗi đi, người ta lại không tìm người dốt sức liều mạng sao?

“Vậy người nói bây giờ nên làm cái gì?” Chu Cửu Đồng hỏi.

Ta nghĩ thầm, sờ cũng sờ rồi, còn có thể làm cái gì? Cũng không thể chém hai tay của ta chứ? Chỉ là ngoài miệng thành khẩn nói: “Tổng giám đốc nói nên bây giờ làm cái gì thì làm cái ấy, chỉ là cha mẹ ta đều già rồi, còn có một muội muội cần chiếu cố, tôi không thể không có công việc này, đại nhân có đại lượng, tôi cam đoan về sau sẽ không có quan hệ gì với Đái Tân Ni.”

“Ta có một yêu cầu, nếu như người đồng ý chẳng những công việc không có vấn đề, ta còn cho người làm phó quản lý bộ phận đầu tư, vốn ta có thể cho người làm quản lý bộ phận đầu tư, thay thế vị trí Đỗ Đại Duy, nhưng người bây giờ năng lực còn chưa bằng hắn, công ty trước mắt tạm thời không thể thiếu Đỗ Đại Duy.”

Chu Cửu Đồng đột nhiên đưa ra một cái quái dị dị yêu cầu.

Ta nghĩ thầm, đừng nói là một yêu cầu, dù là trăm cái yêu cầu, ta cũng cứ đáp ứng trước, nghĩ đến khả năng phải đoạn tuyệt hết thảy quan hệ cùng Đái Tân Ni, trong lòng ta lo lắng không yên.

“Tổng giám đốc, Lý Trung Hàn tôi học thức nông cạn, kinh nghiệm cũng không cao, có thể có chỗ dùng chân ở kt cũng đã rất thỏa mãn, về phần chức vụ phó quản lý cũng không dám đảm đương. Ách, xin hỏi tổng giám đốc có yêu cầu gì?”

Đối với chuyện thăng chức mà nói, ta cảm thấy đó là chuyện xa vời.

“Tốt, cậu đi theo ta.”

Chu Cửu Đồng nói xong, chống quai trọng đi đến một cái hành lang.

Ta đột nhiên phát hiện trong này là một căn phòng nhỏ có giường, ghế sofa, TV, tủ lạnh..... Phàm là hết thảy đồ dùng trong gia đình đều có ở đây, ta đoán đây là nơi Đái Tân Ni thường nghỉ ngơi.

Nhưng ta lập tức lại có nghi vấn: Chu Cửu Đồng tại sao lại có thể đến gian phòng này? chẳng lẽ đây là nơi Chu Cửu Đồng hẹn hò với Đái Tân Ni sao? Thế nhưng ngay cả Chu Cửu Đồng cũng không thừa nhận có quan hệ thân mật cùng Đái Tân Ni, chẳng lẽ Chu Cửu Đồng lừa gạt ta?

Ta mang đầy rẫy nghi hoặc theo sau Chu Cửu Đồng.

Căn phòng quả nhiên có cửa ngầm khác, đẩy ra liền xuất hiện một hành lang chỉ một người có thể đi. Dọc theo hành lang khoảng 10m liền thấy một cánh cửa lớn. Chu Cửu Đồng đẩy cửa ra, ta liền phát hiện đây là một cái thang máy tinh xảo, trong thang máy rất sạch sẽ, xem ra thường xuyên có người sử dụng.

“Vào đi.”

Chu Cửu Đồng bảo ta đi vào. Ta nhìn chung quanh, đành phải vào theo, bất quá, trong lòng có chút sợ hãi, tuy ta bình thường cũng khá lớn gan, nhưng hiện tại khắp nơi đều thấy quỷ dị, trong lòng cũng thấy sợ hãi.

Lúc thang máy khởi động, ruột gan cũng nghẹn lên cổ, ta âm thầm cầu xin các vị thần linh, chúa nhân từ lần nữa phù hộ ta.

Rất nhanh thang máy lên đến tầng chín, cả một tầng đều là văn phòng tổng giám đốc.

A! Hóa ra đây là bí đạo giữa văn phòng tổng giám đốc cùng văn phòng Đái Tân Ni, lại nghĩ Đái Tân Ni mỗi ngày cùng Chu Cửu Đồng gặp mặt ở chỗ này, trong lòng ta nổi lên tầng tầng ghen tuông cùng phần nộ.

Văn phòng tổng giám đốc đương nhiên là trung tâm quyền lực của công ty, ta ở công ty hai năm, chưa nói đặt chân lên tầng chín, mà ngay cả tổng bộ tài vụ tầng tám cũng chưa dám bén mảng, cho nên lúc bước vào văn phòng tổng giám đốc, ta trở nên rất câu nệ khăn trang, nơi này đúng là không phải thường, chẳng những khí phái, mà khắp nơi còn lộ ra sự xa hoa, các loại đồ sứ giá cao cùng các vật phẩm trang sức hoa lệ mang đến một sức sống cho văn phòng, đứng giữa căn phòng, ta cũng không cảm thấy quá nhiều áp lực.

“Ngươi ngồi kia.”

Chu Cửu Đồng dùng quai trượng chỉ vào một cái ghế sofa màu nâu da mềm rộng như một cái giường.

“Vâng.”

Ta nom nóp lo sợ ngồi xuống ghế sofa.

Vừa ngồi xuống, trước mặt ta một đài màn hình tinh thể lớn 52 inches liền được bật, trên đó hiện ra một gian phòng trông rất quen mắt, trong lòng khẽ động, ta lập tức nghĩ ra đó là chỗ của Đái Tân Ni.

Chu Cửu Đồng ngồi xuống bên cạnh ta, hần loay hoay điều khiển từ xa trong tay, hình ảnh trên màn không ngừng thay đổi, rốt cục hình ảnh dừng lại, sắc mặt ta đại biến.

Chỉ là, Đái Tân Ni thật sự là xử nữ sao? Nghĩ vậy, lòng ta lại mát đến lòng bàn chân, vội vàng dí mắt vào sát khe cửa, muốn nghe đến tận cùng.

“Ta đành phải đi vậy, nhưng ta rất muốn biết Lý Trung Hàn được an bài đến bên cạnh ta là ý của cô hay là của Chu Cửu Đồng?”

Đỗ Đại Duy lạnh lùng hỏi.

“Cái này hoàn toàn là ý của Chu tổng giám đốc, ngươi rõ ràng chưa, rõ rồi thì lập tức rời đi.”

Đái Tân Ni ngữ khí tràn đầy phần nộ, nhưng lại chỉ có thể cố nén.

“Hắc hắc, Chu lão đầu kia cũng già rồi, qua hai năm nhất định sẽ rời khỏi vị trí tổng giám đốc, ngươi dựa vào hần còn không bằng dựa vào ta? Hừ, ta dám nói, không tới ba năm, vị trí tổng giám đốc ngoài ta ra thì không còn ai có thể đảm nhiệm, cô thông minh như vậy thì nên biết làm như thế nào.”

“Hừ, chờ ngươi trở thành tổng giám đốc kt rồi hãy nói a, bất quá, ta cho rằng ngươi không làm được, ta còn muốn nói cho ngươi biết, ta Đái Tân Ni ai cũng không dựa vào, ta chỉ dựa vào chính mình, được rồi, ta đã nói xong, ngươi không đi thì có thể ngồi lại, ta có chuyện phải làm.”

Đái Tân Ni cười lạnh hai tiếng, ta lập tức đã nghe thấy âm thanh của giày cao gót giẫm trên đất.

“F*** !” Đắc ý cái gì? Hừ, đúng là đồ không thức thời, một ngày nào đó, ta sẽ bắt ngươi phải quỳ dưới chân ta!” Đỗ Đại Duy hung hăng mắng, có lẽ cảm thấy nhàm chán, hần cũng đi khỏi phòng làm việc của Đái Tân Ni.

Ta đặt mộng ngồi lên, lời nói của Đỗ Đại Duy khiến ta cảm thấy sợ hãi, lời đồn đại quanh Đái Tân Ni vốn không ít, ta vẫn cho rằng cũng chỉ là chuyện bát quái, chưa bao giờ tin Đái Tân Ni kiêu ngạo có quan hệ mập mờ với cao tầng trong công ty, nhất là tổng giám đốc già nua Chu Cửu Đồng, thế nhưng, từ lời của Đỗ Đại Duy cho thấy Đái Tân Ni cùng Chu Cửu Đồng có quan hệ đặc thù nào đó, về phần là loại quan hệ nào ta không dám phỏng đoán, nhưng lại buộc lòng phải nghĩ đến chỗ đen tối nhất, càng nghĩ càng thất vọng, càng nghĩ càng bi thương, cuối cùng, nhin không được thì thảo: “Chẳng lẽ hoa tươi cần phải cắm vào bãi cứt trâu mới có thể thật sự hấp dẫn?”

“Ngươi nói ai là cứt trâu?”

Đột nhiên một thanh âm từ đằng sau ta vọng đến.

Trái tim ta bất thành linh bị dọa cho nhảy ra khỏi lồng ngực, còn chưa kịp quay đầu lại, ta tự run rẩy hỏi:

“Người đằng sau đang nói là ai?”

“Người quay đầu lại là biết.”

Ta quay đầu lại, tuy đã đoán ra rồi, nhưng thật sự chứng kiến bộ dạng Chu Cửu Đồng thấp bé gầy yếu sau lưng vẫn khiến ta kinh hãi, vị lão nhân thấp bé gầy yếu trước mắt này chính là chủ tịch kiêm tổng giám đốc công ty chúng ta.

“Chào, chào ngài, tổng, tổng giám đốc.”

Ta nghĩ thầm, lần này thật sự xong đời rồi, đúng là vận mệnh trên cột, đừng nói giữ được cái gì chức vụ mới, có thể bảo trụ bát com cũng là hi vọng xa vời. không có một vị đức cao vọng trọng nào thích người khác gọi là “cút trâu”, Chu Cửu Đồng chính là một người đức cao vọng trọng, trong giới tài chính, không người nào không biết “Cửu thúc”

“Tôi xin lỗi, tôi thật không tốt.”

Chu Cửu Đồng lắc đầu, thần sắc có chút bi ai.

Ta tuy rất kinh hoàng, nhưng cũng rất buồn bực, lão đầu trước mắt tóc bạc hơn nửa, chống một quả trượng màu đen, mặt gầy đep thấp bé lộ ra thần sắc cô đơn, giống như một kẻ thiếu nợ hần rất nhiều đột nhiên chết mất tiêu.

“Sao, không tốt như thế nào?”

Ta cố dững cảm trả lời, thầm cầu nguyện vị đức cao vọng trọng thoát nhìn hơn sáu mươi tuổi này sẽ không chấp nhặt cùng cái loại người tuổi trẻ như ta, cũng sẽ không khiến công việc của ta “đầu một nơi, thân một nẻo”

“Bởi vì tôi là cút trâu, cút trâu rất thối.”

Chu Cửu Đồng bộ dạng rất khổ sở.

Ta muốn cười, lại cười không nổi, vội vàng dùng thanh âm thành khẩn, nhất chân thành tha thiết, đáng thương nhất trên thế giới nhất xin lỗi Chu Cửu Đồng: “Thực xin lỗi Chu tổng giám đốc, ta mới là cút trâu, Lý Trung Hàn ta mới là cút trâu thối không người được, Chu tổng giám đốc, ta không phải nói ngài, thực không phải nói ngài.”

“Người không cần xin lỗi, bởi vì người nói đúng, ta là cút trâu, ừ, thậm chí cả cút trâu cũng không bằng.”

Chu Cửu Đồng lại thờ dài một hơi, thân thể càng xuống khiến cho người ta đồng tình. Nhưng ta biết rõ, hiện tại người cần phải được đồng tình không phải Chu Cửu Đồng, mà là ta Lý Trung Hàn.

“Chu tổng giám đốc, tôi, tôi sai rồi, xin ngài tha thứ cho tôi! Tôi thật vô tâm.”

Ta quả thực sắp khóc.

“Lúc nàng mới mười lăm tuổi, ta đã nuôi dưỡng nàng. Năm nàng mười chín tuổi, ta đưa nàng đi Anh quốc đọc sách, chỉ cần nàng thích thứ gì, ta đều mua cho nàng, chỉ cần khiến nàng vui vẻ, chuyện gì ta cũng nguyện ý làm, thế nhưng trước sau chín năm lễ ba tháng, nàng cũng chưa hôn ta một lần, mà người hôm nay lại sờ soạn toàn thân nàng một lần, người nói, ta có phải rất thất bại hay không? Có phải là cả cút trâu cũng không bằng không?”

Chu Cửu Đồng tựa hồ đang nghẹn ngào.

Ta cực độ khiếp sợ, trong lòng hy vọng “nàng” theo như lời Chu Cửu Đồng không phải Đái Tân Ni.

“Người cũng không cần đoán, ta nói người này chính là Ni Ni, là Đái Tân Ni.”

Chu Cửu Đồng tựa hồ xem thấu tâm tư ta.

“Chu, Chu tổng giám đốc, tôi thật không biết Đái Tân Ni là nữ nhân người thích, nếu tôi biết rõ, cho tôi một trăm lá gan, tôi cũng không dám đụng đến nàng.”

Ta chẳng những khiếp sợ, còn tâm loạn như ma, xem ra lần này thật phiền phức, ta âm thầm lo lắng cho mình: Lý Trung Hàn ơi Lý Trung Hàn, trên đầu chữ sắc có cây đao, người lần này hồngбет rồi, người ta tổng giám đốc nuôi một con dê béo, người ngay cả chào hỏi cũng không làm đã muốn lỗi đi, người ta lại không tìm người dốt sức liều mạng sao?

“Vậy người nói bây giờ nên làm cái gì?” Chu Cửu Đồng hỏi.

Ta nghĩ thầm, sờ cũng sờ rồi, còn có thể làm cái gì? Cũng không thể chém hai tay của ta chứ? Chỉ là ngoài miệng thành khẩu nói: “Tổng giám đốc nói nên bây giờ làm cái gì thì làm cái ấy, chỉ là cha mẹ ta đều già rồi, còn có một muội muội cần chiếu cố, tôi không thể không có công việc này, đại nhân có đại lượng, tôi cam đoan về sau sẽ không có quan hệ gì với Đái Tân Ni.”

“Ta có một yêu cầu, nếu như ngươi đồng ý chẳng những công việc không có vấn đề, ta còn cho ngươi làm phó quản lý bộ phận đầu tư, vốn ta có thể cho ngươi làm quản lý bộ phận đầu tư, thay thế vị trí Đỗ Đại Duy, nhưng ngươi bây giờ năng lực còn chưa bằng hắn, công ty trước mắt tạm thời không thể thiếu Đỗ Đại Duy.”

Chu Cửu Đồng đột nhiên đưa ra một cái quái dị dị yêu cầu.

Ta nghĩ thầm, đừng nói là một yêu cầu, dù là trăm cái yêu cầu, ta cũng cứ đáp ứng trước, nghĩ đến khả năng phải đoạn tuyệt hết thảy quan hệ cùng Đái Tân Ni, trong lòng ta lo lắng không yên.

“Tổng giám đốc, Lý Trung Hàn tôi học thức nông cạn, kinh nghiệm cũng không cao, có thể có chỗ dừng chân ở kt cũng đã rất thỏa mãn, về phần chức vụ phó quản lý cũng không dám đảm đương. Ách, xin hỏi tổng giám đốc có yêu cầu gì?”

Đối với chuyện thăng chức mà nói, ta cảm thấy đó là chuyện xa vời.

“Tốt, cậu đi theo ta.”

Chu Cửu Đồng nói xong, chống quái trọng đi đến một cái hành lang.

Ta đột nhiên phát hiện trong này là một căn phòng nhỏ có giường, ghế sofa, TV, tủ lạnh..... Phàm là hết thảy đồ dùng trong gia đình đều có ở đây, ta đoán đây là nơi Đái Tân Ni thường nghỉ ngơi.

Nhưng ta lập tức lại có nghi vấn: Chu Cửu Đồng tại sao lại có thể đến gian phòng này? chẳng lẽ đây là nơi Chu Cửu Đồng hẹn hò với Đái Tân Ni sao? Thế nhưng ngay cả Chu Cửu Đồng cũng không thừa nhận có quan hệ thân mật cùng Đái Tân Ni, chẳng lẽ Chu Cửu Đồng lừa gạt ta?

Ta mang đầy rẫy nghi hoặc theo sau Chu Cửu Đồng.

Căn phòng quả nhiên có cửa ngầm khác, đẩy ra liền xuất hiện một hành lang chỉ một người có thể đi. Dọc theo hành lang khoảng 10m liền thấy một cánh cửa lớn. Chu Cửu Đồng đẩy cửa ra, ta liền phát hiện đây là một cái thang máy tinh xảo, trong thang máy rất sạch sẽ, xem ra thường xuyên có người sử dụng.

“Vào đi.”

Chu Cửu Đồng bảo ta đi vào. Ta nhìn chung quanh, đành phải vào theo, bất quá, trong lòng có chút sợ hãi, tuy ta bình thường cũng khá lớn gan, nhưng hiện tại khắp nơi đều thấy quỷ dị, trong lòng cũng thấy sợ hãi.

Lúc thang máy khởi động, ruột gan cũng nghẹn lên cổ, ta âm thầm cầu xin các vị thần linh, chúa nhân từ lòng từ phù hộ ta.

Rất nhanh thang máy lên đến tầng chín, cả một tầng đều là văn phòng tổng giám đốc.

A! Hóa ra đây là bí đạo giữa văn phòng tổng giám đốc cùng văn phòng Đái Tân Ni, lại nghĩ Đái Tân Ni mỗi ngày cùng Chu Cửu Đồng gặp mặt ở chỗ này, trong lòng ta nổi lên tầng tầng ghen tuông cùng phẫn nộ.

Văn phòng tổng giám đốc đương nhiên là trung tâm quyền lực của công ty, ta ở công ty hai năm, chưa nói đặt chân lên tầng chín, mà ngay cả tổng bộ tài vụ tầng tám cũng chưa dám bén mảng, cho nên lúc bước vào văn phòng tổng giám đốc, ta trở nên rất câu nệ khăn trang, nơi này đúng là không phải thường, chẳng những khí phái, mà khắp nơi còn lộ ra sự xa hoa, các loại đồ sứ giả cao cùng các vật phẩm trang sức hoa lệ mang đến một sức sống cho văn phòng, đứng giữa căn phòng, ta cũng không cảm thấy quá nhiều áp lực.

“Ngươi ngồi kia.”

Chu Cửu Đồng dùng quái trọng chỉ vào một cái ghế sofa màu nâu da mềm rộng như một cái giường.

“Vâng.”

Ta nom nớp lo sợ ngồi xuống ghế sofa.

Vừa ngồi xuống, trước mặt ta một đài màn hình tinh thể lớn 52 inches liền được bật, trên đó hiện ra một gian phòng trông rất quen mắt, trong lòng khẽ động, ta lập tức nghĩ ra đó là chỗ của Đái Tân Ni.

Chu Cửu Đồng ngồi xuống bên cạnh ta, hắn loay hoay điều khiển từ xa trong tay, hình ảnh trên màn không ngừng thay đổi, rốt cục hình ảnh dừng lại, sắc mặt ta đại biến.

Chương 7: Nhục nhã (1)

Trời ạ ! Trong hình chính là cảnh ta đùa giỡn Đái Tân Ni, ta thất kinh nhìn thoáng qua Chu Cửu Đồng, mặt hần không biểu tình nói:“Ngươi cùng Ni Ni làm những chuyện gì ta đều thấy hết.”

“Tổng giám đốc, tôi, tôi..

Ta thật không biết nói gì cho phải, không thể tưởng được Chu Cửu luôn giám thị văn phòng Đái Tân Ni, mọi việc làm của nàng đều không thoát khỏi con mắt Chu Cửu Đồng. Điều này thật sự là ta ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ.

“Ta có thể nói cho ngươi biết, lúc ấy nếu như ngươi muốn bá vương ngành thượng cung nhất định sẽ chết rất khó coi, dù Ni Ni không giết ngươi thì ta cũng sẽ giết ngươi, ngươi vĩnh viễn không có cơ hội.”

Chu Cửu Đồng thờ dài một hơi lại khiến ta sồn hết cả gai ốc, thâm cảm thấy may mắn mình lúc ấy có thể dừng cương trước vực.

Chu Cửu Đồng nói tiếp:“Bất quá, xem ra Ni Ni thật sự thích ngươi, ta ở cùng nàng chín năm , xem ra vẫn kém ngươi cùng nàng hai tháng, ta thật thất bại a!”

“Tổng giám đốc.”

Ta quanh co cả buổi cũng không nói nên lời, ta còn có thể nói cái gì lúc này? Có lẽ tốt nhất là nên câm miệng.

“Lúc Ni Ni mười lăm tuổi, cha mẹ nàng vì sự cố máy bay mà chết, ta cùng với cha mẹ nàng là bạn thân, cho nên liền đưa nàng về, trên danh nghĩa trở thành nghĩa nữ. Nhưng ta không muốn làm dưỡng phụ của nàng, ta muốn kết hôn với nàng, ta muốn yêu thương nàng như một người chồng, lúc mười lăm tuổi, Ni Ni duyên dáng yêu kiều, xinh đẹp tuyệt trần, quả thực tựa như thiên sứ. Ta động tâm, tuy ta cùng Ni Ni cách nhau 40 tuổi, nhưng ta tràn đầy lòng tin, ta có khả năng cho nàng hết thấy.”

Chu Cửu Đồng dừng một chút, mang theo cảm khái vô hạn cùng hoài niệm, ông ta lắc đầu:“Thế nhưng, chín năm qua đi, nàng đối với lão đầu này một chút cảm giác cũng không có, nàng chỉ nguyện ý nhận ta là dưỡng phụ, ai !”

Ta nhin không được hỏi:“Đái Tân Ni có biết tâm tư tổng giám đốc không?”

Chu Cửu Đồng kỳ quái mà ta, hỏi ngược lại:“Ngươi cảm thấy Ni Ni là kẻ ngốc sao?”

Ta chìm vào yên lặng, Đái Tân Ni đương nhiên không phải kẻ ngốc, nàng nhất định biết rõ tâm tư dưỡng phụ, trách không được nàng có thể tự do ra vào văn phòng Chu Cửu Đồng, trách không được địa vị Đái Tân Ni trong công ty đặc thù như thế, trách không được Đỗ Đại Duy cũng hiểu lắm quan hệ giữa nàng và Chu Cửu Đồng, nguyên lai quan hệ trong này phức tạp như vậy.

Trước kia, ta có nghe nói chỉ có người trẻ tuổi mới si tình, không nghĩ tới lão đầu sáu chục tuổi cũng si tình như vậy, yêu say đắm một nữ nhân nhỏ hơn hẳn bốn mươi tuổi, thật là con cóc muốn ăn thịt thiên nga. Ta đột nhiên thâm mắng trong lòng: Ngươi muốn yêu thì yêu những lão bà cùng tuổi ngươi ấy, nếu như mỗi lão đầu cũng giống như ngươi, những người tuổi trẻ như ta đây chẳng phải là cả đời muốn làm Vương lão ngũ?

Bất quá, mắng thì mắng, trong nội tâm cũng thấy thoải mái, cái này chứng minh Đái Tân Ni quả nhiên là xử nữ, cũng đã chứng minh Đái Tân Ni cùng Chu Cửu Đồng trong sạch, duy nhất làm cho ta phần nộ chính là Chu Cửu Đồng cả ngày giám thị Đái Tân Ni, bất kể nàng làm việc gì trong phòng làm việc đều không thoát khỏi ánh mắt hần.

Không, ta tuyệt đối không thể cho phép chuyện như vậy tiếp diễn, ta muốn dỡ bỏ những thiết bả theo dõi trong văn phòng Đái Tân Ni.

“Tổng giám đốc, vậy ngài bây giờ có tính toán gì?”

Ta cẩn thận thăm dò từng li từng tí.

Chu Cửu Đồng khoát tay:“Hai tháng trước, Ni Ni đột nhiên đưa ra một cái đề nghị với ta, đây là lần thứ nhất trong chín năm nàng yêu cầu ta, ta đương nhiên đáp ứng, chỉ là, ta không thể tưởng được, nàng lại yêu cầu ta đem một viên chức nhỏ bộ kế hoạch điều đến bộ phận đầu tư. Đây vốn là một yêu cầu đơn giản, nhưng ta lại phát giác nàng bắt đầu thích một người, người này chính là ngươi.”

Chu Cửu Đồng ghen ghét nhìn ta, nói tiếp:“Ta tuy ghen ghét, nhưng không thể làm gì, ta biết rõ cảm tình thì không cách nào miễn cưỡng, mà ngươi cũng thông qua được khảo nghiệm của nàng, hai mươi ngày, nàng luôn ở trong gian phòng nhỏ kia chờ đợi hai mươi ngày, chính là để khảo nghiệm ngươi, xem ngươi có phải thiết tình với nàng không.”

“Khảo nghiệm ta?”

Trong nội tâm của ta vừa mừng vừa sợ, nghĩ thầm, trách không được hơn nửa tháng ta khắp nơi tìm Đái Tân Ni mà không thấy, nguyên lai nàng trốn vẫn ở trong căn phòng đó, thật sự là đáng giận a!

Chu Cửu Đồng gật đầu: “Đúng vậy, nàng theo dõi ngươi, xem ngươi có nữ nhân khác hay không.”

Ta xác thực không có những nữ nhân khác. Thật là may mắn, may mắn không có đi chơi gái, kỳ thật đoạn thời gian kia, ta vài lần suy nghĩ muốn đi tìm nữ nhân.

Chu Cửu Đồng nhìn ta: “Ta già rồi, không con không cái, có Ni Ni là con gái ta ta cũng cam tâm, nàng là người ta tín nhiệm nhất, cũng là người duy nhất, mà nàng lại thích ngươi, cho nên ta cũng chỉ có thể tín nhiệm ngươi, ta quyết định giao bộ phận đầu tư cho ngươi.”

“Giao bộ phận đầu tư cho tôi? Kinh nghiệm của tôi không đủ, nếu như để tôi quản lý bộ phận đầu tư, tôi nhất định không đảm đương nổi.”

Ta ăn ngay nói thật, bởi vì các tiền bối nói cho ta biết, bộ phận đầu tư là nơi nguy hiểm nhất, quỷ dị nhất.

“Ta không có cách nào, hết thấy đều là bởi vì Đỗ Đại Duy.”

Chu Cửu Đồng vừa nói đến Đỗ Đại Duy đột nhiên biến thành người khác, hai tay hẩn nắm chặt quả trứng, ánh mắt ưu thương lập tức tụ trở nên kiên cường sắc bén, từ trong mắt bắn ra hàn quang khiến ta không rét mà run, bộ dáng rất cường đại, rất tự tin.

Quả nhiên, Chu Cửu Đồng kiêu ngạo ngẩng đầu, vẻ tuyệt không khuất phục: “Đỗ Đại Duy cùng một vài đồng sự đã bắt đầu rục rịch, bọn chúng đã không thể chờ đợi được, ta vốn định làm tiếp 5 năm nữa sẽ về hưu, nhưng bọn chúng không muốn đợi nữa.”

“Vậy, vậy phải làm thế nào?”

Ta cẩn thận hỏi.

“Làm sao bây giờ? Có người gây hấn với ngươi, ngươi chỉ có hai lựa chọn, một là lùi bước, hai là đánh bại hấn, đánh bại đối thủ của ngươi.”

Chu Cửu Đồng hào khí bùng bùng, thoát nhìn trẻ ra hơn mười tuổi.

“Đánh..... Đánh bại hấn.”

Ta đành phụ họa theo. Ta đương nhiên đứng bên Đái Tân Ni, cũng là đứng bên Chu Cửu Đồng, nhưng ta không biết nên giúp đỡ cái gì.

“Đánh bại Đỗ Đại Duy không dễ dàng, hấn vây cánh đã đầy đủ, ban giám đốc đã có hơn một nửa cổ đông ủng hộ hấn, mà hấn lại có thể giúp công ty kiếm tiền, cái này khiến ta thấy rất khó khăn. Theo lý thuyết Đỗ Đại Duy là một nhân tài, ta cũng có thể đem vị trí tặng cho hấn, nhưng hấn quá tham lam, hơn nữa không coi ai ra gì, cũng không tôn trọng ta, lại càng không tôn trọng Ni Ni, thậm chí nhiều lần hấn phi lễ với Ni Ni, nhưng ta đều nhịn.”

“Hơn nửa tháng trước có một tối, bởi vì trời mưa rất lớn, Ni Ni ở trong văn phòng chờ tạnh mưa, thế nhưng Đỗ Đại Duy vậy dám lên vào văn phòng nàng, muốn thừa dịp công ty không có người vắng bản nàng. Hừ! May mắn lão nhân này ngày đó cũng không đi đâu, may mắn ta lắp đặt máy giám thị trong văn phòng nàng, cũng may mắn ta một mực đang nhìn nàng, ha ha! Súc sinh kia đương nhiên không thực hiện được, ta liền giáo huấn hấn rồi đuổi ra ngoài.”

“Tên súc sinh!” Lừa giận thiếu đốt, bàn tay nắm chặt, ta chợt nhớ tới hơn nửa tháng trước đúng là có một tối mưa to gió lớn, mà sáng ngày thứ hai chính là ngày ta may mắn nhặt được chiếc quần lót màu hồng phấn, ta còn nhớ rõ lúc Đái Tân Ni đập vỡ bình thủy tinh của ta, nàng có nói qua công tác rất không vui vẻ, nguyên lai chính là chuyện thiếu chút nữa đã bị Đỗ Đại Duy phi lễ.

“Cho nên, chúng ta muốn đánh bại hấn.”

Chu Cửu Đồng ánh mắt sáng ngời nhìn ta.

“Tổng giám đốc, ngài nói đi, ngài muốn ta làm như thế nào?”

Ta lập tức tràn đầy nhiệt huyết, ý chí chiến đấu sôi sục, không vì gì khác, chính là vì Đái Tân Ni của ta, ta sẽ không bỏ qua cho Đỗ Đại Duy.

“Thế nhưng, ta nghe nói ngươi từng cùng ăn cơm với Đỗ Đại Duy, cùng uống rượu, nói chuyện phiếm, cho nên, dù Ni Ni tin tưởng ngươi, ta vẫn có chút lo lắng.”

Chu Cửu Đồng ánh mắt phẳng phát muốn xuyên thấu thế giới nội tâm ta.

“Ngày đó là trùng hợp, muội muội tôi vừa tới thành phố, tôi cùng muội muội ăn cơm, đúng lúc gặp được Đái Tân Ni, cũng gặp phải Đỗ Đại Duy, nhưng tôi cùng Đỗ Đại Duy cũng không có giao tình gì, cho nên xin tổng giám đốc tin tưởng tôi.”

“Ừ, bất quá, còn chưa đủ, nếu như ngươi đáp ứng một yêu cầu của ta, ta sẽ tin ngươi.”

Chu Cửu Đồng ánh mắt thoáng cái mất đi sự lợi hại, trở nên có chút quái dị.

Ta vội hỏi:“Yêu cầu gì?”

Chu Cửu Đồng trầm ngâm một hồi, nói:“Ta hi vọng ngươi cùng Ni Ni ân ái dưới sự giám thị của ta.”

Cái gì? Ta giật mình mở to hai mắt, tưởng rằng lỗ tai xảy ra vấn đề, vì vậy, ta lại hỏi một lần:“Tổng giám đốc, tôi không hiểu, ngài có thể nói rõ ràng được không?”

“Ta biết ngươi rất kinh ngạc, nhưng điều này để thể hiện sự trung thành của ngươi với ta, càng cho thấy ngươi đối với ta không có bất kỳ giấu diếm, cho nên ta quyết định yêu cầu ngươi làm như vậy, kỳ thật ta đã xem qua ngươi thân mật cùng Ni Ni, nói thật, rất kích thích, nhưng cái ta cần chính là một người chịu toàn tâm toàn ý làm việc cho ta.”

Thấy ta trầm mặc không nói, Chu Cửu Đồng lộ ra thần sắc lạnh lùng tàn khốc:“Ngươi có thể cân nhắc, ta tuyệt không miễn cưỡng ngươi, nếu ngươi không đồng ý, ta sẽ trả sáu tháng tiền lương cho ngươi, nhưng ngươi phải rời khỏi công ty, trong công ty không có trung lập, không phải bằng hữu thì là địch nhân.”

Chu Cửu Đồng nói rất chậm, rất rõ ràng, rất có phân lượng.

Ta có chút choáng váng, đồng ý yêu cầu của Chu Cửu Đồng chính là chịu một loại sỉ nhục, còn phản đối đồng nghĩa với mất đi công việc, cuốn gói rời đi, mất đi không chỉ là Đái Tân Ni, mà ngay cả công việc của muội muội cũng khó giữ được, làm sao bây giờ? Ta cấp tốc suy nghĩ.

Lúc này, trên màn hình tinh thể lỏng cực lớn xuất hiện biến hóa, một nữ nhân tiến vào khung hình, ta nhận ra đó là Đái Tân Ni, quả nhiên nhất cử nhất động của nàng đều nằm trong giám thị của Chu Cửu Đồng.

Ta không chỉ thấy được bộ dạng Đái Tân Ni mà còn có thể nghe thấy rõ ràng tiếng bước chân, thậm chí cả thanh âm hô hấp của nàng, phảng phất Đái Tân Ni ngay ở bên cạnh ta.

Ta thật sự sợ hãi và thần phục với loại công nghệ cao này, đồng thời, trong lòng nổi lên bạo động, thầm nghĩ nếu như thân mật với Đái Tân Ni dưới sự giám thị của người khác sẽ có cảm giác gì? Rất sỉ nhục ư? Hay là rất kích thích? Ta tại cân nhắc lợi hại, thời gian dần trôi qua, ta tựa hồ phù nhận về trước, cảm thấy nhất định sẽ rất kích thích, ta kinh ngạc sao mình lại có ý nghĩ như vậy, có lẽ là ta tự thuyết phục rằng mình phải thần phục với Chu Cửu Đồng.

“Lý Trung Hàn.”

Vén màn lên, Đái Tân Ni mở cái cửa nhỏ kia ra, sau đó nhỏ giọng hô một câu.

Ta đương nhiên không cách nào trả lời, tuy nhiên ta nhìn thấy Đái Tân Ni.

“Hừ, đi cũng không điện thoại cho ta, thật sự là tên khốn, xem ta thu thập ngươi như thế nào!”

Đái Tân Ni giận dữ mắng, hai chân bắt chéo nằm trên ghế sa lon, ngoài ý muốn, nàng lấy ra từ trong túi áo chiếc quần lót màu đen quan sát, còn đưa mũi lại gần ngửi, sau đó lộ ra bộ dáng thẹn thùng, ta vừa thấy, lập tức cương lên.

Vô ý thức nhìn qua Chu Cửu Đồng, ta phát hiện ông ta cũng nhìn chăm chăm vào màn hình với bộ dạng say mê, thấy ta đang nhìn hẩn, Chu Cửu Đồng xấu hổ cười cười với ta:“Ta là nam nhân bình thường, Ni Ni lại rất mê người, với nàng ta xem không chán, ta theo đuôi nàng chín năm, ngươi mới gặp nàng hai tháng, cho nên ngươi không cần ghen.”

“Không ăn giấm.”

Ta cười khan hai tiếng, nhưng trong lòng mắng to: Đái Tân Ni là của ta, phiền ngươi nhắm mắt chó của mình lại.

Nhưng diễn biến kế tiếp trên màn hình lại khiến ta trở nên điên cuồng, nàng đứng lên, đi đến bên bàn công tác, mở hộp khăn tay rút ra ba chiếc khăn, sau đó quay lại trên ghế, nhấc váy lên, mở cặp đùi thon dài ra, dùng khăn tay lau chùi nơi riêng tư, nàng vừa lau chùi vừa mắng:“Cái tên bại hoại này, làm hại người ta như vậy..... Chán ghét, cả bít tất cũng vậy, thực đáng giận.”

Trời ạ! Làn da Đái Tân Ni rất trắng, tất chân màu đen đã rất kích thích, nhưng cái mông lông xù màu đen kia làm trái tim nhỏ bé của ta như nổ tung, Đái Tân Ni lại dùng bàn tay nhỏ bé đẩy chỗ phần hồng tươi đẹp ra(???), huyết dịch ta thoáng cái liền xông vào đại não, ta rất bất đắc dĩ, Chu Cửu Đồng lại ở một bên thưởng thức khiến ta vô cùng tức giận.

Có lẽ không muốn quá mức kích thích ta, Chu Cửu Đồng tắt tivi đi, hẩn nhàn nhạt nói:“Thời gian của ta không còn nhiều lắm, ngươi suy nghĩ thật kỹ đi.”

Hẩn nói chuyện rất bình thản, nhưng từ trong ánh mắt hẩn lại thấy sự sốt ruột.

“Biến thái.”

Ta thầm mắng một câu, bắt quá, đã ta hạ quyết tâm, đồng ý yêu cầu của Chu Cửu Đồng, ta không có gì phải do dự, dù sao trong thế giới này mạnh

được yếu thua, nếu như không quyền không thể lại không có tiền, như vậy nhất định phải trả một cái giá đắt mới có thể đạt được lợi ích, ta cần phải chịu đựng sự nhục nhã này để đổi lấy hi vọng có được thứ mình muốn, mà thứ này quả thật quá hấp dẫn.

“Tôi có một điều kiện.”

Ta bắt đầu mặc cả, cố gắng vót vát chỗ tốt.

“Nói đi.”

Chu Cửu Đồng gật đầu.

Ta nghĩ nghĩ, nói ra: “Tôi có một muội muội, tôi hi vọng nàng có thể tới công ty làm.”

“Không thành vấn đề, nếu như muội muội của ngươi không phải quá khó nhìn, ngươi có thể an bài cho nàng ở bất cứ bộ phận gì, công việc cụ thể ngươi cứ thương lượng cùng Ni Ni.”

Chu Cửu Đồng đáp ứng.

“Được, vậy xin tổng giám đốc chờ xem.”

Ta chờ dần nói.

“Ta không muốn chờ, cái này máy giám thị ghi hình suốt 24 tiếng đồng hồ, ngươi yên tâm làm đi.”

Chu Cửu Đồng lộ dáng tươi cười, ta không thể không nói, nụ cười kia rất hèn mọn.

Từ cửa chính ra khỏi văn phòng tổng giám đốc, hai thư ký xinh đẹp giật mình nhìn ta, chắc hẳn các nàng đang tự hỏi ta tiến vào văn phòng tổng giám đốc khi nào, trong đó một thư ký còn tranh thủ thời gian tiến đến văn phòng tổng giám đốc, xem tổng giám đốc phải chăng có việc gì không, ta cố ý hung dữ trừng mắt nhìn cô thư ký đó, thấy bộ dạng thất kinh của hai tiểu cô nương xinh đẹp, ta cảm thấy một chút khoái cảm.

Đi xuống lầu, trong đầu ta một mực cân nhắc làm sao hoàn thành nguyện vọng biến thái của Chu Cửu Đồng, trong lòng không ngừng tự an ủi mình, chẳng qua để cho Chu Cửu Đồng nhìn chút mà thôi, Đái Tân Ni cũng không tổn thất gì nhiều.

Về tới văn phòng, ta có chút mất tập trung, buổi sáng còn thấy thoải mái dễ chịu, bây giờ tâm tình lại hỗn loạn, ngẫm lại quá trình phấn đấu, muốn tranh giành không chỉ là tôn nghiêm, có đôi khi một người phải cúi đầu trước sự thật, nghĩ vậy, trong nội tâm ta trào dâng vô hạn cảm khái.

“Xin hỏi tiên sinh muốn uống cà phê không?”

Ta đang ngẩn người, một thanh âm quen thuộc quanh quẩn bên tai ta, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một vị mỹ nữ tóc dài mặc đồng phục xanh đen đang bưng một chiếc khay nhựa đặt một ly cà phê hương khí nồng đậm, ta thề, đây là hương cà phê tuyệt nhất ta cảm nhận trong đời.

“Cà phê thơm như vậy đương nhiên muốn, nếu như thêm chút sữa sẽ đậm đà hơn.” Cà phê có mùi sữa ưa thích không rồi.

“Cho thêm sữa.” Mỹ nữ tóc dài dịu dàng đáp ứng một câu.

“Nếu như thêm chút đường thì càng hợp khẩu vị.”

Ta uống không quen quá khổ cà phê.

“Đường cũng bỏ thêm,” Tóc dài mỹ nữ gật đầu mỉm cười.

“Nếu như cà phê độ ẩm vừa phải thì càng tốt rồi.”

Ta thích phí nóng cảm giác.

“Vâng, độ ẩm vừa phải mới tốt.”

Mỹ nữ cười tủm tỉm.

“Nếu có đại mỹ nữ pha cà phê cho ta, vậy thì quá lý tưởng.”

Ta cố nén tiếng cười.

“Vậy ngươi nói ta có đẹp hay không?” Mỹ nữ yêu kiều hỏi.

“Đẹp thì đẹp, đáng tiếc.....” Ta sắp bật cười.

“Lý Trung Hàn, ngươi dám nói một câu tổn hại ta..., cái ly cà phê này cho heo uống cũng không đưa cho ngươi.”

Mỹ nữ mày ngài hét lên, bộ dạng, muốn ăn thịt người, sắc mặt biến hóa cực nhanh, khiến người ta líu lưỡi.

“Ha ha, ta nói, đẹp thì đẹp, chỉ tiếc là..... Là cô em vợ của ta.”

Ta cười to nhận lấy ly cà phê, uống một ngụm, toàn thân thoải mái.

Gặp được biểu muội Tiểu Quân, ta không khỏi tán thưởng hiệu suất xử lý của Đỗ Đại Duy, cả buổi không thấy, Hương Quân biến thành một nữ nhân viên cười phần hấp dẫn mặc đồng phục ol, nàng tuy đáng người nhỏ nhắn, nhưng mặc đồng phục vào lại có cổ hương vị rất đặc biệt, ta rất thích loại hương vị này, ta chú ý tất cả nhân viên bộ phận đầu tư đều quảng ánh mắt hâm mộ về phía ta.

“Tỷ phu, tỷ phu, người nói ta mặc bộ quần áo này xinh đẹp không?”

Tiểu Quân xấu hổ làm ra một tư thế đáng yêu.

“Thật đẹp, chính muội mua sao?”

Ta mở cò trong bụng, hai chữ tỷ phu khiến xương cốt toàn thân ta như tan ra, trời ạ ! Ta cực kỳ nguyện ý làm tỷ phu, cực kỳ nguyện ý có một vị di tử như Tiểu Quân vậy.

“Đương nhiên không phải rồi, là Linh Linh tỷ mua giúp ta, rất đắt đó! Tỷ phu, ta cũng không có tiền a, dù sao người nợ ta một chiếc váy, người giúp ta trả lại cho Linh Linh tỷ nhé.”

Nghe thấy lời ca ngợi của ta, con mắt Tiểu Quân híp lại thành một vòng loan nguyệt.

Tìm ta ngày càng gia tốc.

“Tốt, tỷ phu trả giúp muội, bao nhiêu tiền?”

Ta đáp ứng, cảm giác mình thật sự giống như tỷ phu, thế gian nào có tỷ phu nào không ham muốn tiểu di sao?

“Ách..... Ách..... Cộng thêm đôi giày, tổng cộng sáu ngàn tám.”

Tiểu Quân do dự cả buổi, rốt cục nói ra một con số.

“Khục khục.”

Cà phê vừa uống vào lập tức phun ta, ta vuốt vuốt cuống họng, lớn tiếng ho vài chục cái, mới hỏi:“Người nói bao nhiêu tiền?”

“Tiểu Quân, bảo muội chớ nói cho tỷ phu rồi mà vẫn nói, y phục này là lễ vật Linh tỷ tặng cho muội, cho nhìn xem làm tỷ phu cho sợ hãi kia!”

Người chưa tới mà mùi thơm đã lan tỏa quanh mũi, thanh âm Cát Linh Linh ngọt ngào bay vào lỗ tai ta, đáng vẻ động lòng người, thốt tha mềm mại đi tới, nam nhân trong bộ phận đầu tư đều đã gặp Cát Linh Linh nhiều lần, nhưng mỗi lần nhìn thấy nàng, vẫn phải thần phục thật sâu, mà ta cũng bị vẻ đẹp bức người của nàng thiêu đốt tận xương tủy.

“Linh tỷ, cái nào ra cái đó, tỷ phu cho tuy rất keo kiệt, nhưng hần nhất định sẽ trả tiền giúp ta.”

Ta còn chưa trách Tiểu Quân, ngược lại nàng đã nhanh chân tổn hại hình ảnh của ta, ta hung hăng trừng mắt với Tiểu Quân.

“Tiểu Quân đừng trách của tỷ phu muội keo kiệt, tỷ phu muội tiền lương một tháng mới đủ mua hai, ba bộ quần áo, muội tha cho hần đi.”

Cát Linh Linh đôi mắt đẹp liếc nhìn ta, thấy ta tay chân luống cuống, nàng tựa hồ lộ có chút xem thường, chỉ là khoảnh khắc này chợt lóe qua.

Ta giận dữ, hình tượng chói lọi của Cát Linh Linh trong suy nghĩ ta thoáng cái hạ thấp không ít, ta có thể mặc người khác xem thường ta, nhưng ta tuyệt không cho phép mỹ nữ xem thường ta; Ta tuy có chút tự ti nhưng ta không cho phép mỹ nữ khinh bỉ ta, ta vỗ vỗ bả vai Tiểu Quân, cố ý thờ dài một hơi:“Ồi! Ai kêu ta là tỷ phu của muội? Ta làm sao có thể keo kiệt với tiểu di của ta được, bằng không Tiểu Quân cáo trạng với tỷ tỷ thì ta thật phiền toái to. Đi, đợi lát nữa tỷ phu lĩnh tiền liền đưa cho người.”

“Cám ơn tỷ phu.”

Tiểu Quân kích động quảng ánh mắt cảm kích, trong đó còn có chứa một ít ôn nhu.

Cát Linh Linh không ngờ ta lại không tiếp nhận món quà nàng tặng, nàng có chút không được tự nhiên, đôi mắt to xinh đẹp đã hiện lên một chút tức giận.

Trông thấy Cát Linh Linh tức giận, không hiểu sao ta lại cảm thấy vui vẻ, bất quá, ta còn không muốn chọc tức Cát Linh Linh, dù sao Tiểu Quân vẫn còn phải công tác tại kt, ta cùng Tiểu Quân đều chỉ là tiểu nhân vật, Cát Linh Linh cùng Đỗ Đại Duy mới chính là đại nhân vật.

Nghĩ lại, ta lập tức thay đổi bộ mặt, mặt mũi tràn đầy tươi cười:“Linh tỷ, con mắt thường thức của cô thật khiến tôi bội phục, cô không chỉ tạo được

phong cách ăn mặc cho chính mình, còn có thể giúp người khác, bộ quần áo trên người Tiểu Quân vô luận kiểu dáng, màu sắc, chiều dài đều cực kỳ phù hợp với nàng.”

Đây là lời nói thật, vẻ đẹp của Cát Linh Linh không chỉ nhờ dung mạo xuất chúng của nàng, càng quan trọng hơn là phong cách thời trang của nàng cũng là nhất lưu, quần áo trên người nàng chưa bao giờ lặp lại, hôm nay nàng mặc một chiếc quần dài màu trắng, giày cao gót thủy tinh trong suốt cùng màu trắng không có tay áo, cánh tay ngọc cũng trắng nõn, mà ngay cả chiếc áo cũng là một màu trắng, tất cả hợp lại trong một chữ: trắng.

Nhưng màu trắng trên người nàng cũng không khiến người khác hoa mắt, tại phần eo thắt một chiếc đai lưng màu thủy lam, trên mười ngón chân phần nộn đều thoa màu lam nhạt lãng mạn, vẻ đẹp như thế thật khiến ta sợ hãi thán phục. Ta không thể không thừa nhận, Cát Linh Linh quá đẹp, đẹp đến từng chi tiết.

Nhưng có điều kỳ quái là hôm nay Cát Linh Linh không hề quấn tóc, mái tóc dài của nàng buông xõa trước ngực, tuy cũng thấy sáng bóng mềm mượt như mái tóc Tiểu Quân, nhưng trực giác nói cho ta biết, Cát Linh Linh đã dùng một loại dầu dưỡng tóc. Một phen tăng bốc lây lòng này quả nhiên làm cho nàng đổi giận thành vui, dịu dàng nói: “Tiểu Quân có vẻ đẹp trời sinh, mặc cái gì cũng đẹp, ta cũng chỉ tùy tiện chỉ dẫn nàng một chút thôi á.”

“Tỷ phu, vừa rồi dạo phố Linh tỷ giới thiệu thật nhiều quần áo đẹp cho ta, đáng tiếc quá mắc, chờ khi ta đi làm, ta sẽ dùng tiền của mình mua thật nhiều quần áo đẹp, không cần ngại xuất tiền.”

Tiểu Quân hoàn toàn đắm chìm trong suy nghĩ về đồng quần áo mới, ta cảm thán nữ nhân tuyệt đối là sống vì quần áo, đặc biệt là nữ nhân xinh đẹp.

Cát Linh Linh lại cười dịu dàng, nàng kéo tay Tiểu Quân nhỏ giọng nói: “Đi, Tiểu Quân, chúng ta đến phòng nhân sự làm thủ tục, ngày mai muội có thể đi làm.”

“Không phải là còn chơi vài ngày nữa sao?”

Tiểu Quân vẫn còn muốn chơi, ta cười thầm, quả nhiên là hài tử.

“Ngốc, hai ngày nữa là phát lương rồi, tranh thủ thời gian đến mà cầm tiền lương.”

Cát Linh Linh nheo cái mũi Tiểu Quân.

“Muội, muội vừa tới là có tiền lương sao?”

Tiểu Quân mê hoặc trừng hai mắt.

“Có lẽ có.”

Cát Linh Linh thần bí cười cười.

Tiểu Quân hưng phấn hẳn lên, miệng toàn Linh Linh tỷ thế này, Linh Linh tỷ thế kia, lúc rời đi, ngay cả cái biểu ca này cũng không chào hỏi một tiếng, thực khiến ta tức chết.

“Reng... Reng...!”

Điện thoại trong văn phòng ta lại vang lên, trực giác nói cho ta biết, nhất định là Đái Tân Ni gọi tới.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, trong điện thoại Đái Tân Ni ôn nhu hỏi: “Có bận gì không?”

“Không bận, không bận.”

Ta cũng ôn nhu trả lời.

“Không bận thì cúp lên đây cho ta, ta có chuyện tìm ngươi.”

Đái Tân Ni ôn nhu thật là không giống người thường.

“Được, anh lập tức lặn đến” Không biết vì sao, ta thích Đái Tân Ni “ôn nhu” như vậy. Xem ra ta thật là bi ối.

Đề điện thoại xuống, ta chạy hai ba đã đến bộ phận thư ký.

Trưởng phòng thư ký hành chính là Đái Tân Ni, trưởng phòng PR là một nhân vật tên Trang Mỹ Kỳ. Phòng thư ký hành chính bao gồm cả Đái Tân Ni đều là nữ nhân thành thực, bảo thủ, hơn nữa niên kỷ khá lớn, Đái Tân Ni 24 tuổi đã được xem là trẻ tuổi rồi.

Phòng PR lại bất đồng, người nào cũng trẻ đẹp, thanh xuân tú lệ. Trang Mỹ Kỳ vốn xuất thân là y tá không bao giờ keo kiệt nụ cười, trong công ty, vô luận lúc nào mọi người đều thấy trên người nàng một nụ cười động lòng người, khiến cho cả thế giới như tràn đầy ánh sáng. Với tư cách thư ký PR, Trang Mỹ Kỳ chủ yếu phụ trách hết thảy tiếp đãi xã giao trong công ty, “sáu tiên nữ” dưới tay nàng đều có khuôn mặt thiên sứ, vóc dáng ma quỷ, các cô nương ở đây luôn ganh đua với nhau, tận lực sáng tạo thành tích cho bộ phận PR, nơi này quả thực là được hải dương mệnh mông sống cả.

Đây là bí mật nửa công khai ở công ty kt.

Trang Mỹ Kỳ cũng rất mãnh liệt, Hạ Thiên d mót ngực mỗi thời khắc đều cực kỳ sinh động. Nàng là người có nhân duyên tốt nhất trong công ty chúng ta, cho dù tuổi Trang Mỹ Kỳ vẫn còn là một bí mật, nhưng thoát nhìn tuyệt đối không quá hai mươi ba.

Có thể ở cái tuổi này làm trưởng phòng PR nhất định phải có bản lĩnh hơn người. Có lẽ khiêu vũ tốt cũng là một nguyên nhân, eo của nàng rất mềm, có thể dễ dàng làm được những động tác vô cùng khó, bất quá điểm lợi hại nhất của nàng lại là tửu lượng, mỗi lần tiếp khách xã giao, nam nhân đều muốn chúc rượu mỹ nhân này, chỉ tiếc cho đến nay vẫn chưa có nam nhân nào thành công.

Thấy ta xuất hiện tại bộ phận thư ký, Trang Mỹ Kỳ mặc đồng phục màu đen, áo somi màu trắng bạc, hai chân bắt chéo tươi cười với ta, nụ cười rất ngọt, nhưng ta thấy có chút quỷ dị.

“Đại suất ca, vừa hết giờ nghỉ lại chạy tới đây vậy, thật kỳ quái a, có phải tới tìm Tân Ny của chúng ta hay không?”

Trang Mỹ Kỳ vút mị nhãn về phía ta.

Tin tức ta theo đuổi Đái Tân Ni đã truyền khắp công ty, bất quá thói xấu hoa tâm của nam nhân trong ta tương đối nghiêm trọng. Bình thường vẫn khiêm tốn một chút, nhưng đôi mắt đại mỹ nữ như Trang Mỹ Kỳ, xuân tâm của ta lại rục rịch.

Nhìn chung quanh không có ai, ta cười xấu xa: “Tôi tới tìm cô không được sao?”

Ở trong công ty hai năm, Trang Mỹ Kỳ là một trong không nhiều những nữ nhân mà ta từng tiếp xúc, ngoài ham thích sắc đẹp của nàng, tính cách hiền hoà của nàng cũng giúp chúng ta có giao tình thâm hậu.

“Hi hi, tìm ta? Ta không tin, người đã rất lâu rồi không hẹn ta đi uống rượu, có người trong lòng nên quên ta rồi à? Thật sự là đồ thấy sắc quên bạn.”

Trang Mỹ Kỳ hé miệng cười.

“Đâu có, đâu có? Hôm nay tôi chính là đến hẹn cô, buổi tối mời người đi uống rượu.”

Ta cười tủm tỉm quan sát Trang Mỹ Kỳ, chính xác là quan sát chỗ núi non phập phồng.

“Hừ, coi như người còn có lương tâm, nghe nói người đã thắng chức, ta chúc mừng người trước.”

Trang Mỹ Kỳ chậm rãi vươn tay ngọc thon thon, ta đương nhiên tiếp nhận chúc mừng của nàng, bàn tay nhỏ bé của nàng ta đã nắm qua nhiều lần, rất non, rất mềm. Nhưng là, tay của ta đưa tới lại không thể rút trở lại, ta giật mình nhìn lại Trang Mỹ Kỳ, nàng chỉ cười: “Lâu rồi không uống rượu, buổi tối không say không nghỉ, người cũng phải say đó!”

“Đương nhiên, buổi tối tại quán bar ‘Sào huyết ân ái’, bộ phận PR các cô đều có thể tới, cô giúp ta truyền tin, nói ta Lý Trung Hàn buổi tối hôm nay muốn cảm tạ sự ủng hộ của mọi người.”

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 8: Uy hiếp (1)

Cho dù Trang Mỹ Kỳ sắc mặt bình thản, nhưng ta thấy nàng trong mắt nàng có một chút biến hóa, thầm nghĩ gần đây hình như được nhiều nữ nhân ưu ái, chẳng lẽ là số đào hoa trời dãy? Bất quá, ta vẫn nên lảng tránh loại mập mờ này, vội vàng đổi chủ đề. Dù sao Trang Mỹ Kỳ và Đái Tân Ni ở cùng một bộ phận, với tính cách của Đái Tân Ni, gây chuyện không tốt sẽ mất cả chì lẫn chài.

“Ừ, ta sẽ truyền đạt.”

Trang Mỹ Kỳ về mặt thoáng thất vọng, nhưng nàng vẫn không định buông tay. Điều này khiến ta có chút xấu hổ.

Đột nhiên, một tiếng ho nhẹ truyền đến, Trang Mỹ Kỳ tranh thủ thời gian buông ra, ta quay đầu nhìn lại, chẳng biết lúc nào Đái Tân Ni đã đứng trước cửa phòng làm việc của nàng.

Ta xấu hổ làm cái mặt quỷ với Trang Mỹ Kỳ, vội vàng đi đến chỗ Đái Tân Ni, kéo nàng vào văn phòng. Cửa vừa đóng lại, Đái Tân Ni cười lạnh: “Ấm áp quá nhỉ!”

Ta cảm thấy buồn cười, tranh thủ thời gian ôm lấy Đái Tân Ni, khuôn mặt tươi cười: “Nào có cái gì ấm áp đâu? Mỹ Kỳ chỉ là chúc mừng ta thắng chức

thôi mà.”

“Đúng vậy a, chính là dùng thân thể chúc mừng ngươi.”

Đái Tân Ni muốn đẩy ta ra.

Ta chăm chú ôm eo Đái Tân Ni Tiểu, làm cho nàng không nhúc nhích được:“Đừng nói mò được không? Ta cùng Mỹ Kỳ tuyệt đối trong sạch, trước kia trong sạch, về sau cũng trong sạch, có em là đủ rồi.”

Thời điểm dỗ dành nữ nhân, những lời buồn nôn tuyệt đối không tránh được.

“Hừ! Quan hệ mật thiết giữa ngươi và nàng cả thế giới đều biết.”

Đái Tân Ni đảo mắt.

“Đúng rồi, tìm ta có chuyện gì? Có phải nghĩ tới ta không?”

Ta đùa cợt hôn lên má Đái Tân Ni một cái.

“Thật đáng ghét, ta cho ngươi biết Lý Trung Hàn, về sau không cho ngươi làm ầu, nơi này là văn phòng, ta có đôi khi cũng không khóa cửa, nếu như để người khác phát hiện thì sẽ không còn chỗ đứng công ty.”

Đái Tân Ni oán trách ta, xem bộ dáng kiêu ngạo của nàng lại nhớ tới một màn lau chùi chỗ riêng tư kia, kỳ thật sau lưng nàng cũng quá lằng lờ con mẹ nó luôn, dưới hàng ta nhanh chóng nóng lên, bọt biển kịch liệt sung huyết.

“Biết rồi, biết rồi, vậy chúng ta về nhà làm được không?”

Ta cười xấu xa.

Đái Tân Ni thấy ta ba câu không rời ý tứ kia, vừa then vừa xấu hổ, nhưng lại không thể làm gì, huống chi bị ta ôm như vậy, hạ thân hữu ý vô ý mà đâm loạn, khiến Đái Tân Ni đỏ bừng mặt, kiêu diễm không gì sánh được, ta thần sắc rung động, một tay mò tới bộ ngực.

“Vừa mới nói xong, ngươi lại.....”

Đái Tân Ni tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, thấy ta không dừng lại mà còn tiến thêm một bước, nàng vùng vẫy hai cái, sau đó mặc ta xoa nắn bộ ngực đầy đặn, không biết có phải cô ý cho ta chút mật ngọt?

Ta cũng mặc kệ tất cả, hai đại nhũ trong tay nhấp nhô không ngừng, chỉ chốc lát, Đái Tân Ni tựa hồ đã hữu khí vô lực:“Như thế nào muội muội của ngươi cũng tiến vào công ty?”

“Nàng làm việc bên cạnh ta, ta cũng an tâm, sao vậy, nàng không tán thành ư?”Ta nhìn ra được Đái Tân Ni không quá vui mừng.

“Không phải không tán thành, ta mới biết người giới thiệu là Đỗ Đại Duy, hơn nữa trên lý lịch cá nhân của nàng ghi quan hệ với ngươi là tỷ phụ, hai huynh muội các ngươi sao lại không đứng đắn như vậy? Tài liệu mỗi nhân viên trong công ty đều phải chính xác tỉ mỉ, đây là công việc của ta! Hiện tại ngươi bảo ta làm như thế nào? Hơn nữa, biểu muội ngươi muốn vào công ty, ta hoàn toàn có thể giúp đỡ, ngươi cần gì phải đi tìm Đỗ Đại Duy? ta đã nói với ngươi, Đỗ Đại Duy không phải người tốt, ngươi không nên cùng hắn lui tới.”

Đái Tân Ni lo lắng, nàng hiển nhiên hận thấu xương Đỗ Đại Duy.

Ta cũng không muốn Đái Tân Ni lo lắng, lại càng không nguyện ý vạch trần mối hận của nàng, vô luận như thế nào, Đái Tân Ni muốn tốt cho ta, ta hiểu được nỗi khổ tâm của nàng, cho nên ta đành kể lại tỉ mỉ quá trình gặp phải Đỗ Đại Duy trong nhà hàng cùng với Tiểu Quân và việc thỉnh cầu Cát Linh Linh tìm việc làm ở công ty.

Nghe ta nói, Đái Tân Ni chuyển lo thành giận:“Vậy ta nên coi Tiểu Quân là tiểu di của ngươi? Hay vẫn là coi nàng là biểu muội của ngươi?”

“Đương nhiên là coi Tiểu Quân là tiểu di của ta á, lúc này làm rõ, chẳng khác nào cho Đỗ Đại Duy biết ta và Tiểu Quân lừa hắn? Ta cũng không muốn đắc tội kẻ tiểu nhân đó.”

Đái Tân Ni gật đầu.

Ta cười cười, tiếp tục nói:“Hơn nữa, Tiểu Quân rất muốn em làm tỷ tỷ nàng, tương lai em trở thành vợ ta, Tiểu Quân có thể một lúc diễn ba nhân vật, là tiểu di của em, cũng là tiểu di của ta, còn là biểu muội của ta, ha ha !”

Kỳ thật ta trong nội tâm càng hy vọng Tiểu Quân làm thê tử của ta, kể từ đó, Tiểu Quân sắp sửa diễn vai “nhân vật thứ tư”. Chỉ là cái vai này tuyệt đối chưa thể nói ra được.

Đái Tân Ni đương nhiên không rõ dụng tâm hiểm ác của ta, nàng thờ gấp đáp ứng vài câu:“Ừ, ta về sau trước mặt mọi người sẽ không bóc trần quan hệ giữa ngươi và Tiểu Quân, ư, chớ có sờ, bỏ cái tay ra được nào?”

Nguyên lai ta đang vờ tay vào trong áo sơ mi của nàng, cảm thụ nàng da thịt trắng nõn cùng nhịp tim của nàng, mấy lần định kéo chiếc nịt ngực của nàng ra, đáng tiếc đều không thành công, ta vén mái tóc của nàng lên, hôn vào cặp môi đỏ mọng.

“Cửa không khóa đâu.”

Đái Tân Ni về mặt then thùng, tựa như thiếu nữ tình đầu sơ khai, ta rất hoài nghi đây là nụ hôn đầu tiên của nàng. Ta gạt đầu lưỡi ra, lòng như lửa đốt: “Không có người vào đâu.”

“Không thể quá đáng..... A... A.....”

Đái Tân Ni né tránh cứng rắn hạ thế của ta, lại không có trốn tránh nụ hôn, trái lại, nàng thích ta truy đuổi cái lưỡi thơm tho của nàng, ta bùng tình đại ngộ, đều nói nữ nhân vốn là từ tình cảm mới đến thân thể, huống chi là xử nữ? Hiểu được điều đó, ta cuồng nhiệt mót vào trong, lúc này đã thực sự động tình, ta cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại, hạ thế lần nữa ma sát vào chỗ giữa hai chân mỹ nhân, nhiệt lực từ quần của ta truyền sang cho vị xử nữ 24 tuổi này, ta trong lòng cuồng nhiệt: ta chính là muốn quá phận, ta chính là muốn chiếm hữu người.

Đái Tân Ni không né tránh, nàng không cách nào thoát khỏi, hơi thở phun ra bắt đầu có sự rụt rè xuân tình.

“Ta từng nghe một vị lão phu nhân nói, thiếu nữ mười sáu chớm xuân, mười tám đầu xuân, hai mươi hoài xuân, hăm hai suy nghĩ về tình yêu, hăm tư bẽ xuân, bẽ xuân nữ nhân chí âm, thuộc đại sát, hung thần ác sát, nếu nữ nhân hai mươi tư tuổi vẫn là xử nữ, tương lai vô luận là ai phá trinh nàng đều hồng bét, theo như lời đồn là “tướng khắc chồng”. May mắn người thoát nhìn nhiều lắm là hai mươi một tuổi, cho nên không cần sợ, hai, ba năm nữa ta nhất định lấy người làm vợ, tuyệt không cho người biến thành như vậy.” Nhìn đôi mắt đẹp ân tình của Đái Tân Ni, ta đã mất đi kiên nhẫn, dù hôn môi cũng không thể thỏa mãn, nam nhân đôi mắt nữ nhân đang dần dần trầm mê luôn thiếu sự kiên nhẫn, chỉ muốn tiến thêm một bước.

Nước bọt trải quanh miệng Đái Tân Ni, nàng nhẹ nhàng liếm quanh đôi môi anh đào hồng nhuận phon phớt: “Lời nói mê tín loạn thất bát tao như vậy người cũng tin?”

“Ta cũng không quá tin tưởng, bắt quá, đây là Ninh Tín lão nhân nói, lão nhân này tại quê nhà ta đức cao vọng trọng, chưa bao giờ nói dối, hương thân đều thà rằng tin là có, không thể tin là không.”

Đái Tân Ni sùng sốt một chút: “Ta năm nay vừa vặn hai mươi tư tuổi a.”

Nét mặt của ta rất giật mình: “Cái gì? Sẽ không trùng hợp như vậy chứ? Người thoát nhìn nhiều lắm là hai mươi một thôi mà.”

“Thật sự là hai mươi tư.”

Đái Tân Ni dùng sức gạt đầu. Lời ca ngợi của ta khiến nàng rất vui vẻ.

“Sinh nhật rồi hả?” Ta hỏi.

Đái Tân Ni lại là dùng sức gạt đầu: “Ngày mai chính là sinh nhật ta.”

“Thật ư?” Ta mừng như điên, nghĩ thậm trời cũng giúp ta.

Đái Tân Ni mặt mũi đầy lo lắng: “Thật mà, vậy làm sao bây giờ? Không bằng hiện tại chúng ta làm chuyện kia?”

Ta nhin cười: “Tốt, tốt.”

Đái Tân Ni đẩy ta ra: “Ừ, người chờ một chút, ta lấy cái kéo đã.”

Ta buồn bực: “Cầm cái kéo làm gì?”

Đái Tân Ni lạnh lùng nói: “Vạn nhất ta biến thành tướng đại sát sẽ hại người mất, để tránh điều đó, ta trước tiên cắt đứt thứ kia của người, như vậy, ta dù làm lão bà người cũng sẽ không khắc người, tuyệt đối là biện pháp lưỡng toàn tề mỹ. Người yên tâm đi, sau khi cắt đứt thứ kia, chúng ta lập tức đăng ký kết hôn, ta sẽ hầu hạ người cả đời, vĩnh viễn không chia rời.”

“Ta là đồ ngốc sao.”

Vừa nói những lời này, ta liền phóng ra khỏi văn phòng Đái Tân Ni.

Đái Tân Ni ưu nhã đem hai tay đặt trước ngực, về mặt mỉa mai: “Hừ! Người hãy thành thật một chút, đồ ngốc ta cũng thích.”

“Sào huyết ân ái”, danh tự quán bar này rất đặc biệt, cũng không biết ai lấy cái tên độc như vậy, làm cho nam nhân nghe xong tràn ngập tưởng tượng, chính vì hai chữ “sào huyết ân ái” ngụ ý bộ phận sinh dục nữ nhân.

Lúc ta cùng Tiểu Quân quang đến “sào huyết ân ái”, toàn bộ quán bar đã kín chỗ. Thứ nhạc Rock and roll làm huyết dịch sôi trào tràn ngập lỗ tai ta, dưới ánh đèn kích thích, ta không chỉ cảm nhận được riêng mùi rượu say lòng người mà còn là sự phản nghịch cùng xao động.

Ta xao động, có một cô dự vọng nguyên thủy muốn phát tiết, nhìn thấy rất nhiều mỹ nữ mặc xiêm y gợi cảm đang vận vẹo điên cuồng, dự vọng của ta càng cuồng liệt.

Đi đến chỗ ghế đầu, ta lập tức bao phủ tại sự sôi nổi hoan hô ở bên trong, lô số mười chín là lớn nhất ở đây, có thể chứa đến 50 người, nhưng ta cảm giác quá chen chúc, số người đến cổ động tuyệt đối vượt quá 50 người.

Nơi đây quả thực trở thành một lần đại tụ hội của công ty kt, được nhiều người vây quanh như vậy, ta có một loại cảm giác kỳ diệu, hưởng thụ ánh mắt thần phục của mọi người.

“Trung Hàn, chúc mừng a.”

Một vị nam nhân cao lớn uy mãnh đẩy râu quai nón xuất hiện trước mặt ta, người xung quanh vội vàng lui ra một khoảng trống.

“La tổng, ngài cũng tới, thực nể tình, tôi còn sợ ngài xã còn bận việc không tới được.”

Ta vừa mừng vừa sợ, nam nhân râu quai nón này chính là phó tổng giám đốc chúng ta La Tất, hẳn là nhân vật thứ hai trong công ty, chiếc xe Rolls-Royce “áo ảnh” của hắn cũng đồng dạng rất chói mắt, La Tất có thể tới tham gia tụ hội thật sự làm cho ta cảm thấy rất có mặt mũi.

“Mỹ nữ trong công ty đều đến, ta có thể không đến sao? Đợi lát nữa người phải giúp ta uống hai chén, ha ha, người còn đang bận, ta đi thư giãn một tí, ha ha !”

La Tất quả nhiên rất sáng khoái, không mời mà đến, cho ta chút hạnh diện, nhưng ta mơ hồ cảm giác được hôm nay La Tất đột nhiên tới tuyệt đối không chỉ là vì mục đích này.

Vì lẽ gì? Ta đột nhiên phát giác con mắt La Tất một mực nhìn chăm chăm một chỗ, ở đó là một vị mỹ nhân tuyệt sắc mặc bộ đồ dạ hội hở lưng, mỹ nhân này đương nhiên là Cát Linh Linh.

Cát đại mỹ nhân đã đến, “tiểu di” của ta đương nhiên cũng ở bên cạnh nàng, so với dáng vẻ uyển chuyển hàm xúc đầy sự cao quý của Cát Linh Linh, bộ đồ áo sơ mi trắng cùng chiếc quần jean trên người Tiểu Quân lại tỏ ra bình thường hơn rất nhiều. Ở nơi này, nữ nhân thành thực càng có thể tỏa ra sức cuốn hút mạnh mẽ, dù vậy, nam nhân nhìn chăm chăm vào Tiểu Quân cũng tuyệt đối không dưới hai mươi người.

Chỉ tiếc, nữ thần Đái Tân Ni của ta còn chưa có xuất hiện, áp lực đều là nhân vật chính, mà nhân vật chính há có thể xuất hiện sớm? Ta nhìn không được cười lên, tiếp theo rót một cốc bia mát lạnh.

Biến người như thủy triều đột nhiên rung động, ta còn tưởng rằng Đái Tân Ni đã đến, hóa ra Trang Mỹ Kỳ xuất hiện với phong cách ăn mặc thịnh hành, phía sau nàng, hai nữ hài thanh xuân ăn mặc khá sexy, thật khó tưởng tượng ba nữ nhân này đều là thư ký của công ty chúng ta, bình thường các nàng đều là thành phần tri thức đoàn trang.

“Tiểu hàn, chúc mừng nha.”

Trang Mỹ Kỳ vừa thấy ta, khuôn mặt rực rỡ như mặt trời ban trưa, nóng đến mức làm cho người ta chịu không nổi, ôm một cái, hai quả cầu thịt cao cao áp lại khiến ta nảy sinh cảm giác muốn phạm tội.

“Lý chủ quản thăng quan phát tài rồi.”

Cô bé bên cạnh nàng là Chương Ngón Ngón mỉm cười chấp hai tay làm ra vẻ chúc phúc cho ta, bình thường lui tới không nhiều lắm, nhưng ta không có chút cảm giác lạnh nhạt nào, quả nhiên là những người làm PR.

“Trung Hàn ca, ta hôm nay có xinh đẹp không?”

Phản Ước hôm nay ăn mặc rất đặc biệt, tuy còn nhỏ tuổi nhưng trước sau lời lờ, còn ăn mặc rất ít khiến ta không khỏi nhìn thêm vài lần, nàng cũng nụ làm một tư thế cổ “vạn phúc” làm cho ta bật cười ha ha.

“Mọi người tự nhiên đi, đừng khách khí.”

Ta hô lên rất to nhưng cũng không thể khiến tất cả mọi người nghe thấy, bên ngoài là âm nhạc đỉnh tai nhức óc không ngừng truyền đến, hơn nữa hôm nay có quá nhiều mỹ nữ, nam nhân người nào cũng đều như sắc lang, làm sao còn rảnh nghe ta nói nhảm, đều tự tìm mỹ nữ ngưỡng mộ trong lòng uống rượu chơi đoán số.

Ta tranh thủ thời gian kéo Trang Mỹ Kỳ đến một góc: “Mỹ Kỳ, trận thế hôm nay, hai vạn trên người ta có lẽ không đỡ nổi, nếu như không đủ mong người hỗ trợ một chút.”

Hương khí xông vào mũi Trang Mỹ Kỳ, nàng cười cười: “Cái gì hỗ trợ hay không hỗ trợ chứ? Hôm nay không để người chảy máu, được chưa, OK.”

Ta giật mình nhìn Trang Mỹ Kỳ, sau đó lắc đầu liên tục: “Không, không, người có bao nhiêu tiền chứ? Làm sao có thể để người lãnh hết được? Ta hay là chính mình đến, không đủ mới nhờ người hỗ trợ một chút, ngày mai sẽ trả lại người.”

“Người khinh thường ta sao, nếu còn nói nữa thì chấm dứt bạn bè”

Nhìn thần sắc tự tin trên người Trang Mỹ Kỳ, ta cảm thấy mừng thầm, dù sao vẫn còn nhiều thứ phải chi trả, hơn nữa phải trả cho Cát đại mỹ nhân sáu ngàn tám, thật sự không dư dả gì, có thể tiết kiệm thì nên tiết kiệm, nghĩ vậy, ta cảm kích vỗ vỗ bờ mông nàng.

Trang Mỹ Kỳ vốn đang quay người đi đột nhiên như bị điện giật, nhìn chung quanh, sau đó khẽ lắc tai ta nhỏ giọng hỏi: “Tiểu hàn, ta hôm nay đẹp không?”

Trang Mỹ Kỳ cách ăn mặc rất hấp dẫn, một chiếc quần thấp eo, mớ hồ trông thấy quần lót, áo ngoài cũng rất ngắn, lộ ra vùng bụng dưới bằng phẳng cùng cái rốn kêu gọi, hai khe núi càng làm cho người hoa mắt, ta thốt ra sự tán thưởng: “Cho người 99 điểm.”

“Hừ, Đái Tân Ni của người là 100 điểm hả?”

Trang Mỹ Kỳ hừ một câu, nhẹ nhàng quay người rời đi, nhưng ta biết Trang Mỹ Kỳ không tức giận, nàng cười dịu dàng quay người, đối với lời tán dương của ta nhất định rất hài lòng.

Ta chà xát đầu ngón tay, tưởng tượng lại bờ mông đẹp rắn chắc của Trang Mỹ Kỳ, cảm giác rất đàn hồi.

“Ca, người thực hảo sắc.”

Không biết lúc nào, Tiểu Quân tựa như u linh xuất hiện trước mặt ta, nàng theo ánh mắt ta nhìn Trang Mỹ Kỳ rời đi.

“Ở nơi đông người phải gọi ta là tỷ phụ, không phải là ca, chú ý nha.”

Ta có chút xấu hổ, vội vàng mượn cơ hội uốn nắn cách xưng hô của Tiểu Quân.

“Hừ, nếu có ta tỷ phụ hảo sắc như người thì thật là hồng phúc, Lý Trung Hàn ta cảnh cáo người đừng đứng núi này trông núi nọ, vừa rồi tỷ tỷ kia đáng người không tệ, nếu như người thích thì đừng có buông tha, chỉ là người không thể bội tình bạc nghĩa.”

Tiểu Quân tức giận giáo huấn ta.

“Đừng nói lung tung, vị tỷ tỷ kia là hồng nhan tri kỷ của ta, ta cũng không phải là kẻ bất cá hai tay, càng sẽ không bội tình bạc nghĩa, bộ ngực lớn của Dương Anh ca vẫn còn khắc sâu trong trí nhớ.”

Ta hí hửng, nở nụ cười mập mờ, ngoài mặt nói Dương Anh nhưng mãnh liệt ám chỉ bộ ngực Tiểu Quân là thứ ta yêu thích nhất.

Quả nhiên, Tiểu Quân mắc cỡ kêu to: “Nếu ta còn nói chuyện với tên đầu heo này, ta, ta sẽ không gọi là Lý Hương Quân nữa!”

“Làm sao vậy, làm sao vậy, Tiểu Quân, có phải tỷ phụ của người lại khi dễ người không? Đến đây, cùng Linh tỷ uống rượu.”

Cát Linh Linh trông thấy Tiểu Quân chống nạnh trừng mắt, vừa thời chạy tới, chưa hỏi gì mà đã trách cứ ta.

Tiểu Quân đắc ý hếch cằm, giống như có viện binh đến hiệp trợ.

Ta tranh thủ thời gian nói: “Linh tỷ, người đừng cho Tiểu Quân uống rượu, nàng còn nhỏ mà.”

Cát Linh Linh nhún mày: “Ta có chừng mực, không tới phiên người dạy ta.”

Nói xong kéo Tiểu Quân đi ra, lúc gần đi còn nói với Tiểu Quân: “Về sau nếu tỷ phụ người khi dễ người, hãy nói cho Linh tỷ biết.”

“Vâng.”

Tiểu Quân hung hăng gật đầu, thực khiến ta tức chết.

Kỳ thật cái quán bar “Sào huyết ân ái” này không khiến ta phản cảm, nhưng rất không quen, có lẽ do ta rất ít đến những chỗ ăn chơi này. Không phải ta bảo thủ, mà là nơi này tràn đầy sự hấp dẫn, ta lo không giữ được mình, lâm vào dục vọng vô biên vô hạn.

Lại uống vài chén Whiskey, ta thừa dịp còn chưa say liền chạy ra khỏi quán bar. Ra đến ngoài, ta dốc sức liều mạng hít thở không khí mới mẻ, cũng muộn rồi mà sao Đái Tân Ni còn chưa xuất hiện, trong lòng có chút bức bối.

“Làm cái gì vậy? Lúc này còn chưa tới, không được, ta phải gọi điện thoại hối thúc nàng.”

Ta lấy điện thoại ra gọi.

“Xin lỗi, thuê bao quý khách vừa gọi hiện giờ không liên lạc được.”

Ta giận dữ, lại gọi, lại gọi, hơn 30 cú điện thoại vẫn chỉ nhận được câu này. Ta giận điên lên, gọi một chiếc taxi chạy như bay tới nhà Đái Tân Ni, may mắn lúc này đường không bị tắc.

10 phút sau, ta đứng trước cửa nhà Đái Tân Ni, nhưng dù ta dốc sức liều mạng ấn chuông cửa như thế nào, trong phòng cũng không có chút phản ứng.

“Chắc là ở công ty?”

Mồ hôi đầy người, tâm phiền khí loạn, có lẽ quá lo lắng cho Đái Tân Ni, nên ta không thể chờ được mà lao xuống lầu.

Đứng trước tòa nhà công ty kt, ta phóng mắt quan sát xem trong văn phòng Đái Tân Ni có ánh đèn hay không. Rất đáng tiếc, từ cửa sổ văn phòng không có một chút ánh đèn ra, ta ù rũ, nàng có thể ở đâu?

Tại sao nàng không gọi cho ta? Ta hoàn toàn không thể lý giải.

Thời tiết dị thường oi bức không một con gió, nóng đến mức làm cho ta hít thở không thông. Mồ hôi đầm đìa, ta buồn vô cớ, mua một lon băng trận CocaCola, ta ngửa đầu uống ừng ực, từ khe miệng nước tràn ra làm ướt cả áo sơ mi ta đang mặc.

Bỗng nhiên, ta phát hiện đối diện văn phòng Đái Tân Ni có một cửa sổ sáng trưng, ta sững sốt một hồi, cẩn thận nhìn lại mới phát hiện đó là chỗ làm việc của Đỗ Đại Duy, lúc này, ta đột nhiên nhớ ra Đỗ Đại Duy cũng không đến tụ hội tại “Sào huyệt ân ái”, ta đã từng hỏi thăm Cát Linh Linh, nàng cho biết hẳn đang tiếp một người khách từ Châu nên có lẽ đến muộn.

Thế nhưng sao hôm nay phòng làm việc của hắn vẫn sáng đèn? Chẳng lẽ tiếp khách tại văn phòng sao? Quả thực không có khả năng đó. Đột nhiên ta bắt đầu kinh hãi, liên tưởng tới việc hắn dây dưa với Đái Tân Ni, cùng với sự chán ghét của Đái Tân Ni với Đỗ Đại Duy, ta đột nhiên có một ít dự cảm không tốt.

Ném lon coca xuống, ta nổi điên chạy về phía công ty.

“K-Í-T..T...T.....”

Một chiếc xe con màu đỏ từ bãi đỗ xe phóng ra, ta không kịp tránh, nhưng cũng may người trên xe phản ứng nhanh, lập tức bóp phanh dừng lại, nhưng thân thể ta theo quán tính chiếc thân mật tiếp xúc với chiếc xe.

“Rầm !”

Ta bắn ra 2m, lăn vài vòng trên mặt đất, thật bất ngờ, không ngờ ta có thể đứng lên như kỳ tích, trên người vô số chỗ đau đớn, ta tiếp tục căng hai chân ra chạy.

“Ai nha, nguoi không sao chứ, ta đưa nguoi đi bệnh viện.....”

Một nữ nhân nhảy xuống từ trên xe chặn đường đi của ta.

“Cút ngay !”

Ta hét lớn một tiếng, dùng sức đẩy nữ nhân trước mắt ra.

“A !”

Nữ nhân bị ta đẩy chổng bốn chân lên trời, ta cũng không rảnh để ý, điên cuồng xông tới thang máy.

Trước cửa thang máy, cảnh vệ giật mình hỏi ta:“Oa! Đêm nay chẳng lẽ công ty có công tác trọng yếu à, thế nào mà có đến mấy trưởng phòng đều trở về tầng ca?”

Ta chịu đựng toàn thân đau đớn, hơi thở dồn dập, hỏi:“Có công tác khẩn cấp, trong công ty còn có ai?”

“Đỗ quản lý cùng Đái thư ký đều đến.” Một bảo an trả lời.

“Đến bao lâu rồi?” Ta hỏi.

“Đại khái hơn nửa canh giờ.” Người cao to nghĩ nghĩ.

Ta giả bộ như không có việc gì gật gật đầu, ấn nút thang máy.

“Đỉnh” Thang máy dừng ở lầu ba, lúc này, ta đã nắm chặt nắm đấm.

Trong phòng bộ phận đầu tư toàn một mảnh đen kịt, đi đến cánh cửa lớn bằng thủy tinh, cái gì cũng thấy không rõ, bốn phía tối như mực làm cho người sợ hãi.

Ta vừa thăng chức làm trưởng phòng, đương nhiên có chìa khóa cửa lớn, nhẹ nhàng mở cửa ra, nháy mắt bước vào bộ phận đầu tư, trong lòng ta bùng nên nỗi sợ hãi, sợ hãi chứng kiến thứ mình không muốn xem, nhưng ta càng sợ hãi lại càng muốn xem, ta chỉ muốn tìm đến Đái Tân Ni.

“Bây giờ thì như thế nào? Suy nghĩ kỹ chưa? Nếu như nguoi đáp ứng, ta lập tức giúp nguoi trả hết khoản nợ thiếu hụt, chuyện nguoi tham ô công quỹ vĩnh viễn sẽ không bị phát hiện.”

Cửa phòng quản lý mở ra, Đỗ Đại Duy mập mạp đang đắc ý coi bỏ cả vạt, bên cạnh hắn, một nữ nhân đang ngồi run rẩy trên ghế sofa, nữ nhân này quả nhiên là Đái Tân Ni.

“Nếu ta không đáp ứng?”

Đái Tân Ni thanh âm rất lạnh.

“Hắc hắc, không đáp ứng cũng không sao cả, ngươi có thể đi, nhưng ta cho ngươi biết, ngày mai uỷ ban kỷ luật tài chính quốc gia đều sẽ nhận được thư tố cáo ngươi Đái Tân Ni tham công quỹ cùng bằng chứng.”

Đỗ Đại Duy cười lạnh.

Tham ô công quỹ? Chẳng lẽ bằng chứng phạm tội của Đái Tân Ni rơi vào tay Đỗ Đại Duy? Ta rất khiếp sợ, tranh thủ thời gian khom người, cẩn thận lắng nghe.

“Ngươi đừng hòng dùng những chứng cứ này uy hiếp ta, nếu ngươi ép ta, ta cũng khai ngươi ra?”

Đái Tân Ni phần nộ đứng lên từ trên ghế salon.

Đỗ Đại Duy cười to một cách cuồng vọng: “Ngươi phải rõ, là chính ngươi giao tiền cho ta đưa vào giao dịch, không phải ta bức ngươi, nếu như bị phán xử, ta nhiều nhất cũng là tòng phạm, mà ngươi lại là thủ phạm chính, ta tối đa ngồi hai ba năm tù, còn ngươi chỉ ít cũng phải ngồi hai mươi năm. Ba nghìn vạn đó, quan tòa không phán ngươi hai mươi năm giam cầm, ngươi có thể thấp hương cảm tạ chư thần rồi.”

“Ngươi muốn thế nào?”

Đái Tân Ni thanh âm run rẩy, lời Đỗ Đại Duy như một thanh đao nhọn đâm trúng chỗ đau nhất của Đái Tân Ni, khiến nàng cảm thấy sợ hãi.

“Hai điều kiện, thứ nhất, làm tình nhân của ta. Thứ hai, làm nội ứng cho ta, mỗi ngày báo cáo với ta tất cả hoạt động của Chu Cửu Đồng. Ngươi cũng biết, công ty sắp tổ chức hội nghị cổ đông, tuyệt đại đa số cổ đông đều hi vọng Chu Cửu Đồng chủ động giao quyền, thật sự không được, lập tức thông qua quyết định bãi miễn chức vụ tổng giám đốc của hắn. Đấu tranh phi thường tàn khốc, nếu bãi miễn không được, kẻ phải cuốn gói rời là ta, cho nên, đây là thời cơ sinh tử, ngươi phải cung cấp cho ta toàn bộ tin tức.” Đỗ Đại Duy biết rõ Đái Tân Ni không thể có lựa chọn khác, hắn thừa thắng xông lên, căn bản không có chỗ để thương lượng.

Đái Tân Ni cá giận nói: “Đây là ân oán giữa ngươi và Chu Cửu Đồng, đâu có quan hệ gì với ta? Tại sao ngươi cứ buộc ta phải xen vào.”

Đỗ Đại Duy cười khan hai tiếng: “xác thực không quá liên quan với ngươi, nhưng liên quan đến Lý Trung Hàn nhiều hơn, hiện tại Lý Trung Hàn được ngươi ủng hộ, đây là thời cơ tốt lợi dụng hắn, ngươi phải nắm chắc.”

Đái Tân Ni ngữ khí đột nhiên sắc lạnh: “Vấn đề này lại có quan hệ gì với Lý Trung Hàn?”

Đỗ Đại Duy cười cười: “Khi bãi miễn được Chu Cửu Đồng, ta phải đạt thêm sự ủng hộ của các cổ đông, nhất định phải đạt được một số lợi nhuận, giao dịch dầu mỏ gần đây rất nóng, nhưng cũng tiềm ẩn nhiều nguy hiểm, muốn thành công nhất định cần đến Lý Trung Hàn. Năng lực phân tích của hắn Chu lão đầu vô cùng rõ ràng, để tăng sự chắc chắn, ta phải buộc Lý Trung Hàn hỗ trợ. Trước đó, nếu không phải hắn kinh nghiệm chưa đủ, nhất gan sợ hãi, hắn hoàn toàn có thể giúp chúng ta bù lại chỗ thiếu hụt ba nghìn vạn, mà ngươi cũng không gặp phải tai ương lao ngục.”

“Số tiền kia ta sẽ bổ sung.”

“Bổ sung? Trọn vẹn ba nghìn vạn ngươi tính bổ sung thế nào? Đi cướp ngân hàng, hay tìm một nam nhân có tiền. Ta không tin ngươi có thể cướp ngân hàng, vậy chắc ngươi có thể tìm một nam nhân có tiền giúp ngươi, mà ta rất nguyên ý, chúng ta có thể hợp tác, chờ ta thay thế Chu Cửu Đồng, toàn bộ kt là của chúng ta, số tiền ngươi tham ô liền không đáng nhắc tới, ngươi thậm chí có thể đạt được nhiều hơn nữa....”

“Ta lập lại lần nữa, ta sẽ bù lại chỗ thiếu hụt kia, về phần chuyện giữa ngươi và Chu Cửu, ta sẽ không xen vào, sau khi ta trả đủ sẽ rời công ty.”

“Ha ha, ngươi cho rằng ngươi trả xong sẽ không có chuyện gì sao? Ha ha, ngươi lầm rồi, cho dù ngươi trả được, ngươi vẫn là tham ô công quỹ, vẫn là phạm tội, trên của ta có chứng cứ phạm tội của ngươi, ha ha.”

“Ta thực hối hận.....”

Đái Tân Ni đột nhiên khóc, ta nghe ra trong đó không phải sự thương tâm, mà là sự tiếng khóc, nàng tình nguyện chết cũng không muốn ngồi tù, hôm nay nàng chỉ có hai lựa chọn, hoặc là hương tiêu ngọc vẫn cầu bảo vệ tiết hạnh, hay cam nguyện sa đọa nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

“Ha ha, thế gian nào có chỗ cho sự hối hận? Nếu ngươi không tham lam há lại rơi vào hoàn cảnh này? Ngươi cũng đừng làm bộ thanh cao, kỳ thật Chu lão đầu phải ngươi đến câu dẫn Lý Trung Hàn cũng vì mục đích này sao. Ta nghĩ dựa vào mị lực mạnh mẽ của Đái thư ký thì chỉ hai ba lần là có thể khiến Lý Trung Hàn kia đầu óc choáng váng, ha ha ! Nhớ ngày đó ta đối tốt với ngươi như vậy, ngươi cũng không cho ta đến một cơ hội, ta thật đau lòng, thật khó chịu. May mắn, ngươi vẫn không chạy thoát, thủy chung thuộc về ta, chỉ cần ngươi toàn tâm toàn ý làm tình nhân của ta, ta cam đoan ngươi vĩnh viễn không hối hận.”

Đái Tân Ni không nói gì, nàng vẫn đang thút thít nỉ non, chẳng lẽ nàng đã có ý định thỏa hiệp, ủy thân cho đồ Đại Duy?

Đồ Đại Duy đột nhiên thần bí hỏi thăm: “Tháng trước công ty chúng ta tiến hành kiểm tra sức khỏe, ta đã xem qua báo cáo, tuyệt đối không ngờ ngươi vẫn còn là xử nữ, ha ha, thật sự là kỳ tích a, nhiều năm như vậy chẳng lẽ không có một người nam nhân nào làm cho ngươi động tâm, cũng có lẽ do trời định thân thể ngươi chắc chắn thuộc về ta?”

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Sào huyết ân ái (1)

Đái Tân Ni lập tức toàn thân run rẩy, hoa dung thất sắc. Ngay cả ta cũng kinh ngạc đồ Đại Duy năng lực, xem ra đại hội cổ đông một tháng sau nhất định là một hồi chém giết tàn nhẫn.

Đồ Đại Duy cực kỳ đắc ý, có thể chinh phục như loại nữ nhân như Đái Tân Ni, nam nhân đều sẽ có cảm giác vô cùng thành tựu. Hắn cởi bỏ cúc áo, từng bước đi đến chỗ Đái Tân Ni: “Hiện tại, ta nói cho ngươi biết, ngươi muốn làm tình nhân của ta cũng phải là thân xử nữ. Nếu như ngươi không phải xử nữ, vậy thì cũng đừng trách ta không thương tiếc ngươi!”

Đái Tân Ni lui về phía sau, sắc mặt nàng tái nhợt tới cực điểm: “Ta không phải xử nữ, ta đã..... đã cùng với Lý Trung Hàn.”

“Cái gì? Vô liêm sỉ, ta không tin, tuyệt đối không tin! Ngươi đang gạt ta.”

Chẳng những đồ Đại Duy giật mình, ta cũng chấn động. Ta cùng với Đái Tân Ni chỉ có ôm thân mật một chút, hôn môi một chút, nhưng căn bản chưa có lên giường nha!”

Bất quá, ta lập tức minh bạch Đái Tân Ni đang lấy cớ, nàng không muốn bị Đồ Đại Duy vấy bẩn.

“Ta không cần phải lừa ngươi.”

Đái Tân Ni lớn tiếng, nàng thối lui đến góc tường, đã không chỗ để lùi.

Đồ Đại Duy thê lương gào thét: “Không có khả năng! Tháng trước mới kiểm tra sức khỏe, nửa tháng trước ngươi mới bắt đầu câu dẫn Lý Trung Hàn. Mà hần lại mới trở lại quê quán thăm người thân, quan hệ của các ngươi sẽ không phát triển nhanh như vậy. Với tính cách của ngươi sẽ không lên giường với nam nhân luôn, cho nên nhất định là ngươi đang gạt ta.”

Lúc này Đái Tân Ni tựa hồ bình tĩnh lại: “Không tệ, ta không phải nữ nhân tùy tiện, ta thích Lý Trung Hàn đã hơn một năm. Cho đến hôm nay ta mới lên giường cùng hắn, giữa trưa lúc ngươi đến phòng làm việc của ta, hắn vừa vận ly khai.”

“A... Ngươi là đồ con đĩ! Đồ kỹ nữ! Ta nhớ ra rồi, ta nhớ ra rồi. Trách không được sắc mặt ngươi như vậy, trách không được ta ngửi thấy mùi khai trên người ngươi. A... Ta muốn giết Lý Trung Hàn!”

Đồ Đại Duy thét lên như bị bệnh tâm thần.

Ta ở ngoài cửa nghe được huyết khí dâng lên, trong nội tâm không khỏi cười lạnh không thôi. Nếu không phải giết sẽ bị đền mạng, ta lập tức vọt vào phòng, bẻ gãy cái cổ tên heo mập kia, sau đó lại hung hăng đạp lên chân giữa của hắn, ta tuyệt đối không cho phép có người khi dễ Đái Tân Ni. Nhưng ta vẫn phải đè nén tâm trạng xúc động xuống, dù sao chứng cứ Đái Tân Ni tham ô công quỹ vẫn còn trên tay Đồ Đại Duy, ta chỉ có thể yên lặng theo dõi kỳ biến. Vô luận như thế nào, ta đã hãm thân trong vòng xoáy, không có khả năng trốn tránh, cũng không thể toàn thân trở ra, ta phải đối mặt tất cả mọi thứ sắp phát sinh.

“Ta đáp ứng làm nội ứng, nhưng ta sẽ không làm tình nhân của ngươi. Trước kia sẽ không, về sau cũng sẽ không, ngươi hãy bỏ cái ý nghĩ này đi!”

Đái Tân Ni nói chuyện đã vững vàng tinh táo hơn, quyết đoán lựa chọn điều kiện thứ hai. Ta mừng rỡ dị thường, nhiệt huyết dâng lên cuối cùng bình tĩnh lại. Trong lòng càng yêu thích Đái Tân Ni, dù nàng đã phạm sai lầm.

“Ngươi thật sự coi trọng Lý Trung Hàn?”

Sự ghen tuông trong lời Đồ Đại Duy khiến cả ta ở ngoài cửa cũng có thể nghe được, ta không khỏi có chút đắc ý.

Đái Tân Ni lạnh lùng nói: “Đúng thì sao?”

Đồ Đại Duy đột nhiên có chút kích động: “Ta không tin! Lý Trung Hàn chỉ là một kẻ nghèo hèn, ngươi sẽ thích loại người này sao? Ta nhớ Chu lão đầu

từng nói, người trước kia mỗi tháng đều đi Hồng Kông mua sắm một lần, mỗi lần lại xài không biết bao nhiêu tiền. Tóm lại, với tiền lương của hắn, đến cả tiền vé máy bay cũng không đủ.”

“Chuyện ta thích ai không có quan hệ với người.”

“Đương nhiên có quan hệ, bởi vì ta càng thích người hơn Lý Trung Hàn.”

“Vậy sao? Ta sẽ không cho kẻ có vợ cơ hội.”

“Lý Trung Hàn cũng là có kẻ có vợ, tiểu di của hắn cũng đến công ty. Người thích người ta, người ta cũng không nhất định lấy người. Người là người thông minh, hãy nghĩ lại tình cảnh của mình đi! Sự nhẫn nại của ta chỉ có mức độ.”

“Ta nói lại một lần nữa, ta sẽ không làm tình nhân cho cái loại người vô liêm sỉ!”

“Người không sợ ta tố cáo sao?”

“Sợ, đương nhiên sợ, nhưng nghĩ đến việc để người chà đạp, ta thà chết đi còn hơn.”

“Ta cứ chà đạp người trước rồi nói sau.”

“Biết không? Năm năm trước cũng có một nam nhân muốn đụng vào ta, kết quả ta đá hắn liệt dương, người có muốn thử một chút hay không?”

”

Đỗ Đại Duy bỗng nhiên lui về phía sau hai bước, vô thức dùng cánh tay nhỏ bé che hạ thể, hắn cười gian nói: “Chuyện này ta cũng nghe Chu Cửu Đồng nói qua. Ha ha, đó là hắn đáng đời. Thực nguy hiểm, ta thiếu chút nữa quên mất.” Hắn bắt đầu đi thờ dài: “Được rồi, chúng ta đạt thành hiệp nghị, người lúc nào cũng phải báo cáo tình huống Chu lão đầu với ta. Về phần người, ta sẽ không buông tha đâu. Nếu có cơ hội, ta nhất định làm người trước mặt Lý Trung Hàn.”

Đái Tân Ni sắc mặt đại biến, cũng không dám lên tiếng. Ta đương nhiên hiểu được tâm trạng “người là dao thót, ta là thịt cá” của nàng. Chỉ là ta cùng Đái Tân Ni bất đồng, ta không có bất kỳ tay nhợ điểm nào để Đỗ Đại Duy nắm được, bất cứ lúc nào cũng có thể trả thù hắn. Hôm nay hắn vũ nhục ta, ngày khác ta phải trả hắn gấp trăm ngàn lần.

Con người đảo một vòng, ta nhanh chóng rời khỏi bộ phận đầu tư, lúc đi ra cánh cửa công ty, sát tâm cũng đã có.

“Uy, Đỗ quản lý sao? Tôi Lý Trung Hàn đây.”

Đứng ngoài cao ốc, ta bấm số điện thoại gọi cho Đỗ Đại Duy.

“Có Chuyện gì? Ta đang bận.”

Đỗ Đại Duy trong điện thoại rất không bình tĩnh, tựa hồ vợ vả muốn làm gì đó, nhưng ta không có khả năng để cho hắn như ý.

“Ngài mau tới ‘Sào huyết ân ái’ đi ! Linh Linh tỷ nàng.....”

Ta cố ý áp a ấp ứng thừa nước đục thả câu.

“Linh Linh làm sao vậy?”

Đỗ Đại Duy ngữ khí lập tức thay đổi, trở nên lo lắng.

“Tôi cũng không biết nên nói thế nào, phó giám đốc La dường như rất nhiệt tình với Linh tỷ.”

Ta âm thầm cười lạnh, bàn về thủ đoạn lừa giỡn, Lý Trung Hàn ta không kém người bao nhiêu, ngày còn dài, chờ xem !”

“Cái gì? Người quan sát giúp ta, ta lập tức tới ngay.”

Chỉ một giây đồng hồ, Đỗ Đại Duy đã lo lắng cúp điện thoại.

Đến phiên ta đắc ý, tìm một chỗ tối lặng lẽ tránh đi.

Năm phút sau, một chiếc Ferrari màu đỏ nhanh chóng phóng ra từ ga ra. 10 phút sau, một khuôn mặt đầm lệ cũng đi ra từ công ty. Nhìn nàng vậy lại một chiếc tắc xi, cự thạch trong lòng ta như được đặt xuống.

“Nữ nhân này là ai?”

Đột nhiên, một nữ tử xuất hiện trước mắt ta, nàng buộc tóc đuôi ngựa, mặc áo T-shirt màu đỏ ngắn tay, quần thể thao màu trắng, chân đi một đôi giày chạy bộ màu trắng, thoạt nhìn rất giống vận động viên.

“Hình như ta không biết người.”

Bốn phía yên tĩnh không người, nữ tử này xuất hiện làm cho ta kinh ngạc, ta thừa nhận nữ tử trước mắt cũng xinh đẹp. Nhưng lúc này ta không còn tâm tình đi thưởng thức nữ nhân, lòng ta đã bay đến “sào huyệt ân ái”.

“Người đây ngã ta, vậy mà còn nói không biết ta?”

Nữ nhân ngăn trở đường đi của ta.

“A, ta nhớ ra rồi, là người lái xe đâm ta. Người thăm rồi, ta hiện tại toàn thân đều đau nhức, đoán chừng xương cốt cũng gãy tám, mười cái, người không bồi thường, ta liền báo cảnh sát.”

Bình tĩnh trở lại, ta thật sự cảm giác toàn thân mệt mỏi rồi.

“Đúng vậy, ta đang định bồi thường cho người.”

Nữ nhân rất đẹp nhưng dường như hơi bị điên, không có người nào lại chờ bồi thường người khác. Nếu có, thì chỉ có hai loại người, một là những kẻ nhà giàu mới nổi nhiều tiền đếm không hết, còn loại kia là tên điên.

“Người là quý?”

Ta cảm giác nữ nhân này cũng không giống kẻ có tiền, cũng không giống tên điên chốn trại. Như vậy còn có một loại khả năng, đó là ta gặp phải quý. Buổi tối gặp nữ nhân như này đỏ, tình hình này phải thật cẩn thận.

“Người mới là quý.” Nữ nhân giận dữ.

“Đây là xe của người?” Ta chỉ vào cỗ xe màu đỏ đậu ven đường một mở hỏi.

“Ừ, chỉ có điều xe này rất rẻ, người có thể yêu cầu lớn hơn.”

Nữ nhân lắc đầu thờ dãi.

“Người không phải nói muốn bồi thường sao? Người đưa ta đến quán bar ‘sào huyệt ân ái’, thế là xong.”

Ta lo lắng nhìn ra xa. Đêm đã khuya, muốn bắt một chiếc tắc xi không dễ dàng, vừa trông thấy một cỗ, nhưng nói chuyện cùng nữ nhân này mà bỏ lỡ! Trong lòng buồn rầu đến cực điểm, cũng mặc kệ mọi thứ, cả cửa xe cũng không mở ra mà trèo lên xe., “Ha ha, đơn giản như vậy? Ta thấy người chắc là bị đùng đến choáng váng rồi.”

Nữ nhân cũng lên xe, nàng một bên khởi động xe vừa quan sát ta.

“Được được được, người không phải muốn đưa ta đến bệnh viện sao? Vậy đưa ta đến ‘Sào huyệt ân ái’ trước, sau đó lại đưa ta đi bệnh viện là xong.” Ta thúc giục nữ nhân nhanh lái xe.

Chỉ là có vẻ nữ nhân này rất đông dãi: “Ta biết rõ quán bar ‘sào huyệt ân ái’ ở chỗ nào, nhưng tại sao phải đi quán bar trước bệnh viện?”

Ta thật muốn treo ngược ả lên rồi quất vài roi, thật không biết nàng ngốc hay là cố ý tìm phiền toái?

“Ta có một hộp đồng trị giá ba tỷ đô la tại ‘sào huyệt ân ái’ chờ ta ký, người nói ta có nên đến đó trước hay không?”

“Ba tỷ?”

“Àn.”

“Đô-la?”

“Àn.”

“Vậy người xem ta có thể là muội muội hoặc tỷ tỷ của người không?”

“Làm mẹ của ta là tốt rồi.”

“Ta già như vậy sao?”

“Ha ha.....”

“Hi hi.....”

Nữ nhân này có kỹ thuật lái xe rất tuyệt. Tiếng cười còn chưa ngừng hoàn toàn đã đến quán bar. Ta đẩy cửa xe ra, nhanh chân bỏ chạy.

Nữ nhân trên xe còn ở đằng sau mảnh liệt hô: “Uy, người không muốn biết tên ta là gì sao?”

Ta quay lại đi đến cửa sổ xe, hỏi: “Người tên là gì?”

Nữ nhân nghiêng cổ lớn tiếng nói: “Ta tên Hà Phù. Không phải là không biết làm sao, là hoa sen mới nở.”

“A, hoa sen mới nở ta thật đúng là không làm gì được.” Ta muốn cười.

“Phi, ta cũng không muốn người không biết làm sao! Nhớ kỹ, nếu cảm thấy thân thể không khỏe, hãy đến bệnh viện kiểm tra, sau đó gọi điện thoại cho ta, thực xin lỗi đã đụng phải người.”

Ta tranh thủ thời gian chạy đi. Chạy được một quãng, nữ nhân sau lưng còn gọi theo: “Uy, uy, số điện thoại của ta……”

Lúc ta vừa trở lại quán bar, liếc mắt liền phát hiện trong sàn nhảy Đái Tân Ni đang nhẹ nhàng lắc mông, mái tóc vung vẩy, bộ dáng đầy vẻ kiêu ngạo, mê người. Trong đám người sôi trào, sự ưu thương nhân nhật trong mắt nàng không bị người khác để ý. Lòng ta tan nát, nhưng ta không thể tới an ủi Đái Tân Ni, ta không thể để cho nàng biết ta đã phát hiện bí mật của nàng, ta hi vọng Đái Tân Ni trước mắt ta vĩnh viễn là một công chúa kiêu sa.

Trang Mỹ Kỳ đột nhiên chạy đến trước mặt ta: “Ai nha, người chạy đi đâu? Tìm người khắp nơi, người mau đi xem một chút đi! Hình như không đúng.”

Trang Mỹ Kỳ lo lắng lôi kéo tay ta.

“Làm sao vậy?” Ta hỏi.

“La Tất cùng Đỗ Đại Duy đang phân cao thấp, đoán chừng tất cả mọi người đã uống quá nhiều.”

Âm nhạc đỉnh tai nhức khiến Trang Mỹ Kỳ phải ghé sát miệng vào tai ta, mùi rượu thoang thoảng trong miệng nàng treu chọc lỗ tai.

Không khí trong rạp số mười chín có chút quỷ dị, cơ hồ tất cả mọi người đang quan sát La Tất và Đỗ Đại Duy. Trước mặt hai gã là một thùng bia và hai chiếc cốc 500 ml. Trong chén không phải bia mà là màu vàng kim óng ánh của Whiskey Scotland.

Tất cả mọi người trong quán đều biết hai nam nhân này đang tiến hành một hội quyết đấu, quyết đấu trong quán rượu đương nhiên là đấu rượu.

Phương thức đấu rượu bình thường có hai loại, một là văn đấu, loại khác là vũ đấu. Văn đấu danh như ý nghĩa chính là so sánh nhã nhặn, mọi người so trí lực, so vận khí như chơi đoán số, đồ xúc xắc, đánh bài xì phé các loại trò chơi, thua phải uống rượu, đây là văn đấu. Còn Vũ đấu chỉ trần trụi so tửu lượng, người một ly ta một ly cho đến khi có người nhận thua, hoặc là say bất tỉnh nhân sự.

Mọi người bình thường đến quán bar chính là tìm kiếm sự khoái hoạt, vui vẻ nên không mấy người thích vũ đấu. Trừ phi thấy người nào đó không vừa mắt mà kẻ kia lại không phục, như vậy vũ đấu liền không tránh được.

Thực trùng hợp, La Tất xem Đỗ Đại Duy không vừa mắt, mà Đỗ Đại Duy cũng không phục hắn, vì vậy hai chiếc cốc vốn đựng bia ly đang bày ở trước mặt bọn họ. Đây thực sự là đời mạng người, một người rất khó một hơi uống hết 500 ml Whiskey.

Là nguyên nhân gì khiến La Tất cùng Đỗ Đại Duy sinh ra ý niệm quyết đấu? Người khác không nói, ta cũng đoán được tám chín phần, bởi vì cuộc quyết đấu này chính do ta xúi giục. Mặc dù có chút hèn hạ, nhưng ta vẫn thấy rất hả hê.

Kỳ quái chính là trong bầu không khí khẩn trương như thế lại có một người đang ngồi ngay ngắn giữa La Tất và Đỗ Đại Duy, nàng chính là Cát Linh Linh với dáng vẻ nhẹ nhàng như thường, phong tình vạn chủng. Nàng vừa nhìn Đỗ Đại Duy, lại liếc trộm La Tất một chút, tựa hồ cuộc quyết đấu này không quan hệ với nàng, nhưng mọi người đều biết cuộc quyết đấu này chính là vì Cát Linh Linh, mọi nam nhân đều hi vọng biểu hiện ra sự cường đại của giống đực trước mặt Cát Linh Linh.

Nghe nói, Khổng Tước trông nhìn thấy con Khổng Tước mái sẽ khoe ra bộ lông vũ sặc sỡ, chính là biểu hiện ra sự cường đại của nó. Động vật thể nào, nhân loại cũng như vậy, hưởng chi vẻ đẹp của Cát Linh Linh để bọn hắn quyết đấu.

Cát Linh Linh tối nay đang mặc bộ đồ dạ hội màu đen lộ lưng đủ để khiến tất cả nam nhân ở đây điên cuồng nuốt nước miếng, mỗi cái liếc mắt của nàng khiến cho người nhìn sẽ toàn thân nhũn ra, chỉ có một chỗ vô cùng cứng rắn.

Ta đã nhìn Cát Linh Linh lâu rồi, cho nên cũng cứng ngắt, cứng rắn đến lợi hại. Không biết là nguyên nhân gì, ta đột nhiên rất muốn chinh phục Cát Linh Linh, không quản là thủ đoạn gì, ta đều muốn nàng... Hắc hắc, ta bắt đầu tưởng tượng, rất xấu xa, rất vô sỉ, rất biến thái.

“Người đang nhìn đi đâu vậy?”

Trang Mỹ Kỳ ê ẩm hỏi, hiển nhiên nàng chú ý tới ánh mắt ta đang đảo loạn trên người Cát Linh Linh.

“A, xem bọn hắn uống rượu a! Xem đến cùng ai ngã xuống trước?”

Ta xấu hổ cười.

“Uy, ta gọi ngươi tới là để khuyên can, thế nào mà ngươi cũng đứng xem náo nhiệt? Uống hết như vậy ta sợ sẽ có chuyện không hay.”

Trang Mỹ Kỳ dán vào ta, cơ hồ đem bộ ngực của nàng đặt lên cánh tay ta. Trong đầu thăm kêu to, Trang Mỹ Kỳ nha Trang Mỹ Kỳ, ta hiện tại đang bị dục hỏa thiêu đốt, ngươi đừng bỏ thêm dầu vào lửa nha .

La Tất cùng đồ Đãi Duy đang giằng co, ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, không ai nguyện ý nhận thua, có thể thấy bọn hắn cũng sợ hãi một bát lớn Whiskey này. 500 ml dung lượng tương đương một chai bia bình thường. Một lần uống hết một chai bia cũng không khó, nhưng một lần uống xong một chai Whiskey như thế thì không phải người bình thường có thể làm được, ít nhất ta không thể làm được.

“Bọn hắn vừa mới uống à?”

Ta hỏi bên người Trang Mỹ Kỳ.

“Đúng vậy, mỗi người nửa bình, ta rất ít khi thấy Đồ Đãi Duy cùng người khác đấu rượu.” Trang Mỹ Kỳ gật gật đầu.

“Uống xong chỗ rượu này cũng không có vấn đề chứ?” Ta cười cười.

“Ngươi cho ta là tửu quỷ à? Một bát lớn như vậy thì ta chắc chắn phải hôn mê. Khi đó bị người ta phi lễ cũng không biết.”

Trang Mỹ Kỳ sóng mắt lưu chuyển, đôi mắt đẹp nhìn quanh, mùi rượu phun thẳng vào mặt ta. Lần này, ta không chỉ ngứa trên mặt, cả tâm cũng ngứa .

“Không phải ngươi nói tối nay muốn say sao?”

Nhìn Trang Mỹ Kỳ kêu gọi, lòng ta xao động

“Là muốn say nha, ta chỉ sợ say không về nhà được. Nếu như ngươi đáp ứng đưa ta về nhà, ta sẽ uống hết hai chén rượu kia.”

Trang Mỹ Kỳ cười đầy ẩn ý.

Ai! ta bỗng chốc hít một hơi. Kỳ thật, dù là ngu ngốc cũng biết Trang Mỹ Kỳ có ý với ta, nhưng ta tình nguyện giả ngu cũng không muốn xuyên phá tầng quan hệ này. Phải biết rằng, nếu như ta cùng Trang Mỹ Kỳ xảy ra quan hệ tình ái, hữu nghị giữa chúng ta liền tan thành mây khói. Đôi khi không thể chỉ có tình yêu, tình bạn cũng rất trọng yếu.

Không khí khẩn trương vẫn kéo dài, tựa hồ ai cũng không muốn phá vỡ cục diện bế tắc. Chỉ là Cát Linh Linh nói một câu khiến cuộc quyết đấu đẩy lên cao trào.

“Không uống được thì đừng uống, mọi người dừng lại ở đây thôi!”

Cát Linh Linh cũng uống không ít rượu, lúc nàng nói chuyện mang theo giọng mũi làm cho nam nhân nghe thấy toàn thân xộp giòn. Chỉ một câu này vào tai La Tất cùng Đồ Đãi Duy lại xảy ra phản ứng hoá học mãnh liệt.

Cái gì gọi là không uống được thì đừng uống? Có nam nhân nào ở thời khắc này nói không thể uống? Lúc này chỉ có nam nhân nhu nhược mới nói không thể uống, nhưng La Tất cùng đồ Đãi Duy đều là loại người coi trời bằng vung.

“La tổng, hay là ngươi nhận thua đi? Chiếc ‘Áo ảnh’ kia của ngươi rất không tồi, để ta xài một tháng, nhất định rất phong cách.”

Đồ Đãi Duy bắt chéo chân, dưới bụng dường như tùy thời đều vỡ ra.

“Hắc hắc, chiếc Ferrari của Đồ quản lý rất tốt, ta luôn mong có thể dùng xe Ferrari chờ đợi mỹ nhân như Linh Linh đi hóng mát, cảm giác nhất định cực kỳ đẹp.”

La Tất vừa nói, một bên chăm chăm vào mặt hạnh hàm xuân của Cát Linh Linh.

Nữ nhân rất thích được người khác ca ngợi, nữ nhân xinh đẹp càng ưa thích. Cát Linh Linh nở nụ cười, cười đến run rẩy cả người: “La tổng nói chuyện đừng chiếm tiện nghi lão công ta nhé!”

“Ha ha, sao dám? Sao dám?” La Tất cất tiếng cười to, cơ hồ át cả tiếng nhạc bên ngoài.

Bất quá, Đồ Đãi Duy tự cười không nổi . Hắn không phải kẻ ngốc, La Tất rõ ràng đang đùa giỡn Cát Linh Linh, sắc mặt hắn trở nên dị thường khó coi.

“La tổng đã vui vẻ như vậy, chúng ta hãy cùng uống hết cốc rượu này.” Đồ Đãi Duy cầm cốc bia cực lớn lên, Whiskey trong cốc đủ khiến người ta sợ hãi.

Whiskey Scotland là một loại rượu ngon hương vị thuần khiết, từ từ nhắm nháp là một loại hưởng thụ. Nhưng đáng tiếc, giờ này khắc này, cho dù bỏ tiền ra mời ta, ta cũng không uống. Bởi vì một lúc uống hết 500 ml Whiskey chẳng khác gì tự sát.

“Uống thì uống.” La Tất rất hào sảng, không nói thừa, ngửa đầu dốc cạn cốc rượu.

Dưới sự ủng hộ của mọi người, Đỗ Đại Duy đương nhiên không chịu yếu thế, cũng cắn răng dốc cạn.

“Oa !” đám người bạo động, mọi người trừng mắt xem một màn này, tất cả đều muốn biết ai sẽ gục trước.

Ta cảm giác La Tất tửu lượng hơn hẳn một bậc với Đỗ Đại Duy, nhưng La Tất sớm đã uống rất nhiều, mà Đỗ Đại Duy lại đến sau, hẳn dám can đảm khiêu chiến La Tất, ngoài sự điên cuồng, nhất định cũng hiểu được mình chiếm được thời cơ có lợi.

Bất quá Đỗ Đại Duy vẫn cảm thấy hối hận, La Tất bên kia hai ba ngụm liền uống xong một nửa.

Đỗ Đại Duy đồng tử co rút lại, hẳn đâm lao phải theo lao. Trước hơn chục cái nhìn soi mói, nếu như buông tha thì hẳn quả thực không còn mặt mũi lần lộn. Không có biện pháp, Đỗ Đại Duy chỉ có thể cố làm theo.

“Oa! La tổng tửu lượng thật tốt.....”

“Đỗ quản lý cũng lợi hại a.....”

Đám người bạo phát tiếng vỗ tay, cũng không biết những ngừng người này đang cổ vũ hay là đang đùa giỡn.

Ta rất muốn cười, bởi vì sắc mặt Đỗ Đại Duy càng ngày càng xanh, mà La Tất thì càng ngày càng hồng, cơ hồ biến thành màu gan heo.

Rốt cục, Đỗ Đại Duy cùng La Tất đều đặt chiếc cốc không xuống. Tiếng hoan hô đình chỉ, tất cả mọi người tĩnh chờ đợi kết quả. Thật khó tin, bọn hắn lại có thể uống sạch một chai Whiskey lớn.

Đỗ Đại Duy cùng La Tất đều trừng mắt nhìn đối phương, so với mắt trâu còn to hơn. Bất quá 10 giây sau, Đỗ Đại Duy ngã xuống.

La Tất vừa định cười, nấc lên một cái, cũng xụi lơ trên ghế sa lon.

Mọi người túm lại, luống cuống tay chân khiêng người đi giải rượu.

“Tiểu Quân, chúng ta khiêu vũ đi.”

Lão công say xỉn, Cát Linh Linh lại như không có việc gì, cầm tay Tiểu Quân hưng phấn chạy ra ngoài sân nhảy.

“Tỷ phu, ta đi khiêu vũ.”

Tiểu Quân ngoái nhìn ta, lại thấy Trang Mỹ Kỳ bên cạnh, sắc mặt cổ quái theo sát Cát Linh Linh chạy ra khỏi lò ghê.

“Tỷ phu? Ngươi... Ngươi kết hôn?”

Trang Mỹ Kỳ trừng lớn mắt hạt châu.

“Ách, cái này, cái này...”

“Hừ, ta phải cách xa ngươi một chút! nam nhân khi kết hôn là nguy hiểm nhất.”

Trang Mỹ Kỳ oán hận lắc đầu, kéo Phần Ước theo ra.

Ta tại cười khở, nhớ tới Đái Tân Ni của ta vẫn còn trong sân nhảy, ta lặng lẽ theo ra ngoài.

Trong sân nhảy điệu nhạc floorfler mà ta rất ưa thích làm các tế bào trong cơ đều muốn tung ra. Thấy Đái Tân Ni vẫn còn trong sân nhảy, ta cũng có hứng thú nhảy một khúc.

“i came to got down.so you better make it that.....”

Trong miệng ngâm nga ca từ bài hát, thân thể ta đã đến trước mặt Đái Tân Ni, bên cạnh nàng còn có một con mắt sâu sắc của Chương Ngôn Ngôn.

Thấy ta, Chương Ngôn Ngôn còn vụt ra một cái mị nhãn. Ta cảm thán nữ hài bây giờ thật là lớn gan, biết ta đang theo đuổi Đái Tân Ni, còn dám làm càn như thế trước mặt nàng, ta chỉ có thể nói ra hai chữ “bội phục”.

Nhưng Đái Tân Ni lại không một chút tức giận, trên da dẻ nàng đã chảy đầy mồ hôi, khuôn mặt kiều ngạo đã không còn vẻ ưu thương, thay vào đó là sự hưng phấn, phản nghịch, ta không thể tưởng được Đái Tân Ni cũng có lúc sôi nổi như thế, ta lại gần nàng, vận vẹo thân thể, cùng một chỗ lớn tiếng hét:“that is how we want it, floorfler that is how we need it.floorfler.....”

Đái Tân Ni nở nụ cười, nàng cắn môi, suồng sã nhảy mất với ta. Ta quả thực không thể chống đỡ được, tiểu đệ đệ đã vuron lên hoành tráng. Điệu nhạc còn chưa kết thúc, ta đã lòi Đái Tân Ni chạy đi.

Đái Tân Ni cười khanh khách, không ngừng hỏi:“Đi đâu vậy? Ngươi dẫn ta đi đâu vậy?”

Ta không trả lời, tìm một hàng ghế lô không có người. Rốt cục, ta phát hiện một chỗ, bên trong tối như mực. Ta đại hi, kích động kéo Đái Tân Ni vào, đóng cửa lại, tụ chăm chú ôm nằng.

Tay ta điên cuồng tuần tra trên người nàng, trong miệng điên cuồng mút vào đầu đầu lưỡi vừa mềm lại thom ngát, tay ta thậm chí mò tới vùng lông mềm như nhung.

“A....”

Trong không gian đen kịt chỉ có hơi thở của ta và Đái Tân Ni, khí tức đậm liệt.

“Chúc ngươi sinh nhật vui vẻ, chúc ngươi sinh nhật vui vẻ.....”

Đúng lúc đó, toàn bộ đèn trong lô ghế bật sáng. Bài hát chúc mừng sinh nhật đột nhiên vang lên, toàn bộ ghế lô chẳng những có người, hơn nữa rất nhiều người.

“Các ngươi là ai?”

Tiệc sinh nhật ngừng lại, có người lớn tiếng hỏi.

À? ta cùng Đái Tân Ni chấn động, nhìn nhau một cái, lập tức có một sự ăn ý, cùng nhau chạy. Ta kéo Đái Tân Ni chạy loạn bốn phía.

“Ha ha.....”

“Khanh khách.....”

Đái Tân Ni cất tiếng cười to, cười đến cười run rẩy cả người. Chạy hết mọi ngõ ngách, chúng ta ngừng lại. Không đợi tiếng cười của nàng dừng lại, ta lại hôn lên cặp môi đỏ mọng của nàng, cặp môi đỏ mọng như máu, như anh đào, nhưng ta trông như môi dưới thè lưỡi ra liếm. Trời ạ, ta muốn phát điên lên rồi! Nhìn chung quanh một chút không thấy có người nhìn, ta nhắc chiếc đai âu phục lên.

Âu phục của Đái Tân Ni rất vừa người, chặt chẽ bao vây cặp mông bự. Ta muốn nhắc vấy lên, thật có chút khó khăn, cũng may trong khi hôn hít Đái Tân Ni quên phản kháng, ta mới thuận lợi kéo vấy lên tận eo, lộ ra phần mông vừa tròn vừa lớn, cũng lộ ra một mảng lông mềm như nhung.

“Ngươi rất xấu, rõ ràng không mặc đồ lót ! Tân Ny, ngươi tốt khó chịu a!”

Ta hai tay bắt lấy bộ mông mảnh liệt chà xát.

“Mau để ta xuống, muốn cho người chúng kiến à!”

”Đái Tân Ni vừa then vừa vội.

“Không có người nào thấy. Hừ, không được cử động, quay mông lại.” Lý trí của ta đã biến mất, trong đầu toàn là ham muốn nhục dục.

“Không.” Đái Tân Ni hiểu rõ ý đồ bắt lương của ta, nàng hoa dung thất sắc, dốc sức liều mạng ôm ta không muốn quay người.

Ta bất đắc dĩ, chỉ có thể dùng ngón tay cho đã ghiền. Không thể tưởng được ngón tay ta vừa chạm đến khe mông, chỗ đó sớm trở thành một mảng đai dương mệnh mông, ta dám nói đùi nàng cũng dính dâm dịch. Thấy ta giật mình, Đái Tân Ni nắc cở đỏ bừng cả khuôn mặt. Hiển nhiên nàng đã động tình, chỉ là nàng còn muốn giữ lại sự rụt rè.

“Tân Ny, xoay người sang chỗ khác.”

Ta cắn lỗ tai nàng.

“Ta, chúng ta trở về đi !”

Đái Tân Ni ôm ta như bát trảo bạch tuộc, cái mũi phun ra nhiệt khí khiến ta cảm giác được nàng rất ham muốn, trở về làm gì? Ta đương nhiên tình tường, chỉ là ta đã không thể chờ đợi được.

“Không, không kịp nữa rồi.”

Ngón tay ta sờ trên phần môi dưới ướt át.

“Ta thật muốn cắn chết ngươi.”

Đái Tân Ni run rẩy, con mắt thỉnh thoảng đảo quanh đám người bên ngoài, sợ có ai đó đi tới. Kỳ thật chỗ chúng ta đứng là một góc chết, dù không ít người qua lại, nhưng không ai quá chú ý. Hơn nữa tại những chỗ điên cuồng như thế này, ai lại chú ý tới nơi âm u hẻo lánh như thế?

“Dù ngươi không cắn, ta cũng sắp chết, nhanh xoay qua chỗ khác.”

Ngón tay của ta lại tiến một bước. Lần này, ta chọc vào sâu hơn, trực tiếp trượt vào âm đạo. Chỗ đó càng càng ướt nhuận.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Trượt chân (1)

“Đừng, đừng sờ a.....”

Đái Tân Ni đột nhiên mềm oặt tựa trên người ta, hai tay vô lực rũ xuống, khuôn mặt nóng hổi đặt trên cổ ta, ta nhẹ nhàng xoay nhẹ thân thể nàng. Nàng uốn éo một hồi, rất không tình nguyện vênh chiếc mông đẹp lên. Mùi thơm xông vào mũi, nhuyễn ngọc dựa vào, ta men theo hai tay vòng qua xương sườn đặt lên bộ ngực cao ngất. Lần này, ta càng cẩn thận xoa nắn từng chút một, khiêu khích hai hột đào, dưới háng nhiệt lực đã đạt đến điểm sôi trào.

Đái Tân Ni bắt đầu rên rỉ, nhưng thanh âm của nàng nhanh chóng chìm trong không gian âm ỉ. Nhưng ta nhạy cảm phát hiện trong tiếng rên rỉ đó, Đái Tân Ni dù không phải ngằm đồng ý nhưng cũng đang ở vào trạng thái mê ly. Tận dụng thời cơ, ta lặng lẽ dùng một tat kéo khóa quần xuống. Một cây côn thịt cứng rắn nóng bỏng lẳng không rút ra, không thể chờ được mà lập tức trượt về phía khe mông tỉnh mạch ôn hòa ướt át.

“Ô, không muốn.”

Đái Tân Ni thân thể đột nhiên cứng ngắc, bởi vì quy đầu vừa thô vừa to của ta chọt khít cửa huyết.

Quả nhiên là đất hoang, dương vật của ta cơ hồ tìm không thấy khe hở tiến lên, nhưng ta biết rõ, huyết động mắt hờn ngay phía trước, chỉ cần vượt qua khe hở xung yếu là có thể hưởng thụ cảm giác mất hồn.

“Chúng ta trở về đi !”

Đái Tân Ni lại cầu khẩn.

“Ta đã đến cửa nhà rồi.”

Ta âm thầm cười trộm, hôn lên chiếc cổ mềm nhẵn của nàng. Hai tay ta càng thô lỗ, trong lúc Đái Tân Ni thở dốc, ta đột nhiên phát lực, hạ thân đâm vào phá tan hết thủy ngăn cản, đâm vào huyết động chặt khít.

Đái Tân Ni kêu rên một tiếng, thân thể cong lên, hai tay vịn lấy vách tường. Ta ngừng nghỉ một lát rồi lại tiếp tục tiến về phía trước, mỗi một phần một hào tiến lên đều khiến cho Đái Tân Ni kịch liệt run rẩy, phảng phất mặt đất cũng chấn động.

“Úc, Tân Ny, sào huyết ân ái của nàng thật chặt, ta giúp nàng làm nó lỏng ra được không?”

Ta phun ra những lời dâm tục xấu xa, khoảnh khắc thứ kia của ta hoàn toàn tiến vào, thân thể ta như muốn tan ra.

“Đau quá, ta chết mất! Ngươi về sau không được chê cười ta .”

Đái Tân Ni nức nở nghẹn ngào. Run rẩy vừa qua, nàng lớn tiếng quở trách. Bờ mông tròn kề sát bụng ta, ta cảm giác có một ít chất lỏng chảy ra, thò tay sờ, đúng là màu hồng của máu thủy, trong lòng lập tức tràn ngập trù mến.

“Ta không chê cười nàng đâu !”

Thanh âm ta vô cùng ôn nhu, ngay cả côn thịt rút ra dứt vào cũng rất ôn nhu. Đái Tân Ni lại có thể biết làm nũng: “Ngươi còn cười nữa! Ngươi cười ta là lão xử nữ, cười ta là đại sát tinh.”

“Ha ha, Tân Ny, ta yêu nàng chết mất.”

Trong lúc cười to, dương vật của ta theo tiết tấu âm nhạc chuyển động nhẹ nhàng, hoặc nặng hoặc nhẹ, hoặc nhanh hoặc chậm. Ta không biết lúc này Đái Tân Ni cảm thấy thế nào, dù sao ta đang tràn đầy sung sướng, sung sướng đến xương tủy. Theo ta thấy so với lý luận “ân ái trên giường” thì lúc tuổi còn trẻ dùng “đứng đây ân ái” càng thoải mái, càng kích thích.

“Có ngươi thể hiện tình yêu như ngươi sao? Đau chết ta mất, thực muốn cắt đứt cái thứ này! U’! chặt quá, chết mất.”

Tân Ný vắn eo quay đầu lại trừng mắt với ta định tỏ vẻ hung ác nhưng vô hạn nhu tình mặt ý đều phóng xuất ra.

“Đừng khản trương, buông lỏng chút, giống như khiêu vũ ấy.”

Ta thè lưỡi ra liếm cổ mỹ nhân, khẽ cắn vành tai của nàng, đầu lưỡi đảo qua tiến vào lỗ nhỏ, đối với mọi bộ phận trên người Đái Tân Ný ta đều tràn ngập hứng thú.

Đái Tân Ný dù sao cũng là xử nữ, nàng căn bản không có khả năng chống lại khiêu khích của ta. Run rẩy một hồi, nàng toàn thân nhuyển ra: “Chán ghét, dù sao đều cho ngươi rồi, trở về lại... Làm tiếp đi, để cho ngươi ta trông thấy không tốt.”

Ta cười xấu xa: “Có rất nhiều người đã chứng kiến á!”

“Cái gì? Lý Trung Hàn, ta chán ghét ngươi.” Đái Tân Ný lớn tiếng thét lên.

Ta ranh mãnh nói: “Nàng xem, lại có người nhìn lên, trông thấy bộ mông lớn của nàng.”

“Nhanh ngăn cản, nhanh ngăn cản đi.”

Đái Tân Ný thét lên, thật trùng hợp, giai điệu bài floorflir lại đến đoạn cao trào, âm đạo nàng đột nhiên co rút mãnh liệt. Ta mừng rỡ dị thường, bình thường nữ nhân rất ít khi đạt được khoái cảm trong lần thứ nhất, không thể tưởng được Đái Tân Ný đầu nhập như thế. Tại thời điểm cao trào, ta mãnh liệt dón vào một kích.

“A... Đái Tân Ný lần này thét lên rất đặc biệt.

“Thoải mái sao?” Ta rộng to.

“Chân mỏi quá, ôm ta một cái.”

Đái Tân Ný dựa lên người ta, khoái cảm cường đại tới như tia chớp, toàn bộ lực lượng tích lũy được tất cả xuất vào khe hở, tưới tiêu cho bãi đất hoang vừa mới khai khẩn.

Đái Tân Ný ngoại trừ thờ dốc cơ hồ không hề nhúc nhích, ta chỉ có thể không tình nguyện mà lặng lẽ rút lại côn thịt.

Quét mắt nhìn quanh, ta phát hiện có rất nhiều người đang nhìn, trong đó mơ hồ có một cái bóng nhìn rất quen mắt, có vẻ như là Chương Ngôn Ngôn, lại vừa giống như Phần Ước, nàng xem rất lâu.

Khi Trờ lại lỗ ghế số mười chín đã là quá nửa đêm, trong quán rượu dòng người vẫn như nước thủy triều, tiếng người huyền ảo, phi thường náo nhiệt.

Tại trước máy quay đĩa, ta phát hiện Chương Ngôn Ngôn, nàng cũng nhìn thấy ta. Có lẽ là có tật giật mình, có lẽ là xuân tâm kích thích, Chương Ngôn Ngôn vừa nhìn thấy ta lại vội vàng né tránh ánh. Hừ! Hôm nào phải thăm vấn nàng, ta thầm cười gian hai tiếng.

Không thấy bóng dáng La Tất, phòng chùng đã được đưa về nhà. Đỗ Đại Duy vẫn còn lằm bằm trên ghế sa lon.

Trong một hàng ghế vang lên tiếng cười nói không ngớt, Trang Mỹ Kỳ cùng ba nam nhân đang chơi đoán số uống rượu, Phần Ước bên cạnh đã có vẻ lung lay sắp đổ. Chỉ có Trang Mỹ Kỳ tựa hồ càng đánh càng hăng, càng uống càng có tinh thần, còn lớn tiếng thét to: “Đến, tiếp tục.”

Đái Tân Ný cũng trở về, nàng đi lại tập tễnh nhưng mặt mũi tràn đầy gió xuân. Ta muốn cười, chẳng lẽ đây là hiện tượng phá thân trong truyền thuyết?

“Chúng ta đi thôi, đã muộn rồi.”

Đái Tân Ný ánh mắt ôn nhu như nước: “Ừ.”

Ta cũng gật đầu, còn đưa một nụ hôn nóng bỏng.

Lúc này Trang Mỹ Kỳ đi về phía chúng ta, nàng cười hi hi lòi kéo Đái Tân Ný hỏi: “Như thế nào? Tân Ný phải đi sao?”

Đái Tân Ný gật đầu cười nói: “Đúng vậy a, hơi mệt một chút. Ngươi cứ tiếp tục chơi đi, dù sao ngày mai ta sẽ giúp ngươi, không đi làm cũng không có vấn đề gì.”

“Sao tự dung tốt như vậy? Mặt trời mọc phía tây à?”

Trang Mỹ Kỳ giật mình nhìn lại Đái Tân Ný, bất quá, nàng lập tức cười thần bí: “Ta biết, khi tình yêu cuồng nhiệt thì tâm trạng luôn đặc biệt tốt.”

Đái Tân Ný ngượng ngùng, ngoài miệng không thừa nhận cũng không phủ nhận, nhưng bình thường không phủ nhận tương đương với cam chịu. Ta tâm ngọt như mật.

“Được rồi, được rồi, các ngươi đi mau! Đừng có ở đây liếc đưa tình á! Buồn nôn chết mất.”

Trang Mỹ Kỳ hô to không chịu được.

“Còn chưa tính tiền à?” Ta nhỏ giọng hỏi.

“Không cần. Ngươi xem, buổi tối hôm nay toàn bộ do tên hói đầu kia bao hết.”

Trang Mỹ Kỳ chỉ cho ta một nam nhân hói đầu trong góc.

“Chúng ta đi trước vậy?”

Ta cảm kích nhìn Trang Mỹ Kỳ, cũng không hỏi tên kia là ai, chỉ có thể bội phục thủ đoạn Trang Mỹ Kỳ đối phó kẻ ngốc.

“Đồng dài quá, nhớ rõ ngày mai giúp ta xin phép nghỉ là được rồi.”

Những lời này là nói với Đái Tân Ni.

Ta cùng Đái Tân Ni đang muốn đi, vừa vặn Cát Linh Linh kéo Tiểu Quân ra. Ta vội bảo nàng

“Đi thôi, Tiểu Quân, hôm nay cũng nên chơi vậy thôi.”

“Nhanh vậy sao? Ta còn muốn chơi nữa.”

Tiểu Quân vẫn chưa thỏa mãn, đôi mắt hạt châu của nàng loạn chuyển trên người Đái Tân Ni.

“Tiểu Quân, đã muộn rồi, hôm nào Linh Linh tỷ lại dẫn ngươi đến chơi được không?” Cát Linh Linh cợt nhả chiếc mũi Tiểu Quân.

“Ừ, được.” Tiểu Quân ngoan ngoãn gật đầu.

“Ồ! Ta là tỷ phu của ngươi, chẳng lẽ ta còn không có tác dụng bằng Linh Linh tỷ sao?”

Ta kỳ quái nhìn Tiểu Quân.

Tiểu Quân tròn mắt: “Đúng là như vậy.”

Ai! thực khiến ta tức chết.

Tiểu Quân ngoan ngoãn theo sát ta cùng Đái Tân Ni, vừa muốn lên tắc xi, lại nghe Cát Linh Linh hô to: “Uy, ai giúp ta kéo Đại Duy lên?”

Heo mập đương nhiên phải do đồ tể khiêng đi, đáng tiếc bên cạnh ta chỉ có hai vị nữ nhân nũng nịu. Không có biện pháp, ta chỉ có thể biến thành đồ tể. Dưới sự trợ giúp của vài người, chúng ta cuối cùng cũng khiêng được Đỗ Đại Duy lên xe. Thân thể béo ú của hắn vừa đặt xuống liền chiếm toàn bộ băng ghế phụ.

Ta vừa định rời đi, Cát Linh Linh lại quát lớn: “Cũng phải có người đỡ Đại Duy lên lầu a? Lý Trung Hàn làm phiền ngươi chút nữa.”

Ta giận dữ, nghĩ thầm ta khiêng giúp giờ cái đầu heo mập này lên xe đã là cho ngươi mặt mũi lắm rồi, vậy mà còn muốn ta diu hắn lên lầu? Trong lòng vạn phần không muốn, ngoài miệng do dự nói: “Tiểu Quân nàng.....”

“Tỷ phu, ta cùng Tân Nỵ tỷ trở về là được rồi, ngươi đi giúp Linh Linh tỷ đi a !”

Tiểu Quân đột nhiên chen vào khiến ta tức giận đến ngứa răng. Không có biện pháp, ta chỉ có thể bày bộ mặt tràn đầy gió xuân cười khổ với Đái Tân Ni.

Đái Tân Ni nhìn chằm chằm Đỗ Đại Duy trong xe, cũng nhân dịp nói với ta: “Ta cùng Tiểu Quân cùng trở về là được, ngươi yên tâm.”

Ta nhìn ra được vẻ tươi cười của nàng rất khó coi.

Ta rất bất đắc dĩ, đành phải ngồi vào Ferrari. Bởi vì đây là xe thể thao, chỉ có hai chỗ ngồi, ta chỉ có thể ôm Đỗ Đại Duy chen vào trong xe, thật sự là khó chịu đến cực điểm.

“Ông !”

Chiếc xe lướt đi rất nhanh nhưng vị trí ngồi lại không thoải mái, tiếng ông ông phát ra trong xe khiến ta bắt đầu ngủ gật, ta thật sự quá mệt mỏi, toàn thân đau nhức, đoán chừng lúc bị chiếc xe kia đâm cũng không nhẹ. Không biết vì sao, ta lại nghĩ tới nữ nhân trong xe kim quy, ánh mắt nàng so bầu trời ánh sao sáng còn muốn sáng hơn.

“Tiểu Quân rất đáng yêu, rất đơn thuần.”

Bên cạnh ta Cát Linh Linh bắt đầu mở lời.

“Ừ.” Ta khốn khổ cực kỳ, mí mắt cũng sắp nâng không nổi. Cho dù là siêu cấp đại mỹ nữ đang nói chuyện, cũng khó tiêu tan cơn buồn ngủ của ta.

“Bất quá, ta muốn cảnh cáo ngươi, ngàn vạn đừng đánh chủ ý lên người Tiểu Quân.” Cát Linh Linh lạnh lùng nói.

“Hà?”

Ta nhất thời không kịp phản ứng, bất quá, lập tức kinh hãi: “Ngươi nói gì? Linh Linh tỷ?”

“Hừ, Tiểu Quân là tiểu di của ngươi, tỷ phu như ngươi ngoại trừ quan tâm nàng còn phải bảo hộ nàng, ngàn vạn lần không được có hành động không chính đáng với Tiểu Quân. Nếu ngươi dám, ta là người thứ nhất không buông tha ngươi.”

Cát Linh Linh hạ kính xe xuống, để cho gió đêm thổi tan mùi rượu đục ngầu trong xe.

“Tuyệt đối không có việc này.”

Tuy chột dạ, nhưng ta vẫn phải cực lực phủ nhận.

“Hừ, ngươi cho rằng ta là kẻ ngốc sao? Có loại nam nhân nào ta chưa thấy qua? Ta nhìn ánh mắt ngươi xem Tiểu Quân là biết rõ ngươi muốn gì.” Cát Linh Linh trừng mắt với ta.

“Linh Linh tỷ, ngươi nhất định lắm rồi.”

Ta đâu chỉ là gạt mình? Quả thực là khiếp sợ. Nghĩ thầm Cát Linh Linh này không chỉ hung hãn, còn rất tinh tế, trước kia thực đã đánh giá thấp nàng.

“Ta không làm, người làm là ngươi. Ta khuyên ngươi đừng sinh ra ý niệm loạn thất bát tao. Ngươi hãy nghe cho kỹ, ta đã nhận Tiểu Quân làm muội muội kết nghĩa. Chuyện của nàng ta nhất định phải xen vào, đừng tưởng rằng chỉ là sự tình trong nhà ngươi.”

Cát Linh Linh dùng giọng điệu giáo huấn nói với ta.

“Linh Linh tỷ.....” Ta còn muốn nói xạo.

“Được rồi, không cần giải thích, ngươi tự trọng là được. Nam nhân phong lưu không kỳ quái, nhưng ngàn vạn đừng quá quá phận. Ngươi vừa rồi cùng Đái Tân Ni thân mật như vậy, nếu Tiểu Quân thấy thì sao? Ngươi thật không sợ Tiểu Quân đem chuyện của ngươi nói cho tỷ tỷ nàng biết sao?”

Cát Linh Linh liên tục chất vấn ta, ta chỉ có thể cười khổ, cái vai tỷ phu và tiểu di vẫn phải diễn tiếp thôi.

Đỗ Đại Duy chẳng những béo còn hôi nách, giờ lại thêm mùi rượu đầy người, ta thiếu chút nữa muốn nôn ra, thật khó lý giải Cát Linh Linh thấy thế nào mà có thể kết duyên với Đỗ Đại Duy. Ta vụng trộm đánh giá lại nàng.

Chiếc Ferrari rốt cục cũng dừng lại trước một khu biệt thự, ở đây có núi có nước, phong cảnh trang nhã, đúng là chỗ không dành cho kẻ nghèo.

Ta cùng Cát Linh Linh nửa kéo nửa vịn đẩy Đỗ Đại Duy đi vào phòng khách rộng rãi. Lúc toàn bộ ngọn đèn bật sáng tấp, ta bị vẻ lộng lẫy xa hoa chấn nhiếp! Đây đúng là chỗ của kẻ có tiền. Ngoại trừ sự hâm mộ cực độ, ta còn có chút tự ti. Nghĩ thầm để đạt đến cuộc sống như thế, không biết ta còn phải phấn đấu bao nhiêu năm nữa? Có lẽ là cả đời cũng không cách nào đạt được.

“Trước tiên đặt hần lên ghế sa lon.”

Ta đẩy Đỗ Đại Duy lên ghế như vát một cái bao tải, trong miệng thở ra hồng hộc.

“Ngươi ngồi nghỉ một lát. Cái đầu heo này thật nặng chết người.”

Cát Linh Linh oán khí trùng thiên, nghe nói nữ nhân trở thành oán phụ là vì tình ái không cân đối. Nàng cũng chẳng buồn quan tâm nữa, ngược lại lấy hai cốc nước khoáng. Ta cũng không khách khí, trực tiếp ngồi nghỉ trên ghế sa lon. Màu da vàng nhạt trên ghế sô pha rất thoải mái, thân thể ta đặt lên, vừa vặn có thể thương thức Cát đại mỹ nhân ở đối diện. Có lẽ là thư giãn sau rượu, cũng có lẽ do mệt mỏi, tư thế của nàng cũng không hợp trang, cặp đùi thon tròn tự nhiên tách ra, mớ hồ có thể chứng kiến một ít xuân quang, chân dài lóa ló có một loại hấp dẫn khó tả. Dưới ánh đèn, có thể thấy ngoài bộ đồ dạ hội trên người thì nàng không mặc gì bên trong, theo nhịp thở dốc phập phồng khiến hai điểm lồi trước ngực cũng nhấp nhô lên xuống.

“Đến, uống nước.”

Cát Linh Linh rót ta chén nước, trở lại ngồi đối diện trên ghế, một bên uống nước, một bên cời giày cao gót. Dây giày tinh tế quấn quanh mắt cá chân non mịn cùng bắp chân phấn bạch, ngón chân sơn hồng quả thật quá hoàn mỹ.

“Cám ơn Linh Linh tỷ.”

Ta kỳ quái nữ nhân cời giày cũng có thể ưu nhã như thế, phảng phất không phải là đang cời giày, mà là đang cời quần áo.

“Ngươi tới công ty mới hai năm, không biết ở đây nước sâu bao nhiêu. Ngươi ngàn vạn không nên đơn giản tin tưởng người khác, kể cả bây giờ ngươi

đang theo đuổi Đái Tân Ni.”

Đang nói chuyện, Cát Linh Linh cúi gầy xuống, một chiếc chân ngọc tuyết trắng phấn nộn hiện ra tại trước mắt ta, ta lập tức tìm đập thỉnh thịch.

“A? Linh Linh tỷ có thể nói rõ cần phải cẩn thận gì cơ?”

Trải qua buổi tối nghe lén Đái Tân Ni cùng Đỗ Đại Duy nói chuyện, ta đã tin tưởng vững chắc Đái Tân Ni, vô luận người nào cũng không thể châm ngòi ly gián giữa ta với nàng. Ta có ý hỏi Cát Linh Linh chỉ đơn giản là muốn trò chuyện cùng Cát Linh Linh.

“Nói cho người biết không sao cả, dù sao người cũng là người có vợ, Tiểu Quân cũng như muội muội của ta, ta sẽ nói cho người biết một ít bí mật.”

Cát Linh Linh lại cúi bỏ một chiếc giày. Lúc này nàng hai chân lóa lỏ, dẫm lên sàn gạch lạnh buốt, ta thật lo lắng hai chiếc chân nhỏ sắp bị hư mất.

Cát Linh Linh suy nghĩ, lại tiếp tục nói: “Đái Tân Ni cùng Chu Cửu Đồng quan hệ không tầm thường, hiện tại công ty kt chuẩn bị cử hành đại hội cổ đông, chỉ sợ Đái Tân Ni là do Chu Cửu Đồng phái tới để lung lạc tình anh trong công ty. Cái lão Chu Cửu Đồng này cứ muốn ôm vị trí tổng giám đốc không đi. Ai! Đã hơn sáu mươi rồi, ung thuận giao quyền cho người trẻ tuổi mới phải chứ, còn mình đi du lịch hưởng phúc mới tốt.”

“Ta cũng có thể coi là tình anh sao?”

Ta không yên lòng, nghĩ thầm lời nói của Cát Linh Linh sao có vẻ giống với Đỗ Đại Duy?

“Người cũng không tệ lắm, trước kia lúc người còn ở phòng kế hoạch, Đại Duy thường xuyên nhắc tới người trước mặt ta, nói người là nhân tài. Người xem lần này Tiểu Quân muốn vào công ty, hẳn không nói hai lời đã lập tức giúp người. Hai ngày nữa phát lương, Tiểu Quân ngoại trừ hưởng một ít phụ cấp còn có thể được nhận toàn bộ ngạch tiền lương, đây đều là Đại Duy đặc biệt chiều cô.”

Cát Linh Linh xếp bằng chân trên ghế sa lon, hai chân đóng chặt đến một khe hở cũng không có, chớ nói chi là xuân quang, ta có chút thất vọng.

“Vậy ta nên làm cái gì bây giờ?” Ta đành bày ra bộ dạng khiêm cung.

“Người cứ giữ vững lập trường đứng về phía chúng ta. Ta có thể nói cho người biết, Đại Duy nhà ta nhất định sẽ giúp người tạo dựng vị trí trong công ty. Người sẽ có được rất nhiều tiền, rất nhiều nữ nhân, so với Đái Tân Ni còn tốt hơn.”

Cát Linh Linh đôi mắt đẹp chăm chăm vào ta, lời nói ôn nhu uyển chuyển tựa như cho ta mê hồn thang, nhưng lúc này ở trong lòng của ta, không có nữ nhân nào có thể lay động vị trí Đái Tân Ni. Lời nói của Cát Linh Linh khiến ta sinh lòng cảnh giác, tâm niệm cấp chuyển, chẳng lẽ Cát Linh Linh hôm nay là cố ý để làm thuyết khách hay sao?

“Ta biết, Lý Trung Hàn ta được Đỗ quản lý dẫn dắt, nhất định uống nước nhớ nguồn, có ơn tất báo. Sau này vô luận là việc công hay việc tư, chỉ cần Đỗ quản lý cần, ta Lý Trung Hàn nhất định hết sức hoàn thành.”

Ta ngoài mặt biểu đạt trung thành, trong lòng lại cười lạnh, hừ, ta muốn cho Đỗ Đại Duy đi chết đi! Hẳn giúp ta rửa chân ta còn ngại hấn tay bẩn.

Cát Linh Linh nở nụ cười quyến rũ: “Xem ra người chẳng rất trung hậu, ta rất thích nam nhân như vậy, Đại Duy cũng thích có bằng hữu như người vậy.”

Cát Linh Linh dừng một chút, đột nhiên đổi chủ đề, có chút mập mờ nói tiếp: “Người là nam nhân, có đôi khi tịch mịch sẽ muốn nữ nhân. Lão bà người lại không ở bên, cho nên người tìm nữ nhân làm bạn cũng bình thường, nhưng đừng đem con mắt hướng vào Tiểu Quân, Tiểu Quân dù nói thế nào cũng là tiểu di của người, trong công ty nữ nhân xinh đẹp rất nhiều, ta cảm thấy có vài nữ nhân không tệ.”

Ta không thừa nhận cũng không phủ nhận, bất quá, đối với những cô gái Cát Linh Linh giới thiệu lại cảm thấy hứng thú, trong lòng thật sự có điểm hồi hộp chờ đợi. Amen! Ta thật sự mong chúa Giê-xu lão nhân gia sám hối, sao đây trong đầu ta toàn là những chuyện phong lưu.

Nghĩ ngợi lung tung, ta nhin không được cười hỏi: “Những nữ hài trong lời Linh Linh tỷ là ai vậy?”

“Phản Ước cùng Chương Ngôn Ngôn, người thích người nào? Chớ nói với ta là cả hai người đều thích nhé!”

Cát Linh Linh cười rộ lên, cười đến mức khiến ta cũng xấu hổ, lại nhìn điệu cười của nàng thật sự là hành hạ chết ta.

“Linh Linh tỷ, nói thực cả hai ta đều thích. Nhưng chỉ là ưa thích mà thôi, không có ý tứ gì khác.”

Làm cho mình có vẻ rất ngây thơ, kỳ thật ta hận không thể đem cả hai tiểu nữ hài đáng yêu đều làm của riêng.

“Khanh khách, người thật đúng là thẹn thùng. Ta biết rõ nam nhân ở độ tuổi như người đều thích những cô gái nhỏ tuổi hơn một chút, Phản Ước cùng Chương Ngôn Ngôn dù thế nào cũng chênh lệch so với Trang Mỹ Kỳ và Đái Tân Ni. Nếu như người thích một người trong hai người họ cũng đừng có thẹn thùng, hãy nói ra, Linh Linh tỷ giúp người.”

“Việc này, việc này..... Sẽ không phiền toái Linh Linh tỷ. Không chừng ta thích người ta, người ta lại không thích ta. Ta mặt mỏng, thật không chịu nổi mặt.”

Trong lòng thầm nể to Cát Linh Linh đúng là ngốc, chính là ta ưa thích loại nữ nhân thành thực như là người vậy. Ai! Cát Linh Linh, người biết ta thích

ngươi sao? Ngươi có thể mở hai chân ra một chút hay không?

“Ha ha, nhìn ngươi hơi ngốc nghếch, không thích nói chuyện, trong công ty cũng không linh hoạt. Nhưng theo ta được biết, nữ hài tử thích ngươi không ít, cả Phàn Ước cùng Chương Ngôn Ngôn đều đã nói với ta là thích ngươi đó! Đặc biệt là Chương Ngôn Ngôn, thường xuyên nhắc tới ngươi. Nhưng có vài người sau khi biết ngươi có lão bà đều rút lui. Lý Trung Hàn ngươi cũng ngốc thật đó, chẳng lẽ ngươi định lừa gạt mọi người nói Tiểu Quân là muội muội của ngươi sao?”

Cát Linh Linh thở dài.

“Ha ha.....” Ta gượng cười hai tiếng, có chút dở khóc dở cười. Tiểu Quân vốn là thân biểu muội của ta, chỉ vì một lần hồ ngôn loạn ngữ lại khiến ta mất đi nhiều nữ tử như vậy. Liên tưởng tới Trang Mỹ Kỳ cũng đột nhiên lãnh đạm với ta, ta không khỏi tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi. Càng nghĩ càng thấy tức, âm thầm lên kế hoạch nhất định phải bắt nàng lại, hảo hảo mà gãi ngứa nàng, gãi gãi bầu vú to của nàng.

“Ngươi cũng đừng thất vọng, rất nhiều nữ hài không quan tâm cái gì thiên trường địa cửu, chỉ cần ngươi đối tốt một với nàng chút thì dù ngươi là có lão bà, người ta cũng không quan tâm.”

Cát Linh Linh hé miệng cười.

“Không dám, không dám, cũng không biết có nữ hài nào đàn như vậy.”

Ta tranh thủ thời gian uống một cốc nước lớn để ngăn lại nụ cười trộm. Ta không muốn làm cho Cát Linh Linh trông thấy bộ dạng ta mở cờ trong bụng từ lời của Cát Linh Linh xem ra nữ hài kia chín phần là Chương Ngôn Ngôn.

Cát Linh Linh trừng mắt với ta: “Sao có thể nói là đàn được? Đó là dám yêu dám hận, là có cá tính! Hừ! Thật sự là cổ hủ, cô bé này? Là Phàn Ước á!”

“Phàn Ước?”

Ta quá ngạc nhiên đến nổi nước trong miệng toàn bộ phun ra.

“Kích động phải không? Ha ha.....”

Trông thấy ta chật vật, Cát Linh Linh cười rộn ràng, cũng không sợ kinh động đến Đồ Đại Duy say rượu.

“Không phải vậy.” Ta dùng bàn tay lau sạch lấy khoe miệng, xấu hổ nở nụ cười ngưng ngừng với Cát Linh Linh.

“Cho ngươi, đây là số điện thoại cùng email của Phàn Ước. Ngày mai là sinh nhật nàng, ngươi xem rồi tự xử lý đi ha!” Cát Linh Linh đưa cho ta một tờ giấy nhỏ.

A! trong lòng ta đại hi. Trước mắt ta hiện lên một dáng người lung linh, trước lời sau lờ, mỗi nụ cười hay một cái nhăn mày đều không thua gì U Lan tiểu mỹ nữ. Bất quá ta không thể lộ ra vẻ mừng rỡ, vẫn cố tỏ ra thành thật như cũ: “Cái này..... Hình như không tốt lắm đâu?”

“Như thế nào? Ngươi một đại nam nhân lại không dám sao? Thiệt là, mau cầm đi! Không bằng cả tiểu nữ hài, nhớ rõ ngày mai đưa một lễ vật cho người ta.”

Cát Linh Linh một mực nhét tờ giấy nhỏ vào tay ta. Ta còn có thể nói cái gì đây? Đây không phải là điều ta chờ đợi sao? Có thể có một tiểu nữ hài xinh đẹp khâm phục ta, đó là ước mơ lý tưởng của nam nhân. Ta đã từng nghĩ phải phấn đấu cả đời mới có thể đạt được, tuyệt đối không ngờ tới nhanh như vậy đã đến trước mắt. Trong lòng một trận cuồng hi, hận không thể đem tờ giấy nhỏ kia đoạt lấy.

Thế nhưng đột nhiên phát sinh một việc nghiêm trọng ngoài ý muốn, quả thật quá nghiêm trọng. Cát Linh Linh đi chân trần tới chỗ ta, nàng không lưu ý ta chỗ nước ta vừa rồi phun ra. Cát Linh Linh vừa dẫm lên chỗ gạch ướt kia lập tức trượt chân một cái, toàn bộ thân thể nhỏ nhắn bay nhào tới chỗ ta.

A! Thượng đế a, ngươi có phải là thân thích của ta hay không!”

Cái tốc độ ánh sáng này lập tức gây ra một chuyện làm ta không kịp chuẩn bị, càng làm ta kinh hi. Sau một tiếng hô to duyên dáng, lập tức làn gió thơm xông vào mũi, một cổ thơm ngào ngạt thân thể nhào lên người của ta, ta vô ý thức khép hai tay lại, chăm chú ôm Cát đại mỹ nhân vào lòng. Chỉ một giây đồng hồ, ta đã cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại.

“Ai nha, may quá! Đây, ngươi nhanh bỏ ta ra.”

Trong ngực Cát Linh Linh đang luống cuống tay chân, thân thể mềm mại không ngừng uốn éo. Ta đầu óc như trống rỗng, hai tay run rẩy cảm nhận mặt lưng ngọc lỏa lồ bóng loáng. Ta không dám sờ loạn, bởi vì trong ánh mắt bối rối của Cát Linh Linh đã hiện lên một ít sát khí, ta sợ hãi, tranh thủ thời gian buông tay.

“BA~ !”

Trên mặt ta một hồi nóng bỏng, từ bé đến giờ đây là lần đầu tiên ta bị người khác tát. Dù trước mắt ta là một nữ nhân rất đẹp, nhưng con giận vẫn khó có thể chịu được.

“Người lập tức cắt đi cho ta.”

Cát Linh Linh xấu hổ như quả táo chín mọng, trông mắt hung hãn như một lưỡi dao sắc bén. Ta biết, nàng nhất định hận không thể chặt ta ra từng khúc.

Ta không nói gì, cúi đầu. Như một tên trộm bị người ta phát hiện hốt hoảng trốn tránh.

Đêm khuya con đường bốn phía im ắng, đừng nói tắc xi, ngay cả một bóng người cũng không có. Khu biệt thự này tuy không phải ở vùng ngoại thành, nhưng cách chỗ ta ở rất xa, ngồi Ferrari còn phải mất hơn 10 phút, hai chân ta thật không biết phải đi tới khi nào? Đang uể oải vạ phần, một chiếc xe chạy như bay tới, ta dừng lại xem xét, đây không phải một chiếc Ferrari sao?

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Xuất thành ý xin lỗi (1)

“Lên xe.” Cát Linh Linh quát lên.

Ta do dự một chút, cuối cùng vẫn lên xe.

“Ông!” động cơ Ferrari lại phát ra âm thanh ông ông đặc biệt. Nhưng lúc này nó khiến ta không hề cảm thấy thoải mái. Ta không dám nói gì, cũng không dám thờ ơ. Trên mặt đã hết đau, nhưng trong lòng buồn bực muốn chết. Cát Linh Linh cũng không nói chuyện với ta, ta dùng khóe quan sát nàng, phát hiện nét mặt nàng lạnh lùng tới cực điểm. Ta cảm thấy thập phần ủy khuất, thậm chí nghĩ có thể trách ta sao? Là người nhào về phía trước mà.

“Cũng không thể toàn bộ trách người, là ta không cẩn thận.”

Cát Linh Linh nói chuyện, nhưng ngữ khí lạnh như băng.

Cái gì vậy? Đây là xin lỗi sao? Không giống. Trách cứ sao? Rất giống. Ta vẫn không nói lời nào, lúc này ta cái gì cũng không muốn nói.

“Đây là số điện thoại của Phan Ước, người có đi hay không thì cho người ta một câu trả lời thuyết phục.”

Cát Linh Linh nhét tờ giấy lên người ta. Ta không nói gì, tờ giấy cũng không cầm, trong lòng lại nghĩ nhanh về nhà, tắm rửa rồi ngủ một giấc.

Cát Linh Linh hừ lạnh một tiếng, cũng không nói thêm gì nữa, trong xe là sự yên lặng.

Ferrari chạy như bay trên con đường trống trải, bởi vì tốc độ quá nhanh, mắt ta dần dần phóng đại, ta hoảng sợ nói: “Có thể chậm một chút hay không?”

“Nhìn bộ dạng người chẳng có chút phong độ nam nhân, hừ !!”

Cát Linh Linh hừ lạnh một tiếng. Không những không giảm tốc độ mà còn nhấn ga, chiếc Ferrari phóng đi như viên đạn giống bay khỏi nòng súng.

Cây cối, phòng ốc..... tất cả như bay ngược lại, ta sợ tới mức trái tim như muốn tung ra, vội vàng buộc dây an toàn, rống lên: “Chậm một chút! Chậm một chút ! Ta sai rồi! Ta sai rồi còn không được sao? Ta mới hai mươi sáu, còn không muốn chết.”

Đáng tiếc, lời xin lỗi thành khăn của ta không thể đổi lấy thương cảm của Cát Linh Linh. Nàng vẫn không nói gì, ngay cả lúc quẹo hay qua đèn đỏ cũng không giảm bớt tốc độ. May mắn lúc này trên đường rất thưa thớt, bằng không thì ta sẽ bị chết rất oan. Nhớ tới những mỹ nữ như Phan Ước cùng Chương Ngôn Ngôn còn chưa có của được đa phải chết, ta sẽ trở thành quỷ oan. Thời khắc nguy hiểm ta còn muốn của nữ nhân, xem ra sắc tâm đã lan đến xương tủy.

“K-Í-T...T” Một tiếng phanh trầm đục vang lên, xe rốt cục ngừng lại, ngực ta thờ hên hên muốn nôn, sắc mặt trắng bệch.

“Đến rồi.” Cát Linh Linh bỏ một câu.

Ta lấy lại bình tĩnh, quay đầu nhìn về mặt vô sự của Cát Linh Linh, nhìn không được hỏi nàng một câu: “Người có phải bị điên hay không?”

Cát Linh Linh sắc mặt kịch biến, tư lông mày hạ bắn ra hai đạo hàn quang, nàng hung dữ chất vấn ta: “Người dám mắng ta bị điên?”

Lời còn chưa dứt, Ferrari động cơ lại khởi động, âm thanh ông ông quen thuộc lần nữa vang lên. Ta còn chưa kịp phản ứng, chiếc xe lại lao đi. Lần này Cát Linh Linh càng thêm điên cuồng, càng không kiêng nể gì cả. Nhiều lần gia tốc, quẹo vào, thậm chí còn nhiều lần phanh gấp, chỉ sau gần gần bảy phút, tại một nơi trên con đường nhựa, một người trẻ tuổi đáng thương phải chịu sự tra tấn kinh khủng từng ngum từng ngum nôn mửa, phảng phất như là cả thức ăn từ ba tháng trước. Người bất hạnh này chính là Lý Trung Hân ta.

Trên con đường cái yên ngoại trừ âm thanh nồn mưa của ta, thì chỉ còn nghe được một tiếng cười như chuông bạc. Giờ này khắc này, tiếng cười đó vào tai ta tựa như là ác ma rên rỉ.

“Oe..... Oe.....” Ta vẫn còn nồn mưa, đã nồn ra 10 phút, nhưng trong cơ thể ta vẫn phiên giang đào hải như cũ.

“Lý Trung Hàn, ngươi hãy nghe cho kỹ ! Trên thế giới này, kẻ dám mắng ta mà không bị trừng phạt còn chưa có đâu thai.” Cát Linh Linh đắc ý cười to, nằng rất vui vẻ, ném ra một bao khăn tay, nằng cười chiếc Ferrari nghênh ngang rời đi.

Ta phần nộ nhất lên một cục đá lên, lung lay đứng lên, dùng toàn bộ khí lực ném về phía chiếc Ferrari đang biến mất. Trong miệng mắng to: “Ngươi là đồ điên, ba tám thói tha, chỉ lát nữa ngươi tông xe đầu vờ tung tóe như chiếc đầu heo bị đập nát. Oe..... Oe.....”Ta lại nhờ ra.

Cảm giác như chỉ mới ngủ 10 phút, ta chợt mở mắt ra, trời đã sáng choang. Ta không phải tự nhiên tỉnh , là cái mũi bị chọc ngứa mới tỉnh, chính là có người dùng mấy ngón tóc tỉnh tê trên chọc trong lỗ mũi của ta.

“Vừa thắng chức ngươi đã muốn đi muộn hả?”

Trước mắt ta, Tiểu Quân ngồi xồm trên ghế sofa, hai tay không ngừng vung vẩy, cặp mắt to nháy nha nháy. Ta chớp một cái, híp mắt nhìn đôi gò trước ngực mà thầm than: Cô gái nhỏ này đã trở thành tiểu ma nữ câu hồn thể này, hai năm nữa còn không biết sẽ đến cỡ nào? Chỉ sợ sẽ sáng ngang với Cát Linh Linh.

“Ừ, nhấn Tân Ny xin nghỉ cho ta hôm nay, cả buổi nữa.”

Ta cũng không phải người sắt, cảm giác toàn thân đau đớn, hơn nữa còn ngọt ngọt khó thở, đầu vầng mắt hoa.

“A, không phải Đái thư ký, mà là Tân Ny. Thân mật nhĩ!”

Tiểu Quân ánh mắt giảo hoạt bắt đầu chớp động.

“Đồng dài quá, để cho ca ngủ thêm chút nữa.” Ta lại ngả đầu xuống.

“Không cho phép ngủ, ta còn chưa hỏi xong, hỏi xong mới được ngủ tiếp!” Tiểu Quân bắt khuất, tính nằng đã muốn thứ gì thì chín con trâu cũng không kéo được. Ta cũng thực bất đắc dĩ, hít sâu một hơi, thờ dài:“Chờ ngươi hỏi xong, ca còn ngủ được sao?”

“Ta mặc kệ! Ta chưa hỏi xong, trong lòng vô cùng khó chịu. Để ta khó chịu, không bằng ngươi khó chịu.” Tiểu Quân đắc ý, lớn tiếng nguy biện.

“Uy, đây là cái đạo lý gì? Tìm sự khoái hoạt trên nỗi thống khổ của người khác sao?” Ta vừa bực mình vừa buồn cười.

“Hoàn toàn trái lại, chính là tạo sự khoái hoạt cho ngươi trên nỗi thống khổ của ta.” Mỗi lần cùng ta tranh cãi, nằng càng nói càng có tinh thần, ta phát hiện mình thực là ngu xuẩn.

“Ta van ngươi. Tiểu Quân đồng chí, có chuyện thì nói nhanh lên, nói xong để cho ta ngủ.” Ta một nam nhân cao gần hai mét tám khá to con, thể mà phải cầu xin tha thứ của một nữ hai mét sáu ba, thật là hoang đường .

“Được, ta hỏi ngươi, tối hôm qua sau khi ngươi đưa Linh Linh tỷ về thì có chuyện gì xảy ra?” Tiểu Quân hỏi.

Trong đầu ta ông lên ‘xong rồi’, thầm nghĩ chẳng lẽ Cát Linh Linh đem chuyện ta ôm nằng nói cho Tiểu Quân biết ư? Ngẫm lại tuyệt không có khả năng này. Vì vậy ta trấn định trả lời:“Chẳng có chuyện gì cả, ngươi cả ngày chỉ nghĩ ngợi lung tung.”

“Hừ, ta đã tính toán thời gian. Ngươi chỉ cần một giờ là có thể đưa Linh Linh tỷ về nhà, vậy mà sau ba giờ mới trở về, trong hai giờ này ngươi làm cái gì? Đi nơi nào? Chuyện gì xảy ra? Mau cung khai chi tiết. Cho ngươi biết, thắng thần nhận khoan hồng, kháng cự bị nghiêm trị!”

“Lúc ta trở về ngươi biết?” Ta rất giật mình.

“Hừ! Đương nhiên biết rồi.” Tiểu Quân hừ lạnh một tiếng.

“Tốt, ta thắng thần. Ta đưa Cát Linh Linh về nhà sau đó trở lại, đến dưới lầu gặp một tên trộm, sau đó ta đuổi theo hắn, chạy hơn mười con phố.....” Ta vừa ngủ vừa biên soạn một câu chuyện.

“Sau đó ngươi tự quyết đấu với tên trộm, đúng không?”

Tiểu Quân chen lời, nằng thích nhất nói chen vào. Thật không biết nằng là có kiên nhẫn nghe ta nói không, hay là thông minh quá mức?

Ta mở mắt ra một khe nhỏ quan sát Tiểu Quân. Phát hiện Tiểu Quân về mặt giảo hoạt, sợ có bẫy rập, ta chỉ đành tiếp tục nói khoác:“Không có, đuổi hai giờ, thấy không kịp đành quay lại.”

“Khoác lác xong chưa? Nếu còn chưa đủ vậy cứ tiếp tục. Bất quá ta nói cho ngươi biết, nếu như ngươi tiếp tục bịa đặt, vậy ngươi hôm nay cũng không cần đi ngủ nữa.” Tiểu Quân lớn tiếng cảnh cáo ta.

“Ta nói dối như thế nào?”

Ai, ta thăm thử dài, làm sao lại gặp phải biểu muội như vậy.

“Thằng thán được khoan hồng.”

“Ngươi không tin cũng mặc kệ.”

Ta vô lực cúi đầu xuống, bởi vì ta biết nếu như lại nói tiếp, lỗ thủng sẽ ngày càng nhiều. Bằng sự giáo hoạt của Tiểu Quân, kết quả là lại chính mình càng phải chịu đau khổ.

“Ta đương nhiên không tin! Ngươi nhát như chuột, ngoại trừ hạo sắc còn cái gì cũng không dám. Hừ! Bất kể trộm? Ngươi nói ta có thể tin sao!” Tiểu Quân tức giận nhìn ta.

“Ca của ngươi mới không hạo sắc, ca của ngươi là nam nhân tốt.”

Xem ra Tiểu Quân không hổ là muội muội ta, nàng rất hiểu ta. Ta nhìn không được cất tiếng cười to, con buồn ngủ bay hết.

“Nói láo! Hừ, còn nói ngươi không hạo sắc? Ta hỏi ngươi, có phải ngươi rất thích Linh Linh tỷ hay không? Có phải có ý xấu với Linh Linh tỷ hay không?”

Tiểu Quân thả ra một quả Boom ngay lúc tâm tình ta buông lỏng nhất lúc, tưởng rằng có thể khiến ta hồn phi phách tán.

“Chớ nói lung tung.” Ta chốt dạ néo khuôn mặt Tiểu Quân một cái.

Tiểu Quân đẩy ra tay của ta: “Ta nói lung tung? Ngươi là anh ta, ta nhận thức ngươi mười chín năm, ngươi muốn cái gì chẳng lẽ ta không biết? Hừ, ta xem ánh mắt ngươi nhìn Linh Linh tỷ là biết rõ ngươi muốn cái gì? Ngươi cho rằng ta thật sự là con heo hả?”

Tiểu Quân xác thực không phải heo, nhưng ta tuyệt đối không thừa nhận, trừ phi là người ngu, nếu không dù đánh chết ta, ta cũng không thừa nhận loại chuyện này. Bất quá, ta buộc phải tán phục sức quan sát của nàng, càng tán phục ngữ khí kinh người của nàng có phần tương tự Cát Linh Linh.

“Hỏi xong chưa? Hỏi xong thì đi ngủ.” Ta lại gục đầu ngủ say, nhưng ta biết rõ Tiểu Quân nhất định không dễ yên.

Quả nhiên, Tiểu Quân bắt đầu nói giận: “Linh Linh tỷ đã có trọng phụ, là người có gia đình, không cho ngươi phá hoại gia đình người ta. Hơn nữa lần này ta tiến công ty kt toàn bộ nhờ Đỗ quản lý, ngươi không thể làm chuyện có lỗi với Đỗ quản lý. Ngươi vừa thấy nữ nhân xinh đẹp thì đã híp mắt lại, người khác ta không nói, nhưng không cho ngươi đánh chủ ý lên người Linh Linh tỷ. Ta..... Ta tức giận.”

“Này, đồng chí Tiểu Quân, ngươi đừng có mà vừa thấy bóng đen đã nổ súng. Cho dù ca ngươi thích ngắm nữ nhân cũng không thể bảo ta đánh chủ ý a? Ai kêu nàng Cát Linh Linh xinh đẹp như vậy, ta xem thêm vài lần cũng không phạm pháp a?”

Ta lớn tiếng kêu oan, hạ quyết tâm kiên quyết phủ nhận đến cùng.

“Hừ, ánh mắt ngươi nhìn Linh Linh tỷ chính là bất đồng với nhìn nữ nhân khác, tối hôm qua ta vẫn chú ý ánh mắt ngươi nhìn Linh Linh tỷ, quả thực tựa là dâm tà, nước miếng đều chảy ra. Đừng cho là ta còn chưa hiểu chuyện, ta rất khéo tay, tú ngoại tuệ trung, băng thanh ngọc khiết..... Còn có..... Còn có.....”

“Àn, còn có rất biết tám.” Rót cục đến phiên ta chen lời.

“Chúc mừng ngươi Lý Trung Hàn, hôm nay ngươi đừng muốn ngủ.”

Tiểu Quân cười lạnh một tiếng, đôi bàn tay trắng như phấn trút xuống như mưa. Ta cười ha ha, giờ tay ngăn cản. Đột nhiên, tay nàng đánh lên cánh tay trái của ta khiến ta đau nhức một hồi, nhìn không được quát to một tiếng. Nghĩ thăm vị biểu muội này từ lúc nào luyện được Thiết Sa chương vậy? Đánh người ta đau nhức như vậy.

“Biết đau à nha? Biết sự lợi hại của Lý Hương Quân chưa? Nhìn ngươi về sau còn dám nói ta là ba tám hay không? Lý Trung Hàn ngươi mới là ba tám” Tiểu Quân bộ dạng đuổi tận giết tuyệt, quyết không buông tha.

“Ôi, ôi.....”

Ta không phải giả vờ, thật sự rất đau, đau đến mức mặt chuyển xanh. Tranh thủ thời gian bắt lấy hai tay Tiểu Quân ngăn nàng tiếp tục đánh xuống.

Tiểu Quân đột nhiên kêu to: “Ca, tay của ngươi như thế nào ửng xanh như vậy? Nhanh cho ta xem một chút.”

Nàng bắt lấy cánh tay ta xem xét, đột nhiên kêu sợ hãi: “Đây là làm sao vậy? Ca, ngươi thực cùng người ta đánh nhau ư? Như thế nào lại bị như vậy? Có đau hay không?”

Lúc này ta mới phát hiện cánh tay trái còn có chân trái, thậm chí eo trái đều tím đen, thoạt nhìn có chút khủng bố. Ta đột nhiên nhớ lại vụ đụng xe tối hôm

qua, đoán chừng chỗ tổn thương này chính là hậu quả. Tuy đau đớn nhưng ta vẫn cảm động. Tiểu Quân vành mắt đã hồng hồng, nhìn ra được nàng quan tâm ta cỡ nào. Có Tiểu Quân tha thiết quan tâm, vết thương cũng đỡ rất nhiều. Ta tranh thủ an ủi nàng: “Không có việc gì, hết đau rồi.”

“Ngươi có sao không? Nói cho ta biết đã xảy ra chuyện gì?” Tiểu Quân khóc thút thít.

“Ca bị đụng xe.” Ta thành thật trả lời.

“Cái kẻ đụng ngươi đâu?” Tiểu Quân hỏi.

“Chạy rồi.”

Ta không thể nói thật. Ngắm lại nữ nhân gọi Hà Phù kia cũng không phải cô ý, huống hồ nàng ta vì nhận lỗi đã đợi ta một giờ. Chỉ bằng phần lương tâm kia, ta tất nhiên sẽ không truy cứu, càng không thể nói tên nàng cho Tiểu Quân.

“Chạy rồi? Đúng là một kẻ không có lương tâm, đồ rùa đen vương bát đần, tên hỗn đản này nếu đụng phải ta, ta nhất định..... Nhất định.....”

“Ừ..... Ta biết rõ, Tiểu Quân nhất định sẽ giúp ta đánh hấn răng roi đầy đất.” Ta hướng Tiểu Quân giờ ngón tay cái lên.

“Phụt.” Tiểu Quân nhin không được bật cười. Nàng cười ngặt nghẽo đến rơi cả nước mắt, hai tay xoa xoa như bôi lên mặt, thật chẳng khác gì một tiểu hài tử bướng bỉnh. Bất quá, ta rất thích sự hồn nhiên của nàng.

“Ha ha.....” Ta cũng bật cười theo.

“Bị đụng thành cái dạng này rồi mà ngươi còn cười được.”

“Sợ cái gì, có Tiểu Quân bên người ta, tổn thương nghiêm trọng cỡ nào ca cũng chấp hết.”

Ta nheo lại con mắt, bởi vì có vài giọt nước mắt nhỏ xuống trước ngực Tiểu Quân, vừa vắn rơi lên địa phương nhô lên kia.

“Nói bậy bạ gì đó? Thương thế còn chưa đủ nghiêm trọng à? Ngươi còn muốn nặng hơn ư? Ngươi là heo à? Hừ, may mắn không có bị thương ở mặt. Bằng không chờ ngươi biến thành người quái dị, cái gì Tân Ny, còn cả Dương Anh nha, ai cũng không để ý tới ngươi, không muốn ngươi rồi.” Tiểu Quân vẻ mặt nghiêm túc.

“Ca không sợ, dù ca biến thành người quái dị không ai muốn, ca còn có Tiểu Quân. Tiểu Quân sẽ không thể không để ý tới ta, Tiểu Quân nhất định sẽ chiều cổ ca ca, đúng không?” Ta cố tình hỏi thăm.

“Ta mới sẽ không chiều cổ cái đầu heo như ngươi.....”

“Uy, thật uống công ca đối tốt với ngươi như vậy.”

“Vớ vẩn, ngươi tốt với ta mới là lạ, ngươi rõ ràng chỉ biết khi dễ ta.”

“Ta như thế nào lại khi dễ ngươi vậy?”

“Ngươi thường xuyên gãi ngứa người ta, đó chính là khi dễ còn gì.”

“A, ngươi đã không có ý định chiều cổ ca, vậy thì đừng trách ta tâm ngoan thủ lạt.”

Nói xong, ta liền như điều hâu vô gà con ôm Tiểu Quân nhảy lên ghế sofa, hai tay tiến vào hai bên sườn.

“Ai nha, ngươi tại sao lại đến..... A..... Cứu mạng nha.....”

Tiểu Quân hai tay cuồn múa loạn, toàn thân uốn éo, trên ghế sofa lon gổ đầu bị nàng đá bay ra xa. Tiểu Quân chẳng những dốc sức liều mạng phản kháng, nàng còn giảo hoạt đánh lên cánh tay trái bị tổn thương của ta. Nhưng ta há có thể để cho Tiểu Quân như ý? Ta cắn chặt răng, chịu đựng đau nhức kịch liệt cù vào nách nàng.

Ta biết rõ không được bao lâu, Tiểu Quân sẽ đầu hàng.

“Ha ha..... Ta..... Ta đầu hàng á.... Cứu mạng..... Ta đầu hàng, ta đầu hàng.....” Tiểu Quân cười đến mặt mũi ửng đỏ, mái tóc phiêu tán, sức chống cự càng lúc càng giảm.

Dù Tiểu Quân lớn tiếng cầu xin tha thứ, ta cũng không buông lỏng tay, tiếp tục gãi nàng nách.

“Ha ha..... Ta sai rồi, cứu cứu ta đi ! Ca..... Ca..... Tiểu Quân sai rồi..... Ha ha.....”

“Biết sai chưa?” Tay ta ngừng lại.

“Biết..... Biết rồi.” Tiểu Quân rúc vào ta trong ngực, từng ngum từng ngum mà thở hổn hển.

“Biết sai rồi thì phải xuất ra thành ý để xin lỗi.” Ta hớn hờ đưa ra điều kiện.

“Đứng..... Thực xin lỗi..... Ta..... Ta về sau..... Về sau sẽ nghe lời.”

Tiểu Quân trở nên ôn nhu, tiếng nói yêu kiều ỏn ẻn, khiến xương cốt ta mềm nhũn.

“Đây không phải thành ý. Ta muốn chính là thành ý, hiểu không? Thành ý.” Ta ám chỉ cái gì đó.

“Thành ý gì?” Tiểu Quân không kịp phản ứng.

“Cho ta sờ sờ.” Ta nhịn không được, híp mắt nhìn chăm chăm vào bộ ngực lớn của Tiểu Quân.

“Ngươi dám? Ta mách cha ta !”

Tiểu Quân lập tức phản ứng, nâng mồm to hai mắt nhìn ta, sau đó chuyển ra ghế.

“Không cho ta sờ, ta tiếp tục gãi ngứa.” Ta giả vờ vung vẩy hai tay đe dọa.

“Ồ.....” Tiểu Quân một kế không thành lại có kế khác, cái miệng nhỏ nhắn chu lên, ô ô khóc lóc, nhưng chỉ là khóc khan, nửa giọt nước mắt cũng không có.

“Khóc? Khóc thì càng phải gãi ngứa.”

Ta cũng không thương tiếc, càng sẽ không mắc lừa. Cười lạnh một tiếng, hai tay lần nữa trượt đến hai bên sườn Tiểu Quân.

Tiểu Quân quá sợ hãi, gấp đến độ kêu to: “Ai nha..... Cho sờ mà.....”

Ta nở nụ cười gian trá. Nhìn xem Tiểu Quân diễm đạm đáng yêu, ta có chỗ không đành lòng, nhưng chứng kiến bộ ngực cao ngất kia, chút đồng tình đã bị ném ra chín tầng mây.

Tiểu Quân bị ta ôm vào trong ngực, hai chân của nàng giăng ra đặt trên thân thể ta, đây lại là một tư thế rất khiến người ta hiểu lầm. Mặt nàng dựa vào bờ vai ta, không ngừng thờ dốc, khi ngón tay ta tiếp xúc da thịt nàng, nàng càng không ngừng run rẩy. Tay phải của ta lần theo rốn nàng, từng chút từng chút mà sờ lên. A, cả áo ngực đều không có, cái này giảm đi không ít phiền toái, ta thoáng chốc đã có thể tiến đến mục tiêu. Khi ta bắt được hai quả nhũ thịt rắn chắc, ta thoáng chốc trở nên cứng ngắt. Ta thể hai cái đồ vật co dãn mười phần này là đồ chơi tốt nhất trên thế giới. Ta lần nữa xoa nắn, kích động thiếu chút nữa muốn đi tiểu.

“Tiểu Quân, cho ca nhìn xem.”

Ta nhẹ nhàng xoa nắn điểm hồng nhô lên. Tiểu Quân không trả lời, nàng nhắm chặt hai mắt, khuôn mặt càng lúc càng đỏ.

Không trả lời chính là ngầm đồng ý. Ta kích động vạn phần. Lần trước là sờ trong điều kiện tối như bưng, lần này lại có thể quang minh chính đại mà xem, ta có thể không kích động sao?

Ta nhẹ nhàng xóc áo nhô lên, thực sợ Tiểu Quân lại đột nhiên đổi ý. Vạn hạnh Tiểu Quân chỉ thờ dốc, không có ý tứ ngăn lại. Rốt cục, ta nhìn thấy một tuyệt phẩm khiến ta hoa mắt. Ah, đây là quả đào của Tiểu Quân sao? Thật xinh đẹp, ta sợ hãi thán phục, thật là một vẻ đẹp hoàn mỹ không tỳ vết. Ta không có nửa điểm do dự, liền ngậm vào quả đào hồng thơm ngát.

“Ư.”

Tiểu Quân ừ nhẹ một tiếng, vô ý thức mà rút thân thể lại. Ta dán chặt lấy Tiểu Quân, hàm răng nhẹ nhàng cắn lên, Tiểu Quân như bị điện giật, còn muốn lui nữa. Lần này, ta không có cho nàng lui, cánh tay trái xiết chặt, Tiểu Quân ưm một tiếng, lại tựa vào trong ngực ta. Nàng mở mắt, trên mặt giống như giận mà không phải giận. Ta lập tức tâm thần kích động, như thiếu điện hôn lên môi đỏ mọng của nàng.

“A....”

Tiểu Quân cắn chặt hàm răng, lại không có né tránh, cũng không cách nào né tránh. Ở trong ngực ta, thân thể nàng giống như bông. Ta mút lấy bờ môi nàng, chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng, hô hấp muốn đình chỉ.

“Tiểu Hương Quân, hôn môi không phải như thế, phải lè lưỡi ra.”

Tiểu Quân cắn chặt hàm răng khiến ta không cách nào đưa vào. Bất đắc dĩ, ta chỉ có thể hướng dẫn nàng, vừa nói ra lập tức hối hận.

“Hừ, ta không có kinh nghiệm như ngươi.”

Tiểu Quân trừng ta, muốn kéo áo xuống.

Ta thấy vậy liền sốt ruột, cũng mặc kệ mọi việc, lại ôm sát Tiểu Quân, hôn lên miệng nàng. Năm ngón tay khấn trương, vờ về nhũ thịt no đủ nhiều lần,

khiến Tiểu Quân rên lên hừ hừ liên tục, chiếc miệng khép chặt rốt cục đã hé ra. Ta thừa cơ xông vào, mút lấy đầu lưỡi thơm tho.

Đây là một cái nụ hôn dài, Tiểu Quân theo lúc đầu chống lại nhưng cũng dần dần thuận theo. Ta rút cục mình bạch nữ nhân muốn học hôn mỗi kỳ thật chỉ đơn giản như là ăn cơm vậy, căn bản không cần dạy nàng. Hôn mỗi đơn giản, nhưng muốn làm một số chuyện khác có lẽ không đơn giản. Cho dù ta suy nghĩ vô số lần thế nhưng cũng không dám lướt qua lời tri nửa bước. Dục vọng như một nòi dầu đốt lên càng lúc càng dày vò ta, dương vật vươn lên cứng ngắc lại không có chỗ động thủ.

Ta phát hiện, Tiểu Quân cũng đã xảy ra một ít biến hóa. Nàng chẳng những uốn éo thân thể, bờ mông nhỏ còn hoạt động không ngừng, ma sát liên tục với cây côn vừa nóng lại vừa cứng của ta.

“Tiểu Quân, cởi quần áo ra đi.”

Ta biết rõ mình đang từng bước một đi về ranh giới cấm kỵ, nhưng ta không sợ hãi. Ta chỉ lo lắng Tiểu Quân sẽ phản đối đúng lúc này, nếu thực sự xảy ra, ta chỉ có thể lập tức đình chỉ. Thật bất ngờ, Tiểu Quân lại ngầm đồng ý, ta vừa mừng vừa sợ, lần nữa nâng lên áo nhỏ sau lưng lên.

Khi dần dần bỏ chiếc áo ra, ta phát hiện dưới nách Tiểu Quân không có một cọng lông nào. Chẳng lẽ Tiểu Quân cạo lông nách? Ta tuyệt đối không tin. Nhưng nếu như Tiểu Quân vốn đã không có lông nách thì nàng chính là cực phẩm trong cực phẩm. Bởi vì điều đó chứng minh dưới nách nàng tuyến mồ hôi không phát triển, nữ nhân như vậy, trên người có rất ít mùi vị khác thường. Trách không được, ta cuối cùng cảm thấy Tiểu Quân không bôi nước hoa mà cũng có mùi thơm động lòng người. Ta rất kinh hi, có lẽ là di, dương ta có linh cảm mới đặt một cái tên có ý nghĩa như vậy cho nàng. Trong lòng âm thầm hét lớn, Lý Hương Quân, ca yêu người.

“Nhìn đủ chưa?”

Tiểu Quân mở mắt, phát hiện ta ngơ ngác nhìn nàng, nàng ngượng ngùng nhắm mắt lại. Ta đương nhiên không bao giờ xem đủ, càng không có sờ đủ, chẳng những không sờ đủ, ta còn muốn thử nghiệm cảm giác thân mật da thịt với Tiểu Quân. Ta cũng cởi bỏ áo lót, lỏa lồ ra cường tráng lồng ngực.

“Ca, người..... Người muốn làm gì vậy?”

Tiểu Quân phát hiện khác thường, nàng mở mắt to xinh đẹp, phát hiện đã thân trên đã bị lỏa lồ. Nàng không dám nhìn ánh mắt ta, mà khẩn trương mà chăm chăm vào bộ ngực của ta. Ta đoán có lẽ đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy lồng ngực nam nhân thành thực gần như vậy.

“Không có..... Không làm gì mà, ca cảm thấy nóng.” Ta ôm bờ eo thon bé bỏng dán vào ngực mình.

“Ca, chúng ta..... Chúng ta không nếu làm á!” Tiểu Quân cúi đầu mãnh liệt dao động.

“Không làm, không làm thì để cho ca ôm người thêm một cái.”

Ta chăm chú ôm ghì lấy Tiểu Quân, hai bầu ngực dè lên ngực ta, cảm giác thực sự quá tuyệt. Dương vật của ta sung huyết cực độ, cứng rắn muốn nổ tung. Thoáng đem Tiểu Quân bờ mông giờ lên, ta lại không tự chủ được mà ướn lên, dương vật đứng là tiếp xúc vùng cảm giữa hai chân nàng.

Không khí tràn ngập sự quái dị, Tiểu Quân cũng không nói gì nữa, tựa hồ đang chờ đợi cái gì đó. Bờ mông nàng đột nhiên ép xuống, cùng dương vật ta kịch liệt ma sát lần thứ nhất. Ta vô ý thức lại thúc lên, cảm giác dội lên chỗ lõm. Tiểu Quân đột nhiên nghẹn ngào một tiếng, hai tay ôm thật chặt cổ của ta, trong lỗ mũi phát ra âm thanh hừ hừ mất trật tự.

Một cỗ nhiệt lực xuyên thấu qua quần nhỏ nàng ngấn truyền đến hạ bộ của ta, móng tay nàng thoáng cái cắm sâu vào bả vai ta. Ta nhẹ nhàng xoa nắn vú Tiểu Quân, nhỏ giọng hỏi: “Tiểu Quân, làm sao vậy? Có phải rất khó chịu hay không?” Hỏi xong, ta lại muốn cười, nghĩ thầm nếu như khó chịu Tiểu Quân đã sớm chạy rồi.

Tiểu Quân không nói lời nào.

Ta lại hỏi: “Có phải đi tiểu rồi hay không?”

“Ừ.” Tiểu Quân dùng cái mũi hừ một cái.

“Nước tiểu nhiều không?” Ta hỏi.

“Không biết.” Tiểu Quân lắc đầu.

“Cho ca nhìn xem.” Cũng không biết tại sao ta phải xem, có lẽ những thứ bài tiết thần thánh kia hấp dẫn ta.

“Ca.....” Tiểu Quân nhú mày, ồm ồm trách móc một câu.

“Không muốn cho ca xem thì thôi. Người ngàn vạn lần đừng nóng giận, ca chỉ là sợ người cảm lạnh, cảm lạnh sẽ bị ốm. Tốt nhất là cởi cái quần ướt ra.”

Trong nội tâm của ta thành thực trực nhảy, lấy cớ cũng quá bi ối đi! Trời nóng sẽ cảm lạnh, có khả năng sao?

“Ta..... Ta muốn lên toilet.”

“Đi toilet làm cái gì?”

“Đương nhiên là đi tiểu rồi, người tuch không biết xấu hổ nha! Cái này cũng muốn hỏi?”

“Người không phải mới vừa tiểu rồi sao?”

“Vừa rồi..... Vừa rồi.....”

Tiểu Quân cực kỳ lúng túng, khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng cái vừa đỏ ửng. Thấy ta cười cười, nàng khẽ cắn môi: “Ca, người thật sự rất xấu.”

Ta cười xấu xa: “Dù sao đi tiểu cũng phải còi quần, không..... Không bằng trước tiên người còi quần ra đã.”

Nói xong, tay ta sờ lên mông Tiểu Quân.

“Không còi, người cho rằng ta không biết à! Người muốn đồ lót của người ta, hừ !”

Tiểu Quân bắt được tay của ta.

“Đã biết, đưa một cái cho ta là tốt rồi.”

“Không cho, người đã trộm một cái, đừng cho là ta không biết.”

“Không ăn trộm sao được? Hiện tại không ăn trộm tương lai không có cơ hội trộm”

Không biết vì cái gì, nhìn Tiểu Quân ta có chút buồn vô cớ. Mắt thấy Tiểu Quân từng ngày dần trở nên thành thực, ta thật lo lắng có một ngày Tiểu Quân sẽ rời xa ta. Ai, ai kêu Tiểu Quân xinh đẹp động lòng người như vậy?

“Ca..... Người nói chuyện ê ăm.”

Tiểu Quân nhạy cảm phát giác ngữ khí ta nói chuyện có chút quái dị, nàng sâu kín nói cho ta biết: “Kỳ thật, người muốn, ta..... Ta sẽ cho người.”

Hả? Những lời này có ý tứ, tựa hồ có hàm nghĩa đặc biệt. Ta thoáng cái lên tinh thần, là muốn cho quần, hay là thứ khác cũng sẽ cho? Có lẽ cả hai đều có khả năng.

“Thật sự? Ca muốn cái gì cũng cho?” Ta nheo lại con mắt.

“Cũng không nhất định, phải xem người muốn cái gì.”

Tiểu Quân lại lộ ra giao hoạt đáng tươi cười.

“Ca muốn..... đồ lót của người.”

“Chờ ta giặt sạch rồi đưa cho người.”

“Ca muốn không có giặt rửa qua, giặt rồi thì còn không bằng ta đi cửa hàng mua một cái về.”

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Trước khi chết đáp ứng gả cho ta (1)

“Rất tốt, hi hi.”

“Ca muốn thứ người mặc qua, ca thích có mùi cơ thể người.”

“Thực không biết xấu hổ, người muốn những vật này của ta để làm cái gì?”

“Tiểu Quân cũng sẽ không cả đời ở bên ca, ngày nào đó ca lại nhớ đến Tiểu Quân, ca sẽ mượn y phục của người. Như vậy, ca trong nội tâm sẽ thoải mái chút ít.” Ta thờ dãi một hơi.

“Ca.....”

Nhìn ra được Tiểu Quân đã bị ta đả động. Giống như lần thứ nhất sờ soạng nằng, nằng lại bắt đầu run run, toàn thân dựa sát vào ta. Ta cảm nhận được tình cảm Tiểu Quân rất nồng nhiệt, rất tình khiết.

“Tiểu Quân, cùng ca thân mật được không?”

“Ừ.” Tiểu Quân hơi hé cặp môi hồng nhuận phơn phớt như cánh hoa anh đào, ta lè lưỡi liếm quanh vành môi trên. Chứng kiến Tiểu Quân trên môi ẩm ướt, tất cả đều là nước miếng của ta, trong nội tâm có sự xúc động không hiểu nổi.

“Tốt rồi, hiện tại đưa lưỡi ra.” Ta nhẹ giọng nói.

Tiểu Quân do dự một hồi, cuối cùng duỗi ra một ít đầu lưỡi. Có lẽ là quá thận thung, nằng bỗng chốc rụt trở về. Ra ra vào vào cả buổi như thế, nằng mới vươn toàn bộ đầu lưỡi phún hồng ra.

Ta cũng chẳng quan tâm ôn nhu, há mồm ngậm lấy đầu lưỡi thơm tho. Chơi đùa một hồi, Tiểu Quân đột nhiên cắn đầu lưỡi của ta. Ta thâm cảm thấy đại hi, kỳ vọng Tiểu Quân có thể mút vào đầu lưỡi của ta, đáng tiếc, Tiểu Quân chỉ khẽ cắn một chút liền buông tha.

Ta rất bất đắc dĩ, đành phải nhịn tiếp tục dạy bảo: “Đợi lát nữa, ngươi mút đầu lưỡi ta.”

Ta không biết nói thêm như thế nào, ta chỉ biết rõ nếu muốn cho Tiểu Quân thực sự chủ động, nhất định sẽ làm cho ta nổi điên.

“Hấp cái đầu heo nhà ngươi, ta muốn đi tiểu, sắp rò rỉ ra mắt.”

Tiểu Quân đột nhiên phản ứng mãnh liệt, chạy vào toilet.

“Rò rỉ ra? Cái gì rò rỉ ra? Có nhiều vậy sao?” Ta cảm thấy rất kỳ quái.

Lần này, Tiểu Quân rất nhanh từ trong toilet đi ra, ta có chút thất vọng. Bởi vì áo hai dây đã mặc lại, ta chỉ có thể thưởng thức cặp đùi bóng loáng của nằng.

Thấy cặp mắt hí hí chứa sự háo sắc của ta, Tiểu Quân tức giận bĩu môi: “Nhìn cái gì vậy? Chưa thấy qua cặp đùi đẹp sao? Còn không mau đi rửa mặt đánh răng! Miệng đầy mùi rượu, còn muốn thân mật với nhân gia, thiệt là.”

“Ha ha, còn có mùi rượu sao?”

Ta vội vàng chạy vào toilet mở vòi hoa sen làm vệ sinh. Nghĩ thầm đợi lát nữa tắm rửa xong lại cùng Tiểu Quân luyện luyện hôn môi. Không biết vì cái gì, ta đặc biệt rửa sạch dương vật. Dương vật một mực cứng ngắc, thật sự vất vả muốn chết, xoa bóp vài cái mới sáng khoái một chút.

“Ven đường hoa đại ngươi không muốn hái.....”

Ta cười mỉm bước ra khỏi toilet, kích động đi đến gian phòng chính: “Ta đánh răng xong rồi nè! Đừng có mà lại nói miệng ta thối. Ân? Tiểu Quân, Tiểu Quân.”

Tiểu Quân không thấy đâu. Căn phòng cũng không lớn, chỉ một phòng một sảnh, ta liếc mắt đã nhìn hết mọi ngõ ngách. Nhưng ta vẫn không từ bỏ ý định, lại hô hai tiếng, kết quả bóng hình xinh đẹp đã biến mất. Sân thượng cũng không có người, Tiểu Quân chạy đi đâu? Ta rất phiền muộn.

Bỗng nhiên, trên giường lớn có một thứ hấp dẫn ta. A, đó là một kiện áo ngực màu trắng, để lên một tờ giấy, trên đó viết mấy chữ xinh đẹp. Ta vừa nhìn liền biết là Tiểu Quân viết.

“Ca, cái kia ta đã đưa, đồ lót không thể cho cái đầu heo nhà ngươi, hiện đưa một cái nội y, hi vọng ngươi nhìn vật nhớ người. Mặt khác, hai ngày nữa ta muốn đến công ty. Ta muốn mua một ít đồ dùng, sau đó cùng Linh Linh tỷ gọi đầu. Buổi tối Linh Linh tỷ mời ta ăn cơm, không có phần của ngươi, ngươi tự mình ăn đi! Đúng rồi, vừa cầm của ngươi một ít tiền, chờ ta phát lương rồi trả lại ngươi. Còn có, đây là mặt hàng duy nhất trên thế giới, ngàn vạn đừng làm ô uế nó. Nếu như ngươi không thích, có thể trả lại cho ta. Hương Quân.”

“Tiểu Hương Quân của ta, ca như thế nào lại không thích? Chỉ là nịt ngực của ngươi cũng quá đắt à nha? Hôm nào ca giúp ngươi chọn vài món viền to, ha ha.....”

Ta cười to, áo ngực trong tay quả nhiên là không có giặt qua, hương thơm thiếu nữ lan vào tâm can. Trời ạ! Đây thật sự là một cực phẩm trên đời.

Cầm chiếc áo ngực ngửi cả buổi, ta nhìn không được bật cười lên. Nghĩ thầm Tiểu Quân hồn nhiên, cả nội y cũng là loại bằng bông, cũng không kỳ quan, đoán chừng cũng không thoải mái. Trời rất nóng, nội y phải mỏng một chút mới thoải mái ha! Chỉ là nghĩ đến Tiểu Quân ở cái tuổi này, nếu mặc loại trong suốt gọi cảm thì sẽ trần ngập hấp dẫn hơn hẳn về thận thung thường ngày.

Ta cười cười, quyết định giúp Tiểu Quân mua hai bộ nội y kêu gọi. Vừa nghĩ tới Tiểu Quân mặc nội y viền to, ta liền cương lên, thật đáng chờ mong.

Tuy đã xin nghỉ nửa ngày nhưng tới giữa trưa ta vẫn chưa tới công ty, bởi vì ta đã có người lo lắng. Đi vào văn phòng thư kí, ta phát hiện phần đồng thư ký đều không đi làm, đoán chừng đều xin phép nghỉ. Nơi này khó có được hôm quanh quẽ như vậy, chỉ có hai nữ phụ đang nói chuyện. Thấy ta tiến đến, một nữ phụ trong đó hướng ta dùng ánh mắt ám chỉ Đái Tân Ni ngay trong văn phòng. Thiếu phụ xinh đẹp là Vương Di, được bình chọn là thư ký có

đáng người đẹp nhất trong kt, cùng ta quan hệ không tệ. Mà người còn lại lại là một thực nữ, nàng là Quách Vĩnh Nhân, là thư ký lớn tuổi nhất ở bộ phận thư ký. Mọi người đối với tuổi của nàng cũng rất phân vân, mười người thì có mười đáp án, nhưng nói chung thì khoảng từ ba mươi lăm đến bốn mươi lăm. Ta đối với thực phụ cũng rất ưa thích, theo ánh mắt sắc bén của ta đoán chừng nàng tuổi từ bốn mươi đến bốn mươi hai tuổi.

Gật đầu cùng hai vị nữ phụ, ta không dám dừng lại thêm, lập tức tiến vào phòng làm việc của Đái Tân Ni. Có thể dùng “Mặt mày ả tình” để hình dung thỏa đáng nhất Đái Tân Ni lúc này. Nàng tựa hồ biết rõ ta sẽ đến, ta vừa đi vào liền phát hiện nàng đang đứng tại cửa ban công chờ ta. Lưu ba trong mắt mang theo một ít vui sướng, ta còn phát hiện nàng mặc một chiếc áo somi màu phấn hồng. Ta buột miệng khen

“Chiếc áo somi này là chiếc áo xinh đẹp nhất ta từng thấy.”

“Có phải ta phóng một cái rắm cũng là thơm nhất trên thế giới hay không?”

“Phu nhân, thỉnh người rút rề.”

“Nam sĩ, xin đừng buồn nôn.”

Ta cùng với Đái Tân Ni nhìn nhau cười cười, lập tức ôm chầm lấy nhau, đây là cái ôm cuồng nhiệt của tình nhân đang yêu, sau đón là một màn hôn môi cuồng nhiệt. Đái Tân Ni trong mắt ta đâu chỉ có trên người là chiếc áo somi đẹp nhất, mà toàn thân nàng đều là thứ đẹp nhất.

Mới quen hoan ái, Đái Tân Ni trên mặt xuân tình nhộn nhạo, vẻ đẹp thủy mị khó có thể miêu tả bằng lời. Giờ tay nhắc chân đều phát ra mị lực không gì sánh kịp, ta xúc động đặt nàng giữa hai chân mà đắm loạn.

“Bây giờ là giờ làm việc..... Chờ một lát tan tầm, ta..... Chúng ta lại..... Được không?”

Đái Tân Ni biết rõ ta muốn làm gì, ngoài miệng phản đối, trên tay lại không có chút chống cự. Nàng ôn nhu nhìn ta, đôi mắt đẹp ngập nước. Nàng lén lút liếc qua bộ vị hớ ra, vô hạn thẹn thùng lắc đầu.

Cái này là cái gọi là muốn cự tuyệt lại ra vẻ mời chào sao? ta âm thầm buồn cười, hai tay lớn mật làm càn. Chiếc áo somi phấn hồng dù đẹp cũng bị ta nhanh chóng vắt ra, một cổ thân thể tuyết trắng hiện lộ trước mắt ta. Lại là tất chân màu đen, lại là nịt vú màu đen, dục vọng của ta lập tức đạt tới đỉnh phong.

“Vốn định lúc kết hôn mới làm chuyện này. Không ngờ tối hôm qua uống rượu, đầu óc nhất thời hồ đồ, bị người năm lần bảy lượt trêu đùa hí lộng nên mới vậy. Hiện tại người muốn, ta cũng không phản đối, nhưng nếu như người cô phụ ta, ta sẽ không muốn sống, người phải đáp ứng yêu ta cả đời.”

Ta mỉm cười nói:“Cả đời sao đủ? Kiếp sau cũng yêu người.”

Đái Tân Ni đột nhiên nghiêm túc hỏi:“Đừng cười, người trung thực nói cho ta biết, Trang Mỹ Kỳ có phải tình nhân của người hay không?”

Ta hô to oan uổng:“Thật không phải phải mà, Trang Mỹ Kỳ cũng không phải đèn cạn dầu, nếu như ta cùng nàng có quan hệ, nàng có thể để ta công khai tỏ tình với người không?”

Đái Tân Ni một chiều tiếp một chiều:“Những người khác đâu?”

Ta bình tĩnh ứng đối:“Cũng không có, thư ký trưởng như nàng quyền lực không nhỏ, tin tưởng nàng sớm điều tra rõ lai lịch của ta nhất thanh nhị sở.”

“Tình huống trong công ty ta có thể nắm giữ, nhưng những chuyện bên ngoài ta không thể nào biết được. Ta hỏi người, câu chuyện về bình thủy tinh kia là người tự biên hay sao?” Đái Tân Ni bất thành linh hỏi.

Ta không trả lời, cũng không định trả lời, dứt khoát giả câm vờ điếc, xoa lấy bộ ngực đầy đặn của nàng, nhớ lại một khắc mắt hôn đêm qua.

“Người còn không nói mau !” Đái Tân Ni lại hỏi.

Ta còn muốn giả bộ hồ đồ, nhưng lỗ tai đau đớn nói cho ta biết ta phải đáp lại:“Đó là lời nói dối thiện ý, mục đích của ta còn không phải là vì nàng sao?”

“Quả nhiên là lừa gạt của ta ! Người là đồ lừa đảo, ta ghét nhất người khác lừa gạt ta, dứt ngay.”

Đái Tân Ni nắm lấy tóc của ta.

Ta nhỏ giọng hỏi:“Núm vú của người sao cứng ngắc vậy?”

Đái Tân Ni đỏ mặt lên, cắn cặp môi đỏ mọng hỏi lại:“Quan..... Mặc mớ gì tới người?”

“Cho ta thư một chút.”

Ta nhìn chằm chằm vào núm vú đỏ tươi găng cương nắn nắn.

“Không cho.”

Nói không cho, nhưng Đái Tân Ni một điểm cự tuyệt cũng không có. Lúc ta cúi đầu xuống, nàng còn héch bộ ngực lên, thuận tiện ta ngậm lấy núm vú kiêu kiêu ướt át. Ta dùng đầu lưỡi quét nhẹ, Đái Tân Ni lập tức toàn thân run rẩy.

Trải qua phản phá thân tủy lễ, Đái Tân Ni thân thể đã trở nên mẫn cảm, chỉ hơi chút trêu chọc, lập tức xuân tình bùng bùng phấn chấn. Ta mừng thầm, đầu lưỡi khiêu khích càng chặt chẽ tình chuẩn.

“Ừ, cũng không hỏi xem người ta có đồng ý hay không mà đã làm loạn..... Ừ, Vương Di các nàng sẽ nghe thấy mất, truyền đi thì ta không còn mặt mũi nhìn người khác.”

“Là mĩ mắt gặp người, xinh đẹp mĩ. Tân Ny của ta, người đừng ngốc, toàn bộ công ty biết rõ ta đang theo đuổi người. Huống hồ đêm qua ta và người yêu đương. Chương Ngôn Ngôn có lẽ đã chứng kiến hết, chỉ sợ chính là tin vịt đã bay đầy trời rồi, người bây giờ còn muốn có mặt sao?”

Dục hóa trong người ta hừng hực thiêu đốt, đại nhục bỗng chẳng biết lúc nào nhảy ra khỏi đũng quần, cuồng đã phát cờ hò reo.

“Cái gì? Thực đáng giận, nàng tại sao lại nhìn? Ta, ta phải thu thập nàng mới được, xào nàng mỗi câu mực.”

Đái Tân Ni quả thực khóc không ra nước mắt, cảm giác sự cao ngạo rụt rè mà mình tận lực bảo trì cơ hồ chỉ trong một đêm đã đổi thành hình tượng dâm dăng, nàng lại có thể không tức giận sao?

“Tân Ny, người sờ thử xem.”

Ta tranh thủ thời gian gấp rút khiêu khích, di chuyển lửa giận của nàng, không thể chờ đợi được mà lôi kéo tay của nàng đặt đại nhục bỗng lên nóng hổi.

Đái Tân Ni ngượng ngùng mà vung tay, nói một câu:“Chán ghét, người khóa cửa trước đã.”

Ta nhanh chóng đóng chặt cửa văn phòng. Quay đầu lại, Đái Tân Ni đã ở trên bàn làm việc, vô hạn phong tình mà nhìn ta, tương đương ý tứ “Đến nha”. Ta đi qua, hôn lên cặp môi môi anh đào, cựa ra hàm răng trắng bóng, ngậm lấy đầu lưỡi mềm nhẵn. Lại là một nụ hôn nồng nhiệt, hôn đến vong tình. Chúng ta giúp nhau truy đuổi, giúp nhau mút vào, tựa hồ muốn nuốt hết nuốt bọt đối phương, thế nhưng nuốt bọt càng không ngừng giằn giụa, liên tục không ngừng tuôn ra, như là Giang Hà vỡ đê.

Khi ta kéo chiếc quần lót viền tơ của nàng đến mắt cá chân, nàng ôm ta nỉ non:“Đến phòng nhỏ đi.”

“Không, ngay ở chỗ này, ta muốn ở chỗ này làm người. Đến, xoay người qua chỗ khác.”

Ta từ chối yêu cầu của nàng, còn đem nàng thân thể xoay ngược lại, bắt nàng hai tay vịn vào bàn làm việc, đưa lưng về phía ta.

Ta quỳ hai chân xuống, nhìn qua khe hông thấy một cái khe nhỏ trắng hồng, ta nhẹ giọng kêu to:“Tân Ny, người gục xuống, ghé vào trên mặt bàn.”

“Người..... Người muốn làm gì?”

Đái Tân Ni còn chưa rõ ràng thì ta đã quỳ xuống. Nàng do dự một chút, vẫn đành theo lời ta úp sấp lên bàn, bờ hông rất tròn lúc này nhô lên cao, khe hở mê người càng thêm rõ ràng. Ta thoáng tách đùi nàng ra, hôn xuống khe thịt sáng bóng nho nhỏ.

“Ai nha..... Không muốn..... Không muốn..... Người buông ra.....”

Đái Tân Ni phản ứng như điện giật vượt quá dự liệu của ta. Nhưng ta sớm có phòng bị, hai tay ôm chặt lấy bộ hông của nàng, cả bộ mặt đều vùi vào cặp hông.

“Không muốn, đừng.”

Đái Tân Ni muốn đẩy hai tay của ta ra.

“Không bản, người là sạch sẽ nhất, thuần khiết nhất. Tân Ny, I love you, tất cả trên cơ thể của nàng với ta đều là đẹp nhất tốt nhất. Đừng nhúc nhích, nhắm mắt lại.”

Âm hộ nữ nhân đối với nam nhân nhiệt tình yêu nàng tuyệt đối là sạch sẽ. Chỉ có điều Đái Tân Ni vừa từ một xử nữ biến thành nữ nhân, nàng không có can đảm lượng nếm thử sự lãng mạn như thế, đợi một thời gian, nàng nhất định sẽ mê luyến phương thức tình ái này.

“Ừ, không muốn. Hư hết rồi, ngựa ngửa.”

Đái Tân Ni phản ứng rất kịch liệt. Ta biết rõ, để có sự phối hợp cần phải có thời gian, ta không thể một lúc là có thể dạy dỗ cho nàng thành dâm phụ kĩ nghệ thành thạo.

Ta đứng lên, tuột quần xuống. Đứng sau lưng Đái Tân Ni, ta hôn cổ của nàng, rồi hôn lên vành tai. Đái Tân Ni bình tĩnh lại, trong sự vuốt ve trìu mến của ta, nàng một lần nữa lâm vào trạng thái ham muốn nhiệt liệt, nàng vô ý thức nhếch bờ hông như trắng rầm lên vụng trộm mà sát hạ thể của ta. Ta cứng ngắt, cứng rắn được rất lợi hại.

“Có muốn không?” Ta ôn nhu hỏi.

“Ừ.” Đái Tân Ni dùng cái mũi hừ hừ, ta tranh thủ thời gian đỡ lấy cặp mông căng tròn của nàng, nắm dương vật vừa thô vừa to đâm vào trong âm đạo đang nóng bỏng.

“À!” Đái Tân Ni giương cổ lên, trên thân ngoặt thành hình chữ S, mái tóc như mây buông xõa là tả, ta ngửi thấy mùi thơm ngát từ mái tóc, cũng ngửi thấy một mùi tanh tươi. Đây là tín hiệu của tình yêu, cũng là mối nhử giao hoan. Nàng mắc câu rồi, dần dần phóng túng kích tình của mình, bắt đầu cố định rút ra dứt vào. Đái Tân Ni lên lút lay động bộ mông của nàng, nàng đã thể nghiệm qua niềm vui thú dương vật ma sát âm đạo, cũng say mê trong đó. Dâm thủy dần dần thấm thấu thành dòng, hội tụ thành suối, từ khe thịt một mảnh óng ánh trong suốt.

Ta chậm rãi tăng lực dứt vào, âm hộ phẫn nộ đang cùng dương vật kịch liệt ma sát trở nên đỏ thắm, đỏ đến yêu dị, mê người, như ngưng huyết lại như tả dương, lúc này nó trở nên dị thường mẫn cảm.

Ta thử dùng ngón tay vắn về quanh mép thịt. Quả nhiên, Đái Tân Ni run rẩy nấc lên, mông tròn ngao nghể ưỡn lên liền hướng ta đánh úp lại, thôn phệ cự vật của ta.

“BA~ tư, BA~ tư.....” Trong văn phòng vang lên khúc nhạc câu hò.

Ta bắt đầu nhìn quanh bốn phía văn phòng, kỳ vọng phát hiện những màn ảnh giám thị kia. Không biết vì sao, giờ khắc này ta cũng không có cảm thấy một tí tởm si nhục, ngược lại là một loại mãnh liệt hưng phấn. Ta điên cuồng kéo roi chiếc áo ngực, làm cho nàng núp vú hoàn toàn bạo lộ trong không trung, vú của nàng rất đẹp, rất lớn, rất kiệt xuất.

Ta từ sau lưng nàng mãnh liệt trùng kích, mỗi một lần đều đem dương vật thối lui đến miệng âm đạo, sau đó lại nặng nề cắm vào. Trong tiếng rên rỉ động lòng người của nàng, ta đạt được một trạng thái thư sướng kỳ diệu, trong lòng muốn gào thét: Chu Cửu Đồng, ngươi trông thấy không? Nữ nhân ngươi theo đuổi chín năm đang bị ta cưỡng hiếp, được ta làm cho thoải mái thân thể này, cho ngươi xem thì thế nào? Nữ nhân xinh đẹp kêu gọi như vậy cho ngươi làm ngươi cũng làm không được, cho ngươi xem thì thế nào?

Ta xúc động ôm Đái Tân Ni không ngừng biến hóa đủ mọi loại tư thế, mỗi tư thế đều rất dâm dăng. Đái Tân Ni rên rỉ biến thành thở nhẹ, da thịt tuyệt trắng nổi lên màu đỏ hồng, huyết dịch sôi trào cơ hồ tràn ngập thân thể từng tế bào, nàng đã đến độ nổ mạnh hết đà.

“A..... Ôi..... Trung Hàn, ôm..... Ôm ta.....”

Lúc này, Đái Tân Ni đang nằm ngửa trên bàn công, hai chân nàng khoác lên bả vai ta vô lực lắc lư, cái quần lót viền tơ màu đen đang treo trên bàn chân càng không ngừng run run, dường như muốn dụ dỗ ta, cặp vú mê người, hoa viên chặt khít còn có bắp đùi thon dài thật khiến ta kích động vô cùng, dương vật của ta càng ngày càng sung huyết, ta cảm giác nó chưa từng cứng rắn như vậy.

Đái Tân Ni mặt mũi đỏ ửng đột nhiên mở to hai mắt, đứt quãng thét giục: “Mau lên..... Nhanh lên, lát nữa có người đến mất.”

“Xoạch” một tiếng, chiếc giày cao gót tinh xảo cùng cả chiếc quần lót từ không trung rớt xuống. Nhìn thoáng qua chiếc tất chân khiến ta bật cười.

“Huyết của ngươi thật chặt, muốn chậm đều không được.”

Ta cười xấu xa, thầm nghĩ ngươi bảo ta nhanh lên đơn giản là muốn ta dùng sức hơn chút mà thôi, tốt, ta sẽ dùng sức hơn. Ta vừa nói, một bên tăng lực trùng kích. Trong chớp lát, ta có thể cảm giác được âm đạo nàng kịch liệt run rẩy, một cổ âm lực co rút lại bao chặt dương vật của ta, khiến ta tràn đầy sung sướng.

“Ôm ta, mau ôm ta, ngươi không nghe thấy sao?”

Đái Tân Ni âm lực van xin vừa uy hiếp.

Ta đương nhiên muốn thỏa mãn mọi yêu cầu của nàng, buông hai chân thon dài xuống, ta phủ phục xuống dưới, sau đó ôm lấy Đái Tân Ni thân thể, đặt nàng ngồi trên bàn công tác. Đái Tân Ni si mê nhìn ta, ôm cổ ta, mở hai chân ra dung nạp hoàn toàn cự vật thô lỗ của ta.

Ta phần khởi nhìn vào hai mắt nàng, vịn eo nàng tiếp tục lay động, dương vật thô to kịch liệt ra vào, lớp cở mềm quanh hang động đã hoàn toàn bị dâm thủy dịch thấm ướt đầm.

“Úc, Trung Hàn, I love you.....”

Đái Tân Ni dưới sự trùng kích của ta bị đánh hạ toi bồi, trong sự kịch liệt run rẩy khiến dâm thủy chảy tràn bóng loáng trên bàn làm việc.

“Ô ô..... Trung Hàn, ta muốn chết rồi.....”

“Ừ, trước khi chết đáp ứng gả cho ta đã.”

Ta ôm lấy Đái Tân Ni đi đến chiếc ghế sofa.

Đái Tân Ni không có trả lời, có lẽ thần chí đã còn không thanh tỉnh. Đã qua rất lâu, nàng mới sâu kín nói: “Nếu muốn ta gả cho ngươi, ngươi phải đuổi Đỗ Đại Duy đi.”

“Vì sao?” Ta làm bộ giật mình. Kỳ thật cho dù Đái Tân Ni không nói, ta cũng muốn đối phó hần.

Đái Tân Ni ngồi chồm hổm trên đùi ta, ôm cổ ta, nhìn thẳng vào mắt ta: “Biết ta thích ngươi vì cái gì không?”

Ta lắc đầu, ta cũng từng tự hỏi điều này, đúng vậy, Đái Tân Ni thích ta vì cái gì? Sẽ không phải vì cái đồ lót kia mà yêu thích ta chứ?

“Kỳ thật, ta rất sớm trước kia tựu chú ý ngươi rồi. Ngày đầu tiên ngươi tới công ty ta đã thích ngươi, bởi vì ngươi nói chuyện rất xuất sắc thú vị. Ngươi vì tiền vào kt, không tiếc chờ bên ngoài công ty trăm phương ngàn kế năn nỉ Ninh Hồng Quân chiếu cố. Ta nhìn ra ngươi rất giỏi hoạt, rất kiên nhẫn.”

Đái Tân Ni cười khanh khách một tiếng.

“Cái gì? Những chuyện này ngươi cũng biết sao?”

Ta chấn động, bởi vì những điều này đều là bí mật của ta.

“Đương nhiên đều là Ninh Hồng Quân nói cho ta biết.”

Đái Tân Ni cực kỳ đắc ý: “Năm đầu tiên, ngươi rất chăm chỉ, công tác cố gắng, không lưu luyến nơi trắng hoa, công ty đã sớm muốn thăng chức cho ngươi. Bất quá, thấy ngươi giao tiếp không tốt, công ty lại quyết định đợi một thời gian nữa. Ngươi cũng biết, làm công tác đầu tư vô cùng cần thủ đoạn giao tiếp. Ngươi chiều nào cũng bỏ lớp chạy về nhà, lén lén lút lút cũng không biết làm cái gì, công ty có điểm hoài nghi với năng lực của ngươi. Cũng may trải qua nhiều lần quan sát, ta phát hiện ngươi chỉ là..... Chỉ là.....”

Đái Tân Ni xấu hổ mà cũng không nói gì nữa.

“Chỉ là cái gì? Nói mau, không cho nói một nửa.”

Ta đột nhiên ngắt một cái lên bờ mông tron bóng của nàng.

“Hừ, hóa ra ngươi cũng chỉ là muốn về nhà lên ban công nhìn trộm ta. Khanh khách.....”

Đái Tân Ni cười tựa như một đóa hoa rực rỡ.

“Tốt đồ cộp cái nhà ngươi, sớm biết tâm ý của ta như vậy, vì sao không cho ta cơ hội? Vì cái gì không dành cho ta một nụ cười? Tại sao phải khiến ta khổ sở hai năm? Oa ! Ta thực mệnh khổ.”

Ta về mặt cầu xin, nhưng trong lòng ngọt như mật.

“Hừ, đó là ngươi bị coi thường ! Vốn muốn cho ngươi cơ hội, thế nhưng ta phát hiện ngươi hóa ra lại có một hồng nhan tri kỷ tên là Trang Mỹ Kỳ, lại còn cùng nữ nhân này uống rượu đến hùng đồng, thậm chí còn để cho nữ nhân này đưa ngươi về nhà. Hừ, tuy ngươi vừa nói cùng nàng không có quan hệ nam nữ, nhưng ngươi dám nói không động tâm đối với nàng?”

Đái Tân Ni mắt to không nhúc nhích nhìn chăm chăm vào ta, phảng phất muốn nhìn rõ ta có bao nhiêu tình yêu với nàng.

“Ngươi theo dõi ta?”

Ta cả kinh trợn mắt há hốc mồm

“Ngươi đừng ngắt lời, mau trả lời vấn đề của ta.” Đái Tân Ni dùng một ngón tay chỉ vào mũi ta.

Ta thờ dãi một hơi: “Ngươi đã có đáp án rồi phải không? Nếu như ta động tâm với Trang Mỹ Kỳ, ngươi hôm nay cũng không ngồi trên đùi ta, nếu như ta động tâm với Trang Mỹ Kỳ, như vậy dưới gối đầu của ta chính là quần lót nàng.”

Đái Tân Ni đảo tròn mắt, cũng không tìm ra bất luận sơ hở gì trong lời giải thích của ta, nhưng nàng vẫn không buông tha: “Hừ ! Khó nói, đều rất khó nói ! Ngày hôm qua nàng thâm tình cùng ngươi nắm tay như vậy, dù là ngu ngốc cũng nhìn ra nàng có bao nhiêu ý tứ với ngươi.”

“Cái logic gì vậy? Thế ngươi những nam nhân có ý tứ thì ít chắc, chẳng lẽ ta cũng phải hoài nghi hay sao?”

Ta muốn cười, vì cái gì nữ nhân luôn cố tình gây sự như vậy?

“Ta cũng không để nam nhân đưa ta về nhà bao giờ.”

Đái Tân Ni một chiều đắc thế, lập tức hùng hổ.

“Ta..... Ta sai rồi. Về sau ta uống say, dù là say chết ở trên đường cái cũng không cho nữ nhân đưa ta về nhà, được chứ?”

Ta nhanh chóng thừa nhận sai lầm, lúc này thời điểm cùng nữ nhân cãi chày cãi cối, người ngu ngốc như vậy nhất định không phải là ta.

“Cũng không cần nghiêm trọng như vậy, dù sao cũng có ta nha !”

Thấy ta nhận lầm, Đái Tân Ni lúc này mới thả lỏng tâm tư, nói chuyện cũng ôn hòa hơn rất nhiều.

“Ngươi cũng biết ta đối với ngươi là chân tâm thật ý. Vậy ngươi gả cho ta, giúp ta sinh năm, sáu hài tử chẳng phải xong sao? Tại sao phải đuổi Đỗ Đại Duy đi? Ta còn muốn giúp Iraq đuổi nước Mỹ đi, nhưng ta biết ta không có năng lực này, ta cũng không phải một phần tử hoang tưởng.”

“Cút đi, cái gì năm, sáu? Ta cũng không phải heo nái! Bảo ngươi đuổi hần đi không phải chủ ý của ta, là ý của Cừu thúc, chính là tổng giám đốc công ty chúng ta Chu Cừu Đồng. Ai! Có một số việc ngươi không rõ, ta nợ Chu tổng giám đốc rất nhiều, hần một mực rất chiều cổ ta. Hần hy vọng có thể xem xét một người nổi nghiệp, không muốn để công ty rơi vào tay Đỗ Đại Duy.” Đái Tân Ni sâu kín thở dài một hơi.

“Ta chính là người Chu tổng giám đốc được xem xét?” Ta giật mình hỏi.

“Ừ.” Đái Tân Ni xem ta nhẹ gật đầu.

“Ta sẽ kế nhiệm hần?” Ta lại hỏi.

“Àn.” Đái Tân Ni lại nhẹ gật đầu.

“Ta đang trong một giấc mộng hảo huyền sao?” Ta hỏi lại.

“h.....” Lần này, Đái Tân Ni là lắc đầu.

Cho dù ta rất mê mang, nhưng ta biết rõ, ta đã không cách nào tránh khỏi sự tranh đấu quyền lực trong công ty. Ta có thể buông tha sao, nhưng ngay cả ý niệm buông tha đều không có hiện lên, bởi vì buông tha thì chẳng lẽ sẽ không dính vào sao, chúng ta tại giang hồ, chỉ có thể thân bất do kỷ.

Đỗ Đại Duy chưa tới làm việc, đoán chừng hần say rượu chưa tỉnh, mấy trăm millit Whiskey chắc phải khiến hần ngủ cả ngày.

Ta thực hi vọng hần vĩnh viễn không tỉnh lại, kể từ đó, Đái Tân Ni của ta sẽ không hề bị ràng buộc gì, mà Cát đại mỹ nhân cũng thành quả phụ lẻ loi hiu quạnh, ta vừa vặn có cơ hội trấn an nàng. Nhưng đáng tiếc, ta biết rõ Đỗ Đại Duy nhất định sẽ tỉnh lại, Cát đại mỹ nhân cũng sẽ không phải là quả phụ. Nhưng vì bảo hộ Đái Tân Ni, ta phải nghĩ biện pháp đánh bại Đỗ Đại Duy.

Lại nhớ tới kỳ hạn giao báo cáo, ta tại lập tức có một kế hoạch kinh người. Chỉ cần kế hoạch này thành công, Đỗ Đại Duy sẽ càng trọng thị ta, cũng không dám tùy tiện cưỡng bức Đái Tân Ni, ít nhất không có thời gian cưỡng bức nàng.

Để thuận lợi tiến hành kế hoạch, ta dùng toàn bộ tinh thần vui đầu vào công việc của ta suốt một buổi chiều, may mắn không có người nào quấy rầy ta, ta càng ngày càng có lòng tin với kế hoạch của mình.

“Lý chủ quản, ngươi tìm ta?”

Tôn Gia Tề nhả nhận anh tuần đi tới trước bàn làm việc của ta. Hần là bằng hữu của ta tại bộ kế hoạch, một bằng hữu rất tốt. Ta giao tiếp không tốt cho nên bằng hữu rất ít, hần và Trang Mỹ Kỳ giống nhau, đều là người ta tín nhiệm nhất.

“Đừng gọi là trưởng phòng, bộ phận đầu tư cũng không phải thượng cấp bộ kế hoạch, ngươi cũng đừng gọi ta là trưởng phòng.” Ta cười mắng.

“Ngươi một ngày thăng liền hai cấp, ta đang hi vọng ngươi nước lên thuyền lên, chờ ngươi kéo người huynh đệ này một tay.”

Tôn Gia Tề chớp mắt với ta.

“Kéo sao được? Ít nhất phải ôm.” Ta cười to không thôi, tiếng cười vừa ngừng, ta đột nhiên nghiêm túc mà nhìn Tôn Gia Tề: “Mấy ngày nay đối với ta rất trọng yếu, ta có một kế hoạch cần người giúp đỡ. Nếu như kế hoạch này có thể thuận lợi, một tuần lễ sau, ngươi chính là người của bộ phận đầu tư.”

“Ngươi tìm đúng người rồi đó.” Tôn Gia Tề bình tĩnh nói với ta.

Ta nở nụ cười, điểm ta thường thức nhất ở Tôn Gia Tề chính là sự tỉnh táo cùng quyết đoán này.

“Tối nay ngươi không được đi ngủ, giúp ta theo dõi giá cả ngũ cốc nước Mỹ.” Ta nói ra ta một phần trong kế hoạch.

“Thị trường ngũ cốc nước Mỹ là một trong những hạng mục đầu tư trọng điểm trong công ty, bộ phận đầu tư có người chuyên trách theo dõi, vì sao còn tìm ta?” Tôn Gia Tề rất nghi hoặc.

“Bởi vì ta chỉ tín nhiệm ngươi, câu trả lời này vậy đủ chưa?”

“Sau đó thì sao?”

Tôn Gia Tề phát giác vẻ mặt nghiêm túc của ta khiến hần hiểu được tầm quan trọng công việc này, hần không hỏi thêm, bằng hữu có đôi khi chỉ cần hai chữ: Tín nhiệm. Dù là cuối cùng thất bại cũng không hề oán hận, Tôn Gia Tề chính là loại bằng hữu này.

“Ngày hôm qua tan chợ là 837, ngươi hãy nhớ đó. Nếu như rớt xuống dưới 826, ngươi tự lập gọi điện thoại cho ta, bất cứ lúc nào.”

Ta dùng bút máy chỉ vào đường cong trên máy vì tính hợp thành, dùng sức gõ bàn phím.

“ok.” Câu trả lời chỉ ngắn gọn mà lại linh hoạt.

“Tốt, người bây giờ lập tức xin phép nghỉ, nhớ rõ mua nhiều cà phê chuẩn bị thức đêm.”

“Yên tâm, ta mua rất nhiều cà phê Cuba.”

“Hương vị như thế nào vậy?” Ta rất thích cà phê, nói đến cà phê hai ta mắt sáng lên.

“Hương vị đương nhiên rất tốt.” Tôn Gia Tề cười to.

“Vậy người có lộc ăn đó.”

Ta cũng cười to, hiểu ý mà cười, có người bằng hữu như Tôn Gia Tề ta đương nhiên rất vui vẻ.

“Hương vị tốt thì tốt, nếu như có thể cùng vị mỹ nữ kia cùng một chỗ uống cà phê, vậy thì hạnh phúc hơn.”

Tôn Gia Tề ánh mắt hướng vào đằng sau ta. Ta quay đầu nhìn lại, vừa vặn phát hiện nữ hài trẻ tuổi đang đi tới. Không biết nguyên nhân gì, ta thích nữ nhân mang giày cao gót, đặc biệt ưa thích nữ nhân đi giày xăng-đan cao gót. Bởi vì lúc nữ nhân đi đường cà nhắc, ta có thể trông thấy hình dạng mấy ngón chân song song chạm đất, bộ dạng này rất đặc biệt, rất mê người.

Cô bé này đi một chiếc xăng-đan cao gót tinh xảo, bộ dạng đi đường rất mê người, ngón chân cũng rất mê người. Ta tâm tình rất vui sướng, vì nữ hài rõ ràng đi đến trước mặt ta.

“Lý chủ quản, tổng giám đốc tìm người.”

Nữ hài dịu dàng truyền đạt một cái tin tức cho ta. Nàng không phải người khác, đúng là một trong thất tiên nữ phòng PR: Phàn Ước.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Mỹ nhân có nước da bánh mật (1)

Có lẽ là thanh xuân vô địch, tuy chơi cả một buổi tối nhưng về mặt Phàn Ước vẫn dồi dào tinh thần như cũ, không có chút dấu vết mệt mỏi nào. Ta nhớ hôm nay là sinh nhật nàng, không khỏi nhìn nàng thêm vài lần. Kỳ thật ở cái tuổi này của nàng, không cần ăn mặc cầu kỳ cũng đủ để mê chết đám nam nhân.

Phàn Ước tiến vào kt muộn hơn ta nửa năm, khi đó nàng cũng lóng ngóng như Tiểu Quân. Nửa năm sau, Phàn Ước trở nên ngày càng có hương vị, mái tóc buông xõa vai toát ra vẻ nhẹ nhàng thanh thoát, khác với Đái Tân Ni và Cát Linh Linh đều bất đồng, Phàn Ước có một dáng người thon thả, trước lồi sau lõm rất rõ ràng tạo nên sự nóng bỏng tuổi thanh xuân.

Có lẽ nàng nhớ đến lúc ta chằm chằm vào nàng ở quán bar, Phàn Ước có chút thẹn thùng, trên mặt nhộn nhạo vẻ xuân tình. Thấy ta không trả lời, nàng nói lại một lần: “Lý chủ quản, Chu tổng giám đốc đang chờ người trong văn phòng.”

“Chẳng lẽ ngoại những lời này, người sẽ không có muốn nói gì khác sao?” Ta cố ý thờ dài.

“Nói cái gì cơ?” Phàn Ước ngọt ngào cười cười.

“Nói gì cũng được, hay người phát biểu ấn tượng với tiên sinh Tôn Gia Tề của chúng ta như thế nào?”

Cho dù ta từ trong mệnh Cát Linh Linh biết được Phàn Ước yêu thích ta, nhưng ta vẫn lo lắng, ta nhớ trong sách tướng mệnh có nói đào hoa quá nhiều sẽ biến thành hoa đào cướp.

“Ừ, Tôn đại ca cùng đẹp trai như Lý chủ quản chúng ta.”

Phàn Ước quả nhiên là nhân viên PR. Nàng hí mắt cười như một tiểu hồ ly trả lời cẩn thận, hai đại nam nhân nghe xong đều cười ha hả.

“Tốt, vậy người tâm sự với Tôn đại ca, ta đi gặp tổng giám đốc.”

Ta đứng dậy ly khai, nhường cơ hội cho Tôn Gia Tề. Trong nội tâm có chút không muốn, nhưng Tôn Gia Tề nhất định phải lung lạc.

Tại thời khắc mấu chốt cần có một bằng hữu, ta cũng không thể quá ích kỷ, nên cho thì cho, không nên cho thì quyết không nhường.

Đây là lần thứ nhất ta đường đường chính chính tiến vào văn phòng tổng giám đốc. Kể từ khi biết mình là mục tiêu mà cao tầng công ty muốn lung lạc, tâm tình của ta đã thay đổi, tuy thân phận vẫn hèn mọn như cũ, cái eo lại thẳng lên, đi trên đường cũng xoải bước ưỡn ngực, tràn đầy tự tin. Trông thấy mấy tiểu thư ký trước văn phòng tổng giám đốc, ánh mắt của ta ôn nhu hiền lành, trước đó lần thứ nhất đã khiến các nàng sợ hãi, trong lòng cũng có chút xấu hổ. Tổng thể mà nói, ta đối với hầu hết nữ nhân đều rất ôn nhu.

“Xin hỏi tiểu thư, tổng giám đốc có ở đây không?” Ta nho nhã lễ độ.

“Tổng giám đốc đang đợi ngài, mời ngài vào!”

Vừa bước vào, ta lại cảm nhận được nhục nhã. Lão già Chu Cửu Đồng gầy còm đang xem tivi một cách thích thú, nhân vật trên TV giác không phải ai khác mà chính là ta và Đái Tân Ni. Những cảnh ân ái vừa rồi của chúng ta đều bị Chu Cửu Đồng sao chép lại, ta không biết Đái Tân Ni trần truồng bị Chu Cửu Đồng xem qua mấy lần, dù là một lần, ta đều cảm thấy phần nộ cùng nhục nhã.

Hình ảnh rất rõ ràng, thanh âm cũng vô cùng rõ ràng, quả thực khiến người ta lạc vào cảnh giới kỳ lạ. Trong màn ảnh Đái Tân Ni khiến cho ta tim đập thình thịch, ta không muốn nhìn nữa mà là chuyển ánh mắt lên người Chu Cửu Đồng.

Chu Cửu Đồng bộ dạng dương dương đắc ý, trên khuôn mặt gầy còm lóe ra vài tia dâm tục, ta tức giận tới cực điểm. Nhưng ta lại không thể một quyền đập nát cái mũi lão ta, ta chỉ có thể cố nén: “Tổng giám đốc, ngài tìm ta?”

“Ừ.” Chu Cửu Đồng nhẹ gạt đầu, hấn tất màn hình, sau đó chỉ vào vị trí bên cạnh hắn: “Tối, chúng ta hảo hảo tâm sự.”

Ta mang tâm thần bất định ngồi xuống, cảm giác ngồi bên cạnh Chu Cửu Đồng tựa như đối diện một chiếc máy quay, hết thấy mọi thứ, thậm chí cả nội tâm của ta dường như đều bị quay lại rành mạch. Cổ tự tin trước lúc vào cửa lập tức tan thành mây khói, ta lại trở về bộ dáng hèn mọn, khiêm cung tiểu bạch kiểm, không dám nhìn thẳng vào Chu Cửu Đồng.

“Ngươi quả nhiên không giữ lại chút nào. Ừ, xem ra, ngươi đã quyết định đứng về phía ta. Rất tốt, phi thường tốt.”

Chu Cửu Đồng tán thưởng ta, ta lại một chút cũng không cao hứng.

“Tôi đã cố hết sức.”

Nom nớp lo sợ, cẩn thận. Ta rất muốn nghe Chu Cửu Đồng nói gì đó, lại sợ hắn có cái gì quá phận yêu cầu. Không có cách nào, ta chỉ là một con cá nhỏ, Chu Cửu Đồng là đại kinh ngư, trước mặt kinh ngư thì cá con chỉ có thể khoanh tay chịu chết.

“Không thể tưởng được cái thứ của ngươi lớn như vậy, ta trước kia cũng từng lớn như vậy.” Chu Cửu Đồng thờ dài một hơi.

“Lớn?” Ta kinh ngạc, không rõ Chu Cửu Đồng nói cái gì.

“Ta nói về cái đồ của nam nhân, đồ của ngươi thực không nhỏ. Ngươi có thể thỏa mãn Ni Ni, ngươi muốn tiếp tục thỏa mãn nàng, làm cho nàng vui vẻ, khoái hoạt, ngươi biết không? Chính là ngươi thay ta thỏa mãn nàng.” Chu Cửu Đồng càng nói càng kích động.

Ta càng nghe càng hồ đồ, nghĩ thầm ta thỏa mãn Tân Ny của ta liên quan quái gì đến ngươi? Cái này lão biến thái dâm ý quái dị thật, lại có thể nói ra những lời thật vô sỉ này.

“Ni Ni càng ngày càng đẹp, bầu vú của nàng thật sự rất lớn, rất kiệt xuất, ngươi nói có phải hay không?”

Chu Cửu Đồng hít mắt lại, ta đoán chừng hắn nhất định đang tưởng tượng về thân thể Đái Tân Ni, trong lòng là một hồi chua xót. Cùng một người đàn ông khác thảo luận về thân thể nữ nhân mình yêu mến, ta chỉ cảm thấy trong nội tâm là lạ, tuy kẻ đó là một lão đầu, nhưng ta rất không tình nguyện, chỉ vì tổng giám đốc tựa là lão bản, ta chỉ có thể phục tùng.

“Tiếp theo, các ngươi phải làm trong nhà cầu, biết không? Hãy làm một lần tại toa-lét lầu bốn cho ta xem, lúc nào cũng được.”

Chu Cửu Đồng đột nhiên nói ra một yêu cầu không tưởng nổi khiến ta quá sợ hãi kêu lên: “Tổng giám đốc, cái này, cái này hơi quá đáng rồi?”

Ta dù sao vẫn là người trẻ tuổi, mà người trẻ tuổi rất dễ dàng xúc động. Lúc này, ta cố lấy dũng khí, dù sao không ai nguyện ý làm con rối, không có người nguyện ý bị người bài bô.

“Đúng là quá phận, ta có thể hiểu được. Xem trên TV, ngươi đã động chân tình với Ni Ni, Ni Ni cũng thật lòng với ngươi. Ta yêu cầu vô lễ như vậy đối với ngươi xác thực quá phận, nhưng ta cần chính là loại ân ái thiệt tình thiệt ý này.”

Chu Cửu Đồng vung quai trượng trong tay, kích động nói: “Ta không cần bất luận sự biểu diễn gì! Nếu như muốn xem biểu diễn, ta hoàn toàn có thể bỏ tiền để một nam một nữ biểu diễn trước mặt ta, nhưng loại này biểu diễn hoàn toàn không chân thực, chỉ là thuần túy giao hợp, không có chút cảm tình nào, ta không có chút hứng thú. Ta hi vọng ta là bóng dáng của ngươi, ta hi vọng thân linh của ta có thể đi vào thân thể ngươi, sau đó cùng ta âu yếm nồng. Ngươi hiểu chưa?”

Chu Cửu Đồng không chỉ có biến thái, hần hoàn toàn là một kẻ điên. Ta rút cuộc hiểu rõ, tuy khó có thể tin nhưng ta minh bạch, nguyên lai, Chu Cửu Đồng không chỉ đơn giản thưởng thức ta cùng Đái Tân Ni ân ái, mà hần tưởng tượng mình cùng với Tân Ny ân ái, là sự thân mật trên tinh thần.

“Ngươi phải tỉnh táo một điểm: Chỉ cần ngươi yêu Ny Ny thế nào thì ta có cảm giác như vậy, ta có thể cảm giác được cao trào. 5 năm, 5 năm rồi ta rốt cục có thể xuất tinh, ta đã có một lần cao trào. Tuy nhiên ta sáu mươi ba, sắp chết, nhưng hôm nay ta nhìn ngươi cùng Ni Ni ân ái, vậy mà thủ dâm, còn có thể nã pháo. Ta cho ngươi biết, ta rất thoải mái, ta thậm chí sẵn sàng dùng chút sinh lực cuối cùng còn sót lại để đổi lấy một lần cao trào! Ta thật sự rất nguyện ý, ô.....”

Chu Cửu Đồng khóc, hai tay chống quai lưng đang run rẩy, thân thể cũng xuống cũng một mực run rẩy. Ta sợ ngày người, lão già này chính là tổng giám đốc sao của chúng ta sao? Là “Cửu thúc” coi trời bằng vung, tung hoành giới tài chính sao? Đầu óc ta trống rỗng.

“Ngươi không biết. Năm năm trước, ta còn có chút năng lực, một buổi tối trước ngày Ni Ni xuất ngoại, ta uống rất nhiều rượu, rượu gây hồ đồ, ta đã muốn chiếm hữu Ni Ni. Nhưng là, Ni Ni rất cường hãn, nằng một cước phé ta ngay lập tức. Từ ngày đó lên, ta bắt đầu tự ti, ta hận chính mình. Ngươi không biết, ta có trăm phương pháp có thể chiếm hữu Ni Ni, thế mà hết lần này tới lần khác lựa chọn phương pháp ngu xuẩn nhất, ta lại muốn dùng chân tình đã động nằng.”

Chu Cửu Đồng lại cười khổ: “Thật đáng tiếc, Ni Ni không tiếp nhận ta, ta mượn rượu muốn Bá Vương ngành thượng cung, kết quả rơi vào kết cục tàn phế. Ta không có giận Ni Ni, là ta ngu ngốc, nếu như cho ta thêm một lần lựa chọn, ta sẽ vụng trộm chuốc thuốc ngủ nằng, đợi nằng hôn mê, ta sẽ chiếm hữu nằng, như vậy sẽ không đến nỗi này. Ai! Nếu như ta có thể chiếm hữu nằng, dù chỉ một lần thôi, ta đã mãn nguyện rồi, cho dù lập tức bảo ta chết đi, ta cũng cam tâm. Thực tiếc nuối, hiện tại ta chỉ có thể trở mặt nhìn Ni Ni ân ái với ngươi, người chưa xót phải là ta mới đúng. Ai, ta đúng là không bằng cứt trâu.” Chu Cửu Đồng phát ra tuyệt vọng thở dài.

Ta nghe được trọn mà mắt há mồm, thảm máng to ngươi không bằng heo chó! Hần lại muốn mê gian Đái Tân Ni, còn có mặt mũi nói ra điều này. Hần vũ nhục ta, hần nhất định là cố ý vũ nhục ta. Ta chờ đợi nghe, thật muốn một đao giết cái đồ chó chết này.

“Ta vẫn cảm thấy hơi quá đáng.” Ta mặt âm trầm.

“Các ngươi làm cái gì đều bị ta xem ròi, nhiều thêm một lần thì như thế nào? Trung Hàn, ta sẽ cảm tạ ngươi, ngươi cũng tìm được chỗ tốt.”

Chu Cửu Đồng đột nhiên ánh mắt như điện.

Chỗ tốt? Hai chữ này quá hấp dẫn ta, nghĩ thầm cái lão già khom khem này sẽ cho ta chỗ tốt gì được? Nếu quả thật có tốt chỗ, cho hần nhìn chút cũng không tổn thất gì.

“Tốt, ta sẽ thỏa mãn yêu cầu của ngươi. Toa-lét tầng bốn, ta biết rồi.” Do dự rất lâu, ta mới đáp ứng yêu cầu của Chu Cửu Đồng. Đây không chỉ là sự thỏa hiệp ta của ta với Chu Cửu Đồng, càng quan trọng hơn là ta đáp ứng Đái Tân Ni, liên hợp với Chu Cửu Đồng đánh bại Đỗ Đại Duy. Chỉ có đuổi đi Đỗ Đại Duy, Đái Tân Ni của ta mới không bị thương tổn, mặc kệ Chu Cửu Đồng đáng giận cỡ nào, mục tiêu hàng đầu trước mắt là toàn lực đối phó Đỗ Đại Duy.

“Tốt, ta sẽ không để ngươi bạch làm việc không công. Đây là một cái tạp lệnh, mặt mã đều ở phía trên. Quyền hạn đầu tư của ngươi từ hôm nay trở đi mỗi ngày một lần lên một ngày hai lần, mỗi lần từ 30 vạn Đô-la lên một trăm vạn Đô-la.”

Chu Cửu Đồng móc ra một chiếc thẻ từ trong túi áo đưa cho ta. Ta kích động mà tiếp nhận chiếc tạp lệnh, cảm giác như là muốn ngủ được đưa gối đầu. Làm việc cả một buổi chiều chính là chờ đến kỳ hạn giao hàng ngũ cốc, chỉ là quyền hạn rất thấp, chỉ có thể 30 vạn Đô-la một lần, không thể tưởng được thoáng cái được tăng lên một trăm vạn Đô-la một lần. Điều này cũng đồng nghĩa với việc quyền hạn của ta đã đạt đến cấp phó quản lý. Nói cách khác, quyền lực của ta tại bộ phận đầu tư đã tiến đến gần Đỗ Đại Duy.

“Mấy ngày nay nếu ngươi có thể kiếm được lợi nhuận, dù rất ít ta cũng có thể đề nghị nâng ngươi lên làm phó quản lý bộ phận đầu tư.”

Chu Cửu Đồng ngừng lại một chút, đột nhiên thần bí nói tiếp: “Nếu như ngươi có thể kiếm được lợi nhuận gấp đôi, như vậy ngươi lập tức có được quyền hạn đầu tư 3000 vạn Đô-la. Cái quyền hạn này chính là quyền hạn cấp quản lý, dù ngươi không thể lập tức thay thế Đỗ Đại Duy, nhưng công ty trao quyền cho ngươi cùng Đỗ Đại Duy cùng trao đổi để đưa ra quyết sách.”

Chu Cửu Đồng mỉm cười: “Nói cách khác, ngươi mỗi một lần đầu tư vượt qua 500 vạn Đô-la thì cần được Đỗ Đại Duy ký tên đồng ý, mà hần cũng tương tự như vậy, cần có sự đồng ý của ngươi.”

“Cám ơn, cám ơn Chu tổng giám đốc tài bồi, ta nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng.” Ta kích động đến phát run.

Bởi vì dựa theo quy định, nếu người nào kiếm được lợi nhuận cho công ty thì được thưởng cỡ một phần ngàn chỗ lợi nhuận đó.

“Ừ, ngươi rất có tài. Thời điểm tại bộ kế hoạch, ngươi đã đạt được thành công rất lớn trong các kỳ hạn giao dịch dầu mỏ, cổ phiếu, ni-ken (Ni). Rất nhiều đồng sự tán thưởng ngươi, nhưng dù sao ngươi cũng chỉ là người lập kế hoạch; một mình lựa tiến hành hạng mục đầu tư, đây là lần thứ hai của ngươi, ta hi vọng ngươi không cần quá bồn khoăn, buông tay làm đi, ta tin tưởng ngươi.”

Chu Cửu Đồng vỗ vỗ bờ vai của ta, tỏ vẻ cổ vũ.

“Tổng giám đốc, ta nhất định làm tốt.”

Dừng khí của ta tăng gấp đôi, tựa như lời tuyên thệ của một chiến Sĩ trước khi quyết đấu, hào khí ngàn vạn, xem thành công như lấy đồ trong túi.

Trước khi ra cửa lúc, Chu Cửu Đồng còn hô:“Chuyện toa-lét không cần gấp, mệnh Chu Cửu Đồng ta còn dài, ta có thời gian thưởng thức. Còn chuyện đầu tư của ngươi nên tiến hành, lúc nào chọn được mục tiêu thì có thể ra tay.”

“Ta biết rồi.”

Ta nhẹ găt đầu, nghĩ thâm ân ái trong toa-lét xác thực rất kích thích, dù Chu Cửu Đồng ngươi không nói ta cũng đi làm . Lúc này, lượng adrênalín trong cơ thể ta kịch liệt tăng vọt.

Đối mặt với sự khiêu chiến vào buổi tối, ta vẫn có chút bàng hoàng. Nghe nói, ân ái có thể giảm sự khẩn trương xuống. Lại nghĩ đến Phàn Ước tươi mát động lòng người có thể làm ta cảm thấy buông lỏng sao? ta rất chờ mong.

“Rinh ! Rinh !”

Vừa trở lại bàn công tác, điện thoại lập tức reo lên, ta tưởng là của Đái Tân Ni nhưng vừa bắt máy, lòng ta như trực nhảy lên, người gọi điện là Phàn Ước.

“Lý chủ quản, ta là Phàn Ước.” Phàn Ước thanh âm thật đúng là êm tai.

“Ừ, có chuyện gì phân phó không?” Ta dự cảm đến Phàn Ước muốn nói gì đó.

“Hi hi, ta làm sao dám phân phó ngươi? Ta chỉ, thăm nghĩ hỏi ngươi buổi tối có thời gian không?” Phàn Ước cười yêu kiều.

“Như thế nào, muốn mời ta ăn cơm?”Ta cười hỏi.

“Ừ.”Phàn Ước chỉ ừ một tiếng câu đừng nói lời nói , nàng đang đợi câu trả lời của ta.

“Bình thường ta không tiếp nhận lời mời của nữ hài tử, trừ phi hôm nay là sinh nhật ngươi, ha ha !”

Có lời đề cử của Cát Linh Linh, ta tự nhiên lớn mật dụ dỗ nàng. Ta rất thích Phàn Ước, tuy nhiên ta càng mê muội nữ nhân thành thực, nhưng Phàn Ước xác thực không giống người thường, trên người nàng vừa có vẻ phong tình của thành thực nữ nhân, lại có chất thanh xuân thiếu nữ ngượng ngùng.

“Ta muốn quà sinh nhật.”

Phàn Ước cũng giống tất cả nữ hài khác, đều hi vọng có thể nhận được quà trong sinh nhật mình, ta đáp ứng. Đưa cái gì cho Phàn Ước đây? Cúp điện thoại, ta bắt đầu thờ dãi. Ta không chỉ muốn đưa một lễ vật thông thường cho Phàn Ước, mà muốn đó là một món quà không chê vào đâu được, hơn nữa còn có thể ứng phó được với Đái Tân Ni.

Đối diện tòa nhà công ty có một tiệm bách hóa gọi là Bách Việt, hỏi tiểu thư quày phục vụ, ta đã tìm được tiệm châu báu lâu bốn. Đây là tiệm châu báu uy tín lâu năm, tuy đặt tại lâu bốn nhưng có không ít khách hàng tới mua đồ trang sức. Ta đi tới một quày hàng chuyên bán vật phẩm trang sức bạch kim

“Tiên sinh, muốn mua đồ trang sức gì? Chúng ta nơi này vừa mới có các loại nhẫn kiểu, vòng tay, vòng cổ.....” Một tiểu thư mặc đồng phục đi tới, rất khách khí, lễ phép mà giới thiệu với ta.

“Ta muốn chọn một chiếc vòng cổ.”

“Mấy cái này ngài xem thế nào?”

Tiểu thư bán hàng cẩn thận từng li từng tí lấy ra ba chiếc dây dài nhỏ lông lánh từ trong quày, ta liếc cái rồi chọn ra một chiếc hình Tĩnh Nguyệt, những vì sao cùng ánh trắng giao nhau, trong ánh trắng màu trắng bạc, những vì sao lại màu lam nhạt, rất tinh xảo và xinh đẹp. Ta cơ hồ có thể khẳng định, chỉ cần là nữ nhân đều sẽ thích.

“Tiên sinh thực sự có ánh mắt, cái vòng cổ này thật sự rất xinh đẹp lại thời thượng, đưa cho bạn gái là thích hợp nhất!”

Bán hàng tiểu thư tươi cười sáng lạn mà khen ngợi ta một phen.

Ta suy nghĩ, cô nàng này miệng thực ngọt, đáng tiếc bộ ngực hơi nhỏ, tóc hơi có chút dầu, trên trán lại có hai nốt mụn. Ai, so sánh với mỹ nữ trong công ty chúng ta, thật sự kém xa.

“Cám ơn ngài chiếu cố, tổng cộng 5680 nguyên.”

Tiểu thư bán hàng đem một chiếc túi gấm chứa chiếc vòng đưa tới.

“Tốt.” Ta chìa chiếc thẻ tín dụng ra, nhìn cái túi gấm tinh mỹ này, ta vụng trộm thờ dãi. Nếu như chỉ vì của gái, ta nhất định không cam lòng tốn tiền nhiều như vậy để mua một nụ cười của mỹ nhân, không phải ta keo kiệt mà là ta căn bản cũng không có năng lực đó. Ta sợ dĩ làm như vậy cũng là để áp dụng kế hoạch của ta.

Ta cũng không ngu ngốc, mỹ nữ xuất chúng như Phần Ước bình thường vô cùng kiêu ngạo, nam nhân muốn mời nàng ăn cơm, đoán chừng xếp thành hàng dài, nói không chừng còn mấy kẻ sẵn sàng chen ngang, thế thì hoàn toàn quên đi. Nhưng Phần Ước lại chủ động hẹn ta, nó có nghĩa nàng cũng coi trọng ta, ta tuy lớn lên không tệ, đáng người cũng không có trở ngại, nhưng muốn nữ hài chủ động xuất kích, ta thật đúng là chưa đạt đến cái trình độ này.

“Tạm biệt tiên sinh, hoan nghênh lại đến.”

Ta gật đầu, cảm giác được người ta tôn kính thực tốt.

Ra khỏi tiệm trang sức, ta vừa đi vừa suy nghĩ về tương lai của mình. Nếu muốn tồn tại lâu dài ở kt, ta phải trở thành phó quản lý bộ phận đầu tư, nếu như không làm được, trong đại hội cổ đông có lẽ ta sẽ bị vứt bỏ, ít nhất thì cũng bị đẩy ra ngoài rìa, có lẽ vĩnh viễn chỉ có thể làm một chức phân tích. Thật ra vị trí phân tích kỳ thật cũng không tệ, rất nhiều người cả đời cũng không thể trèo lên vị trí này, nhưng ta không cam lòng, đã có cơ hội tiếp tục đi tới, tại sao ta phải dậm chân tại chỗ?

Đây là nguy cơ, cũng là một cơ hội. Hiện tại đang bày ra ngay trước mắt, ta quyết định phải lợi dụng thật tốt, nếu không chẳng những không cứu không được Đái Tân Ni thì chính mình cũng khó bảo toàn bản thân, thậm chí còn có thể liên lụy đến Tiểu Quân, đó tuyệt đối là một tai nạn.

Vì Tiểu Quân, cũng vì Đái Tân Ni, ta chỉ có một con đường, chính là đánh bại Đỗ Đại Duy. Ta biết rõ muốn đánh bại hắn trước tiên phải giành được sự tín nhiệm của hắn, nếu như ta cự tuyệt Phần Ước thì sẽ khiến nói Đỗ Đại Duy nghi ngờ ta đứng bên Chu Cửu Đồng. Điều này quá nguy hiểm. Hơn nữa Chu Cửu Đồng trước mắt vẫn nắm giữ lấy kt, nhưng hắn xác thực già rồi, ta tuyệt đối không thể đem tất cả trứng gà đặt ở một cái giỏ Chu Cửu Đồng.

Hôm nay kt thế cục hỗn loạn, mỗi người đều có tính toán cho mình. Trong mắt hai đại thế lực, ta chỉ là một con cờ, tùy lúc có thể buông tha. Muốn biến chính mình thành một lực lượng có tính quyết định, nhất định phải đoàn kết, lôi kéo hết thủy thổ thế lực; Muốn tăng sức mạnh của mình, tuyệt đối không thể trở thành địch nhân trong mắt đại thế lực.

Người khác tại lợi dụng ta, ta vì cái gì không thể lợi dụng lại? Chờ ta đánh bại Đỗ Đại Duy, ta lại quay đầu đối phó Chu Cửu Đồng. Hắc hắc, cái lão biến thái họ Chu không đáng để ta e ngại, chuyện giữa ta và hắn sớm muộn cũng có một kết thúc.

“Thúc thúc, cho cháu đi trước với.....”

Trước thang cuốn, tiếng xin xỏ của một đứa bé đã cắt đứt dòng suy nghĩ của ta, ta chỉ đành nhường đường. Đột nhiên, ta nhìn thấy một bóng hình xinh đẹp. Thật sự là oan gia ngõ hẹp, cái bóng hình xinh đẹp này hết lần này tới lần khác lại chính là Cát Linh Linh. Cát Linh Linh cũng thấy ta, nàng cũng đứng tại thang cuốn đi lên, nhưng ta lại theo chiều xuống dưới.

Cát Linh Linh vừa thấy ta cũng có chút ngoài ý muốn, bất quá nàng lập tức che miệng bật cười. Tuy đã ngủ một giấc, lại qua mười tiếng đồng hồ, nhưng ta đối với trận tra tấn hồi rạng sáng vẫn còn nhớ rõ, cái cảm giác nôn mửa kia đến bây giờ vẫn còn xót xa. Đáng hận chính là nữ nhân xinh đẹp này nhìn thấy ta chẳng những không có chút áy náy nào mà còn đắc ý cười trộm.

Ta lập tức nộ khí dâng lên, nhin không được thắm máy môi mắng một câu: bà tám thôi. Lúc ta mắng khuôn mặt vẫn mỉm cười, ta đương nhiên không dám trực tiếp mắng nàng, đến cả Đỗ Đại Duy còn sợ nữ nhân hung hãn này, ta càng không thể đắc tội nàng. Cho nên chỉ có thể dùng phương thức này giải tỏa chút nộ khí.

Nhưng thật bất ngờ, nụ cười trên mặt Cát Linh Linh đột nhiên cứng lại, mắt hạnh tròn lên mà nghiêng răng nghiêng lợi nhìn ta, ánh mắt đầy sát khí. Trời ạ, chẳng lẽ nàng có thể hiểu khẩu hình sao? Ta cảm thấy quá sợ hãi, thấy thang cuốn sắp đến điểm dừng, ta rất nhanh chạy lên, trong lòng thực sợ người đàn bà đánh đá này.

Chưa đi được vài bước, điện thoại trong túi áo lại vang lên, ta lấy ra xem thì thấy là một cái dây số lạ. Vô ý thức nhìn về đầu thang cuốn, chỉ thấy Cát Linh Linh tay cầm điện thoại nhìn ta, khoảng cách cũng tương đối xa nhưng ta lại có thể cảm giác được lửa giận trên người nàng. Chẳng lẽ Cát Linh Linh gọi tới hay sao? ta rất giật mình, không dám nhắc điện thoại, mặc cho chuông điện thoại reo loạn. Phát hiện ta không tiếp điện thoại, Cát Linh Linh dùng ngón tay chỉ vào ta, lại chỉ điện thoại trong tay nàng, ý tứ rất rõ ràng, nàng bảo ta nghe điện thoại.

Ta choáng váng, đứng tại đầu thang cuốn ngẩn người, điện thoại tiếp cũng không phải, không tiếp cũng không phải. Cuối cùng khế cắn răng quyết định không tiếp, ta tắt điện thoại, sau đó sải bước chạy thực mạng. Chạy tới lầu hai, ta nhin không được phải bật cười, thầm nghĩ tại sao ta phải sợ nàng? Nếu như nàng hỏi tới thì ta kiên quyết phủ nhận là được, chạy đi làm gì cơ chứ? nghĩ vậy, ta lại thấy thoải mái hơn nhiều. Vừa định xuống lầu, ta nhìn quanh lại thấy bên cạnh toàn là quầy chuyên kinh doanh y phục cho nữ nhân.

Ta dừng bước, con mắt nhìn chằm chằm vào đám đồ lót. Ta rất thích những thứ này, đặc biệt ưa thích nội y viền tơ. Lại nhớ nếu không nhờ chiếc quần lót giặt đây, ta còn chưa chắc bắt được Đái Tân Ni, cho nên ta có hảo cảm đặc thù với nội y nữ nhân.

Ngẫm lại chính mình còn cầm hai bộ nội y của Đái Tân Ni, lại cầm một chiếc áo ngực của Tiểu Quân, trong lòng hơi hổ thẹn. Ta thường khuyên bảo chính mình làm người không thể chỉ biết nhận. Muốn đạt được thêm phải trả giá, muốn có thêm một chiếc quần lót thơm ngào ngạt, tất nhiên phải đưa lên một chiếc mới tinh. Ta quyết định giúp hai vị đại tiểu mỹ nữ mua mấy bộ nội y. Nhất là Tiểu Quân, đều thời đại này còn mặc nội y bằng bông thật sự là không được! nếu như Tiểu Quân thanh thuần đeo nội y kêu gọi thì sẽ là bộ dáng gì? Úc, chỉ thoáng tưởng tượng đã khiến ta đậm khí phun trào.

“Chào ngài, mời ngài đến xem.”

Nếu như lúc trước ta còn có chút do dự nhưng khi tiểu thư bán hàng xuất hiện đã khiến ta kiên định bước vào quầy bán nội y. Vị tiểu thư này rất đặc biệt, không chỉ xinh đẹp tới cực điểm nhưng đôi mắt lại như có sương mù che chắn, bờ môi đỏ tía rất ngọt ngào, nước da bánh mật rất khỏe mạnh, trên

người đồng phục vậy ngắn rất thời thượng và gợi cảm, giờ tay nhắc chân đều tỏa ra một loại khí chất lười biếng nhưng lại khiến người ta trêu mến. Nếu như không phải là tại màu da của nàng thì ta chút nữa đã hô lên ba chữ “Lâm Đại Ngọc”.

Trông thấy ta, tiểu thư bán hàng có chút ngoài ý muốn. Ta đoán chừng nam nhân dám đến mua nội y nữ nhân nhất định không nhiều lắm. Bất quá, nàng tuy có chút sùng sờ nhưng vẫn rất khách khí mời ta đến xem. Ta mãnh liệt nuốt nước miếng, giả bộ như không sao cả đi vào gian phòng. Nhìn quanh một lần, ta kinh hãi, bởi vì những thứ nội y này đắt đến dọa người, cao nhất đến tám ngàn, rẻ nhất cũng phải hơn một ngàn.

“Tiên sinh, tại đây tất cả đều là nhãn hiệu nội y cao cấp nhất sản xuất ở Pháp, ngoại trừ dùng tài liệu cao cấp cùng thiết kế tinh xảo, kiểu dáng của chúng ta cũng là loại thịnh hành nhất”

Tiểu thư bán hàng nói rất chậm dề như vừa tỉnh ngủ. Trong giọng nói mang theo chút lười biếng nhưng lại rất có từ tính. Ta xem ra vóc người nàng cũng tương tự Tiểu Quân, ta mập mờ đánh giá nàng, nghĩ thầm nếu như vị tiểu thư xinh đẹp này có thể mặc thử nội y, chắc chắn ta sẽ sẵn lòng bỏ tiền ra mua. Chỉ là cách này nghĩ quá khoa trương, ta cười xấu xa. Tiểu thư bán hàng phát hiện ta đang cười, nàng có chút ngại ngùng.

“Ta muốn mua một bộ, nhưng lại không biết số đo cụ thể, chỉ biết đại khái, vậy làm sao bây giờ?” Ta giả vờ hỏi thăm.

“Thực xin lỗi, những sản phẩm của chúng tôi sau khi bán ra không cho đổi lại. Cho nên thỉnh tiên sinh tốt nhất nên có số đo để chọn chính xác, chúng ta hoan nghênh ngài lại đến.”

Nói như vậy, tiểu thư bán hàng cũng cảm thấy tiếc nuối, nhưng ngữ khí vẫn bình phẩm là đầu cơ kiếm lợi như không có ý định trực lợi.

“Ta có một biện pháp, cũng không biết có được hay không?”

Ta cố lấy dũng khí thực hiện mưu đồ

“Biện pháp gì? Mời ngài nói.” Nàng cười cười.

“Xin hỏi tiểu thư, ngực của người có thật không vậy? Ách, ý ta là, nếu như người không kê lót cái gì đó thì ngực bạn gái ta cũng cỡ như người vậy.” Ta ấp a ắp úng nói ra. Tuy có chút đường đột nhưng ta nghĩ cũng không thể mua về mới phát hiện không đúng thì hỏng, chẳng phải là quá lãng phí sao?

“Người thấy ta giống như kê đồ lót sao?”

Bán hàng tiểu thư không cười, sắc mặt có chút cứng ngắc. May mắn thấy ta không có ý tứ đùa giỡn, nàng suy nghĩ một lát, chậm rãi nói: “Ta biết đại khái là số đo nào, tiên sinh, người có thể chọn kiểu dáng.”

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Âm hồn bất tán (1)

Cân nhắc Tiểu Quân còn là tiểu nữ hài, ta nghĩ vẫn nên chọn những loại có màu sắc hơi bảo thủ, thế nên lấy một bộ viền tơ màu trắng hơi mờ. Chỉ là chút hơi mờ này cũng rất kêu gọi rồi, đoán chừng Tiểu Quân nhất định sẽ xấu hổ. Chỉ cái quần lót này quả thực là mỏng như cánh ve, ta nhìn mà thấy đều tim đập nhanh hơn.

“Cảm ơn đã chiếu cố, tổng cộng 2300 nguyên.”

Lúc tiểu thư bán hàng đưa biên lai, ta thỉnh thoảng phát hiện nàng rất có cá tính. Cả mười ngón móng tay thoa chút màu sắc rất tươi đẹp, giống như mười tác phẩm nghệ thuật tinh mỹ, quá đẹp. Đột nhiên cảm thấy buồn bực, nàng thật sự là người bán hàng sao?

“Tiên sinh, móng tay của ta có đẹp không?” tiểu thư bán hàng nhàn nhạt hỏi.

“Rất đẹp, thật sự rất đẹp.” Ta mãnh liệt gật đầu.

“Muốn xem móng tay ta phải mất tiền, một phút đồng hồ một vạn.”

Bán hàng tiểu thư khuôn mặt đột nhiên căng lên, thanh âm đến cả kẻ đàn cũng có thể nhìn ra nàng rất không cao hứng. Ta đành biết điều tìm cho mình một bậc thang “Quá mắc, quá mắc. Ta không nhìn vậy, bye.”

“Tốt, lần nữa cảm tạ ngài.”

Bán hàng tiểu thư lần này là thật sự nở nụ cười, cười đến rất đẹp, làm ta khắc sâu ấn tượng.

“Không cần cảm ơn, không cần cảm ơn, có cơ hội lại đến.”

Lúc ta đang muốn rời đi, một bóng hình xinh đẹp lại tiến vào tầm mắt ta. Ta rút cục mình bạch cái gì gọi là âm hồn bất tán, hết lần này tới lần khác vẫn là Cát Linh Linh. Càng không may chính là, Cát Linh Linh rõ ràng đi tới chỗ của ta. May mà nàng còn chưa thấy ta, cái này thật sự là vạn hạnh trong bất hạnh.

Ta nhanh chóng cúi xuống, dùng tiểu thư bán hàng chặn tầm nhìn Cát Linh Linh, sau đó lo lắng năn nỉ nàng: “Tiểu thư, các người cho ta mượn phòng thử áo một lát, đại ân đại đức về sau sẽ báo.”

Nói xong, cũng mặc kệ nàng có đồng ý hay không, ta nhanh như chớp trốn vào một gian phòng nhỏ bên cạnh.

“Uy, đây là phòng thử áo dành cho nữ, người vào làm cái gì?” Nàng cũng vội vàng đi tới.

Ta lo lắng nói: “Ta muốn trốn một người. Xin cô, chỉ trốn một lát thôi.”

Tiểu thư bán hàng rất kỳ quái: “Ta không thấy có người nào nha?”

Ta vội vàng giải thích: “Chính là nữ nhân tóc dài kia. Rất nhanh thôi, ta tuyệt đối sẽ không chậm trễ việc buôn bán của người.”

Tiểu thư bán hàng thật bất ngờ: “Người sợ nữ nhân kia?”

Ta ho khan hai tiếng, chột dạ nói: “Ách, không phải sợ, là không muốn nhìn thấy nàng.”

Bán hàng tiểu thư lại càng không minh bạch: “Không muốn nhìn thấy nàng? nhưng nàng là đại mỹ nhân mà!”

“Ai, người không biết, nàng rất biến thái”

Ta vừa nói xong, thanh âm gót giày nện lên mặt đất đã truyền vào lỗ tai ta. Nước đắng cuộn cuộn trong ruột, nghĩ thầm không thể nào? Chẳng lẽ Cát Linh Linh cũng tới mua nội y? Nếu như nàng muốn mua, nhất định phải mặc thử, cũng có nghĩa là sẽ tiến phòng thử áo, như vậy ta làm sao còn chỗ trốn. Ai !”

Xem ra hôm nay nhất định là không may thời gian.

“Này, Sở Huệ, thật tức chết ta ! ta sắp phát điên mất rồi ! mau đưa giúp ta một chén nước.”

Cát Linh Linh vừa đến lập tức lớn tiếng ồn ào. Ta nghe xong, lập tức chấn động, thầm nghĩ Cát Linh Linh đang nói với ai vậy? Không phải là cùng tiểu thư bán hàng nói chuyện chứ? Ta sẽ không xui xẻo như vậy chứ?

“Cái gì vậy nha? Chẳng lẽ có nam nhân đá người?”

Đáp lại Cát Linh Linh là một thanh âm chậm chạp, lười biếng còn tràn ngập từ tính. Ta nghe xong thực muốn khóc , quả nhiên Cát Linh Linh nói chuyện cùng tiểu thư bán hàng, nghe khẩu khí của các nàng hiển nhiên giao tình không cạn. Ai ! thực ứng với câu tránh vỏ dưa gặp vỏ dừa.

“Hừ, hôm nay không có tâm tình cãi nhau với người, Cát Linh Linh ta mà bị người ta đá sao? Ta hiện tại nghĩ nếu tìm được tên hỗn đản kia nhất định phải đá chết hắn. Nếu không phải hắn mắng ta, ta cũng không trì hoãn thời gian ! Sở Huệ, người nói có khéo hay không? Ta vừa đến lại biết cái vòng cổ kia vừa bị mua đi.”

“Cái gì? Là cái vòng cổ bạch kim hình Tinh Nguyệt người nói muốn ngay lập tức đi mua sao?”

“Đừng rồi, người nói có khéo hay không? Ta vừa mới đến cửa hàng đó, người bán hàng lại nói cho ta biết chiếc vòng cổ mới bị bán đi chưa đến năm phút. Ô ô, thực đem ta tức chết ! nhanh rót ta chén nước an ủi ta.”

“Được được được, ta rót. Chẳng phải chỉ là một chiếc vòng cổ sao? Tại sao phải tức giận như vậy?”

Ta không chỉ nghe thấy tiếng nói chuyện, còn nghe thấy âm thanh nước chảy, đoán chừng cái tiểu thư bán hàng tên Sở Huệ đang giúp Cát Linh Linh châm trà rót nước.

“Ta rất thích cái vòng cổ kia, ngày hôm qua nhìn thấy nó ta đã muốn mua, nhưng tiểu thư đứng quầy đang bận chuyện khác bảo ta chờ một chút. Ta hết lần này tới lần khác lại cùng với một tiểu nữ hài mới tới công ty đi mua quần áo nên bỏ lỡ.”

Tiểu thư bán hàng hỏi: “Người nói tiểu nữ hài là Tiểu Quân à?”

“Ừ, hôm qua ta cùng Tiểu Quân đi mua quần áo xong thì quên mất việc này, hôm nay đột nhiên nhớ ra nên tranh thủ thời gian tới. Người xem, ta còn chưa có trang điểm đã vội tới rồi, đáng tiếc lại chậm một bước. Ai, nếu không có tên hỗn đản làm chậm trễ ta, ta nhất định sẽ không để cái vòng cổ kia thoát khỏi bàn tay ta.”

“Người trái một tên khôn kiếp, phải một tên khôn kiếp, cũng không biết người nói ai?”

“Nhắc tới cũng đúng dịp, tên hỗn đản này chính là tỷ phu Tiểu Quân.”

“Cái gì? Tỷ phu Tiểu Quân?”

“Đổi với, Tiểu Quân đáng yêu cực kỳ nhưng nàng lại có tên tỷ phụ cực kỳ đáng hận.”

“Ha ha, vì cái gì đáng hận nha? Chẳng lẽ làm cho người không mua được chiếc vòng cổ nên người mới hận hử?”

“Đâu chỉ như vậy? Kê này còn dám đánh chủ ý lên ta. Hừ! Thật sự là cóc ghè cũng muốn ăn thịt thiên nga.”

“Cái này không thể trách người ta á..., người trông cũng được, nam nhân tâm động thì có cái gì sai?”

“Trông cũng được? Uy, Sở Huệ, người ca ngợi ta một chút sẽ chết à?”

“Phi, người khác ca ngợi người đó là chuyện của bọn hử. Nhưng ở trước mặt ta, người chỉ bình thường thôi á.”

“Sở Huệ.....”Ta đã nghe được một tiếng thét lên.

“Được, hết giận rồi thì đi đi, đừng làm trở ngại việc buôn bán của ta.”

“Ta không đi, trừ phi người mời ta ăn cơm.”

“Ta không có tiền.”

“Quý keo kiệt, người một năm lợi nhuận mấy trăm vạn, vậy mà lại nhỏ mọn như vậy. Hừ! xem ra người cũng là một tên đại hỗn đản.”

Cái gì? Ta bùng tính đại ngộ. Nguyên lai mỹ nữ Sở Huệ này quả nhiên không phải tiểu thư bán hàng mà là lão bản, một lão bản xinh đẹp mê người.

“Người mắng ta?” Sở Huệ thanh âm đề cao mấy đề-xi-ben.

“Mắng người thì sao? Ha ha.....”

Cát Linh Linh tiếng cười duyên bay xa, tiếng bước chân loạn hưởng, đoán chừng Cát Linh Linh đã chạy đi. Ta không khỏi mỉm cười, nghĩ thầm này nữ nhân hung hãn này cũng có lúc sợ người khác.

“Có gan người đừng chạy.” Sở Huệ hô hào rất mềm mại. thanh âm từ tính của nàng cho ta biết, dù là tức giận nàng cũng không nhanh không chậm, mắng chửi người cũng là chậm rãi.

“Có gan thì đuổi theo.” Nghe tiếng Cát Linh Linh đoán chừng đã chạy xa chục kilômet.

Ta thờ dãi một hơi, trong lòng thầm cảm tạ cô Sở này, bởi vì nàng không có bán đứng ta. Yên tĩnh mười giây đồng hồ, thanh âm từ tính vang lên ngoài phòng thờ áo:“Người ra đi !”

Ta vui sướng đi ra ngoài, đứng trước mặt Sở Huệ, mặt mũi tràn đầy tươi cười nói lời cảm tạ:“Cám ơn người, đã khiến người phiền toái rồi.”

“Không cần cảm ơn, không phải ta tâm địa tốt mà là xem mặt mũi Tiểu Quân.”

“Tiểu Quân? A, ta vừa rồi đã nghe được, người đã gặp tiểu di của ta.”

“Đúng vậy a, Tiểu Quân thật đáng yêu. Ha ha, không thể tưởng được người là tỷ phu Tiểu Quân. Nếu như buổi tối Tiểu Quân có thời gian, gọi nàng đến chỗ ta, ta mời nàng ăn cơm.”

“Không phải người nói không có tiền sao?”

Ta híp mắt nhìn Sở Huệ, nữ nhân này ta càng xem càng động tâm.

“PHỤT.”

Sở Huệ nhin không được mà bật cười:“Người quả là đáng ghét, ta không có tiền nhưng không có nghĩa là không thể mời nổi Tiểu Quân ăn một bữa cơm được.”

“Vậy người mời Tiểu Quân ăn cơm có thể cũng mời ta hay không? Ôi, không tốt.”

Ta vừa định thi triển tất cả vốn liếng trên chộc mỹ nữ Sở Huệ nhưng sức nhớ Tiểu Quân nhấn lại cho ta bảo hôm nay là cùng Cát Linh Linh cùng đi dạo phố, ăn cơm. Hiện tại xem ra, Tiểu Quân đang nói xạo.

Ta giận dữ, vội vàng gọi điện thoại cho Tiểu Quân, đầu bên kia truyền đến thanh âm ồm ồm. Ta lớn tiếng hỏi:“Tiểu Quân, người ở đâu?”

“Ta cùng Linh Linh tỷ dạo phố nha !” Tiểu Quân trả lời.

Ta vừa tức vừa vội: “Vậy sao? Vậy thì thật kì quái, bên cạnh ta cũng có một vị Linh Linh tỷ, ngươi muốn hay không cùng nàng nói chuyện không?”

Tiểu Quân cười cợt: “Ài nha, ta chính là đang dạo phố mà. Lát nữa trở về mà, hung hăng cái gì?”

Ta nghiêng răng nghiêng lợi: “Sáu giờ, trước khi ta tan sở ngươi nhất định phải về đến nhà.”

Tiểu Quân vẫn còn cười: “Sáu giờ không được, ít nhất phải bảy giờ.”

“Được, thì bảy giờ. Nếu bảy giờ ngươi còn chưa về nhà, ta, ta.....”

Ta vốn định nói mấy lời độc ác, trông thấy Sở Huệ nghiêng đầu nhìn ta, ta chỉ đành nuốt vào trong bụng.

Cúp điện thoại, ta không ngừng cười khổ: “Ài, thật khiến ta không thể không quan tâm.”

“Ngươi khẩn trương cái gì? Tiểu Quân lớn như vậy rồi, ngươi còn sợ nàng bị gạt à? Huống hồ Tiểu Quân thông minh như vậy, ai có thể lừa gạt nàng chứ?”

“Ài, khó nói. Hiện tại thế đạo hiểm ác, người xấu sẽ không ghi hai chữ ‘người xấu’ lên trán. Tiểu Quân vừa tốt nghiệp, chưa có kinh nghiệm xử thế. Nàng mặc dù thông minh nhưng ta vẫn rất lo lắng.”

“Ngươi rất quan tâm Tiểu Quân.”

“Đương nhiên.”

“Ngươi đối với Tiểu Quân quan tâm như vậy, đối với nàng tỷ tỷ nhất định càng ân cần.”

“Hắc hắc, đó là..... Đó là.....”

“Ngươi người tốt như vậy, tại sao Cát Linh Linh lại hận ngươi?” Sở Huệ cầm một chén nước lên.

“Ta cũng không biết có chỗ nào đắc tội nữ nhân này.”

“Cát Linh Linh nói ngươi vừa mắng nàng, ngươi cũng thật lớn mật đó, rõ ràng dám..... Khục khục khục !”

Có lẽ do sắc nước, Sở Huệ đột nhiên ho ba tiếng, thân thể mềm mại lay động, ta thật muốn qua giúp nàng một chút, chỉ kỳ quái là ánh mắt Sở Huệ nhìn ta có chút quái dị. Ta nghĩ thầm, chẳng lẽ mỹ nhân đường mật này cũng vừa ý ta sao? Vừa đại hỉ, bỗng nhiên trước mặt gương phản chiếu vóc dáng xinh đẹp, ta nhìn kĩ lập tức hít một ngụm khí lạnh.

Trong gương không phải ai khác, mà là âm hồn bất tán, đầy mặt hàm sương, Cát Linh Linh. Nàng đã quay lại, lúc này đang đứng ngay đằng sau ta. Ta thậm chí không tốt, mồ hôi lạnh ướt cổ. Tâm niệm chuyển gấp, ta bỗng nhiên thở dài một hơi: “Kỳ thật Cát Linh Linh rất tốt.”

“Ah? Tốt như thế nào?” Sở Huệ tựa hồ đang nhin cười.

“Nàng rất quan tâm Tiểu Quân.” Ta lớn tiếng nói, dường như sợ người sau lưng không nghe được.

“Vậy ngươi tại sao phải mắng Linh Linh?”

“Ta không có mắng nàng, ta sao dám mắng nàng được? Nàng rất giống mối tình đầu của ta, đáng tiếc nàng đã mất.” Ta thanh âm tràn đầy bi ai.

“Mất rồi ư?” Sở Huệ không cười, nàng có chút động dung.

“Nàng bị bệnh ung thư máu.” Ta nói tiếp, ngữ khí có chút nghẹn ngào:

“Nàng sao rồi?” Sở Huệ bộ dạng so với ta còn khó coi hơn.

Ta lắc đầu thờ dài, ngữ điệu vẫn hờn hên: “Ba năm trước nàng đã qua đời. Ài! ta rất yêu nữ đồng học kia, nàng rất giống Cát Linh Linh, ngươi nói ta làm sao lại mắng Cát Linh Linh cơ chứ?”

“Nguyên lai như vậy, Cát Linh Linh này thật sự quá đáng, biết rõ là tin đồn thất thiệt mà còn sinh sự không đầu.” Sở Huệ trừng mắt về phía đằng sau ta. Trong gương, Cát Linh Linh cũng dựng thẳng lông mày, đoán chừng đang bị Sở Huệ chọc tức. Ta thấy đã thành công di chuyển mục tiêu, trong nội tâm mừng rỡ, sợ hãi cũng tiêu tan phân nửa.

“Này, ta quay lại rồi. Ồ, Lý Trung Hàn ngươi sao lại ở đây? không phải tối nay ngươi có cuộc hẹn sao? Đừng khiến người ta phải đợi chứ!”

Cát Linh cười tủm tỉm đi đến trước mặt của ta, a, nàng cười rộ lên càng là không thể địch nổi.

“Linh Linh tỷ, người vừa đến à?” Ta làm bộ chấn động.

“Ta vừa tới, ta cùng Sở Huệ là bạn tốt lâu năm.”

Cát Linh Linh cười tủm tỉm mà nhéo mũi Sở Huệ. Cái mũi Sở Huệ cũng rất xinh xắn, rất đẹp, ta thật lo lắng một cái nhéo này sẽ làm xấu cái mũi nàng.

“Đúng vậy, chúng ta là bằng hữu rất tốt.”

Sở Huệ vừa nói vừa vỗ mông Cát Linh Linh một cái, đoán chừng cách mười kilômet đều có thể nghe thấy, lần này ta lại phải lo lắng bờ mông Cát Linh Linh sẽ bị hồng mất. Nhìn hai nữ nhân ám đấu, ta cố nén không để bật cười.

Cát Linh Linh chỉ một chi điện thoại, nàng nhìn ta lại trừng mắt với Sở Huệ: “Ta trở về cầm điện thoại, không thể tưởng được các người biết nhau. Có phải ta quấy rầy các người hay không?”

“Xác thực quấy rầy, hắc hắc.” Sở Huệ cười lạnh.

Cát Linh Linh sắc mặt đại biến, nàng lạnh lùng cười: “Vây thì xin lỗi, Lý Trung Hàn buổi tối hôm nay có một cuộc hẹn. Cô bé kia xinh đẹp cực kỳ, so với ta còn đẹp hơn, so về những người khác thì càng không cần phải nói. Lý Trung Hàn, bây giờ là lúc nào mà người còn không đi?”

“Ah, ta đi, ta đi.” Nơi này đã một bãi thuốc nổ, dĩ nhiên ta muốn mau chóng chuồn đi.

“Người là Lý Trung Hàn? Cái nào Trung, cái nào Hàn?”

Sở Huệ nháy mắt với ta hai cái, tâm hồn bé nhỏ của ta run lên như bị điện giật.

“Trung trong Trung Quốc, Hàn..... chữ Hàn có chút khó tả.”

Ta rất cố hết sức mà đem tập trung lại tinh thần.

“Vây người có thể ghi cho ta xem một chút không? Ủ, dứt khoát đưa luôn cả số điện thoại của người nữa á! À lúc này người muốn ta mời người ăn cơm, ta vừa nhớ ra tối nay không có việc gì, không bằng người mời ta ăn cơm được không?”

Sở Huệ đưa di động đưa cho ta, từ giọng nói đầy từ tính của nàng, mỗi câu một chữ đều khiến ta choáng váng, chút tinh thần vất vả mới tụ tập được lập tức bay mất.

“Lý Trung Hàn, đừng quấy rầy việc buôn bán của người ta.”

Cát Linh Linh lớn tiếng quát lên lại đem nguyên thần của ta trở về vị trí cũ. Ta thật không biết làm sao bây giờ, ta biết rõ Sở Huệ là cố ý dùng ta để chọc giận Cát Linh Linh, nhưng ta vẫn chấp mê bất ngộ. Đối với Sở Huệ, ta đã có ham muốn không an phận, không có biện pháp, chỉ cần là nam nhân bình thường đối với nữ nhân này thì đều như vậy.

Còn không biết trả lời thế nào Cát Linh Linh, Sở Huệ nói tiếp: “Không có gì đâu, hôm nay ta đóng cửa sớm, đang muốn cùng một cái nam nhân si tình ăn cơm. Thế nào? Linh Linh muốn cùng đi không?”

Sở Huệ dùng lưỡi biếng ánh mắt nhìn ta, nàng dựa rất gần ta, mùi thơm bay theo quỹ đạo xoáy ốc vào lỗ mũi ta.

“Ta không muốn đi, ta sợ ta ăn vào không nổi. Lý Trung Hàn, người coi chừng đó, đừng để hồ ly tinh mê hoặc.”

Nói xong, Cát Linh Linh vội vàng bước đi, bất quá lời của nàng cũng khiến ta thanh tỉnh lại, ta xấu hổ cười cười với Sở Huệ: “Không thể tưởng được Cát Linh Linh cũng không có biện pháp với người, xem ra người khiến nàng tức giận thật rồi. Ha ha, ta cũng nên đi thôi, có thời gian sẽ mời người ăn cơm.”

Sở Huệ lập tức lại khôi phục bộ dạng u oán tựa như “Lâm Đại Ngọc”, nàng nhàn nhạt cười: “Người phải đi sao? Người cho rằng ta chỉ nói giỡn thôi sao, cố ý đem người ra để chọc tức Cát Linh Linh sao? Nếu như người nghĩ như vậy thì người sai rồi, ta xác thực muốn cùng người ăn cơm, càng muốn nghe một chút chuyện xưa của người. Đương nhiên, hôm nay người đã có hẹn, thế thì chỉ có thể để sau vậy. Khi nào thấy Tiểu Quân, nhớ bảo nàng tới tìm ta, nói Sở Huệ tỷ muốn gặp nàng.”

Ta thật bất ngờ, còn muốn nói điều gì đó, bất quá nghĩ lại trước mắt chuyện của cửa công ty là trọng yếu nhất, ta không thể vì nhất thời phong lưu mà đắc tội Cát Linh Linh được. Nghĩ tới đây, ta rất lễ phép hướng Sở Huệ cáo từ, trong nháy mắt, trong ánh mắt nàng hiện lên vẻ thất vọng.

Trở lại công ty, ta liền bị chiếc Ferrari màu đỏ hấp dẫn, trong nội tâm vô hạn cảm thán, Ferrari phải phối hợp với một nữ nhân tuyệt mỹ mới có thể tạo nên giá trị chân chính. Cát Linh Linh cùng Ferrari là tuyệt phối.

Thấy ta từ xa đi tới, Cát Linh Linh nở nụ cười. Nàng hai tay chống trước mũi xe, hai chân bắt chéo, phong tình vạn chủng, kiều diễm không gì sánh được. Chờ ta đến trước mặt nàng, nàng mới tháo xuống kính râm, một trận gió thổi qua làm mái tóc nàng tán loạn, có vài sợi quét lên mặt ta, cảm giác không chỉ đơn giản ngứa trên da thịt.

“Người đang đợi ta?” Ta hí hóp mắt hỏi.

“Đúng vậy a, xem người có bị hồ ly tinh kia mê hoặc hay không?” Cát Linh Linh gật đầu cười lộ ra hàm răng chính tề.

“Người có được đáp án rồi chứ?” Ta hỏi.

“Ừ.” Cát Linh Linh đôi mắt đẹp chớp động hào quang.

“Người còn muốn đá chết ta sao?” Ta lại hỏi.

“Người nghe lên ta nói chuyện?” Cát Linh Linh cười hi hi nói.

“Không phải nghe lên, là ta không cần thận nghe được.”

“Chúng ta huề nhau, về sau không cho phép người mắng ta. Đừng vội phủ nhận, ta hiểu khẩu hình, nếu như ta không biết người nói cái gì, ta cũng sẽ không tức giận. Đương nhiên, ta biết rõ người còn trách ta chuyện tối hôm qua, ta cũng biết mình quá đáng. Coi như chúng ta cho dù huề nhau. Hiện tại đã tan tã, đừng để Tiểu Phàn chờ người.”

“Không đâu, ta đã đặt chỗ ở quán cơm bông sen, người có muốn đi chung hay không?” Ta nửa thật nửa giả mời Cát Linh Linh.

“Ta cũng không muốn làm bóng đèn.”

Cát Linh Linh vuốt lại mái tóc, ta đặc biệt chú ý đến cổ nàng rất đẹp, rất mát hờn, thật muốn sờ chút. Ta suy nghĩ, nếu như trên cổ nàng đeo một chiếc vòng cổ bạch kim có thể càng khiến nàng rạng rỡ hay không? Do dự một hồi, ta lấy túi gấm lấy ra, sáng khoáy đưa nàng.

“Cái gì vậy?” Cát Linh Linh có chút ngoài ý muốn.

“Người mở ra thì biết.” Ta cười cười.

Cát Linh Linh mở túi ra, dùng hai ngón tay ngọc kẹp chiếc vòng cổ tinh xảo lên. Dưới ánh mặt trời, vòng cổ lóe rạng rỡ màu trắng vàng sáng. Ta đột nhiên phát hiện mắt nàng hình như ướt ướt, thầm nghĩ sẽ không trùng hợp vậy chứ? Chẳng lẽ đây đúng là chiếc vòng cổ nàng đã không mua được? Ta thầm nhủ thôi có lẽ cũng là ý trời.

Chỉ lát sau, Cát Linh Linh đã khôi phục lại, nàng đưa cho ta một chiếc vòng tay bảo: “Cầm lấy, ta cũng không muốn nợ ai bất cứ thứ gì”. Nói xong lập tức lên xe phóng đi.

Ta nhất thời ngắc ngẫn cả người, thầm nghĩ sao trở mặt nhanh thế chứ. Dù có chút hụt hẫng nhưng nghĩ lại cũng vẫn còn tốt chán, vừa tặng đi một món chiếc vòng cổ, lại nhận về một thứ khác. Ngắm nghía chiếc vòng cổ một lúc, càng xem càng thấy đẹp, có lẽ thứ này còn hợp với Phàn Ước hơn ấy chứ.

Trở lại công ty, bóng dáng Phàn Ước lại bắt đầu chiếm cứ đầu óc ta, nam nhân háo sắc tính chết chỉ có thể tăng thêm phiền não. Vừa đúng sáu giờ, ta đi đến bộ phận thư ký, nghĩ thầm nên lấy cớ lừa gì để lừa gạt Đái Tân Ni, xem ra yêu đương vụng trộm cũng không phải chuyện dễ dàng.

Thật bất ngờ, tại lại gặp được hai vị thực phụ xinh đẹp Quách Vịnh Nhân và Vương Di. Vương Di đang gọi điện thoại, vừa trông thấy, nàng liền mãnh liệt nháy mắt với ta. Tuổi tác nữ nhân vĩnh viễn là bí mật, ta đoán chừng Vương Di hơn ba mươi tuổi. Nàng có bộ ngực đầy đặn mông bự, dáng người cao gầy, chiều cao một mét bảy tuy so với ta còn thấp hơn không ít, nhưng trong kt nàng đã là mỹ nữ cao nhất rồi, lại thêm mắt ngọc mây ngài, lông mi cong cong như vàng trắng khuyết, thoát nhìn rất giống người mẫu.

Đại khái là gần đến giờ tan tã, Vương Di đã thay bộ đồng phục bằng một chiếc áo màu xanh sẫm không có tay hiện ra ra một mảng lớn bộ ngực tuyết trắng cùng cánh tay ngọc ngà như ngọc sen. Thật thoải mái, rất gọi cảm, ta mãnh liệt nuốt nước miếng. Vương Di cũng rất quen thuộc với ta, bất quá nàng đang bận nói chuyện, ta chỉ chào hỏi rồi hướng Quách Vịnh Nhân.

“Quách đại tỷ, xin hỏi Đái thư ký ở đâu?”

Ta hỏi rất lễ phép, con mắt lại lạng lẹ đánh giá nữ nhân. Ở bộ phận bí thư, nữ nhân hơn ba mươi tuổi tuổi rất ít. Quách Vịnh Nhân tuổi hơn bốn mươi mà còn có thể sừng sững tại bộ phận thư ký có thể nói là trường hợp rất đặc biệt. Mỗi nữ thư kí ở đây tùy tiện chọn ra một người là mỹ nữ nổi tiếng, nữ nhân bốn mươi tuổi nếu như không xinh đẹp thì cũng không cần đến công ty quyết định, mà chính mình cũng không có can đảm ở lại. Quách Vịnh Nhân chẳng những đẹp, còn phong thái yếu điệu, mười phần thủ vị hàm súc.

“Người ngày nào cũng chạy đến bộ phận thư kí làm cái gì? Đái thư ký đương nhiên là có việc của nàng, người cho rằng người nào cũng rảnh như người như vậy sao?” Quách Vịnh Nhân ánh mắt lạnh nhạt, cũng không biết là tâm tình không tốt, hay là tối thời kì mãn kinh hay sao mà ngữ khí của nàng lại khó chịu như vậy.

Quách Vịnh Nhân nói xong còn trợn mắt lên nhìn ta một cái, sau đó cầm tài liệu đã đi ra khỏi văn phòng, bộ mông bự lay qua lay lại tạo ra một phong cảnh xinh đẹp. Phải chịu một cú đánh như vậy, ta cảm thấy trên mặt nóng rát, cũng không dám hỏi tiếp, đành phải xám xịt rời đi. Vừa ra khỏi cửa, Vương Di đã chạy tới, nàng nhỏ giọng nói cho ta biết, bởi vì Trang Mỹ Kỳ xin phép nghỉ, buổi tối hôm nay Đái Tân Ni cùng mấy người bên bộ phận PR đều ở gần đây tiếp đãi mấy đại cổ đông.

Cuối cùng, Vương Di thần bí cười cười: “Tiểu hàn người đừng chấp nhặt với Quách tỷ, nàng hôm nay tâm tình không tốt. Trong mấy đại cổ đông này có một vị thân mật với Quách tỷ, nhưng người ta còn chưa tới thăm Quách tỷ nên nàng mới sinh hờn dỗi a!”

Vương Di là con gái Hồ Nam. Nghe nói Trương nữ đa tình, đối với nam nhân mình thích dù là không phải trượng phu cũng rất chung thủy. Ta từng nghe nói tình cảnh Vương Di rất đáng thương, nàng đến nay vẫn còn độc thân, mỗi ngày ngoại trừ tịch tịch vẫn là tịch tịch, đã hơn ba mươi mà còn chưa thành gia thất, tâm lý hơi có chút vận vẹo, nàng còn thường xuyên uống say, mà khi say sẽ khóc. Nàng yêu một nam nhân, người này đang sống ở nước Mỹ và đã có vợ, mỗi năm số lần đến thăm nàng chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay, nhưng Vương Di thủy chung vẫn nuôi hi vọng đối với hắn. Ai ! Ta thực cảm thấy tình yêu của nàng, nữ nhân một khi đã nảy sinh tình ý sẽ ngu xuẩn đến cùng.

“Cám ơn Di tỷ.”

Ta cảm kích cười cười với nàng. Vương Di mỗi lần thấy ta đều rất nhiệt tình, thường xuyên cầm chút dưa bánh, đồ ngọt mời ta, làm ta cảm giác nàng như một tỷ tỷ.

“Thực xin lỗi, đêm qua ta tạm thời có việc gấp, không tham dự cuộc party đêm qua, ngại đừng oán Di tỷ nha !” Vương Di áy náy cười cười.

“Không sao đâu, hôm nào ta mời một mình Di tỷ ăn cơm.” Ta nở nụ cười chân thành với nàng. Có thể theo đuổi được Đái Tân Ni, Vương Di cũng giúp ta không ít, nàng thường xuyên cung cấp cho ta tin tức về Đái Tân Ni, nàng cũng là người linh thông tin tức nhất trong kt.

“Vì sao mời ta ăn cơm? Một mình đi ăn cơm ta không đi.”

Vương Di nháy mắt mấy cái, rõ ràng muốn trêu đùa với ta.

“Ha ha, chẳng lẽ Di tỷ sợ ta?” Ta cười xấu xa.

“Đúng vậy, thực rất sợ ngại. Ta ăn nhiều lắm, sợ ngại không có tiền trả.” Vương Di cười yêu kiều.

“Di tỷ yên tâm, ngại ăn nhiều cũng không có vấn đề gì.”

Vương Di đột nhiên cười thần bí: “Khoác lác, ta nghe Trương Ngôn Ngôn nói, tối qua chính là do Trương Tư Cần tính tiền.”

“Trương Tư Cần?”

“Không biết à? Nói cho ngại biết Trương Tư Cần chính là một đại cổ đông mới tiến vào công ty chúng ta, hắn một mực đang theo đuổi Quách Vĩnh Nhân. Đây chính là bí mật, ngại không thể nói cho người khác biết ah !”

“Quách Vĩnh Nhân không phải đã kết hôn sao? Vì sao lại.....” Lời còn chưa nói hết, ta đã cảm thấy chính mình thật đúng là đầu heo.

Vương Di thần bí liếc mắt với ta: “Nhìn ngại cũng là dạng phong lưu, chắc không phải cả đời chỉ yêu một mình Tân Ny chứ?”

Ta gượng cười hai tiếng: “Trương Tư Cần có phải là một lão béo tóc thừa thớt, khoảng năm mươi tuổi hay không?” trong đầu ta lập tức hiện lên một nam nhân đầu trọc, trầm nghĩ hình như chính là kẻ tối hôm qua cùng Trương Mỹ Kỳ uống rượu oản tù tì.

“Đúng rồi, hắn tối hôm qua đi uống rượu. Hắn là người Malaysia, rất ít đến kt, mấy ngày nữa mở cổ đông đại hội, hắn mới có thể xuất hiện. Hôm nay Tân Ny các nàng chính là phụ trách tiếp đãi vị Trương Tư Cần này.”

“Cái lão Trương Tư Cần này có háo sắc không?”

Nghĩ đến nam nhân đầu trọc kia, ta cũng có chút lo lắng. Đã có quan hệ với Đái Tân Ni, bây giờ bất cứ lúc nào ta cũng lo nàng bị kẻ khác trêu chọc.

“Ha ha, là nam nhân đều là kẻ háo sắc thôi! Bất quá ngại yên tâm, cùng đi với Tân Ny còn có Trương Ngôn Ngôn, Đường Y Lâm, La Đồng, Triệu Hồng Ngọc, Hà Đình đình.”

“Thất tiên nữ đi ngũ tiên nữ? Mấy đại cổ đông này rất đặc biệt sao? nhất định phải nhiều thư ký như vậy tiếp đãi hắn?” Ta có chút ghen ghét.

“Không chỉ một Trương Tư Cần, còn có mấy cổ đông như Tào Gia Dũng và cao tầng trong công ty như La Tất.”

“Ta an tâm rồi.” Ta thở dài một hơi.

Vương Di phun ra một ngụm: “Phi, theo ta thấy ngại là đang lo cho Đái Tân Ny chứ gì. Gần đây ta nhận ra Lý Trung Hàn ngại mới là kẻ háo sắc nhất.”

“Ta háo sắc? Ta gần đây luôn thành thật mà.” Ta làm bộ mặt mờ mịt.

“Hừ, đó là ngại giả bộ thôi, trước kia ta còn tưởng ngại là một người thành thật.” Vương Di bĩu môi.

“Trước kia thế nào, về sau cũng vậy.” Ta cắn giận bất bình.

“Hừ ! nói đến sau này, ta thật muốn lo lắng thay Tân Ny. Ngươi phong lưu như vậy, nơi công cộng cũng dám xằng bậy.....” Vương Di bắn như súng máy, càng bắn càng hăng, khiến ta chưa kịp tiếp thu.

“Cái gì? Cái gì nơi công cộng? Cái gì xằng bậy?”

Ta kinh hãi, trong đầu lập tức nhớ cảnh ân ái với Đái Tân Ni tối hôm qua bị Vương Di biết được. Ai đã nói chuyện này? Vương Di làm sao biết được? Ta liền nghĩ tới Chương Ngôn Ngôn. Đoán chừng chuyện này, nhất định là Chương Ngôn Ngôn rài ra ngoài, thăm mắng to Chương Ngôn Ngôn lắm miệng bát quái. Không được, ta phải hỏi cho rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Nói bậy sau lưng (1+2)

“Ai nha, ta chưa nói cái gì cả, ta.....”

Vương Di ý thức mình đã lỡ mồm, khuôn mặt đỏ lên, muốn quay đầu bỏ chạy. Ta há có thể không hỏi rõ chuyện này, vội vàng kéo tay nàng lại: “Di tỷ, người không nói rõ với ta thì đừng hòng đi được.”

“Không đi thì không đi, cùng lắm ta giúp người thêm nhiều vài chén trà nước.” Vương Di cười quái dị.

Những lời đồn đại sau lưng đối với một đại nam nhân như ta không có bao nhiêu tổn thương, chỉ cần da mặt dày một chút là không sao cả, không chừng còn khoa trương ta rất phong lưu. Nhưng nếu loại tin tức này đối với Đái Tân Ni thì đặc biệt nghiêm trọng, dù sao nàng là nữ nhân, người khác nói nàng dâm đẳng vô sỉ, thủy tính dương hoa.

Ta giữ chặt tay Vương Di, lo lắng hỏi: “Di tỷ, trừ người ra còn có ai biết việc này? Van người, đừng làm ta sợ.”

Thấy ta lộ vẻ sợ đến trắng bệch, Vương Di không đành lòng dấu diếm, nàng vừa cười vừa nói: “Người nha, thật sự rất xấu xa đó. Chuyện to gan như vậy cũng dám làm, không sợ người ta biết sao? Lúc đầu ta còn tưởng Ngôn Ngôn hoa mắt, nàng nói như thế nào ta cũng không tin người lại có sắc dâm như vậy, không thể tưởng được vậy mà người không đánh đã khai. Ha ha, thật là ngốc, Di tỷ vừa mới nói dối người đó.”

“Cái gì?” Ta khóc không ra nước mắt, nữ nhân ba mươi biến thành “tinh”. Ta chỉ có thể khỏ thán sự thông minh của mình xuất hiện vấn đề.

“Yên tâm đi, cũng chỉ có ta biết, người khác không biết.” Vương Di hiển nhiên cũng hiểu nỗi băn khoăn của ta.

“Sao không lo được chứ.” Ta lắc đầu, thăm nghĩ chuyện bí mật của Quách Vĩnh Nhân người cũng có thể nói cho ta biết, bí mật của ta người làm sao có thể giữ được?

“Lo lắng thì sao, chẳng lẽ lại người muốn giết người diệt khẩu? Khanh khách.....” Vương Di cười đến gấp đôi người, nàng muốn bỏ tay ta ra.

“Có thể đừng cười hay không?” Ta xấu hổ vô cùng, càng thấy xấu hổ với Vương Di thì càng hận Chương Ngôn Ngôn đến nghiêng răng ngựa. Nghĩ thầm, nhất định phải giáo huấn Chương Ngôn Ngôn.

“Được không cười, ha ha.....”

Vương Di nói không cười, lại ngược lại càng cười càng lợi hại, cười đến run rẩy cả người. Có lẽ quên hết tất cả, hai viên đạn thịt cao cao trước ngực cũng rụng theo, nhất thời ba đào mãnh liệt khiến ta cảm thấy khí huyết dâng trào, dục hỏa thiêu đốt. Phát hiện Vương Di đang giãy tay ta ra, ta liền nảy sinh ác tâm, dứt khoát thả tay Vương Di ra. Nàng còn không kịp chuẩn bị, thân thể lung lay sắp ngã sắp xuống. Ta làm bộ kêu to: “Coi chừng.”

Thuận thế bước về trước một bước dài, hai tay vòng ra ôm lấy Vương Di. “Ai nha, người sao tự đứng lại buông tay vậy? Làm ta sợ muốn chết.”

Vương Di còn đang bối rối cầm chặt cánh tay của ta, muốn điều chỉnh trọng tâm thân thể. Ta âm thầm cười trộm, dứt khoát đem chuyện xấu làm đến cùng.

“Đứng vững, mau đứng vững.”

Ta lại làm bộ không đứng vững, thân thể nhào về phía trước. Trong nháy mắt, cả hai thân thể đều tiếp xúc mặt đất.

“Ôi.” Hô đau chính là Vương Di, ta ở trên người nàng, một chút cũng không có cảm giác đau, ngược lại chỉ có cảm giác mềm mại. Ta biết rõ một tay của ta vừa vịn đề lên bầu ngực mềm mại, bầu ngực rất lớn, rất nhuyễn, xúc cảm không tệ, ta thừa cơ vịn về hai cái. Vương Di cùng Cát Linh Linh không giống nhau, Cát Linh Linh hung ác bá đạo, Vương Di lại cực kỳ dịu dàng ngoan ngoãn. Cùng là tiếp xúc thân thể, ta không sợ khinh bạc Vương Di, quen nàng đã lâu, ta còn chưa từng thấy nàng một lần nổi giận. Huống chi ấn tượng của nàng với ta cũng không tệ, dù sao ngã cũng ngã rồi, không bằng khi dễ nàng một chút, trả thù chút giễu cợt lúc trước.

“Tiểu Hàn, ngươi sờ soạng cái gì đó?”

Vương Di xấu hổ, mặt đỏ bừng như uống rượu. Nàng hiển nhiên cảm nhận được tay ta đang xoa nắn chỗ nào, vừa thẹn vừa vội cũng không biết đẩy tay ta ra trước.

Ta vốn thăm nghĩ trả thù nàng một chút, nhưng ta phát hiện tình huống đã có biến hóa, Vương Di cũng không tức giận, càng không có ý quở trách, nàng chỉ dùng hai ánh mắt long lanh như nước nhìn ta.

“Thực xin lỗi, Di tỷ. Ta sợ ngươi ngã xuống, cho nên mới ôm ngươi, không thể tưởng được ngay cả ta cũng ngã.” Ta thăm dò tính thử giải thích.

“Thiệt là, còn không mau ôm ta lên?” Vương Di giận dỗi một câu.

Ta nở nụ cười, cười rất gian trá, bởi vì từ lời Vương Di truyền lại hai tin tức: thứ nhất, nàng không trách cứ ta sờ ngực nàng, thứ hai, nàng dùng một chữ “ôm” mà không phải “kéo”, “vịn”; chữ “ôm” rất mập mờ a. Ta ngầm hiểu, hai tay vòng xuống sau lưng bế nàng lên.

Trước kia ta cùng Trang Mỹ Kỳ cũng từng có kinh nghiệm vuốt ve qua, nhưng chỉ là lướt qua thôi. Nhưng lúc này đây ta có cảm giác như điện giật, thân thể ta cơ hồ dán lên người Vương Di thể, thậm chí cảm giác được núm vú rung rung.

“Làm gì mà ôm chặt như vậy?” Vương Di duyên dáng nhắc nhở.

Ta kiềm chế sự kinh hoàng, thả Vương Di ra. Nàng rất xấu hổ, xoay người về phía ta, ta lại xum xoe: “Di tỷ, quần áo ngươi hơi dính chút bụi, ta giúp ngươi thổi sạch nha.”

Hai tay vung vẩy, ta cố ý đập loạn trên người Vương Di. Kỳ thật, công ty vệ sinh thật tốt, trên mặt đất luôn sạch sẽ, trên người nàng cũng không có mấy tro bụi, thể nhưng mà ta lại vỗ thật lâu, cơ hồ đều là vỗ vào Vương Di bờ mông. Chỗ kia vừa lớn vừa tròn lại co dãn mười phần, rất tương xứng bờ mông Đái Tần Ni.

“Tiểu Hàn, ta cảm thấy ngươi ngày càng xấu đó.” Vương Di tuy đưa lưng về phía ta, nhưng nàng vẫn phát giác được.

“Di tỷ, ngươi đúng là không phân biệt được tốt xấu, không biết lòng tốt bụng của ta. Ta đây không phải giúp ngươi thổi bụi sao?” Ta cười xấu xa, dù sao Vương Di cũng quay lưng lại nên không thấy nét mặt của ta.

“Cái này không gọi là thổi, gọi là sờ.” Vương Di lớn tiếng hờn dỗi, lời vừa ra khỏi miệng xấu hổ đã đến cổ.

“Oan uổng a ! Di tỷ, sờ là như thế này, ta sờ một lần cho ngươi xem” Ta đặt tay lên cặp mông đầy đặn của nàng, sau đó dụng lực vắn về một chút, sự háo sắc dâng lên tới cực điểm.

Vương Di lắc qua lắc lại một chút, nhưng mông nàng vẫn không thể thoát khỏi bàn tay ta, là cố ý cho ta sờ sao? Ta hưng phấn mà tăng phạm vi ‘sờ’, càng lúc càng lớn mật.

“Hừ, cả Di tỷ ngươi cũng dám khi dễ sao?”

Vương Di mạnh mẽ xoay người, thân thể tựa trên bàn công tác, ánh mắt lập loè dị sắc. Thấy ánh mắt nóng bỏng của ta nhìn chằm chằm vào bộ ngực nàng, mặt của nàng đỏ rực.

Ta tiến về phía trước một bước, lần này, ta đứng ngay trước mặt nàng. Tay ta bắt được áo nàng, nàng cả kinh định trốn tránh, nhưng hai tay ta lập tức vòng lại, kéo cả người nàng tới, nhanh chóng đặt nụ hôn lên môi nàng.

“A....” Lần này, Vương Di không tránh né, nàng để cho ta lãnh hội cái gì gọi là hôn môi. Ta không phủ nhận ta thích mỹ nữ như Vương Di vậy, nhưng đến tận trước khi ngã sấp xuống, ta cũng chưa dám có ý nghĩ sẽ phát sinh quan hệ với nàng. Ta đã có quá nhiều nữ nhân muốn yêu, nhưng ta thủy chung là nam nhân, một nam nhân cực kỳ háo sắc.

Ta rất ưa thích nữ nhân thành thực, Vương Di chính là một thực nữ. Có lẽ ham muốn bùng nổ buộc ta phải phát tiết, giờ này khắc này ta tựa như một con trâu đực động dục, điên cuồng hôn lên môi nàng, ta thô lỗ kéo roi xuống áo lót nàng xuống, còn móc đại nhục bông sung to ra.

Cửa phòng vẫn mở rộng như trước, tuy nhiên lúc này đã tan tằm, bất cứ lúc nào cũng có thể có người tiến đến. Vương Di rất sợ hãi, nàng thất kinh nhìn về phía cửa ra vào.

“Tiểu Hàn, ngươi đừng khi dễ Di tỷ!” Vương Di ôm eo ta than nhẹ.

“Di tỷ, ngươi thật là thơm” Câu trả lời của ta quả thực là ông nói gà bà nói vịt, nhưng lúc này ai sẽ chăm chú trả lời chứ? Ta cũng không ngừng lại, chỉ vội vàng tìm nút thắt áo ngực nàng. Nịt ngực của nàng không phải là loại đeo trên vai, nhẹ nhàng đẩy lên, áo ngực lập tức rơi xuống. Hai bầu vú to trệch để đạt được giải phóng, nảy ra như lò xo, vừa vắn rơi vào trong tay của ta.

“Tiểu Hàn, ngươi đừng như vậy.”

Thấy ta khụy xuống thể đỡ lấy giữa hai chân nàng, Vương Di cực kỳ xấu hổ. Nàng kiêu miểu quở trách ta, hai tay ôm lấy hai vú, không để cho ta sờ,

cũng không cho ta xem. Ta chỉ tốt thuận thể cúi xuống, sờ đến vùng đất u minh rậm rạp đầm nước. Đã không có quần lót ngăn cản, địa phương thần thánh nhất của nữ nhân đã có thể dễ dàng chạm đến.

“Tiểu Hàn, tay ngươi đừng sờ loạn, chớ có sờ chỗ đó. A, Tiểu Hàn, mau đóng cửa.”

Vương Di kêu lên sợ hãi, chân của nàng đã bị ta thể đẩy ra, khu vực ẩm ướt đã bị tay ta nắm giữ hoàn toàn. Ta một bên sờ quanh mép, một bên cảm đại nhục bông cứng rắn vào, cảm địa của Vương Di như một khối nam châm hấp dẫn dương vật của ta, ta điên cuồng đâm vào.

“Không còn kịp rồi, Di tỷ, ta muốn vào.”

Dương vật của ta lập tức bít chặt huyết khẩu, thân thể Vương Di lập tức run lên. Ta quá hưng phấn, vịn bờ hông nàng, để cơn thịnh nộ từng chút một tiến lên.

“Ah..... Tiểu Hàn, ngươi chậm một chút.” Vương Di nhú lông mày, hai chân nàng càng kẹp lại, tuy ngồi ở trên bàn công tác nhưng một bắp đùi nàng vẫn có thể chạm đất.

Vương Di kêu lên đau đớn khiến ta thật bất ngờ, âm đạo nàng phi thường trơn ướt, ta cảm giác được sự kìm nén mãnh liệt. Xem ra, không phải nàng cố làm ra vẻ. Ta tiếp tục tiến lên từng chút một, thẳng đến khi vùng cổ rậm rạp ép lên hạ thân ta.

Vương Di hai tay ôm cổ ta, cúi đầu nhìn cơn thịnh nộ tiến vào thân thể nàng, đến khi toàn bộ cảm ngập vào, nàng mới ngừng đầu nói một câu: “Trưởng quá.....”

“Di tỷ, ngươi phía dưới thật chặt.”

“Ta rất lâu rồi không làm chuyện này. Tiểu Hàn, ngươi đừng khi dễ Di tỷ nha, phải yêu thương Di tỷ.”

Vương Di ánh mắt, không ngừng nhìn về phía cửa, phát hiện ta còn chưa hành động tiếp, nàng lo lắng năn nỉ ta: “Lát nữa Quách tỷ sắp lên đây, chúng ta phải nhanh lên.”

Ngẫm lại nam nhân của nàng một năm mới trở về vài lần, khó trách âm đạo nàng chặt khít như thế. Ta thở ra một hơi thật sâu, nhìn Vương Di đang vận vẹo như xà, ta an ủi: “Di tỷ, về Tiểu Hàn sẽ thương ngươi.”

“Ừm..... Đừng nói chuyện, nhanh lên.”

Vương Di đỏ mặt, nàng hô hấp dồn dập. Ta dứt khoát kéo chặt hai chân nàng buộc vào hông ta, làm cho nàng mặt huyết nghiêng bốn mươi lăm độ, đại nhục bông ra vào càng thêm tự nhiên. Thời gian dần qua, ta cảm giác được âm đạo bắt đầu trơn, đại nhục bông của ta như được thêm dầu bôi trơn, ngày càng gia tốc lên.

“Ừ, ừ.....”

Vương Di lớn tiếng rên rỉ, nàng bình thường nói chuyện rất nhẹ nhàng, không thể tưởng được tiếng rên rỉ lại có hương vị như vậy. Dưới sự uy vũ của ta, âm thủy tuôn ra ngày càng nhiều. Vương Di đã không còn có thể tập trung canh gác mà vũ mị nhìn ta, một đôi mắt tràn ngập dục vọng.

“BA~, BA~, BA~”

“Ừ..... Ừ..... Ừ.....”

Toàn bộ văn phòng tràn ngập khí tức dâm dăng, ta thích loại khí tức này, loại dâm dăng khí tức trong sợ hãi. Ta không biết có phải quyền lực tăng lên khiến ta dục vọng của ta tăng theo không, ta trở nên ngày càng tham lam cùng mạo hiểm, biết rõ nơi này là văn phòng nhưng ta vẫn không kiêng nể gì cả, chỉ cảm thấy thật kích thích. Ta chính là đang bị hai loại cảm giác mâu thuẫn này không ngừng khuếch tán, khoái cảm như thủy triều ngày càng dâng lên, cảm giác này quá đặc biệt. Nếu không phải đột nhiên có tiếng bước chân thanh thúy truyền đến, ta thực không muốn chấm dứt như vậy.

Nhưng đột nhiên phát sinh biến hóa. Tiếng bước chân còn chưa tới, một bóng người đầy đặn vội tránh tiến vào văn phòng, nàng nhanh chóng đóng cửa văn phòng lại, nhỏ giọng reo lên: “Tiểu Phan trở về rồi, các người muốn chết à?”

Người tiến vào hóa ra là Quách Vĩnh Nhân. Ta quả thực bị giật mình, chưa kịp rút đại nhục bông ra, ngay người tại chỗ. Vương Di cũng sợ tới mức lớn tiếng kêu lên, nàng ôm chặt lấy ta.

“Quách tỷ, trước tiên đóng cửa lại đã. Van ngươi giúp đỡ ta.” Ta lớn tiếng cầu cứu.

“Mau sửa sang quần áo lại.” Quách Vĩnh Nhân quay người, giữ chặt cửa.

Nhưng ta không rút cơn thịnh nộ lập tức ra, ta đột nhiên cảm thấy vô luận là tâm lý, hay là sinh lý của ta đều mãnh liệt hi vọng hoàn thành lần tình ái này. Có lẽ là lần khiêu chiến sắp tới gây cho ta áp lực quá lớn, ta càng phải mau chóng giải tỏa ra. Thoáng nhìn về thất kinh của Vương Di, ta càng quyết tâm đem cơn thịnh nộ cứng rắn tiếp tục đâm trở về.

“Tiểu Hàn.” Vương Di kinh ngạc nhìn ta, nàng tựa hồ muốn từ trong ánh mắt bình tĩnh của ta tìm được nguyên nhân. Ta chỉ cười đáp lại, chỉ có ta mới có thể lý giải hành vi điên cuồng của mình. Vương Di đương nhiên không thể lý giải, nhưng nàng vẫn thuận theo ý chí của ta. Ta kinh ngạc phát hiện mình rất

cần loại nhu thuận này, tựa như tướng quân trên chiến trường ra bất cứ mệnh lệnh nào, chiến sĩ bên dưới đều phải chấp hành vô điều kiện.

Rất nhanh, Vương Di đã bị hành động điên cuồng của ta dẫn lên cực sướng. Dục vọng quá lớn có thể làm cho người ta điên cuồng. Vương Di tựa hồ cũng bị ta ảnh hưởng, nàng rất lớn mật hô to đến nỗi cả Quách Vịnh Nhân cũng có thể nghe thấy:“Thoải mái, thật thoải mái.....”

“Trời ạ, các người vẫn còn làm sao? Phi, ta thực không muốn xem”

Quách Vịnh Nhân tuy nói vậy nhưng vẫn tiếp tục xem

Tràng diện rung động như thế nhất định tràn đầy sự hấp dẫn, nàng mở to hai mắt nhìn, lẳng lặng nhìn ta cùng Vương Di giao cấu. Ta dùng khiêu khích ánh mắt nhìn về phía Quách Vịnh Nhân

“Quách tỷ, chuyện không phải tại ta, là Tiểu Hàn không buông ta ra.” Vương Di sắc mặt đột biến, tiếng bước chân đã đến cửa ra vào, âm đạo của nàng bởi vì khẩn trương mà kịch liệt co rút.

“Bẹp, bẹp.....”

Ngay tại thời điểm này, ta vẫn thông dong há miệng ngậm lấy núm vú no đủ của nàng.

“Các người nhanh lên.” Quách Vịnh Nhân khê kêu một tiếng, nàng liên tục nuốt từng ngụm nước bọt, đôi mắt mê người vẫn nhìn chăm chăm đại nhục bông vào ta, nghe thấy âm thanh mát sữa, nàng gấp đến độ như kiến bò chảo rang. Nhưng nàng không có biện pháp, cả tiếng gào cũng tận lực đè thấp. Vừa dứt lời, tiếng đập cửa bỗng nhiên vang lên.

“Tiểu Hàn, người nhanh bắn ra a !”

Wương Di ôm thật chặt cổ của ta vụng trộm kêu lên, đồng thời dốc sức dùng hai chân kẹp lấy cái mông của ta.

“Ừ.” Ta phát ra thanh âm hùng hậu, giống như tiếng dã thú. Trời ạ, thật thư thái ! Ta không biết có bao nhiêu tinh dịch phun ra, chỉ biết là toàn thân ta đang run rẩy mãnh liệt.

“Phanh..... Phanh.....” Tiếng đập cửa không ngừng.

“Ồ, như thế nào lại khóa cửa vậy? Vịnh Nhân tỷ có ở đây không? ta là Tiểu Phàn nè.”

Âm thanh này ta nghe rất rõ ràng, là tiếng của Phàn Ước.

“Ừ, ta đến rồi. Tiểu Hàn cũng tới.....”

Phún xong dâm thủy, co rút dồn dập cho ta biết Vương Di thật sự đạt đến cao triều. Ta run rẩy đem chỗ tinh dịch còn sót lại xóa đi. Lúc này, không khí trong phòng phi thường xấu hổ. Quách Vịnh Nhân nhìn Vương Di, rồi lại nhìn sang ta, hỏi:“Mở cửa rồi thì giải thích thế nào?”

Ta im lặng, lại nhìn về phía Vương Di. Nàng không nói gì, đôi mắt phượng không ngừng chăm chăm vào ta. Trong ánh mắt tràn đầy sự u oán cùng vô tận phong tình, giống như cười mà không phải cười, nét đỏ ửng trên mặt cũng không hề biến mất.

Tất cả mọi người không biết như thế nào tốt, Phàn Ước cũng không có dấu hiệu ly khai. Tuy không gõ cửa nhưng nàng vẫn còn đi qua đi lại ngoài cửa, đoán chừng là đang chờ Quách Vịnh Nhân trở về.

Ta linh cơ khẽ động, nhanh chóng nhắn cho Phàn Ước một tin nhắn: Phiên đại mỹ nữ, thỉnh nhanh chóng đến nhà hàng bông sen, ta có chuyện trọng yếu tìm người, mau mau tới.

Tin nhắn phát ra không đến mười giây đồng hồ, ta đã nghe thấy bước chân Phàn Ước rời đi. Ta rút cục thở dài một hơi, Vương Di cùng Quách Vịnh Nhân cũng thở dài một hơi. Ta vừa định đi, Quách Vịnh Nhân hung dữ vịn lỗ tai ta:“Miệng ta không kín đâu, người muốn chặn miệng của ta lại ít nhất phải mời ta một bữa.”

Ta kêu đau, lại âm thầm nhìn qua Quách Vịnh Nhân cười xấu xa:“Cái này không dễ dàng đâu? Các người sắp xếp thời gian trước, ta lập tức phụng bồi.”

Quách Vịnh Nhân sùng sốt, lập tức nghe ra trong lời của ta có ý nghĩa khác. Nàng lập tức thả lỗ tai ta ra, đỏ bừng cả khuôn mặt trừng mắt với ta:“Ta đã sớm nhìn ra người không phải người tốt.”

“Có tốt hay không người thử qua mới biết.”

Ta cười ha ha, nói xong liền chạy ra khỏi phòng.

Nhà hàng bông sen kỳ thật không giống một quán ăn tiêu chuẩn, càng giống một tòa lâm viên Giang Nam cổ điển. Ngoài khắp nơi đình đài lầu các, các hòn non bộ gầy thạch, chính giữa còn có một mảnh hồ sen. Đứng dịp bông sen nở, thực khách vừa có thể thưởng thức mỹ vị của quán, vừa có thể chiêm ngưỡng phong cảnh tuyệt đẹp.

Trong một bàn tình lữ gần cửa sổ, ta thấy Phàn Ước đã đến, nàng vẫn mặc đồng phục công ty. Phàn Ước hoàn toàn không có vẻ tươi cười khi thấy ta

đến mà chỉ xụ mặt. Ta vừa ngồi xuống, nàng liền phàn nàn: “Văn phòng đột nhiên không có người, y phục của ta đều đặt ở công ty nên không thể mặc quần áo đẹp ra ngoài được. Ta trông có khó coi lắm không?”

“Nếu nói người xấu thì cả thế giới này cũng không còn mỹ nữ nào nữa.” Ta thờ dãi một hơi.

Phàn Ước không cười, nàng chu cái miệng nhỏ nhắn: “Người đến muộn đó. Để mỹ nữ chờ người cả buổi, người có biết xấu hổ không?”

Ta nhìn mặt mà nói chuyện, rất thành khẩn mà hướng mỹ nữ xin lỗi: “Thực xin lỗi, ta đã bị kẹt xe đến 300 năm, nên ta đành thành khẩn nhận lỗi.”

“Ba trăm năm trước chỉ có xe trâu, xe ngựa, chẳng lẽ cũng sẽ kẹt sao?” Phàn Ước đảo mắt.

“Đương nhiên có chứ, ba trăm năm trước ta thỉnh Tiểu Phàn Ước ăn cơm, trên đường bị kẹt xe. 300 năm sau lịch sử tái diễn, chẳng qua là xe trâu, xe ngựa biến thành ô tô.”

“Tiểu Phàn Ước?” Phàn Ước muốn cười.

“Ừ.”

“Vậy người mời Tiểu Phàn Ước có phải Lý lão hán không?” Phàn Ước phản ứng kì tốt.

Đến phiên ta nghiêm mặt, Phàn Ước cũng nhin không được bật cười khanh khách, tiếng cười truyền trăm mét. Ta đặc ý dào dạt, nam nhân chỉ cần có thể khiến nữ nhân cười thì nhất định có cơ hội.

Lúc này, nhân viên phục vụ phụ đưa thức ăn lên, trên bàn đặt một đĩa hoa lớn và một tấm thiệp chúc mừng viết mười một chữ to: Chúc Phàn Ước, mỗi ngày xinh đẹp, mỗi ngày vui vẻ. Ta tiếp tục dâng lên món quà đã chuẩn bị: “Thực xin lỗi, vì mua chiếc vòng tay này ta đã chạy qua ba tiệm châu báu. Đây chính là nguyên nhân khiến ta bị trễ.”

Vòng tay rất tinh mỹ, điêu khắc mười đĩa hoa hồng. Dưới ánh đèn nhu hòa, màu vàng của vòng tay và màu trắng hoà lẫn, đan xen tạo ra hào quang chói mắt. Thật bất ngờ, Phàn Ước lại tỏ vẻ nghiêm nghị sắc mặt cứng rắn, ta rất ngạc nhiên nên đành hỏi thăm: “Vòng tay không đẹp sao?”

Phàn Ước lớn tiếng nói: “Đẹp thì có làm được gì? Lại không thuộc về ta, trừ phi..... Trừ phi người đeo cái vòng tay này lên trên tay của ta.”

Phàn Ước không cười, ta lại nở nụ cười: “Người ngồi xa như vậy, ta làm sao có thể đeo cho người?”

Phàn Ước hừ một tiếng: “Người không thể tới đây sao?”

Ta chỉ đành đứng lên, đến ngồi bên Phàn Ước. Bất quá, nhìn một đôi bàn tay như ngọc trắng của nàng, ta ngáy ngẩn cả người, không biết đeo lên thế nào cho tốt, cho nên ta lại thờ dãi: “Người không vươn tay ra thì ta làm sao đeo lên cho người?”

Phàn Ước duỗi tay trái ra, một bàn tay nhỏ bé vô cùng xinh đẹp, năm ngón tay lên bôi chút son móng tay xanh nhạt, quá mê người. Thấy ta loay hoay cả buổi mà vẫn không thể đeo được chiếc cổ tay, Phàn Ước đã đỏ hồng cả khuôn mặt, rốt cục vẫn phải nhin không được phải phì cười. Ta cảm thán mị lực của Đường Bá Hổ, hần cái gì cũng không tốn mà vẫn có thể tranh thủ được nụ cười của Thu Hương muối muối, còn ta phair tặng hoa, đưa vòng tay, tốn bao nhiêu mồ hôi và nước mắt mới chỉ có thể khiến mỹ nhân vui vẻ. Thật sự là người so với người, giận điên người.

Kỳ thật, ta muốn kiểm tra bàn tay nhỏ bé của Phàn Ước. Bàn tay nhỏ bé rất đẹp, rất mềm, đến mức làm cho người cắn một miếng.

Phàn Ước ánh mắt như nước: “Người sờ đủ chưa vậy?”

Ta sùng sốt một chút, lập tức giơ bàn tay nàng lên khen lấy khen để: “Bàn tay xinh đẹp như vậy làm sao có thể sờ đủ?”

Phàn Ước đỏ mặt, muốn rút tay về. Nhưng ta há có thể để nàng thoát ra, nàng hung hăng trợn mắt: “Ta đói bụng rồi.”

Ta cười hi hi gật đầu: “Được, cơm nước xong xuôi lại sờ tiếp.”

Phàn Ước mặt càng đỏ hơn, nàng gắt giọng: “Rất nhiều người nói người trung thực. Ta xem người còn cách trung thực xa cả vạn dặm.”

“Cách xa vạn dặm? Xa như vậy sao?”

“Đương nhiên là vậy.” Phàn Ước cười rộ lên thật sự xinh đẹp, tên của nàng ta nghe cũng rất thoải mái.

“Vậy ta chẳng phải là một đại phối đàn sao? Cùng một cái đại phối đàn ăn cơm, người không sợ ư?” Ta thành thật hỏi.

Phàn Ước cắn cắn bờ môi: “Hiện tại có chút sợ, lúc trước Linh Linh tỷ khen người nên mới để ý đến người.”

“Ha ha, xem ra Linh Linh tỷ đúng là ngốc nghếch, nàng bị ta lừa triệt để rồi.” Ta cười ngất.

Vừa dứt lời, một nữ tử đột nhiên xuất hiện trước mặt ta cùng Phàn Ước: “Người nói ai ngốc nghếch đó?”

Ta chấn động, nữ nhân này lại chính là Cát Linh Linh. Nàng đột nhiên xuất hiện, chẳng những ta ngoài ý muốn, mà ngay cả Phần Ước cũng mở to hai mắt nhìn: “Linh Linh tỷ?”

Cát Linh Linh cười hi hi hướng Phần Ước nháy mắt mấy cái: “Sao vậy, không chào đón à?”

Xem ra Cát Linh Linh đã trở về nhà, bởi vì nàng thay một chiếc áo màu ngà sữa không có tay và chiếc quần jean bó sát người lộ ra vẻ gợi cảm lại thanh nhân. Ta lại cảm thấy có chút buồn bực vì Tiểu Quân cũng hay mặc trang phục như vậy, chẳng lẽ quan niệm thẩm mỹ của Cát Linh Linh cũng bị Tiểu Quân ảnh hưởng sao? Ta còn chú ý tới Cát Linh Linh để tóc buông xõa tùy ý, dùng một cái tóc màu rậm nắng, cùng chiếc túi xách rất xứng đôi.

Phần Ước vội vàng đứng lên: “Hoan nghênh.”

Cát Linh Linh vừa vặn ngồi xuống đối diện ta, lập tức hưng dữ trùng mắt với ta. Ta lập tức kinh hãi lạnh mình, trợn mắt há hốc mồm, nhìn Cát Linh Linh, lại nhìn Phần Ước. Thật không biết chuyện gì xảy ra? Cát Linh Linh vì cái gì đột nhiên giết đến?

“Hừ hừ, người thăm rồi, dám nói bậy về Linh Linh tỷ.”

Phần Ước cười hi hi, còn chế nhạo ta một phen, quả thực là bỏ đá xuống giếng, lửa cháy đổ thêm dầu.

“Người có phải không chào đón ta hay không? Thấy ta quái dị hay sao?” Cát Linh Linh ra vẻ sẵn hai tay, bộ dáng hùng hổ chuẩn bị động thủ.

Ta lấy lại bình tĩnh, tranh thủ thời gian đứng lên đưa lên thực đơn, mặt mũi tràn đầy vẻ nịnh nọt: “Đương nhiên hoan nghênh Linh tỷ, hôm nay Linh tỷ muốn ăn cái gì? Ta mời.”

“A, là người nói đó, ta gọi món ăn nha!”

Tiếp nhận thực đơn, Cát Linh Linh đột nhiên nở nụ cười, nụ cười rất giáo hoạt. Nàng biến đột nhiên liếm môi ra vẻ rất đói khiến ta cũng cực kỳ đói khát, cả hai thứ đói khát.

Nhà hàng bông sen sở dĩ nổi danh ngoại trừ có phong cảnh hồ sen bông bênh phiêu du mà quan trọng hơn là tại đây có rất nhiều sơn hào hải vị. Cát Linh Linh phải tiếp xúc xã giao rất nhiều tự nhiên đối với nơi này rất quen thuộc, liệt kê một danh sách nào là hải sản Nhật Bản, tôm hùm Nam Phi, ốc sên Pháp, thạch ban Châu Úc, trai nước ngọt của Mỹ, cực phẩm ngư liễu Thụy Sĩ với cá chuối từ tương Nga, cuối cùng là ba bát canh song đầu bào ngư, một bàn súp điểm tâm, còn có hai đĩa hoa quả.

Ta đoán chừng những bữa ăn này tối thiểu cũng phải 5000 nguyên, rất đau lòng, may mắn còn có thể chịu được, vì vậy ta gượng cười hai tiếng:

“Linh Linh tỷ cùng Tiểu Phần còn muốn ăn gì không đề ta gọi thêm?” Câu này chỉ là lời khách khí thôi, chọn nhiều thứ như vậy quá đủ để hai đại mỹ nữ ăn ấy chứ.

Thế nhưng ta sai rồi. Cát Linh Linh mỉm cười: “Hôm nay Đại Duy cùng mấy cổ đồng của công ty ăn cơm, ta không đi nên cố ý tới đây hưởng lộc của các người. Ta ăn rất ít, các người đừng quá để ý tới ta. Bất quá, đã Lý Trung Hàn nhiệt tình như vậy, ta liền gọi thêm một chai rượu vang đỏ nhé!” Nói xong hướng nhân viên phục vụ vẫy vẫy tay.

Ta thầm mắng, cái gì gọi là ăn rất ít? Gọi nhiều như vậy mà vẫn còn thiếu ư? Thật đúng là bà tám thôi.

Cát Linh Linh muốn chính là loại rượu vang đỏ của Pháp đã ủ trên hai mươi năm, ta nhìn bảng giá một chút lập tức mắt nổ đom đóm. Đó là loại rượu cực phẩm có giá lên đến chín ngàn đô la Hồng Kông một chai, lòng ta như xát muối. Thế nhưng mà, ta còn chưa kịp phản ứng, Cát Linh Linh vươn hai ngón tay đầu: “Cho ta hai bình.”

Bữa ăn này là bữa cơm đắt tiền nhất ta từng ăn, theo lý thuyết ta nên có tâm tình vui sướng, thế nhưng mà ta lại cảm thấy ta không phải đang ăn cơm, mà là ăn thịt ta, uống máu của ta. Ta âm thầm thề, về sau tuyệt không dám nói bậy nửa câu về Cát Linh Linh, sau lưng cũng không nói.

Hai mỹ nữ lại ăn uống rất vui vẻ, Cát Linh Linh cùng Phần Ước cạn ly liên tiếp, ngoài miệng còn ngồi châm chọc không ngừng: “Tiểu Phần, ta uống không được nhiều như rượu vậy, người phải uống thêm chút nha! rất quý đó, một lọ giá chín ngàn đấy.”

“Đúng rồi, bất quá, người đừng sợ, Lý Trung Hàn sắp lên phó quản lý rồi. Đến lúc đó, người có thể coi rượu vang đỏ như bia mà uống, ha ha!”

Cát Linh Linh nhìn thoáng ta, vẻ chúc mừng mà càng giống châm chọc. Ta cũng chỉ có thể cười, ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười. Trong nội tâm lại cực độ mất tự nhiên, chữ bát trong phó quản lý của ta còn chưa có nhếch lên, thế mà Cát Linh Linh cũng đã biết. Xem ra Chu Cửu Đồng đã cùng cao tăng kt đã bàn bạc qua, ta đoán nàng có khả năng rất không cao hứng đối với chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Ván bài (1+2)

“Thật ư? Oa, Trung Hàn ca thật lợi hại, hôm nay phải chúc mừng người đó. Đến, ta kính Trung Hàn ca một ly.”

Phản Ước tuy là PR, nhưng năng mới vào nghề chưa lâu, tư lượng còn kém, sau hai bình đã có dấu hiệu say rượu, mặt mũi ửng đỏ, lời nói cũng mất trật tự.

“Nên uống ít một chút thôi !” Ta nhanh tay vơ lấy bình rượu còn thừa.

“Không, hôm nay ta cao hứng, ta muốn uống. Tiểu Hàn ca, cảm ơn người tặng ta chiếc vòng tay, thật sự rất đẹp ! Linh Linh tỷ, người nói cái vòng tay này có đẹp không?” Phản Ước đem phần bạch tay trái giờ lên.

“Ừ, rất đẹp.”

Cát Linh Linh cầm bàn tay nhỏ bé của Phản Ước lên ngắm nghía cẩn thận, ánh mắt tỏa sáng tỏ vẻ khen ngợi. Tay của nàng cũng rất đẹp, hai bàn tay ngọc ngà nắm cùng một chỗ khiến ta thêm ăn mừng liên, vội vàng uống một hợp rượu để làm dịu lại. Cát Linh Linh đột nhiên cười thần bí, lấy ra một cái túi gấm nhỏ, đắc ý quơ quơ: “Tiểu Phản nha, Linh tỷ ta hôm nay cũng thu được một phần lễ vật, người xem có đẹp hay không?”

Ta xem xét tiểu túi gấm, lập tức mặt nóng như lửa, lòng như bị kiến cắn, thật sự là khó chịu nổi tới cực điểm. May mắn Phản Ước chỉ mãi nhìn túi gấm trong tay Cát Linh Linh mà không có chú ý nét mặt của ta.

“Cái gì lễ vật? Linh Linh tỷ mau đưa cho ta xem một chút.” Phản Ước tò mò hỏi. Cát Linh Linh dương dương đắc ý nhìn ta, sau đó cẩn thận từng li từng tí mở túi gấm, lấy ra một chiếc dây chuyền tinh mỹ. Đó là một chiếc dây chuyền bạch kim hình tinh nguyệt, ánh sao lấp lánh cùng sợi dây tinh tế tạo nên khung cảnh bầu trời đêm đẹp tuyệt.

“Oa, chiếc vòng cổ này thật sự quá đẹp! Linh Linh tỷ, ai tặng người vậy? Nhất định là Đại Duyệt ca đúng không?” Phản Ước kêu to, vẻ khoa trương thần phục càng làm cho Cát Linh Linh đắc ý.

“Không phải của Đại Duyệt.” Cát Linh Linh lắc đầu, vẻ đỏ ửng đột nhiên lan ra cả khuôn mặt. Lòng ta trực nảy lên, ta cho tới bây giờ chưa thấy qua Cát Linh Linh ánh mắt ôn nhu như vậy. Ánh mắt nàng vừa quét qua đã khiến linh hồn ta như bị câu ra ngoài. Trời ạ, nàng thật sự rất đẹp.

“Ah, ta biết rồi! Nhất định có người thầm mến Linh Linh tỷ, sau đó vụng trộm tặng quà. Linh Linh tỷ, người thực hạnh phúc, có thể nói cho ta biết là ai không?” Phản Ước lại uống một ngụm rượu, lời của nàng càng ngày càng nhiều rồi. “Hửn à, là...” Cát Linh Linh híp mắt.

“Khục, khục, khục.” Ta thật sự bị ghen hòng, không thể ngờ được Cát Linh Linh dám lòi ta ra làm trò đùa như vậy, trong lòng thống khổ vạn phần, vì sao ta làm việc tốt lại không nhận được báo đáp, thậm chí còn bị báo oán? ta thật sống không bằng chết.

“Người không sao chứ?” Phản Ước đưa cho ta một chiếc khăn lau miệng, sự ân cần của nàng khiến ta cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều, tự an ủi rằng Phản Ước quả thật yêu thích ta.

Cát Linh Linh lại nhìn có chút hả hê: “Nói bấy tự sau lưng ta chính là phải chịu trừng phạt.” Ta nghe xong, lập tức bốc hỏa. Thầm nghĩ nữ nhân này thật quá ngang ngược rồi! Không chỉ đùa bỡn tình cảm của ta, còn biến ta thành kẻ ngốc, dưới sự tức giận đến cực điểm, lại có thêm rượu tăng dũng khí, đầu óc ta nóng lên, cười lạnh:

“Kỳ thật người đeo cái vòng cổ này cũng không thích hợp, không bằng đưa cho Tiểu Phản, ta cảm thấy Tiểu Phản đeo lên nhất định sẽ đẹp mắt hơn.”

Cát Linh Linh sắc mặt trở nên rất khó coi, nàng cắn cựa môi đỏ mọng, đôi mắt tóe lửa chiếu thẳng vào ta, xem ra nàng chuẩn bị nổi bão thật rồi. Phản Ước còn không có hồ đồ, nàng nhìn Cát Linh Linh, sau đó trừng ta: “Người nói bấy bạ cái gì đó? Ta làm sao có thể đẹp bằng Linh Linh tỷ được, chiếc vòng cổ này thích hợp nhất với Linh Linh tỷ rồi.” Phản Ước là PR, nàng rất biết nhìn mặt mà nói chuyện.

Khoái cảm trả thù không ngờ lại có thể đem đến sự thoải mái đầm đìa. Ta không những không thu liễm lại mà còn kéo tay Phản Ước, cố ý vuốt ve: “Kỳ thật, nữ nhân chỉ cần tâm địa tốt, mang hay không mang đồ trang sức đều rất đẹp. Nếu như tâm địa không tốt, lòng dạ nhỏ mọn, đùa nghịch tùy hứng, dù có xinh đẹp đến thế nào cũng không giữ được nam nhân.”

Tuy ta đang nói chuyện cũng Phản Ước nhưng khóe mắt một mực đặt trên người Cát Linh Linh. Một chiêu này của ta có lẽ cũng đủ âm trầm đầy, ngầm lại chính mình chẳng phải lòng dạ nhỏ mọn sao? Còn Phản Ước nghe tưởng thật, cúi đầu cười ngây ngô: “Ta mới không tùy hứng, ta tâm địa tốt.”

Ta cười to không thôi, đây đúng là những lời ta cần nhất lúc này. Quả nhiên, Cát Linh Linh sắc mặt càng thêm khó coi. Ta cố ý mà dùng sức nắm chặt bàn tay Phản Ước lại, nàng kêu lên một tiếng, ta thừa cơ nâng nàng bàn tay nhỏ bé lên mũi thối một hơi: “Ai nha, thực xin lỗi, thực xin lỗi, quá kích động rồi, ta không cẩn thận, có đau hay không?”

“Trung Hàn ca, người sao lạ vậy.” Phản Ước ngượng ngùng nhìn ta một cái. Ta tranh thủ thời gian hôn một cái lên bàn tay nhỏ bé non nớt, Phản Ước mắc cỡ vội vàng rút tay lại, ta cười ha hả không ngừng. Một màn chơi đùa tán tỉnh này hoàn toàn lọt vào mắt Cát Linh Linh, ta xem ra trong ánh mắt nàng không chỉ có lửa giận với ta, mà ngay cả ánh mắt nhìn Phản Ước cũng là phi thường ác liệt. Ta lại vui vẻ cực độ, bởi vì ta chính đang muốn ly gián các nàng, muốn an bài nằm vùng bên cạnh ta sao? Hừ! Khó nói ai nằm vùng cho ai rồi, ta không khỏi có chút đắc chí.

“Cái vòng cổ này ta mang không thích hợp, vậy ta dứt khoát không muốn.” Cát Linh Linh đột nhiên cười lạnh một tiếng, vung cánh tay lên. Ta chỉ cảm

thấy thấy hoa mắt, chiếc dây chuyền bạch kim đã bay ra ngoài cửa sổ, rơi vào trong bụi hoa. Ta thoáng ngẩn ngơ, 5680 của ta coi như mất trắng rồi. Ta giận dữ, đau lòng muốn chết, nhưng ta lại không thể lao ra tìm. Huống hồ trong đêm tối làm sao tìm

Phản Ước cũng không thể tưởng được sẽ phát sinh biến cố như vậy, nàng trợn mắt há hốc mồm, nhỏ giọng mà oán trách ta: "Đều tại người nói hươu nói vượn cái gì đó?"

Ta giận không kềm được, nghe xong Phản Ước oán trách càng tức giận, nhin không được cười lạnh nói: "Ta thấy Linh Linh tỷ say rồi."

"Ta say? Ta còn lâu mới say, dù là mười bình cũng sẽ không say." Cát Linh như vậy cũng trợn mắt lên với ta. Ta vừa định châm chọc nàng hai câu, Cát Linh Linh đột nhiên vùng tay lên, nhân viên phục vụ đã chạy tới, nàng lại chỉ rượu vang đỏ, dựng lên hai ngón tay: "Cho ta thêm hai bình."

Đầu của ta lớn hơn, xem ra nữ nhân này đã quyết ăn thua đủ. Nhân viên phục vụ vẫn tỏ thái độ rất tốt, trong chớp mắt, hai bình rượu vang đỏ đã xếp lên. Sau đó Cát Linh Linh lại hô: "Đợi một chút, dứt khoát cho ta bốn bình, gom góp đủ tám bình."

Ta giận dữ: "Người uống được nhiều như vậy sao?"

Cát Linh Linh gạt đầu, cười lạnh: "Ta uống không được, còn có Tiểu Phàn."

Ta nghĩ thâm chín ngàn một lọ rượu vang đỏ, vạn nhất cái bà điên này này sinh ác tâm, thật sự đòi mười bình gì đó, chắc ta phải ở lại đây rửa chén đĩa cả năm mất. Nếu nàng đã hung ác như vậy, hôm nay ta phải liều mình đấu với nàng đến cùng, lúc này ta đã không còn gì phải e ngại:

"Được, tám bình thì tám bình, bất quá trước tiên ta cùng người đánh cuộc một lần. Nếu như người thua hai người các người phải uống hết hai bình rượu này. Còn nếu như ta thua, vậy thì dứt khoát đưa thêm hai bình, gom đủ mười bình, được chưa. Hắc hắc, người có dám không?" Đây quả thật là một lần đánh bạc công bằng, ta nghĩ thâm tốt nhất Cát Linh Linh người không đồng ý, ta ít nhất còn có thể giảm tổn thất đến mức thấp nhất. Huống hồ ta đã đã kiếm được đại mỹ nữ Phản Ước, tính đi tính lại cũng không thiệt thòi.

"Người thua cũng phải uống hai toàn bộ bình rượu, được không?" Cát Linh Linh hừ lạnh một tiếng.

"Không có vấn đề." Ta nghĩ thâm, tưởng ta sợ chắc?

"Chơi như thế nào?" Cát Linh Linh lớn tiếng hỏi. Ta nghe xong, da đầu có chút run lên. Xem ra Cát Linh Linh hung hãn thực không phải giả vờ giả vịt, mà là hung hãn đến xương tủy rồi, đối mặt sự khiêu chiến của ta, nàng tỏ ra rất thông dong.

"Tùy người, đánh cuộc là do ta đưa ra, thế thì chơi như thế nào đương nhiên do người nói chọn lựa." Lúc này ta đương nhiên càng phải biểu hiện sự rộng lượng. Ta đoán chừng trong nhà hàng, ngoại trừ bài xì phé thì chỉ còn có thể chơi xúc xắc, ta đối với hai thứ này đều đã tính trước. "Được, chúng ta chơi xúc xắc." Cát Linh Linh cười yêu kiều, nụ cười rất vũ mị, tựa hồ rất có lòng tin ván này đã phản thắng bại.

Khi nhân viên phục vụ đưa hai con xúc xắc tới, ta lại nhớ đến Trang Mỹ Kỳ. Ta muốn cảm tạ nàng, bởi vì Trang Mỹ Kỳ là sư phụ của ta, dạy ta chơi xúc xắc. Trang Mỹ Kỳ không chỉ uống rượu rất tốt, chơi xúc xắc cũng có kỹ thuật siêu quần, ở trên bàn rượu chỉ cần nàng không muốn, nam nhân đừng hy vọng chiếu nàng quá chén.

May mắn chính là, ta chơi con xúc xắc đã từng thắng nàng hai lần, kết quả là Trang Mỹ Kỳ say, ta phải dìu nàng về nhà. Về say rượu của nàng rất mê người, nhưng ta không dám để phát sinh sự tình gì, vì thế Trang Mỹ Kỳ thường nói ta là kẻ đại ngốc. Nàng còn mập mờ nói với ta, nàng cả đời chỉ say bên người hai nam nhân, một là người đàn ông đầu tiên của nàng, người kia chính là ta. Hiện tại nhớ tới có lẽ hai lần say rượu đó cũng chỉ là nàng giả vờ.

"Như thế nào? Sợ sao?" Trông thấy ta ngần ngừ, Cát Linh Linh lại giễu cợt.

Ta thở dài một hơi, nói ra: "Ai sợ chứ? Ta chỉ lo hai người các người đều say, ta làm sao chở cả hai đi."

"Hừ, người không cần quan tâm, người uống rượu chỉ có thể là người." Cát Linh Linh hừ lạnh một tiếng.

"Chúng ta bắt đầu đi!" Ta làm một cái kí hiệu mời. Cát Linh Linh lông mày nhướn lên, bộ dáng muốn ăn thịt người.

Luật chơi xúc xắc là mỗi người lựa năm con xúc xắc. Sau khi tung, đem điểm số cộng lại. Rồi một người tùy ý hô một con số, nếu như đối phương không tin con số đó, như vậy có thể vạch trần ra để phản định thắng bại.

Đây là một trò chơi so vận khí, so kỹ thuật, so tâm lý, người ngu dốt hay thành thật đều không thích hợp chơi trò chơi này. Còn ta lại vừa không ngu dốt, cũng không thành thật.

"Bá, bá,..... Bá, bá, bá....."

Tiếng xúc xắc va đập trong bát vang lên rất quái dị. Rất nhanh, của ta dần ngừng lại, Cát Linh Linh cũng ngừng lại. Trông thấy mấy nhân viên phục vụ đứng một bên nghiêng cổ xem náo nhiệt, Cát Linh Linh cau mày hỏi: "Các người có muốn chuyển cái ghế dựa đến ngồi xem hay không?" Hai nhân viên phục vụ hoảng sợ, tranh thủ thời gian lảng đi.

Không khí có chút khẩn trương. Ta biết rõ, nếu như ta thua, mười bình rượu vang đỏ cộng thêm một bàn đồ ăn phải đến hơn mười vạn. Tất cả những gì ta tích góp được đều bay hết, đây chính là số tiền ta chắt chiu từng chút từng chút một trong hai năm để lấy lão bà, chẳng lẽ ta phải cô độc sao? Ta âm thầm khẩn cầu thần tài nhất định phải đứng về phía ta.

“Hai con ba.”

Cát Linh Linh môi son khẽ mở, gợn gàng, không có nửa điểm do dự nói ra con số. Nhưng ta biết rõ nàng chỉ hô bừa thôi.

“Ba con bốn.”

Ta muốn tốc chiến tốc thắng, con mắt mê người của nàng nhìn chăm chăm vào ta. Vạn nhất trúng mê hồn đại pháp của nàng, mơ màng thất bại thì thật thảm rồi.

“Ba con sáu.”

Cát Linh Linh cũng trả lời rất nhanh, nàng tỏ ra rất có lòng tin. Phàm là người tâm lý cường hãn đều có một nhược điểm, chính là tự tin cực độ. Mà Cát Linh Linh tâm trả thù rất mạnh, xem khí thế của nàng hơn phân nửa là ngoài mạnh trong yếu. Cho nên, ta suy đoán trong tay nàng tối đa chỉ có một sáu, mà con xúc xắc của ta lại chỉ có một sáu.

Ta đã hồi bắt đầu hận, tục ngữ nói: “Nghèo không đầu được với giàu” Mười vạn đối với Cát Linh Linh chỉ như là chín con trâu mắt sọi lông, mà ta lại đem cả tính mạng ra để đánh bạc, vấn bài này một chút cũng không công bằng, ta vì lỗ mắng nhất thời mà cảm thấy hối hận. Nhưng bây giờ đâm lao phải theo lao, ta không thể lùi bước, càng không thể chơi xấu. Hít sâu một hơi, ta hét lớn một tiếng: “Mò.”

Ta rất nhẹ nhàng, làm ra một tư thế rất lịch thiệp cười cười với Cát Linh Linh, sau đó mở xúc xắc ra, bên trong chính là một con sáu. Ta lập tức cuống hì, cũng mở con xúc xắc của ta ra, cũng chỉ có một con sáu mà thôi. Tổng cộng chỉ có hai con sáu điểm, Cát Linh Linh hô ba con sáu, đương nhiên là nàng thua.

Phản Ước cũng thở ra một hơi. Còn ta là người thắng đương nhiên phải vui vẻ mà cười to. Cát Linh Linh vẫn còn trừng mắt với ta, ánh mắt nàng đã mất đi nhuệ khí. Ta không muốn bỏ đá xuống giếng, hai đại mỹ nữ làm sao chia hai bình rượu là chuyện của các nàng. Ta nhã nhặn đứng lên: “Thực xin lỗi, ta đi toilet.”

Rời khỏi chỗ ngồi, ta vui sướng cực kỳ. Đoán chừng Cát Linh Linh nhất định sẽ uống sạch hai bình rượu đó, nàng là một nữ nhân mạnh mẽ, nhất định không cần Phản Ước hỗ trợ, càng không thể đổ đi được.

Ở trong toilet, ta vui sướng huyết sáo, giải quyết một lúc, sau đó rút điện thoại gọi cho Tiểu Quân, hỏi xem nàng đang làm cái gì? Trong điện thoại rất âm ỉ, Tiểu Quân hiển nhiên là đang trên đường. Ta rất tức giận, nhìn thời gian đã là chín giờ tối, ta lập tức ra mệnh lệnh cho Tiểu Quân chạy ngay về nhà.

“Ai nha, ở nhà ta chơi đến mười giờ ba mẹ cũng sẽ không nói ta nửa câu. Người lười thôi quá, so với ba mẹ còn lười thôi hơn! Ta lười như vậy rồi, chẳng lẽ còn bị bắt cóc sao?” Tiểu Quân rống lên với ta, nàng hôm nay cổ vể cổ quái, làm ta rất không yên tâm.

“Được được được, người về đến nhà thì điện thoại cho ta.” Ta cũng không muốn để lại ấn tượng cho Tiểu Quân rằng ta rất nghiêm khắc với nàng.

“Được rồi, thật là.” Ta còn muốn dặn dò vài câu, Tiểu Quân đã cúp điện thoại. Ta hậm hực mắng hai câu rồi mới ra khỏi toilet, vừa trở lại chỗ ngồi, ta lập tức chấn động. Tóc Phản Ước có chút mất trật tự, ánh mắt ngốc trệ, thấy ta trở về, chỉ trừng mí mắt lên, trong miệng lầu bầu cái gì đó. Nhưng Cát Linh Linh lại rất sáng láng, trên mặt trừ vẻ đỏ hồng còn không hề có vẻ đã say. Trên bàn, hai bình rượu đã bị uống sạch.

“Tiểu..... Tiểu Hàn ca, ta..... ta thấy chóng mặt lắm, người..... Đưa ta về nhà.” Nắc một cái, Phản Ước đã triệt để gục xuống.

“Đây là?” Ta nhìn Cát Linh Linh tỏ vẻ không hiểu.

“Hừ!” Cát Linh Linh đem ngón trỏ dựng thẳng đến bờ môi ý bảo ta im lặng, sau đó trừng mắt với ta: “Còn thất thần gì nữa, nhanh ôm Tiểu Phản lên xe!”

“Ta còn chưa tính tiền mà.” Ta vội hỏi.

“Yên tâm, ta đã tính tiền rồi!” Cát Linh Linh lại trừng mắt với ta, quay đầu đi. Trong thấy bờ mông không ngừng vặn vẹo, ta tâm thần bất an ôm lấy Phản Ước đã say khướt.

Ôm nữ nhân là chuyện ta rất nguyện ý làm, ôm một nữ nhân xinh đẹp đã say rượu thì ta càng cam tâm tình nguyện. Tựa như ôm tình nhân vậy, ta khẽ nâng Phản Ước xinh xắn ôm vào trong lòng. Vừa ra khỏi cửa hàng, một chiếc Ferrari đã chờ bên ngoài.

“Mau lên xe.” Cát Linh Linh đốc thúc ta.

Đầu ta vẫn còn ở vào trạng thái hỗn loạn, thực không rõ Cát Linh Linh đang giữ trò quỷ gì. Mang theo tâm tình cực kỳ bất an, ta nhỏ giọng hỏi: “Đi đâu vậy?”

“Cứ đi thì người sẽ biết.”

Cát Linh Linh cười rất cổ quái, vừa bật động cơ, chiếc Ferrari như tên rời cung, trong bóng đêm chỉ lưu lại một mảng màu rực rỡ. Trong ngực ta, Phản Ước đang ngủ say như một hài tử, đáng yêu cực kỳ.

Sau một lúc, ta thấy lờ mờ ánh đèn nê ông màu lam nhạt ghi chữ “Burton hotel”, lúc này chiếc xe đã dừng lại bên đường, ta biết đây là một khách sạn

cấp năm sao. Ta vẫn không rõ chuyện gì đang xảy ra, vừa định mở miệng hỏi, Cát Linh Linh đã xuống xe. Một nhân viên phục vụ ra mở cửa xe, ta chỉ đành ôm Phàn Ước ra.

“Tiên sinh, có cần giúp gì không?” Nhân viên phục vụ rất khách khí hỏi.

“Không cần.” Ta cũng không khách khí, ai lại có thể để một nữ nhân như hoa như ngọc đưa cho người khác ôm? Ta có chết cũng không.

Khách sạn Burton thanh danh rất lớn, có thể nghỉ ngơi ở chỗ này tuyệt đối là một loại hưởng thụ. Nhưng ta có nghe nói ở chỗ này một đêm giá cả rất xa xỉ. Lúc nhân viên phục vụ bật toàn bộ ngọn đèn phòng số 1016, ta cảm nhận được một loại thỏa mãn, một loại thỏa mãn về hưởng thụ vật chất.

Đây là một căn phòng cao cấp, toàn bộ trải tấm thảm Ba Tư mềm mại. Ngoại trừ phòng ngủ còn có một gian sảnh rộng rãi.

“Đặt Phàn Ước lên giường nhanh !”

Cho nhân viên phục vụ tiền boa, Cát Linh Linh nằm vật xuống ghế sa lon trong sảnh, nàng đá văng chiếc giày cao gót xăng-đan, hai chân vắt lên thành ghế. Đại khái là rượu vang đồ tác dụng chậm nhưng rất mạnh, mặt nàng càng thêm đỏ bừng, bất tri bất giác toát ra một ít mệt mỏi.

Giường ngủ trong phòng rất lớn, Phàn Ước nằm trên đó lộ ra càng thêm vẻ nhỏ nhắn xinh xắn. Ta cởi giày thoát cho nàng, đặt nàng nằm thẳng, còn thuận tay đặt túi xách của nàng lên bàn trang điểm. Sắp xếp xong xuôi, ta mới đi ra phòng sảnh.

“Được rồi, hiện tại ngươi có thể nói được chưa?”

Ta đi tới trước mặt Cát Linh Linh, thân hình uyển chuyển của nàng đang tỏa ra sự hấp dẫn kêu gọi, bộ ngực to dường như lúc nào cũng có thể phóng ra hai viên pháo thịt, ta không thể rời mắt khỏi cái hai khe thật sâu, nước miếng tuôn ra ròng ròng.

“Ta..... Ta uống hơi nhiều, ngồi một lát đi.”

Cát Linh Linh lười biếng nhìn ta, vũ mị vô cùng, kiều diễm xinh đẹp.

“Tiểu Phàn uống rất nhiều sao?”

Tìm ta đập thành thịch, đành tìm chủ đề để hỏi, cũng muốn giữ lại chút bình tĩnh còn sót lại.

“Ta với nàng mỗi người một chai, nàng say, ta không có say.”

Cát Linh Linh có chút đắc ý, nàng quả nhiên rất mạnh.

“Vì cái gì người say không phải người?” Ta thở dài một hơi, những lời này thế là một câu hai nghĩa. Trước mắt vị này nằm tư tư ư ư nữ nhân không có một chỗ không tại hấp dẫn ta, ta thực hi vọng người say chính là Cát Linh Linh.

“Đừng nhìn, có nhìn cũng không được gì đâu. Ta không phải là nữ nhân của ngươi, vĩnh viễn không phải, chờ một lát ngươi từ từ xem Tiểu Phàn đi! Xuân tiêu một khắc giá trị ngàn vàng đó.” Cát Linh Linh cười rất vui vẻ, cổ áo rung động, khe núi thật sâu càng thêm rõ ràng.

“Ngươi biết ta thích ngươi?” Ta cảm thấy vô cùng kinh ngạc, càng cảm thấy cực độ thất lạc, bởi vì Cát Linh Linh đã cho ta biết ta không có bất cứ cơ hội nào.

“Cả Tiểu Quân cũng biết ngươi yêu ta, chẳng lẽ ta lại không biết sao? Ta cũng không phải ngốc.” Cát Linh Linh bĩu môi, duỗi lưng một cái, lại bày ra một tư thế mê người.

“Vì sao không thể cho ta một cơ hội?” Ta không cam tâm, ta nghĩ cả thiên hạ cũng không có một nào nam nhân chịu đầu hàng như thế này.

“Nguyên nhân rất nhiều, ta yêu Đại Duy, hơn nữa ngươi không phải lý tưởng nam nhân với ta.” Rượu còn đang làm tê liệt Cát Linh Linh, vẫn nhắm hờ đôi mắt, lông mi thật dài như mộng như ảo đang chớp chớp.

“Ngươi thích dạng nam nhân gì?” Ta trầm giọng hỏi.

“Ta thích nam nhân cường thế, mà ngươi hoàn toàn không phải, về sau cũng không phải. Nhưng ta biết rõ ngươi thật sự thích ta, cho nên ta vẫn rất cao hứng.”

Có lẽ say rượu thì nói lời thật lòng, lúc này Cát Linh Linh rất tự nhiên trả lời câu hỏi của ta, thần thái của nàng sáng sủa. Ta là càng xem càng yêu, dục hỏa thiếu đốt tâm linh ta.

Ta cố nén sự xúc động hỏi: “Cho nên hết thấy là do ngươi an bài sao? Cố ý chuốc rượu Phàn Ước rồi tặng nàng cho ta?”

Cát Linh Linh càng cười thích thú: “Cũng không khác lắm. Nhưng nếu như Phàn Ước không thích ngươi, ta cũng không muốn làm. Ngươi vẫn có người sùng bái, đáng tiếc, không phải ta.”

Ta thở dài một hơi: “Ta thật không biết có nên cảm tạ ngươi hay không?”

Cát Linh Linh mỉm cười, sau đó lên giọng kể công với ta: “Ta cũng là vì ngươi, ngươi đương nhiên phải cảm tạ ta.”

“Vi ta?” Ta không hiểu.

“Đúng rồi, lão bà ngươi không ở bên cạnh. Ta giới thiệu Phàn Ước cho ngươi còn không phải là vì ngươi sao?”

“Ta có Đái Tân Ni rồi.”

“Phi, nữ nhân này là kẻ lừa đảo, so với Phàn Ước thì kém xa, không thể tưởng được tầm thương thức của ngươi thấp như vậy.”

“Ta không cho phép ngươi vũ nhục Tân Ny, ngươi lập tức nói xin lỗi.” Ta đột nhiên rống to.

“Ha ha, muốn ta xin lỗi sao? Được, ta sẽ nói chuyện của nàng ra. Nếu như ta cần xin lỗi, ta nhất định xin lỗi. Nhưng là nếu như ta không cần, ngươi có rống lớn hơn ta cũng quyết không nói. Hừ, lớn tiếng như vậy muốn hù chết ta sao?” Cát Linh Linh đối chọi gay gắt với ta, nàng tựa hồ toàn thân đều là gai.

“Ta nghe.” Ta đặt mông ngồi trên ghế sa lon, cặp chân ngọc của Cát Linh Linh cách bắp đùi ta chỉ có mấy centimet. Nếu như không phải muốn nghe nàng nói như thế nào về Đái Tân Ni, ta sắp không nhịn được mà nắm hai bàn chân nhỏ lên, thống khoái hiếp dâm mới chịu được.

“Khanh khách, xem ra ngươi bị Đái Tân Ni mê hoặc thật rồi. Cái này cũng khó trách, Đái Tân Ni nói như thế nào cũng có vài phần tư sắc, ngươi thích nàng cũng không kỳ quái. Nhưng ngươi biết không, rất nhiều người thích Đái Tân Ni, ngoại trừ lão già Chu Cửu Đồng kia, đến ngay cả Đại Duy cũng từng phát cuồng vì ả. Ồ, nữ nhân này dù ta không thích, nhưng nị lực câu dẫn nam nhân của ả vẫn làm ta bội phục.”

“Đồ quản lý cũng thích Tân Ny?” Ta nhũ mày, nhin không được muốn thám thính một chút về chuyện của Đái Tân Ni.

“Đâu chỉ là thích? Bọn họ thiếu chút nữa đã kết hôn, ngươi không biết sao?” Cát Linh Linh khi nói những lời này, trên mặt đã hiện rõ vẻ ghen tuông. Ta thầm cảm thấy buồn cười, nữ nhân xinh đẹp này một chút tâm cơ cũng không có, có thể làm bằng hữu với nàng hẳn sẽ rất thoải mái.

“Thật sao?” Ta kinh ngạc hỏi lại

“Ta tại sao phải lừa ngươi? Chính do tên Chu Cửu Đồng dắt mũi chứ ai.” Cát Linh Linh càng nói càng làm ta sững sờ.

“Chu Cửu Đồng?”

“Ngươi không biết ư? Đái Tân Ni là con nuôi của Chu Cửu Đồng, mười lăm tuổi được hắn nuôi dưỡng, khi đó sự nghiệp của lão ta còn chưa đạt đến như ngày hôm nay, vì sự nghiệp, hắn chủ động đề xuất kết thông gia với cha của Đại Duy, muốn gả Đái Tân Ni cho Đại Duy. Cha Đại Duy là Đỗ Công Lan rất có thế lực trong giới ngân hàng, Chu Cửu Đồng hi vọng có thể nhận được sự ủng hộ của ông ấy.”

Ta rất ngạc nhiên: “Về sau thì sao?”

Cát Linh Linh trợn mắt nhìn ta: “Đừng xen ngang, có muốn nghe nữa hay không? Không muốn nghe ta lập tức đi đây.” Nói xong tỏ muốn về muốn đứng lên.

Ta cuống quýt ngăn nàng lại: “Muốn nghe, muốn nghe, ta không xen ngang, được chưa?”. Rất trùng hợp ta chạm phải bắp đùi Cát Linh Linh. Nàng tựa như giật mình lập tức rút chân ngọc lại, hai mắt khép hờ bắn ra một đạo hàn mang, ta cảm thấy chột dạ. May là nàng cũng không lập tức phát tác, chỉ ho khan một tiếng rồi nói tiếp: “Nhưng thật không ngờ, hôn sự tưởng như đã chắc chắn thành hiện thực, thế nhưng Đái Tân Ni khi đó mặc dù mới mười lăm tuổi nhưng tính cách lại rất cương liệt, sống chết cũng không muốn gả cho Đại Duy. Mà Đại Duy hết lần này tới lần khác vẫn say đắm ả, cha hắn thấy nhit từ bảo bối như vậy liền tạo sức ép buộc Chu Cửu Đồng nhất định phải khiến Đái Tân Ni làm con dâu Đỗ gia. Ngươi đoán Chu Cửu Đồng đã làm gì?” Cát Linh Linh đột nhiên hỏi ta.

“Ta làm sao biết được?” Lòng dạ ta đang hỗn loạn, ta rất muốn nghe nhưng lại có chút không dám, sợ nghe được thứ khiến ta phẫn nộ.

Cát Linh Linh lộ vẻ coi thường: “Chu Cửu Đồng để cho Đái Tân Ni làm bộ đáp ứng trước, đợi ả mười chín tuổi rồi sẽ cùng Đại Duy đính hôn, mục đích là để kéo dài thời gian.”

“Về sau thì sao?” Ta nhẹ nhàng thờ ra, điều này vừa vặn xác minh tính cách của Đái Tân Ni.

“Sau khi Đái Tân Ni mười chín tuổi, bọn hắn nghĩ ra một quỷ kế, lại để cho Đái Tân Ni xuất ngoại, lại thêm chuyện cha Đại Duy đột nhiên qua đời, đoạn hôn nhân này liền chết từ trong trứng nước, cuối cùng cũng không giải quyết được gì. Đến khi Đại Duy cùng ta kết hôn, Đái Tân Ni mới về nước.”

Ta cười nói: “Một cái kế hoãn binh tốt. Tân Ny cũng không thích Đồ quản lý, ra hạ sách này cũng là bất đắc dĩ, cùng lừa đảo bản chất hoàn toàn không giống nhau. Huống chi, nếu như Đái Tân Ni gả cho Đồ quản lý, mối nhân duyên giữa Linh Linh tỷ và Đồ quản lý chẳng phải là đã bị thay đổi rồi ư? Đây là ý trời, chuyện này không cần phải quan tâm nữa.”

Cát Linh Linh nghĩ nghĩ, tựa hồ rất đồng ý với kết luận của ta. Khuôn mặt giãn ra, lập tức cười rộ lên: “Ngươi đang nói giúp cho Đái Tân Ni thôi! Bất quá, ngươi nói được cũng đúng, Đại Duy chỉ thuộc về ta.”

Ta có chút chua xót, thầm mong nàng không nói ra một câu cuối cùng kia.

“Ta còn muốn nói cho người một bí mật.”

Cát Linh Linh cười thần bí: “Đái Tân Ni sắp vào tù rồi, ai cũng không giúp được ả, người tốt nhất sớm cách xa ả ra.”

“Vào tù? Nàng xảy ra chuyện gì ư?” Ta đã sớm biết rõ chút ít, thế nhưng vẫn giả vờ rất khẩn trương, bộ dáng rất lo lắng.

“Còn có thể xảy ra chuyện gì? Đương nhiên là làm chuyện phạm pháp.” Cát Linh Linh bật mạnh mà từ trên ghế salon ngồi dậy, nghiêm túc nói cho ta biết: “Nàng tham ô công quỹ, trước mắt còn chưa tới lúc tra sổ sách. Sau đại hội cổ đông, như thường lệ sẽ có khoản kiểm tra sổ sách, đến lúc đó thần tiên cũng cứu không được ả.”

Ta nhàn nhạt nói: “Không nghiêm trọng như vậy chứ? Chỉ cần bù lại chỗ thiếu hụt chẳng phải là xong sao?”

Cát Linh Linh hừ lạnh một tiếng: “Máu chó là không thể bù nổi. người cho rằng chỉ là vài vạn thôi sao? nói ra khiến người chết ngất ấy chứ.”

Ta hỏi: “ Bao nhiêu?”

“3000 vạn.” Sợ ta không nghe rõ, Cát Linh Linh duỗi ra ba ngón tay lặp lại một lần: “3000 vạn đô la Hồng Kông.”

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Chiếc vòng cổ bạch kim

Ta hít một hơi hơi lạnh. Mặc dù sớm biết số tiền Đái Tân Ni tham ô rất lớn, nhưng từ miệng Cát Linh Linh nói ra vẫn khiến ta rung động không thôi. Ta thầm nghĩ Đái Tân Ni quá lớn mật rồi.

“Sợ rồi sao? Nói những bí mật này cho người là để người biết ai đối tốt với người.” Cát Linh Linh tựa hồ quyết lời ta ra khỏi bên người Đái Tân Ni mới thôi.

“Ta chọc giận người, người tại sao còn đối tốt với ta? Chẳng lẽ người thích ta?” Ta lộ vẻ cảm kích.

Cát Linh Linh nhìn ta phong tình vạn chủng: “Trước kia ta không có chút cảm giác nào với người. Bất quá, hôm nay ta lại có chút thích người.”

“Hôm nay?” Ta vừa buồn bực lại vừa hiếu kỳ.

“Chính bởi vì cái vòng cổ bạch kim người tặng ta. Ta có thể nói cho người biết, hôm nay không phải sinh nhật Phàn Ước mà là sinh nhật ta. Vốn dĩ chiếc vòng cổ này là ta muốn mua để tặng cho chính mình làm quà sinh nhật, không ngờ người lại tới trước, càng không ngờ người lại đưa cho ta. cảm giác mất đi rồi lại có được thật sự rất tuyệt, ta rất cao hứng.”

Cát Linh Linh còn đang say mê trong ký ức, vẻ mặt thì đang hiện lên vẻ hân hoan rực rỡ, còn ta lại giận tím mặt: “Người đã thích nó như thế, vậy vì sao còn ném nó đi?”

“PHỤT.” Cát Linh Linh cười to, nàng cầm chiếc túi xách lên, rút ra một cái túi gấm, chỉ thấy hai mắt tỏa sáng, một sợi dây chuyền bạch quang xuất hiện trước mắt ta. Sợi dây tinh mỹ hình tinh nguyệt nói cho ta biết đây chính là lễ vật ta tặng cho Cát Linh Linh.

Mắt của ta như muốn rớt ra, vội vàng hỏi: “Vậy thứ người ném ra cửa sổ là cái gì?”

Cát Linh Linh che miệng bật cười: “Ha ha, chỉ là chút trứng cá muối thôi, người thật ngốc nghếch, đến giờ còn chưa phát hiện được, vòng cổ xinh đẹp như vậy, ta làm sao có thể ném đi được chứ?”

“À!” Ta kinh hô. Đầu nói nữ nhân đều giỏi đóng kịch, nữ nhân thành thực diễn lại càng tự nhiên, ta bội phục không thôi. Ta có chút mất hứng mà than phiền “Người lừa ta thật khổ.”

Cát Linh Linh không thèm để ý, không thèm đáp lại lời ta: “Vậy người nói xem, ta đeo cái vòng cổ này có thật là không bằng Tiểu Phàn sao?”

Ta rõ ràng cảm nhận được ánh mắt của Cát Linh Linh, lắc đầu liên tục: “Không, cái vòng cổ này ngoài người ra không ai có thể xứng đáng đeo nó, người đeo là đẹp nhất.”

Nghe lời nịnh nọt như vậy, Cát Linh Linh làm sao có thể không ôn nhu được chứ, liền ngượng ngùng như một thiếu nữ nói với ta: “Người đã nói như vậy, vậy người có thể giúp ta đeo nó lên không?”

Ta lập tức gạt đầu mãnh liệt: “Rất sẵn sàng, rất vinh hạnh được phục vụ đại mỹ nữ.”

Trong ánh đèn nhu hòa của căn phòng, da thịt Cát Linh Linh thật rực rỡ. Trong đầu ta sinh ra một sự tưởng tượng điên rồ, phảng phất như là ta đang đeo nhẫn cưới cho tân nương của mình. Tay của ta run rẩy, ngập ngừng hồi lâu trước vùng cổ tuyết trắng của Cát Linh Linh, ta càng thêm thán phục vẻ mỹ mạo của nàng.

“Xem ta có đẹp không?” Cát Linh Linh xoay người nhìn ta.

“Có đẹp hay không chẳng lẽ người không biết?” Ta ngờ ngác hỏi lại.

“Ta làm sao biết? Ở đây không có tấm gương nào, làm sao ta xem được.” Cát Linh Linh đột nhiên làm nũng, ta run sợ không thôi.

“Đi, chúng ta đến phòng ngủ, chỗ đó có một chiếc gương.” Ta đột nhiên chớp lấy tay Cát Linh Linh, kéo nàng chạy vào phòng.

Cát Linh Linh sững sốt một chút, lập tức muốn bỏ tay ra, nhưng tay ta nắm rất chặt, nàng cố gắng hai lần cũng không thoát được, đành phải để hắn kéo đi. Kéo Cát Linh Linh vào phòng ngủ, ta liếc qua Phần Ước trên giường thấy nàng đã chìm vào giấc ngủ, thân hình thon thả tạo thành hình một cánh cung. Có lẽ đang có giấc mộng đẹp, Phần Ước vừa cười vừa phát ra tiếng lâm bâm đứt quãng. Cát Linh Linh nhìn không được cười khê, nàng lại liếc ta phảng phất như đang ám chỉ cho ta giải nhân ở đây, lúc nào cũng sẵn sàng chờ người.

Ta không cười, chỉ phun ra hơi thở nặng nề. Lúc này trái tim của ta đập dồn dập, ta sợ há miệng ra thì tim gan đều vọt ra khỏi miệng. Ta kéo Cát Linh Linh đến trước gương lớn trên bàn trang điểm, lại bật chiếc đèn bàn, ánh sáng dịu dàng soi tỏa toàn bộ vẻ xinh đẹp của Cát Linh Linh.

Trong gương, Cát Linh Linh không cười, nhưng vẻ vui mừng kín vẻ đáo luôn ẩn hiện trong mắt, nàng tựa hồ rất hài lòng với chiếc vòng cổ này. Kỳ thật, chiếc vòng cổ này cũng không quá trân quý, càng chưa nói tới xa hoa. Nhưng cái vòng cổ này đeo trên người Cát Linh Linh lại tỏa ra khí chất tươi mát thoát tục, nàng phi thường hưởng thụ loại hình tượng này.

“Thật đẹp.” Ta thực lòng tán thưởng vẻ đẹp của nàng. Cát Linh Linh hướng ta nháy mắt mấy cái: “Người nói về cái gì? Hay đang khen chiếc vòng cổ đó?”

Ta cúi người hôn một cái trên mặt nàng: “Đương nhiên là nói người rồi.”

Cát Linh Linh chỉ tỏ vẻ hơi thẹn thùng, nàng tựa hồ đang chờ động tác này của ta: “Coi như người biết nói chuyện. Người trung thực nói cho ta biết, ta thật sự giống như mối tình đầu của người sao?”

“Người..... Làm sao người biết?” Ta đột nhiên muốn cười, không thể tưởng được một câu chuyện bịa đặt của ta lại triệt để thu phục được Cát Linh Linh. Quyết không thể phá hỏng thời khắc diệu này, ta đành bắt đắc dĩ mà tiếp tục lừa gạt.

“Thật là đáng thương, trách không được ánh mắt người nhìn ta lại làm ta cảm thấy rất đặc biệt.”

Cát Linh Linh trong lúc lơ đãng toát ra vẻ hiền dịu của người mẹ, càng làm ta cảm động thật sâu bởi ta từ nhỏ đã thiếu tình thương của mẹ ruột. Ta thực sự xúc động, đây chính là hình tượng người phụ nữ ta ưa thích nhất, là một hình tượng nguyên thủy nhất, đẹp nhất. Ta run rẩy đề hai vai nàng xuống Cát Linh Linh: “Người ngồi xuống, ta muốn nói cho người biết phải an ủi một hài tử đáng thương như thế nào.”

Cát Linh Linh cũng không phản kháng, nàng chân thành ngồi xuống, ta đứng phía sau, chỉ thoáng mà cúi đầu xuống là có thể thấy được khinh cảnh khe núi sâu thẳm cùng hai quả đồi to.

“Ánh mắt người đặt ở đâu đấy? Xem ra người cũng không đáng thương chút nào, ngược lại rất đáng giận.” Cát Linh Linh từ trong gương phát hiện ánh mắt hèn mọn bỉ ổi của ta, nàng cười lạnh không thôi.

“Ta thật sự rất đáng thương, ta rõ ràng còn không bằng một chiếc vòng cổ.” Tâm tư xấu xa bị vạch trần, ta cảm thấy trên mặt nóng lên.

“Hừ, quả thực là ta thích chiếc vòng cổ này hơn người nhiều.” Cát Linh Linh tiếp tục giễu cợt ta.

Ta dùng lời ngon ngọt phản kích: “Ta đây tình nguyện biến thành một chiếc vòng cổ, lúc nào cũng ở trên cổ người.”

Cát Linh Linh dường như hơi xúc động, đôi mắt đẹp như rom róm nước mắt. Hai tay ta thuận thế trượt xuống dọc theo bờ vai mềm mại, lướt qua phần xương quai xanh mát hồng, bắt lấy hai tòa nhũ phong cao ngất.

“Người.....” Cát Linh Linh hoàn toàn không kịp chuẩn bị, đến khi tay ta đặt lên hai tòa nhũ phong, nàng mới phát ra tiếng rên rỉ câu hồn. Vượt quá dự kiến, Cát Linh Linh cũng không phản kháng, dưới ánh đèn mờ ảo vẻ thẹn thùng của nàng thật rung động lòng người.

“Rất tốt.” Ta nhẹ nhàng vắn về hai tòa nhũ phong, càng sờ càng thấy thật là cực phẩm, càng lúc càng thấy thật đúng là ông trời không có mắt, để cho cực phẩm này rơi vào tay một con heo như vậy.

“Người rất đáng ghét. Ta đã đồng ý cho người làm như vậy sao?” Cát Linh Linh cắn cặp môi đỏ mọng, hung hăng trừng mắt với ta trong gương.

“Có một số việc nếu để cho nữ nhân đồng ý lại mất đi ý nghĩa.” Ta dùng ngón tay kẹp chặt hai hạt đào thô sấp.

Cát Linh Linh phản ứng mãnh liệt, thân thể của nàng càng ngày càng nóng lên, ngay cả lửa tình của ta cũng dâng lên mãnh liệt. Trên tấm lưng ngọc hoàn mỹ của Cát Linh Linh, cự vật nóng như lửa của ta đang tì lên đó, nàng vô ý thức dựa vào đằng sau, ta đoán là nàng đang muốn đo độ cứng cùng độ rộng cự vật của ta. Thế nhưng trên miệng nàng vẫn còn lời nhai: “Người đừng làm càn đó.”

Ta làm càn sao? Tự trả lời chính mình, ta xác thực đang làm càn. Tay của ta kéo ra kéo căng chiếc áo ngực, nâng hai viên thịt nguyên vẹn ra khỏi áo, lại dùng ngón tay gầy nhẹ nắn vú, Cát Linh Linh nhăn mày cảm lập tức phát ra tiếng rên rỉ câu hồn.

“Người, người sẽ phải hối hận.” Cát Linh Linh cắn cặp môi đỏ mọng, dường như đang cố nén sự dầy vò.

“Dù ta chết ta cũng không hối hận.”

Hai tay ta rời khỏi cặp vú, trên mặt lưng ngọc rốt cục tìm được một cái nút thắt, chỉ nhẹ nhàng đẩy ra, áo ngực của nàng đã rớt xuống, ta nhanh tay thừa dịp Cát Linh Linh còn đang lâm vào mê ly lập tức nhét chiếc nịt vú màu đen vào túi.

“Ừ, ta cam đoan người nhất định sẽ hối hận. Bởi vì ngoại trừ sờ, người cũng không làm được cái gì.”

Cát Linh Linh nhắm mắt lại, tiếp tục hưởng thụ sự vuốt ve của ta. Nàng rất say mê, chỉ là sự trấn định của nàng làm ta giật mình, nghi hoặc khó hiểu.

“Vậy cũng không hẳn, chẳng lẽ người không cảm thấy ta hiện tại rất càn sao?” Ta càng làm hạ thể càng cương lên. Ta tin tưởng một khi nhục còn nóng hổi của mình có thể vào huyết động của nàng, thì sự thoải mái ta có thể đem lại sẽ hòa tan nữ nhân băng lãnh nhất. Hơn nữa, Cát Linh Linh hoàn toàn không băng lãnh, nàng cũng giống ta, thân thể đang sôi trào lên rồi.

“Người, người sẽ phải hối hận. Ừ, ừ, ta đánh giá thấp người, người không thành thật chút nào.” Cát Linh Linh mở hai mắt ra, nàng nhìn ta trong gương, sau đó bắt được ánh tay của ta.

“Ta cũng tưởng lầm về người, ta nghĩ người rất lãnh đạm.” Hai tay ta hoàn toàn không ngừng lại, tiếp tục vờn về núm vú, thân thể nàng cơ hồ ngày càng thích ứng với sự vuốt ve của ta.

“Người đừng tưởng bở. Ngoại trừ Đại Duy, chưa có nam nhân nào chạm vào thân thể của ta. Còn người, người sẽ khó chịu đến chết, bởi vì người không chiếm được ta.”

Cát Linh Linh tựa hồ không đành lòng, nàng dịu dàng mà ve mu bàn tay của ta, không biết đang khích lệ ta hay khuyên ta đừng uống phí tâm cơ.

Ta quả thực phần nộ: “Lúc này nếu người không đồng ý, ta chỉ có thể dùng bạo lực.”

“A, người dám sao?” Lông mày gầy nhẹ, Cát Linh Linh mặt mũi tràn đầy vẻ mỉa mai, nàng không ý thức được giọng điệu mỉa mai này sẽ chọc đến tối kỵ của nam nhân.

Ta nghiêng răng nghiêng lợi: “Đương nhiên dám.”

Cát Linh Linh cười cười: “Người dám cũng không dùng được, hôm nay ta đã đến kỳ.”

“Cái gì?” Ta ảo não không thôi, quả thật như bóng to bị xì hơi, vịt đã đến miệng còn không ăn được, nỗi đau đớn này quả thực khó có thể hình dung.

“Cho nên ta khuyên người vẫn nên bỏ tay ra, miễn cho phải chịu thêm sự giày vò.” Cát Linh Linh kéo tay ta ra, hai chân thon dài lại không ngừng run rẩy. Tuy nói ta phải chịu sự tra tấn giày vò, thế nhưng nàng cũng không thể thoát được.

“Đã như vậy, thế thì dứt khoát mọi người cùng chịu hết sự giày vò coi sao.” Ta cúi người, cắn lên vành tai Cát Linh Linh.

“Đừng như vậy, Tiểu Phàn đang ở ngay bên cạnh đó.” Cát Linh Linh cố né tránh sự khiêu khích của ta nhưng không cách nào thoát khỏi cơn mưa hôn nồng nhiệt, trên vùng cổ tuyết trắng xuất hiện nhiều dấu đỏ tựa như đoá đoá mai hồng sau cơn mưa, cái này gọi là “ái lạc ấn”. Không biết Đỗ Đại Duy phát hiện những vết tích này có nổi giận hay không?

“Mười Phàn Ước cũng không bằng người.” Ta say mê thưởng thức mùi thơm trên người Cát Linh Linh.

“Người mau thả ta ra?” Vành tai và mái tóc bị kích thích triền miên lại khiến Cát Linh Linh khó có thể ức chế tình cảm của nàng, đôi chân vùng vẫy, đá văng chiếc giày, lộ ra phần nõn bần chân.

“Ta không thả.” Đầu lưỡi của ta liếm lên xương quai xanh của nàng, càng lúc càng hạ xuống thấp hơn.

“Người đừng như vậy. Nếu như người bây giờ buông tay, có lẽ về sau ta sẽ cho người cơ hội.” Cát Linh Linh tựa hồ đang đấu tranh tâm lý dữ dội.

“Ta không quan tâm đến về sau, ta chỉ quan tâm hiện tại thôi.” Thanh xuân vô giá, thời gian như trôi đi, thêm một giây hưởng thụ mỹ nhân là hơn một phần hạnh phúc, làm sao còn quan tâm cái sau này nữa.

“Tiểu Phàn ở bên đó, vạn nhất nàng nhìn thấy thì làm sao bây giờ?” Nàng vẫn còn cố đưa ra những lí do hoang đường

“Thấy thì cũng thấy rồi.” Ta không cho là đúng. Nghĩ thầm tuy thanh xuân xinh đẹp Phàn Ước, nhưng so sánh với Cát mỹ nhân quả thực như cồng rãnh mà đòi sống sánh với đại dương.

“Thực đáng giận, đừng có sò nữa! Dù sao cũng không thể làm, ngươi muốn như thế nào mới bằng lòng buông tay?”

Cát Linh Linh cố ngăn bàn tay ngày càng lớn mặt của ta, nhưng tay ta càng phát tác hơn, mấy lần trượt vào quần lót của nàng.

“Hôn ta.” Ta ní non.

“Không được, ta tuyệt đối sẽ không thân thiết với nam nhân nào ngoại trừ lão công của ta.” Cát Linh Linh mạnh mẽ lắc đầu.

“Vậy sao? Thế thì cũng không có nghĩa là nam nhân khác không thể thân thiết với ngươi.” Nói xong, ta đề nàng xuống giường hôn.

“Ư A....” Cát Linh Linh phần nộ trốn tránh, còn ta cố truy đuổi cái miệng của nàng. Phàn kháng cũng không kịch liệt như trong dự đoán của ta, ta từng chút một dùng đầu lưỡi cạy mở răng nàng. Cát Linh Linh cắn chặt hàm răng, cự tuyệt của ta xâm nhập.

Kỳ thật, nam nhân chỉ cần có thể hôn lên miệng của nữ nhân, nữ nhân cuối cùng cũng sẽ há miệng ra. Bởi vì nàng muốn hô hấp, chỉ hít thở qua mũi không cách nào kịp được, vì thế chỉ có biện pháp là há miệng ra.

Thế nhưng mãi mà Cát Linh Linh vẫn chưa chịu hé miệng ra, nàng rất cố thể chịu, nhưng ta không thể nhẫn nhịn. Ta dùng ngón tay kẹp lấy núm vú nàng, ngón tay hung ác chà xát một hồi, Cát Linh Linh lập tức toàn thân run rẩy, cái miệng nhỏ nhắn lập tức mở ra. Ta lựa đúng thời cơ, đưa đầu lưỡi vào rồi điên cuồng thôn phệ trong miệng nàng.

“Ô ô.....”

Không có vị gì tuyệt hơn so giọt nước miếng của nữ nhân, với Cát Linh Linh càng là như thế, ta cố gắng nuốt vào tất cả, còn muốn ngâm lấy một chiếc lưỡi mềm mại. Đột nhiên, Cát Linh Linh ngâm miệng lại cắn đầu lưỡi của ta, ta kinh hãi, tranh thủ thời gian mở to mắt, trông thấy Cát Linh Linh giống như cười mà không phải cười. Ta tâm khê động, tay trái lướt qua nàng vùng rốn bằng phẳng, thăm dò xuống phía dưới.

“Ồi, đừng cản.” Tay cũng bị bắt chặt, đầu lưỡi của ta cũng bị Cát Linh Linh dùng sức cắn, ta oa oa kêu to.

“Còn biết đau à? Còn không buông cái tay thú vị của ngươi ra?”

Xóa đi nướ bọt trên môi, Cát Linh Linh nhìn thoáng qua Phàn Ước trên giường.

“Linh Linh tỷ, ngươi đừng lừa gạt ta. Có thể nói cho ta biết, ngươi có phải tới tháng thật hay không?”

Buông lỏng hai tay ra, ta vẫn đang chưa từ bỏ ý định. Tuy nhiên ta biết có hỏi cũng như không, nhưng ta vẫn cố muốn hỏi.

“Ngươi không tin?” Cát Linh Linh chớp mí mắt, bắt đầu sửa sang lại quần áo.

Ta chăm chăm vào bộ ngực no đủ mãnh liệt nuốt nước miếng: “Ta có chút không tin, ta muốn nhìn một chút.”

“Ngươi thực buồn nôn, cần thiết phải xem sao? Ngươi là người thế nào của ta, ta dựa vào cái gì mà cần ngươi tin tưởng? Nói cho ngươi biết, ngươi hôm nay đã rất quá mức, nhưng niệm tình ngươi hôm nay tặng quà sinh nhật chia cho ta nên tha thứ cho ngươi. Nếu như ngươi còn dám làm càn, hừ !”

Cát Linh Linh nhanh chóng mặc quần áo tử tế, duy chỉ có thiếu một vật. Thấy nàng tìm kiếm khắp nơi, ta âm thầm buồn cười, bởi vì ta biết rõ nhất định nàng đang tìm áo ngực, mà nó đang ở ngay trong túi của ta.

“Trả nội y cho ta.” Cát Linh Linh trợn mắt.

“Không trả.” Ta kiên quyết không đưa.

“Đừng khiến ta nổi nóng.” Cát Linh Linh cười lạnh.

“Khiến ngươi nổi nóng thì sao? Ngươi cho rằng ta thật sự sợ ngươi sao? Ta cho ngươi biết, nội y của ngươi ở ngay trong túi áo của ta, nhưng ta không trả cho ngươi. Không chỉ như thế, ta còn muốn cởi sạch quần áo trên người ngươi.”

Cát Linh Linh mặt mũi tràn đầy mỉa mai: “Ngươi đừng hòng mơ tưởng.”

Ta thờ dài, trước kia luân tuấn thủ chính sách ôn nhu với nữ nhân là. Qua rất nhiều năm, ta phát bên người không có lấy một nữ nhân nào Mà ở trong nửa tháng này, ta chỉ cần ngang ngược vô lại thậm chí dùng thủ đoạn hèn hạ hạ lưu đã lấy được mấy tâm hồn thiếu nữ. Vô luận là Đái Tân Ni, Vương Di, hay là Tiểu Quân.

Ta một mực suy nghĩ, nếu như ta tiếp tục ôn nhu, có lẽ ta cả đời cũng chỉ F.A. Hôm nay ta đã không hề tin tưởng triết lí đó nữa, đây là một thế giới mạnh

được yếu thua, cần phải chủ động tranh thủ. Ít nhất, ta không tin dùng ôn nhu có thể đạt được nữ nhân mình muốn, nữ nhân có đôi khi không cần phải ôn nhu, mà cần phải được chinh phục.

“Người không cho ta xem, ta không cam tâm. Ta không cam tâm thì ta sẽ sử dụng bạo lực.” Ta lạnh lùng cảnh cáo Cát Linh Linh, khí thế lạnh lẽo ác liệt duệ.

Cát Linh Linh cảm giác được ngữ khí bất thiện của ta, nàng kinh ngạc ngẩng đầu nhìn ta, hoàn toàn bị khí thế chấn nhiếp, tuy vẫn cố tỏ vẻ hung hãn: “Đừng ra vẻ bạo lực với ta, ta không sợ.”

“Người có sợ không không trọng yếu, quan trọng là ta muốn đạt được mục đích của ta, mục đích của ta chính là cơi quần của người.” Ta mỗi chữ mỗi câu nói đi ra đều âm vang hữu lực, khí thế chém đĩnh chặt sắt, hơn nữa tuyệt không cho thỏa hiệp.

Cát Linh Linh tư thế ngồi rất đẹp, nhưng ta biết rõ rằng tay chân nàng đã cứng lại, khí thế đang lui xuống. Nhìn lại phía cửa, xác nhận không thể có cơ hội chạy trốn; lại nhìn Phần Ước đang ngủ say, tựa hồ bỏ đi ý định nhờ Phần Ước giúp đỡ ý, do dự một lúc, Cát Linh Linh mới oán hận nói: “Lý Trung Hàn, người tốt nhất nhớ kỹ hôm nay, ta sẽ hoàn trả gấp 10 lần.”

Ta cười lạnh: “Gấp 10 lần không đủ, gấp trăm lần còn thiếu. Là ta động thủ? Hay là chính người cơi ra?”

“Không cần người tới, tự ta cơi.”

Cát Linh Linh cúi đầu xuống, ngón tay mở mạnh cúc áo. Cơi quần áo nữ nhân là một chuyện vô cùng hường thụ. Tuy ta biết rõ Cát Linh Linh cơi quần xong thì ta cũng không thể làm gì, nhưng ta vẫn rất kỳ vọng nàng cơi quần trước mặt ta, ít nhất có thể nhìn xem cái mông của nàng, thỏa mãn nội tâm tham lam một chút. Có lẽ tương lai ta sẽ sẽ có một kỷ niệm ngọt ngào mà tự sướng, Cát đại mỹ nhân đã từng cơi quần trước mặt ta.

Gior bờ mông lên, Cát Linh Linh cơi chiếc quần jean ra, lộ ra bờ mông hình cầu cùng quần lót viền tơ màu đen. Bao lấy bộ phận sinh dục địa phương là một đoạn băng vệ sinh màu trắng. Nàng thật sự đã đến kỳ, ta thất vọng đến cực điểm. Bất quá ngoài sự thất vọng lại là sự hưng phấn. Trong chiếc đồ lót xinh xắn, có mấy sợi lông xoắn leo ra ngoài, đồng dạng với chủ nhân của nó đều kiệt ngao bất tuần.

“Thất vọng rồi a? Lý Trung Hàn tiên sinh.”

Cát Linh Linh đắc ý cười lạnh, giống như một người cầm một cục xương treu chọc một con chó con đói bụng, lại không để cho nó thè lưỡi ra liếm chút nào. Ta tựa như một con chó con vậy, bởi vì đói khát mà trở nên bức bối bất an. Xuất phát từ sự không cam lòng, ta tiếp tục gay gắt: “Tiếp tục cơi.”

“Thực buồn nôn, chẳng lẽ không nhìn thấy máu thì người không hết hy vọng sao?” Cát Linh Linh giận tím mặt, dứt khoát tuột chiếc quần tới mắt cá chân. Dưới ánh đèn nhu hòa, một cặp đùi cân xứng thon dài làm ta muốn nghẹt thở.

“Đừng.” Ta lớn tiếng nói.

“Người không sợ đánh thức Tiểu Phần thì cứ tiếp tục. Ta nói rồi, người sẽ không chiếm được thân thể ta, cả đời cũng đừng hòng.”

Cát Linh Linh đắc ý tiếp tục treu chọc ta, càng khiến ta nổi cơn.

“Cả đồ lót cũng cơi ra. Đằng nào cũng xem, ta phải xem cẩn thận mới được.” Đây là một cái yêu cầu cuối cùng trước khi ta buông tha. Nhìn thời gian không cũng còn sớm, thị trường sắp mở cửa, ta nên trở lại công ty để chuẩn bị.

“Không biết người buồn nôn như vậy, thế thì người tới cơi đi.” Cát Linh Linh chán ghét nhìn ta, thái độ thù địch như hai cái võ sĩ, không ngừng chuyển đổi công thủ.

Ta cười lạnh một tiếng đi qua: “Tốt, người đứng lên, ta cơi ra.”

“Bỉ ối.” Cát Linh Linh giận dữ mắng to, đá rơi chiếc quần ra, sau đó thướt tha quay người, hai tay vịn lên bàn trang điểm, chân sau quỳ gối trên ghế, bờ mông hình cầu khê đung đưa. Cái tư thế này làm cho hạ thể của ta cực độ sung huyết, chẳng những cứng ngắc, còn cứng rắn đến lợi hại. Trong lòng minh bạch, Cát Linh Linh cố ý bày ra tư thế hấp dẫn, nàng đang muốn treu đùa hí lộng ta, cố ý để ta dục hỏa đốt người.

Ta phát hiện trong gương Cát Linh Linh quả nhiên đang cười trộm. Phiên muộn đến cực điểm, ta vẫn đi tới, ngón tay cầm lấy quần lót gọi cảm tuột xuống hai bên.

“Ai !” Thở dài một tiếng, ta rút cục thấy được kinh nguyệt. Công bằng mà nói, bờ mông Cát Linh Linh nhỏ hơn của Đái Tần Ni một chút, nhưng bờ mông Cát Linh Linh rất tròn, quả thực như hai quả banh, đá lên một cước có lẽ sẽ gọn sóng. Càng nhìn ta càng muốn ăn ái. Huống chi ta còn thấy được một khe thịt đóng chặt, chung quanh rất đầy đặn ướt át, bên cạnh vùng cấm là những sợi lông tơ thưa thớt phân tán. Nếu không phải băng vệ sinh tàn mát ra một cỗ mùi vị đậm đặc tanh tươi khác thường, ta sẽ không chút do dự nhào tới. Nhưng đáng tiếc, giờ khắc này ta chỉ có thể thở dài tiếc nuối.

“Như thế nào? Hết hy vọng rồi sao? Ta không ngại người nhìn thêm một chút đâu.”

Cát Linh Linh đóng cửa cái mông của nàng, lại vênh bờ mông lên, đây là đang khiêu khích ta, thị uy với ta. Thượng đế a, người đối với ta thật không công bình, ta cực lực bình ôn dục hỏa trong lòng, rất nhẹ nhàng nhắc nhở Cát Linh Linh: “Được rồi, mặc quần vào đi. Coi chừng bị lạnh đó.”

“Ta không mặc đó. Người nói mông ta có đẹp không?” Cát Linh Linh vẫn chổng mông lên, quay đầu cười quyến rũ với ta. Mị nhãn nhộn nhạo, ngón tay

thon dài ngọc trượt lên bắp đùi, không ngừng lượn vòng vòng, mỗi lần sắp sửa trượt vào khe mông lúc lại dừng lại, tiếng rên rỉ hấp dẫn luẩn quẩn bên tai ta.

Trời ạ, ta sắp phát điên rồi. Ta dám khẳng định nữ nhân này có khuynh hướng ngược đãi, nàng cố ý tra tấn ta, trêu đùa hí lộng ta, khiêu khích ta, thế nhưng mà ta có thể nhìn. Ta sắp nổ tung ra mất.

“Lý tiên sinh, ngươi không phải rất bá đạo sao? Không phải rất hung sao? Ngươi không phải nói ngươi rất cần sao? Ngươi muốn làm cái gì thì làm đi.” Không biết có phải do men rượu hay không, Cát Linh Linh cực độ hung hăng can quấy. Thấy ta im lặng, nàng càng đắc ý, lay động bờ mông phối hợp với tiếng rên rỉ, nhẹ uốn éo eo nhỏ vung vẩy cặp vú: “Ừ, Tiểu Hàn, tỷ tỷ nóng quá.”

Ta phát hiện Cát Linh Linh bày ra tư thế này thật muốn mạng người, sức hấp dẫn chênh lệch với Tiểu Quân một trời một vực. Nếu như không phải trong ánh mắt thỉnh thoảng ánh lên vẻ hung ác, ta nhất định cho rằng Cát Linh Linh đang tình ý với ta. Thật khó tưởng tượng Cát Linh Linh thành thạo như thế, nàng hoàn toàn có thể diễn vai dâm phụ động dục.

“Nóng? Nóng thì đi tắm nước lạnh ấy.” Ta cười khò.

“Ngươi có muốn cùng ta tắm tiên hay không?” Cát Linh Linh quyết không buông tha, tận lực dụ dỗ.

Ta hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhìn không được đá một cước lên mông nàng. Nhưng một cước này vừa đá ra, ta lập tức hối hận, hối hận muốn chết. Cát Linh Linh sắc mặt lập tức đại biến, nàng ngay cả đồ lót cũng không mặc đã xông tới, trong miệng kêu to: “Ngươi dám đá ta? Tên hỗn đản này, đồ vương bát đần, đồ lưu manh, ta muốn giết ngươi.”

Chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, ta sợ tới mức té cút té đái, chạy trốn chết. Cát Linh Linh như ảnh tùy hình, đuổi theo ta từ phòng ngủ tới phòng trước, từ sảnh trước đuổi tới phòng tắm, lại từ phòng tắm truy tới phòng ngủ, cho đến khi hai người đều thở hồng hộc. Ta thử dò xét thành quả chiến đấu, phát hiện tổn thất thảm trọng, vết thương chồng chất, cả cúc áo somi đều bị giật xuống.

Cát Linh Linh hai tay vịn eo thon, miệng thở hổn hển, ánh mắt vẫn lạnh lùng như trước. Da đầu ta run lên, lá gan sắp nứt ra, lần này thật sự cảm nhận được vì sao Đỗ Đại Duy sợ Cát Linh Linh đến vậy.

Cát Linh Linh thở dốc một hồi, lại tiếp tục đi tới, ta tranh thủ thời gian lớn tiếng cầu xin tha thứ: “Linh Linh tỷ, Linh Linh tỷ chuyện gì cũng từ từ, lần này cho qua đi.”

“Cho qua? Hừ, hôm nay ta cho ngươi biết nữ nhân không phải có thể tùy tiện khi dễ.”

Cát Linh Linh bộ dạng rất quái dị, nàng chỉ mặc quần lót, xuân quang như ẩn như hiện, nhưng bộ thì thật hung thần ác sát, ta thật không biết là yêu nàng hay sợ nàng.

“Ta đâu có khi dễ ngươi, ta chỉ là..... nói giỡn vài câu thôi mà.” Ta thoát vẫn có thể chần chừ định cột nhà, kỳ thật nội tâm rất sợ hãi.

“Nói giỡn? Phi lễ thân thể ta, cởi quần ta còn dám đá ta, đây là nói giỡn hả? Lý Trung Hàn ngươi hôm nay có thể rời khỏi căn phòng này, ta liền sửa thành họ Lý.” Cát Linh Linh nộ khí trùng thiên.

“Ta xin lỗi, ta xin nhận trừng phạt, xin ngươi bớt giận.”

“Tốt, xoay người để ta đá mười cái, ta sẽ tha thứ cho ngươi.”

“Đá năm cái được không?” Ta cầu xin.

“Hai mươi cái, ta ghét cò kè mặc cả.” Cát Linh Linh lớn tiếng quát lên, cũng không sợ đánh thức Phàn Ước.

“Được rồi.” Ta thành thật xoay người chuẩn bị tiếp nhận trừng phạt.

“Ngươi là đi giày da đá ta, ngươi bây giờ cởi giày ra, ta cũng muốn đi giày da đá ngươi.” Cát Linh Linh căm hận nói.

“Ta đi giày to, ngươi đi không hợp.” Ta muốn cười, chân nàng có thể đi giày của ta sao?

“Ít nói nhảm, ngươi không thoát được đâu?” Cát Linh Linh tròn mắt phượng lên.

“Được. Ta cởi, ta cởi.” Ta cuống quýt cởi bỏ giày da.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Trừng phạt

Cát Linh Linh không hề cho ta cơ hội thở dốc: “Ta mới vừa rồi là còi chuông bị đá . Thực xin lỗi, Lý tiên sinh, thỉnh thoảng còi chuông ra.”

“Cái gì?” Ta kinh sợ nhảy dựng lên, còi chuông cho người ta đá quả thực là si nhục nhất trăm năm có một.

“Người còi hay không?” Cát Linh Linh cười lạnh.

“Được, còi thì còi.” Ta vừa buồn cười vừa tức giận. Trục giác nói cho ta biết, đại mỹ nhân trước mắt không đạt mục đích thì quyết không bỏ qua, nam không tốt không đấu với nữ nhân, chính mình đuối lý trước nên đành phải nhận trừng phạt.

“Đồ lót cũng kéo xuống.” Cát Linh Linh lông mày dựng được, thứ gì cũng không buông tha.

Ta sững sờ, thật sự là khóc không ra nước mắt. Thật sự không lay chuyển được , đành phải kéo đồ lót xuống, hết lần này tới lần khác còn thịt vẫn còn vươn cao hướng 12h.

Cát Linh Linh lại lớn tiếng nói: “Không bảo người còi toàn bộ đồ lót, lộ ra bờ mông là được.”

Ta thiếu chút nữa cười ra tiếng. Vội vàng đem còn thịt nhét trở lại, xoay qua chỗ khác, chuẩn bị tiếp nhận thời khắc trừng phạt. Nhưng đến lúc này một hồi dương vật của ta cực kỳ kích thích, đội lên thành một cái lều vải lớn.

“Ừ, đứng vững Chuẩn bị, một..... Hai.....”

Sau lưng thanh âm nũng nịu ra lệnh khiến ta không cách nào kháng định đây là trừng phạt hay là tán tỉnh, ta đắm trong đầu mộng ảo màu hồng phấn.

“Phanh !”

Ta ngã xuống lần lông lốc một cái. May mắn phòng trọ đều phủ thảm, ta không có bị thương, dù vậy cũng rất cảm thấy phần nộ: “Không đếm tới ba người đã đá, ta còn chưa chuẩn bị tốt. Đường như còn đá vào kê kê, người điên rồi sao?”

Cát Linh Linh cười lạnh mấy tiếng: “Ai quy định phải đếm tới ba mới có thể ra chân?”

Ta trợn mắt há hốc mồm, không phản bác được, hào khí kiêu diễm làm ta không thể nào có hận ý. Nhìn nụ cười giảo hoạt của nàng, kì thực ngốc đến đáng yêu. Nơi riêng tư hoàn toàn lộ xuân quang, bộ ngực sữa cao ngất lóa lòa trước mắt ta, nàng lại hoàn toàn không biết, chỉ là toàn tâm toàn ý trả thù, bộ dạng ngây thơ ứng với câu nói kia: “Nữ nhân càng đẹp thì trí tuệ thành càng thấp.”

Ta làm bộ thổ nước đắng: “Linh Linh tỷ, ta biết sai rồi. Về sau cũng không dám nữa vô lễ với người, đội lạt nữa người đá nhẹ một chút.”

Cát Linh Linh lớn tiếng giận dữ mắng mỏ: “Ít nói nhảm. Nhanh đứng lên, ta còn muốn đá mười chín lần.”

Ai, ta thờ dài đứng lên. Nghĩ thầm cước thứ nhất đã lợi hại như thế, nếu cho nàng đá hết mười chín lần, cái mông của ta chẳng phải nát mất sao? Không được, không thể để nàng đá tiếp. Nhưng dưới tình thế cấp bách, ta cũng không có ra biện pháp gì.

“Đứng vững, lần này ta lại ếm tới ba. Người cố chịu đựng vào, nói không chừng cho ta đá sướng rồi có thể miễn đi mười lần.” Cát Linh Linh triển khai tư thế muốn đập người.

Ta nghe rõ, nàng Cát Linh Linh chẳng những muốn đá, còn muốn đá cho sướng mới thôi. Ta nộ khí công tâm, trong lòng hạ quyết tâm về sau nhìn thấy Cát Linh Linh thì lập tức trốn xa.

“Chuẩn bị, một, hai, ba.....” Ngay khi Cát Linh Linh hét lên, ta đột nhiên nhảy về phía trước bước một bước, mục đích đúng là muốn thoát khỏi một cước này.

Cát Linh Linh một lòng muốn đá đến thoải mái hoàn toàn không ngờ tới ta sẽ di động, động tác của nàng đã thi triển ra, tựa hồ dùng tới khí lực toàn thân, nhưng gầy da không vừa chân càng khiến mất trọng tâm. “Phanh” một tiếng, thân thể mềm mại hung hăng ném trên mặt đất, ngã chổng vó, dựng bốn chân lên trời.

“Ôi! Ôi! Ôi!”

Cát Linh Linh hô to gọi nhỏ, xoa bờ mông đau muốn rơi lệ. Nàng ngồi trên mặt đất một hồi, hung dữ chửi mắng: “Lý Trung Hàn, người nhất định phải chết rồi. Ta cho người biết, người nhất định phải chết.”

Ta vốn là cười ha ha, thấy Cát Linh Linh lung la lung lay muốn đứng lên, trong lòng không khỏi cả kinh, thầm nghĩ không thể để nàng tiếp tục làm ầu, dù sao đây cũng là khách sạn, nếu như khiến người ta không thu thập được, chính mình cũng chẳng thể về vang được, hơn nữa còn liên lụy Phàn Ước. Nghĩ vậy ta cố lấy dũng khí bỏ nhào qua, ép Cát Linh Linh đến trên mặt đất, gắt gao ngăn chặn thân thể của nàng.

“Đừng làm rộn, ta van người, còn không được sao?” Vì dàn xếp ổn thỏa, ta đau khổ cầu xin tha thứ.

“Ngươi thả ta ra.” Cát Linh Linh lớn tiếng ra mệnh lệnh.

“Không thả.” Ta lắc đầu.

“Ngươi nếu không buông tay, ta cam đoan ngươi ngươi sẽ phải hối hận.” Cát Linh Linh uy hiếp không phải ngân phiếu khổng, nhưng ta thật sự không có cách nào, nếu quả thật lại để cho con cọp cái này phát uy, hậu quả không thể lường được.

“Ta hối hận lắm rồi, biết sai rồi. Nể tình ta tặng ngươi một chiếc vòng cổ, bỏ qua cho ta đi !”

Ta tỏ vẻ bộ dạng, người có tâm địa sắt đá trông thấy cũng sẽ cảm động, duy chỉ có Cát Linh Linh không chút nào mềm lòng:“Hừ ! Chớ nói một cái vòng cổ kia, cho dù mười cái vòng cổ cũng bù không được một cước kia. Ngươi dám đá ta, lại còn dám né tránh, hại ta ngã sấp xuống. Ngươi mau buông ta ra.”

“Xí xóa đi được không nào? Van cầu ngươi, Linh Linh tỷ. Lần này là ta không đúng, sau này ta làm trâu làm ngựa báo đáp ngươi .”

“Sau này? Vứt cái sau này đi, ta chỉ quan tâm đến hiện tại.” Cát Linh Linh cười lạnh một tiếng, lặp lại đúng lời ta mới nói lúc trước.

Ta không biết nên khóc hay cười:“Đừng khiến Tiểu Phàn thức dậy.”

Cát Linh Linh cuồng nộ:“Tình thì tình, để cho Tiểu Phàn biết rõ ngươi là đại hỗn đản.”

Ta hít một hơi khí lạnh:“Thật không thể thương lượng sao?”

“Ngươi không có tư cách thương lượng với ta.” Cát Linh Linh hung dữ trợn mắt với ta, thân thể liên hồi giãy dụa.

“Vậy ngươi không cần ngồi dậy nữa.” Ta giận dữ, quyết tâm không thể để nàng làm càn được.

“Ngươi dám không thả ta ra sao?” Cát Linh Linh đột nhiên há miệng cắn lê mu bàn tay ta .

“A! Ngươi dám cắn người? Ôi, đừng cắn, chảy máu .” Đau đớn tê tâm liệt phế truyền đến, trên tay trái đã xuất hiện một loạt dấu răng, mơ hồ có máu chảy ra.

“Mau buông ta ra, nếu không thì ta lại cắn.” Cái miệng nhỏ nhắn của Cát Linh Linh rất mê người, nhưng khi cắn lên người thật giống như một con độc xà đói khát.

Đau đớn kịch liệt càng kích thích lửa giận của ta, để phòng Cát Linh Linh lại cắn nữa, ta rút tay trái bị thương ra, nhanh chóng bắt chéo hai tay Cát Linh Linh đặt sau lưng, sau đó ngồi lên mông nàng.

Cát Linh Linh điên cuồng giãy dụa, cặp đùi thon dài giãy dụa lung tung, dục hỏa của ta cùng sôi lên, côn thịt dưới háng theo đó mà đâm loạn, có mấy lần đội lên giữa mông nàng. Ta đột nhiên nhiệt huyết khí dâng trào, cũng mặc kệ mọi thứ, hung mãnh giật xuống chiếc quần lót viền tơ, lộ ra nguyên vẹn bờ mông. Trong khe mông kinh nguyệt loang lổ, mùi tanh tươi gay mũi, nhưng ta không chút do dự móc ra đũa tọng đại nhục bông.

Cát Linh Linh hai tay được ta hai tay bắt chéo sau lưng, nàng giãy dụa rất có hạn, ngoài miệng như cũ không thuận theo không buông tha:“Thả ta ra, ngươi tên hỗn đản này, cầm thú, lưu manh.”

Ta cười lạnh một tiếng:“Hôm nay ta cho ngươi biết rõ cái gì là cầm thú, cái gì là lưu manh?”

Nói xong, lập tức đút côn thịt thẳng vào miệng âm đạo.

“A, ngươi..... Ngươi muốn làm gì?”

Cát Linh Linh khản trương, điên cuồng thét lên, đoán chừng là muốn đánh thức Phàn Ước.

“Ta muốn làm gì? Ta muốn làm ngươi, ta muốn chơi ngươi, chơi này nữ nhân dê tiện là ngươi.”

Dương vật của ta như con ruồi không đầu khắp nơi đâm loạn, rốt cục thọc được vào miệng âm đạo. Không có một chút do dự, ta ra sức tạt đẩy, cả đầu đại nhục bông chui vào huyết tinh phiêu tán trong âm đạo.

“A, kinh nguyệt của ta đã đến, ngươi sao có thể?” Cát Linh Linh kịch liệt vung vẩy mái tóc của nàng.

“Hắc hắc, ngươi dám giết ta thì ta còn sợ kinh nguyệt? Ngươi là ba tám này thôi, đồ đàn bà chanh chua.” Ta cười ảm lên.

Cho tới nay ta đối xử với nữ nhân đều rất mực thương hương tiếc ngọc, chưa bao giờ thô bạo như thế, là dã tính của Cát Linh Linh kích phát tâm hành hạ dục của ta. Ta nắm chặt hai tay Cát Linh Linh, đại nhục bông sưng to hùng hổ rút ra đút vào.

“Lý Trung Hàn, ta muốn giết ngươi.” Cát Linh Linh phản kháng không quá kịch liệt, chỉ cố vịn vẹo một chút.

“Ngươi là nữ nhân dê tiện, ta hôm nay muốn làm chết ngươi, đâm chết ngươi, rồi đến phiên ngươi giết ta?”

Ta một chút cũng không thương tiếc, hạ thể dán chặt lấy bờ mông tròn lẳn, đại nhục bổng điên cuồng tiến công nơi riêng tư chật khít, mỗi một lần đều chọc đến chỗ sâu nhất, ta cảm thấy như đã chọc vào đến miệng tử cung.

“A, không muốn, không muốn. Trung Hàn, ngươi mau dừng lại.” Cát Linh Linh khí lực đại giảm, ngũ khí cũng đột nhiên trở nên mềm yếu.

Ta cười lạnh: “Dừng lại? Ngươi cầu xin ta sao.”

“Ta xin ngươi dừng lại.”

Cát Linh Linh thở gấp. Đây là lần đầu tiên Cát Linh Linh cầu xin ta, nhưng ta bất vì sở động, dục vọng không làm nổi lên sự đồng tình.

“Bảo bối, ba giờ sau ta sẽ dừng lại, ngươi yên tâm.” Ta cười to, đại nhục bổng tiếp tục mãnh liệt tiến công, quy đầu kịch liệt ma sát miệng tử cung.

“A, a !!” Cát Linh Linh không giãy dụa nữa, cái mông của nàng nhẹ nhàng lắc lư.

“Thoải mái sao? Ba tám thôi.” Ta lớn tiếng hỏi.

“Ah, ah.....” Cát Linh Linh không chỉ có lắc lư bờ mông, cả mềm eo cũng bắt đầu vặn vẹo.

“Rinh..... Rinh..... Rinh.....”

Đúng lúc này điện thoại của ta đột nhiên vang lên làm ta giật bắn cả mình. Lập tức định thần, đình chỉ tiến công rồi cầm lấy điện thoại.

“Ca, ta về nhà rồi.” Đầu bên kia là thanh âm ôn ền của Tiểu Quân.

“Tắm rửa xong rồi thì ngủ đi.” Ta đang muốn cúp điện thoại, Tiểu Quân đột nhiên hỏi: “Ca, ngươi đang làm gì vậy?”

“Ta đang đánh hồ.” Ta nhin cười, đại mỹ nhân dưới thân lặng yên nằm sấp thở lấy thở để, mái tóc như mây tản ra bốn phía, bờ mông hình bao chặt đại nhục bổng của ta.

“Đánh cạp?” Tiểu Quân rất kỳ quái.

“Được rồi, đừng nói nhiều. Bằng không thì cạp chạy mất.” Cúp điện thoại, ta tắt luôn nguồn điện, tránh không để ai quấy rối nữa.

Cát Linh Linh không thừa dịp ta nghe điện thoại mà giãy ra làm ta rất ngạc nhiên, một lần nữa ghé vào thân thể mềm mại của nàng, ta bắt đầu cỡi toàn bộ quần áo trên người nàng ra.

Dưới ánh đèn, da thịt như tơ thật sáng bóng mê người. Thấy nàng mặt mũi tràn đầy phấn uất lại không thể làm gì, ta bật cười, nhin không được dùng sức đâm tiếp hai cái.

“Ừ, ngươi.....” Cát Linh Linh phối hợp rên rỉ hai lần.

Ta cười xấu xa, tiếp tục đút vào, rút rất nhanh, chọc vào lại rất chậm, miệng còn thổi hơi vào lỗ tai nàng: “Con cạp lớn, cảm thấy thoải mái sao?”

“Ngươi thật muốn ba giờ mới kết thúc sao?” Cát Linh Linh hồn hên, nhưng câu trả lời của nàng ý vị sâu xa.

“Cũng không hẳn, còn tùy biểu hiện của ngươi thế nào. Nếu như làm đáng hơn, dâm dăng hơn, ta có thể cân nhắc mau chóng chấm dứt; Nếu như ngươi không phối hợp, ta không cam đoan gì cả.”

“Ta không biết cái gì làm đáng.” Cát Linh Linh thẹn quá hoá giận.

“Kỳ thật, ta thích nhất bộ dáng vừa rồi ngươi cỡi quần lót câu dẫn ta. Ngẩng lại ta rất cứng rắn, đúng như lúc này vậy” Ta đút vào tốc độ lại nhanh hơn, liếm láp vùng cổ tuyết trắng, cái mông ta nhiều lần lay động mặt địa, bụng dưới trùng trùng điệp điệp đánh vào bờ mông. Cái mông của nàng rất có co dãn, dưới mỗi lần trùng kích, mông thịt chấn động nổi lên từng vòng gợn sóng không ngớt, cùng bộ ngực sữa hình thành một phong cảnh mê người.

Ta buông lỏng Cát Linh Linh ra, hai tay xuyên qua hai bên sườn, bắt lấy hai viên thịt cao ngất. Viên thịt trong tay ta bị vuốt ve bừa bãi, núm vú bị hung hăng chà xát.

“A, ta..... Ta sẽ không tha thứ ngươi, ư.”

Cát Linh Linh vẫn còn cố đe dọa, nhưng bây giờ so rên rỉ không kém bao nhiêu.

“Thoải mái sao? Con cạp lớn.” Không khí trong phòng tràn ngập thứ mùi tanh tươi quái dị, ta cảm giác được từ âm đạo Cát Linh Linh có cái gì bài xuất ra, không rõ là kinh nguyệt hay là dâm thủy, hoặc là cả hai đều có.

Ta đột nhiên cảm thấy áy náy, nghe nói nữ nhân trong kỳ kinh nguyệt tính dục rất mãnh liệt, nhưng ân ái lại rất không có lợi với thân thể. Ta thời gian dần qua sinh ra lòng thương tiếc, cường bạo một đại mỹ nữ mà tất cả nam nhân trong thiên hạ đều tôn sùng, có lẽ nên nhẹ nhàng một chút vậy, làm cho người

ta thoải mái hơn. Có lẽ đại mỹ nữ cũng không hận ta như vậy, có lẽ ta cùng nàng có thể có một đoạn tình duyên lãng mạn.

Nghĩ vậy, ta dứt vào tốc độ đã chậm lại, hôn lên mái tóc phiêu du của nàng, cảm nhận mùi thơm trên mái tóc, ta còn dùng tay lau nhẹ mồ hôi dọc sống lưng của nàng, trong này cũng có phần của ta. Ta cảm giác đang cùng Cát Linh Linh dung hợp, vốn là thân thể dung hợp, lại đến mồ hôi cũng dung hợp. Ta chờ mong giữa chúng ta có một sự dung hợp về tâm linh, ta nỉ non: “Linh Linh tỷ, ta thật sự rất yêu ngươi, lần đầu tiên gặp ngươi đã thích ngươi.”

“Đồ lưu manh, ngươi nhanh lên cho ta.” Cát Linh Linh vặn vẹo uốn éo bờ mông, đột nhiên mắng to.

Bị tát chậu nước lạnh, thậm chí còn cạy cái này thực không hiểu phong tình. Bất quá, ta vẫn dịu dàng vuốt ve da thịt nàng, còn thịt cũng rất ôn nhu dứt vào.

“Ngươi có thể nhanh lên hay không? Ngươi còn lè mè, ta hô lên đó.”

Cát Linh Linh mãnh liệt lay động thân thể, lớn tiếng gọi: “Tiểu Phàn, Tiểu Phàn, có người cưỡng gian ta.”

Ta sợ hãi, một tay bịt miệng nàng, hung dữ mắng: “Ngươi là đồ tiện nhân, ba tám thối! Ngươi muốn đánh thức Tiểu Phàn ư? Tiểu Phàn tỉnh dậy đối với ngươi có chỗ tốt gì? Ngươi muốn hại ta sao? Ta hôm nay chính là muốn cưỡng gian ngươi, làm thịt ngươi, cưỡng gian ngươi đủ mới thôi! Xem ngươi còn gọi thể nào?”

“A... A...” Cát Linh Linh lay động đầu của nàng, tuy miệng bị bịt chặt, nhưng trong mũi vẫn đang cố phát ra âm thanh.

Ta một bên cuồng vọng dứt vào, một bên thấp giọng mắng to: “Ta xem ngươi còn gọi nữa không, xem ngươi còn gọi nữa không.”

Đây là lần ân ái tiêu hao khí lực nhất đời ta, ta chưa từng điên cuồng như vậy, mãnh liệt “BA~ BA~” vang lên toàn bộ gian phòng.

Sau mấy trăm lần dứt vào, ta dần dần cảm thấy tư thế có phần đơn điệu, ta rút côn thịt ra, nhanh chóng quay Cát Linh Linh lại về phía ta.

Đột nhiên, ta phát hiện con mắt Cát Linh Linh đã hoàn toàn mê mẩn, trong ánh mắt ngốc trẻ phiêu đảng là hơi nước nồng đậm, ta cho là mình sinh ra ảo giác. Nhìn kỹ lại, Cát Linh Linh mặt mũi ửng hồng lại làm nũng với ta: “Nhanh lên đi, đợi lát nữa Đại Duyệt không thấy ta sẽ nổi điên tìm ta khắp nơi.”

Nàng rên rỉ một tiếng, liếm liếm hơi bờ môi khô khốc. Cặp môi đỏ nNhu anh đào càng thêm hồng nhuận phơn phớt, ta hưng phấn nhào tới, ngậm lấy cặp môi đỏ mọng này. Đương nhiên, ta không quên cắm côn thịt vào trong âm đạo ướt át.

“Ừ.” Cát Linh Linh mở miệng ra, nghênh đón nụ hôn của ta. Điện cuồng khiêu khích qua đi, đầu lưỡi nhu nhuyễn chủ động tiến vào miệng ta, điện cuồng nuốt nước miếng của ta. Ta cũng điên cuồng dùng côn thịt sục sôi kích phá.

“A..... A, Trung Hàn, nhanh..... Nhanh dùng lực.” Cát Linh Linh ôm ta thật chặt.

“Linh Linh tỷ, ngươi yêu ta sao?”

Dương vật của ta cực độ bành trướng, mép đào huyết hồng thật sự nảy lên, quy đầu góc cạnh không ngừng ma sát trên một điểm nhỏ lồi lên, cái điểm lồi kia càng ngày càng hồng, càng ngày càng cứng rắn.

“Yêu, yêu chết tiểu oan gia, tiểu oan gia, ngươi khi dễ chết Linh Linh tỷ đi.” Cát Linh Linh dốc sức liều mạng mà lay động cái mông của nàng, cắn nuốt dương vật của ta.

“Linh Linh tỷ, ta muốn làm ngươi.” Ta bắt đầu nói năng lộn xộn.

“Làm đi! Làm đi, ôi, ôi, ta chịu không được, ta muốn.....”

Âm thanh “Bang bang” dày đặc qua đi, nàng co rút, co rút liên tục. Ta hét lớn một tiếng, toàn thân run lên. Đồ vật tụ tập tại bao tinh hoàn điên cuồng bắn ra, phun ở đâu quỷ thần đều biết.

Toàn thân chết lặng, đầu óc ta trống rỗng, ta hôn hên nằm trên người Cát Linh Linh, tựa hồ quên cả thờ. Một lát sau, lại là Cát Linh Linh ôn nhu nói: “Vịn ta đứng lên được không? Ta muốn rửa ráy một chút.”

Ta lắc đầu: “Lại nghỉ ngơi một chút.”

“Không được, đợi lát nữa ta muốn đến công ty thăm Đại Duyệt.”

“Đồ quản lý ở công ty?”

“Ừ, buổi tối hôm nay hấn muốn làm việc, buổi tối dường như có cuộc đầu tư trọng đại, ta muốn đi thăm hấn.”

“Buổi tối có cuộc đầu tư trọng đại?” Trong lòng khẽ động, ta thầm nghĩ thật trùng hợp.

“Ừ.” Ta yêu thương hôn lên mặt Cát Linh Linh, đành rút côn thịt nửa mềm nửa cứng ra. Côn thịt rời khỏi lỗ thịt chặt khít lập tức chảy ra một dòng chất lỏng màu đỏ, ta cảm thấy thật áy náy. Cát Linh Linh giống như lại không thấy quá tức giận.

Trong phòng tắm phiêu đảng tiếng nước chảy “ào ào”, trong phòng tắm mờ mịt, Cát Linh Linh như là tiên nữ trong mộng. Nàng buộc lại tóc, trên bầu vú lớn bọt nước chảy tràn ra, kiều ngạo vô cùng, bờ mông tròn vênh lên còn đọng lại vài giọt nước, ta xúc động muốn lao qua.

Cát Linh Linh nhìn hạ thể ta, lấy ra một bình sữa tắm bôi lên lồng ngực của ta, dần dần hạ xuống đại nhục bông của ta. Dương vật của ta sớm đã khôi phục nguyên khí, quy đầu hùng tráng trọn mắt nhìn, dường như bề nghệ hết thảy. Lúc Cát Linh Linh vắn về lau chùi dương vật của ta, trên mặt lộ vẻ tươi cười quái dị. Ta phát hiện nàng không giống như là lau chùi, càng giống là sao động, nhin không được lớn tiếng rên rỉ.

Nghe thấy ta rên rỉ, Cát Linh Linh thả côn thịt ra, cầm lấy vòi hoa sen, xóa hết đám bọt trên người ta, sau đó gắt giọng: “Đi ra ngoài đi, ta muốn nghỉ một chút. Người đứng là đồ lưu manh, khiến ta toàn thân đều đau xót, hừ.”

“Lại đau xót một lần đi !” Ta xoa nắn vú nàng cầu xin.

“Nhìn một chút được không? Phía dưới rất đau đớn, người yêu ta như vậy sao?” Cát Linh Linh nhú đôi lông mày.

Ta thấy lòng mềm nhũn, kéo bàn tay nhỏ bé của nàng đặt lên đại nhục bông: “Giúp ta giải quyết chút thôi cũng được.”

“Lớn như vậy, giải quyết thế nào?” Cát Linh Linh tròn mắt nhìn ta một cái, cúi đầu gắng gượng nhìn côn thịt, sắc mặt âm tình bất định, nhẹ nhàng mà vuốt ve một hồi, nàng mới chậm rãi quý xuống.

Đại nhục bông của ta đã to mà lại dài, ta hơi lo lắng nàng có thể không nuốt được dương vật của ta. Cát Linh Linh có chút chần chờ, nàng nhìn chăm chăm vào côn thịt một hồi, lại ngẩng đầu nhìn ta, do dự liên tục mới mở cái miệng nhỏ nhắn ra n, ngậm lấy đầu dương vật của ta.

“A.” Ta phát ra một tiếng rên rỉ, đại nhục bông trực muốn tiến thẳng vào trong miệng.

Cát Linh Linh vội vàng rút côn thịt từ miệng nhỏ ra, dùng tay xoa nhẹ chốc quy, cứ vậy mà đứng lên. Thấy bộ dạng ham mê nữ sắc của ta, nàng lớn tiếng nũng nịu: “Nhanh ra ngoài đi. Hừ, người có tin ta vận gậy cái thứ này không?”

Ta chấn động, đương nhiên tin tưởng ả cạp cái này dám làm ra chuyện như vậy, ta tranh thủ thời gian cười một cái: “Ta ra ngoài, ta ra ngoài. Người cứ từ từ tắm rửa nha.”

Đi vào phòng tắm, Cát Linh Linh ném cho ta chiếc khăn tắm, trong miệng còn oán thán “Đúng là đồ lưu manh.”

Ta tiếp nhận khăn tắm, cửa phòng tắm vừa vặn “Phanh” một tiếng đóng lại. Ta bắt đầu đi trở lại gian phòng, một bên lau sạch bọt nước trên người, một bên tự hỏi: “Ta đúng là đại hồn dân sao?”

Bỗng nhiên, ta dường như nghe thấy một tiếng cười rất nhẹ, ta kỳ quái ngó nhìn xung quanh, trong phòng không có chỗ quái dị, chỉ có Phàn Ước vẫn còn ngủ say. Ta âm thầm buồn cười, cảm giác mình lỗ tai xảy ra vấn đề.

Nhưng khi ta nhặt chiếc quần trên mặt thảm, ngoài ý muốn phát hiện trên mặt thảm có một cái túi cầm tay, cái này là túi của Phàn Ước, ta nhớ đã đặt trên bàn trang điểm, hiện tại như thế nào lại ở trên mặt thảm?

Chẳng lẽ cái túi sẽ di chuyển? Hay là bị rơi xuống? Điều đó không có khả năng, bởi vì bàn trang điểm rất rộng, không có khả năng rơi được. Mà dù là rơi xuống cũng không có khả năng chính tề như vậy, hơn nữa miệng túi đã mở ra.

Ta hồ nghi nhìn chăm chú vào Phàn Ước, càng xem càng không đúng, trong lòng càng thấy giật mình. Chẳng lẽ Phàn Ước tỉnh rồi? Nếu như nàng tỉnh, sẽ phát hiện hết thảy, ta càng nghĩ càng giật mình, chẳng quan tâm mặc vào quần áo, ta lén lút đến gần Phàn Ước.

Nàng trông vẫn ngủ say như cũ, bộ dáng ngọt ngào, thế nhưng ta chú ý thấy ngực nàng phập phồng không có quy luật. Ta hiểu ra Phàn Ước tám phần là giả bộ ngủ. Ta thăm dò hô lên một câu: “Tiểu Phàn.”

Phàn Ước không trả lời. Ta cười xấu xa, thò tay đặt trên bộ ngực nàng nhẹ nhàng xoa nắn. Phàn Ước vẫn không phản ứng, nhưng mí mắt đóng chặt bỗng nhúc nhích, cái biến hóa này lập tức bị ta bắt được. Ta nở nụ cười, cười rất tà ác.

Dương vật đứng thẳng cho ta biết ta lại muốn nữ nhân, lại muốn cùng nữ nhân ân ái. Ta bò lên giường, sờ lên cặp đùi bóng loáng của Phàn Ước. Hai đùi nữ nhân đều là chỗ mẫn cảm, một nữ nhân thanh tình khăng định không thể nhẫn nhịn để một nam nhân vuốt ve. Huống chi tay ta dọc theo ngón chân non mềm bắt đầu một mạch sờ lên, sờ đến đầu gối ta rốt cục phát hiện Phàn Ước thân thể run rẩy, nhưng cặp mắt nàng vẫn nhắm. Ta kỳ quái quan sát Phàn Ước, cơ hồ có thể khẳng định tiểu mỹ nhân này đang giả bộ ngủ, nghĩ thầm, Phàn Ước người còn muốn tiếp tục lừa gạt ta sao? Xem ta trị người như thế nào.

Quỳ gối bên người Phàn Ước, tay ta tiếp tục di chuyển đến bắp đùi của nàng. Rốt cục, ta va chạm vào một thứ đồ vật tựa như màn thầu, cái màn thầu này vừa tròn vừa nóng, ngón tay ta khuấy đảo chỗ lõm phía dưới. Một cổ chất lỏng ấm áp tràn ra, xuyên thấu qua quần lót thấm ướt bàn tay ta.

Phàn Ước vẫn quật cường nhắm mắt lại, ta thực bội phục sức chịu đựng của nàng, nhưng ta không muốn nhẫn nại, dục vọng của ta đã đến đỉnh điểm. Nhìn cửa phòng tắm, ta khẽ cắn môi cời quần lót Phàn Ước, quần lót của nàng rất mê người, là loại viền tơ màu lam nhạt. Nhưng buồn cười chính là cả chiếc quần lót đã bị vệt nước loang lổ, hiển nhiên là do nữ nhân bài tiết ra.

Ta hiểu được, Phàn Ước kỳ thật đã sớm tỉnh, hay chính là nàng chưa hề ngủ, đã chứng kiến tất cả cuộc đại chiến giữa ta và Cát Linh Linh. Chuyện giữa

ta đây đưa với Cát Linh Linh tuyệt đối là một bí mật, Phàn Ước đã biết, nàng không thể chỉ lo thân mình. Vốn ta đã thêm thường bông hoa kiều diễm này từ lâu rồi, hôm nay ta càng không thể nhân từ nương tay.

Ném khăn tắm xuống, ta toàn thân lỏa lồ đẩy hai chân Phàn Ước ra, dưới ánh đèn, Phàn Ước khe mặt cao cao hoàn toàn hiển lộ trước mắt ta. Rừng rậm thừa thốt phân nhánh thành hình chữ v xinh đẹp, mép động rất mỏng, thoát nhìn chỉ như hai mảnh da non. Nhưng nhục động mê người phía sau như đích thị là ruộng lúa sau mưa to, khắp nơi lầy lội. Ta bắt đầu hi hục đút côn thịt vào, nghiền nát phiến thiên địa kia, hai mảnh da thịt mềm mại dưới sự trêu đùa của ta, nhanh chóng trở nên đỏ thắm.

Tên đã ở trên đây, nhưng Phàn Ước vẫn đóng chặt con mắt. Ta biết rõ nàng đang thẹn thùng, đến lúc này nàng chỉ có giả bộ hồ đồ đến cùng. Cảm thấy cự đầu đã được dính tron ướt, dương vật của ta thuận thế lặn lẽ đẩy vào miệng âm đạo Phàn Ước, thẳng đến chỗ sâu nhất.

“A.....” Phàn Ước mở mắt.

“Tiểu Phàn.” Ta nhẹ nhàng gọi tên Phàn Ước. Ta biết rõ, nếu như Phàn Ước không cho ta tiến vào thân thể nàng, nàng đã sớm phản kháng. Hôm nay xem ra nàng đã động tình.

Phàn Ước cắn cắn cặp môi đỏ mọng, sau đó thở ra một hơi. Nàng khẳng định cảm giác được ta đã thật sâu cắm vào, nàng xem thấy ta nhíu mày, gắt giọng:“ Hết khi dễ Linh Linh tỷ lại đến khi dễ ta?”

“Người biết ta khi dễ Linh Linh tỷ?” Ta cười xấu xa.

“Ta, ta đoán .” Phàn Ước ửng hồng cả khuôn mặt.

“Người cũng muốn được ta khi dễ phải không? Người thích ta đúng không?” Ta híp híp mắt xoa nắn bộ ngực Phàn Ước.

Mặc dù y phục của nàng còn chưa cởi, nhưng bộ ngực cao ngất của thiếu nữ vẫn cho ta cảm nhận khác xa với thiếu phụ, Cát Linh Linh núng vú mềm, mà bộ ngực Phàn Ước cùng Tiểu Quân lại rất rắn chắc.

“Không phải, ta.....” Phàn Ước muốn nói lại thôi, ánh mắt mê ly. Hai chân nàng run rẩy mạnh, dù sao đại nhục bông của ta không phải thiếu nữ có thể dễ dàng đón nhận . Âm đạo nàng lập tức bị bít chặt hoàn toàn.

“Hừ, đừng nói chuyện.”

Môi của ta hôn lên cái mũi Phàn Ước, phần eo bắt đầu tăng lực lượng, côn thịt vừa thô vừa to như một thanh lợi kiếm ra khỏi vỏ, chuẩn xác lặp lại một động tác cơ giới rất thành thực.

Phàn Ước bài tiết ra rất nhiều nước, có thể dùng từ tràn lan để hình dung, cảm giác chặt khít rất nhanh thì biến mất, thay vào là sự trơn trượt dễ dàng, ta không hề cố kỵ, tần suất động tác càng lúc càng nhanh, nhưng đang lúc sa vào khoái cảm tính dục, gian phòng yên tĩnh lại vang lên tiếng chuông điện thoại di động. Điện thoại của ta đã tắt, nghe ra cũng không phải điện thoại của Phàn Ước, vậy thì khả năng duy nhất là của Cát Linh Linh.

Động tác của ta chậm chạp xuống, do dự một chút, ta vẫn là đem dương vật rút ra, sau đó nhanh chóng mặc lại quần. Nhìn thấy Phàn Ước kinh ngạc, ta vừa cài cúc áo sơ mi, vừa áy náy cười:“Ta không muốn để Linh Linh tỷ trông thấy chúng ta làm những chuyện này, người cũng không muốn đúng không? Đợi lát nữa ta phải tới công ty, có một số việc rất trọng yếu. Người ở nơi này chờ ta, được không?”

Phàn Ước không nói gì, nàng dứt khoát nhắm mắt lại, không biết có phải là tức giận hay không.

Cửa phòng tắm mở ra, Cát Linh Linh trên người bọc một chiếc khăn tắm từ trong phòng tắm đi tới, trên mái tóc còn nhỏ vài giọt nước. Nàng trực tiếp mà đi đến phòng trước nghe điện thoại, ta đoán đại khái là Đỗ Đại Duy tìm Cát Linh Linh .

Cát Linh Linh đưa lưng về phía ta nhỏ giọng nói vài câu rồi cúp máy. Nhìn thân thể trắng nõn uyển chuyển bao lại bởi chiếc khăn tắm, ta đột nhiên tràn ngập một loại cảm xúc. Ta biết rõ, loại này cảm xúc gọi ghen ghét.

Thướt tha xoay người lại, Cát Linh Linh ngheh tiếp ánh mắt tục tĩu của ta, nàng hé miệng cười khê:“Tiểu Phàn tỉnh chưa?”

Ta nhìn Phàn Ước vẫn không nhúc nhích, lắc đầu. Cát Linh Linh le lưỡi:“ Tiểu Phàn say thật đó, lát nữa người phải chiều cổ Tiểu Phàn thật tốt, biết không?”

Ta lắc đầu thờ dãi:“Ta cũng có thương vụ ở thị trường giao dịch nước Mỹ, buổi tối hôm nay ta phải về công ty, đành để nước Mỹ ngủ ở đây thôi.”

“Y phục cũng mặc xong rồi, xem ra người không thể không đi .” Cát Linh Linh lúc này mới giật mình chú ý ta đã mặc quần áo tử tế.

“Đúng vậy.” Ta gật đầu.

“Chẳng lẽ người cam lòng buông tha Tiểu Phàn?” Cát Linh Linh dùng đôi mắt chiếu thẳng lên người ta.

“Đương nhiên không nỡ.”

“Vậy tại sao còn phải đi?”

“Bởi vì ta muốn kiếm nhiều tiền, ta muốn để Tiểu Phàn hạnh phúc.”

“Ừ, nam nhân có tiền mới có thể đem lại hạnh phúc cho nữ nhân, xem ra ngươi là một tốt nam nhân.”

“Ta vốn là như vậy.”

“Hừ !”Cát Linh Linh hừ một tiếng tỏ vẻ khinh thường, rồi quay đầu đi.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Mỹ nhân kế

Đây là lần thứ ba ta ngồi Ferrari, trước kia đối với thứ đồ xa xỉ này ta nghĩ cũng không dám nghĩ. Nhưng lúc này, ta chẳng những muốn có Ferrari, ta còn muốn có được Cát Linh Linh, cô dục vọng này quá mạnh liệt đến ngay cả ta cũng cảm thấy giật mình.

Cát Linh Linh tựa hồ hiểu rõ nội tâm của ta, nàng mở cửa sổ ra, bỏ cài tóc ra, để cho làn gió đêm xoa tung mái tóc nàng. Thấy ta chỉ nhìn chăm chăm vào bộ ngực nàng, nàng thò tay tát ta một cái, đây là lần thứ hai nàng đánh ta.

“Vì sao đánh ta?” Ta vừa sợ vừa giận.

“Đánh ngươi là để cho ngươi thanh tỉnh, sau này nếu ngươi lại dám vô lễ với ta, ta sẽ giết ngươi.”

“Sau này ta không dám, thế nhưng.....” Ta đáng thương vuốt vuốt chỗ bị đánh.

“Nhưng cái gì?”

“Thế nhưng dù ngươi giết ta, ta vẫn muốn vô lễ ngươi.” Ta cười khỏ, ánh mắt tràn đầy thâm tình.

Cát Linh Linh sững sốt một chút, nghiêng người tròn mắt nhìn ta một cái, lộ ra vẻ cười cười đầy ẩn ý:“Ngươi là vô lại sao?”

“Có một chút.”

Ta thừa nhận chính mình ngày càng vô lại. Đây không phải lỗi của ta, ở trước mặt Cát Linh Linh, ta đã háo sắc xúc động lại thô lỗ táo bạo, đúng như một tên vô lại không có cốt khí.

Cát Linh Linh hung dữ trừng ta:“Ngươi không sợ ta sẽ giết ngươi sao?”

“Ngươi cam lòng giết ta sao? Vừa rồi ngươi còn rất thoải mái cơ mà.” Ta cọt nhả đáp lời Cát Linh Linh, cánh tay duỗi ra,捏 một cái lên khuôn mặt nàng.

“Ngươi sai rồi.” Cát Linh Linh cười lạnh một tiếng, đột nhiên mãnh liệt giẫm chân ga. Ferrari bay như một viên đạn pháo vọt tới một cái cột đèn đỏ. Lúc này ngã tư đường dòng xe cộ như mắc cửi, lúc chiếc xe vượt qua đèn đỏ, ta nghe được hàng chục tiếng rú còi. Mặt của ta bắt đầu chuyển xanh.

Khủng bố chính là, sau khi chiếc xe vượt qua đèn đỏ, tốc độ còn không giảm bớt, mang theo gào thét tiếng gió, phi tốc quẹo vào một con phố. Từ xa xa, ta lại nhìn thấy một cột đèn đỏ kế tiếp, ta hoảng sợ nhìn Cát Linh Linh, nhưng nàng cười lạnh không thôi:“Nếu ngươi kiên trì vô lại, chúng ta coi như cùng chết.”

“A..... Ta chỉ sờ chút thôi mà, không cần chết chứ? Cứu mạng a.....” Ta dùng sức nắm vững cửa xe, dốc sức liều mạng nhắm mắt lại cầu nguyện.

Nghe nói nếu như ân ái trong thời kỳ nữ nhân đến kỳ thì sau đó có hai trạng thái cực đoan, một là cực kỳ may mắn, còn loại kia là cực kỳ không may. Hôm nay ta trong lúc vô tình phạm vào thời kỳ đèn đỏ của Cát Linh Linh, nguy hiểm tựa lập tức bủa vây, chẳng lẽ thực lĩnh nghiệm như vậy sao?

“K-Í-T..T..T” Một tiếng phanh quen thuộc xuyên qua màng nhĩ của ta, Ferrari cuối cùng dừng trước đèn đỏ, may mắn nữ nhân lái xe này còn chưa triệt để phát điên. Dù sao vượt đèn đỏ quá nguy hiểm, cho dù Cát Linh Linh hung hãn cỡ nào cũng không dám lấy chính tính mạng mình ra đùa giỡn, nhưng dù vậy cũng khiến ta bị gãy vò khổ sở, trái tim ta sắp nhảy ra ngoài.

“Như thế nào? Còn thích ta sao?” Cát Linh Linh nghiêng đầu nhìn ta, tiếng cười như chuông bạc phiêu đảng trong bầu trời đêm.

“Hít..... Thích.” Ta thờ hồn hèn.

“Ta cũng không phải sát nhân cuồng ma, lại càng không nguyện ý ngươi chết. Nhưng nếu như ngươi thật sự thích ta, ngươi phải khiến ta vui vẻ mới được.” Cát Linh Linh nghiêm mặt.

“Chỉ cần ngươi vui vẻ, vô luận làm cái gì ta đều nguyện ý.” Ta mãnh liệt gật đầu.

Cát Linh Linh nở nụ cười, cười rất mê người. Nhưng lòng ta lại chìm xuống, bởi vì cảm tình có điều kiện nhất định là không hoàn chỉnh, sẽ biến chất, ta đành đợi Cát Linh Linh đưa ra điều kiện.

Đèn đỏ tắt, đèn xanh bật sáng, Ferrari lặng lẽ đi về phía trước. Lúc này, tốc độ của chiếc Ferrari đã trở nên bình thường, như ngữ khí ôn nhu của Cát Linh Linh vậy: “Ta hi vọng ngươi trợ giúp Đại Duy, đề cho hắn lên làm tổng giám đốc.”

Ta không lập tức đáp ứng, ta đang suy tư, nếu như ta trợ giúp đỡ Đại Duy, như thế tất sẽ cùng Chu Cửu Đồng trở mặt thành thù. Ngay buổi sáng còn trước mặt Chu Cửu Đồng thế thoát trợ giúp hắn diệt trừ đồ Đại Duy. Nhưng bây giờ ta lại không có sức chống cự trước sắc đẹp của Cát Linh Linh, chẳng lẽ ta đã không thể phân rõ ai là địch nhân, ai là minh hữu?

Kỳ thật, ta không thực sự có minh hữu hay địch nhân. Trong trận chiến tranh đoạt quyền lực này, ai ủng hộ ta, người đó là bằng hữu của ta, trái lại, ta phản đối ai, kẻ đó là địch nhân. Ta vẫn đang suy tư, suy tư xem nên đứng ở phe nào.

“Ta biết, Chu Cửu Đồng cho ngươi quyền hạn phó quản lý. Nhưng chỉ cần Đại Duy làm tổng giám đốc, quản lý bộ phận đầu tư chính là ngươi, ngươi còn có thể chiếm được 3% cổ phần công ty. Càng quan trọng hơn, ngươi còn có thể đạt được một đại mỹ nữ.”

Cát Linh Linh nhìn ra ta đang do dự, nàng rất đúng lúc ném ra một miếng mồi hấp dẫn, một thứ mà ta không cách nào kháng cự.

“Đại mỹ nữ này không phải Tiểu Phần tử?” Ta biết Cát Linh Linh là ám chỉ nàng chính là đại mỹ nữ này.

“Ngươi nói thử xem?” Cát Linh Linh cười rất giống một con hồ ly, trả lời cũng như thế.

Thấy xe đã dừng trước tòa nhà công ty kt, ta đột nhiên thở dài một hơi: “Xem ra ta không có lựa chọn khác.”

“Ngươi đã hài lòng với những điều kiện này chưa?” Cát Linh Linh đang chờ đợi câu trả lời thuyết phục của ta.

“Điều kiện mê người như vậy, ta có thể không hài lòng sao?” Ta cười tủm tỉm vuốt mái tóc của Cát Linh Linh.

“Ta biết ngay ngươi không chỉ là nam nhân tốt, còn là người rất thông minh.” Cát Linh Linh cười yêu kiều.

“Ngươi nói còn thiếu một thứ.”

“A? Thiếu cái gì?”

“Ta là một nam nhân rất háo sắc.”

“Ta thừa nhận trước kia xác thực nhìn lầm ngươi.”

Cát Linh Linh cười càng vui sướng, sóng sữa trước ngực lại kích thích dục vọng của ta.

“Ta chẳng những háo sắc, năng lực cũng rất mạnh. Linh Linh tỷ, ta lại muốn rồi.” Ánh mắt của ta nhìn chằm chằm hai khỏa viên thịt nhấp nhô, dốc sức nuốt lấy nước bọt.

“Chịu đựng đi, hai ngày nữa ta, ta.....” Cát Linh Linh đột nhiên ngưng ngừng giống như một thiếu nữ, nàng cắn môi, con mắt vụng trộm liếc về phía hai chân ta.

“Linh Linh tỷ, ta muốn hôn ngươi một chút.” Trong xe ánh sáng rất yếu, nhưng vẻ đẹp của Cát Linh Linh vẫn ta si mê. Hồi tưởng lại một màn mất hồn trong khách sạn kia, ta cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại.

“Nói rồi đó, chỉ có thể hôn chút thôi.”

Cát Linh Linh ngập ngừng nhìn ta. Ta lập tức kéo nàng qua, ngậm lấy bờ môi thơm ngào ngạt. Cát Linh Linh đầu lưỡi rất nhuyễn, nàng thuần thực nuốt đầu lưỡi tới, linh xảo lấy đầu lưỡi của ta. Ta thuận thế dùng cánh môi kẹp lấy, điên cuồng mút vào.

“A..., U.”

Trong xe không gian nhỏ hẹp, nhưng lại là nơi yêu đương vụng trộm tuyệt hảo, ở loại địa phương này tán tỉnh, càng tăng thêm sự kích thích. Ta cảm giác mình không thể khống chế được, dương vật sưng to sắp phá rách khỏi quần. Ta chẳng những hôn Cát Linh Linh, còn đặt tay lên ngực nàng, đầu vú nàng lần nữa bị ta chà xát đến cứng rắn, cứng như côn thịt của ta vậy.

“Không được, không thể làm nữa. Ta đây là làm sao vậy?” Cát Linh Linh toàn thân nóng lên cố thoát khỏi môi của ta. Nàng bắt lấy tay của ta, muốn ngăn cản ta khiêu khích núm vú nàng.

“Cái gì làm sao vậy?” Ta bắt chặt núm vú hỏi.

“Sờ tiếp xuống dưới, ta sẽ chịu không được.” Cát Linh Linh cả người mềm như bông.

“Chịu không được thì chúng ta sẽ làm thêm một lần.” Ta phun ra hơi thở nặng nề.

“Không được, kinh nguyệt của ta còn chưa chấm dứt.” Cát Linh Linh tựa đầu lên lồng ngực của ta.

“Chúng ta không phải đã làm sao, làm tiếp một lần được không? Linh Linh tỷ người sờ thử xem, đã cứng rắn đến mức này rồi.” Ta bắt lấy bàn tay nhỏ bé của nàng Cát Linh Linh đặt tại hạ bộ của ta.

“A, Trung Hàn, đừng sờ. Người chẳng phải còn muốn làm việc sao? Chúng ta đi thôi.” Cát Linh Linh xoa nhẹ vùng nhô lên giữa hai chân ta.

“Xem ra hôm nay ta không cách nào chuyên tâm làm việc được. Linh Linh tỷ, giúp ta giải quyết một chút đi? Ta muốn nổ tung rồi.”

“Không được.....”

Cát Linh Linh cự tuyệt rất kiên quyết, bất quá thấy ta móc côn thịt ra, nàng lại do dự, rồi gất giọng: “Đang ở trên đường đó, người nhả nhịn chút được không?”

Ta một chút cũng không nhả nhặc chỉ nhẹ nhàng kéo một cái, Cát Linh Linh thuận thế cúi xuống, đem quy đầu vừa vận chui vào miệng nàng. Cát Linh Linh không cách nào trốn tránh, hơi hé môi ngậm lấy. Dương vật của ta lên còn lưu lại vật bài tiết của Phản Ước, lúc này Cát Linh Linh cũng không rành phân biệt những thứ này là của nàng hay của người khác, bởi vì côn thịt cực lớn thoáng cái lấp đầy miệng của nàng.

“Ừ.” Côn thịt vừa được bờ môi trơn ướt bao khỏa, ta liền giống như bị một dòng điện cường đại đánh trúng, chỉ cảm thấy thân thể căng cứng, hậu môn kịch liệt co rút, tóc gáy dựng đứng lên, ngay cả trái tim cũng ngừng đập. Đầu óc ta trống rỗng, không cách nào miêu tả sự sung sướng kéo căng tất cả dây thần kinh, ta thoải mái muốn hết to.

Thật bất ngờ, Cát Linh Linh công phu dùng miệng rất sứt sọc, động tác của không hề lưu loát, chỉ đơn giản phun ra nuốt vào dương vật của ta, mà ngay cả phun ra nuốt vào cũng không liên mạch. Nhưng ta vẫn cảm thấy vô cùng thoải mái, môi của nàng rất có nhục cảm, cảm giác ma sát cùng âm đạo cũng không khác lắm. Ngã người về đằng sau ở, ta dùng tay trái xoa bầu ngực nàng, nheo mắt lại, đợi đến cao trào.

Đột nhiên ngoài cửa sổ xe cách đó không xa hiện lên một thân ảnh, một bóng người mập mập. Ta tưởng rằng mình bị hoa mắt, xoa nhẹ con mắt, vững tin chính mình không có hoa mắt. Cách mười mét, thân hình mập mập của Đỗ Đại Duy làm cho ta hồn phi phách. Trời ạ! Thật sự xong rồi, ta vô kêu to trong lòng.

“Linh Linh tỷ, Linh Linh tỷ, đừng ngậm nữa.” Thanh âm của ta trở nên run rẩy.

“Ừ, có phải muốn bắn hay không? Muốn bắn thì nói cho ta biết, đừng để miệng ta đầy cái thứ của người.” Cát Linh Linh đầu vẫn còn phập phồng đưa đẩy.

“Không, là Đỗ quản lý đang nhìn chúng ta.” Ta gan mật muốn nứt ra, đồng tử co rút lại.

“Đừng nói giỡn được không? Cái này chẳng buồn cười chút nào.”

Cát Linh Linh vẫn còn đang nằm sấp nên không phát hiện điều gì, nàng cho là ta đang nói đùa, vẫn phun ra nuốt vào đại nhục bông của ta. Động tác của nàng càng ngày càng trơn tru, nàng thậm chí hiểu được dùng đầu lưỡi liếm quanh quy đầu của ta.

Thế nhưng mà, ta buộc phải ngăn cản nàng lại. Vội vàng rút côn thịt từ cái miệng nhỏ ra, sau đó nhanh chóng nhét trở về đũng quần. Cát Linh Linh cũng ngồi dậy, đứng vào lúc này, nàng đã phát hiện Đỗ Đại Duy.

Đỗ Đại Duy tựa như một pho tượng tồ te, không hề nhúc nhích. Bởi vì khoảng cách là hơn 10m, ta thấy không rõ nét mặt của hắn, nhưng là ta biết rõ, chuyện ta cùng Cát Linh Linh yêu đương vụng trộm chắc chắn đã bị hắn phát hiện, không có gì có thể chối cãi.

“Ai nha, xong rồi! Làm sao bây giờ? Chúng ta rời khỏi đây đã rồi nói sau.” Cát Linh Linh sắc mặt cũng thay đổi, nàng chẳng những lời nói run rẩy, cả tay cũng đang phát run.

Ta trầm giọng nói: “Người đi đi. Chuyện này trốn tránh không được, ta đi giải thích với Đỗ quản lý.” Nói xong, ta đẩy cửa xe đi xuống.

“Người đừng đi. Ai, có chuyện gì từ từ nói.” Cát Linh Linh rất lo lắng vốn định ngăn cản ta xuống xe, nhưng thấy thái độ kiên định của ta, nàng đành phải thấp giọng dặn dò hai câu.

Ta gật đầu: “Người vẫn nên đi thôi, lúc này người xuất hiện, tình huống càng bất lợi hơn.”

Ta biết rõ, nam nhân âu yếm nữ nhân của mình trước mặt hắn thì dù là một tên đại hèn nhát cũng trở nên vô cùng cường hãn. Cho nên Cát Linh Linh rời đi thì càng có lợi để ta giải quyết mâu thuẫn.

Ferrari dần dần biến mất trong tầm mắt ta, ta chậm rãi đi đến chỗ đỗ Đại Duy. Tuy biểu hiện của ta trước mặt Cát Linh Linh rất giống một nam nhân chân chính, nhưng thực sự lúc này ta sợ muốn chết, ta đang nghĩ Đỗ Đại Duy có giết hay không ta? Trên tay hân có thể cầm dao găm hay không? Nếu như không có dao, ta có niềm tin có thể chạy trốn.

Đêm đã khuya, trong văn phòng quản lý bộ phận đầu tư kt đèn đuốc lại sáng trưng. Đỗ Đại Duy mặt không chút biểu tình nhìn ta, hoàn toàn không nói một câu gì. Giãng co một lúc, ta thực sự bội phục Đỗ Đại Duy, bội phục hân tinh táo. Tuyệt đại đa số nam nhân phát hiện lão bà của mình đang cùng một người đàn ông khác thân mật, nhất định sẽ xúc động được muốn giết người; Nhưng hân không hề làm thế, hân rất tinh táo, tinh táo đến đáng sợ. Bởi vì ta không biết hân hiện tại muốn cái gì, có lẽ hân đang suy nghĩ thiên ta. Ừ, có khả năng! Ta càng nghĩ càng sợ hãi.

“Đỗ đại ca, người trừng phạt ta đi, đều là lỗi của ta.” Ta không thể chịu đựng được phần áp lực này, dù sao chính mình cũng có tội, cho nên ta đành phá vỡ sự trầm mặc.

“Đừng gọi ta là Đỗ đại ca.” Đỗ Đại Duy lạnh lùng nói.

Cái này cũng khó trách, xưng hô đại ca chỉ là giữa hảo huynh đệ mới vậy, ta chẳng lẽ lại không biết xấu hổ gọi Đỗ Đại Duy làm “đại ca” được?

“Hay là gọi Đỗ quản lý được không?” ta mở hơi lạnh đầy gáy, cả trên trán cũng đặc biệt nhiều. Hốt hoảng chà mẹ nó sát cái trán: “Đỗ quản lý, ta biết rõ tội lỗi của ta sâu nặng, ta cũng không mong nhận được sự thông cảm của người, chỉ cần để người thoải mái một chút, người có thể bảo ta làm bất cứ chuyện gì.”

Đỗ Đại Duy nhìn ngó ta, giống như xem một con khỉ diễn xiếc. Hân trầm mặc một hồi mới từ từ nói: “Cái gì cũng nguyên ý?”

“Đúng vậy.” Ta lại lau mồ hôi lạnh trên trán.

Đỗ Đại Duy đột nhiên thở dài một hơi, từ trong ngăn kéo lôi ra một cái hộp: “Người biết không? Ta rất yêu Linh linh.”

Ta gật gật đầu, phát hiện gật đầu không đúng, ta lại lắc đầu.

Đỗ Đại Duy mở cái hộp ra, trong hộp là một chiếc vòng cổ bạch quang chường mắt, chỉ cần không phải đàn độn đều có thể nhìn ra cái vòng cổ này có giá trị phi phàm. Hân vuốt vòng cổ rồi thở dài nói: “Hôm nay là sinh nhật Linh Linh, ta còn có ý mua một chiếc vòng cổ kim cương tặng nàng. Nếu không phải mấy người Tào Gia Dững bợn hân đến, hôm nay buổi tối ta sẽ cùng Linh Linh ăn cơm, ta định lúc ăn cơm sẽ đeo cái vòng cổ này cho nàng. Nhưng Linh Linh nói với ta hôm nay cũng là sinh nhật Phàn Ước, nàng muốn cùng Phàn Ước ăn cơm, ta liền theo nàng. Cho tới nay, nàng nói cái gì ta cũng nghe.”

Bạch quang chói mắt của chiếc vòng cổ đã kích thích ta, nhìn lại chiếc vòng cổ bạch kim ta đưa nàng căn bản không đánh một đồng. Ta vừa tự ti đồng thời lại đặc biệt kiêu ngạo, bởi vì Cát Linh Linh tựa hồ càng ưa thích chiếc vòng cổ ta đưa hơn. Trong lòng không khỏi đắc ý giễu cợt Đỗ Đại Duy, lẽ vật không phải càng quý thì càng đổi được sự hài lòng của mỹ nữ, thật sự là một con lợn.

Đỗ Đại Duy đương nhiên không biết ta đang suy nghĩ gì. Hân dừng một chút, nói tiếp: “Ta vốn là muốn dành cho Linh Linh một kinh hi, đeo cái vòng cổ này lên cổ nàng. Nhưng ta tuyệt đối không thể tưởng được, Linh Linh lại ở cùng người, ta thật không dám tin tưởng con mắt mình. Linh Linh rất mê người, rất nhiều nam nhân đều mê mất đến nàng, ta đề phòng La Tất, đề phòng Tào Gia Dững, cả lão già Trương Tư Cẩn kia cũng đề phòng, nhưng ta chưa từng nghĩ qua phải người Lý Trung Hàn.”

“Đỗ quản lý, thực thực xin lỗi.” Đầu của ta rất thấp, thái độ rất thành khẩn.

“Nói xin lỗi cũng vô nghĩa. Ta cùng Linh Linh kết hôn vài năm, nàng cũng chưa từng ngậm đồ của ta, khi nàng ngậm đồ của người, người đừng nói với ta Linh Linh ghé vào dưới người của người chỉ để ngủ. Tuy ta không trông thấy nàng ngậm cái thứ đồ của người, nhưng ta có thể khẳng định lúc đó nàng đang làm chuyện này.”

Ta cảm thấy bực tức, trách không được Cát Linh Linh lại amar như vậy, nguyên lai là không có thao luyện qua. Nghĩ đến Cát Linh Linh có thể bú liếm cho ta, trong lòng càng thêm đắc ý, chỉ là đối mặt với Đỗ Đại Duy càng thêm lạnh giá. Ta cũng không thể tìm ra giải thích hợp lý, cho nên chỉ đành trầm mặc.

Thấy ta không nói gì, Đỗ Đại Duy nhúc nhích huyết Thái Dương, đây là hiện tượng sinh lý chỉ khi một người cực kỳ giận mới sinh ra. Nếu như không phải hân vô cùng mập mạp, ta nhất định có thể trông thấy gân xanh lòi lên trên cổ hân.

“Linh Linh cũng đã ngậm thứ đồ của người, xem ra nàng không hề giữ lại cái gì với người. Ai, người nói ta phải làm gì?” Đỗ Đại Duy thống khổ ngồi phịch trên mặt ghế.

“Đỗ quản lý, người có cái gì cần ta cống hiến sức lực xin mời phân phó, dù lên núi đao, xuống biển lửa, ta tuyệt không nhăn mày.”

Biểu hiện ra lời thề son sắt, ta trong lòng lại mắng to, con heo mập người chẳng phải lúc đó cũng uy hiếp Đái Tân Ni sao? Chỉ có điều không thành công mà thôi. Cái này gọi là ác giả ác báo. Hắc hắc.

Đỗ Đại Duy suy tư cả buổi, mới duỗi ra hai ngón tay mập mạp nói: “Ta có hai con đường cho người lựa chọn. Thứ nhất, người để tiểu di của người theo ta, như thế ta mới có thể cân bằng lại. Thứ hai, hai ngày này người phải làm việc cho ta, sau đó giúp ta lên làm tổng giám đốc. Hai con đường này không quá đáng chứ?”

Ta gật đầu liên tục: “Không, hoàn toàn không quá đáng, một chút cũng không quá đáng. Ta hiện tại có thể quyết định ngay, ta chọn điều thứ hai.”

Ta vốn có chút áy náy với Đỗ Đại Duy, nhưng hẳn bảo ta dùng Tiểu Quân đến đền tội, một điểm áy náy kia lập tức biến mất không còn tăm hơi, trong lòng cuồng nộ mắng to, đồ heo mập nhà ngươi còn không mau chết đi? Muốn đụng đến Tiểu Quân của ta sao? Đừng hòng.

“Tốt, ngươi đã nói như vậy, ta sẽ nhìn hành động của ngươi.” Đỗ Đại Duy sắc mặt âm trầm, không hề tỏ ra vui mừng.

“Ta nhất định hết sức nỗ lực, vì Đỗ quản lý hiệu lực. A, phải là vì Đỗ tổng tài hiệu lực, mời Đỗ tổng tài uống chút nước.”

Ta miệng nở hoa sen, thái độ thành khẩn lại a dua nịnh hót. Sắc mặt Đỗ Đại Duy hơi hòa hoãn chút ít, ta vội vàng đứng lên rót cho hắn một chén nước.

Đỗ Đại Duy nói tiếp đi: “Về sau ta phát hiện ngươi nếu như còn quán quít lấy Linh Linh, thế thì ngươi đừng trách ta. Hiểu chưa?”

“Vâng, vâng, tuyệt đối không có lần nữa.”

Ta gật đầu liên tục, nghĩ thầm tiếp theo ta làm sao có thể buông tha cho Cát Linh Linh. Muốn đấu với ta sao? hắc hắc! kết quả chính chi có thể là cái chết của ngươi thôi.

“Được rồi, ngươi đi làm đi.” Đỗ Đại Duy khoát tay áo.

Ta lại nói một đồng lời xin lỗi, sau đó mới xám xịt đi ra khỏi văn phòng quản lý. Trở lại bàn làm việc, ta thờ dài một hơi, ngẫm lại mọi chuyện có thể thuận lợi dọn dẹp, gấp dữ hóa lành, xem ra mình vận khí không tệ. A đi đà phạt, thiện tai thiện tai, đa tạ Phật tổ phù hộ.

Muốn gái thì cầu thượng đế, muốn bình an còn phải bái Phật tổ. Ta chấp tay trước ngực, miệng lầm bầm, chỉ là vừa nghĩ Phật tổ, ta một bên còn nghĩ đến Cát Linh Linh. Nghĩ đến nàng hai viên thịt no đủ mềm mại, nhất thời khó có thể ức chế hồi tưởng bành trướng. Đúng lúc này, điện thoại đột nhiên vang lên, ta xem xét, hóa ra là Tôn Gia Tề gọi tới.

“Như thế nào vậy? Gia Tề.” Ta nhận điện thoại.

“Trung Hàn, ngươi đứng là thần. Thị trường ngũ cốc nước Mỹ mấy ngày nay đều tăng liên tục, ngươi nói hôm nay sẽ giảm ta còn chưa tin, hiện tại quả nhiên rớt xuống mức 826 mĩ phân rồi. Ngươi xem phải làm gì?” Tôn Gia Tề kêu to trong điện thoại.

“Thật sao? Cảm ơn ngươi trước, Gia Tề. Có thời gian lại nói chuyện tiếp.” Ta đại hì, không nhiều lời liền cúp điện thoại, sau đó đi đến phòng làm việc của Đỗ Đại Duy.

Phòng làm việc của hắn không đóng cửa, ta vừa tới gần liền mơ hồ nghe được âm thanh đứt quãng. Thanh âm rất thấp, nhưng ta vừa vận nghe được hai chữ “Linh Linh”, tim đập thình thịch, ta rón rén tới gần cánh cửa như một tên ăn trộm, tập trung toàn bộ tế bào thính giác.

“Ta biết, hết thầy chỉ mấy ngày này thôi. Linh Linh, ủy khuất ngươi rồi. Ừ, được, cái gì ta cũng nghe theo ngươi. Bất quá, bất quá, ngươi phải đáp ứng ta không thể dễ dàng từ kia được lợi thêm nữa.”

Tiếng Đỗ Đại Duy cầu xin thương xót truyền ra, ta nghe xong lập tức kinh hãi lạnh mình.

“Ừ, được, được, được, đừng nóng giận, đừng nóng giận. Tiểu Phàn cần ngươi đi khuyên bảo. Ừ, biết rồi, biết rồi. Được rồi, ta sẽ chờ, nếu như hẳn cảm thấy tốt, ta sẽ ra sức đánh cược một lần. Ai!” Trong khoảng thời gian này đều bận rộn du thuyết đám cổ đông, căn bản không có thời gian đi phân tích. Hôm nay toàn bộ phải trông cậy tiểu tử kia, hiện tại cũng chỉ có hắn là đáng tin nhiệm nhất.....”

Ta nghe ra đại khái, lúc này đã khẳng định suy đoán lúc trước. Quả nhiên là mỹ nhân kế, Phàn Ước là công cụ, mà Đỗ Đại Duy và Cát Linh Linh là người vạch kế. Vì đạt được ủng hộ của ta, bọn hắn dùng sắc đẹp của Phàn Ước hấp dẫn ta, mà ta lại cho là mình đủ mị lực, đủ khả năng hấp dẫn mỹ nữ ưu ái. Hiện tại xem ra, ta chỉ là một tên ngốc vận khí không tệ lại có giá trị lợi dụng mà thôi.

Ai! Trong lúc đó, ta cảm thấy thất lạc. Đây là một thế giới ngươi lừa ta gạt, có lẽ chỉ có Đái Tân Ni đối với ta mới là thật tâm.

Đỗ Đại Duy vì để ta thuận phục mà dám sử dụng mọi thủ đoạn, Phàn Ước cộng thêm Cát Linh Linh đủ để khiến bất kỳ nam nhân nào cũng phải thần phục. Chỉ có điều Đỗ Đại Duy cũng không nguyện ý hi sinh thân thể Cát Linh Linh, hẳn có lẽ chỉ định lợi dụng vẻ khuynh thành mỹ mạo của Cát Linh Linh hấp dẫn ta, không nghĩ tới Cát Linh Linh vậy mà phải hãm thân vào. Biến hóa này vượt quá dự kiến của hắn, cho nên phần nợ của hắn hoàn toàn không phải giả vờ, thật sự là “vừa mất quân lại mất phu nhân” Hẳn tuyệt đối không ngờ tới Lý Trung Hàn ta háo sắc như vậy, lại to gan như vậy, ngay cả thời kỳ kinh nguyệt cũng không chừa chỗ nào cố kỵ. Lúc này ta chỉ muốn cười, thế nhưng lại nghe được ba chữ “Đái Tân Ni”, ta liền không muốn cười nữa.

“..... Ừ, Đái Tân Ni quả nhiên thật thích Lý Trung Hàn, xé chiều hôm nay nàng sẽ đem danh sách cổ đông ủng hộ Chu Cửu Đồng cho ta. Hắc hắc, nàng đương nhiên sợ phải ngồi tù, trừ phi Chu Cửu Đồng giúp nàng trả hết khoản nợ 3000 vạn thiệt này, nếu không nàng cả đời đều không thể thoát khỏi sự khống chế của ta. Bất quá nói đi thì nói lại, Chu Cửu Đồng dựa vào cái gì mà giúp nàng trả khoản tiền lớn như thế này? Mà dù sao lão già kia cũng không có năng lực. Ha ha.....”

Nghe đến đó ta vừa sợ vừa giận. Từ cảm giác lần suy đoán, cuộc chiến giành quyền lực trong công ty đã đến hồi quyết định, mà ta cùng Đái Tân Ni đã thành quân cờ trong tay Đỗ Đại Duy. Kế tiếp Đỗ Đại Duy sẽ không từ thủ đoạn nào để đạt được mục đích.

Hắn thờ dài một hơi: “Tình thế có chút không lạc quan. Ngươi không biết, chiều hôm nay mấy cổ đông đã thay đổi thái độ, kẻ nào cũng nói chuyện hàm

hồ, đặc biệt là tên Trương Tư Cẩn cùng La Tất kia, có vẻ như đã đứng về phe Chu Cửu Đồng. Với tư cách cổ đông lớn nhất kt, nếu như Trương Tư Cẩn ủng hộ Chu Cửu Đồng, cơ hội của chúng ta thấp đi rất nhiều.”

Trầm ngâm một lát, Đỗ Đại Duy đột nhiên cười gian một tiếng:“Bất quá, ta nhìn ra con của hấn dường như rất thích Đường Y Lâm, cả buổi chiều đều bám lấy Đường Y Lâm. Ừ..... Ừ, a, con của hấn tên là gì nhỉ? Ta nhớ một chút, đúng rồi, gọi Trương Đình Nam.”

Trương Đình Nam? Ta cực lực vor vét trí não cũng không nhớ ra bộ dáng người này.

“Ừ, không khai thác được từ hấn, chúng ta liền mở lỗ hổng từ trên người con trai hấn. Vốn định dùng Đường Y Lâm để đối phó Lý Trung Hàn, hiện tại xem ra không dùng được, mấy ngày nữa ta sẽ an bài, dùng Đường Y Lâm để thuần phục Trương Đình Nam quả thực quá dễ dàng. Ai, Linh Linh, không phải ta vô cùng tự tin, mà là Đường Y Lâm xác thực có cái năng lực này.”

Trầm mặc một hồi, Đỗ Đại Duy đột nhiên ha ha cười quái dị:“Cái gì? Ta cùng Đường Y Lâm? Không có, không có, ta tuyệt đối không có chạm qua nàng. Ta thề ! Ta làm sao biết nàng có bản lĩnh ư? A, là ta nghe Hà thư ký nói. Có một lần công ty giành được lợi nhuận rất lớn từ thị trường dầu mỏ tại Singapore chính là do Hà thư ký tận dụng được thời cơ. Mà sở dĩ toàn bộ là nhờ công lao của Đường Y Lâm. Ta nghe Hà thư ký nói, nếu như hấn trẻ lại mười tuổi, nhất định phải thu được Đường Y Lâm vào tay, ha ha.”

Ta ở ngoài cửa cười thầm, dùng Đường Y Lâm để đối phó ta sao? Ta quả thật quá vinh hạnh. Vị Đường Y Lâm này là một siêu cấp PR trong công ty chúng ta rất ít khi lộ mặt, ta muốn gặp nàng so với gặp tổng giám đốc còn khó hơn. Bất quá vị siêu cấp PR này xác thực sắc đẹp không thể bắt bẻ, không thể tưởng được nàng là vương bài trong tay Đỗ Đại Duy. Về phần Hà thư ký là ai, ta lại tương đối mờ mịt.

“Được rồi, không nói nữa. À còn phải chúc người sinh nhật vui vẻ. Ha ha, ta làm sao quên được? Ta vẫn nhớ chứ, lễ vật đương nhiên là có ! Lễ vật gì ư? Ta tạm thời giữ bí mật, ngày mai ta tặng cho người. Đến, hôn một cái, thân to hơn một tí mà !” Đỗ Đại Duy quả thực buồn nôn.

Ta giận dữ, trong lòng chua chát, nhìn không được thâm mắng:“ Người đúng là con heo mà? Miệng nàng vừa ngậm đại kê kê của ta đó.” Mắng xong, trong lòng cũng không thể thoải mái. Ta không muốn lại nghe tiếp, lặng lẽ lui về phía sau vài chục bước, từ xa hô to:“Đỗ quản lý, Đỗ quản lý.....”

Thấy ta vội vàng chạy chạy tới, Đỗ Đại Duy xụ mặt hỏi:“Chuyện gì?”

Ta lớn tiếng nói:“Xin lập tức vào hệ thống, hoàn thành thao tác mua bàn 0013.”

“0013?”

Đỗ Đại Duy suy nghĩ này ký hiệu cái một lúc, hỏi tiếp:“Ngũ cốc nước Mỹ sao?”

“Đúng, chuẩn bị tiếp bàn.”

“Có lòng tin sao?”

“Rất tin tưởng.”

“Lên hay là xuống?”

“Mua lên.”

“Tốt, nghe nói người đã có lệnh tap, vậy để người thao tác. Ta ở bên cạnh quan sát, đừng có cồng chần ta như trước y, lớn mật lên.”

“Vâng, đã rõ.”

Ta hưng phấn đáp ứng một câu, lập tức trở lại bàn làm việc của ta, bật máy tính lên tiến vào hệ thống, đưa vào mã lệnh..... Hết thấy đều không lộn xộn, nhưng trong lòng tràn ngập khẩn trương. Bởi vì ta biết rõ, cái này trên ý nghĩa là lần đầu tiên ta độc lập giao dịch, lợi nhuận bao nhiêu không quan trọng, quan trọng là chỉ cho phép thành công không cho phép thất bại.

Ta vận dụng toàn bộ tài chính có thể dùng được đưa vào thị trường, tại mức giá 0025 mã phần liên tục mua vào. Mà Đỗ Đại Duy cũng đang cặm cụi gõ vào bàn phím, ta tin hấn đưa vào số tiền ít nhất cũng gấp 10 lần số tiền của ta.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phú Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thuốc ngủ

Không khí càng lúc càng khẩn trương. Theo thời gian trôi qua, những con số biểu hiện ngừng biến hóa, nhưng giá trị tổng thể duy trì ở mức 824 điểm đến 826 điểm. Ta rất khẩn trương, càng không ngừng uống nước, trong đầu trống rỗng, mà ngay cả Đỗ Đại Duy đi đến đằng sau ta, ta cũng hồ đồ yêu? Chưa tỉnh.

“Đừng khẩn trương, cứ đứng quy củ, thiết lập giá trị bình thương là được.” Đỗ Đại Duy an ủi ta một câu, ta mới phát hiện hần tự đứng đằng sau ta.

“Thiết lập mức 820 bình thương. Đỗ quản lý, ta vẫn có chút khẩn trương.” Ta lại dốc mạnh một cốc nước lớn, nước từ khóe miệng tràn ra.

“Lần đầu tiên ta tham gia giao dịch cũng rất khẩn trương, điều này rất bình thường.” Đỗ Đại Duy tựa hồ đã quên cừu hận với ta. Cũng giống như lần trước, tuy hần đang an ủi ta nhưng ta có thể cảm giác được hần cũng rất khẩn trương.

“Bang bang.”

Đúng thời khắc mấu chốt nhất, ngoài cửa bộ phận đầu tư truyền đến tiếng đập cửa. Ta cùng đỗ Đại Duy hai mắt nhìn nhau, trong ánh mắt đều lộ vẻ hồ nghi, tựa hồ đang từ hỏi đã trở thế rồi ai còn gõ cửa? Ta đứng lên, đi ra cửa xem xét, ánh mắt xuyên qua cửa thủy tinh, ta giật mình mà mở to hai mắt nhìn.

Người tới lại là Tiểu Quân.

Mở ra cửa thủy tinh, Tiểu Quân rung đùi đắc ý thẳng bước tiến đến. Trông thấy bộ phận đầu tư có ta cùng đỗ Đại Duy, nàng le lưỡi, trong miệng hừ hừ nói: “Ta là theo mệnh lệnh tỷ tỷ đến tra xét, nhìn xem Lý Trung Hàn tiền sinh có trung thực không? Có phải là hồng hạnh xuất tường hay không?”

Ta vừa bực mình vừa buồn cười: “Hiện tại đã nửa đêm rồi, người tới làm cái gì? Mà hồng hạnh xuất tường là chỉ nữ nhân, dùng trên người nam nhân là không chính xác. Đúng là không có văn hóa, lại để cho Đỗ quản lý chê cười.”

Tiểu Quân mặc đúng kiểu nữ hai, một chiếc áo ngủ in hình phim hoạt hình, một chiếc quần ngắn lộ ra cặp đùi phần nộn bóng loáng, dưới chân phủ một đôi dép lê. Buồn cười chính là tóc nàng ghim lên hai bó tóc sừng dê, bộ dáng tuy đáng yêu nhưng tạo hình có mức quái dị. Thấy ta chế nhạo, nàng có chút tức giận: “Đỗ đại ca mới không phải không có tố chất như người vậy, cũng không hão sắc như người vậy. Nếu như không phải tỷ tỷ bảo ta đến, ta mới chẳng muốn đến tra xét.”

Ta cười thầm, tỷ tỷ? Tỷ tỷ nào? Xem ra Tiểu Quân nhập tâm vào trò đùa quá mức, thật sự phán ra một cái tỷ tỷ ở tận đâu tận đâu. Đỗ Đại Duy nghe thấy Tiểu Quân khen hần, mừng rỡ cười không ngừng, con mắt híp lại.

“Bây giờ tra xong rồi, người cũng nên trở về đi. Huống chi người dạo phố một ngày cũng mệt rồi, ta phải làm việc cả đêm.”

Ta nháy mắt với Tiểu Quân, bởi vì ta chú ý tới trông mắt Đỗ Đại Duy đang nhìn chăm chăm lên đùi và bộ ngực Tiểu Quân. Nhớ tới điều kiện hần đưa ra cho ta, ta lập tức lòng nóng như lửa đốt, hận không thể lập tức đem Tiểu Quân kéo về nhà.

“Hừ, rất khó nói! Nói không chừng ta chân trước vừa đi, chân sau liền có nữ nhân khác đến. Không được, ta phải ở đây giám thị người, người muốn làm việc thì cứ làm việc của công tác của người, không cần phải xen vào ta.”

Tiểu Quân không để ý đến khuyến cáo của ta, ngược lại tìm một cái ghế ngồi xuống, thật sự khiến ta tức chết.

“Tiểu Quân đã tới rồi, người đuổi nàng đi làm gì? Tiểu Quân, đến, đến phòng làm việc của ta, chỗ đó có ghế sofa lớn, người cảm thấy mệt thì nằm nghỉ ngơi cũng được.”

Đỗ Đại Duy trước nói với ta một câu, sau lại cười tùm tùm với Tiểu Quân. Nhìn khuôn mặt núc ních là thịt của đỗ Đại Duy, ta hận không thể đập nát cái mũi nhảo nhọt của hần.

“Ừ, vẫn là Đỗ đại ca tốt, trách không được Linh Linh tỷ luôn khoa trương về Đỗ đại ca.”

“A, Linh Linh khoa trương ta như thế nào?” Đỗ Đại Duy đột nhiên nở nụ cười rất gian trá hỏi.

“Linh Linh tỷ nói Đỗ đại ca là nam nhân tốt rất biết săn sóc phụ nữ, tương lai ta tìm muốn tìm lão công phải tìm người như Đỗ đại ca vậy.”

Tiểu Quân cười tùm tùm nói ra. Ta cảm giác Tiểu Quân có chút cổ quái, nhưng cổ quái chỗ nào ta nhất thời không nói được.

Đỗ Đại Duy cười rộ, lần này là cười chân thật, cười toét mang tai. lời Lòi Tiểu Quân hần tuyệt đối tin tưởng, bởi vì hần tin nàng rất ngay thơ. Nhưng ta tuyệt đối không tin những lời này của nàng, đương nhiên ta cũng không vạch trần, nghĩ thầm có ta ngay bên cạnh, Đỗ Đại Duy gan bằng trời cũng không dám làm gì bất lợi với Tiểu Quân. Vì vậy ta cũng cười cười với Tiểu Quân: “Tùy người. Bất quá đừng làm ảnh hưởng đến Đỗ quản lý.”

“Đương nhiên.”

Tiểu Quân tròn trĩnh mắt với ta, trực tiếp đi vào phòng làm việc của Đỗ Đại Duy. Càng khiến ta chấn động chính là Tiểu Quân còn đóng cửa lại. Thầm nghĩ to Tiểu Quân là cái siêu cấp ngu ngốc, vào hang sói còn cài chốt cửa. Trong lòng ta gấp đến độ như ngồi trên bếp lửa, đâu còn có thể chuyên tâm làm việc?

Cứ cách hai, ba phút ta lại chạy đến phòng Đỗ Đại Duy nghe lên, thậm hạ quyết tâm nếu Đỗ mập mập dám có xấu ý đồ với Tiểu Quân, ta nhất định phải đá văng hẳn ra. May mắn, không có chuyện gì phát sinh. Dần dần, khoảng cách thời gian ta đi nghe lên cũng kéo dài, cứ cách năm phút mới tới một lần.

Đang lúc ta cho là mình buồn lo vô cớ, đột nhiên trong văn phòng Đỗ Đại Duy truyền đến âm thanh vỡ vụn, tuy rất nhỏ, nhưng ta vẫn mơ hồ nghe thấy. Quá kinh sợ, ta hét lớn một tiếng, thân thể như lò xo bật ra khỏi ghế, phóng như điên về văn phòng Đỗ Đại Duy. Nhưng không đợi ta đá văng cánh cửa thì cửa đã mở ra, Tiểu Quân cười hi hi từ bên trong đi tới. Tiểu Quân không có việc gì còn Đỗ Đại Duy thì có chuyện.

“Tiểu Quân, có chuyện gì vậy?”

Mắt của ta như muốn rơi xuống. Trong văn phòng, Đỗ Đại Duy nằm ngửa trên mặt đất không biết sống hay chết, bên cạnh hẳn rơi là cả mảnh sứ vỡ cùng một vệt nước màu nâu.

“Muốn biết nguyên nhân sao?” Tiểu Quân lắc lắc hai bím tóc sừng dê quái dị, thần bí nháy mắt với ta.

“Mặc kệ nguyên nhân gì, người cũng không thể giết Đỗ Đại Duy chứ, giết người phải đền mạng đó. Dù là không phải đền mạng, người cũng phải vào tù chực năm đó.” Nhìn Đỗ Đại Duy hai mắt nhắm nghiền, ta buồn bực muốn chết.

“Nói bậy bạ gì đó! Ta sao dám giết Đỗ Đại Duy chứ? Ta nhát gan lắm, thấy con gián còn sợ, sao dám giết người? Đỗ Đại Duy chỉ là ngủ ngon mà thôi á.” Tiểu Quân chu cái miệng nhỏ nhắn lên.

“Ngủ ngon?” Ta cảm thấy lộn xộn.

“Đúng rồi, hẳn uống cả phê ta pha, trong cả phê ta đã bỏ vào năm viên thuốc ngủ.” Tiểu Quân duỗi ra bàn tay trái non nớt quơ quơ trước mặt ta.

“Năm viên?” Ta trợn trừng hai mắt, năm viên thuốc ngủ sức nặng không nhỏ, mặc dù không đến mức đưa người ta vào chỗ chết, nhưng hoàn toàn có thể khiến một người không thể tỉnh dậy sau mười tiếng.

“Ừ.” Tiểu Quân mãnh liệt gật đầu với ta.

“Người tại sao phải làm như vậy? Thú vị sao?” Ta giận dữ.

“Ca, người đừng nóng giận. Chờ ta kể cho người, người tức giận cũng không muộn.” Tiểu Quân đột nhiên nghiêm túc hẳn lên.

Ta chú ý bàn tay của nàng có chút run rẩy, có thể thấy nàng rất khẩn trương. Dù sao chuyện này cũng không phải chuyện nhỏ, nàng dám làm như vậy nhất định có nguyên nhân. Ta đi đến ôm lấy Tiểu Quân, nhỏ giọng an ủi: “Mọi chuyện ca ca đều tha thứ, người về sau đừng làm xằng bậy, có chuyện gì hay thương lượng với ca ca, biết không?”

“Ừ.” Tiểu Quân gật đầu đồng ý, nhưng ta cũng không tin tưởng lắm.

“Được rồi, ta muốn nghe xem rốt cuộc xảy ra chuyện gì.”

Ta kéo Tiểu Quân ngồi xuống ghế, Đỗ Đại Duy dưới đất đã phát ra tiếng ngáy nhẹ nhàng. Tiểu Quân ho khan một chút, hắng giọng nói: “Buổi sáng ta vốn định đi thăm Linh Linh tỷ, nhưng trên đường lại nhìn thấy Tân Ny tỷ đang rất hốt hoảng. Tôi hôm qua ta cùng Tân Ny tỷ về nhà, chúng ta đã trò chuyện rất nhiều, ta phát hiện Tân Ny tỷ kỳ thật rất thích ca ca. Ta không rõ, tại sao ca nói Tân Ny tỷ đá người?”

“Cái này không quan trọng, người nói chuyện trọng yếu trước đi, nhìn thấy Tân Ny tỷ rồi sao?” Ta vội vàng chuyển hướng, nói thêm nữa chỉ sợ đầu đầu lòi đuôi.

Tiểu Quân bị chen ngang nên rất không thoải mái, trợn mắt nhìn ta một cái, tiếp tục nói: “Ta chẳng những nhìn thấy Tân Ny tỷ, ta còn nhìn thấy nàng đi cùng Đỗ Đại Duy. Tân Ny tỷ bộ dạng rất khẩn trương, ta cảm thấy kỳ quái nên âm thầm bám theo bọn họ. Sau đó, hẳn cùng Tân Ny tỷ tiến vào một quán cafe, ta cũng vào theo, rồi nghe lên được bọn họ nói chuyện. Nguyên lai Tân Ny tỷ đến là để đưa cho hẳn một cái danh sách gì gì đó, nhưng Tân Ny tỷ muốn hẳn cam đoan về sau không quấy rối nàng. Hẳn không đồng ý, còn nói muốn Tân Ny tỷ buổi tối phải đến phòng làm việc của hẳn. Hừ! Càng lúc ta càng thấy tên này thật gian trá, hẳn đòi nàng đến khẳng định không có hảo ý. Thấy Tân Ny tỷ không đáp ứng, hẳn muốn Tân Ny tỷ tiếp tục thăm thính tin tức một người tên là Chu..... Chu cái gì..... đó.”

“Chu Cửu Đồng?” Ta hỏi.

“Đúng đúng đúng, Đỗ Đại Duy muốn Tân Ny giám thị Chu Cửu Đồng. Ta thấy Tân Ny tỷ khóc. Hừ, ta ghét nhất là nam nhân khi dễ nữ nhân. Tân Ny tỷ thật đáng thương, nàng nhất định là bị hẳn nắm giữ nhược điểm gì đó. Thực đáng giận! Không chỉ như thế, ta còn trông thấy hẳn muốn sờ mặt Tân Ny tỷ.....” Tiểu Quân nói đến đây, vụng trộm liếc ta.

Ta giận không kềm được, thật muốn hung ác đá con lợn béo đang nằm chinh ỉnh dưới đất một cú thật đau. Bất quá ta vẫn nhịn xuống, tiếp tục hỏi: “Sờ soạng sao?”

Tiểu Quân mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt kính nể: “Chưa có sờ đến, Tân Ny tỷ tỷ gọi cả phê lên mặt hẳn. Ha ha..... Tân Ny tỷ tỷ rất lợi hại a !”

Ta cũng hớn hờ, trong lòng không khỏi vì sự cường hãn của Đái Tân Ni mà vỗ tay hoan hô.

“Ta thấy đồ Đại Duy hư hỏng như vậy, cũng không muốn đi thăm Linh Linh tỷ, ta nghĩ phải thu thập tên Đồ Đại Duy này.”

Tiểu Quân lòng đầy căm phẫn, bộ dạng sẵn sàng bênh vực kẻ yếu, lại nhìn hai cái bím tóc sừng dê quái dị, thấy cũng có điểm giống tiểu hiệp nữ tung hoành giang hồ.

“Vì vậy ngươi đến phòng làm việc của hần, cho hần uống cà phê có thuốc ngủ, sau đó trộm chứng cứ mà hần dùng để áp chế Tân Nỵ tỷ?” Ta giật mình mà nhìn Tiểu Quân.

“Ừ, ta đoán những thứ kia chắc hần ở trong văn phòng Đồ mập mạp.” Tiểu Quân le lưỡi, ngượng ngùng xem ta, tựa như một tiểu hài tử mắc lỗi.

“Xem ra mục đích của ngươi đã đạt được rồi. Bất quá hình như tiệm thuốc không được phép bán thuốc ngủ cho trẻ vị thành niên, thế nên ngươi đi cả ngày để tìm mua thuốc ngủ sao?” Ta bắt đầu có chút bội phục Tiểu Quân.

Tiểu Quân neho lại con mắt, giơ ngón tay cái lên: “Đúng rồi, ca thật sự là con giun trong bụng ta.”

Ta vẫn cảm thấy kì quái: “Vậy vì sao ngươi còn có thể mua được năm viên?”

“Hắc hắc, ta vừa xinh đẹp lại vừa đáng yêu, những tên bán thuốc đồng dạng háo sắc như ca luôn luôn có.” Tiểu Quân đắc ý chớp mắt với ta, công lực trên chọc người ta càng ngày càng thâm hậu.

Ta nhin cười gật đầu phụ họa: “Đúng vậy a. Có ông chủ tiệm thuốc nào cự tuyệt được nữ hài xinh đẹp như Tiểu Quân chứ.”

“Ha ha..... Nhưng đáng tiếc, những người kia đều nhát như chuột. Mặc kệ ta khuyên năn nỉ mãi, bọn hần không chịu nhiều bán chút ít cho ta. Thật tức chết ta! làm hại ta chạy hơn ba chục tiệm thuốc, cuối cùng gom góp được năm viên.” Tiểu Quân nghiêng răng nghiêng lợi, mặt mũi tràn đầy phẫn uất, đại khái hồi tưởng lại oan khuất khi mua thuốc ngủ.

“Ba chục? Vậy chẳng phải ngươi đã chạy qua toàn bộ tiệm thuốc trong thành phố rồi sao?” Mắt của ta lòi hủ ra.

“Đúng vậy a, làm chân ta đau rất rồi nè. Ca, ngươi giúp ta xoa xoa một chút đi?” Tiểu Quân đá văng dép lê ra, đem một đôi bàn chân phấn dặt lên đùi ta. Chỉ một giây đồng hồ, dương vật của ta cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại.

Ta phải thừa nhận, ta chưa từng quan sát chân Tiểu Quân gần như vậy. Thượng đế a, đây quả thực là bàn chân ngọc ngưng tụ thiên địa linh khí mà thành, một đôi chân nhỏ hoàn mỹ không tỳ vết. Mười ngón chân phấn trước mắt hồng mẫn liệt hấp dẫn ta, trong đầu ta trống rỗng, ngây ngốc tại chỗ.

“Uy, ta chân không có thói, bảo ngươi hỗ trợ mát xa một chút cũng không được sao? Thiệt là.” Tiểu Quân quệt miệng làm nũng.

Ta lấy lại tinh thần nhìn về mặt ngây thơ hồn nhiên của Tiểu Quân, mới xác định nàng không phải đang quyến rũ ta. Nàng nhất định không biết bàn chân nàng có bao nhiêu uy lực, một đôi chân ngọc hoàn mỹ này hoàn toàn có sức quyến rũ ngang với hai bầu ngực nữ nhân, thậm chí càng làm nam nhân điên cuồng hơn.

Càng đáng sợ hơn là Tiểu Quân còn bảo ta giúp nàng mát xa, đây không phải bánh tẻ từ trên trời rớt xuống sao? Ta kinh hãi vạn phần, liếm liếm bờ môi khô ráo, chịu đựng cơn lộn lạo gào thét, chậm rãi vươn hai tay nắm bàn chân nhỏ của Tiểu Quân. Da dẻ mịn màng, không có chút mùi vị khác thường nào, ta cẩn thận bắt đầu vắn về bàn chân ngọc. Cảm giác được sự mát lạnh mượt mà, mềm mại không xương, nước miếng của ta thiếu chút nữa nhỏ ra thành dòng.

“Ai nha, ta không muốn ngươi xoa như vậy, ngứa lắm.” Tiểu Quân khề cau mày, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, đại khái không nghĩ tới bàn chân lại mất cảm như thế. Ta chỉ nhẹ nhàng sờ vài cái, những ngón chân đáng yêu đến cực điểm bắt đầu không yên phận mà ngo ngoáy, tựa hồ không chịu nổi của ta Ôn Nhu.

“Không được, đã nói trước rồi, ca đương nhiên muốn sờ một chút.” Ta cười híp mắt, nghĩ thầm lúc này còn muốn ta không vắn về sao? Không có cửa đâu cung.

“Ai nha..... Không thú vị, khó chịu chết rồi..... Ca, ngươi buông tay ra.” Tiểu Quân ồn ào mà kêu la, hai chân đạp loạn.

“Một hồi nữa là hết chịu ngay thôi.” Ta thật vất vả đem một chân nha quắn chặt, nâng trong tay, yêu trong lòng, cảm giác thêm ăn khiến ta muốn cắn một miếng.

“Cái kia..... Vậy ngươi đừng vắn về gan bàn chân ta, chỉ xoa mu bàn chân là được rồi.” Tiểu Quân then thùng nhìn ta vuốt vuốt bàn chân nàng, nàng hai tay chống ghe sỏ pha, bộ móng nhỏ theo sự náo động của ta bắt đầu uốn éo.

“Được, được, được.” Ta vờ vịt véo nhẹ lên bàn chân nàng, chứng kiến Tiểu Quân khép hờ hai mắt, bộ dạng rất thoải mái.

“Ai nha..... Ca.....”

Tiểu Quân toàn thân run lên, hai tay như nhũn ra rồi cuộc không chống nổi thân thể, cả người vô lực muốn ngã về đằng sau. Ta thừa cơ nâng một bắp chân của Tiểu Quân lên, vuốt ve bắp chân của nàng. Bắp chân vừa trắng vừa mềm, lại như một búp sen vừa tẩy đi lớp bùn non sau cơn mưa xuân, ta sợ véo đến chảy nước mắt. Ta đương nhiên không nỡ dùng sức, nhưng dù vậy Tiểu Quân la hét chịu không được, nàng gầy dựa muốn ngồi lên, nhưng ta đã

giơ cái đùi nàng lên, nàng cũng chỉ đành bắt đắc đi nằm ngửa, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng rên lên vẻ hưởng thụ.

“Thoải mái a? Ca mát xa rất có nghề đó.”

Hai tay ta bắt lên gót chân toàn thịt, một bên ranh mảnh cười, một bên dùng ngón tay đan qua kẽ ngón chân của nàng, khiến Tiểu Quân sáng đến thở gấp không thôi. Nàng cắn chặt cái miệng nhỏ, nhả nhin cảm giác ngứa ngáy. Thời gian dần qua, mặt ta càng lúc càng tiến gần đến chân Tiểu Quân, khi khoảng cách không đến mười xentimet, cái mũi người được một mùi hương thơm ngát. Ta không thể tưởng được, thật sự là đúng với cái tên Hương Quân.

Nhìn gan bàn chân trắng hồng, ta thật sự không nhìn được, thừa dịp Tiểu Quân còn đang chìm trong sáng khoái, ta vụng trộm liếm chân nàng. Tiểu Quân đột nhiên mở mắt ra, ta dứt khoát hoặc đã làm thì phải làm cho xong, mở miệng ra đem cả mười ngón chân mê người ngậm vào trong miệng mà mút vào.

“Ai nha, ca, người..... Người làm gì?”

Tiểu Quân quát to một tiếng, cổ dùng sức rút bàn chân về, cả người từ trên ghế salon nhảy dựng lên, ngoài miệng mắng to: “Lý Trung Hàn người là heo à, cái gì cũng gặm sao?”

Ta cười to: “Hào tâm không được hồi báo. Người nói chân đau muốn ta mát xa, ta dùng miệng mát xa có gì không đúng?”

“Người..... Người..... Ta không để ý tới người.”

Tiểu Quân tức giận xò thẳng dép lê muốn đi, ta cuống quýt ôm nàng chặn lại. Cùng Tiểu Quân vật lộn một phen, thấy gãy giò không được, cũng chỉ đành tựa trên người ta ồm ồm reo lên: “Thả ta ra! Người thích gặm như vậy, ta đem giày cho người gặm.”

“Giày làm sao so được với chân?” Ta cười nói.

“Sao không thể so, giày chính là để đi dưới chân. Buồn nôn chết mất, không thể tưởng được người có thể như vậy.” Tiểu Quân thích sạch sẽ, nổi hủ thẹn này trong mắt nàng quả thực tựu là thiên lý không tha.

“Được rồi, đừng nóng giận, ca ca về sau không gặm nữa.”

Ta ôm Tiểu Quân bắt đầu dỗ nàng, thân thể lại tiếp xúc đến địa phương phình lên trước ngực, nhìn không được tâm trí xóc lên. Tuy ngày càng tiếp xúc nhiều mỹ nữ, nhưng cảm tình của ta với Tiểu Quân lại càng lúc càng tăng, cũng không biết đây là chuyện tốt hay là chuyện xấu.

Tiểu Quân không nói gì, liếc nghiêm mặt, cái miệng nhỏ nhắn đóng chặt. Ta lại nói rất nhiều lời hữu ích, Tiểu Quân vẫn phản uất như cũ, ta đột nhiên linh cơ khẽ động: “Ca có một món quà tặng cho người nhé!”

“Hừ.” Tiểu Quân nghe nói có quà, trông mắt bắt đầu xoay chuyển, ta âm thầm buồn cười.

“Muốn hay không? Không muốn thì thôi, ta tổng biệt người coi như.” Ta cố ý trêu chọc Tiểu Quân.

“Nói nhảm nhiều quá, nhanh giao ra đây! Bằng không thì ta không bao giờ để ý người, hừ.” Tiểu Quân khẩu khí rất hung, nhưng ta phát hiện ánh mắt của nàng đang híp lại, đây là dấu hiệu muốn cười.

Ta cố nén cười: “Được, người chờ một chút.”

Ta nhanh như chớp chạy về bàn làm việc, mở ngăn kéo lấy ra một bộ nội y màu trắng.

Ta vừa định quay lại phòng làm việc của Đỗ Đại Duy, đã thấy Tiểu Quân lững thững đi ra. Thấy trong tay ta có cái gì đó, nàng cũng không nhìn kỹ đã đoạt lấy, trong miệng khẽ nói: “Nếu như không phải thứ ta thích, xem ta còn để ý người?”

Tiểu Quân hưng phấn mở túi nhựa ra, đột nhiên nàng khuôn mặt nhỏ ửng hồng, trong miệng mắng to: “Đây là cái lễ vật quái gì, ta mới..... Mới không cần thứ này !” Nói xong, nàng giờ túi lên muốn ném đi.

Ta kinh hãi, vội vàng hô: “Đừng ném, mấy ngàn đó .”

“Mấy ngàn?” Tiểu Quân tay dừng giữa không trung.

“Đúng đó, bên trong có biên lai , ta không lừa người.” Ta gật đầu liên tục.

“Người là heo à? Tiểu mấy ngàn để mua cái thứ này, ta..... Ta dùng một trăm là có thể mua hai bộ rồi, còn có thể có một cái bút vẽ lông mi.” Tiểu Quân giật mình nhìn ta. Ta nhìn không được cất tiếng cười to.

“Còn cười nữa, cười cái đầu của người á? Không cho cười.” Tiểu Quân bị ta cười đến đỏ mặt, nàng ngượng ngùng oán hận một câu, ánh mắt lại bắt đầu dò xét nội y trong tay. Có lẽ nữ hài trời sinh đã yêu cái đẹp, nội y viền tơ kiểu dáng tân kỳ mang lại hấp dẫn mãnh liệt. Tuy có chút lớn mật, nhưng hai mắt Tiểu Quân đã sáng lên, không cần đoán, nàng cực kỳ thích nos. Chỉ là thấy giá quá đắt, nàng vẫn không cam lòng, còn có phản nản: “Mặc như vậy, với số tiền đó ta có thể mua hơn mười cái như vậy, thiệt là.”

“Này, người không mặc vào cho ca nhìn xem à?” Ta híp híp mắt nhìn chăm chăm vào bộ ngực Tiểu Quân.

“Nhìn cái đầu nguoi ấy! Trong suốt như vậy, mặc cò chết được, sao có thể mặc?” Tiểu Quân chậm rãi ngấm nghĩa nội y trong tay, dưới ánh đèn, mặt nàng đỏ như quả táo chín.

“Đương nhiên có thể mặc, hơn nữa nguoi mặc nhất định rất đẹp.”

Ta bắt đầu hướng dẫn Tiểu Quân.

“Làm sao nguoi biết ta sẽ mặc? Nguoi làm sao biết được ta mặc rất hợp?” Tiểu Quân trừng ta.

“Nguoi quên rồi sao? Nguoi đưa cho ta một cái nội y, ta đương nhiên biết rõ nguoi mặc loại gì.”

“Hừ, dù mặc cũng không cho nguoi xem.” Tiểu Quân lớn tiếng nói.

“Không cho ta xem cũng không sao cả, nhưng nguoi cũng nên thử một chút. Nếu không hợp, ta còn có thể cầm lấy đi đổi.”

“Ta..... Ta không thử.” Tiểu Quân cứng rắn cãi lại, bất quá ta nhìn ra nàng đã động tâm rồi.

“Rất đắt, Tiểu Quân tiểu thư, van cầu nguoi đó.” Ta biết rõ Tiểu Quân rất dễ dỗ dành. Nếu ta năn nỉ, hơn phân nửa nàng sẽ đi vào khuôn khổ.

Quả nhiên, Tiểu Quân mềm lòng, nàng nhìn nhìn nội y, lớn tiếng hỏi: “Ồ chỗ này làm sao mặc được?”

“Ồ chỗ này mặc thì sợ cái gì? Ở đây cũng không có người, Đổ mập mập ngủ như con lợn chết, cùng lắm ta không nhìn là được.” Ta làm bộ nghiêm trang.

“Ta..... Ta vào toilet.” Tiểu Quân đương nhiên không định mặc thử nội y ở chỗ này, dù sao nơi này là công cộng nơi, tuy bốn phía không có người nhưng đối với thiếu nữ thì cũng quá lớn mật.

“Vào toilet? Hình như nhân viên vệ sinh buổi sáng mới đến dọn dẹp toilet, trong đó vừa thối vừa bẩn, nếu như nguoi có thể chịu được thì cứ vào thử xem. Ta chỉ lo Lý Hương Quân từ toilet đi ra thì biến thành Lý Xú Quân thôi.” Ta cố ý thờ dài một hơi.

“Nguoi mới được là đồ thối tha.” Tiểu Quân sắc mặt đại biến. Nàng có ba nỗi sợ, một sợ ta gãi nàng ngứa, hai sợ bẩn, ba sợ quý.

Tương tự đến hoàn cảnh ác liệt ta vẽ ra, Tiểu Quân lập tức buông tha ý định. Mắt nàng đảo quanh một lần, phát hiện có một tủ hồ sơ rất lớn; mà tủ hồ sơ cũng sánh tài vụ tạo thành một cái góc, vừa vặn đủ cho một người đi vào. Tiểu Quân đáng người nhỏ nhắn xinh xắn, tất nhiên càng không có vấn đề. Nàng cầm lấy nội y đi vào, một bên lớn tiếng cảnh cáo ta: “Lý Trung Hàn, không cho nguoi xem, cũng không cho tới. Nếu như nguoi dám tới, nguoi cũng đừng mong ta giới thiệu Dương Anh cho nguoi.”

“Ừ, vì có thể quen biết mỹ nữ Dương Anh, ta nhất định chống cự lại hấp dẫn, xem Tiểu Quân như cặn bã.....”

Ta nước miếng muốn chảy ra, Tiểu Quân không cho phép xem ta, vậy dứt khoát muốn giết ta cho rồi. Mà đưa Dương Anh ra uy hiếp ta, thật sự là buồn cười.

“Chán ghét, nguoi mới là cặn bã! Nguoi hay bãi cứt trâu.” Tiểu Quân đứng trong góc vắng to.

Ta cười to không thôi, từ bóng dáng lác lác mà đoán có lẽ Tiểu Quân đã cỡi y phục xuống. Ta liền nảy ra một gian kế: “Tiểu Quân, ta phát hiện bên kia có một bóng đen đang tới.”

Ta lời còn chưa nói hết, Tiểu Quân lập tức thét lên: “Lý Trung Hàn, không cho nguoi nói lung tung.”

“Ta không có nói lung tung, nhân viên trực đêm ở đây thường gặp quý ảnh tử. Ta nghe nói cái kia quý ảnh kia cở dài, đầu lưỡi đỏ lỏm.” Ta cố bịa đặt một câu chuyện ma, nghĩ thầm chẳng mấy chốc, Tiểu Quân sẽ chạy ra ngay.

“Một, hai, ba.....”

Ta mới đếm tới ba, Tiểu Quân hai tay ôm áo ngủ hoạt hình chạy hùng hục tới, trong miệng không ngừng kêu la: “Giả dối, giả dối! nhất định là nguoi lừa gạt ta.”

Ta xem xét, trông mắt như muốn rớt xuống, Tiểu Quân hai vú lác lác, áo ngực chỉ mặc một nửa, nút thắt cũng chưa cài xong. Không kịp thương thức kỷ, Tiểu Quân đã trốn đến đằng sau ta, thanh âm phát run: “Hắc..... Bóng đen ở đâu? Ở đâu?”

“Ai nha, mới vừa rồi còn trông thấy, như thế nào chỉ chớp mắt đã không thấy tăm hơi? Kỳ quái? Ách, cái nội y này dường như rất phù hợp với nguoi nha.”

Ta cố nén cười chậm rãi xoay người, nhìn chăm chăm vào dáng người nóng bỏng của Tiểu Quân. Tiểu Quân phát hiện được ta trêu đùa nàng, cái miệng nhỏ nhắn chu lên, con mắt nháy hai cái, nước mắt đã rơi lã chã.

Ta thấy mình chơi đùa quá trớn, tranh thủ thời gian tiến đến ôm Tiểu Quân vào người, dịu dàng nói xin lỗi: “Đừng khóc, ca hay nói giỡn với nguoi, không

có bóng đen nào, không có bóng đen nào.”

“Ô..... Ngươi đã biết rõ khi dễ ta..... Ta ngày mai sẽ về nhà..... Ô.....” Trong ngực Tiểu Quân càng khóc càng to. Ta luống cuống liên tục xin lỗi, đồng phát nghiêm túc phát lời thề.

“Phải..... Là ngươi nói, nếu như ngươi về sau còn dám làm ta sợ, ta sẽ..... Sẽ trở về nhà.....”

Tiểu Quân khóc thút thít, thuận tiện cầm áo sơ mi của ta làm khăn tay. Chỉ một lát, áo somi đã ướt một mảnh, còn có chất lỏng dính dính, bóng bóng. Ta xem lại, toàn là nước mũi.

“Tiểu Quân.” Ta nhỏ giọng hô.

“Nói.” Tiểu Quân vẫn còn tức giận. Bất quá, nằng cuối cùng cũng ngừng khóc.

“Ngươi nhìn xem những này là cái gì?” Ta chỉ vào chỗ nước mũi trước ngực hỏi.

Tiểu Quân nhìn kỹ, lập tức bật cười, trong miệng còn nói xạo:“Cái gì đó? Chỉ là nước mắt thôi, nước mắt của ta bắn sao?”

“Đúng đúng đúng, Tiểu Quân nước mắt không bắn. Là sợ áo somi của ca dính nước mũi, làm ô uế mặt ngươi.” Ta về mặt đau khổ.

Tiểu Quân đang cười, càng không ngừng cười, ta thừa cơ đem áo ngực giúp Tiểu Quân cài lên. Tiểu Quân cũng không phản đối, ngoan ngoãn tựa vào ngực ta, để ta tùy ý vuốt ve tấm lưng ngọc bóng loáng.

“Cho ca nhìn chút được không?” Ta nhỏ giọng hỏi.

“Hừ, mua cho người ta những nội y hở hang này, ta biết ngay ngươi không có ý tốt.” Tiểu Quân quệt miệng một cái.

Ta cười xấu xa. Thấy Tiểu Quân không phản đối, ta vịn nhẹ thân thể của nàng, dưới ánh đèn, chiếc áo lót hình chiếc lưới hấp dẫn tạo vẻ gợi cảm làm cho ta hít thở không thông. Chiếc đai mảnh khảnh khoác lên bờ vai nhắn mịn, mút ngực hơi mọng vừa vặn giữ được hai luồng nhũ thịt cao ngất. Hai núm vú kiêu ngạo mơ hồ nhô lên, một đầu thần bí giữa hai khe núi cần nuốt ánh mắt của ta. Côn thịt của ta lại bắt đầu dương lên cúi chào Tiểu Quân.

“Được không?” Tiểu Quân e lệ hỏi, sợ ta nói lung tung.

“Đẹp cực kỳ, coi phải là hơi chật không?” Ta cố gắng không cho Tiểu Quân phát giác ta đã cương lên.

“Không chật, rất vừa vặn.” Tiểu Quân cũng ngưng ngưng cúi đầu, bất chợt héch bầu vú to lên. A, trời ạ, ta sắp chảy máu mũi mất.

“Ta làm sao cảm thấy cái rãnh nhỏ kia rất sâu.” Ta duỗi ra một ngón tay, tại khe núi thâm thúy của Tiểu Quân đâm xuống dưới.

“Nói lung tung.” Tiểu Quân thân thể run lên một cái.

“Đúng vậy a, cái vú cũng càng ngày càng to, so với buổi sáng lại to hơn không ít.” Tay của ta đã mở ra, dọc theo khe núi tuần tra bốn phía, còn nâng viên thịt nặng trĩu lên xoa nắn.

“Hừ, còn..... Còn không phải ngươi..... Do tay thói của ngươi sờ loạn sao? Ừ..... Ca, ngươi đang làm cái gì vậy? Một ngày không sờ mấy lần ngươi sẽ chết à?” Tiểu Quân khuôn mặt ửng hồng, vừa thờ vừa lớn tiếng mắng.

“Ta chỉ là..... Chỉ là nhìn xem nội y có thích hợp hay không thôi.” Ta một bên lấy cái cơ nát nhất, một bên xoa núm vú Tiểu Quân.

“Rất hợp. Ai nha, ca, ngươi chớ có sờ á.”

Tiểu Quân tựa trên ngực của ta, nằng chẳng những thờ hồn hên, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng nóng rực lên.

“Tiểu Quân, nếu cả đồ lót cũng thay đổi, vậy thì càng tốt hơn.” Ta vốn luôn khát khao có thể chứng kiến chỗ thần bí của Tiểu Quân.

“Không tốt, ta đã đến kỳ, sợ làm bẩn nó.” Tiểu Quân lắc đầu.

“Không sợ, nghe nói sau khi mua đồ lót về cũng nên giặt qua một lần.” Miệng ta lại rót mật vào tai Tiểu Quân.

“Cái kia..... Vậy ngươi xoay qua chỗ khác, không cho phép nhìn! Chờ ta mặc mới có thể xem.”

Tiểu Quân lộ ra giáo hoạt chi sắc.

“Tốt, ta không nhìn, ta không nhìn.”

Ta kinh hỉ vạn phần mà xoay người, nghĩ thầm cái quần lót kia so với khăn tay cũng không lớn hơn bao nhiêu, mặc cũng như không mặc. Ta liền tưởng tượng hình ảnh địa phương thần bí nhất của Tiểu Quân.

“Xong rồi, người có thể quay đầu xem rồi.” Tiểu Quân cười khanh khách.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Ba nghìn người không bằng một người

Ta vừa nghe tiếng cười của Tiểu Quân, lập tức biết sẽ không vui được rồi, ôm một ít hi vọng quay đầu lại, quả nhiên cả chút ít hi vọng cũng tan vỡ. Tiểu Quân không chỉ không mặc đồ lót lên, ngay cả áo ngủ in hoạt hình cũng mặc vào, nàng về mặt cười hì hì, còn đứng đưa hai bím tóc quái dị.

Ta thất vọng thở dài một hơi: “Tại sao lại buộc kiểu tóc kỳ quái như thế? Nhìn rất đẹp sao?” Tâm tình của ta có chút buồn bực, nhìn không được chọc ghẹo tạt xấu của Tiểu Quân.

Nếu như bình thường, Tiểu Quân nhất định sẽ trừng mắt phản kích ta, nhưng lần này nàng lại cười hì hì nói: “Ừ, rất là khó coi, là ta cố ý như vậy đó.”

“Cố ý?” Ta tức giận hỏi.

“Đó là đương nhiên, Lý Hương Quân thiên sinh lệ chất, sắc nước hương trời, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, Ba nghìn..... Cái gì ba nghìn người không bằng một người.....”

“Ba nghìn phần trang không tranh sắc.” Ta không kìm được kêu lên một câu.

“Đúng! ta Lý Hương Quân còn là ba nghìn phần trang không tranh sắc. Người đẹp như vậy nửa đêm chạy khắp nơi nhất định rất nguy hiểm, cho nên ta cố ý cách ăn mặc khó coi một chút.”

Tiểu Quân cười to, cười đến cười run rẩy cả người. Nàng khó coi sao? Có quý mới tin.

“Ai !” Ta lắc đầu thở dài, trong lòng thâm nhủ biểu muội này của ta nếu nói nàng thông minh, có đôi khi lại ngốc đến không hợp lẽ thường. Còn nói nàng đàn u, có đôi khi lại thông minh hơn người, ta thật hồ đồ.

“Ca, đừng nóng giận, chúng ta đi tìm tay cầm được không?”

Tiểu Quân thấy ta thở dài, mắt to nháy nháy với ta, ánh mắt phát sáng khiến ta như bị giật điện.

“Ừ.” Không thể chứng kiến Tiểu Quân thay đồ lót nên ta có chút thất vọng, nhưng nhớ tới mục đích Tiểu Quân tới kt, ta lập tức hồi phục lại.

“Cười một cái lên nào? Cùng lắm..... Cùng lắm hai ngày nữa, ta lại..... Lại mặc cho người xem.” Tiểu Quân ồm ồm làm nũng với ta.

“Thật sao?” Ta như là nhặt được một túi vàng, lập tức tâm thần kích động, đại hi liên tục, nhìn không được muốn hôn Tiểu Quân một cái. Nào ngờ Tiểu Quân trượt như một con lươn, thân hình nhoáng cái tránh thoát cái ôm của ta, cười hì hì chạy vào phòng làm việc của Đỗ Đại Duy.

Phí hết sức chín trâu hai hổ, ta cùng Tiểu Quân mới chuyển được Đỗ Đại Duy lên ghế sofa. Thanh lý hết mảnh vỡ trên mặt đất, sửa sang lại thỏa đáng, sau đó ta mới tìm chìa khóa trên người Đỗ Đại Duy, mở từng ngăn kéo mà cũng không thấy gì đặc biệt, ta buồn bực: “Làm sao người khẳng định Đỗ mập mập nhất định để chứng cứ uy hiếp Tân Ny ở văn phòng?”

Tiểu Quân nghiêng đầu trả lời: “Ta nghĩ hần sợ Linh Linh tỷ, nhất định không để ở nhà. Hần muốn khi để Tân Ny tỷ tỷ, thế nên nhất định phải để ở văn phòng.”

Ta híp híp mắt nói: “Có chút đạo lý.”

Tiểu Quân tròn mắt nhìn ta một cái, khoanh hai tay trước ngực: “Tìm kĩ lại đi, người thật ngốc quá.”

Đang lúc Tiểu Quân cũng muốn vui đầu tìm kiếm, ta đột nhiên nghĩ nếu thật sự tìm được thì ta nên làm gì tiếp? Trước mắt cũng không thể đem đi tiêu hủy, bởi vì sau khi Đỗ Đại Duy phát hiện chứng cứ mất tích, nhất định sẽ hoài nghi ta và Tiểu Quân. Trong công ty ta cần bản không có năng lực công khai đối kháng với Đỗ Đại Duy, chẳng những không thể cùng hần đối kháng, ta còn muốn dựa vào hần. Nếu như đem chứng cứ tiêu hủy hoặc lấy đi, đây chẳng phải là hại người không lợi mình sao?

Nghĩ tới đây, ta lập tức vã mồ hôi lạnh. Ho khan hai tiếng, ta làm bộ lo lắng nói: “Tiểu Quân, người đừng tới, nhanh ra cửa canh chừng. Vạn nhất có người đến, người phải hô lên nhắc nhở đó.”

Tiểu Quân nghe xong liên tục gật đầu, quay người lại như con thỏ nhảy ra khỏi phòng. Ta cười gian hai tiếng, lúc này mới thực sự bắt đầu tìm kiếm.

Trong tủ hồ sơ ngoại trừ chút tài liệu bình thường còn không có gì, ta rất nhanh đóng lại. Kéo ngăn kéo bàn công tác ra, bên trong lại là một cảnh tượng: bao cao su, xuân dược, nước hoa, dvd..... Cái gì cần có đều có, rức rõ muôn màu. Đương nhiên, còn có một cặp tiền mặt.

Càng khiến ta kinh dị chính là trong một cái ngăn kéo còn phát hiện một đồng lớn đồ lót cùng nội y nữ nhân. Ta nhìn không được mà bật cười, hóa ra Đồ mập mập cũng đồng dạng với ta, đều có thú vui thu thập nội y. Ta tiếp tục tìm kiếm, cơ hồ lật cả bàn công tác từ trong ngoài ra ngoài cũng không phát hiện tài liệu gì về Đái Tân Ni. Ta không khỏi thất vọng, nghĩ thầm “Chẳng lẽ chúng có đều ở trong mấy vi tính?”

Vừa định mở máy tính của Đồ Đại Duy, đột nhiên một cái ngăn kéo khiến ta chú ý. Đây là ô ngăn kéo thứ hai bên trái, bên trong là vài loại cà phê, thuốc lá, bình nhỏ rượu các thứ linh tinh. Đồ đạc cũng không nhiều lắm, lại chiếm hết toàn bộ ngăn kéo, so sánh với mấy ngăn kéo khác, thể tích hình như thiếu đi một nửa, điều này rất không bình thường. Vậy thì duy nhất chỉ có một khả năng là có hóc tối.

Ta lấy toàn bộ đồ đạc ra, sau đó lục lọi một hồi. Đột nhiên kéo ra một cái không gian nhỏ, bên trong là chiếc túi chứa tập văn kiện dày cộp. Lấy ra một cái túi, lại rút ra mấy tờ văn kiện, ta không khỏi chấn động. Trong này ghi lại rất nhiều cơ mật trong công ty, liên quan rất nhiều các bộ phận. Ta nhìn hồi lâu, mồ hôi lạnh chảy ròng, vội vàng đem những văn bản này đặt lại chỗ cũ. Sửa sang lại bàn làm việc, xác nhận không để lại bất cứ dấu vết gì, ta mới thả cái chìa khóa lại vào túi Đồ Đại Duy.

“Ca..... Tìm được không vậy?” Thân ảnh Tiểu Quân xuất hiện tại cửa phòng làm việc, thanh âm yêu kiều của nàng cũng kéo ta từ dòng suy nghĩ lại. Ta đỡ đầu gật gật đầu, kéo Tiểu Quân ly khai: “Tiểu Quân, người còn nhỏ, chuyện người lớn đừng có xen vào. Người phải tin tưởng ca ca.”

“Đương nhiên tin tưởng. Tốt nhất là phóng một mũi lửa, thiêu hủy những thứ rách rưới kia. Hắc hắc, như vậy Tân Ný tỷ tỷ cũng không cần lo lắng bị tên mập mập chét bầm này uy hiếp.” Tiểu Quân đầu óc bắt đầu trở nên ngu ngốc, chỉ số thông minh chạm xuống đáy, ta chỉ có thể cười khổ.

“Tiểu Quân, ca ca trước kia đã dạy người, đi một bước đều phải tính hai ba bước. Người trong giang hồ, đôi khi thân bất do kỷ. Đồ Đại Duy tương lai có khả năng trở thành ông chủ của kt, chúng ta muốn tiêu hủy chứng cứ rất đơn giản, tiện tay mà thôi mà thôi, nhưng sau đó hai huynh muội chúng ta rất cuộc không thể ở lại kt.”

“Không ở lại thì không ở lại, cùng lắm thì chúng ta về nhà, chỉ cần ở cùng ca, ta đi nơi nào cũng không sao cả. Người xem rồi xử lý đi! Ta..... Ta đi xem có người hay không đến.”

Tiểu Quân cực kỳ kích động. Bất quá, nói xong câu đó, nàng liền nhăn nhó thẹn thùng. Thấy ta thờ ơ, nàng khẽ cắn môi, dậm chân, quay người chạy đến cánh cửa cảnh giác.

Nhìn vẻ hồn nhiên của Tiểu Quân, ta càng thêm cảm thán, cảm thán thế gian đầy rẫy nham hiểm, lại để cho Tiểu Quân ở lại kt, chỉ sợ đóa hoa thuần khiết này rất nhanh sẽ phủ đầy tro bụi, nhưng ta cũng đành chịu, dù sao Tiểu Quân cũng phải trưởng thành, nàng cuối cùng cũng phải tiếp xúc mọi loại người. Chỉ là ta hy vọng thời gian Tiểu Quân phát triển chậm một chút, để cho ta nhiều hưởng thụ về đáng yêu hồn nhiên của nàng.

“Rinh.....” Điện thoại của ta đột nhiên vang lên, là Tân Ný gọi, ta vội vàng bắt máy.

“Tân Ný, còn chưa ngủ sao?” Lúc này đã gần hai giờ sáng, ta thầm kinh ngạc sao bây giờ nàng còn gọi cho ta.

“Ừ, không quấy rầy người làm việc chứ?” Đái Tân Ni ngữ khí có vẻ ủ rũ.

“Đương nhiên không quấy rầy, làm sao người biết ta đang làm việc?”

“Tiểu Quân nói cho ta biết.”

“A, nghe khẩu khí người hình như không vui?” Ta nhẹ nhàng hỏi.

“Đúng vậy, ta..... Ta muốn nói, ta..... Muốn rời khỏi kt.” Đái Tân Ni sâu kín nói.

“Vi sao?” Ta cười hỏi. Kỳ thật không cần hỏi ta cũng đoán được lí do. Cho dù nàng rất quật cường nhưng đối mặt với khoản nợ lên đến ba nghìn vạn, nàng tựa hồ đã lựa chọn trốn tránh.

“Không tại sao cả, chỉ là không muốn ở lại. Ta chỉ muốn tìm một một chỗ yên tĩnh để sống, tại kt, ta..... Ta sẽ phát điên mất..... Ô.....”

Trong điện thoại truyền đến tiếng khóc của Đái Tân Ni, tiếng khóc đầy vẻ kim nén. Một người khóc là vì giải phóng cảm tình, nhưng cả khóc cũng kim nén, như vậy người này nhất định phải chịu áp lực cực lớn.

Tiếng khóc của Đái Tân Ni khiến ta đứt từng khúc ruột, càng khiến ta dâng trào nhiệt huyết. Ta biết rõ nỗi thống khổ của nàng, nàng hôm nay thực đã phải chịu biết bao tư vị uất ức, cả ngày chờ đợi lo lắng, tâm thần bất an, sợ hãi có một ngày sự việc bại lộ sẽ bị hãm thân vào cảnh lao tù. Trách không được lúc trước khi ta lấy nội y nói muốn báo động xử lý, Đái Tân Ni biểu hiện dị thường sợ hãi, nguyên lai trong lòng nàng đã có rất nhiều lo lắng. Nhưng hành vi của nàng cực kỳ thiên cận và vô tri. Ai! Nữ nhân thủy chung vẫn là nữ nhân, dù tỏ vẻ cường hãn thế nào, một khi đối mặt nguy hiểm cùng áp lực đều trở nên nhu nhược bất lực.

Trong nội tâm ta tràn đầy nỗi thương tiếc, cho dù ta cũng không có năng lực giúp Đái Tân Ni bù đắp chỗ thiếu hụt, nhưng lúc này ta tràn đầy dũng khí. Thị trường giao dịch có thể trong vòng một đêm làm cho người ta phá sản, cũng có thể trong vòng một đêm làm cho người đối đời. Vì cứu nữ thân của ta, ta đương nhiên vét cạn toàn bộ kỹ năng của mình, chỉ tính toán chuẩn xác, nếu muốn ở trong thời gian ngắn kiếm được ba nghìn vạn cũng không phải chuyện quá viên vông.

Ta đã yêu Đái Tân Ni sâu đậm, nàng là nữ thần trong lòng ta, dù nàng có phạm sai lầm cỡ nào, ta cũng sẽ không thể ngừng yêu nàng.

Khi tiếng khóc của Đái Tân Ni hơi ngừng lại, ta trầm giọng nói: “Tân Ny, hãy bình tĩnh lại, hết thảy đã có ta. Mặc kệ có bao nhiêu khó khăn, ta nhất định kiếm được năm nghìn vạn trong ba tháng, sau đó rước ngươi về nhà.”

“Năm nghìn vạn? Trung Hàn, ngươi..... Ngươi nói cái gì? Ta..... Ta không nghe rõ.”

Đái Tân Ni kinh ngạc dị thường, nàng hiển nhiên không thể tưởng được ta sẽ nói ra một cái mục tiêu cao như vậy, mà mục tiêu này kỳ thật cũng là kỳ vọng của Đái Tân Ni.

“Như thế nào? Ngươi ngại hay không tin ta có thể kiếm được?”

“Năm nghìn vạn, dường như rất khoa trương a !”

“Ha ha, một chút cũng không khoa trương, ngươi phải tin tưởng ta. Tốt rồi, đừng nói nữa, hãy nghỉ ngơi đi, ngày mai ta nấu một bát canh cho ngươi, ngươi muốn uống không?” Ta sâu lắng hỏi.

“Muốn.” Đái Tân Ni ôn nhu đã đáp ứng, không có nửa điểm chần chờ.

“Muốn là được rồi.” Ta cười to, lại nói vài câu tâm tình rồi mới cúp điện thoại.

Quay đầu lại nhìn Đỗ Đại Duy ngủ say trên ghế sa lon, ta không ngừng suy nghĩ, nhớ lại những bí mật vừa bị ta phát giác. Thời gian dần qua, càng lúc càng lớn gan, một kế hoạch điên cuồng hiện lên trong đầu, nếu Đỗ Đại Duy hấn lợi dụng ta, vì sao ta không đi lợi dụng hắn? Đây là thế giới mạnh được yếu thua, muốn không bị sài lang cắn xé, ta không thể chỉ làm một con cừu nhỏ. Mặc dù không thể làm sư tử vương giả, thì cũng phải biến thành một con hổ ly, tạo dựng vị thế của mình.

Từ giờ trở đi, ta có một cái mục tiêu phấn đấu đầu tiên, chính là kiếm được năm nghìn vạn. Từ giờ trở đi, ta đã có địch nhân đầu tiên, không phải một, mà là hai kẻ, một kẻ là đỗ Đại Duy, còn tên kia là Chu Cửu Đồng.

So sánh hai kẻ đó, ta mới phát giác Chu Cửu Đồng càng thêm âm hiểm, đáng sợ hơn, cũng cường đại hơn nhiều. Ta phải đánh bại Chu Cửu Đồng trước, sau đó lại quay đầu giáo về phía Đỗ Đại Duy. Bất quá, với thực lực trước mắt của ta, muốn đối phó Chu Cửu Đồng hay Đỗ Đại Duy quả thực là chuyện hoang đường, năng lực của ta quá nhỏ bé, coi như là buộc Chu Cửu Đồng xuống đài, như vậy Đỗ Đại Duy cũng không để ta phát triển an toàn. Đến lúc đó chỉ sợ ta còn chưa trả thù được hắn, đã bị hắn đá ra khỏi kt, dù sao chuyện giữa ta và Cát Linh Linh đã bị phát giác, Đỗ Đại Duy không lẽ gì có thể tha thứ cho ta, thế nên sau khi đại công cáo thành sau, kẻ đầu tiên bị đuổi đi khẳng định chỉ có thể là ta.

Không được, xem ra ta còn phải tìm một tám khiên chống đỡ, tám khiên này nên tìm ai đây? Ta suy nghĩ cả buổi, cuối cùng cũng chọn được một người, người này chính là La Tất.

Không có người trời sinh nguyện ý làm lão Nhị, làm lão Nhị làm lâu rồi, trong lòng nhất định muốn bò lên làm lão đại. La Tất làm nhân vật số hai tại kt trọn vẹn mười một năm rồi, với tính cách của hắn, tuyệt không đồng ý đứng sau người khác, trừ phi hắn chưa có một cơ hội chắc chắn. Nếu như ta có thể cho hắn thấy ánh rạng đông này, không hiểu hắn sẽ có cảm tưởng gì? Nghĩ vậy ta nở nụ cười, cười đến rất gian.

Thị trường ngũ cốc nước Mỹ kết thúc phiên đạt mức 849 điểm, điều này có ý nghĩa gì? Nó có nghĩa là ta đã kiếm lời được gần 500 vạn đôla, theo như quy định ta đem có thể nhận được 5000 đôla tiền hoa hồng, tuy không phải rất lớn nhưng lòng tự tin của ta lại được củng cố rất nhiều.

Khi trời rạng sáng, Tiểu Quân vốn đã chìm vào giấc ngủ, nàng một mực co rúc trong ngực ta, nhưng ta quá kích động nên vẫn lay nàng tỉnh dậy báo tin vui. Khi nghe ta nói đã kiếm được 5000 đôla, nàng chỉ lâu bầu trong mơ: “Ta muốn mua váy, còn muốn một cái túi, cái túi vải bạt kia sút chỉ rồi.”

“Đi, ca mua cho ngươi, còn muốn cái gì?” Tay của ta thừa cơ trượt vào ngực Tiểu Quân, tay bắt đầu xoa lên chỗ mềm mại như ngọc.

“Ca, sao ngươi cứ sờ người ta vậy? Ta cũng không phải bạn gái của ngươi.” Tiểu Quân chăm chăm vào tay của ta lớn tiếng hờn dỗi, nàng dứt khoát tỉnh lại.

“Ngươi là tiểu di của ta.” Ta cười xấu xa.

“Coi như là tiểu di ngươi, ngươi cũng không thể sờ loạn nha !” Tiểu Quân lớn tiếng kháng nghị. Thanh âm ôn ền làm ta cảm giác như được uống nước sương sớm.

“Ngươi không nghe nói tiểu di là nửa cái bờ mông tỷ phu sao?” Ta cười to.

“Không rõ là có ý gì.” Tiểu Quân lắc đầu.

“Nói vậy nghĩa là tỷ phu có thể sờ ngực tiểu di.”

Tay của ta tại dùng sức. Bằng sự thông minh của Tiểu Quân, nàng không thể không hiểu những lời này, chỉ là nàng đang giả ngốc, nữ nhân thông minh hiểu được đôi khi phải giả ngốc để nam nhân vui. Tiểu Quân dù còn nhỏ tuổi nhưng cũng có thủ đoạn khiến nam nhân vui vẻ, có thể nói là trời sinh mị cốt. Ta thật sự nhìn không được, cúi đầu xuống ngậm lấy cặp môi đỏ mọng của nàng.

“A..... A..... Có tỷ phu hảo sắc như ngươi, ta thực mê lắm” Tiểu Quân liền tránh khỏi đầu lưỡi của ta khiến ta cụt hứng.

“Hôn một cái được không?” Ta xoa nắn vú Tiểu Quân nhỏ giọng hỏi.

“Hôn cái đầu của ngươi ấy? Chúng ta về nhà đi, trời đã sáng rồi, đợi lát nữa có người tới đó.” Tiểu Quân giận dỗi nhìn ta.

Ta nhìn về phía ngoài cửa sổ, quả nhiên trời đã sáng sủa. Mặc dù cả buổi tối không ngủ, nhưng ta chẳng hề thấy mệt mỏi, ngoại trừ có Tiểu Quân bầu bạn bên cạnh, lại có thể thoả cái kiêu được 5000 đôla càng làm ta hưng phấn. Một đêm thu hoạch vượt qua hai tháng tiền lương, điều này khiến ta càng nảy sinh ham muốn vật chất. Nhìn Tiểu Quân hôn dỗi đáng yêu, nhớ tới Đái Tân Ni mềm mại yếu đuối, ta muốn kiểm soát nhiều, thật nhiều tiền để hai nàng thật hạnh phúc.

“Tiểu Quân, ngươi thích một cuộc sống thanh bình, hay là cuộc sống muôn màu muôn vẻ?” Ta yêu thương nhìn Tiểu Quân sửa sang lại áo ngủ.

Tiểu Quân bĩu môi: “Nói nhảm, ta đương nhiên thích cuộc sống muôn màu muôn vẻ á! ta thích quần áo hàng hiệu, ăn ở nhà hàng sang trọng, ta còn thích đi du lịch, thích những đỉnh núi phủ tuyết Thụy Sĩ, tháp Eiffel.....”

Tiểu Quân thao thao bất tuyệt mô tả giấc mộng của nàng cho ta biết, phát hiện ta cười tủm tỉm nhìn nàng, nàng chợt dạ không nói thêm gì đi nữa. Đột nhiên nhân châu xoay động, thầm kín nói: “Bất quá, nếu như ca không khi dễ ta, đối tốt với ta, ta cùng ca và ba mẹ cùng bốn người sống bình thân quan ngày không tệ.”

“Tiểu Quân thật sự chán ghét ca khi dễ ngươi ư?” Ta trong lòng khẽ động, chăm chú hỏi Tiểu Quân.

“Ta..... Ta..... Đương nhiên chán ghét a..... Ai nha, không nói nữa...., chúng ta đi thôi.” Tiểu Quân đột nhiên xấu hổ, nói chuyện ấp a ấp úng. Thấy nụ cười xấu xa trên mặt ta, nàng vội vàng nhảy xuống, lên ra khỏi phòng.

Mặc dù biết Phan Ước là mỹ nhân kế, nhưng ta vẫn bị vẻ đẹp của nàng thuyết phục, vậy một chiếc tắc xi đưa Tiểu Quân về nhà, ta tìm một cái cớ quay lại khách sạn Burton.

Ngay khi ta sắp tiến vào thang máy, từ sau lưng truyền đến tiếng bước chân rất thanh thúy. Ta vừa định quay đầu lại, thanh thúy tiếng bước chân tự im bật mà dừng. Một mỹ nhân tuyệt sắc đã đi tới cùng tiến vào thang máy.

Tại sao là nàng? Nữ nhân có một đôi mắt thanh tịnh sáng ngời, mặt trái xoan, bờ môi hơi mỏng, hai gò má lúm đồng tiền mê chết người, chẳng những đáng người tuyệt mỹ, cách ăn mặc cũng rất ưu nhã, một chiếc áo somi màu trắng, váy tây màu lam xám bó sát người che gối, dưới chân là một chiếc giày cao gót tinh xảo màu trắng. Đặc biệt là nữ nhân này cũng có một suối tóc như mây. Cả người nàng toát ra vẻ đẹp làm cho người ta chỉ cần liếc mắt một lần mà cả đời khó quên, có thể dùng một câu để hình dung là Vũ Dịch Thanh Liên (hoa sen sau mưa).

Người này chính là PR thần bí nhất trong công ty chúng ta, tại kt một năm, số lần ta thấy nàng so với gặp tổng giám đốc còn ít hơn. Nhưng ta đối với nữ nhân này có ấn tượng phi thường sâu sắc, nam nhân đối với tuyệt sắc mỹ nữ luôn khắc sâu ấn tượng. Tiếc nuôi chính là ta chưa từng có cơ hội bắt chuyện với nàng. Trên khuôn mặt hoa nhường nguyệt thẹn luôn treo nụ cười nhàn nhạt hàm súc về kiều sa làm cho nam nhân không dám đến gần. Nàng chính là Đường Y Lâm.

Ở trong kt, mỗi mỹ nữ đều có đặc điểm riêng. Cát Linh Linh đẹp nhất, Đái Tân Ni lãnh ngạo nhất, Trang Mỹ Kỳ nhân duyên tốt nhất, Chương Ngôn Ngôn con mắt lớn nhất, Vương Di đáng người cao nhất, Triệu Hồng Ngọc làm dáng nhất, Phan Ước thanh thuần nhất, La Đồng ôn nhu nhất, Hà Đình Đình kiều ngạo nhất, Quách Vĩnh Nhân hàm súc thú vị nhất, mà Đường Y Lâm lại thần bí nhất. Nàng tuy là PR, nhưng tựa hồ chưa bao giờ nói chuyện với ai, nàng là nhân vật đặc thù nhất trong công ty.

Đường Y Lâm khi nhìn thấy ta liền tỏ vẻ sùng sốt. Ấn nút lên tầng mười, nàng tựa hồ suy nghĩ đã gặp ta ở đâu. Ta cũng sùng sốt một chút, bởi vì ta cũng là đến tầng mười. Hắc hắc, thật trùng hợp.

“Ngươi hình như là người của kt?” Đường Y Lâm nhàn nhạt cười cười với ta.

“Đúng vậy, ngươi hẳn là Đường Y Lâm, đúng không?” Ta cũng thoải mái trả lời. Kỳ thật, ta đối với nữ nhân xinh đẹp gần đây cũng trở nên thành thực hơn. Nếu là lúc trước đối mặt với vẻ đẹp thoát tục của Đường Y Lâm, ta nhất định sẽ biểu hiện thật nhiệt tình, chỉ là bây giờ đã nắm được một số chuyện cơ mật từ Đỗ Đại Duy, ta biết mỹ nhân này cùng mấy ông chủ lớn trong thành phố quan hệ không tầm thường, trách không được trong mắt nàng kt như là một cái siêu thị, muốn tới thì tới muốn đi thì đi. Đối với nữ nhân như vậy, từ đáy lòng ta sinh ra sự kính sợ.

“Ừ.”

Đường Y Lâm dùng giọng mũi nhẹ nhàng lên tiếng, đối với việc ta biết rõ tên của nàng, nàng cũng không cảm thấy kỳ quái. Mặc dù kính sợ Đường Y Lâm, ta vẫn lộ vẻ bình tĩnh, nàng nói chuyện với ta, ta mới lễ phép đáp lại một chút. Nếu như nàng làm bộ không biết ta, ta cũng sẽ không chủ động bắt chuyện với nàng.

“Ta..... Ta tới gặp một người bạn.”

Đường Y Lâm muốn giải thích vì sao sáng sớm đã tới khách sạn, dù sao một nữ nhân xuất hiện trong khách sạn rất dễ khiến người khác ngờ vực, huống chi là thời gian rạng sáng? Nhưng giải thích của nàng ngược lại khiến ta cảm thấy “bằng hữu” rất không tầm thường. Vì vậy, ta nhàn nhạt mà “a” một tiếng, cái này nhàn nhạt “a” lại lộ đẳng toát ra ý tứ bài xích, tương đương nói cho nàng biết ta cũng không muốn trò chuyện nhiều.

Đường Y Lâm quả nhiên sắc mặt khê biến, tuy biến hóa rất nhỏ, nhưng ta để ý thấy nụ cười của nàng lập tức biến mất, cơ mặt có chút cứng ngắc. Cũng may nàng phong hoa tuyệt đại, dù là xụ mặt cũng có loại mị lực nhiếp hồn đoạt phách.

Ta cũng không nói thêm gì nữa đợi thang máy đến tầng mười. Lúc bước ra thang máy, Đường Y Lâm phát hiện ta đi theo sau nàng, nàng lại sững sốt một chút, sau đó tiếp tục đi, nhưng ta vẫn đi theo. Nàng dừng dừng nổi giận quay đầu lại, ngữ khí có chút đông cứng hỏi:“Ngươi đang theo dõi ta sao?”

Ta nhún nhún vai:“ Không phải. Ta trở về phòng.”

“Phòng nào?” Đường Y Lâm cảnh giác hỏi.

“1016.” Ta nhàn nhạt nói.

“Cái gì?” Đường Y Lâm kinh ngạc trừng lớn con mắt.

Đứng tại trước phòng số 1026, ta nhìn Đường Y Lâm, mà Đường Y Lâm lại đứng trước phòng 1028 nhìn ta, hai gian phòng vừa vặn mặt đối diện nhau. Ta bắt đầu cảm thấy buồn cười, cái này thực trùng hợp, ta đoán chừng trong phòng 1018 còn có một nam nhân, người đó là nhi tử Trương Tư Cần Trương Đình Nam.

Để chứng minh ta không theo dõi nàng, ta liền tiến vào phòng 1026, sau đó đóng cửa lại liền nhanh chóng dí sát mắt vào quan sát phòng 1018 đối diện. Ngoài cửa, Đường Y Lâm còn không có gõ khai mở 1028 phòng, nàng nhìn gắt gao vào cửa phòng ta, phảng phất biết rõ ta đang nhìn nàng, có lẽ không muốn để ta biết bí mật của nàng, tỏ vẻ khó xê không gõ phòng 1018. Một lát sau, Đường Y Lâm lấy điện thoại ra gọi cho ai đó, nói chuyện xong nàng mới nhấn chuông phòng 1018.

Cửa phòng mở ra, ta vừa định nhìn xem kẻ mở cửa là ai, nhưng đúng lúc này mắt ta lại bị bịt kín. Ngửi hương thơm từ bàn tay mềm mại, bên tai truyền đến tiếng cười thanh thúy động lòng người của Phan Ước:“Nhìn cái gì đó?”

“Bất cóc một đại mỹ nữ, nên ta sợ có người theo dõi ta.” Ta cười thờ dài một hơi.

“A? Vậy có người theo dõi ngươi sao?”

“Có chứ? Rất nhiều.”

“Có đẹp trai hơn ngươi không?”

“Không có.”

“Hi hi, xú mỹ.”

Kéo bàn tay Phan Ước ra, lòng ta chợt hỗn loạn. Phan Ước trên người chỉ mặc nội y, dưới ánh đèn, dáng người trước mắt sau lưng hiện lên rõ ràng, quá khiến người ta phum máu mũi. Ta nhẹ xoay lại ôm nàng, dịu dàng hỏi:“Ngươi không ngủ sao?”

“Không ngủ được.” Phan Ước tựa như con chim nhỏ rúc vào ngực ta.

“Vì sao? Hay là nhớ ta nên không ngủ được?” Ta cười xấu xa.

“Ha ha, không phải, là bên ngoài có người ồn ào khiến ta bị đánh thức. Chắc là uống say nên hò hét kêu to.”

“A? Lại có chuyện vậy sao?”

“Ta còn tưởng rằng..... ngươi không tới.” Phan Ước thầm kín nói.

“Sao lại không đến được? Tiểu Phan của ta xinh đẹp như vậy, ta nghĩ đến ngươi muốn chết.”

“Nghĩ tới ta? Hay là nghĩ tới Linh Linh tỷ !”

“Nói như thế nào vậy? Ta không phải tới rồi sao?”

“Đừng giả vờ, ta biết rõ ngươi thích Linh Linh tỷ, chẳng có nam nhân nào không thích Linh Linh tỷ.”

“Vậy ngươi biết rõ ta thích ngươi sao?” Ta càng ôm chặt Phan Ước hơn. Bộ ngực dán chặt lên người ta, hai tay ta vuốt ve bờ lưng ngọc mềm nhẵn, dọc theo xương sống đi xuống, ta mò tới một cái lỗ khảm, chỉ có bờ mông rất căng mềm nữ nhân, đuôi xương cụt hạ mới có lỗ khảm.

“Không biết. Kỳ thật tối hôm qua không phải ta giả say, nhưng về sau bị các ngươi đánh thức.”

Phan Ước cố gắng giải thích, tựa hồ muốn chứng minh nàng cũng không phải cố ý giả vờ. Nàng chủ động giải thích chính là che dấu, Phan Ước càng giải thích, ta càng không tin.

“Nói như vậy, nhất định ngươi đã thấy ta cùng Linh Linh tỷ ân ái sao?” Ta cười xấu xa, nhin không được hôn nhẹ lên mũi Phàn Ước.

“Không phải ân ái, là.....” Phàn Ước cười yêu kiều.

“Là cái gì?” Ta vội hỏi.

“Phải..... Là cưỡng gian..... Hừ, nếu như bị Đổ quản lý biết thì ngươi thảm rồi.”

“Ta không nói, Linh Linh tỷ không nói, Đổ quản lý làm sao biết được?” Ta làm bộ kinh hoàng.

“Làm sao ngươi biết ta không nói?” Phàn Ước tỏ vẻ giáo hoạt.

“Bởi vì, từ hôm nay ngươi sẽ thích ta, sẽ không nhẫn tâm bán đứng người ngươi thích.”

Ta kéo roi đồ lót Phàn Ước, vắn về nổi lên nàg hai bên trái phải mông thịt, mông thịt rất rắn chắc, rất đàn hồi tay.

“Phi, ta mà thêm thích ngươi.”

Phàn Ước không dám nhìn ta. Mặt nàng bắt đầu đỏ lên, kéo dài đến cổ.

“Ngươi sẽ thích ta.” Ngón tay của ta trượt vào khe mông, khe mông thật chặt, ta căn bản không thể xâm nhập. Nhưng ta có biện pháp, chỉ dùng một ngón tay khẽ xao động, nơi bí hiểm căng cứng lập tức buông ra, ngón tay ta liền trượt đến hậu môn nhẹ nhàng xoa nắn, Phàn Ước cả người nóng rực, eo thon uốn éo .

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Mát xa

“Ta..... Ta không thích ngươi..... A.....”

Phàn Ước càng loạn uốn éo, ta phát hiện, hậu môn cũng ẩm ướt dị thường.

“Chúng ta đánh cuộc đi.” Ngón tay của ta tiếp tục đi xuống, trượt đến nơi thần bí nhất, lỗ nhỏ mất hồn nhất. Tại đây hương mật tràn lan khắp nơi, ngón tay ta tiến vào mép động, một dòng nước ấm áp chảy ra thấm ướt toàn bộ bàn tay ta.

“Vậy ngươi nhất định thua..... A..... U..... U.....”

Ta nhẹ nhàng đặt Phàn Ước lên giường, ôn nhu mở ra hai chân của nàng. Đối phó mỗi loại nữ nhân, ta lại dùng phương pháp khác nhau. Phàn Ước không phải Cát Linh Linh, Phàn Ước là cô gái nhỏ cần sự ôn nhu dịu dàng giống như Tiểu Quân, điều các nàng ưa thích không phải bạo lực, mà là nhu tình. Khi ta yêu thương cảm vào Tiểu Phàn, còn ta nhỏ giọng ní non bên tai nàng:“Tiểu Phàn, ta yêu ngươi, thật sự yêu ngươi.”

Phàn Ước toàn thân kịch liệt run rẩy, hai mắt nhắm nghiền, nhỏ giọng rên hừ nhảm. Nàng một mực thụ động, không có gì phối hợp, trong tiếng thờ dục cho người ta cảm nhận linh hồn nàng như đã thoát ra. Không biết tại sao, ngay khi ta tiến vào cơ thể nàng, trước mắt ta lại hiện lên bóng dáng Tiểu Quân.

Phàn Ước cũng giống như Tiểu Quân, đều là vẻ thanh thuần đáng yêu, núm vú cũng đầy đặn như vậy. Thoáng chốc, ta như lầm tưởng người trước mặt không phải Phàn Ước mà là Tiểu Quân, mỗi nụ cười, mỗi cái nhăn mày của Tiểu Quân đều như xuất hiện trên người Phàn Ước, mà ngay cả tình cảm của với Tiểu Quân cũng đến trên người Phàn Ước. Ta cực kỳ xúc động, còn thịt thô to như mũi khoan xuyên thủng huyết động của Phàn Ước, hoa viên run rẩy thất sắc.

Phàn Ước đột nhiên mở mắt ra, ánh mắt mờ ảo, rất mê ly, tựa hồ đã rơi vào cõi thiên đường, hơi thở dồn dập, nàng nhỏ giọng thúc giục ta:“U..... Dừng..... Mau dừng sức..... Ah.....”

Dừng sức? Không ngờ đến nàng không thưởng thức sự ôn nhu của ta, thế là ta tăng dần lực, còn khẽ cắn lên núm vú.

“U..... U..... A..... Trung Hàn ca, ta..... Ta thích ngươi.....”

Rong gian phòng rất mát, thật ra có chút lạnh, rất thoải mái, nhưng là Phàn Ước đổ mồ hôi đầm đìa cả người. Ta dùng miệng liếm toàn bộ mồ hôi trên người nàng, mỗi chỗ một ít, tựa như mút kem vậy, cả nàch cũng không buông tha.

“U..... Ô.....” Phàn Ước hét to một tiếng, một cổ dòng nước ấm xì ra. Lớn đến từng này, ta đây là lần đầu tiên được nước tiểu tẩy lễ, đột nhiên cũng

không biết nên tiếp tục hay là đình chỉ, Phần Ước thì vẫn đóng chặt mắt. Nước ra rất nhiều, cũng có chút mùi khai. Đợi cho bài tiết xong xuôi, ta nhỏ giọng hỏi: “Tiểu Phần, người trước kia cũng như vậy sao?” Phần Ước không nói gì, chỉ là lắc đầu.

Ta bắt đầu đi lại là buồn cười, đành phải rút dương vật ra. Phần Ước lúc này mới mở mắt ra, đáng thương mà cười cười với ta: “Thực xin lỗi.”

Ta dịu dàng nói: “Không có việc gì, người cứ đi tắm rửa đã, ta gọi nhân viên phục vụ đến đổi ga giường.”

Phần Ước then thùng gật đầu: “Ừ.” Nhưng nàng không có vẻ muốn động dậy, nằm yên lặng trên người ta.

Ta lại hỏi: “Muốn ta ôm người vào phòng tắm không?”

“Ừ.” Phần Ước xấu hổ đỏ hồng mặt.

Ta nở nụ cười, nụ cười mãn nguyện. Kỳ thật Phần Ước mới hai mươi tuổi, nàng vẫn là một tiểu cô nương, vẫn còn chút phân hồn nhiên còn sót lại, cô bé này lại không thấy tâm kế, cũng không có dã tâm, để nàng đến thi triển mỹ nhân kế, ta thực bội phục tâm cơ của Đỗ Đại Duy. Kỳ thật về tính khiết mong manh của nàng có thể sức dả động dã tính nguyên thủy của nam nhân nhất.

Sau khi đặt thân thể mềm mại của Phần Ước vào bồn tắm, ta đứng lên cầm lấy gọi cho quầy phục vụ. Rất nhanh, nhân viên khách sạn đã mang ga giường mới đến. Lúc ra ngoài, tiểu thư phục vụ lại quay đầu hỏi ta: “Ngài là Lý Trung Hàn tiên sinh ư?”

“Người biết ta sao? Đây là lần đầu tiên ta tới đây mà.” Ta có chút giật mình.

“À, vừa rồi phòng 1018 đối diện gian có một vị tiên sinh nhờ ta nói lại với người. Nếu như người có thời gian thì qua đó một chuyến.” Phục vụ tiểu thư chẳng những xinh đẹp, nói chuyện cũng rất êm tai.

“Ta qua đó?” Ta rất nghi hoặc, dấu chấm hỏi đầy đầu.

“Vâng.” Tiểu thư phục vụ gật gật đầu.

“Thế người đó tên là gì?”

“La La Tất.” La Tất là mẫu người phương bắc điển hình, cao một mét tám lăm, mày rậm mắt to, lưng hùm vai gấu, tính cách phóng khoáng. Một màn đấu rượu giữa hắn và Đỗ Đại Duy vẫn còn khắc sâu trong ấn tượng ta, nhưng ta không thể nào nghĩ ra La Tất lại ở phòng số 1028, càng muốn không nghĩ đến Đường Y Lâm là nữ nhân của La Tất.

Lúc ta đến phòng 1018, Đường Y Lâm vừa tắm rửa đi ra ngoài, trên người nàng vén vén mặc một bộ áo bông ngắn ngủn, bắp đùi thon dài bóng loáng lỏa lồ hiện ra, bên trong khăng định không mặc gì, bởi vì hình dáng một số bộ vị đã phi thường rõ ràng. Trong lúc đi đi lại lại, nhũ phong đầy đặn ba đào mãnh liệt. Trông thấy ta, Đường Y Lâm nháy nháy mắt với ta khiến ta suyết chút nữa đứng không vững, cơn thịt vốn đã mềm nhũn sau trận chiến, trong giây lát lại bị đánh thức.

“Tiểu Lâm, người người vừa gặp lúc này là hắn ư?” La Tất vỗ vỗ bờ vai của ta hỏi Đường Y Lâm. Đường Y Lâm gật gật đầu.

“Hắn là Lý Trung Hàn, là một nhà phân tích rất có triển vọng của chúng ta, tương lai là trụ cột của kt. Ha ha, thật sự là tuổi trẻ tài cao.” La Tất khen.

“Vậy sao?”

Đường Y Lâm nhỏ giọng cười khê, nàng lông mày nhướn lên, mang một vẻ đẹp cổ điển, nụ cười này như trăm hoa nở rộ khiến ta sợ hãi thán phục.

“La tổng quá khen, tương lai kt nhất định phải dựa vào La tổng, La tổng mới là người làm đại sự. Trung Hàn tôi chỉ mong có cơ hội đi theo ngài, đó chính là phúc phận của ta rồi.”

“Ha ha ! Khách khí, khách khí, Tiểu Lâm uống hai chén nào.” La Tất cười to.

Đường Y Lâm vũ mị mà “ừ” một tiếng, quay người thu xếp, lưu lại cho ta một bóng lưng xinh đẹp.

“La tổng, ngài đừng khách khí như vậy, tôi sao dám nhận.” Ta thụ sủng nhược kinh. Bình thường ta chính là mong pha trà cho La Tất cũng chưa chắc có cơ hội, nhưng hôm nay lại có thể để nữ nhân của hắn pha trà cho ta, thật làm ta khó có thể thừa nhận.

“Đừng khách khí, hôm trước tại quán bar ta đã muốn cùng người uống mấy chén, không thể tưởng được lại để Đỗ mập mạp kích nộ, nhất mắc mưu hấn. Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, xem ta lần sau xử người thế nào?” La Tất giọng căm hận nói.

Hắc hắc, trong lòng ta cười gượng hai tiếng. Nếu La Tất người không nhìn chăm chăm vào lão bà người ta, Đỗ Đại Duy lại tìm người liều mạng sao? Nhưng trong nghĩ vậy nhưng vẫn luôn miệng phụ họa: “Ta nghe mọi người nói, ngày đó đấu rượu hoàn toàn là tiện nghi cho Đỗ Đại Duy, nhưng La tổng khí thế ngất trời, không thêm để ý, thật sự là một nam nhân chân chính. Tôi chính là bội phục nam nhân như La tổng vậy.”

La Tất được ta thôi phòng nên cực kỳ vui mừng, nở nụ cười toét đến mang tai: “Ha ha, Trung Hàn lão đệ nói không sai. Đến đây, hai anh em chúng cũng nói chuyện. Ta vừa vận ta có chuyện muốn nhờ người một chút. vốn định đi tìm người, không ngờ lại gặp người ở đây, thật là cơ duyên xảo hợp a.”

Ta nghe xong cực kỳ vui vẻ, ta cũng đang muốn tìm hấn nương nhờ, không ngờ chính hấn nói ra. Xem ra, đúng là ý trời thật.

“Được, xin mời La tổng nhận xét công tác của ta.”

“Ha ha, Trung Hàn lão đệ đừng khiêm nhường.” La Tất cười nói.

“Nên phải thế, nên phải thế.”

Ta ngồi ngay ngắn trên mặt ghế, nhưng trông mắt đảo loạn lại chạm phải lúc Đường Y Lâm bung nước lên, thân thể hơi nghiêng một cái, xuân quang hoàn toàn lộ ra, đôi bầu vú to tuyết trắng thật sinh động trước mắt ta. Ta vội vàng dời ánh mắt đi, cả quá trình rất ngắn, chỉ hai, ba giây đồng hồ nhưng ta biết La Tất đã phát hiện ánh mắt không thành thật của ta thân, bởi vì hấn luôn nhìn chăm chăm vào ta. Ta đột nhiên cảm thấy sợ hãi, trên mặt nóng lên, vội vã nhấp ngụm trà.

“Trà còn nóng lắm, Trung Hàn lão đệ đừng vội, nào, đặt xuống đã.” La Tất chu đáo khéo đưa đẩy, phát hiện vẻ xấu hổ của ta, rất nhanh chuyển qua: “Đúng rồi, Trung Hàn lão đệ, ta có quấy rầy chuyện người cùng mỹ nhân không?”

Ta âm thầm buồn cười, thầm nghĩ đương nhiên quấy rầy rồi, nhưng ngoài miệng vẫn nói: “Không có, tối hôm qua tôi ở công ty cả buổi, sau khi làm việc xong đã rạng sáng, cũng không muốn quấy rầy tiểu di của ta nên tối đây nghỉ ngơi một lúc. Ha ha, vừa rồi phát hiện ga giường hơi bẩn nên kêu phục vụ đến đổi. Thật không nghĩ quấy rầy lấy La tổng, thật sự là xin lỗi.”

“Không có việc gì, tối hôm qua cùng Tào Gia Dũng uống rượu hơi quá mức, nên đến đây cho tỉnh rượu. Ha ha, không thể tưởng được lại đối diện phòng Trung Hàn lão đệ, thật là xảo hợp. Lúc nói chuyện với Tào Gia Dũng, ta còn nhắc đến Trung Hàn lão đệ. Người cứ nghỉ ngơi, buổi tối ta giới thiệu người với Tào Gia Dũng, hấn chính là đại cô đồng của kt đó.”

Đường Y Lâm ở bên liếc mắt với ta cười hỏi: “Cũng không biết tiểu di của người có xinh đẹp hay không vậy? Cô nam quả nữ sống cùng một phòng, lửa gần rơm lâu ngày cũng bén đó.”

“Ha ha.....” La Tất nghe Đường Y Lâm nói như vậy lập tức cười to, cũng phụ họa theo: “Ừ, có khả năng đó, tiểu di của hấn là tiểu mỹ nữ đó.”

Ta nghiêm trang mà trả lời: “Tiểu di của ta so với Đường tiểu thư khăng định kém xa, nàg nếu có một nửa vẻ đẹp của Đường tiểu thư, ta cũng sẽ không đến khách sạn thuê phòng.”

Đường Y Lâm nghe ta ca ngợi, cũng cười rộ lên: “Ừ, có đạo lý, xem ra người cùng tiểu di không có làm loạn. Không giống một số người, mặc kệ tiểu di, đi cà còn có đồng sự đều không buông tha, thật xấu.”

“Tiểu Lâm, người nói ai đó?”

La Tất mặt trầm xuống, hướng Đường Y Lâm ngoác: “Đến đây, ngồi bên cạnh ta, lời nói rõ ràng coi.”

Đường Y Lâm không ngừng cười nhõng nhẽo, không hề kiêng kị đi đến bên người La Tất, mông đẹp nhấc lên ngồi xuống trong ngực La Tất, dịu dàng ngoan ngoãn như con mèo nhỏ. Chỉ là áo nàg quá ngắn, thời điểm đứng lên không thể che khuất bờ mông, hai chân khuất lên, không biết cố ý hay vô ý mà lộ toàn bộ cảnh xuân, thậm chí thấy được một vùng rừng rậm.

Trời ạ, ta lập tức cứng ngắc, cứng rần đến lợi hại. Trong lòng càng thêm hâm mộ sự phong lưu của La Tất, tìm đến đại mỹ nữ công ty của chúng ta để giải rượu, cũng không biết cái phương pháp này dùng được không?

Ngoài sự hâm mộ, ta cũng cấp tốc nhận ra cuộc tranh đấu quyền lực tại kt đã không còn là song hùng tranh phách, mà tạo thành thế chân vạc. La Tất quả nhiên không cam lòng đứng phía sau, lần này tại đại hội cô đồng, hấn nhất định có mưu đồ, hơn nữa mưu đồ không nhỏ.

Ta đoán chừng sau lần đại hội cô đồng này, cao tầng công ty sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất. Ta chỉ hi vọng mình có thể tránh đi khỏi vùng nước đục này, bảo toàn công việc của mình. Nhưng muốn bảo trì trung lập, qua sông không ướt chân tuyệt không có khả năng, hiện tại điều cần phải làm là chọn được lão bản, đứng vững đội ngũ, trong thời khắc sóng gió tìm ích lợi cho mình.

Thấy ta có vẻ thất thần, La Tất đột nhiên cả giận nói: “Trung Hàn lão đệ, người có cống hiến lớn cho kt, nhưng đến giờ còn không được đãi ngộ xứng hoàng, quả thật không công bình. Ta có một căn hộ tại Nguyên cảnh hoa viên, không lớn lắm, khoảng 130 m2, bên trong đồ dùng đầy đủ. Nếu như Trung Hàn lão đệ thấy không tệ, người cùng tiểu di có thể đến ở, tiểu di người dù sao cũng là nữ nhân, ở cùng một phòng với người cũng không tiện lắm, đúng không?”

“Món quà lớn quá, tôi làm sao dám nhận của La tổng, chờ một thời gian nữa ta sẽ tìm một căn phòng mới. Về phần hảo ý của La tổng, tôi rất cảm ơn.” Ta kinh hãi, nguyên cảnh hoa viên? Đây chính là khu dân cư cao số một số hai trong thành phố, giá tiền đều dùng đôla Mỹ để tính. Mà La Tất còn bảo cho ta căn phòng 130 m2, cái này cũng có thể tính là không lớn sao?

“Không lớn, không lớn, người cũng đừng khách khí với ta, ha ha.” La Tất cười to. Ngạn ngữ có câu vô công bất thụ lộc. Nhưng đồ vật trước mắt quá hấp dẫn, ta làm sao có thể không động tâm?

Nói thật, ta động tâm, có thể có được chính mình một bộ phòng ở, có thể để cho Tiểu Quân thỏa mãn, đây là một trong những giấc mộng của ta. Bất quá ta rất rõ ràng, La Tất không phải bởi vì đồng tình với ta mà đưa nhân tình như vậy lớn, hấn nhất định có việc nhờ ta.

“Thật sự không cần. Cảm ơn La tổng, cũng không phải ta khách khí, chỉ mong có thể cống hiến sức lực cho La tổng ta mới có thể tiếp nhận ân huệ của ngài. Hôm nay La tổng cho ta tới tâm sự, nhất định là có chuyện cần nhắc nhở.” Ta dứt khoát nói rõ .

“Ha ha, Trung Hàn lão đệ quả nhiên là một nhân tài, xem ra ta La Tất không có tìm nhầm người. Tốt, có người như lời này là đủ rồi. Căn phòng kia ta thay người giữ lại, về phần có chuyện gì thương lượng , buổi tối hôm nay ta cùng Tào Gia Dũng mời người một bữa cơm, trong bữa tiệc chúng ta lại nói chuyện, có một số việc cũng không thể để cho đàn bà nghe được.” La Tất nói xong nhìn Đường Y Lâm trong ngực.

“Không nghe thì không nghe, nói cái gì đàn bà, đàn bà . Thật là thô lỗ, hừ.”

Đường Y Lâm phát tác tính tình cũng như con mèo nhỏ, nàng đứng lên đi vào phòng ngủ.

“Ha ha. La tổng, vậy thì không phiền người nghỉ ngơi, ta về phòng trước đã.” Đường Y Lâm mị lực sắc bén như vậy, ta đã chịu không được. Vội vàng muốn trở lại gian phòng cùng Phan Ước mây mưa một chút, lại thêm Đường Y Lâm, La Tất hai người lớn mật làm càn, coi ta như không tồn tại khiến ta rất xấu hổ, vội vàng đứng lên cáo từ.

“Đi nhanh như vậy làm gì?”

La Tất đột nhiên mặt mày cười nói:“Trước mắt có chuyện cần Trung Hàn lão đệ hỗ trợ.”

Ta sững sờ một chút, liên tục gật đầu:“La tổng đừng khách khí, có gì phân phó xin mời nói.”

“Ha ha, Tiểu Lâm vừa rồi kêu eo bị mỏi, muốn ta xoa bóp cho nàng, nhưng ta cản trở về công ty ngay bây giờ. Cho nên, muốn phiền toái Trung Hàn lão đệ .” La Tất bộ dạng nghiêm trang

“A?” Ta sững sờ, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Như thế nào? Chuyện này Trung Hàn lão đệ không muốn giúp sao?” La Tất hỏi.

“Ách..... Cái này..... La tổng, ngài nói đùa sao?” Ta giật mình nhìn lại La Tất.

“Đương nhiên không phải nói đùa, buổi tối Tiểu Lâm còn ăn cơm với chúng ta, eo không thoải mái không làm tốt được. Được rồi, ta lập tức phải đi, người vất vả chút nha.”

Nói xong, La Tất cầm lấy bao da trên ghế sa lon đứng lên đi ra khỏi phòng. Ta đột nhiên đứng không vững, ngã ngối trên mặt ghế. Trong phòng, ánh sáng mờ lung, không khí mập mờ tràn ngập khiến người ta như lạc vào cõi mộng. Một thân hình mềm mại uyển chuyển đang mời gọi ta, nàng bỏ một chân ra ngoài, lộ ra bờ mông rất tròn. Ta không cần đến quá gần đã có thể chứng kiến một hoa viên um tùm, cỏ mọc tứ tán, xum xuê hoa lá cảnh. Tim ta đập mỗi lúc một nhanh hơn, huyết dịch dưới háng điên cuồng tụ tập. Liếm láp môi khô ráo, ta chậm rãi đến gần Đường Y Lâm.

“Đường tiểu thư, eo của người không thoải mái sao?” Ta hỏi.

“Ừ.” Đường Y Lâm giọng mũi như nỉ non.

“Có cần ta mát xa giúp không?” Ta dè chừng hỏi lại.

“Ừ.” Vẫn là giọng mũi.

“Ta sợ ta làm không tốt.” Ta vẫn cẩn thận nói ra.

“Ta còn không sợ, người sợ cái gì?” Đường Y Lâm lười biếng trở mình, mười phần mị hoặc liếc nhìn ta. Chiếc áo sơ mi nhỏ không biết vì sao tuột ra, yên lặng chảy xuống, lộ ra một tòa nhũ phong no đủ. Oa, bầu ngực sữa thật xinh đẹp! Ta đột nhiên cảm thấy hít thở không thông.

“Ai nha.”

Đường Y Lâm thét lên kinh hãi, nàng vội vàng vén vạt áo lên nhưng hoàn toàn không như ý, một lần nữa rơi xuống, bạo lộ toàn bộ vùng đồi núi màu mỡ đặt trên giường. Ta thật lo lắng bầu vật đó bị đè bẹp mất.

“Vậy ta tới mát xa giúp cô, nếu cô cảm thấy không được cứ nói.” Ta nhỏ giọng dặn dò.

“Ừ.” Đây là lần đầu tiên ta mát xa thân thể nữ nhân, lúc hai tay chạm vào phần eo Đường Y Lâm, ta thiếu chút nữa mất kiểm soát, âm thầm khinh bỉ định lực của mình.

“Nếu như người không ngại, ta muốn lên giường giúp người, như vậy sẽ dễ dàng hơn.” Ta nhẹ nhàng dụ dỗ tiến tới từng bước.

“Ừ.” Đường Y Lâm giọng mũi từ dưới gối đầu truyền ra.

Ta cởi bỏ giày, nhưng không cởi quần áo. Ta không ngủ ngốc, mặc dù đầu óc rất hỗn loạn, nhưng ta vẫn hiểu được đây là thủ đoạn La Tất lôi kéo ta, vừa đưa nhà, vừa tặng nữ nhân. Xem ra nữ nhân kẻ vẫn là đứng đầu trăm kẻ, chẳng mấy anh hùng có thể toàn mạng qua ải.

Đường Y Lâm eo rất nhuyển, không có một ít thịt thừa, không có một khuyết điểm nhỏ nhất. Nếu như nói cái mỏng nàng là tiểu sơn cốc, vậy thì phần eo tựa như bình nguyên, sơn cốc cùng bình nguyên tạo thành một đường vòng cung hoàn mỹ.

Ta quỳ gối bên mỏng nàng, chậm chạp xoa xương sống cùng các huyết đạo giữa thân, bộ vị này vô luận là nam nhân hay nữ nhân đều rất dễ bị hao tổn. Tay của ta cũng không nhẹ nhàng, bởi vì mát xa cần chút lực đạo. Ta đã từng học tập qua thuật xoa bóp, bởi vì bả vai dương ta thường xuyên bị viêm khớp phạm nên thường có cơ hội khai triển thân thủ. Tối qua ở công ty, ta cũng dùng thủ pháp này đối phó Tiểu Quân khiến tiểu hồ ly ề a gọi bậy, mới một buổi thôi mà bây giờ ta lại có cơ hội dùng trên người một nữ nhân khác. Xem ra có một môn nghề trong người thật sự là trăm lợi không một hại.

Ta thu hồi dục vọng, chuyên tâm mát xa cho Đường Y Lâm. Ta tăng dần phạm vi xoa bóp, không ngừng hướng lên, bàn tay ta không ngừng xoa nắn, so với mấy thợ chuyên nghiệp cũng không khác bao nhiêu, tuy nhiên, ta vẫn không xúc áo của Đường Y Lâm lên.

Mà Đường Y Lâm dưới sự mát xa của ta, lúc đầu thân thể còn có chút căng cứng, nhưng dần dần đã buông lỏng toàn thân, còn nhắm mắt lại tỏ vẻ hưởng thụ, ngẫu nhiên cũng phát ra tiếng rên ri câu hồn đoạt phách, 10 phút sau nàng yên lặng chìm vào giấc ngủ.

Thấy tình cảnh này, ta tranh thủ thời gian đi xuống giường, cầm qua một tấm khăn mỏng che trên người Đường Y Lâm, sau đó rón rén đi ra khỏi phòng. Trở lại phòng 1016, ta ảo não không thôi, Phần Ước đã đi mất, ta rất thất vọng, lại thấy trời đã sáng rõ, bối rối cũng đánh úp lại, ta kéo bức màn lên, coi quần áo ra rồi nằm vật xuống giường.

Lúc này, chuông cửa đột nhiên vang lên. Ta đoán nhất định là Phần Ước trở về, mừng rỡ trong lòng, xoay người ra mở cửa phòng. Vừa mở cửa ra, ta quá bất ngờ. Đứng tại cửa ra vào người không phải Phần Ước, mà lại là Đường Y Lâm. Trên người nàng mặc một chiếc áo mỏng trong suốt, bên trong rõ ràng từng kiện nội, nàng vũ mị nhìn ta tỏ vẻ hồn dôi: “Chân ta cũng hơi đau.”

Ta chấn động, vội vàng kéo nàng vào phòng, nhỏ giọng oán trách: “Người ít nhất cũng phải mặc quần áo tử tế chứ, cứ như vậy ra khỏi phòng bị người thấy thì làm sao bây giờ?”

“Ừ, lần sau sẽ chú ý.” Đường Y Lâm ôn nhu cười cười.

“Lần sau?” Ta ngốc trệ không biết nói gì.

Bởi vì tưởng Phần Ước trở về nên ta chỉ ăn mặc quần đùi, thế nên đành vội vàng kéo Đường Y Lâm vào phòng. Lần nữa trở lại trên giường, tình hình đã xảy ra biến hóa. Phòng tuyến ta vất vả dựng lên ngay khi Đường Y Lâm giờ đùi ngọc lên trong tích tắc sụp đổ ầm ầm.

Đường Y Lâm nằm ngửa trên giường, nàng đem bắp đùi thon dài ngả vào trước mặt ta, giọng điệu i on: “Người mát xa bắp chân giúp ta một chút đi.”

Ta tận lực vừa nâng đùi ngọc ra vừa nói thầm với mình bây giờ có là hang độc rắn rết cũng phải xong. Nhìn chăm chăm vào cặp đùi thon dài, càng xuống dần càng là một mảng trắng tuyết rồi rừng rậm sum xuê, tay ta run rẩy, huyết mạch sôi sục khiến ta cúi đầu xuống, hôn lên bắp chân ngọc quang bạch khiết.

“Ai nha, người làm gì vậy ! Ta..... Ta chỉ cho người xoa bóp thôi.”

Đường Y Lâm giọng dịu dàng kêu lên, thật giống như mời gọi hơn.

“Y Lâm, đừng đùa nữa, tôi đầu hàng.”

Ta như một chú chó nhỏ đáng thương, con mắt háo hức nhìn một khúc xương.

“Cái gì treu chọc người chứ? Người có làm hay không đó?” Đường Y Lâm giả vờ kêu la còn cố khép đùi lại.

Ai ! Ta thờ dài một hơi, cúi nót cái quần lót trên người, lộ ra côn thịt dử tợn, sau đó đánh về phía Đường Y Lâm.

“Ah, người làm cái gì vậy nha, không muốn..... Không nên như vậy.....”

Đường Y Lâm bắt đầu giãy dụa. Nàng rất hiểu cách giãy dụa, bộ vị mấu chốt luôn phơi bày trước mắt, thoát nhìn còn giống câu dẫn hơn. Khi ta bắt lấy bầu vú của nàng, nàng giả mù sa mưa đẩy ta ra, chỉ là chẳng có chút khí lực nào. Ta liền như Thái Sơn đè xuống, nàng bèn mở ra hai chân.

Trời ạ, Đường Y Lâm này quả thực là mị lực đáng sợ, trách không được Đỗ Đại Duy coi nàng là vương bài. Xem nàng qua lại giữa Đỗ Đại Duy và La Tất thành thạo như vậy, cả thị ủy bí thư cũng muốn bao dưỡng nàng, một tiểu bạch kiểm hèn mọn như ta lại há có thể ngăn cản sự công kích phấn hồng này? Nếu như nàng muốn đối phó ta, ta có lẽ đã sớm trở thành nô lệ nàng.

Cặp vú đầy đặn không ngừng biến hình, ta như một con dã thú điên cuồng đang động tình hôn lên mỗi một tác da thịt trên người Đường Y Lâm. Áo sọt bị ta giật xuống, đôi mặt thân thể trần ngập nhục dục, một điểm lý trí còn sót lại cũng tan thành mây khói, ta hiện tại cảm thấy bức thiết cần giao phối.

“A..... Người không thể như vậy..... A..... Người thả ta ra được không? Van cầu người.....”

Đường Y Lâm đột nhiên lật thân một cái, tựa hồ muốn thoát khỏi ma trảo của ta. Chỉ là, một bộ vị trọng yếu khác lại lộ lồ trước mắt ta. Đó là bờ mỏng đẹp nhục cảm mười phần, dưới mỏng đẹp, lộn xộn lông dài vây quanh một đóa hoa, bông hoa thật là non màu hồng phấn, cánh hoa tầng tầng lớp lớp như là mê cung. Trong màn long lanh dâm dịch, đóa hoa này lộ ra vẻ yêu dị độc xà. Trong tiếng “không muốn”, đại nhục bông của ta cắm thẳng vào hoa tâm.

“A.....”

Đường Y Lâm hít sâu một hơi. Nàng đành chỉ giả dựa, lặng yên chờ đợi cơn thịnh của ta hoàn toàn phủ vào âm đạo của nàng, thẳng đến khi cơn thịnh dội lên miệng tử cung thịt, nàng mới run rẩy lay động cái mông.

“A.” Ta lớn tiếng rên rỉ, chưa từng có thoải mái như vậy. Cùng lúc cấp tốc dứt vào, ta cầm lên hai núm vú to thẳng.

“A..... A.....”

Đường Y Lâm lớn tiếng thở dốc rên rỉ. Ta chưa từng nghe qua tiếng rên rỉ vang dội như thế, nàng chẳng có một chút cố kỵ, phảng phất cảm thấy toàn bộ thể giới chỉ có mình nàng. Thấy nàng buông thả như thế, ta cũng bị lây nhiễm, hoàn toàn không có một chút tạp niệm, hoàn toàn vui mình vào hưởng thụ tình ái.

“A..... A.....”

“Ba ba ba..... Ba ba ba.....”

Trong phòng tràn ngập tiếng kèn xung phong, động tác của ta càng thêm hùng hậu có lực.

“Ư..... Ư..... Ở trong..... Trung Hàn, thoải mái không? Cùng ta ân ái thoải mái không? Ư..... Ư.....” Đường Y Lâm đột nhiên lớn tiếng hỏi ta.

“Thoải mái đến chết, nguoi thật là một vụ vật.” Ta hưng phấn mà đáp lại.

“Ta..... Ta muốn nguoi mê luyện ta..... A..... A.....”

“Đúng vậy, ta mê chết ah, cái mông của nguoi thật tròn, thật đẹp.”

“A..... Cái mông của ta nhìn rất đẹp..... Ư..... Ư..... Ta muốn nguoi tiến vào chỗ này.”

Lay động một cái, Đường Y Lâm vươn ngón tay hướng mông đẹp bồi hồi bên cạnh hậu môn, không ngừng xoa dẹt.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Tiểu muội muội, tiểu tử tử

Ta chấn động, không thể tưởng được Đường Y Lâm dám dâng như thế. Xem bộ dạng nàng vuốt ve lỗ đít, huyết mạch ta sôi sục: “Nguoi không sợ đau sao?”

Không phải ta thương hương tiếc ngọc, ta sớm nghe nói qua trò chơi hậu môn, nhưng trong những nữ nhân ta từng kết giao, không có một người nào nguyện ý cùng ta diễn màn này, dần dà, ta đối với trò chơi này đã không còn hy vọng xa vời. Thật không nghĩ tới, Đường Y Lâm chẳng những nguyện ý chơi hậu môn, còn phi thường chủ động. Ta vô cùng kích động không cách nào nói nên lời, trông thấy Đường Y Lâm động tác có chút ngừng trệ, ta lo lắng móng tay nàng làm bị thương hậu môn, tranh thủ thời gian duỗi ra ngón tay thay thế ngón tay nàng, rất ôn nhu vỗ về lỗ đít nàng.

“A a, thật thoải mái..... Thật sự rất thoải mái.....”

Đường Y Lâm toàn thân run rẩy, cái mông của nàng càng vênh cao lên.

Ta hưng phấn mà hỏi: “Thật sự thoải mái sao?” Đường Y Lâm quỳ sấp xuống, bờ mông theo ta ngón tay vỗ về động mà lắc lư trái phải, lớn tiếng rên rỉ: “Thoải mái, rất thoải mái, đừng có ngừng.”

Ta cẩn thận quan sát hậu môn Đường Y Lâm, một chút cũng không buông thả, làn da rất mịn, mặt ngoài rất thô ráp, không có dấu vết thường xuyên sử dụng qua. Trong nội tâm không khỏi kỳ quái, nhìn không được hỏi: “Nguoi trước kia đã thử qua sao?”

Đường Y Lâm thờ hờn hờn trả lời: “Không có, hôm nay ta muốn thử một chút. Bất quá..... Bất quá, ta muốn nguoi thè lưỡi ra liếm.”

“Cái gì? Thè lưỡi ra liếm lỗ đít?” Ta thật sự bị giật mình.

“Ừ, liếm chút đi mà ! Trung Hàn, nhanh thè lưỡi ra liếm đi.” Đường Y Lâm lớn tiếng năn nỉ.

“A?” Ta trợn tròn mắt, cả động tác đút vào cũng đình chỉ. Nhìn hậu môn quý dị, tìm ta đập rộn lên, do dự một lúc, thanh âm câu hồn của Đường Y Lâm vòn quanh tai ta: “Trung Hàn..... Van người, van người đó..... Liếm một chút đi.”

“Một..... Một chút sao?” Ta không chịu được nữ nhân năn nỉ.

“Ừ.”

“Được rồi.” Ta không có lý do cự tuyệt yêu cầu của mỹ nhân. Rút dương vật trơn ướt ra, ghé vào mông nàng, con mắt trừng mắt lớn nhìn cây hoa cúc, do dự một lát, rốt cục lấy hết dũng khí, nhắm mắt lại, hôn xuống bờ mông Đường Y Lâm. Đầu lưỡi lướt qua, ta phát hiện ngoại trừ chút mùi còn chẳng hề có mùi thú nào nên chẳng hề bài xích. Nhìn Đường Y Lâm vẫn chưa thỏa mãn cảm giác, ta khẽ hỏi “Còn muốn liếm nữa không?”

“A, đừng có ngừng, tiếp tục liếm đi..... A, Trung Hàn, người là nam nhân đầu tiên giúp ta liếm đó, ta..... Ta yêu người..... Cầu người, cầu người tiếp tục liếm đi, ta..... Ta về sau tất cả nghe theo người..... Chuyện gì đều nguyện ý làm vì người.”

“Điều gì cũng nguyện ý làm vì ta sao?”

“Ừ, điều gì cũng nguyện ý.”

“Không cho phép lừa gạt ta.”

“Không lừa gạt.”

“Vậy được, kêu một tiếng ông xã xem.”

“A..... Ông xã..... Ông xã.....”

“Muốn ông xã làm cái gì?”

“Muốn ông xã liếm..... Liếm lỗ đít ta.”

Ta nhìn không được bật cười vui vẻ, dứt khoát chuyện tốt làm đến cùng, lần nữa cúi đầu xuống, lè lưỡi càn quét bốn phía quét một lần, sau cùng đầu lưỡi cũng chui vào trong lỗ đít nàng.

“A..... U'..... U'..... Ta thật thoải mái..... Lão công, ta yêu người.....”

Đường Y Lâm bờ mông lắc lư trái phải, pháp phòng không ngừng. Trong miệng ta chảy ra nước bọt theo lỗ đít nàng chảy đến trên mép động, ta dứt khoát cũng liếm xuống.

Không biết hôn bao lâu, đến khi đầu lưỡi của ta run lên, ta mới vươn cơn thịt thô to lên, dưới sự lo lắng thúc giục của Đường Y Lâm, ta cắm vào trong lỗ đít nàng.

“A.....”

Kêu khẽ một tiếng, Đường Y Lâm toàn thân căng lên giống như bị tra tấn.

“Còn muốn tiếp tục không?”

Ta có chút khẩn trương, nhìn cắm vào một cái nhục động nhỏ nhỏ bị cơn thịt thô to của mình cắm vào, ta không khỏi lo lắng. Cái loại cảm giác chặt khít này khiến ta có chút đau đớn, có thể nói rất không thoải mái. Huống chi Đường Y Lâm cũng mặt lộ vẻ mặt thống khổ, ta ngừng lại.

“Động..... Nhanh động, đừng ngừng lại.”

Vượt ngoài dự liệu, Đường Y Lâm dù biểu lộ thống khổ lại tiếp tục hô lớn. Ta chỉ đành tiếp tục, nhưng động tác rất chậm chạp, trong miệng nói thầm: “Thực thụ thái như vậy sao? Đúng là dâm ô.”

Đường Y Lâm lớn tiếng reo lên: “Thật thoải mái. Nhưng nhanh lên, nhanh lên..... U'..... U'.....”

Ta chỉ đành tăng nhanh tốc độ, nhưng như thế nào cũng không cảm thấy lỗ đít so với âm đạo thoải mái hơn. Lỗ đít khêu trương so với thành thịt âm đạo co giãn thật sự kém xa vạn dặm, ngoại trừ một khối cơ hơi mềm mại mở ra bên ngoài, trong lỗ đít trống rỗng, cảm giác cùng thủ dâm cũng không khác lắm.

Nhưng dưới mắt ta dục vọng tăng vọt, cũng không muốn so sánh cái nào thoải mái hơn, ta khí thế hùng hục mãnh liệt động vào, lỗ đít chặt khít bị quy đầu góc cạnh chà xát được đồ búng. Chậm rãi, cơn thịt cũng thích ứng cái chỗ đặc thù này, ta bắt đầu cảm giác được so sánh với cắm vào âm đạo thì lỗ đít cũng có thể mang lại một loại kích thích khác.

“A..... A.....”

Đường Y Lâm lay động so với ta càng dữ dội hơn, cơ thịt không ngừng mài mòn quy đầu ta. Kịch liệt ma sát một lúc, trong lỗ đít nàng bài tiết ra một thứ

màu vàng nâu quái dị chất lỏng, mùi cũng có chút quái dị. Ta thầm kêu lên, trời ạ! Những này không phải phân và nước tiểu chứ?

“Ừ..... Ừ..... Trung Hàn, Trung Hàn..... Nhanh..... Nhanh..... Ôi.....”

Đường Y Lâm thân thể đã buông lỏng lại lần nữa căng cứng, nàng không hề lay động bờ mông nữa mà chờ đợi sự trùng kích của ta. Dương vật của ta vẫn co duỗi tự nhiên như cũ, cơ hồ ra vào thẳng đứng trong lỗ đít.

“Không được..... Ta sắp ra rồi, a.....”

Đường Y Lâm đột nhiên cong người lên. Theo mấy lần trọng kích, nàng hai cái chân nhỏ đã cong lên, gót chân đá vào mông ta. Nàng một lần cuối cùng thét lên, trầm thấp và xa xưa.

Trong phòng tắm hơi nước mờ mờ, ta nằm ngửa trong làn nước ấm tràn đầy, một nữ nhân co rúc ở trong ngực của ta như con mèo nhỏ, bồn tắm rất lớn nhưng nữ nhân trong ngực ôm ta rất chặt. Ta rất muốn nhìn một chút xem thân thể mê người của nàng, nhưng rất đáng tiếc, cái ôm của nàng khiến ta không dám cử động, ánh mắt của ta chỉ có thể lướt qua bờ lưng bóng loáng, thưởng thức đường cong mềm mại.

Trước kia ta nghĩ trên người nữ nhân chỉ có hai địa phương rất dễ gây phản ứng sinh lý, đó là bộ ngực cùng bàn chân. Bất quá từ hôm nay trở đi, ta đã biết mông nữ nhân cũng có phản ứng sinh lý mãnh liệt, loại mới cảm giác này toàn bộ do Đường Y Lâm ban tặng.

“Ta dường như thích người rồi, làm sao bây giờ?” Đường Y Lâm nhỏ giọng hỏi một câu.

“Không thể nào? Chỉ là làm lỗ đít người mà người đã thích ta sao?” Ta không khỏi buồn cười.

“Không tin sao?” Đường Y Lâm dùng móng tay vuốt ngực ta một cái.

“Ta chỉ biết rõ, đã động âm đạo nữ nhân có thể đã động lòng của phụ nữ, ta cũng không nghe qua đã động lỗ đít nữ nhân cũng có thể đã động lòng của phụ nữ.” Ta hít một hơi lạnh.

“Vấn đề là người đã đã động tiểu muội muội của ta, cũng đã động tiểu tỷ tỷ của ta.” Đường Y Lâm cười khê một tiếng.

“Cái gì tiểu muội muội, tiểu tỷ tỷ vậy?” Ta hỏi.

“Đồ ngốc, tiểu muội muội là lỗ l**, tiểu tỷ tỷ lại là lỗ đít.” Đường Y Lâm cười to, cười đến văng bọt nước khắp nơi. Ta nghe mà như tin đồ được chúa Giê-xu giảng kinh vậy, chăm chú vô cùng. Trong ngực Đường Y Lâm ôn nhu như nước, con mắt thuần khiết tràn ngập vui vẻ. Thường nói con mắt là cửa sổ tâm hồn, ta thật khó tưởng tượng nữ nhân có con mắt thuần khiết này lại có thể nói lên hai từ “lỗ l**”, “lỗ đít”, chẳng có chút ngượng ngịu.

“Đáng tiếc người không có đánh động đến kê kê của ta.” Ta xụ mặt xuống.

“Khanh khách..... Không bán có phải rất khó chịu hay không?” Đường Y Lâm giao hoạt nhìn ta, cánh tay nhẹ nhàng bắt lấy dương vật của ta, nhẹ nhàng sáo động.

“Khó chịu chết rồi.” Ta lớn tiếng kháng nghị.

“Vậy sao người không bán?” Đường Y Lâm mập mờ hỏi. Nàng tựa hồ đã có đáp án, nhưng vẫn là hỏi.

“Ta không thói quen xuất trong lỗ đít.” Ta vỗ một cái cặp mông vênh của Đường Y Lâm.

“Vậy người có thể xuất trong tiểu muội muội của ta nha.” Đường Y Lâm khê lườm ta.

“Ta càng không quen như vậy. Lỗ đít người chảy ra nhiều thứ bẩn như vậy, ta sao có thể bỏ vào tiểu muội muội người được?” Xem ra nói tiểu muội muội nhả nhặn rất nhiều.

Đường Y Lâm hai mắt sáng hơn, chẳng những sáng còn mang theo hơi nước. Hơi nước càng ngày càng đậm, nàng thầm kín hỏi ta: “Biết tại sao ta nói thích người không?” Ta không hiểu mà lắc đầu.

“Nếu như người thực xuất ra trong tiểu muội muội ta, ta cũng không trách người, nhưng nhất định sẽ không thích người. Bởi vì, nếu như người làm như vậy, điều đó chứng minh người rất ích kỷ, cũng không quan tâm ta. Nhưng người tình nguyện chịu đựng cũng không muốn làm bẩn tiểu muội muội ta, ta biết người là người rất quan tâm ta.”

“Ta cũng không tốt như người nói. Ta chỉ là thấy tiểu muội muội người rất đẹp, nghĩ đến về sau muốn thường xuyên dùng, cho nên phải yêu quý một chút.” Ta cười to.

“Cút đi, cái gì gọi là về sau thường xuyên dùng?” Đường Y Lâm hờn dỗi không thôi.

“Không phải thường xuyên dùng là cái gì? Người nói thích ta, chẳng lẽ người không muốn thường xuyên đem tiểu muội muội cho ta mượn?” Ta cười không ngừng.

Đường Y Lâm cắn môi, vô hạn vũ mị nói: “Thường xuyên dùng như thế nào mới đủ? Ít nhất mỗi ngày đều dùng.” Nói xong cười to.

“Hiện tại ta lại muốn dùng.” Ta nhìn chăm chăm vào bầu vú lác lư nuốt nước miếng.

“Ừ, hiện tại ta cho ngươi mượn, bắt quá.....” Đường Y Lâm muốn nói lại dùng.

“Bắt quá cái gì?” Ta hỏi.

“Ta..... Ta còn muốn ngươi tiểu tiểu tỷ tỷ của ta.” Đường Y Lâm chu cái miệng nhỏ nhắn lên.

“Cái gì? Ngươi không cho tiểu tỷ tỷ nghỉ ngơi một chút sao?” Ta chần động.

“Nghỉ ngơi đủ rồi.” Đường Y Lâm cười hi hi nói.

“Trước tiên dùng tiểu muội muội được không nào?” Ta cầu xin.

“Không được, Trung Hàn, van ngươi đó.” Đường Y Lâm vẫn còn làm nũng.

“Ngươi gọi ta là gì?”

“Ông xã, van ngươi đó.....”

“Ai, còn không nâng bờ mông lên sao?” Ta lại thờ dài một hơi.

Đường Y Lâm từ trong bồn tắm đứng lên, trong ánh mắt câu hồn toát ra xuân ý vô biên. Đi xuống bồn tắm lớn, nàng vịn hai tay vào bồn rửa, lộ ra bờ mông cao cao rất tròn.

Ta cũng đứng lên, ta đại nhục bồng dưới háng cũng đứng thẳng dậy. Dán lên bờ mông tròn, ta hung hăng đâm vào.

Ta nấu canh cũng không tệ, ta đã từng biểu diễn cho mấy bằng hữu và đều nhận được lời khen không dứt miệng, nói ta hoàn toàn có thể mở một nhà hàng tốt. Đã đáp ứng nấu canh cho Đái Tân Nị, ta đương nhiên không thể nuốt lời, để nàng ném thử tay nghề của ta càng có thể tăng thêm chỉ số mị lực mình ta. Ngắm lại bộ dạng Đái Tân Nị triu mến cử động cái thìa, lòng ta tràn đầy hạnh phúc. Sau khi ra khỏi khách sạn, ta cũng không trở về công ty, mà là trực tiếp đi siêu thị mua nguyên liệu nấu ăn.

“Oa, thơm quá a! Ca thật tốt, không đi làm mà chạy về nấu canh cho ta sao? Thật cảm ơn ngươi”

Tiểu Quân từ mùi hương trong bếp ngửi thấy vị ngon của thức ăn, liền xán đến gần. “Biết ca tốt với ngươi chưa?”

Ta nhìn không được sờ lên Quân Tiểu tóc, không có bím tóc sừng dê, mái tóc nàng như làn suối mát buông xuôi đẹp không chê vào đâu được.

“Hừ, vì ta sao?” Tiểu Quân đột nhiên sa sầm nét mặt, nàng cười lạnh một tiếng: “Đừng tưởng là ta không biết, ngươi là nấu cho Tân Ny tỷ chứ gì.”

“Là Tân Ny nói cho ngươi sao?” Ta cũng sờ.

“Không tệ, nếu không phải Tân Ny tỷ nói cho ta biết, chứ không làm sao biết hôm nay có súp uống? Nghĩ tới lúc ở nhà, mẹ hai ngày lại nấu cho ta uống một lần, hiện tại ta muốn ăn canh do ngươi nấu.” Tiểu Quân oán hận chẹp miệng.

“Ha ha.” Ta cười to, ta chẳng những thấy mùi hương súp, còn thấy một mùi dấm chua.

“Cười cái đầu của ngươi đó? Không cho cười.” Tiểu Quân đỏ mặt lên.

“Ai!” Ta cố ý thờ dài một hơi hỏi: “Tiểu Quân, biết bát súp này dùng cái gì để nấu không?”

“Dùng cái gì nấu đầu có liên quan tới ta? Cũng không phải cho ta, ta cũng không muốn uống, hôm nay ta ăn mì tôm, hừ.” Tiểu Quân càng nói càng giận.

Ta vừa cười, vừa dỗ Tiểu Quân: “Bát súp này trước dùng sườn lợn rán luộc lên một giờ, sau đó lại cho nước cốt vào, lại thêm thịt rắn luộc hơn một giờ, bỏ cạn bã ra, cuối cùng cho thêm ô cốt gà, phối hợp táo đỏ, câu kỷ, hoàng kỳ, đảng sâm một giờ. Công dụng bổ huyết thích hợp nhất nữ nhân tới kinh nguyệt uống. Ngươi nói, cái này súp ca luộc cho ai uống?”

Ta biết rõ Tiểu Quân nguyệt sự đã đến, tối hôm khiến ta nhìn suốt đêm đau lòng muốn chết. Hôm nay nấu nồi súp này có thể nói nhất cử lưỡng tiện, vừa an ủi Đái Tân Nị, lại cho Tiểu Quân bồi bổ thân thể, sao lại không làm?

“Hừ!” Tiểu Quân tuyệt đối không ngốc, nghe ta giải thích như vậy, nàng bắt đầu híp mắt lại. Đây là báo hiệu muốn cười, nhưng nàng vẫn mạnh miệng: “Cả kinh nguyệt của Tân Ny tỷ cũng tính tương, xem ra quan hệ không tầm thường nha.”

“Kinh nguyệt của Tân Ny ta không rõ ràng lắm, ta chỉ biết Tiểu Quân đến kì rồi.” Ta cười vui vẻ trả đũa.

“Hừ! Tạm không so đo với người, ta đi tắm” Tiểu Quân vừa vui vừa thẹn, bụng khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng chạy vội ra, nhanh như chớp chạy vào toilet. Ta đã phát hiện Tiểu Quân muốn thay đổi nội y là viền tơ màu trắng, chẳng lẽ là thử ta đưa cho nàng sao? Ta không khỏi mở cờ trong bụng.

“Phanh.”

Cửa phòng đóng lại, Tiểu Quân liếc nhìn ta, cái nhìn này bao hàm không chỉ là vui sướng, còn bao hàm rất nhiều, rất nhiều.

Ta vui sướng cực kỳ, trong đầu bắt đầu mơ tưởng màn Tiểu Quân mặc đồ lót. Ta một mực suy nghĩ bờ mông Tiểu Quân tròn thế nào? Lòng Tiểu Quân là dày đặc hay thưa thớt? Hết thấy ta đều tràn ngập tò mò, tràn đầy chờ mong.

“Rình.....”

Đột nhiên một tiếng điện thoại cắt đứt dòng suy nghĩ lung tung của ta. Ta lấy điện thoại xem xét, là đồ Đại Duyệt gọi tới.

“Alô, Đồ quản lý có gì dặn dò sao?”

Nhận điện thoại, trong lòng ta hơi bất an, sợ Đồ Đại Duyệt phát hiện trong cà phê có thuốc ngủ, cũng sợ hấn phát hiện ngăn kéo bị ta lật qua.

“Ha ha, Trung Hàn, ở nhà sao? Nghi ngơi tốt chưa?” Trong điện thoại, đồ Đại Duyệt khẩu khí không có gì khác thường. Trong lòng ta được thả lỏng xuống, chỉ là nghi ngờ sự quan tâm khác tâm thường của hấn.

“Vâng, tôi vừa mới dậy thôi.” Ta trả lời.

“Buổi tối ta mời người ăn cơm, lát nữa ta đến nhà người nhé.”

Đồ Đại Duyệt cười to, lần đầu tiên ta nghe thấy hấn vui vẻ như thế, trong lòng khẽ động, thầm nghĩ chắc là do buổi tối hôm qua kiếm lời lớn? Ta buôn bán lời 5000 đôla, lợi nhuận của Đồ Đại Duyệt tuyệt không dừng ở con số này. Nhưng ta không hỏi hấn, hấn cũng không nói cho ta biết, những điều này đều là cơ mật, cũng là quy củ trong ngành.

“A..... Cái này.....”

Ta đột nhiên có chút không biết làm sao, bởi vì buổi tối hôm nay ta đã ước hẹn cùng La Tất, nhưng ta lại không thể cự tuyệt Đồ Đại Duyệt, nhất thời do dự. Nhưng sự do dự của ta lại khiến đồ Đại Duyệt nổi lòng nghi ngờ, hấn hỏi:“Như thế nào? Không tiện sao?”

“Không phải, là vì đêm nay La tổng hẹn tôi nói chuyện rồi.”

Ta không muốn giấu diếm Đồ Đại Duyệt chuyện ước định cùng La Tất, dù sao ta còn chưa rõ ràng Đường Y Lâm là quân bài của ai. Thành thật khai báo cũng tốt, miễn cho Đồ Đại Duyệt nghi kỵ, muốn nghi kỵ dứt khoát để cho Đồ Đại Duyệt nghi kỵ La Tất.

“La Tất? Có chuyện gì?” Đồ Đại Duyệt khẩu khí đã có chút biến hóa.

“Tôi cũng không biết, hấn nói sẽ bàn sau, thế nên tôi phải báo cáo với Đồ quản lý.” Ta thầm cười lạnh.

“Ừ, như vậy cũng tốt. Xem hấn muốn nói chuyện gì với người, xong rồi thì gọi điện cho ta, buổi tối ta sẽ về công ty. Đêm qua người làm không tệ, ta cũng buôn bán lời một chút, hi vọng tối hôm nay chúng ta có thể tiếp tục. Người đừng uống rượu, uống rượu sẽ hỏng việc.” Đồ Đại Duyệt cũng không miễn cưỡng ta, có lẽ hấn biết La Tất sẽ chen một chân vào, dặn dò ta mấy câu rồi hấn cúp điện thoại.

Ta vừa đặt điện thoại xuống, điện thoại lại vang lên, là một số điện thoại lạ hoắc. Ta nhấc được điện thoại:“Alô, ai đó?”

“Người đoán thử coi.” Đầu bên kia truyền đến âm thanh làm cho tim ta đập rộn lên, ta không cần đoán cũng biết là ai.

“Tiểu Lâm, không thể tưởng được là người.” Ngữ khí của ta ôn nhu đến nỗi ngay cả chính mình cũng không tin.

“Không phải ta thì sẽ là ai?” Đường Y Lâm cười cười trong điện thoại.

“Người ở đâu?” Cổ họng của ta có chút khô khan.

“Ta vừa về đến nhà, đột nhiên nhớ người, muốn gọi cho người. Nếu như quấy rầy, cái kia..... Có sao không?” Đường Y Lâm nói rất uyển chuyển dịu dàng, rất đả động lòng ta.

“Không quấy rầy, không quấy rầy.” Ta vội vàng trả lời.

“Cái kia..... Vậy người có nghĩ tới ta không?” Đường Y Lâm vẫn cười.

“Có.” Ta trả lời không chút do dự.

“Ha ha..... Buổi tối La tổng mời người ăn cơm tại nhà hàng dưới khách sạn Tập Bang dưới khách sạn Burton, người đừng quên nha.” Đường Y Lâm nói ngọt như mật đường.

“Không quên, không quên.”

“Ừ, bây giờ tôi gặp nhau tại nhà hàng Tạt Bang. Ta tắm rửa một chút, toàn thân chua chết mất.” Đường Y Lâm lại giận lại oán.

“Được, được, nghỉ ngơi tốt đi.” Ta mãnh liệt gật đầu. Một câu chua chết được khiến hạ thể ta lập tức bành trướng.

“Ừ.” Đường Y Lâm ngọt ngào cười cười, sau đó cúp điện thoại.

Không thể tưởng được Đường Y Lâm ngọt ngào như vậy, ta thầm nghĩ nếu nàng là thật tâm như vậy thì thật là tốt a! Nhưng ta rất rõ ràng, Đường Y Lâm chỉ là một công cụ, một viên đạn bọc đường. Ta không ngừng nhắc nhở chính mình, Đường Y Lâm rất nguy hiểm, có chừng có mực là được rồi, quyết không thể tham luyến sắc đẹp của nàng.

“Rinh.....” Điện thoại lại kêu, là điện thoại từ văn phòng Chu Cửu Đồng, ta có chút sợ hãi. Xem ra trong vòng một đêm, ta đã trở thành hàng hot, chạm tay có thể bùng.

“Chào ngài, tổng giám đốc.” Ta cung kính nói.

“Nghỉ ngơi tốt chứ?” Chu Cửu Đồng thân thiết hỏi ta.

“Vâng, tốt rồi, cảm ơn tổng giám đốc quan tâm.”

“Được, được, được, buổi tối hôm qua người kiểm lời không ít cho công ty, coi như không tệ. Buổi chiều ban giám đốc đã họp, ta đã đề nghị thăng người làm phó quản lý bộ phận đầu tư, mọi người toàn bộ thông qua, chúc mừng người.” Chu Cửu Đồng nói liên tục ba từ tốt, lòng ta cũng nhảy liên ba cái, kinh hi ba cái.

“Cám ơn tổng giám đốc ủng hộ, tôi nhất định cống hiến toàn bộ sức lực vì tổng giám đốc.”

Nói ra những lời này lúc, ta đột nhiên phát hiện mình càng ngày càng dối trá, không có biện pháp, tron xã hội này, mỗi người đều phải sắm cho mình nhiều bộ mặt. Chút ngây thơ, thuần phác trước kia đã không tồn tại, vì sinh tồn, vì đạt được mục đích của mình, ta không thể từ thủ đoạn.

“Không cần cảm ơn, đây là thứ người xứng đáng nhận được. Như vậy đi, buổi tối hôm nay ta cùng ăn cơm với mấy cổ đồng, người không có chuyện gì khác thì tới đây một chút.” Chu Cửu Đồng nói ra.

“Vốn không có chuyện gì, thế nhưng La tổng vừa mời tôi đi ăn cơm, dường như có chuyện trọng yếu gì muốn nói với tôi. Tôi nghe nói còn có một người gọi là Tào Gia Dũng cũng đến, tôi muốn hỏi tổng giám đốc xem có nên cự tuyệt hẳn hay không?”

Ta hít một hơi, cảm giác có chút hơi có lỗi với La Tất, đem hân lên nơi đầu sóng ngọn gió, đoán chừng từ hôm nay về sau, đồ Đại Duy cùng Chu Cửu Đồng nhất định đem hân coi là cái đinh trong mắt.

“La Tất? Ha ha, hân cũng thật là người có ý chí. Trung Hân, người cứ tự quyết định đi, ta không miễn cưỡng người, hắc hắc.”

Chu Cửu Đồng gượng cười hai tiếng, điệu cười khiến ta toàn thân nổi da gà. Ý của hân rất rõ ràng, chính là muốn ta chọn đứng bên nào. Ta đương nhiên là có chỗ chuẩn bị: “Tổng giám đốc, tôi nói cho ngài biết chuyện này để chứng minh lập trường của tôi, tôi tuyệt đối là người của ngài, tôi đối với ngài tuyệt đối không có bất cứ chuyện gì giấu diếm. Bất quá, La tổng nói có chuyện trọng yếu thương lượng cùng tôi, tôi sẽ đi nghe một chút, nếu như là đối tin tức bất lợi với tổng giám đốc, tôi lập tức báo cáo ngài.”

Chu Cửu Đồng nhàn nhạt nói: “Ừ, không tệ, có đảm lược, có ý nghĩ. Tốt, người đi nghe báo cáo một chút xem, ta chờ tin tức của người.”

Phản trần định này của hân khiến ta hơi e ngại, cũng do không không chuẩn bị kĩ. Đồ Đại Duy chỉ là kẻ gian trá, liếc một cái khó có thể nhìn ra, Chu Cửu Đồng thì bất đồng, ta không đoán ra hân muốn cái gì, không đoán ra hân có thủ đoạn gì.

Không nhìn ra địch nhân ra chiêu gì đó mới là điều đáng sợ nhất, may mắn, hân còn không có có phát giác được ta là địch nhân của hân. Hiện tại xem ra, địch nhân lớn nhất của ta là Chu Cửu Đồng.

Một hồi đập cửa nhẹ nhàng truyền đến, tiếng tiếng đập cửa này rất quen thuộc. Ta đi ra mở cửa, một mỹ nhân thướt tha đứng trước mặt ta. Mỹ nhân hôm nay không có trang điểm, nhưng ánh mắt nàng vẫn sáng ngời hữu thần, trên khuôn mặt trái xoan treo nụ cười chứa sự giận hờn, cái mũi xinh xắn quật cường nhếch lên, trên da thịt tuyết trắng là lớp nờ hôi nhàn nhạt, mái tóc dài màu nâu lác màu nâu sau vai, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng oán thán: “Nóng chết mất, cái thời tiết này thật là mắc tôi.”

Nguyên lai là Đái Tân Ni đã đến, nàng vẫn mặc một bộ đồng phục áo somi trắng ngắn tay, váy dài che gối, giày cao gót đen. Có lẽ thời tiết quá nóng, nàng không đi tất chân, lộ ra một đoạn đùi ngọc, trong ngực còn ôm một tập hồ sơ đáng giận chặn trước bộ vị mấu chốt. Trông thấy Đái Tân Ni, ánh mắt ta hơi ẩm ướt, một ngày không thấy như cách ba thu.

“Nhìn cái gì đó? Còn không mời ta vào sao?”

Thấy ta cứ nhìn chằm chằm vào nàng, Đái Tân Ni liếc xéo ta, đi đi lại lại trong phòng nhìn quanh một lát, nàng hỏi: “Biểu muội người đâu?”

Đái Tân Ni là người duy nhất trong kt biết rõ Tiểu Quân là biểu muội ta, cho nên nàng không hoài nghi ta có ý nghĩ không an phận với Tiểu Quân.

“Nàng đang tắm. Mau vào đi.”

Ta tranh thủ thời gian ôm Đái Tân Ni vào gian phòng. Tay chạm vào trên lưng mềm mại, thậm chí có chút ẩm ướt, ta kỳ quái hỏi: “Làm sao mà quần áo đều là mồ hôi vậy?”

“Trên đường kẹt xe ta chỉ đành xuống xe đi bộ. Thời tiết vừa buồn chán vừa nóng, nghe nói hôm nay ba mươi sáu độ.” Đái Tân Ni thờ phỉ phỉ đứng dưới điều hòa, để cho làn gió mát quét qua thân thể của nàng.

“Kẹt xe thì chờ một chút, người vội làm gì chứ?” Ta rất đau lòng mà đưa lên mấy tờ giấy lau.

“Không vội sao được, hôm nay có súp uống, ta muốn..... muốn.....”

Đái Tân Ni tiếp nhận giấy lau nhẹ khuôn mặt, còn cười cười ngọt ngào với ta. Ta lập tức cảm thấy cả phòng bừng sáng, như nắng hạn gặp mưa rào.

“Hôm nay cho người nếm thử tay nghề của ta, hắc hắc.”

Ta hướng theo ánh mắt hi vọng, mong mọi có thể nhận được lời tán dương từ nàng.

“Ừ, thơm quá. Không thể tưởng được đại nam nhân như người còn có thể nấu canh, xem ra phải kính trọng người thêm vài phần mới được..... Hi hi.....” Đái Tân Ni nhướn mũi hít vào mấy hơi, lớn tiếng khen.

“Nói như vậy, trước kia người không nhìn ta chút nào sao?” Ta lẩn thân về phía trước ôm Đái Tân Ni.

“Ai nha, nóng đến chết rồi, rút xa một chút.” Đái Tân Ni liên tục đẩy ta ra. Nhưng Ta ở đâu chịu buông tha? Bị nàng đẩy ra lại tiến lên nữa, lại bị đẩy ra lại tiến lên nữa, mặt dày mày dạn mà cuối cùng đem con ngựa mười phần hoang dã này ôm vào trong ngực, còn đưa chiếc khăn vào áo nàng, trong miệng liên tục nói: “Lau mồ hôi nào, lau mồ hôi nào.”

Bàn tay tiến vào trong áo sơ mi nàng hồ bất đầu bối loạn, đầu ngón tay chạm vào cặp vú lớn nặng trĩu, tay ta hơi xiết chặt, không phải lau, mà là nắm, cẩn thận chộp một viên thịt vào trong tay. Nhưng tiếc, tay của ta cũng chỉ có thể nắm hơn nửa, không thể bao trùm nguyên vẹn một bên ngực.

“Người điên à? Để muội người người trông thấy thì làm sao bây giờ?” Đái Tân Ni vừa giãy dụa vừa nhìn chăm chăm vào toilet, toilet ngay bên cạnh, nàng lo lắng Tiểu Quân nghe thấy chúng ta tán tỉnh.

“Không sợ, nàng vừa đi vào, Tiểu Quân tắm rửa đều rất lâu.” Ta mở cúc áo trước ngực Đái Tân Ni, lộ ra bộ ngực tuyết trắng, nhẹ nhàng kéo xuống, ngậm lấy núm vú non mềm.

“Sờ một chút là được rồi.” Đái Tân Ni không ngừng đánh lên bờ vai ta, có lẽ sợ để Tiểu Quân nghe thấy, nàng cũng không dám giãy dụa mạnh, cũng không dám lớn tiếng gọi. Điều này vừa vặn cho ta thời cơ lợi dụng, ta dứt khoát đem cùi bắp bỏ toàn bộ cúc áo, miệng nhồm nhoàm ngậm lên vú lớn.

“Ừ, người muốn sờ, thì..... Đi vào trong phòng đi.....”

Đái Tân Ni thờ hồn hã hồn hễn. Nàng vừa then vừa vội, mắt thấy ta bắt đầu đưa tay vào váy nàng, nàng đành phải thấp giọng năn nỉ.

“Tân Ny, ta muốn người.”

Ta xoa núm vú, con mắt nóng bỏng nhìn chăm chăm vào mắt Đái Tân Ni. Từ trong ánh mắt nàng ta cũng nhìn thấy dục vọng, một loại dục vọng phun trào.

“Không nên ở chỗ này, người muốn, muốn..... Phải coi trọng ta..... A.....” Đái Tân Ni nhỏ giọng hô lên, bởi vì tay ta đã đến tiến gần lên bấp đùi nàng, chỗ đó ẩm áp dễ chịu như một chậu nước ấm.

“Đây chẳng phải là nhà người sao?”

Ta ôm Đái Tân Ni lặn xuống ghế sa lon. Ngón tay không cẩn thận đặt ở trên âm hạch nàng, ta thừa cơ xoa nhẹ một chút.

“Ồi..... Tay người..... Nhanh dừng tay. Bằng không thì... Ta tức giận đó.”

Đái Tân Ni đỏ mặt, trước ngực một mảng tuyết trắng dụ hoặc ánh mắt ta, hai điểm phấn hồng hấp dẫn linh hồn của ta, nàng quở trách làm sao có thể khiến ta nghe theo được? Nó chỉ càng tăng thêm dục hỏa khiến ta không thể vãn hồi, ta hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng, đồng thời kéo quần lót xuống.

“A..... Ừ..... Ừ.....”

Đái Tân Ni luống cuống tay chân ứng phó sự tiến công của ta, nhưng sau khi đầu lưỡi của ta tiến vào miệng của nàng, nàng đã nhiệt tình quấn lấy nó. Ta vừa thôn phệ nàng nước bọt, một bên cùi đồ lót ra.

“Ngươi..... Đừng lộn xộn” Đái Tân Ni đẩy thân thể ta ra, muốn cướp lại quần lót, nhưng hiển nhiên nàng không nhanh bằng ta, đồ lót đã rơi vào trong tay của ta. Nhìn qua bộ phận sinh dục nàng, một mảng lông mềm như nhung, ta cứng ngắt, cứng rắn đến lợi hại.

“Hừ, ngươi chính là như vậy mời ta ăn canh hay sao?”

Đái Tân Ni cắn môi, khuôn mặt đầy xuân ý nhìn ta, hai ngón tay chặn lại xuân quang nơi hạ thể.

“Ta trước tiên cho ngươi uống một loại súp khác.” Ta cười xấu xa nhào tới.

Đái Tân Ni hung hăng kéo lỗ tai ta, nhưng ta chịu đựng đau đớn, eo bụng một cái, côn thịt vừa thô vừa to phá cửa lao vào, đè chặt khít cửa huyết, thẳng đến chỗ sâu trong mật huyết.

“Ư.....” Đái Tân Ni hừ nhẹ một tiếng, thân thể mềm mại chậm rãi buông lỏng. Quy đầu ma sát vài lượt, âm đạo nàng dần bài tiết ra chất nhầy, bài tiết cực nhanh, không thể tưởng tượng được.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Nhà hàng Tạp Bang

Ta khẽ động dậy, trong miệng dịu dàng hỏi:“Hài lòng không?”

Đái Tân Ni đỏ mặt tròn mắt với ta:“Cái gì thoải mái? Ta lại không có yêu cầu ngươi. A..... Nhanh rút ra, Tiểu Quân nghe thấy mất.”

Ta nhẹ hôn bờ môi Đái Tân Ni:“Đồ ngốc, tiến vào làm sao đã có thể rút ngay được? Nhỏ giọng một chút, chấp nhận nha.” Dồn lực vào phần eo, ta tăng biên độ dứt vào.

“Ư..... Ư..... Lần sau ta không đến nhà ngươi nữa..... Ư..... Ư.....”

Đái Tân Ni thờ hồn hèn vận vẹo xương hông, càng uốn éo càng lợi hại, cũng không biết gãy dựa hay là đón ý. Dương vật của ta theo sự uốn éo loạn này mà thiếu chút nữa đã trượt ra khỏi mật huyết.

“Được, lần sau đến nhà của ngươi làm.” Ta cười xấu xa lấy, phía dưới dính sát vào thân thể Đái Tân Ni.

“A..... Chán ghét..... Nhanh lên.”

Lần này Đái Tân Ni không vận vẹo nữa mà phối hợp với ta lay động hông nàng, rất tự nhiên lay động. Nàng một bên nhìn cửa phòng tắm, một bên nhỏ giọng thúc giục:“Nhanh lên, nhanh lên.”

“Uy, có ngươi thúc đẩy như vậy sao?” Ta có chút buồn cười.

“Ai bảo ngươi xăng bậy? Ta thực hận ngươi chết đi được.”

Đái Tân Ni không nhận được liên căn lên vai của ta một miếng.

“Thực hận như vậy sao? To như vậy ngươi còn hận sao?” Ta cười xấu xa.

“Ta cũng không phải hận nó, mà là hận ngươi..... Ư..... Ư.....”

Đái Tân Ni đột nhiên kéo căng thân thể, hai chân hết sức mở ra, khuôn mặt nhỏ nhắn dán bộ ngực ta, hạ giọng dòn dập thờ dốc.

“Yêu ai yêu cả đường đi được không?”

Ta cảm thấy thân thể nàng đã xảy ra biến hóa. Cứ sau mỗi câu tâm tình ta lại không ngừng xay nghiền bộ phận sinh dục nàng, đây là tuyệt chiêu chinh phục nữ nhân của ta.

“Ư..... Ta..... Ta sắp ra rồi.....”

Đái Tân Ni nhỏ giọng hừ nhẹ, sự khó chịu kia thật không cách nào hình dung được, ta đương nhiên dốc hết toàn lực trùng trùng điệp điệp vào một kích. Sau một hồi kịch liệt run rẩy, nàng đã đón nhận lấy toàn bộ tình cảm chân thành, tuy tan tác ngàn dặm, nhưng nàng bị triệt để thân phục trong vui mừng. Thờ dốc một chút, liền nhìn khí lực nhìn ta cũng không có.

Đúng lúc này, tiếng nước trong toilet cũng ngừng, thanh âm yêu kiều của Tiểu Quân từ bên trong truyền ra: “Ta muốn đi ra ngoài.” Ngụ ý là: Các người làm xong chưa vậy?

Đái Tân Ni nghe hiểu ý Tiểu Quân, nàng xấu hổ đánh ta một cái. Có lẽ vừa cao trào chấm dứt, đôi bàn tay trắng như phấn mềm của nàng đã vô lực, ta liền chớp mắt với nàng rồi cất cao giọng: “Ta còn chưa thoải mái, đợi lát nữa com nước xong xuôi, ta đến nhà của người nha.”

Nói xong, ta tranh thủ thời gian đứng lên sửa sang lại quần áo.

Đái Tân Ni không nói gì, nàng vừa cuống quýt cài lại áo sơ mi, vừa oán hận trừng mắt với ta. Là hận ta sao? Ta muốn nàng không bao giờ ngừng hận ta.

Ta luộc súp hương vị rất ngon, hai mỹ nữ lớn nhỏ ăn rất thỏa thuê. Đây là lần đầu tiên Đái Tân Ni tới nhà ta ăn cơm, lần đầu tiên uống bát súp ta nấu, lần đầu tiên ba người cùng nhau ăn cơm, khung cảnh ấm áp hạnh phúc động lòng người. Ta phát hiện thái độ Tiểu Quân đối với Đái Tân Ni đã chuyển biến 180°, trong bữa tiệc, nàng trái một câu Tân Ny tỷ, phải một câu Tân Ny tỷ, nhiệt tình không kiềm. Tựa như cũng như với Cát Linh Linh vậy, thật sự là yêu ghét đều hiện lên mặt, một chút tâm cơ đều không có, đơn thuần như một trang giấy trắng.

“Tân Ny tỷ, ta có một yêu cầu, không biết có nên nói hay không?” Tiểu Quân xoa xoa cái miệng nhỏ nhắn bóng mỡ rồi cất lời.

Đái Tân Ni đang dọn dẹp bàn mỉm cười gật đầu: “Nói đi, đừng khách khí với Tân Ny tỷ.”

“Ta nói nha.” Tiểu Quân lại hỏi một câu.

“Nói nha, ha ha.” Đái Tân Ni dứt khoát dừng tay lại ngồi bên người Tiểu Quân.

“Ta hi vọng Tân Ny tỷ về sau đừng đá ca ca ta, ca ca ta rất thích tỷ.” Tiểu Quân lớn tiếng nói.

Ta dù đang rửa chén, vẫn dựng thẳng lỗ tai nghe ngóng Tiểu Quân và Đái Tân Ny nói chuyện. Tiểu Quân ta nói x ra, sắc mặt ta đại biến, suýt chút nữa để rơi chén bát trong tay, vội vàng quay đầu lại nhìn về mặt hồn nhiên của Tiểu Quân mà không thể nói ra lời.

“Ta đá ca ca muội lúc nào?” Đái Tân Ni vẻ mặt mờ mờ, nàng nhìn Tiểu Quân rồi lại nhìn ta.

“Tỷ xem, ca ca ta viết tên của tỷ lên hơn mười tờ báo nè...”

Tiểu Quân tựa như ảo thuật phù phép ra từ phía sau lấy một chồng báo, trên đó ghi chằng chịt ba chữ “Đái Tân Ni”. Đây là hậu quả trong đoạn thời gian ta mất đi tin tức của nàng mà gian viết lung tung, không thể tưởng được lại để cho Tiểu Quân phát hiện, hiện tại nàng lấy ra khiến ta rất xấu hổ.

“Tiểu Quân, người nói bậy bạ cái gì đó?” Ta vội vàng đã chạy tới đoạt lại chỗ báo đó.

“Đoạt cái gì mà đoạt, đưa ta nhìn xem.”

Đái Tân Ni giật lại trong tay, con mắt hung hăng trừng trừng nhìn ta truy vấn: “Người nói với Tiểu Quân ta đá người sao?”

“Ta..... Ta..... Ôi! Ta đau bụng, phải vào toilet, các người cứ trò chuyện nha.”

Ta đột nhiên ôm bụng, lộ ra bộ dáng thống khổ, không đợi Đái Tân Ni đồng ý, ta nhanh như chớp chạy vào toilet. Đóng cửa lại, ta thật không biết nên khóc hay nên cười, trong lòng thực hận Tiểu Quân đến nghiêng răng nghiêng lợi, giờ nắm đấm lên âm thầm thề, nhất định phải trừng phạt nàng mới được.

“Lý Trung Hàn, người cứ ở bên trong đó từng bao giờ đi ra.” Đái Tân Ni đứng tại toilet trước rống to. Ừ, bây giờ ta đã biết tiếng rống của sư tử Hà Đông là như thế nào rồi.

“Ca, về sau ta không bao giờ tin tưởng người nữa. Tân Ny tỷ đừng nóng giận, ta..... Ta hiểu lầm tỷ rồi. Đừng để ý tới ca ca ta, chúng ta dạo phố đi, ta vừa thấy một chiếc váy hoa rất đẹp.” Tiểu Quân đi theo ồn ào.

Tiểu Quân thậm chí cười trộm không thôi, đừng nhìn Tiểu Quân cũng đi theo ồn ào, kỳ thật nàng đang giải vây cho ta, nàng rất giỏi hoạt. Xem ra biết huynh không ai muội, biết ta không ai bằng Tiểu Quân, với cô muội muội này ta vừa yêu vừa hận.

Hai cái lớn nhỏ mỹ nữ lẻ mề cả buổi rốt cục cũng đi ra ngoài, ta vội vàng từ trong toilet đi ra, như hải tử mắc lỗi, tiếp tục công việc rửa chén bát, thu dọn căn phòng sạch sẽ. Sau đó tắm rửa một lần, thay đổi một bộ quần áo phong cách thể hiện vẻ tuấn tú, cảm giác như muốn cùng người yêu đi chơi.

Nhà hàng Tạt Bang là một gian nhà hàng kiểu Ý, phong cách trang trí rất khác thường. Vừa đúng bảy giờ, ta bước vào cửa hàng. Một bồi bàn đứng tại cửa ra vào lễ phép hỏi ta: “Ngài là Lý Trung Hàn tiên sinh phải không?”

Ta gật đầu: “Đúng vậy.”

“Chào Lý tiên sinh buổi tối, mời ngài vào.”

Bồi bàn mỉm cười chờ ta đi vào nhà hàng, sau đó đặt một tấm biển viết mấy chữ: “Nhà hàng đã hết chỗ, mong quý khách thứ lỗi.”

“Đã hết chỗ sao?” Ta hỏi.

“Đúng vậy. Đêm nay nhà hàng tạp bang đã được bằng hữu của ngài là La tiên sinh bao trọn. Mời đi theo ta.”

Bồi bàn cung kính đưa ta đi vào trong. Giẫm trên tấm thảm dày xa hoa, ta càng cảm thán phong độ của La Tất. Âm nhạc Địa Trung Hải du dương, ngọn đèn nhu hòa cùng với những bức tranh liên tiếp trên tường phảng phất khiến ta cảm thấy như đã đặt chân tới Địa Trung Hải.

“Ha ha, Trung Hàn đã đến rồi à! Đến đây ngồi nào.”

Ta chấn chỉnh tinh thần, từ tiếng cười phá gối tan nhìn lại thấy La Tất đang đứng trước một chiếc bàn mỉm cười bảo ta đi tới, phía sau hắn là một người trung niên khác cao gầy nhả nhận cũng mỉm cười mà xem ta.

Ta mỉm cười bắt tay với La Tất, quay sang trung niên nhân cao gầy, La Tất lớn tiếng giới thiệu: “Vị này là đại cổ đông của kt chúng ta, Tào Gia Dũng.”

“Xin chào ngài, Tào tiên sinh.” Ta có chút khấn trương.

“Chào cậu, Lý Trung Hàn đúng không? Hôm nay Chu Cửu Đồng đề nghị đưa cậu lên làm phó quản lý bộ phận đầu tư, ta đã mong được gặp người tuổi trẻ tài cao như cậu. Ha ha !” Tào Gia Dũng mỉm cười mà đưa qua rảnh tay.

Ta tranh thủ thời gian đưa hai tay lên, cảm kích nắm chặt tay Tào Gia Dũng: “Cám ơn, cám ơn Tào tiên sinh.”

“Đừng gọi là Tào tiên sinh nữa, ta cũng không hơn cậu nhiều lắm, cứ gọi ta Gia Dũng đi.” Tào Gia Dũng cười nói.

“Được, mong được Gia Dũng ca về sau chiếu cố nhiều hơn.”

Ta rất cung kính, cẩn thận quan sát một chút, Tào Gia Dũng này ánh mắt sắc bén, có một cỗ khí chất âm nhu, là loại người miệng nam mô bụng bỏ dao găm. Hắn thoạt nhìn nhiều lắm là 40 tuổi, ở tuổi này mà đã là đại cổ đông kt, thật sự làm cho ta bội phục.

“Đừng nói ta chiếu cố cậu, nói không chừng là cậu chiếu cố ta không chừng. Nào, mời ngồi.”

Tào Gia Dũng rất khách khí chờ ta ngồi xuống hắn mới tọa hạ. Bên cạnh La Tất vẫy tay với bồi bàn mang thức ăn lên, sau mở một lọ Ngũ Lương Dịch trên bàn, cười to: “Ta không quen uống rượu tây. Hôm đó nếu không phải uống Whiskey, Đồ mập mập cũng đừng hòng chuốc say ta. Hôm nay cao hứng, chúng ta tưng uốc quốc tửu như thế nào?”

Tuy là hỏi ta, nhưng hắn đã rót rượu vào trong chén của ta. Uống quốc tửu trong nhà hàng Ý, xem ra cũng chỉ có La Tất mới làm được. Ta vừa buồn cười cũng có chút sợ hãi, vội vàng đứng lên đỡ chai rượu: “Ôi, La tổng, ngài cứ để ta rót.”

“Ài, người khách khí làm gì? Hôm nay chúng ta không phân biệt cấp trên cấp dưới, chỉ có bằng hữu, nào.”

La Tất nói xong đã rót cho ta một bát rượu lớn, cũng đổ đầy cho Tào Gia Dũng cùng chính hắn một bát lớn. Ta đang tự hỏi liệu có cần uống hết một bát Ngũ Lương Dịch này không, La Tất đã đứng lên lớn tiếng nói: “Nào, chúng ta cùng cạn chén cho sự hợp tác.”

Ta kinh hãi, vội vàng đứng lên. “La tổng, tư lượng của tôi không tốt, xin ngài lượng thứ.”

“Không sợ, uống say thì cứ nghỉ ngơi ở đây, sẽ có mỹ nữ giúp người tỉnh rượu, ha ha.” Trong lúc cười to, La Tất giờ chén rượu lên.

Ta nóng mặt lên, cũng biết mỹ nữ mà La Tất nói nhất định là Đường Y Lâm, trong lòng vừa xấu hổ lại kích động, đành phải gio chén rượu lên, nhắm mắt lại mặc kệ mọi việc, đổ cả bát Ngũ Lương Dịch vào bụng.

Đều nói Ngũ Lương Dịch là loại rượu hương thuần khiết, nhưng rót vào trong bụng ta lại như một trận lửa lớn, trong lòng không khỏi âm thầm kêu khổ.

“Ha ha, Trung Hàn lão đệ tư lượng không tệ đó.” La Tất cùng Tào Gia Dũng nhìn nhau cười cười.

“So với La tổng cùng Gia Dũng ca, tư lượng của ta chỉ có thể coi là là newbie thôi, ợ.....”

Ta ợ ra một hơi, thừa dịp còn thanh tỉnh vội vàng nói thêm vào lời hữu ích. Ta biết rõ tư lượng của mình, một bát Ngũ Lương Dịch này đã là cực hạn của ta rồi.

“Trung Hàn lão đệ, tư lượng của người thoạt nhìn không kém lão Tào đâu, nhưng nữ nhân của người so với lão Tào còn lợi hại hơn đó. Ha ha, nếu như ta không đoán sai, Trung Hàn lão đệ đã đem đưa Tiểu Lâm của ta lên giường rồi, phải không nào?” La Tất cười hóm hờ.

“A, La tổng, tôi.. Tôi..”

Ta không dám phủ nhận. Biết rõ phủ nhận cũng vô dụng, cho nên đành phải đỏ mặt tía tai liên tục nói lời xin lỗi.

“Đừng nói xin lỗi, ta cho người biết, La Tất ta chưa bao giờ ép buộc nữ nhân làm chuyện gì. Nếu như Đường Y Lâm không muốn lên giường với người, ta tuyệt không miễn cưỡng nàng, nàng thích người mới đáp ứng người.”

La Tất quay đầu nhìn nhìn Tào Gia Dũng, không ngừng thở dài: “Lão Tào cũng rất thích Đường Y Lâm đó, nhưng Đường Y Lâm không cho hấn một chút cơ hội nào, khiến lão buồn bực chết. Ha ha, lão Tào, người còn kém lắm.”

“Cái lão gia hỏa này, người lại còn vạch trần nỗi đau của ta? Ai, thật đáng tiếc, mỹ nữ xinh đẹp như thế, Tào Gia Dũng ta vậy lại vô duyên với nàng, thật không có thiên lý a.” Tào Gia Dũng nói xong còn ngửa mặt lên trời tỏ vẻ cô đơn.

Ta cực kỳ xấu hổ, may mắn bởi bàn đem đồ ăn lên, mọi người đều tập trung trên mấy món đồ ăn không biết tên này. Ta ăn cơm xong, đối với đồ ăn ngoại quốc cũng không nhiệt liệt lắm, ngược lại luôn nghĩ tới Đường Y Lâm, không hiểu sao nàng còn chưa tới? Chỉ buồn phiền trong ba đại nam nhân ở đây đã có hai người trở thành nhập môn chi tân của Đường Y Lâm, kẻ kia cũng nhớ thương nàng, trong lòng thật ra hi vọng nàng không đến để khỏi cảm thấy chướng mắt.

Đang nghĩ lung tung, một vị nữ nhân ung dung trang nhã đột nhiên xuất hiện trong tầm mắt mọi người, ta kinh hô một tiếng: “Đường Y Lâm.”

La Tất cùng Tào Gia Dũng cũng nhìn thấy Đường Y Lâm, nét mặt của bọn hấn cùng đồng dạng như ta, kinh diễm trước vẻ đẹp không gì sánh được này. Một bộ lễ phục dạ hội màu đen, giản lược nhưng không đơn giản, giày cao gót màu bạc, chói mắt không khoa trương, cổ áo hình chữ V lóa lờ phóng xuất ra dục vọng thần bí, gợi cảm lại không mất mỹ cảm.

“Ồi chúa ơi, thật đẹp.”

Tào Gia Dũng thuộc về kiểu nam nhân nội liễm, nhưng khi Đường Y Lâm xuất hiện thì hấn cũng không kìm được phải nói ra tiếng lòng của mọi người. Âm nhạc Địa Trung Hải rất lãng mạn, rất hữu tình. Một vị mỹ nữ ung dung cao quý bước đi trang nhã, theo từng bước nhạc mà đi tới, đây là cảm giác gì? Ta không cách nào dùng bút mực để hình dung, dù là dùng ngôn ngữ để miêu tả cũng là không thể tả xiết.

Ba nam nhân đều mong rằng nhân trước mắt sẽ đi tới phía mình, nhưng trước mắt có ba người, cuối cùng ai có thể lọt vào mắt xanh của nàng? Câu đó rất nhanh có lời giải.

Đường Y Lâm đi về hướng Tào Gia Dũng, cho Tào Gia Dũng một cái nụ cười ngọt ngào, sau đó nhẹ nhàng chuyển sang bên người La Tất, đuổi ra ngón tay ngọc thon thon phe phẩy bả vai hấn một chút, cuối cùng thả bước đi tới chỗ ta.

Ta như mở cờ trong bụng, hưng phấn độ tràn ngập từng tế bào thần kinh, ta mãnh liệt nuốt một ngụm nước miếng lớn, hốt hoảng đứng lên, rất lịch sự kéo ra cái ghế bên cạnh. Đường Y Lâm cũng nhanh nhẹn ngồi xuống, ánh mắt ta vẫn như cũ không cách nào dời khỏi người nàng.

“Tiểu Lâm, ta có thể hỏi cô một chuyện không?” La Tất trừng mắt nhìn Đường Y Lâm hỏi.

“Hỏi đi.” Đường Y Lâm dịu dàng cười cười.

“Người có thể nói cho ta biết, tại sao người thích Trung Hàn không?”

La Tất bộ dạng rất nghiêm túc, không giống đang cùng Đường Y Lâm diễn kịch. Đường Y Lâm ôn nhu nhìn ta, khẽ cười nói: “Không có rượu, ta sẽ không nói.”

“Bồi, mau đưa một bình Bordeaux chín tám mốt năm lên.” La Tất hướng hét lớn một tiếng với bồi bàn.

Một lọ rượu đỏ tinh mỹ khui ra, chỉ tiếng rỗng to của là La Tất cùng không khí lãng mạn ở đây có chút không hợp nhau. Đường Y Lâm uống rượu cũng rất gọi cảm. Tuy môi nàng hơi mông, nhưng hoàn toàn là loại hình ta thích, ta đối với nữ nhân có bờ môi dày rất phản cảm, bởi vì lúc hôn môi sẽ khiến cho ta có cảm giác liếm thịt heo mập, mà Đường Y Lâm bờ môi lại vừa vặn. Đầu lưỡi của nàng vừa vươn ra, ta liếc có thể thấy rõ chỗ phấn hồng đình hương.

Đường Y Lâm nhẹ nhàng chiếc ly thủy tinh chậm rãi đuổi đầu lưỡi thường thức từng giọt rượu, sau đó khẽ liếc mắt với La Tất: “La tổng, chai này rượu đắt lắm à nha! Người dùng chai này rượu để hỏi ta một vấn đề có đáng giá không?”

“Đáng giá, đương nhiên đáng giá, mau nói đi.” La Tất lòng như lửa đốt, hấn so với Tào Gia Dũng càng muốn biết rõ đáp án hơn.

“Được rồi, ta có thể nói cho các người biết. Bởi vì Lý Trung Hàn lần đầu tiên nhìn thấy ta, hấn rất lãnh đạm. Đó là lần thứ nhất ta gặp một người nam nhân mà người này không động tâm với ta, cho nên ta.....” Đường Y Lâm muốn nói lại thôi, ánh mắt như làn thu ba.

“Cho nên, người đối với hấn sinh ra hứng thú?” La Tất mở to hai mắt nhìn, hấn quả thực không thể tin cái này là lý do. Mà ngay cả ta cũng không tin, nhưng Đường Y Lâm không có vẻ như là qua loa.

“Nữ nhân kỳ thật rất phức tạp, người càng muốn đạt được nữ nhân, nữ nhân sẽ càng cách xa người, khanh khách.....” Đường Y Lâm liên tiếp cười yêu kiều.

“Điều này cũng phải, có lúc nữ nhân cũng rất cần càn quấy.” Tào Gia Dũng ề ề tiếp nhận câu trả lời.

“Ừ, không tệ, ta cũng rất ngoại lệ.”

Đường Y Lâm cười khẽ nhìn quanh, ngửa đầu uống một hớp rượu nhỏ, sau đó vũ mị liếc mắt đưa tình với ta. Ta cố nhìn vào ánh mắt nàng, nhưng cũng không thể phân rõ lời nàng là thật hay giả.

“Xem ra Trung Hàn lão đệ gần đây thật sự là vận may liên tiếp, chức vụ thăng lên ba cấp không nói, cả nữ nhân cực phẩm như thế này cũng chủ động yêu thương nhưng nhớ, thật sự là vận khí đã đến thì có ngăn cũng không được. Nào, Trung Hàn lão đệ, chúng ta cạn thêm chén nữa.”

“Đó cũng là La tổng chiếu cố.” Dưới con mắt soi mói của Đường Y Lâm, ta không khỏi đắc ý mà làm một bát lớn.

Tào Gia Dũng nháy mắt hai cái với La Tất, La Tất hiểu ý liên tục nói: “Trung Hàn lão đệ buổi tối hôm nay bận công việc thì uống ít đi một chút, lát nữa ta còn muốn Trung Hàn lão đệ chỉ điểm một chút. Nghe nói tối hôm qua Trung Hàn lão đệ kiểm lời cho công ty không ít, buổi tối hôm nay ta cũng muốn lĩnh giáo bản lĩnh của cậu. Nếu có điều kiện, ta cùng lão Tào cũng gia nhập, kiểm chác chút đỉnh để mua rượu cho Tiểu Lâm. Đúng không nào? Tiểu Lâm.”

“Cám ơn La tổng.” Đường Y Lâm mập mờ tiếp ánh mắt La Tất.

Ta làm bộ cái gì cũng nhìn không thấy, cũng không muốn trông thấy. Ta biết rõ, nữ nhân như Đường Y Lâm không thể hoàn toàn thuộc về ta, nàng không thuộc về bất kỳ một nam nhân nào, vẻ đẹp của nàng khiến tất cả nam nhân đều mê đắm, chỉ cần nàng nguyện ý, nàng có thể kính dâng thân thể của mình, kính dâng linh hồn của mình. Không thể nói dơ bẩn, rất nhiều nữ nhân so về Đường Y Lâm dơ bẩn hơn nhiều, Đường Y Lâm chỉ như một mỹ nhân ngư dạo chơi nhân gian.

Nhưng ta quả thật bị mỹ nhân ngư này hấp dẫn mãnh liệt. Nhớ tới buổi sáng chơi hậu môn, cả đời ta đều không thể quên được sự sung sướng đó, chỉ bằng phần khoái hoạt này cũng đủ làm cho ta cả đời luôn có hình bóng Đường Y Lâm. Nữ nhân có thể làm cho nam nhân cả đời nhớ kỹ tuyệt không nhiều lắm.

“Có mỹ nhân bên người, tôi nhất định có linh cảm, nhất định có thể sáng tạo kỳ tích.”

Có lẽ dưới tác dụng của rượu, ta nhìn ánh mắt lớn mật của Đường Y Lâm mà trở nên kiên định. Trên mặt Đường Y có chút phức tạp, nàng vũ mị nhìn ta không nói một lời.

“Ha ha, được rồi, hai người các người đừng ở đây liếc mắt đưa tình nữa được không? Buồn nôn chết đi được, lát nữa trở lại phòng các người cứ thoải mái. Này mau ăn ít đồ đi nào! Ài, cái thứ đồ Ý này cũng khó ăn quá.” La Tất vừa ăn vừa cau mày như là nhai nến sáp.

“Đồ ngốc, đây không phải do đồ ăn mà là tâm tình người không tốt, cho nên ăn cái gì cũng cảm thấy khó ăn, ha ha.” Tào Gia Dũng nhìn La Tất cười to.

“Ha ha, nói cũng đúng, chuyện tốt đều bị Trung Hàn chiếm được.” La tổng cũng không che dấu nội tâm thất lạc. Quả nhiên là một nam nhân chân chính, ta lại cảm thấy rất thích tính cách này của La Tất.

Mượn những lời này, ta lấy cơ đứng lên cáo từ: “Thịnh tình của ngài tôi xin nhận, La tổng, tôi xin cáo từ trước, thời gian không còn sớm, tôi còn muốn về công ty nghiên cứu một chút. Ngài như vậy để mắt đến tôi như vậy, tôi cũng không thể qua loa được.”

“Cái gì? Phải đi sao?”

La Tất chấn động, ngây ngốc tại chỗ. Nhưng khi nghe ta giải thích, trong lòng hắn cũng bình thường trở lại.

“Đúng vậy, bằng sự nhiệt tình của ngài, tôi sẽ không để xảy ra sai lầm nào, cùng sáng lập thành tựu với ngài!” Ta mỉm cười nói.

“Cái này..... Bữa cơm hôm nay chính là để chuẩn bị cho Trung Hàn lão đệ, người đi rất đáng tiếc đó.” La Tất cũng đứng lên, hắn xác thực tỏ vẻ đáng tiếc.

“Rượu lúc nào cũng có thể uống, cơm lúc nào cũng có thể ăn, nhưng cơ hội không nhiều lắm, thời gian cũng không nhiều, La tổng sẽ hiểu ý của ta.” Ta nhàn nhạt mà cười nói.

La Tất trở nên nghiêm túc, khẽ nhìn ta rồi gật đầu: “La Tất ta nhất định kết giao bằng hữu như người. Cổ đông đại hội sắp tổ chức, chúng ta xác thực không có nhiều thời gian, nếu người cảm thấy có cơ hội thì cứ gọi điện cho ta, ta cùng lão Tào hôm nay tại 'phòng cho tổng thống' của khách sạn Burton chờ tin tức của cậu.”

“Vậy mong La tổng chờ tin tức của ta.”

Ta đồng loạt bắt tay La Tất cùng Tào Gia Dũng rồi chào tạm biệt, v Đường Y Lâm nhẹ giọng nói: “Ồ căn phòng đó chờ ta.” Đường Y Lâm đang cười, cười rất xinh đẹp.

Ly khai nhà hàng tạp bang, ta thật muốn biết tâm tình La Tất, Tào Gia Dũng, cả Đường Y Lâm nữa, ta đoán, bọn hắn nhất định cảm thấy rất bất đắc dĩ. Hiển nhiên bọn họ muốn khống chế ta, nhưng ta làm sao có thể để họ xoay trong bàn tay được. Sau một lần tính toán hoàn mỹ, ta xác định hôm nay phương hướng đầu tư tập trung vào thị trường dầu thô.

Vuốt vuốt con mắt khô khốc ta mới phát hiện mình đã nhìn vào những con số và đường cong trên màn hình suốt ba giờ, ngoại trừ môi mất cay mũi, đầu cũng có dấu hiệu đau nhức. Tuy nói ta cũng có thiên phú với thị trường giao dịch, nhưng bao nhiêu vất vả trong đó cũng chỉ có mình mới hiểu. Lấy lại bình tĩnh, ta, bấm số La Tất.

“La tổng, 0002 dầu thô, mua vào.” Ta nói chuyện rất kiên định.

“Giá hiện tại bao nhiêu?” La Tất hỏi.

“Ở mức 98.73 đôla, dừng lại khoảng 93.5 đôla.”

“Mua vào bao nhiêu?”

“Vô hạn.”

“Vô hạn? Tin tưởng được không?” La Tất ngừ khí hơi dừng lại, tựa hồ có chút ngoài ý muốn.

“Được.” Ta nắm chắc mười phần đáp lại.

“Được, chuyện bên kia đã xong, vậy phiên Trung Hàn lão đệ tới khách sạn một chuyến.” La Tất suy nghĩ một chút, bình tĩnh nói.

“Được, tôi nhất định sẽ qua.” Ta trầm giọng nói.

“Ta chờ ngươi.” La Tất cũng cũng đáp lại một câu rồi cúp điện thoại.

Ta hít một hơi dài để khôi phục sự xao động trong lòng, ta biết rõ, hôm nay đối với ta, cũng đối với La Tất, đều là một bước ngoặt. Vô luận kết thúc như thế nào, ta đã triệt để cải biến, La Tất cũng triệt để cải biến.

Ta rất hiểu được sự do dự của La Tất, hẳn muốn ngồi lên vị trí tổng giám đốc chỉ có thể thông qua việc thu được cổ phần lớn nhất mới có thể đã toại nguyện. Mà đạt được nhất định phải có vốn liếng cực lớn. Ta khẳng định, La Tất hôm nay nhất định dốc toàn lực đánh cược một lần, bởi vì ngày mai sẽ là cuối tuần, đến thứ hai chính là đại hội cổ đông, cho nên hôm nay đối với La Tất hẳn là một cơ hội khó có được. Chỉ cần có vốn liếng, trên đại hội cổ đông ai ra giá cao nhất thu mua cổ phiếu, người đó có thể lên làm tổng giám đốc. Không có người nào không thích tiền, mọi người vì lợi ích nhất định sẽ cầm cổ phiếu trong tay bán cho người ra mức giá cao nhất, mà người này có thể là La Tất, là Đỗ Đại Duy, mà cũng có thể là Chu Cửu Đồng.

Ta chỉ hi vọng La Tất giành được vị trí tổng giám đốc. Đưa La Tất lên trước đài, đây cũng là một lần mạo hiểm của ta, một canh bạc thực sự. Nếu mạo hiểm thành công, có trời mới biết buổi tối hôm nay ta có thể kiếm được bao nhiêu vốn liếng? Có lẽ trong vòng một đêm mà táng gia bại sản; cũng có lẽ một đêm phát nhanh, vượt lên rất nhiều người, thậm chí tiến vào cao tầng kt.

Ta vô cùng khản trương, tuy đối với phán đoán của mình vẫn tràn ngập tự tin, nhưng tự tin không thể làm cơm ăn, trong thị trường này thì không có chuyện gì không thể phát sinh, bất cứ điều gì cũng có thể xuất hiện.

“Đỗ quản lý, buổi tối hôm nay thị trường có chút hỗn loạn, ta nghĩ không ra phương án tốt nhất, cho nên.....” Ta lại gọi cho Đỗ Đại Duy. Đối với Đỗ Đại Duy, trước mắt ta còn chưa muốn còn phải đưa hắn vào chỗ chết, còn muốn liên hợp với hắn đối phó Chu Cửu Đồng, hôm nay không cho hắn chết, nhưng cũng không thể để cho hắn kiếm lợi.

“Ừ, nếu ngươi đã nói vậy ta cũng không đến công ty. Giao dịch kỳ hạn rất nguy hiểm, nếu không rõ thì đừng liều lĩnh. Dù sao đại hội cổ đông sắp tổ chức, ta cũng không có ý định bán mạng cho lão già Chu Cửu Đồng, chờ ta lên làm tổng giám đốc, chúng ta mới thực sự kiếm bộn tiền. Trung Hàn, ngươi cũng đi thư giãn một chút đi, Tiểu Phàn chờ điện thoại ngươi.”

“Cám ơn Đỗ quản lý, tôi đã biết.” Ta thầm cười lạnh, lại nghĩ tên Đỗ Đại Duy này cũng biết lung lạc lòng người đó chứ, cho người ta dăm ba câu quan tâm để hắn cảm thấy thoải mái. Chỉ là ta biết rõ hết thảy đều là giả dối, bởi vì trong mắt hắn ta còn giá trị lợi dụng.

Cúp điện thoại, ta thở dài một hơi, bởi vì ta chỉ có thể lợi dụng Đỗ Đại Duy không ở công ty để tiến hành kế hoạch mạo hiểm. Kế hoạch này chính là khai ra một số tài khoản giao dịch thuộc về chính mình, sau đó tiến vào hệ thống tiến hành không tuân theo quy định thao tác. Phòng tài vụ nhất định sẽ phát hiện điều này, nhưng ngày mai đúng là cuối tuần, muốn phát hiện được phải chờ tới thứ hai, ta có đầy đủ lòng tin sẽ dọn dẹp được chuyện này trước thứ hai. Lấy rất nhiều cái cớ, ví dụ như thao tác sai lầm, máy tính gây lỗi..... vân vân. Nhưng hết thảy phải có một điều kiện tiên quyết, đó là giao dịch của ta phải kiếm được tiền. Nếu như lỗ vốn, trừ phi ta có thể kịp thời bổ cứu? Bằng không nhẹ thì bị cách chức khai trừ, nặng thì ngồi nhà đá bóc lịch.

Ta đột nhiên cảm thấy không biết nên giải quyết thế nào, không biết ta làm như vậy có đáng giá hay không, ta đã có một phần thu nhập không tệ, nhưng vì Đái Tân Ni, vì nghĩ đến hết thảy mọi thứ, ta phải phấn đấu. Lòng tham tràn ngập từng tế bào trên người ta.

Đương nhiên, ta đã chuẩn bị tâm lý. Tuy ta tham lam nhưng cũng không mù quáng xúc động, hết thảy đều đã được ta lên kế hoạch, hôm nay mọi sự đã sẵn sàng, chỉ thiếu cơ hội. Ta tin tưởng chỉ cần có thể kiếm được tiền thì chẳng kể nào muốn truy cứu, bởi vì tất cả mọi người không hy vọng chuyện đó, nhiều lắm chỉ là nhờ ra chút lợi nhuận mà thôi.

Nghĩ tới đây, ta hưng phấn làm một ly cà phê nóng. Nhiều năm qua, mỗi lần mỗi khi đối mặt một lựa chọn trọng yếu, ta đều nhắm nháp một ly cà phê nồng đậm, lại để cho ý nghĩ của mình rõ ràng hơn. Nhưng đáng tiếc, kéo ngăn kéo ra ta mới phát hiện cà phê đã không có, chỉ có một chiếc quần lót, đây là đồ lót của Đái Tân Ni, bên trên còn có dấu vết loang lổ.

Chứng kiến chiếc đồ lót màu hồng phấn này, ta đột nhiên cảm thấy tất cả mọi khó khăn cùng lo lắng đều không có ý nghĩa.

“Trung Hàn lão đệ, từ lượng của ngươi thoát nhìn không kém lão Tào đâu, nhưng nữ nhân của ngươi so với lão Tào còn lợi hại hơn đó. Ha ha, nếu như ta không đoán sai, Trung Hàn lão đệ đã đem đưa Tiểu Lâm của ta lên giường rồi, phải không nào?” La Tất cười hóm hờ.

“A, La tổng, tôi.. Tôi.”

Ta không dám phủ nhận. Biết rõ phủ nhận cũng vô dụng, cho nên đành phải đỏ mặt tía tai liên tục nói lời xin lỗi.

“Đừng nói xin lỗi, ta cho ngươi biết, La Tất ta chưa bao giờ ép buộc nữ nhân làm chuyện gì. Nếu như Đường Y Lâm không muốn lên giường với ngươi, ta tuyệt không miễn cưỡng nàng, nàng thích ngươi mới đáp ứng ngươi.”

La Tất quay đầu nhìn nhìn Tào Gia Dững, không ngừng thở dài: “Lão Tào cũng rất thích Đường Y Lâm đó, nhưng Đường Y Lâm không cho hấn một chút cơ hội nào, khiến lão buồn bực chết. Ha ha, lão Tào, ngươi còn kém lắm.”

“Cái lão gia hỏa này, ngươi lại còn vạch trần nỗi đau của ta? Ai, thật đáng tiếc, nữ nữ xinh đẹp như thế, Tào Gia Dững ta vậy lại vô duyên với nàng, thật không có thiên lý a.” Tào Gia Dững nói xong còn ngửa mặt lên trời tỏ vẻ cô đơn.

Ta cực kỳ xấu hổ, may mắn bởi bàn đem đồ ăn lên, mọi người đều tập trung trên mấy món đồ ăn không biết tên này. Ta ăn cơm xong, đối với đồ ăn ngoại quốc cũng không nhiệt liệt lắm, ngược lại luôn nghĩ tới Đường Y Lâm, không hiểu sao nàng còn chưa tới? Chỉ buồn phiền trong ba đại nam nhân ở đây đã có hai người trở thành nhập môn chi tân của Đường Y Lâm, kẻ kia cũng nhớ thương nàng, trong lòng thật ra hi vọng nàng không đến để khỏi cảm thấy chướng mắt.

Đang nghĩ lung tung, một vị nữ nhân ung dung trang nhã đột nhiên xuất hiện trong tầm mắt mọi người, ta kinh hô một tiếng: “Đường Y Lâm.”

La Tất cùng Tào Gia Dững cũng nhìn thấy Đường Y Lâm, nét mặt của bọn hấn cùng đồng dạng như ta, kinh diễm trước vẻ đẹp không gì sánh được này. Một bộ lễ phục dạ hội màu đen, giản lược nhưng không đơn giản, giày cao gót màu bạc, chói mắt không khoa trương, cổ áo hình chữ V lộ lộ phóng xuất ra dục vọng thần bí, gợi cảm lại không mất mỹ cảm.

“Ôi chúa ơi, thật đẹp.”

Tào Gia Dững thuộc về kiểu nam nhân nội liễm, nhưng khi Đường Y Lâm xuất hiện thì hấn cũng không kìm được phải nói ra tiếng lòng của mọi người. Âm nhạc Địa Trung Hải rất lãng mạn, rất hữu tình. Một vị mỹ nữ ung dung cao quý bước đi trang nhã, theo từng bước nhạc mà đi tới, đây là cảm giác gì? Ta không cách nào dùng bút mực để hình dung, dù là dùng ngôn ngữ để miêu tả cũng là không thể tả xiết.

Ba nam nhân đều mong rằng nhân trước mắt sẽ đi tới phía mình, nhưng trước mắt có ba người, cuối cùng ai có thể lọt vào mắt xanh của nàng? Câu đó rất nhanh có lời giải.

Đường Y Lâm đi về hướng Tào Gia Dững, cho Tào Gia Dững một cái nụ cười ngọt ngào, sau đó nhẹ nhàng chuyển sang bên người La Tất, duỗi ra ngón tay ngọc thon thon phe phẩy bả vai hấn một chút, cuối cùng thả bước đi tới chỗ ta.

Ta như mở cờ trong bụng, hư vinh cực độ tràn ngập từng tế bào thần kinh, ta mãnh liệt nuốt một ngụm nước miếng lớn, hốt hoảng đứng lên, rất lịch sự kéo ra cái ghế bên cạnh. Đường Y Lâm cũng nhanh nhẹn ngồi xuống, ánh mắt ta vẫn như cũ không cách nào dời khỏi người nàng.

“Tiểu Lâm, ta có thể hỏi cô một chuyện không?” La Tất trừng mắt nhìn Đường Y Lâm hỏi.

“Hỏi đi.” Đường Y Lâm dịu dàng cười cười.

“Ngươi có thể nói cho ta biết, tại sao ngươi thích Trung Hàn không?”

La Tất bộ dạng rất nghiêm túc, không giống đang cùng Đường Y Lâm diễn kịch. Đường Y Lâm ôn nhu nhìn ta, khẽ cười nói: “Không có rượu, ta sẽ không nói.”

“Bồi, mau đưa một bình Bordeaux chín tám mốt năm lên.” La Tất hướng hét lớn một tiếng với bồi bàn.

Một lọ rượu đỏ tinh mỹ khui ra, chỉ tiếng rỗng to của là La Tất cùng không khí lãng mạn ở đây có chút không hợp nhau. Đường Y Lâm uống rượu cũng rất gợi cảm. Tuy môi nàng hơi mỏng, nhưng hoàn toàn là loại hình ta thích, ta đối với nữ nhân có bờ môi dày rất phản cảm, bởi vì lúc hôn môi sẽ khiến cho ta có cảm giác liếm thịt heo mập, mà Đường Y Lâm bờ môi lại vừa vặn. Đầu lưỡi của nàng vừa vươn ra, ta liếc có thể thấy rõ chỗ phấn hồng đình hương.

Đường Y Lâm nhẹ nhàng chiếc ly thủy tinh chậm rãi duỗi đầu lưỡi thường thức từng giọt rượu, sau đó khẽ liếc mắt với La Tất: “La tổng, chai này rượu đắt lắm à nha! Ngươi dùng chai này rượu để hỏi ta một vấn đề có đáng giá không?”

“Đáng giá, đương nhiên đáng giá, mau nói đi.” La Tất lòng như lửa đốt, hấn so với Tào Gia Dững càng muốn biết rõ đáp án hơn.

“Được rồi, ta có thể nói cho các ngươi biết. Bởi vì Lý Trung Hàn lần đầu tiên nhìn thấy ta, hấn rất lạnh nhạt. Đó là lần thứ nhất ta gặp một người nam nhân mà người này không động tâm với ta, cho nên ta.....” Đường Y Lâm muốn nói lại thôi, ánh mắt như làn thu ba.

“Cho nên, ngươi đối với hấn sinh ra hứng thú?” La Tất mở to hai mắt nhìn, hấn quả thực không thể tin cái này là lý do. Mà ngay cả ta cũng không tin, nhưng Đường Y Lâm không có vẻ như là qua loa.

“Nữ nhân kỳ thật rất phức tạp, ngươi càng muốn đạt được nữ nhân, nữ nhân sẽ càng cách xa ngươi, khanh khách.....” Đường Y Lâm liên tiếp cười yêu kiều.

“Điều này cũng phải, có lúc nữ nhân cũng rất cần cần quấy.” Tào Gia Dũng ề ảm tiếp nhận câu trả lời.

“Ừ, không tệ, ta cũng rất ngoại lệ.”

Đường Y Lâm cười khê nhìn quanh, giữa đầu uống một hóp rượu nhỏ, sau đó vũ mị liếc mắt đưa tình với ta. Ta cố nhìn vào ánh mắt nàng, nhưng cũng không thể phân rõ lời nàng là thật hay giả.

“Xem ra Trung Hàn lão đệ gần đây thật sự là vận may liên tiếp, chức vụ thăng liên ba cấp không nói, cả nữ nhân cực phẩm như thế này cũng chủ động yêu thương nhưng nhớ, thật sự là vận khí đã đến thì có ngăn cũng không được. Nào, Trung Hàn lão đệ, chúng ta cạn thêm chén nữa.”

“Đó cũng là La tổng chiêu cố.” Dưới con mắt soi mói của Đường Y Lâm, ta không khỏi đắc ý mà làm một bát lớn.

Tào Gia Dũng nháy mắt hai cái với La Tất, La Tất hiểu ý liên tục nói: “Trung Hàn lão đệ buổi tối hôm nay bận công việc thì uống ít đi một chút, lát nữa ta còn muốn Trung Hàn lão đệ chi điểm một chút. Nghe nói tối hôm qua Trung Hàn lão đệ kiếm lời cho công ty không ít, buổi tối hôm nay ta cũng muốn lĩnh giáo bản lĩnh của cậu. Nếu có điều kiện, ta cùng lão Tào cũng gia nhập, kiểm chác chút đỉnh để mua rượu cho Tiểu Lâm. Đúng không nào? Tiểu Lâm.”

“Cám ơn La tổng.” Đường Y Lâm mập mờ tiếp ánh mắt La Tất.

Ta làm bộ cái gì cũng nhìn không thấy, cũng không muốn trông thấy. Ta biết rõ, nữ nhân như Đường Y Lâm không thể hoàn toàn thuộc về ta, nàng không thuộc về bất kỳ một nam nhân nào, vẻ đẹp của nàng khiến tất cả nam nhân đều mê đắm, chỉ cần nàng nguyện ý, nàng có thể kính dâng thân thể của mình, kính dâng linh hồn của mình. Không thể nói dơ bẩn, rất nhiều nữ nhân so về Đường Y Lâm dơ bẩn hơn nhiều, Đường Y Lâm chỉ như một nữ nhân ngư dạo chơi nhân gian.

Nhưng ta quả thật bị mỹ nhân ngư này hấp dẫn mãnh liệt. Nhớ tới buổi sáng chơi hậu môn, cả đời ta đều không thể quên được sự sung sướng đó, chỉ bằng phần khoái hoạt này cũng đủ làm cho ta cả đời luôn có hình bóng Đường Y Lâm. Nữ nhân có thể làm cho nam nhân cả đời nhớ kỹ tuyệt không nhiều lắm.

“Có mỹ nhân bên người, tôi nhất định có linh cảm, nhất định có thể sáng tạo kỳ tích.”

Có lẽ dưới tác dụng của rượu, ta nhìn ánh mắt lớn mật của Đường Y Lâm mà trở nên kiên định. Trên mặt Đường Y có chút phức tạp, nàng vũ mị nhìn ta không nói một lời.

“Ha ha, được rồi, hai người các người đừng ở đây liếc mắt đưa tình nữa được không? Buồn nôn chết đi được, lát nữa trở lại phòng các người cứ thoải mái. Này mau ăn ít đồ đi nào! Ai, cái thứ đồ Ý này cũng khó ăn quá.” La Tất vừa ăn vừa cau mày như là nhai nền sáp.

“Đồ ngọc, đây không phải do đồ ăn mà là tâm tình người không tốt, cho nên ăn cái gì cũng cảm thấy khó ăn, ha ha.” Tào Gia Dũng nhìn La Tất cười to.

“Ha ha, nói cũng đúng, chuyện tốt đều bị Trung Hàn chiếm được.” La tổng cũng không che dấu nội tâm thất lạc. Quả nhiên là một nam nhân chân chính, ta lại cảm thấy rất thích tính cách này của La Tất.

Mượn những lời này, ta lấy cơ đứng lên cáo từ: “Thịnh tình của ngài tôi xin nhận, La tổng, tôi xin cáo từ trước, thời gian không còn sớm, tôi còn muốn về công ty nghiên cứu một chút. Ngài như vậy để mắt đến tôi như vậy, tôi cũng không thể qua loa được.”

“Cái gì? Phải đi sao?”

La Tất chân động, ngậy ngốc tại chỗ. Nhưng khi nghe ta giải thích, trong lòng hẳn cũng bình thường trở lại.

“Đúng vậy, bằng sự nhiệt tình của ngài, tôi sẽ không để xảy ra sai lầm nào, cùng sáng lập thành tựu với ngài?” Ta mỉm cười nói.

“Cái này..... Bữa cơm hôm nay chính là để chuẩn bị cho Trung Hàn lão đệ, người đi rất đáng tiếc đó.” La Tất cũng đứng lên, hẳn xác thực tỏ vẻ đáng tiếc.

“Rượu lúc nào cũng có thể uống, cơm lúc nào cũng có thể ăn, nhưng cơ hội không nhiều lắm, thời gian cũng không nhiều, La tổng sẽ hiểu ý của ta.” Ta nhàn nhạt mà cười nói.

La Tất trở nên nghiêm túc, khê nhìn ta rồi gật đầu: “La Tất ta nhất định kết giao bằng hữu như người. Cổ đông đại hội sắp tổ chức, chúng ta xác thực không có nhiều thời gian, nếu người cảm thấy có cơ hội thì cứ gọi điện cho ta, ta cùng lão Tào hôm nay tại 'phòng cho tổng thống' của khách sạn Burton chờ tin tức của cậu.”

“Vậy mong La tổng chờ tin tức của ta.”

Ta đồng loạt bắt tay La Tất cùng Tào Gia Dũng rồi chào tạm biệt, v Đường Y Lâm nhẹ giọng nói: “Ồ căn phòng đó chờ ta.” Đường Y Lâm đang cười, cười rất xinh đẹp.

Ly khai nhà hàng tạp bang, ta thật muốn biết tâm tình La Tất, Tào Gia Dũng, cả Đường Y Lâm nữa, ta đoán, bọn hắn nhất định cảm thấy rất bất đắc dĩ. Hiên nhiên bọn họ muốn khống chế ta, nhưng ta làm sao có thể để họ xoay trong bàn tay được. Sau một lần tính toán hoàn mỹ, ta xác định hôm nay

phương hướng đầu tư tập trung vào thị trường dầu thô.

Vuốt vuốt con mắt khô khốc ta mới phát hiện mình đã nhìn vào những con số và đường cong trên màn hình suốt ba giờ, ngoại trừ môi mắt cay mũi, đầu cũng có dấu hiệu đau nhức. Tuy nói ta cũng có thiên phú với thị trường giao dịch, nhưng bao nhiêu vất vả trong đó cũng chỉ có mình mới hiểu. Lấy lại bình tĩnh, ta, bấm số La Tắt.

“La tổng, 0002 dầu thô, mua vào.” Ta nói chuyện rất kiên định.

“Giá hiện tại bao nhiêu?” La Tắt hỏi.

“Ở mức 98.73 đôla, dừng lại khoảng 93.5 đôla.”

“Mua vào bao nhiêu?”

“Vô hạn.”

“Vô hạn? Tin tưởng được không?” La Tắt ngừ khí hơi dừng lại, tựa hồ có chút ngoài ý muốn.

“Được.” Ta nắm chắc mười phần đáp lại.

“Được, chuyện bên kia đã xong, vậy phiên Trung Hàn lão đệ tới khách sạn một chuyến.” La Tắt suy nghĩ một chút, bình tĩnh nói.

“Được, tôi nhất định sẽ qua.” Ta trầm giọng nói.

“Ta chờ ngươi.” La Tắt cũng cũng đáp lại một câu rồi cúp điện thoại.

Ta hít một hơi dài để khôi phục sự xao động trong lòng, ta biết rõ, hôm nay đối với ta, cũng đối với La Tắt, đều là một bước ngoặt. Vô luận kết thúc như thế nào, ta đã triệt để cải biến, La Tắt cũng triệt để cải biến.

Ta rất hiểu được sự do dự của La Tắt, hẳn muốn ngồi lên vị trí tổng giám đốc chỉ có thể thông qua việc thu được cổ phần lớn nhất mới có thể đã toại nguyện. Mà đạt được nhất định phải có vốn liếng cực lớn. Ta khẳng định, La Tắt hôm nay nhất định dốc toàn lực đánh cược một lần, bởi vì ngày mai sẽ là cuối tuần, đến thứ hai chính là đại hội cổ đông, cho nên hôm nay đối với La Tắt hẳn là một cơ hội khó có được. Chỉ cần có vốn liếng, trên đại hội cổ đông ai ra giá cao nhất thu mua cổ phiếu, người đó có thể lên làm tổng giám đốc. Không có người nào không thích tiền, mọi người vì lợi ích nhất định sẽ cầm cổ phiếu trong tay bán cho người ra mức giá cao nhất, mà người này có thể là La Tắt, là Đỗ Đại Duy, mà cũng có thể là Chu Cửu Đồng.

Ta chỉ hi vọng La Tắt giành được vị trí tổng giám đốc. Đưa La Tắt lên trước đài, đây cũng là một lần mạo hiểm của ta, một canh bạc thực sự. Nếu mạo hiểm thành công, có trời mới biết buổi tối hôm nay ta có thể kiếm được bao nhiêu vốn liếng? Có lẽ trong vòng một đêm mà tăng gia bại sản; cũng có lẽ một đêm phát nhanh, vượt lên rất nhiều người, thậm chí tiến vào cao tầng kt.

Ta vô cùng khản trương, tuy đối với phán đoán của mình vẫn tràn ngập tự tin, nhưng tự tin không thể làm cơm ăn, trong thị trường này thì không có chuyện gì không thể phát sinh, bất cứ điều gì cũng có thể xuất hiện.

“Đỗ quản lý, buổi tối hôm nay thị trường có chút hỗn loạn, ta nghĩ không ra phương án tốt nhất, cho nên.....” Ta lại gọi cho Đỗ Đại Duy. Đối với Đỗ Đại Duy, trước mắt ta còn chưa muốn còn phải đưa hắn vào chỗ chết, còn muốn liên hợp với hắn đối phó Chu Cửu Đồng, hôm nay không cho hắn chết, nhưng cũng không thể để cho hắn kiếm lợi.

“Ừ, nếu ngươi đã nói vậy ta cũng không đến công ty. Giao dịch kỳ hạn rất nguy hiểm, nếu không rõ thì đừng liều lĩnh. Dù sao đại hội cổ đông sắp tổ chức, ta cũng không có ý định bán mạng cho lão già Chu Cửu Đồng, chờ ta lên làm tổng giám đốc, chúng ta mới thực sự kiếm bộn tiền. Trung Hàn, ngươi cũng đi thư giãn một chút đi, Tiểu Phàn chờ điện thoại ngươi.”

“Cám ơn Đỗ quản lý, tôi đã biết.” Ta thầm cười lạnh, lại nghĩ tên Đỗ Đại Duy này cũng biết lung lạc lòng người đó chứ, cho người ta dăm ba câu quan tâm để hắn cảm thấy thoải mái. Chỉ là ta biết rõ hết thảy đều là giả dối, bởi vì trong mắt hắn ta còn giá trị lợi dụng.

Cúp điện thoại, ta thở dài một hơi, bởi vì ta chỉ có thể lợi dụng Đỗ Đại Duy không ở công ty để tiến hành kế hoạch mạo hiểm. Kế hoạch này chính là khai ra một số tài khoản giao dịch thuộc về chính mình, sau đó tiến vào hệ thống tiến hành không tuân theo quy định thao tác. Phòng tài vụ nhất định sẽ phát hiện điều này, nhưng ngày mai đúng là cuối tuần, muốn phát hiện được phải chờ tới thứ hai, ta có đầy đủ lòng tin sẽ dọn dẹp được chuyện này trước thứ hai. Lấy rất nhiều cái cớ, ví dụ như thao tác sai lầm, máy tính gây lỗi..... vân vân. Nhưng hết thảy phải có một điều kiện tiên quyết, đó là giao dịch của ta phải kiếm được tiền. Nếu như lỗ vốn, trừ phi ta có thể kịp thời bổ cứu? Bằng không nhẹ thì bị cách chức khai trừ, nặng thì ngồi nhà đá bóc lịch.

Ta đột nhiên cảm thấy không biết nên giải quyết thế nào, không biết ta làm như vậy có đáng giá hay không, ta đã có một phần thu nhập khổng lồ, nhưng vì Đái Tân Ni, vì nghĩ đến hết thảy mọi thứ, ta phải phấn đấu. Lòng tham tràn ngập từng tế bào trên người ta.

Đương nhiên, ta đã chuẩn bị tâm lý. Tuy ta tham lam nhưng cũng không mù quáng xúc động, hết thảy đều đã được ta lên kế hoạch, hôm nay mọi sự đã sẵn sàng, chỉ thiếu cơ hội. Ta tin tưởng chỉ cần có thể kiếm được tiền thì chẳng kể nào muốn truy cứu, bởi vì tất cả mọi người không hy vọng chuyện đó, nhiều lắm chỉ là nhả ra chút lợi nhuận mà thôi.

Nghĩ tới đây, ta hưng phấn làm một ly cà phê nóng. Nhiều năm qua, mỗi lần mỗi khi đối mặt một lựa chọn trọng yếu, ta đều nhắm nháp một ly cà phê nồng đậm, lại để cho ý nghĩ của mình rõ ràng hơn. Nhưng đáng tiếc, kéo ngăn kéo ra ta mới phát hiện cà phê đã không có, chỉ có một chiếc quần lót,

đây là đồ lót của Đái Tân Ni, bên trên còn có dấu vết loang lổ.

Chứng kiến chiếc đồ lót màu hồng phấn này, ta đột nhiên cảm thấy tất cả mọi khó khăn cùng lo lắng đều không có ý nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Nhìn lên

“Tân Ny tỷ, ta dám khẳng định hần đang ở công ty, hần không còn chỗ nào có thể đi được.”

Thanh âm ồm ồm đến từ ngoài cửa lớn. Trong màn đêm yên tĩnh, cái thanh âm này lập tức khiến ta biết rõ người đến, ngoại trừ Tiểu Quân còn có thể là ai? Chỉ là nghe ý tứ trong đó, cả Đái Tân Ni cũng tới. Thực đúng như thần giao cách cảm, ta vừa nghĩ đến nàng thì nàng đã xuất hiện.

Rất nhanh, tiếng đập cửa cùng tiếng gào thét vào bộ phận đầu tư: “Mở cửa! Lý Trung Hàn tiên sinh, mở cửa nhanh.”

“Các người tới làm cái gì?” Ta mở cửa thủy tinh ra, giật mình nhìn hai mỹ nữ trước mắt.

“Hừ ! Ta cùng Tân Ny tỷ đến xem người có phải hồng hạnh xuất tường hay không?”

Tiểu Quân mặt mày hớn hờ, trong tay nàng là túi lớn, túi nhỏ, xem chừng thu hoạch tương đối khá. Ta biết rõ Tiểu Quân không có tiền, những túi này nhất định là Đái Tân Ni đưa cho nàng, xem ra bốn sự nịnh hót của Tiểu Quân cũng có đề cao.

Đái Tân Ni được Tiểu Quân chọc cười, nàng nhin không được bật cười lên. hai mỹ nhân lớn nhỏ này đều bộ ngực phát triển, không cười còn may, mà khi cười lên, trước mắt ta lập tức là sóng sữa ngập trời, vốn đang định uống một ly cà phê thì ta càng thêm miệng đắng lưỡi khô, huyết khí dâng trào.

“Ê, hai người các người định tới quấy rối hay sao?” Ta nhìn chăm chăm vào bộ ngực Đái Tân Ni lớn tiếng hỏi, thật không biết là ta háo sắc đâu này hay là hai cái mỹ nhân này quá hấp dẫn?

“Quý mới đến quấy rối người. Tiểu Quân nói người buổi tối nay lại thức suốt đêm, nàng ở nhà một mình không quen nên muốn đến nhà ta. Vừa đi dạo phố lại tiện đến dưới công ty nên thuận tiện lên nói cho người biết một tiếng, người thực cho là ta lo người hồng hạnh xuất tường à? hừ.”

Đái Tân Ni thanh âm cũng không nhỏ. Tuy nàng trùm mắt, nhưng ta nhìn thấy trong tay nàng cầm một hộp Nestlé cà phê, ta nở nụ cười.

“dạ dạ là, là người một chút cũng không lo lắng. Bởi vì ta chính là một nam nhân rất chung thủy.” Ta cười hi hi ôm Đái Tân Ni.

“Phi.”

Tiểu Quân cùng Đái Tân Ni cùng cười không kiềm chế. Hai người liếc nhìn nhau lại cảm thấy buồn cười, lập tức cười rộ lên, cười đến cười run rẩy cả người, thật sự ba nghìn phần trang không tranh sắc.

Ta lại bị chọc cho hạ thể cứng rần, khó chịu muốn chết. Thấy Tiểu Quân đắc chí, ta tức giận trợn mắt nhìn nàng: “Cười cái gì mà cười? Tân Ny tỷ mua cho người cái gì mà người cao hứng thành vậy?”

“Đương nhiên là đồ tốt a. Cà người xem, có váy, giày, quần.....” Tiểu Quân cao hứng bưng bưng mà kêu la liên hồi, tựa như tiểu hài tử nhất được kẹo que vậy. Ta nhin không được thờ dài lắc đầu, nghĩ thầm biểu muội này thật dễ đối phó, một chút ngon ngọt mà đã hưng phấn thws này, thật sự là ngây thơ.

“Hắc hắc, cũng không biết người mặc những thứ này thì có đẹp hay không chứ?” Bình thường đều là Tiểu Quân khiêu khích ta, lần này ta bắt được cơ hội đương nhiên phải trả thù lại.

“Lý Trung Hàn, ta lập tức mặc cho người xem! Người dám nói lung tung, ta..... Ta giúp Tân Ny tỷ giới thiệu một cái đại suất ca.” Tiểu Quân mặt hạnh trợn lên, tức giận nhìn ta.

Đái Tân Ni nghe xong lập tức cất tiếng cười to, vừa cười, vừa giơ ngón tay cái lên với Tiểu Quân: “Ha ha, đúng đúng đúng..... Giúp Tân Ny tỷ giới thiệu một đại suất ca. Ha ha, tốt nhất giới thiệu hai người.”

Ta lớn tiếng thờ dài: “Có muội muội như người, thật đúng là xui xẻo.”

Tiểu Quân cười không ngừng, nàng cầm một chiếc váy đi đến cửa lớn. Đột nhiên, nghiêng nghiêng cái đầu nhỏ nhìn ánh sáng lơ mơ trong hành lang rồi suy nghĩ một chút, sau đó quay đầu lại. Ta cùng Đái Tân Ni có chút mê hoặc, Tiểu Quân chỉ chỉ góc tường, lớn tiếng nói: “Ta ở chỗ này đổi váy, không cho

các người xem”

“Ồ chỗ này đôi?” Đái Tân Ni kinh dị tròn tròn con mắt.

“Đúng a! Ca ca nói toilet ở đây rất thoải.”

Tiểu Quân vừa lớn tiếng nói, vừa nhăn mũi lại, nàng rất thích sạch sẽ, đối với lời ta tương đối khác sâu. Nói xong, cũng không hề để ý tới ta cùng Đái Tân Ni, cầm một chiếc váy chạy tới nơi hẻo lánh. Ở đây Tiểu Quân quen việc dễ lắm, đêm qua nàng đã ở đây thử nội y ta mua cho nàng. Nghĩ đến Tiểu Quân hôm nay mặc nội y ta đưa lên người, đương vật của ta càng cứng hơn.

“Toilet lâu ba thật sự rất bẩn sao?” Đái Tân Ni nghiêm túc nhìn ta. Nàng là thư ký hành chính, những việc vặt vãnh này đương nhiên muốn xen vào.

Ta ôm Đái Tân Ni vào trong ngực, cười hi hi nói: “Đương nhiên, người không tin có thể vào xem”

“Người thực buồn nôn.” Đái Tân Ni mắng một câu hờn dỗi, eo thon bé bỏng uốn lượn như muốn tránh thoát cái ôm của ta. Ta há có thể để cho nàng như ý, hai tay chặt chẽ bao vây làm cho nàng không nhúc nhích được.

“Chỗ cà phê này là mua cho ta sao?”

Ta nhìn vào gói cà phê trong tay Đái Tân Ni, hai tay không tự chủ được vắn về cái mông nàng, cái mông của nàng rất đầy đặn, vừa lớn lại vểnh lên, cùng bờ mông Vương Di cũng rất đều. Xem ra, ta tương đối thích nữ nhân có mông lớn.

“Ừ! Biết người phải thức đêm ta liền mua một hộp, bất quá cà phê uống nhiều cũng không tốt, người nên uống ít một chút. Nếu mệt thì đi ngủ một lát, đừng cố quá. Người nhìn người xem, hai ngày thôi đã gầy đến mức này.”

Đái Tân Ni ánh mắt rom róm nước nhìn ta, sự cường hãn của nàng biến mất không còn tăm hơi, chỉ có vẻ dịu dàng ôn nhu, ôn nhu tựa như một cô gái bé bỏng.

Ta cả người đều mềm ra, xúc động hôn lên mũi nàng, âm thầm hạ quyết tâm, vô luận dùng thủ đoạn gì cũng phải giúp Đái Tân Ni bù lại chỗ thiếu hụt.

“Trời nóng nực, gầy chút cũng bình thường. Đợi lát nữa sau khi trở về, nhớ đem súp lại hâm lại, người cùng Tiểu Quân uống rồi đi ngủ, biết không?” Nhớ nồi súp còn thừa lại không ít, ta dặn dò một câu.

“Ừ”. Đái Tân Ni như con chim nhỏ rúc trong ngực ta, trước ngực hai đồ vật phình to dẹt ép lên người ta, khiến ta hô hấp thoáng cái dồn dập lên, hạ thê nhin không được hướng chỗ hai chân của nàng vươn tới. Đái Tân Ni xấu hổ, trốn cũng không phải, không né cũng không phải, thấy ta cứ đâm loạn, nàng lại nhẹ nhàng mở hai chân ra đem chỗ nhô lên từ đũng quần ta kẹp lại, sau đó dùng bộ phận sinh dục chạm rai chà sát, cái miệng nhỏ nhắn cười yêu kiều: “Có phải là rất khó chịu hay không?”

“Ừ.” Ta nhẹ rên rỉ: “Đương nhiên là khó chịu lắm.”

“Người nói, cái nội y này của ta có đẹp không?” Đái Tân Ni đột nhiên vũ mị nhìn ta, bàn tay nhỏ bé cởi bỏ từng cúc áo, lộ ra viền tơ lụa khô gọi.

“Đẹp..... Thật đẹp..... Tân Ny, ta muốn.” Mắt ta như muốn lồi ra đã, hai tay thâm nhập vào váy nàng, bắt đầu sờ soạng giữa hai chân.

“Kim nén một chút! Dám nói bậy ta trước mặt Tiểu Quân, nói ta đá người! Hừ, chính là ta đá người thì như thế nào?”

Đái Tân Ni đối với ta vẫn còn nộ khí, chặn cánh tay ta đang loạn động. Nữ nhân quả thật là hẹp hòi, đối với chút chút việc vặt này cũng canh cánh trong lòng không buông tha.

“Không nói, về sau tuyệt đối không nói bậy người. Được rồi, đừng nóng giận, để ta sờ nào.” Ta lòng như lửa đốt kéo xuống đồ lót của nàng.

Đái Tân Ni tròn mắt với ta, hung dữ hỏi: “Người muốn làm gì?”

Ta mệt mỏi cả buổi, đáng thương nói: “Khó chịu muốn chết rồi. Người sờ sờ xem, cứng quá rồi này.”

Đái Tân Ni sòng mắt lưu chuyển, nhin không được cười khanh khách: “Vậy cũng không có cách nào, đợi ngày mai đi.”

“Hiện tại ta muốn lắm rồi.” Ta phun ra hơi thở nặng nề, nhẹ nhàng vận thân thể Đái Tân Ni, một tay cầm bầu ngực nặng trĩu mãnh liệt xoa nắn. Tuy cách chiếc áo sômi mỏng nhưng rõ ràng cảm nhận được sự đầy đặn mềm mại, ta lập tức càng cứng rắn lên.

Đái Tân Ni mặt đỏ tới mang tai, cái miệng nhỏ nhắn hừ nhẹ liên tục: “Đừng như vậy, Tiểu Quân sẽ tới đó.” Đái Tân Ni một mực chú ý Tiểu Quân.

Quả nhiên, Tiểu Quân đã chạy tới, đặc ý giương cằm phản bác với ta lớn tiếng hỏi: “Như thế nào? Thấy được không?”

Ta chỉ tốt làm bộ thương thức một chút, liên tục gật đầu: “Ừ, đúng là rất đẹp. Không biết cái quần jean kia có chật không, không bằng người mặc nó lên cho ca nhìn xem?”

Ta căn bản không có tâm tình thương thức, động tác trên tay không hề đình chỉ, ngón tay ta xoa nắn bờ mông Đái Tân Ni đang lễ tiến vào khe mông, chỉ

là Tiểu Quân nhìn không thấy mà thôi.

Đái Tân Ni có vẻ khó chịu, nàng cũng không dám phản kháng, lại không thể thoát khỏi tay ta, bởi vì sợ Tiểu Quân phát hiện, cho nên nàng chỉ có thể cố nhịn, vừa mỉm cười với Tiểu Quân, vừa tựa trên người ta, thân thể mềm như bông. Nhìn thấy Đái Tân Ni mặt càng ngày càng hồng, ta càng cảm thấy nàng càng đáng yêu.

“Được, ta đi thay quần jean. Khăng định không chật, vừa rồi ta đã thử qua một lần. Hừ, ta sẽ mặc thử một lần cho người biết một chút về cái gì gọi là yêu điệu thực nữ, ha ha.....” Tiểu Quân con mắt híp lại như vàng trắng khuyết. Trong chớp mắt, nàng mang theo quần jean chạy về chỗ tối.

“Ừ..... Lý Trung Hàn, ta thực bị người chọc tức chết, mau bỏ tay ra.”

Tiểu Quân vừa chạy đi, Đái Tân Ni há miệng thở hổn hển một hơi, con tức này nàng nhất định đến mức khó chịu. Chỉ là nàng vừa buông lỏng một hơi, ngón tay của ta đã nắm được mép động, không ngừng cào nhẹ hai mảnh non môi thịt, chỗ đó đã sớm thấm nước.

“Ừ, chán ghét..... Lại để cho..... Lại để cho Tiểu Quân trông thấy, ta sẽ giết người.” Đái Tân Ni xuân tâm đã động, miệng nhỏ của nàng càng hưng, nhưng đôi mắt dễ thương lại càng ngày càng mỉa mai, thân thể không ngừng dán lên người ta, hai bầu ngực sữa đã hoàn toàn bạo, run rẩy trong không khí, làm sao còn nhàn rỗi để giết ta?

Thấy tình cảnh này, trong lòng ta thầm cao hứng, khó được cơ hội thuận phục con ngựa hoang động dục như thế này, ta đem nàng chỗ cà phê trong tay nàng để qua một bên, đem thân thể nàng đặt nhẹ lên bàn công tác, hai tay lần xuống dưới, đôi môi cấp tốc tìm kiếm miệng nàng. Trong nụ hôn nồng nhiệt vòng tình, ta lặng lẽ tách hai chân Đái Tân Ni ra. Chờ ta móc con thịt sưng to lên chạm vào cửa huyệt nàng, nàng mới nhìn thoáng qua hương Tiểu Quân, sau đó ôn nhu nói: “Nhỏ giọng một chút, biết không?”

“Ừ.” Ta nhẹ gạt đầu, hơi cong chân, chậm rãi đem con thịt tiến vào mật huyệt. Ta rất kinh ngạc Đái Tân Ni không hề rời mắt khỏi quá trình dương vật của ta cắm vào âm đạo nàng, thẳng đến khi cảm ngập góc, nàng mới nhắm mắt lại, đợi ta đứng thẳng lên tiến hành động tác.

Ta cắn chặt răng tận lực không phát ra âm thanh, nhưng âm thanh “xì xì” vẫn liên tiếp phát ra. Không bao lâu, trong không khí lại tăng thêm một loại âm thanh càng mất hồn “ừ ừ”.

“A, thật thoải mái. Tân Ny, ta thật muốn mỗi ngày ân ái với nàng.” Ta khẽ cắn vào lỗ tai Đái Tân Ni.

“Đừng..... Đừng nói chuyện, để cho Tiểu Quân nghe thấy mất, ta..... Ta sẽ giết người.” Đái Tân Ni vẫn còn cẩn thận nhìn về chỗ Tiểu Quân, chỉ là nàng càng dùng sức lay động, mật huyệt càng chảy ra nhiều nước, ta không cần nhìn cũng biết rõ đứng quần nàng khăng định đã ướt một mảng lớn.

Đây là ta lần thứ hai ta ân ái trong tư thế đứng, lần đầu tiên là cùng Vương Di, có lẽ bởi vì đã có lần thứ nhất, ta lần này đã có kinh nghiệm, dứt vào tự nhiên, xuất kích chuẩn xác. Cũng do tư thế đứng nên cứ mỗi lần cắm vào là càng sâu thêm một chút, vì có thể làm cho Đái Tân Ni đạt được cao trào, ta sau mỗi lần cắm vào lại lúi lút hết con thịt luôn ra mới đâm lại, thậm chí con thịt đã thoát ly cửa huyệt, ta mới lại cắm vào, khiến cho Đái Tân Ni thở gấp liên tục, bọt nước văng khắp nơi. Đúng lúc Đái Tân Ni thân thể cương cứng, hồ hấp dồn dập, tiếng bước chân truyền tới.

“Tiểu Quân..... Tiểu Quân đã tới.” Đái Tân Ni thấp giọng gọi vội.

Ta đang thích thú, nghe thấy Đái Tân Ni duyên dáng gọi trong tai, nhất thời cũng luống cuống tay chân. Trong lúc vội vã ta linh cơ khẽ động, kéo qua một cái ghế cùng Đái Tân Ni ngồi lên ghế, may mà cái ghế rất rắn chắc, có thể chịu đựng sức nặng của ta cùng với Đái Tân Ni.

“Ồi, lên, lên.” Đái Tân Ni nhỏ giọng kinh hô, nàng giống như bị điện giật mà hé môi.

Xem ra dương vật của ta lúc rơi xuống lập tức đội lên một chỗ nào đó trong mật huyệt của nàng, ta chỉ cảm thấy về mặt ngây ngốc của nàng thật sự rất đáng cười.

“Cái gì lên?” Tiểu Quân lơ đãng đã nghe được Đái Tân Ni kinh hô, nàng không cách nào hiểu được ý gì, chỉ loay hoay chỉnh sửa quần áo.

“Khục khục.”

Ta ho khan hai tiếng, không biết trả lời như thế nào. Đái Tân Ni càng xụi lơ tại ta trong ngực, trong miệng càng không ngừng phun nhiệt khí, con mắt chỉ mở ra một cái khe nhỏ, đâu còn tâm tư trả lời Tiểu Quân.

“Như thế nào? Xinh đẹp không?” Tiểu Quân đắc ý lắc lắc cái đầu nhỏ, trong ánh mắt bắn ra hào quang hưng phấn.

“Àn, đúng là đẹp tuyệt. Có phải là eo hơi thấp hay không?”

Đây là một chiếc quần jean bó sát người thấp eo, ta giật mình nhìn Tiểu Quân mặc chiếc quần lộ ra bắp chân thon dài, bờ mông cao cao vênh lên vênh lên, cái gì gọi là đường cong, cái gì gọi là thanh xuân mị lực đều bị thể hiện ra. Khúc củ của ta trong người Đái Tân Ni tựa hồ cảm nhận được nhiệt tình của ta với Tiểu Quân, đột nhiên to hơn một vòng, Đái Tân Ni cũng theo đó phát ra một tiếng rên rĩ.

“Tiểu Quân càng ngày càng xinh đẹp.” Đái Tân Ni đỏ mặt phát ra lời tán thưởng.

“Cám ơn Tân Ny tỷ tặng muối nhiều như vậy thứ tốt.”

Tiểu Quân vui vẻ cười, nàng đi đến trước mặt ta cùng Đái Tân Ni hỏi: “Tân Ny tỷ, ca của ta nói được giống như có đạo lý. Lưng quần giống như hơi thấp một chút, trông rõ cả mông rồi, ta làm sao có thể mặc được đây?”

“Ca của ngươi biết cái gì ! Mặc kệ hần, ôi !”

Đái Tân Ni vừa nói ta, ta lập tức vụng trộm đâm lên một cái. Đái Tân Ni không hề chuẩn bị, nàng hô nhỏ một tiếng, nhin không được néo ta một cái.

“Làm sao vậy, Tân Ny tỷ?”

Tiểu Quân lúc này mới chú ý Đái Tân Ni đang giăng hai chân ra đặt trên người ta, nàng mở to mắt hồ nghi nhìn Đái Tân Ni, lại hỏi: “Có phải là không thoải mái hay không nha?”

“Ừ..... Thời tiết quá nóng, có..... Có vẻ như bị cảm nắng.”

Đái Tân Ni trong cái khó ló cái khôn, nghĩ ngay ra một cái cớ, chỉ là ta lại nghe được không nhin được mà bật cười.

“Ca, ngươi thiệt là ! Tân Ny tỷ bị cảm nắng mà ngươi còn cười?” Tiểu Quân tức giận bênh vực Đái Tân Ni.

“Ừ, dạ dạ, là ca sai rồi. Ừ, hình như còn có giấy, ngươi cũng đi vào cho ca nhìn xem.”

Côn thịt vẫn còn trong mật huyết nhúc nhích khiến ta cực kỳ khó chịu, vội vàng đuổi Tiểu Quân đi. Nàng đứng trước mặt ta, ta không có gan diễn màn ái ái cùng Đái Tân Ni trước mặt nàng.

“Không đi, cái quần này quá chật, ta mặc cả buổi, mời đi được.”

Tiểu Quân chu cái miệng nhỏ nhắn, dứt khoát lấy một cái ghế ngồi xuống, trên cặp mông lộ ra một viên to lụ.

Ta không khỏi âm thầm kêu khổ, Đái Tân Ni cũng bắt đầu đi liếc nhìn ta. Chỉ là nàng xuân tình vẫn còn lên men, thấy ta khó chịu, nàng lên lút lác bờ mông. Hang động chật khít rần chắc vậy mà phun ra nuốt vào dương vật của ta tron tru, ta sáng khoái mức muốn hét to.

“Tiểu Quân, giúp Tân Ny tỷ lấy chút nước sôi.” Ta nghĩ đến chi khai mở Tiểu Quân lấy cớ.

“Ừ, được. Ly ở đâu?”

Tiểu Quân hiện tại rất thích Đái Tân Ni, nghe ta nói như vậy lập tức nhảy dựng lên từ trên ghế.

“Dùng ly của ca nè.” Ta chỉ chén cả phê trên mặt bàn.

“Được, ta biết nước ở chỗ nào rồi.”

Tiểu Quân đảo con ngươi một vòng liền phát hiện cách đó không xa có máy đun nước. Nàng đi đến bên cạnh ta, cầm ly lên vừa mới định rời đi, đột nhiên nàng sùng sốt một chút, cái đầu nhỏ nghiêng nghiêng lại quay người trở về, nhìn nhìn ta cùng Đái Tân Ni. Lúc đó, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, nàng tranh thủ thời gian chạy đi như chú thỏ con.

Sự biến hóa của Tiểu Quân Đái Tân Ni không trông thấy, bởi vì nàng đưa lưng về phía Tiểu Quân ghé lên người ta, nhưng ta vẫn chú ý, nghĩ thầm chẳng lẽ bị Tiểu Quân phát hiện rồi sao?

Đang nghi hoặc, ta đột nhiên phát hiện trên bàn làm việc có một chiếc quần lót màu lam nhạt nằm trên cặp văn kiện lên, thậm chí trên đó còn có thể một vũng nước đọng. Đây là quần lót Đái Tân Ni, lúc ta khiêu khích nàng tiện tay đặt ở trên bàn, vậy mà không giấu kỹ ! Đoán chừng bị Tiểu Quân nhìn thấy.

Đái Tân Ni không biết Tiểu Quân đã phát giác. Nàng đợi Tiểu Quân đi xa lập tức nâng mông lên cố lay động. Có lẽ đã đến mức rất khó khăn, chỉ hi vọng chấm dứt sớm một chút, nàng bắt đầu lắc lư quả thực có thể nói là điên cuồng. Mơ hồ trong tiếng “phốc hình dung”, Đái Tân Ni như một thót tuấn mã rong ruổi trên thảo nguyên.

Đáng tiếc, dương vật của ta không phải thảo nguyên, Đái Tân Ni chỉ lay động mấy chục cái đã dần dần chậm lại, trong cái miệng nhỏ nhắn phát ra âm thanh nho nhỏ cầu xin: “Trung Hân, ngươi mau động đi, ta chịu không được rồi.”

Dục hòa của ta cũng đốt nóng đầu rồi, nghe Đái Tân Ni kêu gọi, ta vịn hai tay vào hai mông thịt rần chắc, hưng hăng ướn eo lên mãnh liệt, lửa nóng chen chúc trong mật huyết lộn xộn một hồi, chảy xuống trần trê đầm thủy. Mật huyết vừa vận ép xuống, thôn phệ đại nhục bông của ta, đem đầm thủy tron ướt bôi lên toàn bộ vùng cỏ ngoài cửa động, ta cảm giác dưới bụng đã ướt sũng.

Đột nhiên, mắt ta liếc xéo qua một góc liền phát hiện một thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn, ta nhìn kỹ lại thì không khỏi kinh hãi. Là Tiểu Quân đang núp sau một cây cột nhìn ta cùng Tân Ny, nàng che dấu được rất kín kẽ, theo lý ta rất khó phát hiện Tiểu Quân đang rình coi, chỉ là bóng lưng nàng do ngọn đèn tỏa ra đã bán rẻ nàng.

“A, ư, sao lại ngừng rồi? Có phải Tiểu Quân đã tới hay không?”

Đái Tân Ni lo lắng hỏi, âm đạo nàng kịch liệt co rút, nhục huyết kẹp lấy đại nhục bông của ta mãnh liệt xay nghiền. Ta hơi mất sự khống chế, cũng phát

giác Đái Tân Ni sắp đến cao trào.

“Tiểu Quân đang lấy nước, đừng lo.”

Ta trù mền vỗ cặp mông bự của Đái Tân Ni, cũng mặc kệ Tiểu Quân đang trừng mắt nhìn, chậm rãi nhún nhảy, dần dần nhanh hơn. Ta một mực chú ý Tiểu Quân, ta phát hiện chân nàng cũng run run, chẳng lẽ ta cùng với Đái Tân Ni giao cấu đã hấp dẫn nàng?

Biết Tiểu Quân đang nhìn, ta cảm thấy hưng phấn dị thường, côn thịt thô to càng thêm trắng kiện, mỗi lần đâm lên càng thêm hữu lực. Đột nhiên, ta làm ra một quyết định can đảm, vọt lên nâng cặp mông hai tay, ta lên lút vén toàn bộ váy của Đái Tân Ni lên, bung eo nàng nghiêng sang. Lúc này, ta dám khẳng định bờ mông Đái Tân Ni cùng côn thịt của ta hoàn toàn nằm trong tầm mắt Tiểu Quân, nhất định nàng đã thấy được đại nhục bông của ta là như thế nào đút vào lỗ Đái Tân Ni, để cho nàng khắc sâu hành vi điên cuồng này.

A, Tiểu Quân, ngươi đang nhìn sao? Ngươi muốn yêu sao? Ngươi muốn cùng biểu ca ân ái sao? A, ta không phải ngươi biểu ca, ta là thân ca ca ngươi, ta là tỷ phu của ngươi, Tiểu Quân, ngươi muốn cùng tỷ phu ân ái sao?

Ta càng không ngừng hò hét trong lòng. Ta động tác càng lúc càng mạnh mẽ, còn phát ra âm thanh hùng hậu, thế nên Đái Tân Ni cảnh cáo ta: “Nhẹ chút, đừng làm ra âm thanh.”

“Muốn hô thì hô. Tân Ny, ta muốn cắn bầu ngực nàng..... Nha.....” Ta thờ hồn hèn, cảm giác chấp choạng ngứa. Ta biết rõ, ta sắp đến cao trào.

“Muốn thân thì nhẹ chút..... Không..... Đừng cho Tiểu Quân trông thấy.....”

Đái Tân Ni vút áo somi sang bên cạnh, lộ ra một bên ngực no đủ kiều ngạo. Núm vú phấn hồng cho ta một kích trí mạng, ta điên cuồng ngậm lấy núm vú kiều nộn mướt vào, phăng phất hút hết dòng sữa bên trong.

Đái Tân Ni không có dịch sữa, nhưng chất lỏng dính ướt bên dưới lại càng chảy nhiều hơn. Âm đạo nàng là một con đập chứa nước sao? Vì sao chảy không ngừng vậy? Ta buồn bực, lập tức đại nhục bông cùng với trên bụng nàng đã thoa khắp chất nhầy óng ánh.

Đái Tân Ni vùng mái tóc dài lên, eo thon uốn éo như xà, mông đẹp vênh lên cơ hồ thẳng đứng nện lên xương mu của ta. Ta có thể tưởng tượng Tiểu Quân khi chứng kiến dương vật của ta được âm đạo kịch liệt phun ra nuốt vào lúc sẽ rung động như thế nào!

“A..... A..... Ta muốn..... Ta muốn..... Trung Hàn..... Ta muốn.....”

Đái Tân Ni đã đạt đến cao trào trước ta một bước cao trào, cao trào không ngờ kịch liệt như thế. Lý trí của ta trở nên rất mơ hồ, thân thể cũng trở nên dị thường nấn cầm. Một dòng điện cường đại thông qua xương sống truyền vào bao tinh hoàn, mang theo dòng tinh hoa ào ạt tràn qua đê vỡ tưới lên mặt huyết, tưới cho cả vùng thổ địa phì nhiêu.

Tất cả trở nên yên lặng, yên tĩnh đến nỗi nghe cả tiếng hơi thở, ta thực hoài nghi ta đã hồn lìa khỏi xác. Rất lâu, ta mới cảm giác được mỹ nhân trong ngực đang nhúc nhích.

“Xong rồi, chắc Tiểu Quân đã nhìn thấy mất rồi.” Đái Tân Ni vừa thở dốc vừa thì thào tự nói, nàng có vẻ như mệt rã rời, mềm yếu vô lực.

“A? Tại sao nói vậy?” Ta cũng không biết nên làm gì, tứ chi rã rời, mồ hôi đầm đìa, thần trí cũng không tỉnh táo.

“Ngươi xem, nàng đã chạy mất a!” Đái Tân Ni nhìn quanh bốn phía, nàng có chút quẫn bách.

“Có lẽ đi mua đồ uống cho ngươi không chừng.” Ta cười trộm. Bởi vì ta trông thấy cây cột sau, một cái đầu nhỏ nhắn xinh xắn đang ngồi bệt trên mặt đất, cái quần jean bó sát người chân dài đặt trên sàn nhà lạnh buốt lộ ra bàn chân non nớt. Ta thầm nghĩ chẳng lẽ Tiểu Quân cũng đi tiêu?

Đái Tân Ni cũng không có đồ uống. Tiểu Quân nói là đột nhiên đau bụng đi nhà vệ sinh. Ta bội phục sự cơ trí của Tiểu Quân, mỗi lần gặp chuyện xấu hổ, chúng ta đều tìm toa-lét làm tấm chắn, huynh muội chúng ta thật sự là tâm hữu linh tề.

Đưa hai mỹ nhân rời đi, ta để ý mặt thấy Tiểu hơi trắng bệch, ta dặn dò Đái Tân Ni buổi tối phải chiều cố Tiểu Quân.

Chín giờ ba mươi lăm phút. Ta lấy máy tính ra ra, nhanh chóng tiến vào hệ thống, khai ra sổ tài khoản giao dịch, sau đó nhanh chóng tiến vào thị trường giao dịch dầu thô.

Đột nhiên, ta phát hiện trên mã lệnh xuất hiện biến hóa, không phải 500 vạn đôla, mà là chín trăm ngàn đôla. Ta chấn động cho là mình nhìn lầm rồi, tranh thủ thời gian tải lại, kết quả, thật sự là chín trăm ngàn đôla. Nói cách khác, ta có thể huy động chín trăm ngàn đôla tiến hành giao dịch; Mà hạn mức giao dịch chính là đôn bẩy cho thành công, chín trăm ngàn đôla có thể biến thành vài tỷ đôla.

Ta cực độ ngạc nhiên, trong lòng tính toán có phải là Chu Cửu Đồng nhất thời sơ sót hay không? Theo sự biến hóa trên thị trường New, trên màn hình không ngừng biến hóa các con số, ta không còn tâm tư đi cân nhắc điều này nữa mà hết sức chăm chú nhìn vào chỉ số Jones. Tất cả giao dịch dầu thô cơ hồ đều tiến vào tầm mắt ta, trong sự buồn tẻ lê thê chờ đợi, đang định gục đầu xuống đột nhiên xuất hiện một giao dịch dầu cơ phá giá. Giá tiền giao dịch là 98.32 đôla, giao dịch này chính là thứ ta chờ đợi. Ta nhanh chóng xuất kích, khẩn trương đưa vào năm vạn, sau đó tập trung vào mức 93.35 đôla. Ngay sau đó ta lại xuống tay thêm mười vạn, tiếp tục mua vào ở giá 93.35.

Bất quá, lúc này ta đã không thể tiếp tục thiết lập giao dịch nữa, nó đã vượt giới hạn, ta đã nghĩ tận dụng khả năng thu hoạch lớn nhất. Đây là một cuộc

đánh bạc, cũng là phạm tội, nhưng lúc này ta chẳng có chút cảm giác phạm tội nào.

“Gia Tề, ra uống với ta một chén.” Ta bấm điện thoại cho Tôn Gia Tề.

“Được, ở chỗ nào?” Tôn Gia Tề hỏi.

“Ừ, vậy thì đến sào huyết ân ái đi.”

“Ok, mười lăm phút nữa.”

Sào huyết ân ái vĩnh viễn luôn tràn ngập màu sắc rực rỡ, sự ồn ào náo nhiệt tựa hồ chưa bao giờ ngừng lại. Vài ngày không qua, tại đây nghe hồng biến ảo càng thêm sáng lạ, phảng phất như một oán phụ khát tình mặc trang phục lộng lẫy, bày ra dáng vẻ thướt tha mềm mại dụ người ta phạm. Từ rất xa, âm nhạc cao vút bắt đầu cất lên khiến tâm ta xao động, cũng như tất cả mọi người, ta cùng Tôn Gia chen chúc trong đám người.

Rót ba cốc bia, ta trở nên dị thường hưng phấn. Khí trời nóng bức làm cho y phục trên người các cô gái càng ngày càng ít, địa phương bạo lộ ngày càng nhiều. Cả người rất giữ bản phận như Tôn Gia Tề cũng mở to hai mắt, bên trong rực rộ và kích tình.

Một bóng dáng thon thả tiến vào tầm mắt ta, ta nhìn kỹ lại, hóa ra nữ hài tóc dài xõa vai, sống động mười phần này lại là Chương Ngôn Ngôn.

“Hắc, Trung Hàn, kia không phải Chương Ngôn Ngôn sao?” Tôn Gia Tề hô lớn bên tai ta, hẳn cũng phát hiện ra Chương Ngôn Ngôn.

“Bên cạnh hẳn là Hà Đình Đình à?” Ta hỏi Tôn Gia Tề.

“Đúng.”

“Chúng ta đây xem sao?” Ta cùng Tôn Gia Tề nhìn nhau cười cười. Theo nhịp điệu âm nhạc, chúng ta cũng uốn éo đi đến phía mấy cô gái, dần dần tới gần mây đại mỹ nữ. Trong mấy cái đại mỹ nữ này, ngoại trừ Hà Đình Đình cùng Chương Ngôn Ngôn còn có một người ta không biết, nhưng điều này cũng không trở ngại việc chúng ta tiếp cận mỹ nữ. Ta phát hiện mình càng lúc càng lớn mật, trước kia khi mỹ nữ đến gần, ta nói chuyện cũng lắp bắp. Nhưng hiện tại, ta vừa thấy mỹ nữ là hai mắt tỏa sáng, thật không biết là ta thành thực, hay là trở nên da mặt dày.

Chương Ngôn Ngôn thường được khen là “Tiểu Quan Chi Lâm”, bởi vì nàng rất giống Quan Chi Lâm, tóc dài xõa vai đen nhánh, mặt trái xoan mượt mà, hai mắt thật to. Ta dù mỗi ngày làm việc ở nơi mỹ nữ như mây tại kt nhưng không thể không thừa nhận, Chương Ngôn Ngôn vẫn là mỹ nữ rất đặc sắc.

Đôi mắt này rất dễ khiến nam nhân sinh ra hiểu lầm, bởi vì mỗi người đàn ông tiếp xúc ánh mắt như vậy đều cho rằng Chương Ngôn Ngôn đang phóng điện, cho nên Chương Ngôn Ngôn ở kt cũng là nữ nhân dính nhiều chuyện xấu nhất. Trương Tam nói Chương Ngôn Ngôn thích hẳn, Lý Tứ cũng nói Chương Ngôn Ngôn thầm mến hẳn, kết quả cũng không phải, Chương Ngôn Ngôn nhìn mỗi người đều với ánh mắt như vậy, những nam nhân kia chỉ có tự mình đa tình mà thôi. May mắn, ta không có tự mình đa tình.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Gài bẫy

Cách Chương Ngôn Ngôn ba bước, mắt của nàng đã bắt được nụ cười của ta, sừng sốt một chút, hơi ngoài ý muốn nàng cười nhõng nhẽo với ta. Lúc này, Tôn Gia Tề nói: “Người xem có phải Chương Ngôn Ngôn đang cười với ta hay không?”

Ta nhin không được lớn tiếng cười mắng: “Đúng rồi! đúng rồi! người là người đẹp trai nhất ở đây, dĩ nhiên nàng cười với người rồi.” Tôn Gia Tề đắc ý cười to.

“Này, hai anh chàng đẹp trai thật là xấu tính nha.” Chương Ngôn Ngôn cười hi hi hời, đôi mắt to của nàng quả nhiên mười phần từ tính.

“Đúng a! Đúng là xấu tính.” Ta đón nhận Chương Ngôn Ngôn ánh mắt.

“Ngôn Ngôn, chúng ta đừng nhảy nữa, đi nào?” Hà Đình đình bên cạnh đột nhiên nói.

Một cỗ nộ khí tự nhiên sinh ra, ta lạnh lùng mà nhìn xem Hà Đình đình, nghĩ thầm người không muốn nhảy có thể bỏ đi, không tiễn! Nhưng dựa vào cái gì lại để cho Chương Ngôn Ngôn cũng ly khai, rõ ràng là thấy hai người đại suất ca chúng ta hờ hững với người, người sinh lòng đổ kỵ, cho nên mới muốn lôi Chương Ngôn Ngôn đi.

Không biết vì sao ở kt, duy chỉ có một người không có hảo cảm với ta là Hà Đình Đình, tuy nàng cũng là một đại mỹ nữ chim sa cá lặn, đáng người lôi

lôm rồ rãng, nhưng tính tình khó ưa kinh người, phi thường hung hăng can quấy. Kỳ quái chính là dù nàng luôn gây xích mích nhưng rất nhiều người vẫn phải khách khí với nàng, điều này càng dung túng nàng hung hăng can quấy hơn.

“A, xem ra hôm nay ta dẫm lên cút chó rồi, lại đụng phải Hà Đình Đình.”

“Ha ha, người đang châm chọc ta sao?” Hà Đình đình hi hi cười cười, tuy không phát tác, nhưng trong ánh mắt đã toát ra vẻ oán độc.

“Ta nào dám châm chọc người? Ta chỉ nhìn liếc qua sân nhảy đã nhìn thấy người rồi. Người lúng túng như vậy dễ gây sự chú ý với người khác sao? Bất quá, sao không thấy anh chàng đẹp trai nào tìm người?”

Ta cố tìm phiền toái, càng nói càng không khách khí.

“Có chứ! Rất nhiều, nhưng không có kẻ nào khiến ta để ý.”

Hà Đình Đình nhú mày lại, lộ vẻ chẳng thèm ngó tới biểu lộ.

“A? Vậy nếu kẻ đứng trước mặt người vừa đẹp trai lại phong lưu phóng khoáng, người không động tâm chút nào sao?”

Ta híp mắt nhìn Hà Đình Đình, trong lòng quyết định phải trừng trị sự hung hăng can quấy của nàng. Hà Đình đình có chút giật mình, nàng không thể tưởng được ta lớn mật như vậy, lạnh lùng cười: “Nói người sao? phong lưu thì không tẻ, lỗi lạc như vậy thì mỗi người một ý. Người như người vậy, ta nhỏ ra một ngum hơn người gấp 10 lần.”

“Vậy người nhìn thử xem?” Ta tiến lên, dưới con mắt trừng trừng của mọi người, hai tay ta nắm eo Hà Đình Đình, hạ thể như thiểm điện đụng một cái vào bắp đùi nàng.

“Oa !” Chúng mỹ nữ mở to hai mắt nhìn, các nàng nhất định cho rằng ta nổi điên. Chương Ngôn Ngôn cũng ngây ngốc, giật mình nhìn ta.

Lúc này ta hoàn toàn ở vào một trạng phấn khích, đây là do tâm lý dưới áp lực cực lớn sinh ra cảm xúc biến dị, thần kinh của ta đang ở vào trạng thái cực độ mất cảm, chỉ cần một chút trêu chọc đều khiến cho ta phản ứng mãnh liệt.

Quá phấn khích biến thành mất kiểm soát, ta rất muốn tìm một người để phát tiết, người này không thể là người thân cận, tốt nhất là một người lạ lẫm, bởi vì, ta không muốn làm cho người thân cận chứng kiến trò hề của ta. Hà Đình đình, không thể nghi ngờ chính là một lựa chọn lý tưởng.

“Người..... Người làm gì vậy?” Hà Đình đình sắc mặt tái nhợt.

“Ta muốn người nhỏ nước miếng, lập tức.” Ta lạnh lùng nhìn Hà Đình đình rống lớn.

“Người..... Người thả ta ra.....”

Rất nhiều người cũng bắt đầu nhìn chăm chú lên ta cùng Hà Đình đình, Hà Đình đình dốc sức liều mạng giãy dụa, dù sao nàng cũng là nữ nhân, nữ nhân một rất đẹp, nàng không hy vọng mất mặt trước mặt mọi người.

“Người không nhỏ nước miếng, ta lập tức cời hết y phục của người, sau đó để cho tất cả mọi người nhìn.”

Ta cười khan hai tiếng, hai tay cứng như sắt, Hà Đình Đình bất kể giãy dụa thế nào cũng là phí công. Kỳ thật ta chỉ là muốn hù dọa nàng một chút để giải tỏa. Hà Đình đình hung hăng can quấy đã quen nay sắc mặt đại biến, hung dữ miệt thị ta: “Người nếu không buông tay, người sẽ phải hối hận.”

“Hối hận? Ừ, ta hối hận cùng người nói nhảm với người nhiều như vậy.”

Nói xong hai tay ta cùng lên, túm lấy quần áo Hà Đình đình muốn kéo xuống. Kỳ thật ta cũng chỉ muốn làm bộ, cho ta một trăm cái lá gan ta cũng không dám tại nơi công cộng cời đồ nữ nhân, đây chính là phạm tội.

“BA~ !”

Hà Đình đình trong lúc bối rối cho ta một cái tát rất kêu, khiến lỗ tai ta ông ông. Ta giận dữ, hai tay xiết chặt, nhấc cả người Hà Đình đình lên, sau đó đi ra ngoài sân nhảy.

“A..... Cứu mạng a! Có người quấy rối ta, tiểu Mẫn, tiểu Mẫn, mau tìm Lưu thúc.” Hà Đình đình kêu to, mà ngay cả âm nhạc trong sân nhảy cũng không thể che được tiếng kêu lanh lảnh của nàng. Sân nhảy trở nên hỗn loạn, có mấy bảo vệ hùng hổ đi tới. Chương Ngôn Ngôn thấy vậy cũng luống cuống, vội vàng chặn đứng bảo vệ lại: “Đều là quen biết, đều là người, mọi người uống nhiều quá.”

Nói xong, Chương Ngôn Ngôn lại vội vàng chuyển về phía ta, lớn tiếng cầu xin: “Ly Trung Hàn, mau buông Hà Đình Đình ra, nàng..... Nàng là con gái nuôi của bí thư thị ủy đó.”

“Ta bất kể nàng là ai con gái nuôi, nàng dám đánh ta, ta không thể buông tha nàng.” Ta lửa giận bùng cháy, trong đầu phản ứng chậm nửa nhịp. Trong lúc đó, ta đột nhiên lạnh run, hai tay buông lỏng buông ra, nhìn khuôn mặt tràn đầy lo lắng của Chương Ngôn Ngôn, ta run giọng hỏi: “Là..... Là bí thư thị ủy Hà Thiết Quân ư?”

Chuong Ngón Ngón mắt to không hề phóng điện, mà nhìn ta với vẻ đáng thương, chậm rãi gật đầu.

“Ông.” Đầu ta hỗn loạn, nghĩ thầm lần này thật sự là dẫm lên cút chó, trách không được nàng hung hăng càn quấy như thế, nguyên lai là con gái nuôi quan lớn nhất thành phố.

Sự băng giá lan xuống lòng bàn chân, lớn tiếng thở dài: “Ngón Ngón, ngươi sao không nói sớm?”

Chuong Ngón Ngón về mặt ủy khuất. Ta quay người muốn nhìn Hà Đình Đình một chút phát hiện nàng đã không thấy đâu. Trong mơ hồ ta nghe thấy tiếng còi cảnh sát, tất cả âm nhạc đột nhiên đình chỉ, một đội cảnh sát mặc đồng phục xông vào đại sảnh.

“Tất cả mọi người không được cử động, mọi người quản lý ở đây đi ra làm việc.”

Một vóc người cao to uy nghiêm nhìn chăm chú lên đám người đông nghịt.

“Ta nói này Trung Hàn, ngươi hôm nay có chút mất khống chế nha! Bây giờ nên làm gì đây?” Tôn Gia Tề buồn phiền nói.

“Chắc không có việc gì đâu.” Ta chỉ có thể cười khổ.

Không có một cơn gió, đêm khuya vẫn oi bức như cũ, ta cùng với Hà Đình Đình đi vào cục cảnh sát. Đây là lần đầu tiên ta với thân phận người xấu bị đưa vào cục cảnh sát, mặc dù không có còng tay, nhưng cảm giác như là phạm nhân.

Ngồi ở trước mặt ta làm ghi chép là một gã cảnh sát trung niên hơn 40 tuổi, hắn ghi chép khẩu cung xong đưa ta ký tên rồi thở dài một hơi: “Ngươi ăn no rồi việc à?”

“Đại thúc, ta chỉ hay nói giỡn thôi mà. Hiện tại không có việc gì chứ?” Ta đáng thương hỏi.

“Không có việc gì? Hắc hắc, việc này to chuyện rồi. Ngươi đây là hiềm nghi phạm tội lưu manh, nếu là thật, mười năm còn ít đó.” (chú thích: một trong những điều luật ở Trung Quốc đã bị xóa bỏ từ năm 1997)

Trung niên cảnh sát lạnh lùng nhìn ta.

“Mười năm?”

Trước mặt ta tối sầm, thiếu chút nữa muốn ngã xuống. Trong sự bi thương đầu ta nổi lên một khúc nhạc “Mười năm, mười năm sau, chúng ta là bằng hữu, còn có thể ân cần thăm hỏi. Chỉ là cái loại ôn nhu này, cũng tìm không được lý do nữa, tình nhân cuối cùng khó tránh khỏi của bằng hữu.....”

Ta suy nghĩ mười năm về sau, Đái Tân Ni của ta, Đường Y Lâm của ta..... Chỉ sợ cũng không nhận ra ta nữa, ngay cả cơ hội làm bằng hữu cũng không có. Ta thực hối hận mình quá xúc động, gây chuyện sinh sự, ai!

Trung niên cảnh sát tựa hồ bị sự bi thương của ta đã động, hắn ho khan hai tiếng: “Chất giọng không tệ, thế nhưng đây không phải chỗ ca hát. Ngươi không muốn ở lại chỗ này thì đi cầu tình cô bé kia đi.”

Trung niên cảnh sát nói xong, ngòi bút chỉ hướng Hà Đình Đình. Hà Đình đình lúc này đang cùng hai mỹ nữ ngồi trên một cái ghế dài. Tuy cách xa mười mét nhưng ta vẫn cảm nhận hung quang bắn ra từ nàng.

Hào hán không sợ thiệt thòi trước mặt, cầu thì cầu! Ta chậm rãi đi đến chỗ Hà Đình Đình.

“Hà Đình đình, coi như xí xóa đi! Ta hôm nay uống hơi nhiều.” Ta uể oải tới cực điểm.

“Hà đại tiểu thư, ta sai rồi, xin ngươi tha thứ cho ta đi.”

“Hà lão sư, đệ tử có tội. Mong ngươi nể tình đồng sự mà tha thứ ta đi.”

Ta càng không ngừng xin lỗi, vừa thành khẩn vừa đáng thương. Cả hai mỹ nữ bên cạnh cũng đồng tình với ta, thế nhưng Hà Đình Đình lại chẳng có chút phản ứng nào. Ta giận dữ, thầm mắng tiện nhân nhà ngươi sau này đừng để rơi vào tay ta.

Ngay khi ta còn trong sự phẫn nộ cùng thất vọng thì một thanh âm có chút quen tai vang lên: “Lưu thúc, lại để ngươi phiền toái, sau này ta nói với cha ta một chút là được rồi.”

“Ha ha. Được, đã trễ thế như vậy còn để Tiểu Phù tự mình đến một chuyến, thực ngại quá. Chút việc nhỏ ấy đừng phiền toái bí thư, có chuyện gì gọi điện thoại cho ta là được.”

Nói tiếp là giọng một nam nhân, nghe có vẻ không ít tuổi. Trong nháy mắt, hai người từ bên ngoài đi tới, một người là cảnh sát thâm niên tầm 50 tuổi, một người khác lại là siêu cấp đại mỹ nữ. Nữ nhân này cũng họ Hà, chẳng lẽ là con gái Hà bí thư? Ta xem lại thật sự là vừa mừng vừa sợ, mừng là do mỹ nữ này hóa ra là người lái xe đâm vào ta hôm trước. Ta nhớ rất rõ ràng, nàng tên là Hà Phù, nãi nhân khả Hà, hoa sen mới nở, Hà Phù này còn nợ ta một cái nhân tình.

“Tỷ, sao ngươi giờ mới đến à?” Hà Đình Đình vừa trông thấy Hà Phù, hai mắt sáng lên, hưng phấn nhảy dựng lên từ trên ghế.

Nhưng khẩu khí Hà Phù cũng rất lạnh đậm: “Ngươi lần này lại gây chuyện gì vậy?”

Hà Đình đình bộ dạng rất uy khuất: “Tỷ, là người này khi dễ ta.” Nói xong, ánh mắt bay về phía ta.

Theo ánh mắt Hà Đình Đình, Hà Phù vốn không đếm xỉa gì tới ta. Trong lúc đó, ánh mắt của nàng mờ to, sừng sốt cả buổi, nàng kinh hi mà dùng ngón tay chỉ ta: “Tại sao lại là ngươi?”

“Đương nhiên là ta.” Câu trả lời của ta lại khiến tất cả mọi người không hiểu.

“Ai nha, ta..... Ta tìm ngươi nhiều lần đó.” Hà Phù kích động mở to hai mắt, cũng giống như vài ngày trước, ánh mắt của nàng so với những vì sao còn muốn sáng hơn.

“Hà..... Phù?” Ta cũng kích động, cả gọi tên nàng cũng cà lăm.

“Ừ, xem ra ngươi không có quên tên ta.” Hà Phù mỉm cười, nghịch ngợm trừng mắt nhìn ta.

Cảnh sát thâm niên hiểu được cách nhìn mặt nói chuyện, hẳn thấy ta quen biết với Hà Phù, vội vàng kéo cảnh sát kia sang một bên, hung hăng quở trách một trận. Trung niên kia cảnh sát về mặt vô tội, hình như là đang nói hẳn sao biết lũ lụt vọt lên miếu long vương?

“Ha ha, xem ra là bằng hữu Tiểu Phù. Ai, kỳ thật cũng không phải chuyện gì to tát. Trương cảnh quan, thả ngươi ta ra nào.”

Cảnh sát thâm niên nháy mắt với trung niên cảnh sát khiến một cái. Trung niên cảnh sát liên tục gật đầu: “Vâng, thưa Lưu cục trưởng, tôi lập tức đi xử lý.” Nói xong quay người đi, quyết định thật là nhanh chóng.

Ta cùng với Hà Phù nói chuyện phiếm vài câu, vị cảnh sát trung niên đã làm xong thủ tục. Hắn đi đến bên cạnh ta, mặt mũi tràn đầy tươi cười: “Lý tiên sinh, ngươi có thể đi rồi.”

“Có thể đi rồi sao?” Ta giật mình hỏi lại.

“Có thể, có thể.”

Trương cảnh quan trước ngao mạn giờ rất cung kính, ta thật đúng là có chút không thích ứng. Hà Phù nhìn cảnh sát thâm niên đầy vẻ xin lỗi nói: “Lưu thúc, thực xin lỗi, chúng ta đi trước.”

Cảnh sát thâm niên mặt đầy vẻ hòa ái, hẳn cười cười: “Không có việc gì. Trờ về đi, đã muộn rồi.”

Hà Phù nhẹ gật đầu, thấy ta còn đứng ngẩn người, nàng nhin không được cười một tiếng: “Có phải ngươi rất lưu luyến ở đây hay không? Đi nào.”

Ta đi ra mà cảm giác như đang ở trong một giấc mộng, tư vị gì cũng có. Bất quá có thể rời khỏi cục cảnh sát, tâm tình khoan khoái cực kỳ, ta thật đúng là sợ không ra được.

Cửa ra vào cục cảnh sát, một đám mỹ nữ đang liu riu nói chuyện phiếm, thấy ta đi ra trước, ánh mắt của các nàng căng thẳng, cho rằng ta chết chắc rồi. Thế nhưng lại thấy ta ngẩng đầu ưỡn ngực đi ra khỏi cục cảnh sát, điều này có lẽ vượt quá dự liệu của các nàng.

Chỉ có Tôn Gia Tề cùng Chương Ngôn Ngôn hưng phấn nghênh tiếp, Chương Ngôn Ngôn càng kích động không thôi: “Không có việc gì chứ?”

Ta cùng với Hà Phù nhìn nhau cười cười, nói lời cảm kích đối với Chương Ngôn Ngôn: “Không có việc gì. Ngôn Ngôn, cảm ơn ngươi.”

Tôn Gia Tề cũng cùng ta đánh một cái, bày ra vẻ đáng đánh.

“Đình Đình cũng thiệt là, tất cả mọi người là cùng một công ty. Ai! Làm gì phải đến cục cảnh sát chứ?”

Chương Ngôn Ngôn tuy rất tốt Hà Đình Đình nhưng nàng đối với việc của Hà Đình Đình vẫn tỏ ra rất bất mãn.

Lúc này, Hà Đình đình cũng xuất hiện ở cửa ra vào cục cảnh sát, nhưng nàng lại ủ rũ.

“Các ngươi đi thôi, ta cùng Đình Đình nói chuyện một chút.” Hà Phù nhẹ nhàng cười cười, quay đầu kéo Hà Đình Đình đi ra.

Từ xa, ta đã phát hiện chiếc xe màu đỏ của Hà Phù.

“Thật đẹp.”Ta thờ dài.

“Nữ nhân kia là ai? Thật xinh đẹp.” Tôn Gia Tề phát ra lời tán thưởng.

“Không biết.” Nhìn chiếc xe màu đỏ rồi đi, ta có chút chút đăm chiêu, còn lộ ra một nụ cười quỷ dị.

Giăng co cả buổi, giờ đã là một giờ khuya. Tim ta càng ngày càng đập rộn lên, nhìn Chương Ngôn Ngôn, ta ám chỉ Tôn Gia Tề: “Gia Tề, đã muộn rồi,

ngươi hãy đưa Ngôn Ngôn về nhà đi, ta phải đến công ty.”

Không thể tưởng được Chương Ngôn Ngôn cũng không định lý khai, nàng nhảy mắt hỏi: “Trung Hàn ca còn phải về công ty sao?”

Ta gật đầu với Chương Ngôn Ngôn nói: “Đúng vậy a, buổi tối ta có việc rất trọng yếu, hãy để Gia Tề đưa ngươi về trước đi.”

“Ta còn chưa muốn trở về, ta muốn cùng các ngươi đến công ty.”

Chương Ngôn Ngôn lắc đầu, thần sắc có chút cổ quái.

Trong lòng khẽ động, ta không đợi Tôn Gia Tề nói đã ta tranh thủ cướp lời: “Nếu Ngôn Ngôn muốn cùng ta nói chuyện phiếm, vậy thì thật là tốt, vừa rồi rượu chưa uống đủ, đợi lát nữa trở về tiếp tục uống.”

Chương Ngôn Ngôn cũng cười nói: “Uống thì thôi, nói chuyện phiếm là được rồi.”

Ngồi trên xe tắc xi, ta yên lặng quan sát Chương Ngôn Ngôn. Hôm nay biểu hiện của nàng có chút kỳ quái, kỳ quái ở chỗ nào ta nhất thời không nghĩ ra được.

“Ngôn Ngôn, ta không có điện thoại, cho ta mượn điện thoại của cô dùng một chút được không?”

Ta không đếm xỉa tới số điện thoại di động của ta.

“Ta có điện thoại đây, ngươi dùng của ta này.” Tôn Gia Tề tri độn chen vào một câu.

“Không cần của ngươi, điện thoại nam nhân thôi hoặc . Tay của nữ nhân thơm ngào ngạt , ta thích dùng đồ của nữ nhân thôi.” Ta vui đùa cự tuyệt hảo ý của Tôn Gia Tề.

Tôn Gia Tề vẫn không hiểu bởi thêm một câu: “Điện thoại di động của ta tuy không thơm, nhưng cũng không thú a.”

Ta tiếp nhận điện thoại của Chương Ngôn Ngôn, trừng mắt với Tôn Gia Tề lớn tiếng cười mắng: “Không thơm tức là thôi, đừng dài dòng .” khiến Chương Ngôn Ngôn ở bên cười rộ.

Ta lén lút mở nhật ký điện thoại ra liền thấy ba số điện thoại nhiều lần liên hệ nhất. Ba cái số này ta quá quen thuộc, một là của Chu Cửu Đồng, một là Đỗ Đại Duy điện thoại, cuối cùng là La Tất. Chẳng lẽ ta luôn bị giám thị sao?

Ta đột nhiên cảm thấy sợ hãi, cả người lạnh run, sau đó nở nụ cười, giả bộ gọi điện cho Tiểu Quân, hỏi nàng ngủ ở nhà Đái Tân Ni quen không? Ta lược súp uống chưa ... Nói nhầm một hồi, sau đó trả lại cho Chương Ngôn Ngôn.

Từ lúc chào đời tới nay đây là lần đầu tiên ta cảm nhận được nỗi sợ hãi như thế, trong lòng cuộn sóng, ta cảm thấy mình đang từng bước tiến vào một cái bẫy cực lớn. Giờ khắc này ta cảm thấy thật hối hận, nhưng đã không kịp nữa rồi. Ta giờ mới hiểu được đạo lý người chết vì tiền, chìm chết vì thức ăn. Làm sao bây giờ? Ta nên làm cái gì bây giờ? Ta lâm vào sự khủng hoảng cực độ.

Là trùng hợp sao? Chương Ngôn Ngôn dù sao cũng là một đại mỹ nữ, mỹ nữ bị nam nhân truy đuổi là chuyện bình thường, đặc biệt là kẻ háo sắc như Đỗ Đại Duy, âm hiểm lại làm bộ không có năng lực như Chu Cửu Đồng, hai người kia cùng Chương Ngôn Ngôn có mối quan hệ tình nhân là chuyện có thể hiểu. Nhưng số điện thoại của La Tất cũng nhiều lần xuất hiện trong điện thoại Chương Ngôn Ngôn vậy thì thật quá trùng hợp, có chút quỷ dị.

Trong này liệu có phải là tồn tại âm mưu gì hay không? Ta càng nghĩ càng thấy có khả năng, càng nghĩ càng sợ hãi. Đến lúc này thời gian của ta cũng không còn nhiều lắm, ta càng lúc càng khẩn trương, lúc này ta đã không rảnh nghĩ lại, hiện tại chỉ hi vọng tài khoản giao dịch của ta không bị lộ. Nếu quả thật là bị thiệt hại lớn thì ta nhất định phải chết. Nếu thật sự có lẽ ta đã nợ hơn một ngàn vạn đôla. Dù là bán ta đi cũng không trả nổi số nợ này. Cho nên, trước mắt chuyện tối trọng yếu phải là suy nghĩ xem âm mưu gì, mà là kiếm lợi. Ta cầu xin Thượng Thiên cho ta một cơ hội, lần này cho dù lợi nhuận ít một chút ta cũng cam lòng.

Nghĩ vậy, trong lòng ta cũng hơi bình lại. Nhìn qua Chương Ngôn Ngôn cũng có vẻ không yên lòng, ta không nhịn được mà hỏi: “Ngôn Ngôn, ngươi cùng hai đại sắc lang ở một chỗ, ngươi không sợ sao?”

“Ha ha.” Tôn Gia Tề cười to trước.

“Ta đương nhiên không sợ bởi vì các ngươi không phải sắc lang.” Chương Ngôn Ngôn cười rất miễn cưỡng.

“Ai, Ngôn Ngôn ôn nhu như vậy, đáng yêu như vậy, chúng ta dù là sắc lang cũng không đành lòng ra tay.”

Ta dịu dàng an ủi, mục đích đúng là ổn định Chương Ngôn Ngôn, dỗ nàng vui vẻ, làm cho nàng áy náy.

“Ha ha.” Chương Ngôn Ngôn nở nụ cười. Ở trong xe tuy ta không nhìn thấy ánh mắt của nàng, nhưng ta có thể nghe ra tiếng cười của nàng tự nhiên hơn rất nhiều, nữ hài rất thích được nghe người khác ca ngợi.

Đã là đêm khuya , trên đường rất thưa thớt, tắc xi loáng cái đã tới dưới công ty, trước cao ốc hoàn toàn yên tĩnh, yên tĩnh làm cho người ta sợ hãi. Ba người chúng ta vừa xuống xe, Chương Ngôn Ngôn đột nhiên nói ra: “Ta không lên công ty đâu, ta muốn nói với Lý chủ quản hai câu rồi về nhà.”

“A?” Ta gật đầu rồi nhìn về phía Tôn Gia Tề.

Tôn Gia Tề rất biết điều, hần cười cười: “các ngươi cứ trò chuyện, ta về nhà trước.” Tôn Gia Tề cũng ở gần đây, hần lúc rồi đi còn trừng mắt với ta, giống như đang cười ta diễm phúc thật dày.

Đến khi Tôn Gia Tề biến mất khỏi tầm mắt của ta, ta ra về nhẹ nhõm: “Được rồi ! Nói đi, có phải muốn vay tiền ta hay không?”

“Ta..... Ta.....” Chương Ngôn Ngôn muốn nói lại thôi, tựa hồ có nước mắt.

“Làm sao vậy? Đây là?” Ta kinh hãi.

“Lý chủ quản, ngươi phải cẩn thận một chút, ta.....” Chương Ngôn Ngôn áp a áp ứng, thần sắc rất khẩn trương, hai bàn tay nhỏ bé xoắn lại một chỗ, không ngừng run rẩy.

Ta không thể chờ được phải hỏi: “Ngôn Ngôn, tại sao ngươi bảo ta phải cẩn thận? Chẳng lẽ ta đang ở tình cảnh rất nguy hiểm?”

“Ừ, ta vốn không dám nói, nhưng ngươi không phải người xấu.” Chương Ngôn Ngôn liếc nhìn ta, rồi cục chậm rãi gật đầu.

Trong lòng ta sáng tỏ một chút, đã đoán được ẩn tình sau đó, nhìn Chương Ngôn Ngôn, ta đột nhiên nghiêm túc nói: “Ngôn Ngôn, ngươi biết bí mật sau bức màn này không? Những bí mật này quan hệ đến vận mệnh của ta, cũng quan hệ đến vận mệnh rất nhiều người, ngươi nhất định phải giúp ta.”

Trong màn đêm yên tĩnh, khuôn mặt ta như méo mó, chắc hẳn lúc nếu kẻ nào nhìn thấy nét mặt của ta đều sẽ cảm thấy sợ hãi.

“Ừ.” Chương Ngôn Ngôn lúng túng cả buổi mới lên tiếng.

“Vậy ngươi nói đi.” Ta tận lực dùng ngữ khí vững vàng nhất cổ vũ Chương Ngôn Ngôn mở miệng.

“Không phải ta muốn dấu diễm ngươi, bởi vì chúng ta cũng thân bất do kỷ, trong này liên lụy quá nhiều người, chúng ta sợ không giúp được ngươi mà còn bị liên lụy, nhưng chúng ta lại không đành lòng thấy ngươi gặp nguy hiểm. Lần này ta bằng bất cứ giá nào cũng phải nói bí mật này cho ngươi biết, chỉ hi vọng tương lai nếu những PR như chúng ta có phiền toái gì, ngươi nhất định phải giúp chúng ta.” Chương Ngôn Ngôn nhỏ giọng nói.

“Giúp các ngươi? Ta có thể hỗ trợ cái gì?” Ta cảm thấy lẩn lộn.

Chương Ngôn Ngôn không trực tiếp trả lời câu hỏi của ta, nàng ôn nhu thờ dãi: “Ai, kỳ thật mọi người thấy những mỗi người PR chúng ta đều là tuổi trẻ xinh đẹp, ăn mặc thời trang, mỗi ngày giống như đều rất khoái lạc, nhưng ai lại biết rõ, chúng ta mỗi ngày đều sống trong lo lắng hãi hùng? Chúng ta..... Chúng ta có đôi khi không bằng một con chó.”

Chương Ngôn Ngôn đột nhiên bật khóc, nàng đem nỗi thống khổ cùng bí mật kinh người mà nói từng ra từng chút một. Nghe mấy bí mật này, ta cảm thấy choáng váng, tuy thời tiết oi bức, nhưng lúc này ta toàn thân phát run, lạnh buốt cả sống lưng.

Nguyên lai từ lúc ba tháng trước, Đỗ Đại Duy cùng La Tất trong một lần đầu tư xuất hiện sai lầm lớn đã nên lỗ thủng nghiêm trọng, công ty thoái cái lâm vào tuyệt cảnh. Vì che đậy sai lầm, đồng thời cũng đề bàn giao lại cho tất cả cổ đông, bọn hắn quyết định chọn một kẻ chết thay. Mà ta, bởi vì muốn với cao theo đuổi Đái Tân Ni nên lọt vào tầm mắt của bọn chúng, trải qua nhiều lần quan sát, bọn hắn nhất trí cho rằng ta là một kẻ chết thay rất phù hợp.

Vì để cho ta mất đi lý trí, bọn hắn xúi khiến Chu Cửu Đồng không ngăn trở ta truy cầu Đái Tân Ni, điều kiện là ủng hộ Chu Cửu Đồng tiếp tục giữ chức tổng giám đốc, Chu Cửu Đồng vốn địa vị lung lay đương nhiên mừng rỡ mà đồng ý. Vì vậy, bọn hắn cùng bày ra một màn kịch này.

Đầu tiên, bọn hắn ở trước mặt ta ra vẻ căm thù đầu đá nhau. Sau đó dùng sắc đẹp hấp dẫn ta, để phân tán lực chú ý của ta. Cùng lúc đó bọn hắn thăng ta lên ba cấp càng làm ta lằng lằng để khiến ta triệt để mất cảnh giác. Mà lúc này Chu Cửu Đồng đưa ra một mức lệnh cho phép ta điều động 900 vạn đôla. Điều bất thường chính là ta chỉ có thể vận dụng tối đa 500 vạn đôla trong giao dịch, nhưng Chu Cửu Đồng đã đưa ta vượt quá hạn mức này. Đây là một âm mưu rất tinh xảo, rất cái bẫy âm hiểm. Nếu như ta không chống được sự hấp dẫn mà không tuân theo quy định, mà ta lại khai ra số tài khoản giao dịch không tuân theo quy định. Như vậy, nếu lãi, bọn hắn có thể bức ta đưa số lợi nhuận ra. Còn nếu lỗ, bọn hắn có thể đẩy tất cả trách nhiệm lên người ta, đồng thời rửa sạch sai lầm ba tháng trước. Đây là một cái kế hoạch hoàn mỹ.

Nhưng lại kế hoạch hoàn mỹ cũng có xuất hiện vài lỗ thủng, chính là tên ngu ngốc này có thể chống lại lực hấp dẫn của nữ sắc hay không? Có thể tỉnh táo mà đối phó với tất cả vấn đề hay không? Thật đáng tiếc, ta chẳng những là một tên ngu ngốc, hay là một tên ngu ngốc cực kỳ xúc động. Chỉ tiến hành một lần giao dịch, ta đã bị lòng tham câu dẫn ra dục vọng tiền tài, thoáng cái trượt đến bên vách núi, ta không chỉ có không tuân theo quy định thao tác, còn tự tạo ra tài khoản giao dịch cá nhân, thậm chí đem cả chín trăm ngàn đôla vào vụ làm ăn. Ta đã hoàn toàn không giữ lại lối thoát cho mình. Ta điên cuồng tới cực điểm.

Thượng đế muốn để cho người diệt vong, trước hết để cho người điên cuồng, đây thật sự là một câu danh ngôn, ta đã trượt lạc trong sự điên cuồng. Hơn nữa hiện tại xem ra, đã không cách nào bắt lấy vách núi, chờ đợi ta chính là rơi đáy cốc, rơi xuống là tan xương nát thịt. Thì ra là thế.

Ta hít một hơi, hai mắt đầm lệ nhìn Chương Ngôn Ngôn, ta chờ đợi hỏi lại: “Ngươi làm sao biết những bí mật này vậy?”

“Là Phàn Ước nói cho ta biết.” Chương Ngôn Ngôn nghẹn ngào nói tiếp: “Phàn Ước thường xuyên cùng bọn hắn cùng đi uống rượu, nhưng Phàn Ước

già say, không ai chú ý nàng nên có thể nghe thấy những bí mật này. Đây đều là do nàng lên thu thập, nàng từ lâu đã muốn nói cho người biết.”

“Phản Ước thật sự thích ta sao?” Ta đột nhiên cảm thấy một sự ám áp, không thể tưởng được Phản Ước thâm tình với ta như vậy, ít nhất là nàng rất quan tâm ta.

“Cái này còn phải hỏi? Phản Ước rất thích người, khi người bị đưa vào cục cảnh sát, ta nói cho nàng biết, nàng lo lắng muốn chết, bảo ta đi cầu Chu tổng giám đốc, La tổng cùng Đỗ Đại Duy hỗ trợ. Nhưng ba người này nghe thấy người chọc Hà Đình Đình thì lập tức qua loa, không nguyện ý nhúng tay vào. May mà người có một bằng hữu bốn sự rất lớn.” Chương Ngôn Ngôn lộ ra thần sắc vui mừng.

“Nếu như hôm nay ta không đi quán bar, nếu như ta không cùng Hà Đình Đình phát sinh xung đột, nếu như người không có trông thấy ta bình yên vô sự mà đi ra từ cục cảnh sát, chắc người sẽ không nói bí mật này cho ta biết ư?” Ta thờ dãi một hơi.

“Không tệ, ta cùng Phản Ước cùng mấy PR đều là những cô gái yếu ớt không chỗ nương tựa, ngoài việc bị những xấu nam nhân này đùa bỡn còn chúng ta cũng không có bốn sự gì, tự bảo vệ mình còn không kịp, làm sao dám gây chuyện thị phi? Hôm qua là sinh nhật Phản Ước, nàng đã muốn nói cho người biết bí mật này, nhưng là ta..... Ta đã ngăn nàng, còn lôi nàng ra khỏi khách sạn.”

“Ta còn buồn bực vì sao Phản Ước đột nhiên đi mà không nói, hóa ra là người đem Phản Ước đi.”

“Lý chủ quản, ta hi vọng người đừng trách ta, chúng ta rất sợ hãi.” Chương Ngôn Ngôn nhỏ giọng nói.

“Không trách người, ta cảm kích còn không kịp làm sao lại trách người? Người cũng bắt đắc dĩ mà thôi.” Ta thờ dãi một hơi, nhẹ nhàng vuốt lên mái tóc Chương Ngôn Ngôn.

“Hiện tại ta nói những bí mật này ra, trong lòng cũng thoải mái hơn rất nhiều.” Chương Ngôn Ngôn ngẩng đầu nhìn ta, hốc mắt hiện nước mắt. Ai, ta ngoại trừ cảm kích, trong lòng còn tràn đầy thương tiếc.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Tài phú bồng tay

Ta thật không biết nên dùng cái gì ngôn ngữ để cảm tạ Chương Ngôn Ngôn, nếu như hôm nay nàng không đem bí mật này ra nói cho ta, có lẽ hai ngày sau, ta đã bị ăn đến không còn xương cốt. Ta đi qua nhẹ nhàng bắt lấy tay nàng: “Ngôn Ngôn, cảm ơn người.” Ta nghĩ nửa ngày vẫn chỉ có thể nói ra ba từ đơn giản nhất để biểu đạt tâm tình của mình.

“Không cần cảm ơn, người bây giờ tốt nhất là hãy đề phòng Tôn Gia Tề, hắn cũng là một bộ phận trong kế hoạch, hắn vẫn muốn chiếm được Phản Ước, nhưng Phản Ước cự tuyệt hắn. Tự người phải ngăn lại nên làm gì bây giờ, ta không giúp đỡ được người.” Chương Ngôn Ngôn lau nước mắt.

“Ừ, Ngôn Ngôn, người vì sao nói ta có thể giúp người? Ta không tiền không thế, chỉ là một viên chức bình thường thôi mà.” Ta trăm mối vẫn không có lời giải.

“Ừ, người cũng nhìn ra chúng ta đối với Hà Đình Đình rất cẩn thận a?” Chương Ngôn Ngôn nói ra.

“Đã thấy, ta cũng kỳ quái các người mấy người nữ hài tử này vì sao sợ nàng như vậy, chẳng lẽ bởi vì nàng là con gái nuôi Hà bí thư?”

“Đúng vậy, chúng ta ở kt mỗi ngày đều sợ gặp chuyện không may, vạn nhất có phiền toái gì, Hà Đình tỳ có thể giúp chúng ta. Cho nên mấy người PR chúng ta cái gì cũng chịu đựng nàng, không muốn đắc tội nàng, coi nàng như chỗ dựa. Cả Đỗ Đại Duy, Chu tổng giám đốc bọn hắn đều kiêng kị Hà Đình Đình, huống chi chúng ta?”

“Thì ra là thế.” Ta nhớ lại mà thờ dãi không thôi.

“Vừa rồi người ở trong quán bar động tay động chân với Hà Đình Đình, chúng ta đều sợ hãi thay người. Nhưng là, người chuyện gì cũng không phát sinh, cả Hà Đình Đình cũng rất sợ bằng hữu của người. Ta liền đoán rằng bằng hữu của người khẳng định lợi hại hơn nhiều so với Hà Đình Đình, cho nên ta mới nói những bí mật này cho người biết, chỉ hy vọng tương lai chúng ta gặp phải phiền toái thì người có thể tận lực giúp chúng ta.”

“Người yên tâm, người giúp ta, tương lai người có cái gì khó khăn, ta tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn. Những lời này người nghe là được rồi, đừng nên truyền tới tai người khác, được không?”

“Ừ, ta biết, ta biết ngay Lý chủ quản là người tốt.” Chương Ngôn Ngôn nín khóc mỉm cười.

“Hà Đình đình làm sao lại trở thành con gái nuôi Hà bí thư?” Ta hỏi.

“Cái này còn phải hỏi sao? Nàng cũng họ Hà, có một lần nàng hầu hạ Hà thư ký thoải mái, Hà thư ký nói cho tất cả mọi người biết Hà Đình Đình là con gái nuôi của hắn. Từ nay về sau, Đỗ Đại Duy, Chu tổng giám đốc, La tổng những người này đều không dám đắc tội Hà Đình Đình.”

“A, nguyên lai như vậy, vậy Đường Y Lâm ở đâu?” Ta đột nhiên hỏi.

“Đường Y Lâm ta cũng không rõ ràng, chúng ta kết giao không sâu. Nàng rất đặc biệt, nàng là người mà mấy vị cao tăng coi trọng nhất, nàng dường như luôn xuất hiện tại những nơi trọng yếu.”

“Trang Mỹ Kỳ ở đâu?” Ta dứt khoát hỏi toàn bộ.

“Mỹ Kỳ tỷ cùng giống chúng ta. Nàng không thể làm theo ý mình, nhiều khi nàng phải bảo vệ chúng ta, có nam nhân nào khi dễ chúng ta, nàng thậm chí nghĩ biện pháp giúp chúng ta đối phó. Nàng là một rất người đáng thương, ba năm trước đây nàng chia tay với bạn trai rồi vẫn lẻ loi một mình, chúng ta cũng biết nàng thích Lý chủ quản. Từ khi Lý chủ quản theo đuổi Tần Ny tỷ, nàng rất thương tâm.”

Chương Ngôn Ngôn mở to mắt tựa hồ trách cứ ta bạc tình bạc nghĩa với Trang Mỹ Kỳ. Ta xấu hổ mà ho khan hai tiếng: “Ừ, tốt rồi, Ngôn Ngôn người trở về đi.”

“Ừ, người phải cẩn thận một chút. Có gì cần ta cùng Phần Ước hỗ trợ thì gọi điện thoại cho chúng ta.”

“Được, cảm ơn người.”

Nhìn Chương Ngôn Ngôn ngồi trên tắc xi dần dần đi xa, ta hoàn toàn tỉnh ngộ, trách không được sau khi trở lại công ty, vận may của ta liên tiếp rơi xuống, trong vòng vài ngày thắng liên ba cấp, nguyên lai đây là một cái bẫy, mà ta thiếu chút nữa trở thành dê béo.

“Các người đã muốn ta chết, ta cũng chỉ có thể liều chết đánh cược một lần.” Ta đột nhiên nhiệt huyết dâng lên, mắt lộ hàn quang, hàm răng cơ hồ muốn cắn nát.

“Rinh..... Rinh..... Rinh.....” Chuông điện thoại phá vỡ bầu không gian yên tĩnh, ta kinh hãi cầm điện thoại lên.

“Ha ha, Trung Hàn, người thật sự là thần nhân ! Ha ha..... Ta thật đúng là lần đầu tiên bội phục một người như người vậy, ta đã hoàn thành giao dịch, ha ha, buôn bán lời không ít. Trung Hàn, người xong chưa? Xong rồi thì tới đây một chuyến, ta ở trong 'phòng cho tổng thống' của khách sạn Burton chờ người. Ha ha, tại đây mỹ nữ như mây đó.” La Tất cười vang khiến lỗ tai ta ông ông tiếng nổ.

“Đội tôi xử lý xong liền qua đó.” Ta không lộ biểu tình nói xong rồi cúp điện thoại, thầm cười lạnh trong lòng. Trước tiên đừng cao hứng được quá sớm, mọi người cứ theo như câu tựa từng người bình an vô sự, nếu như tiếp tục tính toán ta, tiếp tục đặt bẫy với ta, chẳng biết hươu chết về tay ai đâu.

Cách thời hạn thị trường đóng cửa một phút đồng hồ, ta bật máy tính lên tiến vào hệ thống. Tuy nghe được La Tất trong tiếng cười, ta đã biết tài khoản của ta kiếm lời không ít, nhưng ta chẳng thể vui nổi, bởi vì ta chẳng những không đoạt được chút gì, cả ban thưởng cũng không có. Lúc này, ta muốn nhìn lại một chút, nhìn xem của ta kiếm lời bao nhiêu?

Đưa vào mật mã, ta thoáng cái sợ ngây người, ngây ngốc ngồi trước máy vi tính mà không thể nhúc nhích, dụi dụi mắt con người, ta quát to một tiếng: Ôi thượng đế, đây là sự thật sao? Một, hai, ba..... Ta chậm chạp tính toán con số trên màn hình. 17.65 đôla, thị trường dầu thô chỉ trong một buổi giao dịch đã tăng gần 20%, 1500 vạn nhân với hai mươi, chính là lời ba trăm triệu đôla.

3 giờ 30' sáng. Theo báo cáo cuối ngày giá hoàn toàn xác định, số tài khoản của ta tổng cộng kiếm được gần ba tỷ đôla Hồng Kông. Nhìn con số dài dang dặc, ta không thể hồi phục từ nỗi khiếp sợ cực lớn mà vẫn há hốc mồm, cả buổi mới thanh tỉnh lại, giờ này khắc này, ta càng ngày càng hối hận, nếu như là thao tác bình thường, ta đã kiếm được 300 vạn đô la Hồng Kông hoa hồng rồi. Thật đáng tiếc, ta không tuân theo quy định, mà lần này thao tác không tuân theo quy định đã sớm bị người ta đoán được, chắc hẳn không thể an lành rút đi được.

Trời rạng sáng, một bóng người chậm rãi đi trong con hẻm nhỏ, dù là lá gan lớn cũng khó tránh khỏi sợ hãi, ta cực kỳ sợ hãi, nhưng vì cứu vãn chính mình, ta chỉ có kiên trì đi vào con hẻm nhỏ. Trong ngõ ngẫu nhiên có vài tiếng chó sủa, cũng chỉ còn lại âm thanh bước chân của ta. Tại một căn nhà mang phong cách cổ xưa đã có chút ít tan hoang, ta ấn chuông cửa.

“Leng keng.....”

Vang lên ba lượt không có bất kỳ phản ứng, ta vẫn tiếp tục ấn, đến khi vang lên lần thứ 16, ta mới mơ hồ nghe được một âm thanh hàm hồ: “Ai đó?”

“Ta, Lý Trung Hàn đây.” Ta trả lời.

Cửa mở, một cái đầu mơ hồ xuất hiện trước mặt ta, ta liếc mắt đã nhận ra nữ nhân mặc áo ngủ, tóc xoã tung này là Trang Mỹ Kỳ.

“Nửa đêm tới tìm ta, có phải nghĩ tới ta hay không?”

Trang Mỹ Kỳ híp nửa mắt, vừa đánh ngáp vừa ném cho ta một lon nước. Trên chiếc giường thom ngào ngạt của nàng là một con gấu bông cực lớn đang dùng con mắt ngọc trệ trợn trừng với ta, phảng phất cảm hận ta quấy rầy nó say giấc cùng mỹ nhân.

Đúng a! nếu như ta là con gấu bông đó, ta cũng sẽ phẫn nộ, có thể cùng một mỹ nhân mềm mại đáng yêu ôm nhau ngủ là một sự tình mỹ diệu cỡ nào,

huống chỉ mỹ nhân chỉ mặc một chiếc áo ngủ màu xanh da trời đeo đai. Dáng người linh lung uyển chuyển dưới ánh đèn nhu hòa thật thướt tha mềm mại.

“Mỹ Kỳ, có thể mặc thêm quần áo hay không? Ngươi cứ như vậy ta không cách nào nói chuyện chính sự với ngươi được.” Ta ừ ừ xoa huyết Thái Dương, trước mắt ta là thân thể trần ngập hấp dẫn đang phân tán lực chú ý của ta.

“Đây là nhà ta, ta muốn mặc làm sao thì mặc. Kệ ngươi nói thích hay không, nhìn dáng vẻ của ngươi tám phần là có chuyện không tốt, hừ !”

Trang Mỹ Kỳ ngồi lên giường cuộn lấy thân thể, bày ra một tư thế chọc người.

“Mỹ Kỳ, ta đã xảy ra chuyện.” Ta dốc sức khắc chế những ý nghĩ cùng xúc động kỳ quái.

“Có phải rất cần tiền hay không? Ta không có nhiều tiền lắm, trong ngân hàng chỉ có 50 vạn thôi, ngươi cầm đi.” Trang Mỹ Kỳ không đếm xỉa tới mà hừ một tiếng, nghe như ni non trong miệng hơn.

“Không phải vấn đề về tiền, ta có khả năng phải ngồi tù.” Ta thờ dãi một hơi.

“Cái gì? Ngồi tù?” Trang Mỹ Kỳ lắp bắp kinh hãi, nàng bật dậy từ trên giường như điện giật, trong lúc lơ đãng lộ ra hơn phân nửa bầu ngực, còn lung lay hai cái.

“Ừ.” Ta dứt khoát nhắm mắt lại, bởi vì dương vật của ta đã bắt đầu cương lên.

“Nguyên nhân gì?” Trang Mỹ Kỳ la hét, nhưng nàng lập tức liên nghĩ đến nguyên nhân: “Đội một tý, có phải ngươi thao tác không tuân theo quy định hay không?”

“Ừ.” Ta cúi thấp đầu xuống.

“Cái đồ con heo nhà ngươi, ngươi vì sao mà đàn như vậy! Ngươi..... Ngươi thực khiến ta tức chết.....” Trang Mỹ Kỳ giận dữ.

Ta chỉ cảm thấy bên tai có tiếng gió, vừa ngẩng đầu thì con gấu bông cực đại đã nện lên đầu ta. Ta không dám nói một lời, tựa như một tên tội phạm cúi đầu xuống. Thấy Trang Mỹ Kỳ không nói gì nữa, ta mới chán nản nhặt con gấu lên, vỗ vỗ chút tro bụi, cẩn thận đặt lại trên giường.

“Ai ! xem ra ngươi cũng thoát khỏi sự hấp dẫn của đồng tiền. kt từ khi sáng lập đến giờ có bao nhiêu kẻ không tuân thủ quy định mà phải ngồi tù, ngươi không ném qua thịt heo cũng có thể xem qua heo chạy chứ, nhiều ví dụ bi thảm như vậy, ngươi ở công ty trong hai năm chỉ là nghe cũng nghe đến chai lọ tai rồi, vì sao còn phạm tội lớn như vậy?”

“Ta sai rồi.”

“Hiện tại mới biết sai thì còn dùng cái gì? Uống ngươi thông minh như vậy, chỉ bằng tài năng của ngươi, không tới ba năm nhất định có thể ngồi vào vị trí của Đỗ Đại Dục, ngươi.....”

“Ai !”

“ngươi biết không? Ta trước kia có người bạn trai cũng là một người phân tích rất xuất sắc, chúng ta vốn có thể kết hôn, nhưng ba năm trước hắn cũng cùng ngươi phạm vào sai lầm như ngươi, kết quả hiện tại thì sao? Tuy hắn không phải ngồi tù, nhưng hắn cũng đã từ bỏ chính mình. Vì hắn, ta, ta đã cầu xin Chu Cửu Đồng.”

“Cầu xin Chu Cửu Đồng?”

“Hừ, không cầu hắn, còn có thể làm sao? Hắn thua lỗ công ty hơn tám trăm vạn đô la Hồng Kông, công ty buộc hắn phải trả hết khoản lỗ là này, hắn đào đầu ra tám trăm vạn trả nợ chứ?”

“Vậy ngươi làm sao cầu được Chu Cửu Đồng?”

“Làm sao mà cầu? Ta chỉ là một cái nữ nhân, còn thế nào làm sao được chứ?”

“Cái gì? Ngươi..... Ý của ngươi là.....”

“Đúng vậy, ta dùng thân thể của ta mà cầu.”

“Trời ạ ! Bạn trai ngươi sao có thể như vậy? Hắn dù cho ngồi tù cũng không thể khiến ngươi bị vũ nhục chứ.”

“Đúng vậy, hắn không đồng ý để ta đi, nhưng là ta phải đi, bởi vì ta không đành lòng xem nam nhân của mình tiến vào ngục giam, ta không muốn cuộc đời của hắn bị hủy hoại.”

“Hắn hiện tại ở đâu?”

“Không biết, hắn không chịu được đả kích, bởi vì Chu Cửu Đồng tên súc sinh này vũ nhục ta trước mặt hắn, hắn rút cuộc không cách nào đối mặt với ta, cho nên hắn biến mất. Đoạn thời gian trước ta nghe nói hắn ở nước Mỹ rửa chén ở một nhà hàng. Ai, hắn đã là chán chường rồi, uống phỉ ta trả giá vì

hắn.”

“Thực xin lỗi, ta cũng làm cho ngươi thất vọng rồi.”

“Quả thật làm cho ta thất vọng, biết vì sao ta đem những chuyện bí mật này nói cho ngươi biết không? Bởi vì ta thích ngươi, ngươi cũng biết rõ ta thích ngươi.”

“Khục khục..... Ta..... Ta là đồ ngốc.”

“Ngươi đương nhiên là đồ ngốc, ngươi thật làm cho ta quá thất vọng rồi. Ta hỏi ngươi, tại sao phải làm như vậy?”

“Bởi vì ta muốn giết Chu Cửu Đồng, trước đây muốn giết hắn, hiện tại càng muốn.”

“Ngươi không giết được hắn đâu, ngươi có cố trăm lượt cũng không thể động đến hắn, bởi vì hắn là ma quỷ.”

“Khó nói.”

“Đừng mạnh miệng, Ngươi bây giờ sẽ chết ngay đó, nói cho ta biết ngươi lỗ bao nhiêu?”

“Không lỗ.”

“Không lỗ?”

“Ừ, ta bết bát như bạn trai ngươi vậy, ta kiếm ra lời.”

“Ngươi là đồ thối tha, làm ta sợ muốn chết. Nếu là kiếm lời rồi thì trả lại công ty là được rồi, không phải ngồi tù, cùng lắm là rời khỏi kt, ngươi còn có gì phải lo lắng hay sao? Nửa đêm chạy tới đây, là muốn tiêu khiển ta sao? Ta đánh chết cái đồ thối tha nhà ngươi.”

Trang Mỹ Kỳ vừa mới khóc giờ đã bật cười, tiếp tục xử chiều ném gấu ném. Ai ! Hiện tại ta cảm thấy may mắn mình không phải là con gấu bông này.

“Vấn đề là ta không muốn đem số tiền kia trả lại cho công ty.”

“Cái gì? Ta thấy ngươi nhất định là điên rồi. Đi ! Đi ! Đi ! ta không muốn nói chuyện với một kẻ điên.”

“Ta không điên. Muốn giết Chu Cửu Đồng nhất định phải đem hắn đuổi ra khỏi kt, muốn làm được điều đó nhất định phải có tiền.”

“Hừ, trừ phi hắn chết già, chết bệnh, bị xe đâm chết. Còn như ngươi muốn giết chết hắn, ta cho rằng ngươi đang mơ mộng hão huyền. Nếu so với nhiều tiền, trừ phi ngươi có một thúc thúc là vương tử Ả-rập.”

“Không cần có thúc thúc là Ả-rập vương tử, hiện tại số tiền kia ngay ở trước mắt.”

“Trước mắt? Đúng rồi, ngươi còn chưa nói cho ta biết ngươi kiếm lời bao nhiêu.”

“không nhiều lắm” Ta duỗi ra ba ngón tay.

“300 vạn?”

“Không đúng.”

“3000 vạn sao, nhiều như vậy? Ngươi đừng dọa ta, ta nhất gan lắm.”

“Không đúng, lại đoán nữa coi.”

“Ngươi..... Ngươi đừng nói cho ta biết..... Là ba tỷ đó.”

“Ừ, cũng không khác lắm, lại thêm vài con số lẻ.”

“Ah !” Trang Mỹ Kỳ duyên dáng kêu lên một tiếng ngả vật trên giường.

Ta chấn động, tranh thủ thời gian ôm mỹ nhân liễu mạng lay động: “Ê, Mỹ Kỳ, ngươi mau tỉnh lại.”

Trang Mỹ Kỳ mở một con mắt: “Ta tỉnh dậy rồi, tay của ngươi ở đâu đó?”

“Thực xin lỗi.” Ta xấu hổ không chịu nổi, nguyên lai một bàn tay đặt trên ngực trái Trang Mỹ Kỳ. Ta thề, ta tuyệt đối không phải cố ý như vậy.

“Hừ ! ngươi cho rằng buôn bán lời ba tỷ là có thể sờ loạn ngực nữ nhân sao?”

“Ta không phải cố ý mà.”

“Cố ý cũng được. Ngươi nếu đưa ta một chiếc xe, ta sẽ cân nhắc cho ngươi sờ một chút. Ha ha.....”

“Đến lúc này rồi mà ngươi còn nói giỡn? Ta vội muốn chết đi được.”

“Gấp cái gì? Đến, lên giường ta nằm một hồi, thư giãn một chút, chúng ta cùng ngắm lại biện pháp. Con chó đẻ Chu Cửu Đồng, ba tỷ nhiều như vậy, dù là chết cũng không thể tiện nghi lão súc sinh này.”

Ta vừa nằm lên giường thì cái mũi đã ngửi thấy hương thơm ngào ngạt từ chiếc gối đầu, Trang Mỹ Kỳ kêu to: “Cả người đầy bụi, mau cởi áo ngoài ra.”

“Cái gì? Cởi quần áo?”

“Ngươi không cởi sao?”

“Không cởi, đánh chết cũng không cởi.”

“Ta nghĩ ra một biện pháp, ngươi muốn nghe hay không?”

“Ta cởi.”

“Bi ỏi.”

Đây là lần thứ ba ta nằm ở trên giường Trang Mỹ Kỳ, hai lần trước đều là khi nàng say rượu, nhưng chúng ta cũng không hề xảy ra chuyện gì, lần này là lần thứ ba, chúng ta cũng như cũ không làm cái gì. Trang Mỹ Kỳ chỉ là ôm ta, tuy ta chỉ mặc một chiếc quần lót, mà trong quần lại vuron lên một đầu rắn to, nhưng chúng ta cũng không làm cái gì, chúng ta cứ như vậy lẳng lặng ôm ấp nhau, có chút quái dị, nhưng phi thường ôn hòa, ta chậm rãi hưởng thụ phần ôn hòa này.

“Ta có xinh đẹp hay không?” Trang Mỹ Kỳ thầm kín hỏi.

“Rất đẹp.”

“Không hấp dẫn sao?”

“Rất hấp dẫn.”

“Vậy tại sao có một tên ngốc không hề động tâm với ta?”

“Ngươi sai rồi, tên ngốc kia đã sớm động tâm với ngươi, chỉ là.....”

“Chỉ là cái gì?”

“Chỉ là cái tên ngốc kia coi ngươi là đồng sự, là bằng hữu, là tri kỷ, là tỷ tỷ. Nếu như lại động sắc tâm với ngươi, tên ngốc này cũng chỉ có thể cười ngươi.”

“Vậy thì lấy đi.”

“Thế nhưng tên ngốc kia có vợ rồi, làm sao lấy được?”

“Tức chết ta ! Được rồi, đừng nói nữa, ngủ đi.”

“Ngươi còn nói có biện pháp mà?”

“Tĩnh ngủ rồi nói cho ngươi biết.”

“Được rồi, ta cũng hơi mệt. Nếu như lúc ngủ không cẩn thận đụng phải ngươi thì cũng đừng trách ta.”

“Ta không trách ngươi, ngươi lấy ta là được.”

“gối đầu của ngươi thật là thơm.”

“Cảm thấy thơm thì thường xuyên đến nhà của ta nghỉ ngơi.”

“Ừ.”

Lúc còn tiểu học, ta có một lý tưởng là làm quân nhân, thời trung học lý tưởng của ta thay đổi, ta muốn làm một minh tinh. Còn lên cấp 3 lý tưởng của ta lại thay đổi, ta muốn làm quản lý, vào đại học, ta cảm thấy được xuất ngoại là lý tưởng ta sùng bái nhất. Nhưng sau khi tốt nghiệp đại học mấy năm, ta chỉ mơ ước mỗi sáng sớm tỉnh lại thì bên người có một mỹ nhân. Không thể tưởng được, giấc mộng này của ta rất nhanh thành thực hiện.

Khi ta mở mắt, ta phát hiện bên người thật sự có một đại mỹ nhân. Tư thế ngủ của nàng rất không nhã nhặn, một đoạn đùi ngọc khoác lên đầu gối của ta, hai đồ vật phình to đè nặng cánh tay của ta. Càng đáng chết là một bàn tay ngọc thon thon còn tiến vào quần lót của ta, tối thiểu có ba ngón tay kẹp lấy dương vật của ta, vừa vận hơi đại nhục bổng của ta lên cao.

Ta có thích ứng ánh sáng ngoài cửa sổ, nhưng không cách nào thích ứng được việc mệnh căn bị cầm trong tay người khác. Vừa định dịch chuyển mấy đầu ngón tay kia ra khỏi đũng quần của ta, đầu ngón tay lại di động, năm ngón tay ngọc như lan hoa vừa tách ra lập tức khép lại, rất chuẩn xác bắt được dương vật của ta.

“U.”Ta không nhận được bất tiếng rên rỉ.

“Thật to a.”Bên cạnh là tiếng mỹ nhân.

“Đừng như vậy, Mỹ Kỳ, ta không chịu được mất.”

“Không chịu được thì như thế nào?”

“Sẽ khi dễ ngươi.”

“Khó mà làm được.”

“Cho nên ngươi phải bỏ tay ra.”

“Ngươi không khi dễ ta được, còn ta có thể khi dễ ngươi.”Trang Mỹ Kỳ bò lên trên thân thể ta.

“Mỹ Kỳ, đừng như vậy, ta cũng không muốn mất đi bằng hữu như ngươi.”

“Nam nhân cùng nữ nhân vốn không có tình hữu nghị đơn thuần. Ngươi nếu như muốn có bằng hữu này, vậy thì cảm miệng cho ta.”Trang Mỹ Kỳ rống to với ta.

Ta chỉ có cảm miệng, ta còn có thể nói cái gì được đây? Trang Mỹ Kỳ đã lột bỏ áo ngủ trên người nàng, hai bầu ngực sữa vô cùng đầy đặn ở trước mặt ta tạo nên sóng cả mãnh liệt. Ta còn không có thể nhìn rõ bộ dáng bầu ngực, đai đeo áo ngủ đã vứt trên mặt ta, trên áo ngủ mang theo một cỗ mùi thơm thâm kín của nữ nhân, loại hương khí này so với xuân dược còn lợi hại hơn gấp chục lần.

Ta chỉ có thể cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại, còn thịt giống như một cây gậy sắt đúc từ thứ kim loại rắn chắc nhất. Trang Mỹ Kỳ cúi người xuống, mi nhãn như tơ mà nhìn ta. Nàng đã không thể dùng từ mỹ nhân để hình dung, có lẽ là mỹ nhân đậm càng chuẩn xác hơn một chút.

“Hôn ta.”Trang Mỹ Kỳ để hai bầu vú lủng lẳng quét qua lồng ngực ta, cặp môi thơm như anh đào đưa đến trước mắt ta, chỉ là giọng điệu ra lệnh này khiến cho ta cảm thấy có chút không quen. Cho tới nay đều là ta chinh phục nữ nhân, không nghĩ tới hôm nay lại bị một nữ nhân chinh phục, chẳng lẽ là thiên địa tạo vật, vô quyết định có móng tay nhọn? Ta bỏ áo ngủ trên mặt ra, thuận đà ngậm lấy hai mảnh anh đào đỏ tươi.

“A...” Trang Mỹ Kỳ kích động mà run rẩy, vú của nàng áp trên người ta, trong miệng nuốt bọt chảy vào miệng ta càng lúc càng nhiều.

Ta kinh ngạc mà buông cặp môi thơm ra hỏi: “Ngươi đây là truyền nước miếng hay là hôn môi?”

Trang Mỹ Kỳ cười mà quyến rũ: “Nhanh nuốt vào. Nghe nói nam nhân uống hết nước miếng nữ nhân sẽ nghe nữ nhân, cho nên ngươi hôm nay phải uống rất nhiều nước miếng của ta.”

Ta thở dài một hơi: “Có một số việc có thể vừa làm vừa uống nước miếng.”

Trang Mỹ Kỳ cười quần lót nàng: “Ngươi gấp cái gì? Dù sao hôm nay ngươi thuộc về ta.”

“Không được, đời này ta đều thuộc về ngươi. Trước kia ta đã ỷ lại vào ngươi, không muốn xuyên phá tầng quan hệ này, hiện tại tầng giấy này đã bị xuyên thủng, ta chỉ có lấy ngươi rồi.”Ta cười to.

“Xem nào, chủ ý này không tệ. Xem ra nước miếng cũng hiệu quả nha! Tối nào.”

“U.”

Theo một tiếng rên rỉ rất dài, quan hệ bằng hữu ta cùng với Trang Mỹ Kỳ giữ vững một năm lập tức trở thành hư ảo. Ta thật đáng tiếc, nhưng lại cảm thấy trấn an, bởi vì, ta lại thêm một cô tình nhân, vừa là tình nhân vừa là tri kỷ.

Phản tình cảm này quá nồng liệt, thế cho nên lúc âm đạo Trang Mỹ Kỳ đem dương vật của ta nuốt hết, ta tuyệt không cảm thấy không lưu loét, tựa như là lão bằng hữu xa cách từ lâu gặp lại vô cùng thông thuận tự nhiên.

“U, Lý Trung Hàn, ta thực hận ngươi! hận ngươi để cho ta đợi lâu như vậy! ta cho ngươi hai lần cơ hội, ngươi đều buông tha, hận ngươi chết đi được.”Trang Mỹ Kỳ nỉ non.

“Ngươi không buông bỏ là được.”Ta cười cười, mở ra hai tay ôm thân thể mềm mại.

“Ta cũng không phải kẻ ngốc, như thế nào đơn giản buông tha cho một cái nam nhân có ba tỷ? Hi hi.”

“Chẳng lẽ chỉ là ba tỷ hấp dẫn ngươi?”

“Đương nhiên không chỉ như vậy.”

“A, bởi vì ta đủ đẹp trai ư?”

“Đẹp trai cái rắm, bởi vì đồ ngươi đủ to, đủ dài. A..... Thật sự rất to.”

“Thích không?”

“Thật thoải mái..... Ta..... Ta rất thích.”

Lúc rời khỏi nhà Trang Mỹ Kỳ ta cảm thấy chân như mềm nhũn, nhưng tinh thần lại phấn khởi, cùng với lúc đến rất bất đồng, ta đã sẵn sàng nghênh đón hết thảy khiêu chiến. Trang Mỹ Kỳ khuyên ta tùy cơ hành động: “Muốn thỏa hiệp với Chu Cửu Đồng, cần phải nắm được nhược điểm của hắn.”

“Nhược điểm gì?”Ta hỏi.

“Ta biết Chu Cửu Đồng tự ý lập thiết bị giám sát nơi người khác, đây là việc trái pháp luật.”

“Ừ.”

“Ngươi nghĩ biện pháp tìm chứng cứ, lúc đó lấy độc trị độc. Như vậy, ít nhất ngươi sẽ không bị phanh phui chuyện này, Chu Cửu Đồng cũng không dám báo động.”

“Rất có đạo lý, ta làm sao tìm được chứng cứ?”

“Tiểu Nguyệt là con gái riêng của Chu Cửu Đồng, Chu Cửu Đồng rất thương yêu nàng nên đưa cho nàng chìa khóa văn phòng tổng giám đốc, ngươi nghĩ biện pháp trên người Tiểu Nguyệt.”

“Làm sao ngươi biết Tiểu Nguyệt là con riêng của Chu Cửu Đồng?”

“Vương Di nói cho ta biết.”

“Mỹ Kỳ, ta yêu ngươi chết mất.”

Ba tỷ là một con số khiến cho người ta cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Đây không phải tình trạng nam nhân, mà là tiền mặt, một con số tài phú cực lớn, bất cứ ai cũng sẽ động dung với khoản tiền này. Đừng nói là Trang Mỹ Kỳ không tin ta thật sự kiếm được, mà ngay cả ta cũng có chút mơ màng trước sự thật này, thế nhưng ta biết rõ, khoản tiền bất nghĩa này sẽ mang đến phiền toái vô tận.

Ta khôi phục lý trí, tuy tham lam vẫn chiếm thượng phong như cũ nhưng ta đã khôi phục lại dòng suy nghĩ của mình, cân nhắc bước tiếp theo nên làm như thế nào mới có thể chiếm hữu một phần nhỏ trong đó. Thật ra chỉ cần một phần nhỏ trong đó cũng là con số thiên văn với ta rồi, ví dụ như một nửa? Ai! đó là 1.5 tỷ, quá khoa trương rồi, ta lui thêm bước nữa, một phần ba, ai!

Tìm ta đập nhanh như sắp phọt ra, vẫn là nhiều lắm, trong 30 phút mà có một tỷ a. Khả ta cuối cùng cảm thấy mang chữ “tỷ” có chút mạo phạm thiên lý, vậy dứt khoát chỉ cần cái 9999 vạn là tốt rồi, số tiền kia trả xong khoản thiếu hụt của Đái Tân Ni cũng còn dư lại kha khá, đủ cho ta nuôi vợ, đường thiếp, dưỡng Tiểu Quân rồi. Nghĩ tới đây, ta vội vội vàng vàng chạy về nhà, mà không phải đi tìm Tiểu Nguyệt.

Trang Mỹ Kỳ muốn ta tìm chứng cứ trái pháp luật của Chu Cửu Đồng, ta cảm thấy cái này tuy là một kỳ chiêu nhưng có chút gượng ép, có lẽ chỉ có thể cò kè mặc cả mà thôi. Bất quá, hôm nay dù là biện pháp gì ta cũng muốn thử qua, nếu như có thể tìm được chứng cứ, ta tuyệt đối không tin Chu Cửu Đồng không kiêng kị. Ta chỉ là một cái tiểu bạch kiểm, một nắm đất bình thường, mà Chu Cửu Đồng là một món đồ sứ, nắm đất có thể tùy tiện rơi nát, dù sao cũng không đáng tiếc, mà đồ sứ thì bất đồng, nó không thể vỡ được, ta cũng không tin Chu Cửu Đồng không thích sứ diện.

Phòng làm việc của Chu Cửu Đồng ta đã đến hai lần, hai lần đều chịu nhục cho nên ta có ấn tượng phi thường sắc sảo. Ta cũng tình tường cái hệ thống giám thị phi pháp kia ngay trong văn phòng tổng giám đốc, chỉ cần có thể tiến vào văn phòng, ta nhất định có thể nắm được chứng cứ.

Hôm nay muốn tiến vào tổng giám đốc văn phòng là thời cơ tốt nhất, bởi vì hôm nay là cuối tuần, trong văn phòng nhất định không có người. Trang Mỹ Kỳ nhất định không biết muốn đi vào đó cũng không nhất định phải vào từ cửa chính mà còn có một mật đạo từ văn phòng Đái Tân Ni đến chỗ tên Chu Cửu Đồng. Cho nên, ta không cần phải đi tìm Tiểu Nguyệt, chỉ cần tìm Đái Tân Ni là có thể.

Ta vội vã chạy về nhà, trên đường ta còn cố ý mua một gói ô mai lớn đủ loại hương vị. Đây là thứ Đái Tân Ni yêu thích nhất, cả Tiểu Quân cũng tương tự như vậy.

“Ngươi chạy đi đâu đó? Lại không trở về nhà, gọi điện thoại cho ngươi thì ngươi tắt máy.” Vừa thấy ta, Đái Tân Ni đã lo lắng hỏi.

“Ta tới nhà Tôn Gia Tề ngủ.”Ta bịa ra một cái có.

“Có phải người xảy ra chuyện gì hay không? Chu tổng giám đốc, La Tất cùng Đỗ Đại Duy đều đang tìm người, còn đến tận đây hỏi về người, ta nói người ngủ rồi, bọn hắn còn một hồi lung tung này nọ. Ta cảm giác nhất định đã xảy ra chuyện gì, vừa rồi có người của bộ phận giám sát là Lăng Khiêm cũng gọi điện thoại cho ta, muốn ta chuyển cáo cho người, chờ người tỉnh ngủ lập tức liên hệ với hắn.”

“Ừ, ta biết rồi, lát nữa ta sẽ gọi cho bọn họ. Đúng rồi, Tiểu Quân đâu? Tối hôm qua nàng ngủ ở đây có quen không?”

Ta tận lực giữ sự bình tĩnh, nhưng trong lòng kịch liệt ba động, không thể tưởng được, đối thủ đã ra tay trước, ra tay rất nhanh, ra tay mãnh liệt khiến ta cảm thấy sợ hãi, ta tưởng rằng phải chờ tới thứ hai bọn hắn mới có thể liên hệ với ta, thật không ngờ giao dịch mới chấm dứt qua mấy giờ bọn hắn đã nhìn thẳng tới ta .

“Ngủ rất ngon. Tiểu Quân, Tiểu Quân, ca của người đến rồi này.”Đái Tân Ni dẫn ta đi vào phòng khách, lại gọi Tiểu Quân.

Ta mới vừa đi vào phòng khách liền phát hiện Tiểu Quân rù rì từ sân thượng đi tới. Đây là ta lần đầu tiên tới nhà Đái Tân Ni, tại đây so với ổ chó của ta rộng rãi, ấm áp hơn nhiều.

“Hừ!”Tiểu Quân không nói một lời, chỉ tỏ vẻ căm kình. Nhìn bộ dáng của nàng tám phần là không vui, vì sao lại không vui ta đương nhiên rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 28: Chứng cứ

“Tiểu Quân, tối hôm qua có ngủ ngon không?”Ta dịu dàng hỏi.

“Không ngon! Người ta đang ngủ ngon giấc, có một con heo ngốc nửa đêm gọi điện thoại đánh thức người ta, làm sao mà ngon được? Hừ!” Tiểu Quân tỏ vẻ tức giận .

“Đúng đúng đúng, đều là tại cái đầu heo không tốt này, quay đầu lại phạt cái này đầu heo nấu canh cho người uống. Nào, ăn ô mai trước bớt giận.”

Kỳ thật ta đã sớm chú ý thấy vẻ mặt Tiểu Quân nên lập tức đưa quà, quả nhiên ánh mắt nàng lập tức quay tròn chuyển lên túi ô mai, ta thầm cảm thấy buồn cười.

“Ăn cái gì mà ăn? Còn chưa có rửa qua, thiệt là.”

Có lẽ mùi thơm của ô mai thật sự đánh thức con sâu trong bụng Tiểu Quân, nàng hừ một tiếng, không khách khí cầm túi ô mai chạy biến vào phòng bếp, vừa đi vừa ồn ào: “Tân Ny tỷ, ta ghét nhất vị cô dâu , người thích ăn sao?”

Đái Tân Ni về mặt quái dị nhìn ta một chút lại nhìn xem Tiểu Quân, sau đó lắc đầu: “Ta cũng không thích ăn, hay là ném đi nha?”

Tiểu Quân không ngờ Đái Tân Ni ác như vậy, nàng bị chẹn họng lại, sau đó trừng to mắt hỏi: “thật sự ném à?”

Đái Tân Ni nén cười lớn tiếng nói: “Ừ.”

Tiểu Quân bùng túi ô mai ngậy ngọt đứng đấy không biết làm sao, do dự một hồi, nàng khẽ cắn môi hỏi: “VẬY..... Ném đi đâu?”

Đái Tân Ni lớn tiếng nói: “Đương nhiên là ném vào trong bụng, ha ha.....”Nói xong, nàng cũng nhin không được mà cười rộ lên.

Tiểu Quân mặt đỏ lên, hung hăng đá mạnh hai chân quay người chạy vào phòng bếp. Chỉ chốc lát, tiếng nước chảy truyền tới, đoán chừng nàng đang rửa ô mai. Ta cùng với Đái Tân Ni nhìn nhau mỉm cười.

Trong phòng bếp Tiểu Quân lớn tiếng ồn ào: “Cười cái gì nữa! Lại cười, đợi lát nữa ta không để cho các người ăn cô dâu.”

Ta cùng Đái Tân Ni đành phải che miệng cười trộm, cười không ngừng. Thừa dịp Đái Tân Ni vui vẻ, ta lập tức kéo nàng vào phòng ngủ.

“Người..... Người làm cái gì vậy? Lại không nhin được à?”

Đái Tân Ni bị ta kéo vào phòng ngủ, khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng cái đỏ bừng lên, nàng thẹn thùng nhìn đống quần của ta.

“Ta cũng không háo sắc như vậy. Tân Ny, đưa chìa khóa văn phòng người cho ta.”Ta nhẹ giọng nói ra.

“Muốn lấy chìa khóa phòng làm việc của ta làm gì vậy?” Đái Tân Ni giật mình hỏi lại.

“Buổi tối ta còn phải đến công ty làm việc, sợ không chịu được nghỉ đến ngaoi nên vào đó ngủ một chút.”Ta sớm biết Đái Tân Ni sẽ hỏi, cho nên sớm chuẩn bị một cái cớ.

“Hiện tại cần sao?”

“Ừ! Đợi lát nữa gặp tổng giám đốc, nhiều khả năng sẽ rất bận, sợ quên mất.”

“Được rồi.”Đái Tân Ni không nghĩ ngợi gì, quay người chìa khóa đưa cho ta, tuy nhiên vẫn không quên dặn dò: “Đừng lục lọi đồ đạc của ta, dám xáo trộn lung tung ta không tha cho ngaoi.”

Ta nắm cặp vú cao ngất, híp mắt nói: “Biết rồi ! Chờ ta có thời gian, tuyệt đối không tha cho vú lớn của ngaoi.”

“Cút đi, ngaoi ăn cơm chưa vậy?”Đái Tân Ni ôn nhu nói.

“Ăn rồi, vừa ăn hết một tô mì tại quán ven đường.”Nhưng thật ra là ăn ở nhà Trang Mỹ Kỳ, không thể tưởng được Trang Mỹ Kỳ nấu bát mì đầu lại ngon như vậy.

“Ngaoi buổi tối có về ăn cơm không?”

“Có lẽ không về.”

Nói xong ta đi tới cạnh cửa. Lúc sắp rời đi, Tiểu Quân cấp theo một rổ ô mai, đứng trước cửa phòng bếp ngây ngốc nhìn ta, tâm ta nóng lên, nước mắt suýt chút nữa trào ra.

Đi nhanh lên a! Hiện tại đã là đại họa lâm đầu. Thật sự là có phúc không hưởng, tận tâm phiền toái, ta đột nhiên có một chút chán ghét chính mình.

Lăng Khiêm là người quản lý bộ kế hoạch, cũng là trưởng bộ phận giám sát, quyền lực của hắn không hề thấp hơn La Tất. Chức vụ của hắn không phải do Chu Cửu Đồng bổ nhiệm, mà là cổ đông đại hội cùng tuyển lựa, sau đó do ban giám đốc biểu quyết thông qua, tuy chịu sự quản lý của tổng giám đốc nhưng lại độc lập với tất cả các bộ môn, cho nên quyền lực của hắn rất lớn. Ở trong kt, lăng khiêm cùng tổng thanh tra tài vụ Hầu Thiên Kiệt, quản lý bộ phận nhân sự Ninh Hồng Quân được xưng là tam đại Thiên Vương. Ta có chút sợ hãi Lăng Khiêm, ông ta ăn nói rất lịch sự, trước kia là thủ trưởng của ta, đối với ta không tệ, mà ta cũng rất tôn kính với Lăng Khiêm.

Rời khỏi nhà Đái Tân Ni, ta gọi một cú điện thoại cho Lăng Khiêm. Không thể tưởng được từ trong điện thoại truyền ra một giọng nói lạnh lùng: “Hiện tại ta đã báo cáo lên ban giám tại công ty đầu tư quốc tế kt xuất hiện một cuộc đầu tư bất thường, công ty tạm thời đình chỉ tất cả quyền hạn đầu tư của nhân viên, đồng thời yêu cầu tất cả nhân viên bộ phận đầu tư phải đến họp vào tám giờ sáng thứ hai. Không được vắng mặt, như có vắng mặt, lập tức khai trừ.”

Khẩu khí lạnh băng, Lăng khiêm không nói dư nửa câu liền cúp điện thoại. Đầu ta như bị nện một gậy, thân thể lung lay sắp đổ cơ hồ không cách nào đứng thẳng, cũng may, ta cuối cùng cũng vịn được vào lan can ven đường ổn định thân thể.

Biến hóa quá đột ngột, Lăng Khiêm trong điện thoại rõ ràng đang cảnh cáo ta, chờ đợi ta chính là một tấm lưới lớn, nếu như ta hăm sâu vào trong tấm lưới đó sẽ bị những âm mưu ác độc thôn phệ không còn chút da thịt, thậm chí mất đi tánh mạng. Lúc này, ta thậm chí nghĩ đến việc bỏ trốn, có ba tỷ, ta có thể tìm chỗ an thân không?

Nhưng lập tức ta vứt ý nghĩ này đi, bởi vì ta biết rõ, bỏ trốn là hành vi ngu xuẩn nhất. Nếu như thứ hai ta vắng mặt tại cuộc họp, ta lập tức trở thành vật hi sinh, không chỉ có tài khoản ngân hàng bị đóng băng, còn bị truy nã, đến lúc đó, ta triệt để hết cách cứu. Huống chi dù bỏ trốn ra nước ngoài, thời gian lên máy bay cũng không kịp, ngân ngân hai ngày thì đủ là xử lý hộ chiếu cũng không đủ thời gian. Ta đột nhiên rất hối hận, lúc này trước mắt ta chỉ có hai con đường: một là cầu xin sự thương xót từ đám người Chu Cửu Đồng, đồng thời giao ra ba tỷ; hai là liều chết phản công.

Ngay người tại ven đường, ta nhìn dòng xe cộ như nước cần thận suy nghĩ, vô số ý nghĩ tại ta trong đầu hiện lên đều bị ta bác bỏ. Tục ngữ nói, người chết vì tiền, chim chết vì thức ăn, muốn ta buông tha cho số tài phú cực lớn này đi thỏa hiệp, vô luận như thế nào ta cũng khó có thể tiếp nhận, cho dù muốn vứt bỏ cũng phải đợi đến cuối cùng, làm sao còn chưa đánh đã đầu hàng được?

Ta dứt khoát tắt điện thoại đi động đi đến công ty.Cuối tuần đường phố rất náo nhiệt, người đến người đi rất khiến tâm tình của ta rất không ổn định. Đi vào công ty, toàn bộ cao ốc chìm trong yên lặng, ngoại trừ hai gã bảo vệ còn một bóng người cũng không có.

Ta nhanh chóng đi lên tầng bốn, đi qua hành lang thẳng tới bộ phận thư ký, còn chưa đến thì cửa phòng đã mở ra, một vị thực phụ đột nhiên xuất hiện trước mặt ta.

“Tiểu Hàn?”

“Quách tỷ?”

Ta lắp bắp kinh hãi, nguyên lai là thư ký hành chính Quách Vịnh Nhân. Nàng nhìn thấy ta cũng tỏ vẻ ngoài ý muốn, sững sờ một chút, hỏi: “Ngaoi tới tại đây làm gì? Đái thư ký không ở đây.”

“A, ta biết, ta là tới lấy vài thứ cho Đái Tân Ni. Không thể tưởng được Quách tỷ cuối tuần không nghỉ ngơi còn tới công ty làm việc, thật sự là bội phục.”

Ta âm thầm kêu khổ, thời khắc máu chốt Quách Vịnh Nhân làm sao lại chịu khó đến như vậy?

“Cái gì bội phục, buổi chiều hôm qua ta xin nghỉ gặp một người bạn. Công việc còn chưa có làm xong, hôm nay tranh thủ thời gian hoàn thành.”

Quách Vịnh Nhân được ta vỗ mông ngựa cái nở nụ cười, cười rất phong tình vạn chủng, hàm súc thú vị vô cùng. Nếu không phải có việc gấp muốn làm, ta thật muốn tâm sự với nàng.

“Cũng là chịu khó. Ha ha, không quá rầy người nữa, ta đến văn phòng Đái Tân Ni lấy chút đồ rồi đi.”

Ta cười tủm tỉm đánh giá nữ nhân vô cùng hàm súc thú vị trước mắt này. Trong mắt ta, nữ nhân như vậy mới gọi là nữ nhân, nàng toàn thân tản mát ra khí chất thành thực, mỗi nụ cười hay một cái nhăn mày đều có thể phá hỏng phòng tuyến tâm lý của ta giúp cho dễ như trở bàn tay.

“Ồ, cả chìa khóa văn phòng cũng đưa cho người rồi sao, người cùng Đái thư ký rất thân quen nha.”

Quách Vịnh Nhân không biết là nói móc hay châm chọc ta, tóm lại nghe được trong lòng ta cảm thấy hơi là lạ.

“Khục khục, Quách tỷ đừng nói đùa nữa mà.” Ta xấu hổ cười cười với Quách Vịnh Nhân.

“Nói giỡn? Hừ, người vui chơi với Vương Di, hai ngày nay cả cái bóng cũng không thấy, còn nói mời Vương Di ăn cơm, ta thấy người đúng là kẻ bạc tình bạc nghĩa! Hừ, loại người như người người khiến ta bức mình, khi nào ta sẽ nói với Đái thư ký. Đến lúc đó, cũng đừng trách ta lắm miệng.”

Quách Vịnh Nhân cầm lấy chén nước, đoán chừng là vừa đi rót nước, ngoài ý muốn nhìn thấy ta, lại như tìm được đối tượng để phát tiết. Cũng không biết ta là phạm gì đến nàng mà trong chớp mắt nàng đã trở nên chanh chua.

Ta đang phiền toái trong lòng, vốn đã rất nóng nảy, nghe Quách Vịnh Nhân nói móc như thế càng không thoải mái. Thầm nghĩ ta cùng Vương Di đắc tội gì với người? Người có phải thời mẫn kinh hay không vậy?

Bất quá, nếu như nàng thực đã đến thời mẫn kinh, chạy đến trước mặt Đái Tân Ni nói bậy một trận, với tính tình Đái Tân Ni, ta cho dù an toàn vượt qua nguy cơ trước mắt cũng khó có thể ở lại công ty. Hôm nay tình huống khẩn cấp, ta chỉ bằng nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện a.

Nghĩ vậy, ta cố kìm lửa giận trong lòng, cố nặn vẻ tươi cười: “Quách tỷ, người tha cho ta đi! Ta mấy ngày nay đều tăng ca buổi tối, đến sáng mới được nghỉ ngơi, ta mời các người ăn cơm, còn chuẩn bị mời các người đi mua sắm. Nghe Tân Ný nói hiện tại lưu hành một loại mỹ phẩm rất tốt, ta định tặng cho Quách tỷ cùng Di tỷ vài lọ, được chưa nào?”

“Người nói so với hát còn hay hơn, kỳ thật ta không muốn đồ gì của người. Ta chỉ hi vọng người đối với Vương Di tốt một chút, có dùng mỹ phẩm hay không không quan trọng, quan trọng là nam nhân không thể không chối bỏ trách nhiệm. Tuy người đã có Đái thư ký, nhưng người tốt xấu cũng rút chút thời gian quan tâm Vương Di chứ.”

Thái độ thành khẩn của ta cuối cùng cũng khiến Quách Vịnh Nhân hòa hoãn xuống, nàng giáo huấn lên ta có bài bản hẳn hoi. Ta tranh thủ rên sất khi còn nóng, vội lấy lòng: “Quách tỷ, có thể hỏi người một chuyện không?”

“Nói xem nào.”

Quách Vịnh Nhân nhàn nhạt đáp lại.

“Quách tỷ, ta muốn hỏi người, bộ y phục này của người mua ở nơi vậy? Là nhãn hiệu gì?”

Ta nghiêm túc nhìn bộ trang phục đậm chất thực nữ trên người Quách Vịnh Nhân. Nói thật, Quách Vịnh Nhân mặc quần áo gì cũng không quan trọng, quan trọng là trên người nàng có một cỗ khí chất tựa như hoàng hậu vậy, vừa ung dung, lại thêm vẻ mẽ người, giờ tay nhấc chân đều lộ ra vẻ cao quý mầu nghi thiên hạ. Những đạo diễn điện ảnh kia không tìm Quách Vịnh Nhân đóng đúng là một tổn thất lớn.

“Hỏi làm gì?” Quách Vịnh Nhân trong mắt đã hiện vẻ đắc ý.

“Ta cũng muốn mua một bộ cho Di tỷ, nhìn quá tốt. Cũng không biết Di tỷ mặc loại quần áo này có thích hợp hay không?” Ta làm bộ rất khiêm tốn.

“Đương nhiên không được, bộ quần áo này chỉ thích hợp cho người già thôi, tiểu Di tuổi trẻ xinh đẹp, khẳng định không hợp.” Quách Vịnh Nhân trong mắt có nụ cười thần nhiên. Bình thường một nữ nhân trước mặt người khác nói mình già, như vậy người nhất định muốn người kia phản bác. Nếu như người đó bảo trì trầm mặc, vậy người đã xong đời, nàng nhất định sẽ hận chết người. Ta cũng không có đắn như vậy, cho nên tranh thủ thời gian phản bác:

“Thôi đi, người khác bình luận Quách tỷ như thế nào ta không biết, nhưng nam nhân ở bộ kế hoạch, bộ phận đầu tư đều nói Quách tỷ tối đa là 30 tuổi.”

Ta vừa nói ra khỏi miệng, Quách Vịnh Nhân nhướn lông mày lên, cả khuôn mặt cười như một đóa hoa, ngoài miệng không ngừng mắng “Lũ nam nhân thói tha các người, sau lưng chỉ biết nói bậy, ta làm sao mà 30 được! Ha ha……”

Địa phương trọng yếu nhất của nữ nhân thành thực không phải cách khuôn mặt mà là dáng người. Nữ nhân chỉ cần tuổi khá lớn một chút, dáng người đều

hơi đầy đà, đầy đà có hai loại, một loại là mập mạp, một loại là mượt mà, mượt mà là tỉ lệ rất cân đối, thịt trên người rất đều, rất co dãn. Quách Vịnh Nhân thuộc về dáng người mượt mà, cái mông nặng rất lớn. Dù là mặc váy nhưng mông bự vẫn rõ ràng bất gập. Nghe nói, nữ nhân có bờ mông càng lớn càng có đức vọng mãnh liệt.

Ta đột nhiên nảy ra một ý, cổ ý thờ dài một hơi: “Quách tỷ, ngươi không nên khiêm tốn, ngươi biết mấy người bộ môn chúng ta bình luận như thế nào về ngươi không?”

“A? Nói ta cái gì?” Quách Vịnh Nhân đột nhiên khẩn trương hăng lên.

“Thôi, coi như ta không nói.”

Ta dùng thủ đoạn lật mềm buộc chặt, tin tưởng Quách Vịnh Nhân không nghe được đáp án sẽ không bỏ qua. Quả nhiên, Quách Vịnh Nhân mất hạnh trọn lên, nổi giận đùng đùng nói: “Ta hận nhất người khác nói một nửa rồi thôi. Nói ! Mau nói cho ta.”

Ta vừa móc ra cái chìa khóa mở phòng làm việc của Đái Tân Ni vừa lắc đầu: “Không nói, không thể nói.”

“Ngươi phải nói! Ngươi không nói, đừng trách ta tố cáo ngươi mặt Đái thư ký.” Quách Vịnh Nhân hung dữ cảnh cáo.

Ta vui sướng nhìn nàng chăm chú, thầm nghĩ lần trước cùng Vương Di ân ái trong phòng làm việc, vừa quan sát Quách Vịnh Nhân toát ra xuân ý trên lông mày. Hôm nay bốn phía không người, ta lại tiến hành khiêu khích đối với nàng, cho dù không thể bắt được tâm hồn nữ nhân, cũng có chỗ lợi dụng. Bởi vì trong văn phòng Đái Tân Ni có camera, những camera toàn bộ hoạt động suốt 24 tiếng, nếu ta cùng Quách Vịnh Nhân phát sinh sự tình tươi đẹp, những camera giám thị này nhất định sẽ quay lại toàn bộ quá trình. Chỉ cần ta nói cho Quách Vịnh Nhân biết nơi này có thiết bị giám sát, nàng nhất định so với ta càng vội vã tìm những thứ này hơn.

Ta cố ý áp a áp ứng, từ trong miệng Vương Di ta đã biết Quách Vịnh Nhân cùng một đại cổ đông của công ty là Trương Tư Cần có quan hệ mập mờ, tuy ta không rõ ràng lắm lực lượng Trương Tư Cần tại kt, nhưng bây giờ là thời khắc nguy cấp, chỉ cần có một cộng cổ cứu mạng ta cũng dốc sức túm lấy. Quách Vịnh Nhân là cây cổ cứu mạng của ta sao? Trong lòng ta tràn đầy chờ đợi.

“Nhìn loạn cái gì? Nói mau đi.”

Thấy ta vẫn không chịu nói, Quách Vịnh Nhân không cho ta thừa nước đục thả câu, nàng càng thêm phần nộ. Ta bình thường vẫn hay quan sát Quách Vịnh Nhân, nàng thành thực nội liêm, khôn khéo tài giỏi, làm thư ký hành chính đúng là đại tài tiêu dụng. Trong công ty ngoại trừ mấy vị kế toán cùng quản lý nhà kho thì Quách Vịnh Nhân là lớn tuổi nhất, nhưng nàng lại chịu thiệt bị mấy tiểu cô nương quân chế, không cần phí công đoán mò, chỉ cần đơn giản ngẫm lại cũng biết rõ nàng tuyệt đối không cam lòng. Không có cam lòng nhất định sinh ra oán khí, ta vì cái gì không lợi dụng một chút? Có lẽ nàng thật sự có thể giúp ta. Nghĩ tới đây, ta lập tức tỉnh thần phấn chấn, toàn lực ứng phó Quách Vịnh Nhân, thấy nàng hớn hên, ta thờ dài nói “Quách tỷ, ta nói ra ngươi cũng đừng tức giận nha.”

“Ngươi cứ nói, ta sẽ không tức giận.” Quách Vịnh Nhân trầm mặt.

“Kỳ thật, Quách tỷ có địa vị rất cao trong lòng tất cả nam nhân trong công ty, ngươi là tình nhân trong mộng mọi người, cũng là tình nhân trong mộng Lý Trung Hàn ta.” Nhìn chằm chằm vào Quách Vịnh Nhân, ta phóng ra trên người tất cả khí tức giống đực của mình.

“Ngươi..... Cái gì? Ngươi nói bậy bạ gì đó?”

Quách Vịnh Nhân hiển nhiên không chuẩn bị tâm lý nghe những điều này, mặt nàng thoáng đỏ hồng. Có lẽ do sự thành thực nên rất nhanh nàng đã trấn định lại.

“Không phải ta nói bậy, thật mà.”

Ánh mắt ta nóng bỏng mà lớn mật. Người khác không dám nói, ít nhất Quách Vịnh Nhân là một trong những tình nhân trong mộng của ta, ta đã từng tưởng tượng đến nàng thủ dâm qua vô số lần.

“Thiệt là ! Được rồi, không nói với ngươi nữa.”

Quách Vịnh Nhân không dám ngheh đón ánh mắt của ta, nàng cúi đầu vội vàng muốn ly khai. Ta tranh thủ thời gian tiến lên, ngăn cản Quách Vịnh Nhân “Uy, Quách tỷ, ta nói thật mà, ngươi còn chưa nói y phục của ngươi mua ở đâu mà? Như vậy đi, ngươi cho ta xem cổ áo một chút, ta biết ngay là nhãn hiệu gì.”

Đúng như nhãn hiệu quần áo đều thêu trên cổ áo, yêu cầu này của ta cũng không thể coi là quá phận. Quách Vịnh Nhân nhìn ta, nhẹ gật đầu. Ta chậm rãi đứng sau lưng Quách Vịnh Nhân, nhìn qua cặp mông màu mỡ, đức vọng của ta tụ tập lại từng chút từng chút một. Hít sâu một hơi lại để cho hương thơm thấm vào buồng phổi, ta bên tai nàng nhỏ giọng hỏi: “Quách tỷ, ta nhìn nha?”

“Ôi, lẽ mà cái gì? Nhanh lên, ta còn có rất nhiều việc.”

Quách Vịnh Nhân hơi rụt cổ lại, có lẽ lúc ta nói chuyện phun ra khí tức lên tai của nàng. Ta nở nụ cười, hóa ra Quách Vịnh Nhân cũng rất miễn cảm.

“Được, được, được.”

Ta đáp ứng, vừa đẩy mái tóc Quách Vĩnh Nhân ra, vừa mở cổ áo. Cổ áo là một chữ lĩnh, cả chiếc áo được thân thể đầy đặn kéo căng, muốn mở ra nhân hiệu trên cổ áo xác thực không dễ dàng. Lúc lợi một lúc, tay ta không cẩn thận chạm lên da thịt tuyết trắng, mặc dù chỉ là nhẹ thoáng qua một cái, nhưng ta cảm nhận được sự run rẩy của Quách Vĩnh Nhân.

“Đừng co lại nha, ta không thấy rõ lắm.”

Ta vừa yêu cầu Quách Vĩnh Nhân đừng nhúc nhích, vừa dán người lên, nhẹ nhàng áp vào thân thể đầy đặn của nàng. Hạ thể sưng to không cẩn thận đụng vào cặp mông màu mỡ, cặp mông không thể nói rất căng mềm, nhưng rất tròn và rắn chắc, tuyệt không lỏng, hơn nữa co dãn mười phần.

“Xem..... Xem xong chưa vậy?” Quách Vĩnh Nhân có chút mất tự nhiên.

“Không rõ lắm. Quách tỷ, y phục của ngươi hơi chật, ta không nhìn thấy cái nhân hiệu kia, ta muốn xem chính diện mới có thể thấy rõ.”

Ta nhỏ giọng bên tai Quách Vĩnh Nhân, tuy rất muốn ôm đại mỹ nhân đầy đặn này nhưng ta biết muốn câu dẫn thực phụ như vậy nhất định phải từ từ, nữ nhân như vậy khó ngăn cản nhu tình của nam nhân nhất, bởi vì các nàng trong nhà đã có thói quen ôm trượng phu, thói quen ân ái, hết thấy đều là thói quen, không có thói quen kích tình.

“Hừ..... Vậy ngươi nhanh lên.” Quách Vĩnh Nhân hơi thờ hơi dồn dập.

Ta cười tủm tỉm mà đi đến trước mặt Quách Vĩnh Nhân, cổ ý không đếm xỉa mà lật ra áo cổ áo, ngoài miệng đọc lên: “Del.....”

Đọc xong này năm chữ cái tiếng Anh delba, ta đã ôm Quách Vĩnh Nhân vào trong ngực, ta thầm bật cười, bởi vì thân thể nàng đang run rẩy.

“Xem..... Xem xong chưa vậy?” Quách Vĩnh Nhân ngay cả nói chuyện cũng có chút run run.

“Còn chưa rõ ràng lắm, ta cần nhìn thêm một chút.” Đây là tính dầy dụa nửa bắt buộc, xấp xỉ đạt đến sự khinh nhờn. Ta nói với nàng muốn nhìn rõ chút ít, đơn giản là kiểm soát tiếp cận nàng, thấy nàng không chán ghét, lá gan của ta dần dần tăng lên, hai tay cường tráng đột nhiên ép lại, đem Quách Vĩnh Nhân đầy đặn mê người kéo vào trong ngực, lồng ngực rộng lớn cùng bộ ngực no đủ cực đại tiếp xúc thân mật, núp vú không muốn khuất phục, cũng hướng bộ ngực của ta đè ép tới. Giằng co một lúc, đôi núp vú no đủ cũng chỉ có thể vọt ra bên cạnh tìm khoảng không.

“Tiểu Hàn, ngươi dám trêu chọc ta?” Quách Vĩnh Nhân phần nộ gãy dựa, trong mắt bắn ra một thần thái khác thường. Trái tim của ta đang kịch liệt nhảy lên, loại khiêu khích này từng có hiệu quả trên người Vương Di, nhưng dùng trên người Quách Vĩnh Nhân vẫn nguy hiểm như đánh bạc, dù sao Vương Di tính cách thiện lương, mà Quách Vĩnh Nhân hơi nghiêng về sự nghiêm khắc, gây chuyện không tốt sẽ là một tai nạn. Lúc này, hết thấy đều mặc cho số phận.

“Ta sao dám trêu đùa hí lộng Quách tỷ, chẳng lẽ Quách tỷ không biết ta luôn chú ý đến ngươi sai? Chẳng lẽ Quách tỷ không biết ta thích ngươi? Ngày đó cùng Vương Di làm chuyện kia, ta đã tự hỏi như thế nào lại bị Quách tỷ miêng, nghĩ tới nghĩ lui chỉ nghĩ ra một biện pháp, chính là cùng Quách tỷ làm chuyện kia.”

Cái mũi của ta chui vào mái tóc Quách Vĩnh Nhân, chạm đến vành tai mềm mại, hương thơm nức mũi.

“Ta không phải Vương Di, mong ngươi tôn trọng ta.”

Trong giọng nói Quách Vĩnh Nhân rõ ràng có sự rung động. Ta cũng hiểu chỉ vờ vờ hoa ngôn xảo ngữ không đủ để câu dẫn loại nữ nhân thành thực giỏi giang như Quách Vĩnh Nhân.

“Quách tỷ, ngươi đừng vội lấy gãy dựa. Ta tối hôm qua không tuân theo quy định giao dịch, hiện tại phiền toái rất lớn, bất cứ lúc nào cũng đối diện nguy cơ ngồi tù, ta rất muốn làm hai chuyện.”

“Ngươi vượt quyền giao dịch?” Quách Vĩnh Nhân vẻ mặt nghiêm túc.

“Đúng vậy.” Ta gật đầu thừa nhận.

“Hừ ! Sắp chết đến nơi ngươi còn muốn làm chuyện gì?”

Quách Vĩnh Nhân nhẹ nhàng quay người một cái, hai quả cầu thịt lại nhấp nhô hai cái.

Ta bình tĩnh nói: “Thứ nhất là nghĩ đến ngươi, cho nên ngươi đừng nên gãy dựa, đừng để ta sinh lòng tà niệm, thừa dịp bốn phía không người hủy ngươi.”

Gặp Quách Vĩnh Nhân sắc mặt đại biến, quả nhiên không gãy dựa nữa, trong lòng ta âm thầm đắc ý, ngoài miệng nói tiếp “Chuyện thứ hai phiền toái một chút. Tối hôm qua ta rất may mắn, buôn bán lời ba tỷ, ta nghĩ hết hết thấy cố gắng giữ lại số tiền kia, hơn nữa lại không cần phải vào tù. Nếu như Quách tỷ có thể giúp ta tránh được kiếp nạn lần này, ngươi sẽ nhận được báo đáp.”

“Ba tỷ?”

Quách Vĩnh Nhân tròn tròn con mắt, cũng không giống với Trang Mỹ Kỳ mới nghe đã bất tỉnh.

“Ba tỷ, nói cho đúng là ba trăm triệu đôla Mỹ.”

“Thật khó tin.” Quách Vĩnh Nhân nhanh chóng khôi phục sự tỉnh táo, cũng nhanh chóng đã tin tưởng ta. Ta rất buồn bực, cũng rất thương thức sự tỉnh táo của nàng.

Quách Vĩnh Nhân nhú mày, nói tiếp: “Trách không được tổng giám đốc cùng Lăng Khiêm đang phát thông báo hội nghị trọng yếu vào buổi sáng thứ hai. Ta đã nghĩ nhất định là xảy ra chuyện lớn, không thể tưởng được là người vượt quyền giao dịch. Làm loại sự tình này người không phải người thứ nhất, cũng không phải người cuối cùng, rất ít người có thể chống lại sự hấp dẫn.”

“Đúng vậy, ta lên tham niệm, hiện tại hồi hận cũng không có ý nghĩa, vận mệnh của ta chỉ còn lại có hai ngày có thể thay đổi.” Tâm tình của ta thoáng cái sa sút.

Ngoài ý muốn chính là, Quách Vĩnh Nhân ôn nhu an ủi ta: “Tuy người uy hiếp ta, nhưng ta vẫn muốn giúp người, chỉ là ta không biết giúp người như thế nào. Người không xấu, nếu như thực phải vào tù, Vương Di nhất định sẽ rất khổ sở, nàng tối hôm qua còn trò chuyện cùng ta về người.”

Ta cười khổ: “Người có khổ sở không?”

Quách Vĩnh Nhân hé miệng cười cười, như một đại tỷ tỷ quả trách ta: “Người cứ ôm ta như vậy ta mới khổ sở.”

Thấy Quách Vĩnh Nhân cười, trong lòng ta như được tiếp một dòng nước ấm, ta cảm giác được sự ân cần trong lời nói của nàng. Đây là một sự cổ vũ, ta chịu sự chấn động về tinh thần: “Quách tỷ mặt có phúc tướng, thân có phúc hậu, ta ôm Quách tỷ trong lòng mà thấy an tâm, nếu như có thể tiến thêm một bước thì ta càng an tâm.”

Quách Vĩnh Nhân ôn nhu nói: “Nữ nhân chúng ta có một đặc điểm.”

Ta hiếu kỳ hỏi: “Đặc điểm gì?”

Quách Vĩnh Nhân thò tay vặn chặt lỗ tai của ta nói: “một khi nữ nhân được nam nhân chinh phục, sẽ khẳng khái một mực đi theo hắn. Chồng của ta không thể chinh phục ta, nếu như người chinh phục được ta, ta lập tức ly hôn, người có thể không cùng ta kết hôn, nhưng người phải chiều cổ ta cả đời. Nếu người đáp ứng chiều cổ ta cả đời, ta hôm nay sẽ đem thân thể cho người, mặc kệ tương lai như thế nào, ta không oán không hối, người cũng phải như vậy, nếu không, người cũng đừng có đụng ta.”

Ta cười hỏi: “Vạn nhất ta không thể chinh phục được người thì sao?”

Quách Vĩnh Nhân nhàn nhạt nói: “Ta sẽ coi như mọi chuyện đều chưa từng phát sinh.”

“Quách tỷ, người rất đặc biệt, cho nên..... Cho nên ta muốn chinh phục người.” Ta dùng thanh âm trầm thấp ní non bên tai Quách Vĩnh Nhân. Chiều này có bao nhiêu lực sát thương ta không biết, ta chỉ biết rõ Quách Vĩnh Nhân đã hất chén nước trong tay ra.

“Quách tỷ, người thân thể thật nóng, có phải đã phát sốt hay không?”

Một tay ta tiến vào áo mỏng, sờ đến bộ ngực trắng nõn, bắt lấy núm vú no đủ to lớn. Khuôn mặt ửng đỏ hết sức xinh đẹp, khí tức thành thực phả vào mặt ta, Quách Vĩnh Nhân ưm một tiếng, hoàn toàn dựa vào bộ của ta, tựa hồ áp lực thật lâu rốt cục có thể cởi bỏ, nàng thậm chí chủ động đưa bờ môi khêu gọi lên, ta đột nhiên minh bạch một việc: Quách Vĩnh Nhân cho tới bây giờ không có được trọng phụ của nàng chinh phục.

Đầu lưỡi của chúng ta bắt đầu dây dưa, rất nhiệt liệt, rất ôn nhu. Quách Vĩnh Nhân rất hiểu được kỹ xảo hôn môi, không có cảm giác đứt quãng mà kéo dài nối liền, nàng đem đầu lưỡi của ta cuốn lại, để cho ta muốn ngừng mà không được. Hôn môi rất dễ dàng câu dẫn dục hóa, dục hóa của chúng ta đã có thể hòa tan núi băng Nam Cực.

Quách Vĩnh Nhân cường bạo kéo khóa quần ta xuống. Trong sương mù, ta phát giác có một cánh tay nhẹ nhàng tay từ trong đũng quần của ta móc ra tên gia hỏa bùng binh cường hãn, chậm rãi vỗ về chơi đùa hạ thể cứng rắn vô cùng.

“Quách tỷ.” Ta đẩy ngã Quách Vĩnh Nhân xuống ghế sa lon, ở chỗ này đã từng chinh phục Đái Tân Ni, hôm nay ta lại muốn đây dùng nó để chinh phục một nữ nhân khác: “Vĩnh Nhân tỷ, ta muốn cắm vào.”

Ta nhìn qua mảng rừng rậm đen nhánh thờ hồng hộc.

“Ừ.” Quách Vĩnh Nhân nhìn ta bằng ánh mắt có chút thất hồn lạc phách. Vội vàng kéo xuống, giày cao gót tinh xảo không cời, áo không cời, áo ngực cũng không Bra, cả đồ lót cũng không cời ra thì nàng đã mở hai chân. Một tay nhẹ nhàng đẩy ra đồ lót xinh xắn lộ ra lỗ thịt phấn hồng, tay kia cầm chặt đại nhục bông của ta, chỉ dẫn ta đi vào chính xác mục tiêu.

Quách Vĩnh Nhân âm hộ đẹp mắt thần kỳ, mép động uốn lượn quần quít lên nhau tầng tầng lớp lớp, , tươi sốt tựa như con trai. Ta thật muốn nhào tới liếm một phen, chỉ vì thời gian cấp bách, ta chỉ có thể tạm thời nhẫn nại. Trừng mắt nhìn con trai, ta không thể chờ đợi được mà đè lên.

“A, thật thô ! Người nhất định có thể chinh phục ta.”

Quách Vĩnh Nhân lớn tiếng rên rỉ ôm chặt lấy cổ của ta, hai chân đẩy đà thoáng cái đã ép chặt eo của ta. Ta rất dễ dàng đi vào, đại nhục bông hoàn toàn chiếm cứ âm đạo, đây tuyệt đối là một món sơn hào hải vị. Huyệt đạo Quách Vĩnh Nhân phi thường âm cứng, đồng dạng chặt khít như âm đạo thiếu nữ. Ta ngoài ý muốn phát hiện, trên bụng nàng có một vết sẹo nho nhỏ.

“Vĩnh Nhân tử, có phải sanh nở nguoi bằng biện pháp mổ đẻ hay không?”Ta nhẹ nhàng co rút đại nhục bông.

“Viêm ruột thừa.”

Quách Vĩnh Nhân ưỡn mông bự lên, nghênh đón súng hạnh của ta.

“Vĩnh Nhân tử chưa có con sao?”

“A.....”

Quách Vĩnh Nhân lắc đầu, con mắt xinh đẹp nhắm lại, ta nhìn thấy tràn ngập oán niệm. Nếu như ta không có đoán sai, trong nội tâm nàng nhất định có nỗi đau khổ mà người ngoài không thể biết được. Hồi tưởng lại những hành vi tưởng chừng vô lý cùng cay nghiệt cyar Quách Vĩnh Nhân, ta bỗng nhiên có sự lý giải. Một nữ nhân nếu như có gia đình hòa thuận, hạnh phúc, làm sao lại cay nghiệt người khác? Ta nhìn không được đâm mạnh một cái, còn thịt vừa thô vừa to xuyên thẳng tận cùng âm đạo.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Tình cờ

“Ôi.”Quách Vĩnh Nhân bị ta đâm một cái phía dưới hoàn toàn thả lỏng, nàng trở nên dịu dàng ngoan ngoãn, rất ướt át. Ta lại một lần nữa hôn lên cặp môi đỏ mọng của nàng, thời khắc triền miên, thể tấn mãnh liệt rất hữu lực, từng cú trọng kích đều chuẩn xác nhiều lần không ngừng. Ta không muốn dây dưa quá lâu, mật huyết quen thuộc của Quách Vĩnh Nhân làm cho ta điên cuồng mê muội, nhưng ta vẫn nhớ rõ chuyện phải làm, cho nên ta rút ra đút vào rất mạnh mẽ, tựa như máy đóng cọc vậy, hữu lực mà đơn điệu, ta muốn tốc chiến tốc thắng.

Quách Vĩnh Nhân tựa hồ rất hưởng thụ loại hình đóng cọc này, nàng mị nhãn như tơ nhìn nhục bông của ta nhiều lần xuất nhập âm hộ nàng, nhiều lần kéo quanh mép động nàng, mỗi một lần cắm vào tựa hồ cũng làm cho oán khí trong người nàng tích lũy từng chút một. Sau một cú cắm vào trâu bò của ta, oán khí trầm tích rốt cục nổ tung, năng lượng bộc phát như núi lửa, âm đạo của nàng mãnh liệt bài tiết ra giống như sữa bò.

“A, Tiểu Hàn ! Ta, ta.....”

Quách Vĩnh Nhân phản ứng mãnh liệt thật sự rung động ta, dục vọng của ta cũng chậm chậm hạ xuống.Bởi vì ta trong lúc đó ta đã phát hiện chiếc camera che dấu rất kín kẽ.

“Thoải mái không? Vĩnh Nhân tử.”Ta ôm Quách Vĩnh Nhân hỏi.

“Đời này ta chưa từng thư thái như vậy, thật sự là oan nghiệt, ư.....”

“Về sau Tiểu Hàn nếu có cơ hội lại để cho Vĩnh Nhân tử thoải mái.”Ta cười nói.

“Cái gì gọi là có cơ hội?”Quách Vĩnh Nhân làm nũng “Mười ngày nửa tháng là một lúc, nửa năm một năm cũng là một lúc, vậy thì ta làm sao bây giờ? Ta vừa rồi đã nói qua, nếu như nguoi chinh phục ta, ta lập tức ly hôn, cái này cũng không phải nói mà thôi.”

“Không ly hôn ta cũng có thể thường xuyên an ủi Vĩnh Nhân tử. Nếu như Vĩnh Nhân tử thực muốn ly hôn, ít nhất chờ ta tránh thoát trận tai nạn này.”Ta cười hi hi xoa cặp vú Quách Vĩnh Nhân, cặp vú lớn quả thực như quả lê chín mọng, ta nhìn không được cúi đầu cắn một cái.

“Ừ.”Quách Vĩnh Nhân ôm đầu ta rên rí: “Nguoi bây giờ là nam nhân của ta, ta sẽ nghĩ tất cả biện pháp cứu nguoi, chẳng những muốn cứu nguoi, còn muốn tận lực giúp nguoi lưu lại số tiền kia.”

Tâm trạng của ta bỗng rạo rực: “Thực sự có biện pháp sao?”

Quách Vĩnh Nhân rất có lòng tin nói: “Ta sẽ lừa nguoi sao?”

Thật là niềm vui quá đổi, huyết khí dâng lên khiến ta không nhìn được mà cười xấu xa voi Quách Vĩnh Nhân: “Vĩnh Nhân tử, cảm ơn đại ân của nguoi, ta hình như còn chưa có bản.”

“Ta biết.”Quách Vĩnh Nhân ôn nhu sờ lên lỗ tai của ta: “Tiểu Hàn, Vĩnh Nhân tử thật sự rất cảm động. Vì để ta thoải mái, nguoi tình nguyện ghen lấy, đợi lát nữa tỷ tử muốn nguoi rọi vào.”

“Bắn ở đâu?”Ta hỏi.

“Tiểu bại hoại, người biết rõ còn có hời phải không? Xem tỷ tỷ từng phạt người như thế nào, nhanh nằm xuống.”

Ta vừa nằm xuống ghé sô pha, chiếc miệng liền kêu gọi lập tức ngâm lấy quy đầu, ta lớn tiếng rên rỉ, bởi vì rất thụ thái. Trong lúc ta kêu la, Quách Vĩnh Nhân nhẹ cởi áo lót, tất cả quần áo trên người liền bung ra, lộ ra thân thể trần ngập nhục cảm, mà ngay cả vết sẹo bụng dưới cũng là thịt.

Ta đột nhiên cảm giác mình như lợi dụng Quách Vĩnh Nhân, tuy hèn hạ một chút nhưng thời kì phi thường, cũng chẳng quan tâm nhiều như vậy, ta áy náy nhìn Quách Vĩnh Nhân phun ra nuốt vào cơn thịnh nộ mà thờ dài. Rốt cục sau khi bắn ra, ta đi rót cho Quách Vĩnh Nhân một chén nước, nàng nhẹ nói một câu cảm ơn”. Đây là lần đầu tiên ta trông thấy Quách Vĩnh Nhân ôn nhu như thế, vết ửng hồng do kích thích trên mặt vẫn chưa lui, một chút xấu hổ càng làm má phấn kiều mỹ, hai tòa nhũ phong cao ngất theo nhịp thở dốc của nàng mà không ngừng phập phồng. Lúc này ta bỗng chỉ: “Vĩnh Nhân tỷ, đó là cái gì?”

“Hả, hình như là một cái camera. Thật thâm thúy, chúng ta bị rình coi.” Nàng vội vàng ngồi xuống, o lắng hỏi ta “Tiểu Hân, cái camera này là ai lắp vậy?”

Ta nhàn nhạt cười: “Trong công ty ngoại trừ Chu tổng giám đốc thì còn ai có lá gan lớn như vậy?”

“Ừ, ta cũng đoán vậy. thật là một kẻ biến thái, không chừng nhất cử nhất động của chúng ta đều bị hắn giám thị.”

Quách Vĩnh Nhân phần hận nhìn quanh bốn phía, vẻ mặt u buồn, nhíu chặt hai hàng lông mày: “Vậy nên làm cái gì bây giờ?”

“Làm sao bây giờ? Đương nhiên tìm được ngọn nguồn, thu hồi chứng cứ rồi tiêu hủy, bằng không rơi vào trong tay người khác, rồi tán ra khắp nơi thì hậu quả không thể lường được. Ai ! Ta là một người nam nhân thì không sao, nếu để cho Vĩnh Nhân tỷ thành trò cười của người khác, ta chết cũng không nhắm mắt.”

Ta tỏ vẻ hối hận, ánh mắt lại vụng trộm quan sát Quách Vĩnh Nhân. Nàng cảm động cầm chặt tay ta, dịu dàng nói: “Được Tiểu Hân quan tâm như vậy, ta thật sự rất cảm động. Hừ, cái lão sắc quỷ Chu Cửu Đồng này cũng quá coi trời bằng vung rồi.”

“Chuyện này không nên để lâu, Vĩnh Nhân tỷ người cứ ở đây, giúp ta nhìn xem có người đến hay không, ta đi nhìn xem quanh máy chụp ảnh các đường dây đi đến nơi nào, sau đó chúng ta còn phải tìm biện pháp.”

“Được, người nhanh tìm đi, ta ở chỗ này quan sát giúp người.”

“Được.” Ta ra về nhìn quanh, một lần nữa tiến vào khe cửa nhỏ, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, cuối cùng cũng giải quyết được một nỗi lo. Kỳ thật, ta cũng hiểu dù nắm được chứng cứ này cũng không có bao nhiêu tác dụng, tội giám thị người khác cũng chỉ là tội nhỏ, mà ba tỷ lại bất đồng, sự nặng nề trong đó đâu chỉ cách xa vạn dặm? Bất quá cái gì ta cũng chỉ có thể thử thôi.

Từ cửa ngầm phát ra âm thanh “xoẹt xoẹt~ K-Í-T.T...T”, có chút chói tai dọa người. Sau cửa ngầm là căn phòng nhỏ vẫn bảo trì nguyên dạng như cũ, dụng cụ sinh hoạt đủ mọi thứ, chỉ là trên chiếc bàn đã có một tầng tro bụi, đoán chừng Tần Ny vài ngày nay vẫn chưa đi vào nơi này, mà Chu Cửu Đồng đang nghĩ lừa gạt ta như thế nào, cũng không rảnh quang gian phòng này.

Đẩy cửa ngầm ra, ta nhanh thông qua hành lang hẹp dài đi vào thang máy, ta để ý trong thang máy cũng có bụi. Ta khởi động thang máy, may mắn chính là thang máy vẫn hoạt động, trong chớp mắt đã đến tầng chín. Trước mặt ta chính là một chiếc cửa lớn màu đỏ sẫm, ta đang nghĩ muốn đẩy cánh cửa này ra tiến vào phòng làm việc của Chu Cửu Đồng.

Để cẩn thận ta dán lỗ tai lên cửa cẩn thận lắng nghe mọi động tĩnh, sau một lúc cũng không có âm thanh gì, ngẫm lại cuối tuần là thời gian nghỉ ngơi, Chu Cửu Đồng cũng không đến mức phải đi làm. Mà cho dù gặp được Chu Cửu Đồng, ta cũng dám đem vạn chết hắc, quay đầu lại tìm Đỗ mập mập tính sổ, giết một tên là đủ vốn, giết hai tên là có lợi nhuận.

Lúc này, ta thật sự căm sát tâm cũng đã có, thực hận những con rùa đen vương bát đản này bày kế hãm hại ta, cũng hận chính mình tham lam vụng về gây ra một cái kết quả bi thảm như vậy. Ta càng nghĩ càng giận, càng nghĩ càng khổ sở, máu nóng trào lên, cũng mặc kệ mọi việc liền chụp lấy nắm đấm cửa dùng sức kéo ra.

“A.....” Một tiếng thét vang lên.

Tiếng thét chói tai này không phải do ta hô, thanh âm của ta rất hùng hậu, mà tiếng thét chói tai này đến từ một nữ nhân. Ta mở to hai mắt nhìn, trong phòng Chu Cửu Đồng lại có nữ nhân, còn rất đại mỹ nữ sắc nước hương trời. Càng đáng chết là mỹ nhân sắc nước hương trời này trên người chỉ mặc áo vải mỏng, dáng người uyển chuyển lồi lõm không sót chỗ nào. Nàng tựa cả người trên chiếc ghế sa lon rộng thùng thình màu nâu, hai chân mở ra, mái tóc xoả tung, ngón tay tinh tế đẹp đến cực điểm đang nắm một thứ như dương vật nam nhân, mà thứ này vừa mới cắm vào giữa vùng cỏ rậm của nàng. Chắc hẳn sự xuất hiện bất ngờ của ta đã khiến đại mỹ nhân sắc nước hương trời này sợ hãi, nàng thét lên một tiếng, lập tức bất tỉnh.

Ta lại càng hoảng sợ, may mắn không có té xỉu, nhưng một màn hương diễm như thế lại là sự khảo nghiệm nghiêm trọng với năng lực của ta, ta giật mình thưởng thức mỹ nhân té xỉu tại ghế, dung mạo nàng tú lệ như thế, dáng người hoàn mỹ như thế, ngay cả thanh âm từ tính của nàng cũng rất rung động lòng người. Từ hôm gặp nàng, ta đã thăm so sánh và càng nghĩ ta càng phải than thở, nữ nhân lười biếng mới gọi nữ nhân, nữ nhân lười biếng mới thể hiện mùi vị của nữ nhân. Nữ nhân như thế đương nhiên ta không cần nghĩ cũng có thể gọi được tên của nàng.

Rót nửa chén nước lạnh, ta nghiêng chén từng chút từng chút một nhỏ từng giọt lên khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng. Ta vốn định ngâm một ngụm nước lạnh rồi phun lên mặt mỹ nhân để kéo tỉnh nàng nhưng ta không đành lòng, ta sợ cái miệng ta sẽ ô uế khuôn mặt xinh đẹp mặt này, cho nên ta đem bọt nước nhỏ từng giọt lên da thịt như đường mật, nhỏ lên chóp mũi đáng yêu, nhỏ lên lông mi thật dài..... Đến khi nhỏ lên hai bờ môi màu tím tím, mỹ nhân đã

tỉnh, mắt nàng nhảy lên một cái, theo một lần hô hấp mà ngực trở nên phập phồng, mở ra con mắt mê hoặc.

“Đều thấy rồi ư?” Mỹ nhân liếc nhìn ta, mềm giọng hỏi.

“Ừ, đều thấy được.”Ta gật gật đầu.

“Ta thật muốn chết mất.”

Mỹ nhân tỏ vẻ muốn khóc, phản ứng đầu tiên của nàng là dùng tay ngăn trở bầu vú lỏa lồ. Đúng vậy, có nữ nhân nào lúc tự an ủi lại nguyện ý để người khác chứng kiến?

“Cũng không sao đâu, chỉ có một mình ta trông thấy, huống chi người cũng trông thấy ta ân ái.”

Ta cười cười, trước ghế sofa là màn hình tinh thể lỏng cực lớn đang phát hình ta cùng Quách Vĩnh Nhân ân ái. Trong màn ảnh ta uy mãnh cường hãn như một con trâu đực động dục đang lồng lên phát tiết.

“Là ta không cẩn thận chứng kiến, cũng không biết phải làm như thế nào? Muốn tắt cũng không được, thật đáng ghét.”Mỹ nhân ngượng ngùng nhắm mắt lại.

“Ta cũng là không cẩn thận xông vào.”Ta trả lời, trên mặt cười tủm tỉm. Nghĩ thầm, may mắn nàng cũng không quá ngốc đi, bằng không nếu đoạn đối thoại giữa ta cùng với Quách Vĩnh Nhân đều sẽ bị mỹ nhân này nghe thấy mất, ta há có thể đột nhiên xuất hiện trước mặt nàng như thế này sao?

“Vậy chúng ta huê nhau?”Mỹ nhân cười yêu kiều, nàng đã mở con mắt như phóng điện ra.

“Ừ, huê thì huê, Chu Cửu Đồng đâu?”Ta cảnh giác nhìn quanh bốn phía.

“Đừng xem, hắn không ở đây, sáng sớm Tiểu Nguyệt cùng hắn đi ra ngoài rồi.”

“A, Tiểu Nguyệt?”Biết Chu Cửu Đồng không ở đây khiến ta yên tâm.

“Biết Tiểu Nguyệt là ai không?”Mỹ nhân lười biếng hỏi.

“Biết, nàng là con gái Chu Cửu Đồng.”Ta đem từ “con riêng” nuốt vào trong bụng.

“Xem ra người biết được không ít, cả thông đạo bí mật ở đây cũng biết, thật lợi hại.”

“Nhưng ta còn chưa biết người là ai? Vì sao lại ở chỗ này?”Ta buồn bực hỏi.

“Chẳng lẽ người đã quên tên của ta rồi?”Mỹ nhân nhíu mày, ngữ khí toát ra vẻ u oán. Chỉ có điều, bộ dáng cau mày của nàng khiến ta mê chết.

“Ta làm sao có thể nào quên đại mỹ nhân Sở Huệ được chứ?”Ta thờ dãi một hơi: “Ta chỉ là muốn hỏi, người tại sao ở trong phòng làm việc của Chu Cửu Đồng?”

“Ta không nói cho người, ta cứ muốn để cho người lo lắng a.”Sở Huệ lộ ra ánh mắt giao hoạt, con mắt mê hoặc càng làm cho ta phát điên.

“Được rồi.”Ta thờ dãi: “Người đã không muốn nói thì ta cũng không miễn cưỡng người, bất quá, ta sẽ cả ngày muốn người.”

“Ha ha.”Sở Huệ nở nụ cười, tiếng cười rất ngắn, ta dám đánh cược nàng cả đời cũng không cất tiếng cười to.

“Như thế nào? Cảm giác khá hơn chút nào không? Xin lỗi đã khiến người sợ hãi.”

Ta ngồi bên cạnh Sở Huệ, nàng tuy nở nụ cười nhưng sắc mặt không tốt, bộ dạng ốm yếu. Ta lấy lên một tờ khăn giấy nhè nhẹ lau sạch bọt nước trên mặt nàng, thuận tiện kiểm tra nhiệt độ cơ thể nàng.

“Tốt hơn nhiều rồi. Lần sau đi vào nhớ gõ cửa trước.”Sở Huệ nhẹ nhàng trách cứ.

“Tiếp theo người tự an ủi nhất định phải nói cho ta biết trước, ta nhất định không đi vào.”Ta muốn cười.

“Người..... Người nói lần sau..... Ta dứt khoát chết đi cho xong.”Thanh âm từ tính lần nữa phát ra uy lực cực lớn, mang theo lấy sự hấp dẫn, u oán, hờn dỗi giống như thời miên vậy, khiến cho ta choáng váng.

“Người nếu chết rồi, ta sẽ rất khổ sở.”Ta thì thảo tự nói.

“Người nếu không lấy y phục của ta ra, ta..... Ta thật muốn mặc cỡ chết á.”Sở Huệ liếc nhìn ta, ôn nhu trách cứ.

“Người muốn mặc quần áo, trước tiên rút cái đồ này ra nha ! Cũng không thể cứ để nó cấm ở đó chứ?”

Ta bắt tri bắt giác học được ngữ khí Sở Huệ, chậm rãi không đếm xỉa tới hỏi, trong lòng lại là hét muốn nhìn một chút xem Sở Huệ rút dương vật giả ra

khỏi mặt huyết như thế nào.

Dương vật giả tạo hình không tề, góc cạnh rõ ràng, điểm lồi tung hoành, phi thường tinh xảo, nhưng so với côn thịt của ta rõ ràng kém một bậc. Ta không khỏi có chút đắc ý, chỉ là con mắt của ta không dám nhìn Sở Huệ trần truồng nữa, ta sợ ta sẽ không nhìn được mà cường gian mỹ nữ này mất. Thật ra từ lúc bước vào phòng Chu Cửu Đồng, dương vật của ta đã cứng ngắc, cứng rắn đến lợi hại.

Để không khiến tình hình thêm phức tạp, ta chỉ đành quan sát về mặt Sở Huệ, ngẫu nhiên xéo qua chỗ khác thì cũng là không có biện pháp, tóm lại ta đang cố khắc chế chính mình.

“Lý Trung Hàn, người nhớ kỹ cho ta, người làm nhục nhục ta, ta sẽ trả thù. Ta thích trả thù người, ai đối với ta không tốt, ta sẽ trả thù lại.” Sở Huệ ưu nhã rút ra dương vật giả từ hạ thể của nàng, bên trên vẫn còn lưu lại một thứ chất lỏng tinh bích. Ta rất buồn bực, buồn bực chính mình lại còn có thể vững vàng.

Để tránh sự xúc động, ta tranh thủ thời gian ho khan hai cái, đứng lên đưa mắt nhìn bốn phía. Cách đó không xa có một chiếc váy vắt trên ghế, xa xa lại có chiếc quần lót màu tím, còn áo ngực lại nằm trên bàn làm việc, chắc hẳn tối hôm qua nơi này có một trận đại chiến kinh tâm động phách. Chờ ta thu thập xong đồng quần áo rơi là tả, Sở Huệ đã ngồi trên ghế ưu gác cặp chân dài lên bàn, trong tay cầm một chén sứ trắng, từng ngụm nước lạnh dần dần đi vào cổ họng nàng, chắc hẳn nàng cũng rất khát.

Gây mất xa tinh xảo để tự an ủi nằm yên lặng trong một góc. Ánh mắt ta vừa rời khỏi chiếc ghế lại đụng phải đầu vú hoa mắt, tìm ta lại là kịch liệt run rẩy một hồi, vội vàng đưa đồng quần áo tới: “Ta không phải cố ý làm nhục người, nếu như người thật muốn trả thù ta vậy thì hãy làm nhanh lên, ta định rời khỏi thành phố này.”

“Rời khỏi? Vì sao?” Sở Huệ nhìn ta, lúc nàng tiếp nhận quần áo còn có ý hếch cặp vú đầy đặn, vú của nàng là bầu vú lớn nhất, vênh nhất ta từng thấy “Người yên tâm, chuyện người cùng Quách Vĩnh Nhân yêu đương vụng trộm ta nhất định không nói cho ai khác.”

Ta cười khổ: “Không phải tại nguyên nhân này, là Chu Cửu Đồng không buông tha ta.”

“Chu Cửu Đồng?” Sở Huệ đại khái vẫn không rõ chuyện gì xảy ra, nàng lộ ra vẻ bất ngờ.

“Đúng vậy! ta cùng Chu Cửu Đồng đã là không đội trời chung.”

Ta cắn răng đi đến màn hình tinh thể lỏng lấy băng ghi hình. Ta phát hiện cái hộp lớn đầy các loại băng ghi hình, mỗi cái đều có một dây số, ta dứt khoát bê ra toàn bộ.

“Người đắc tội Chu Cửu Đồng? Vậy thì không sợ, ta sẽ thay người cầu tình một chút. Nếu không, ta lại nhờ chồng ta nói giúp người.” Sở Huệ nâng lên áo ngực màu tím, ưu nhã nhét hai bầu vú cao ngất vào trong.

“Chồng người là ai?” Ta chấn động. Nguyên lai tưởng rằng Sở Huệ là nữ nhân được Chu Cửu Đồng bao, hiện tại xem ra phán đoán của mình đã sai lầm.

“Chẳng lẽ Cát Linh Linh không nói cho người biết, ta là vợ La Tất?”

Sở Huệ lấy ra một tấm gương trang điểm trong bao, nhấp hai ngón tay vào chén sứ dính một chút nước lạnh, sau đó vuốt lại những mái tóc mất trật tự. Ta phát hiện ta đã không bắt kịp tình hình, đứng trước mặt Sở Huệ, ta tựa như một tên nhà quê vừa từ nông thôn lên thành phố. Sở Huệ nhìn ta, thấy tròn mắt há hốc mồm, nàng mới lười biếng lấy ra một thỏi son, thành thạo tô vẽ một đóa hoa xinh đẹp màu tím.

“Tại sao lại thích tô màu tím?” Ta rất kỳ quái.

“Không tại sao cả, chỉ là thích thôi.” Sở Huệ lười biếng lờn ta.

“Tựa như người thích cùng một ông lão hơn sáu mươi tuổi yêu đương vụng trộm sao?” Ta lạnh lùng nói.

“Người đừng nói móc ta. Ta có thể nói cho người biết, ta cũng không thích Chu Cửu Đồng, ta thậm chí hi vọng cái lão súc sinh này chết ngay lập tức.”

Sở Huệ hướng ta chớp chớp con mắt mê hoặc, nàng xinh đẹp con mắt không chỉ có sức hấp dẫn mà còn có xuyên thấu lực.

“Ta không rõ, đã người hận hấn, vì sao.....” Ta muốn nói lại dừng.

“Không có cách nào, toàn bộ do sự ngu xuẩn của lão chồng ta, làm thiệt hại cho công ty vài trăm triệu. Ta cũng không có biện pháp, cha nợ con trả, chồng nợ vợ phải bồi thường, thiên kinh địa nghĩa.”

Sở Huệ hướng ta nhún vai, lười biếng nói tiếp: “Buồn cười là cái lão Chu Cửu Đồng có lòng mà không có sức, đã háo sắc lại không lên được, khiến cho ta toàn thân khó chịu, ông chồng lại không thấy đâu, nước xa không cứu được lửa gần, đành phải tự mình an ủi mình. Thật đúng là xui xẻo, hết lần này tới lần khác để tên ngu ngốc này vớ bở.”

“Vì sao nói ta là ngu ngốc?” Ta lớn tiếng hỏi.

“Ha ha, bởi vì người như kẻ đần.” Sở Huệ dùng cuống họng khàn khàn cười, có chút trầm bổng hàm súc thú vị, giống như là âm nhạc.

Ta nhanh chóng suy nghĩ, cảm thấy Sở Huệ nói rất đúng, bởi vì nàng không cần phải lừa gạt ta, nếu như nàng nói thật sự nói đúng, như vậy ta có cơ hội tránh được kiếp nạn. Nhớ tới cuộc hẹn với La Tất, ta bỗng nhiên có chút hối hận, ít nhất La Tất không gian trá như Chu Cửu Đồng và Đỗ Đại Duyệt, ta không nên lừa hẹn với hắn.

“Ta muốn gặp La Tất.”Ta trầm giọng nói.

“Ta cũng muốn gặp hắn, đáng tiếc hai không biết hắn chạy đi đâu, nếu như ta không có đoán sai, tám phần là cùng ả lăng lợ họ Đường dính vào nhau, hừ! Ta không sao cả, La Tất hẳn ăn vụng, ta cũng bị người ta ăn. Hiện tại ngươi muốn tìm La Tất, ta thật sự không biết đi đâu mới tìm được hắn.”

Sở Huệ nâng váy lên mặc một chiếc quần thun rất đẹp.

“Ta đi tìm hắn.”Ta bắt đầu đi cười cười.

“Được ! Tìm được thì thay ta nói với hắn, bảo hắn đi chết đi đừng về nhà nữa.”Sở Huệ tuy tuân ra lời ác độc, thanh âm của nàng vẫn có chứa từ tính, phảng phất như nói giỡn vậy.

“Có lẽ không phải như ngươi nghĩ, rất nhiều chuyện không thể nhìn bề ngoài. Giống như ngươi cảm thấy ta ngốc, kỳ thật ta cũng không ngốc chút nào, ta đã thừa dịp ngươi lúc hôn mê vụng trộm sờ soạng ngực ngươi.”

Ta trong lúc đi ra khỏi cửa bật cười, đóng cửa lại ta thấy Sở Huệ như ném son môi xuống, nàng thoát nhìn rất tức giận. Ôm một hộp lớn chứng cứ đi ra, ta men theo mặt đạo trở lại phòng làm việc của Đái Tân Ni. Vừa cửa ban công, trước mặt ta liền xuất hiện một cái nữ nhân, ta còn tưởng là Quách Vĩnh Nhân nhưng nhìn kỹ không ngờ lại là Vương Di.

Wang Di ôm chặt ta, trước mặt Quách Vĩnh Nhân khóc lóc ní non: “Ngươi tại sao lại ngốc như vậy? Cứ muốn đưa theo người ta mà vào tù sao?”

“Di tỷ cũng biết sao?”Ta ngờ ngạc hỏi.

“Biết, ta vừa biết liền chạy tới tìm ngươi, điện thoại của ngươi tắt máy không liên lạc được, ta đành hỏi Tân Ny, nàng nói ngươi mới về công ty, ta..... Ta liền chạy đến đây tìm ngươi. Nghe Vĩnh Nhân tỷ nói ngươi trong văn phòng Tân Ny, ta cùng Vĩnh Nhân tỷ gõ cửa hồi lâu mà không thấy có người đáp lại, ngươi thực..... Thực hù chết ta..... Ô.....”

Wang Di khóc lớn. Có lẽ là vô cùng kích động, có mấy lời mà cũng nói năng lộn xộn, nhưng ta vẫn nghe rõ ý tứ trong lời rằng, nàng lo lắng nghĩ quần. Một khắc này, ta cảm động, nước mắt rơi không ngừng, nghĩ thầm ta với nàng cũng chỉ là một đoạn tình nghĩa ngắn ngủi, vậy mà nàng đối với ta chân thành như vậy, điều này tuyệt không chỉ là Trương nữ đa tình. Ai ! Lý Trung Hàn ta tham lam háo sắc, vô đức vô năng mà nhận được phần tình cảm chân thành này. A ! Ta hổ thẹn không thôi.

“Tiểu Hàn, ngươi muốn làm gì thì cứ làm đi, ta bên này cũng có biện pháp.”Một bên Quách Vĩnh Nhân nhắc nhở ta sớm rời đi, nàng không rơi lệ, thần sắc trấn định lại cho ta một sự cổ vũ thật lớn, ta cảm kích nhìn nàng triu mến.

“Cám ơn hai vị đại tỷ, các ngươi yên tâm, mệnh ta phúc lớn, đặc biệt có hai vị tỷ tử quan tâm, ta nhất định có thể vượt qua cửa ải này.”

“Nếu không ta nói với Trương Tư Cần một chút, để cho hắn bàn lại với Chu Cửu Đồng.”Quách Vĩnh Nhân cuối cùng đem chuyện Trương Tư Cần đi ra, trong lòng ta mừng thầm, nhưng trước mắt ta còn chưa muốn để Trương Tư Cần ra tay, dù sao Quách Vĩnh Nhân là tình nhân Trương Tư Cần, nếu như Quách Vĩnh Nhân cầu tình cho ta thì lập tức có tác dụng ngược lại. Một tên con buôn như Trương Tư Cần thì chỉ có thể dùng lợi ích để hấp dẫn hắn.

“Quách tỷ, ngươi đừng vội cầu người khác, ta có kế hoạch của mình, ngươi hãy thay ta khuyên nhủ Di tỷ.”Ta nở nụ cười với Quách Vĩnh Nhân.

“Ừ, ngươi có số điện thoại của ta cùng Vương Di, có chuyện gì cứ nói cho chúng ta.”

“Được, ta đi sắp xếp. Nào, cùng hai vị tỷ tử thân mật chút nào.”Ta cọt hơn lên mặt Quách Vĩnh Nhân cùng Vương Di một cái, ôm hộp băng ghi hình chạy ra khỏi bộ phận thư ký. Đứng trước thang máy, ta ấn nút xuống dưới. “Đình” một tiếng, cửa thang máy mở ra, trước mắt ta sáng ngời. Trong thang máy lại là một đại mỹ nữ động lòng người, ta cảm thán đúng là ông trời tác hợp, ta lại gặp được mỹ nhân mặt đường sắc nước hương trời.

Sở Huệ nhìn ta cười gập lại, nụ cười có chút tà ác, ta sùng sốt một chút, do dự không biết nên tiến vào hay không. Mắt thấy cửa thang máy sắp đóng lại, mỹ nhân ra tay như chớp ngăn cửa thang máy lại, nàng nhún mẩy gắt giọng: “Còn không mau vào đi.”

Thấy ta vẫn chưa bước nào, nàng hừ một câu: “Đừng khiến ta bực bội, ta sẽ gọi bảo vệ nói ngươi trộm đồ.”Trộm đồ? Đầu ta run lên, lập tức tiến vào thang máy.

Thang máy đóng lại, trong không gian nhỏ hẹp lập tức tràn ngập mùi nước hoa, ta ngờ ngạc nhìn mỹ nhân mặt đường sắc nước hương trời.

“Ê, ngươi còn chưa nói cho ta biết ngươi cảm những thứ này để làm gì? Có phải ngươi cũng giống lão đầu Chu hay không, thích rình coi người khác?”

Sở Huệ cười lộ ra hàm răng châu ngọc đều đặn khiến ta càng ngẩn người, hoàn toàn không dám nói câu gì. Nếu không phải chiếc hộp lớn che ánh mắt Sở Huệ, nàng nhất định nhìn ra đúng quần ta đã biến thành lều nhỏ.

“Như thế nào? Sao không nói gì? Không nói thì thôi, không cần phải trừng mắt với ta như vậy, ta không thích nam nhân hí hí cạp mắt háo sắc nhìn

ta.”

Sở Huệ nói móc ta một chút. Ngoài miệng nói không thích ta nhìn nàng chăm chăm, chính nàng lại nhìn chăm chăm vào ta, khiến ta tóc gáy dựng thẳng lên.

Ta vẫn còn đang suy tư trả lời Sở Huệ như thế nào thì thang máy đã xuống đến tầng một. Theo một tiếng “Đình” vang lên, ta bỗng nhiên thanh tỉnh, xấu hổ cười cười với Sở Huệ, chuẩn bị đi ra khỏi thang máy. Cửa thang máy lập tức mở ra, ta thở ra một hơi dài, ta thực hi vọng cửa thang máy vĩnh viễn không mở ra.

Ngoài thang máy là một nữ nhân nghiêng nước nghiêng thành, nàng mặc váy ngắn, tay áo vén cao, dáng đứng thướt tha yếu điệu lộ ra nét ưu nhã đặc biệt đây vẻ phong tình. Nhìn thấy nàng, tâm trạng ta thoáng cái trở nên phức tạp, nàng là một nữ nhân làm khiến ta thương nhớ, là một nữ nhân khiến ta vừa yêu lại vừa hận. Sự xuất hiện của nàng đã kèm chế sức hấp dẫn bức người của mỹ nhân mặt đường. Ta biết sắp có một trận náo nhiệt.

“Linh Linh, thật là tình cờ.” Sở Huệ đầu tiên phá vỡ sự trầm mặc, nàng mỉm cười với Cát Linh Linh.

“Đúng vậy a, thật là tình cờ. Ta nhớ người đã từng thề vĩnh viễn không tiến vào kt, như thế nào? Đã coi nó như đánh rắm rồi sao?”

Cát Linh Linh có vẻ rất nóng nảy. Không biết vì sao, sắc mặt của nàng rất không tốt, tuy không ảnh hưởng đến vẻ đẹp của nàng nhưng sự tiêu tụy của nàng khiến cho người ta thương tiếc.

“Đúng vậy a, ta đã thề không tiến kt, nhưng vì gặp một nam nhân nên cũng chỉ đành phá lệ. Về phần lời thề của ta, người coi như ta đánh rắm được rồi.”

Sở Huệ cười cười, lời của nàng lập lòe nước đôi, có thể dùng trên người Chu Cửu Đồng, cũng có thể dùng trên người ta, ta nghe xong đã biết là sẽ thâm rồi. Quả nhiên, Cát Linh Linh bạo nộ. Tinh thần không người tốt dễ khiến người ta phát giận, nếu như bị thêm chút kích động lập tức vỡ tung. Lúc này Cát Linh có chút thô lỗ. Thông thường, nữ nhân ở nơi công cộng đều tận lực biểu hiện về rụt rè, trừ phi nàng quả thực rất tức giận.

Một đạo hàn quang lẳng lẽ ác liệt quét trên mặt ta, Cát Linh Linh đột nhiên lớn tiếng gào thét: “Nàng là vợ La Tất, không phải dạng nữ nhân người cũng có thể đụng vào.”

“Linh Linh tỷ, không phải như người nghĩ, ta không có đụng vào nàng.” Ta sợ hãi, tranh thủ kêu oan. Nhưng Cát Linh Linh không thèm nhìn ta, coi ta như không tồn tại, ánh mắt nàng chỉ hung dữ chiếu lên Sở Huệ, càng đáng sợ chính là Sở Huệ cũng lạnh lùng nhìn Cát Linh Linh. Cảnh tượng như là núi lửa phun trào gặp bão tố mãnh liệt, không khí áp lực tới cực điểm, ta kinh hãi lạnh mình bước hai chân chuẩn bị chuẩn đi.

“Trung Hàn không có đụng vào ta, là ta đụng vào hắn.” Sở Huệ tiếp nhận lời ta, lời của nàng rất trôi chảy, ngay cả ta cũng suýt chút nữa cho rằng nàng đang nói sự thật.

Nàng vừa nói vừa ôm lấy một cánh tay ta: “Chúng ta chỉ là xem tivi thôi mà, chuyện gì cũng không làm. Đúng không? Trung Hàn.” Nói xong, sóng mắt vũ mị truyền tới, như mộng như ảo, phảng phất như người yêu liếc mắt đưa tình.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Khẩu súng (1+2)

Da đầu ta run lên, biết rõ triệt để xong rồi, Sở Huệ giải thích như thế thì cho dù ta có giải thích thế nào cũng không xóa bỏ được hiểu lầm. Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta, Cát Linh Linh tức giận đến toàn thân phát run, sắc mặt càng ngày càng tái nhợt, nàng phẫn nộ mắng to một câu: “Cầu nam nữ.” rồi lập tức quay người rồi đi.

“Đồ đàn bà chanh chua, hừ !”

Sở Huệ nhìn bóng lưng Cát Linh Linh mắng một câu, lập tức rất quý dị hỏi ta: “Có phải Cát Linh Linh thích người hay không nha?”

Ta nghĩ thầm, đâu chỉ thích không thôi? Làm cũng làm rồi, chỉ là ta không dám nói bậy: “Không có a, nàng làm sao lại thích được ta? Ta chỉ là một nhân viên bé như hạt vừng thôi mà.”

“Hừ, người không lừa được ta đâu. Ta hiểu rất rõ về nàng, nếu nàng không thích người chắc chắn sẽ không phát rồ lên như vậy.” Sở Huệ mập mờ nhìn ta, phảng phất muốn từ ánh mắt của ta tìm ra bí mật giữa ta và Cát Linh Linh.

Ta nhàn nhạt cười nói: “Dù là Cát Linh Linh thích ta cũng bình thường, người với người không phải người yêu thích ta thì là ta thích nàng. Người không cần phải dùng ta làm công cụ để Cát Linh Linh tức giận, nàng sẽ hận chết ta mất.”

Tuy ta vẫn mê luyến Cát Linh Linh nhưng hôm nay đã bắt đầu, biết được Cát Linh Linh cũng là một phần tử trong kế hoạch hãm hại ta, cội lòng ta đã sớm nhỏ máu. Sở Huệ trêu chọc Cát Linh Linh như vậy tuy ta không thích, nhưng lại hơi thỏa mãn khoái cảm trả thù, ngoài miệng oán trách Sở Huệ vài câu, ta ôm hộp băng muốn rời đi.

Không nghĩ tới, một hồi tiếng bước chân truyền đến, Cát Linh Linh đã quay lại, nàng sắc mặt tái nhợt đi về phía ta rống lên: “Ngươi đi theo ta, ta có chuyện tìm ngươi.”

Ta lại càng hoảng sợ, đang định đi theo Cát Linh Linh thì Sở Huệ lại kéo tay ta dịu dàng nói: “Ngươi đưa ta về tiệm đi. Mới đến một loạt mẫu nội y mới, ta muốn mặc thử vài món, ngươi nhìn giúp ta được không?”

Mặc thử nội y? Ánh mắt ta sáng ngời, nuốt bọt lập tức phun trào trong miệng, sợ rằng chỉ cần há miệng là nước miếng tuôn ra ngoài.

“Sở Huệ, ngươi nếu như còn quần lấy hân, ta cam đoan lập tức trở mặt với ngươi, đừng để tình hữu nghị ba năm giữa chúng ta tan thành mây khói.”

Cát Linh Linh lần này không rống lớn, nàng lạnh lùng nhìn Sở Huệ, dùng khẩu khí không thể lạnh lẽo hơn cảnh cáo Sở Huệ. Sở Huệ sững sốt một chút, tròn mắt nhìn Cát Linh Linh, vậy mà không dám nói nửa câu nữa. Cả Sở Huệ cũng không dám gây với con cọp cái này, ta càng không dám phóng một cái rắm, vội vàng nhắm mắt theo đuôi. Bất quá, có thể thưởng thức cặp mông đẹp vênh lên của Cát Linh Linh, dù là theo đuôi nàng cũng là một kiện chuyện vui, hồi tưởng lại một màn bá vương ngành thượng cung kia, trong lòng ta sinh ra sự áy náy.

“Lên xe.” Cát Linh Linh chui vào trong xe, đóng sầm cửa lại rồi ra lệnh cho ta.

“Ừ.” Ta cũng không dám thở mạnh, mở cửa xe rồi chui vào trong.

“Ông.....” Âm thanh động cơ rú lên quen thuộc, lúc này ta lại thấy bình tĩnh lại, dù sao mỹ nhân bảo ta chết ta cũng cam lòng. Nhưng ta không có ý định chịu được sự trảm phạt, nhìn lên mái tóc Cát Linh Linh, ta nhỏ giọng hỏi: “Linh Linh tỷ, ngươi tổng cộng có bao nhiêu cái kẹp tóc?”

Hôm nay Cát Linh Linh lại thay đổi kẹp tóc, là một chiếc kẹp màu xám. Ta rất buồn bực, chẳng lẽ màu sắc kẹp tóc có thể biểu thị tâm tình chủ nhân? Cát Linh Linh chỉ nhìn kính chiếu hậu mà không có phản ứng với ta.

Ta chỉ đành lải nhải một mình: “Ta cho rằng Linh Linh tỷ mang ba cái kẹp tóc là đẹp nhất, một cái màu đỏ, một cái màu xanh da trời, một cái màu hồng phấn.”

Kỳ thật đây là ta nói nhảm, màu đỏ đại biểu nhiệt tình, nữ nhân tràn ngập nhiệt tình nhìn ngang nhìn dọc đều đẹp mắt. Màu xanh da trời đại biểu lãng mạn, nữ nhân lãng mạn so với hoa còn đẹp hơn. Phấn hồng biểu thị tình cảm mập mờ. Có người nói, nữ nhân đang yêu là xinh đẹp nhất, cho nên màu hồng phấn cũng là một loại màu sắc rất đẹp.

Cát Linh Linh nói chuyện, ngữ khí rất bi thương: “Về sau ngươi không thấy được kẹp tóc của ta nữa rồi, ta sẽ cắt hết tóc đi.”

“Làm sao vậy? Sao như là sinh ly tử biệt vậy.” Ta cười hỏi.

“Không tệ, ngươi tốt nhất là mang Tiểu Quân lập tức rời khỏi thành phố.”

Cát Linh Linh chuyển tay lái đưa xe vào đường cao tốc, chạy như bay về phía vùng ngoại ô.

“Ngươi hi vọng ta rời đi sao?” Ta nhàn nhạt hỏi.

Cát Linh Linh run lên một cái, lớn tiếng nói: “Ta muốn ngươi đi chết ngay lập tức.”

Ta nhìn qua rừng cây bay ngược ngoài cửa sổ xe, thờ dãi một hồi: “Ta cũng không muốn chết, nhưng nếu như ta chết mà có thể khiến ngươi thoải mái, ta tình nguyện chết đi!”

“Đừng nói vĩ đại như vậy, đoán chừng lời này ngươi đã nói với Sở hồ ly cả ngàn lần rồi nha.” Thái độ Cát Linh Linh thay đổi, phát ra một tiếng cười lạnh.

Ta bắt đầu đi lắc đầu: “Uổng ngươi là một người kiến thức rộng rãi, Sở Huệ cố ý chọc giận ngươi mà ngươi không nhìn ra sao? Nếu như ta thực thông đồng với Sở Huệ, làm sao có khả năng nghênh ngang xuất hiện ở công ty được? Nếu như ta thực có tư tình với Sở Huệ, nàng làm sao có thể dễ dàng nói cho ngươi biết được? Ai! Xem ra Sở Huệ nói không sai, ngươi phát cuồng như vậy nhất định là thích ta.”

“Ta nhờ vào ! Nói hươu nói vượn, ngươi đi chết đi !”

Cát Linh Linh quát to một tiếng rồi mãnh liệt nhấn ga. Chiếc xe như mũi lao đi vun vút, ta không kịp chuẩn bị cài dây an toàn lập tức ngã về phía sau, trán đập vào khung cửa rắn chắc. Oh My GOD a ! Giữa ban ngày, ta đã thấy bầu trời đầy sao.

Ta không muốn nói chuyện, đối với loại nữ nhân này căn bản không thể nói gì. Vuốt khối u nhỏ trên trán, ta đáng thương lầm rầm một ca khúc: “chết lặng đi, bên bờ ranh giới sắp sụp đổ. Ta cần có thể, rơi lệ hoa viên. Tuổi lên lời hứa cay đắng, tình nhân yêu mến nhất, lại tổn thương ta sâu nhất.....”

“Ha ha..... Ha ha..... Ha ha.....”

Nhạc đệm cho ta chính là tiếng cười như chuông bạc của Cát Linh Linh, tựa hồ tất cả vẻ lo lắng của nàng đã bị tiếng cười này thổi tan. Chiếc xe dần đi chậm lại, nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, ta lờ mờ nhận ra nơi này chính là nhà Cát Linh Linh. Nàng dẫn ta tới đây làm gì? Chẳng lẽ muốn giết người diệt khẩu, hủy thi diệt tích sao? Sẽ không ác như vậy chứ? Ta giật mình mà mở to hai mắt nhìn.

“ Xuống xe.”

Cát Linh Linh Mi trừng đôi mắt xinh đẹp với ta, nàng xuống xe trước.

“ Chết thì chết, sợ gì.”

Ta cũng đẩy cửa xe ra đi xuống, đi theo bờ móng mây mây lác quạ lác lại của Cát Linh Linh đi vào tòa biệt thự xa hoa. Ừ, tại đây hết thấy đều là xa hoa, đồ dùng xa hoa, trang trí xa hoa..... Nhưng cái này toàn bộ đều không quan trọng. Quan trọng là một vị mỹ nhân không xa hoa nhưng phong hoa tuyệt đại đang dùng khăn mặt lau nhẹ chiếc trán của ta, hung dữ hỏi: “Đau không?” Thanh âm nghe rất hung, nhưng trong ánh mắt nàng lại toát ra ôn nhu vô hạn.

“Đau chết mất.” Ta nằm ngửa trên ghế sa lon xa hoa về mặt cầu xin, ánh mắt lại đặt lên trước ngực Cát Linh Linh, mơ hồ có thể trông thấy hai viên thịt no đủ.

“Đáng đời.” Cát Linh Linh vũ mị hòn dỗi, nàng xếp bằng chân ngồi trước mặt ta. Dưới váy lộ ra hai cái đùi ngọc, chi là váy hơi ngắn, tư thế ngồi lại không đứng đắn, khó tránh khỏi ánh mắt ta phát hiện xuân quang bất nhã. Đó là một khu vực đen nhánh, viền tơ lụa màu đen lại thò ra mấy sợi lông quăn. A, ta cứng ngắc, cứng rắn phi thường.

“Linh Linh tỷ, hình như lần đầu tiên ta ôm người là trên chiếc ghế sa lon này.” Ta nhớ tới lần Cát Linh Linh không cẩn thận trượt chân.

“Còn nói nữa? Ngày đó ta còn bị Đại Duy thổi mắng cho một trận, hần nói là ta cố ý ngã, tức chết ta, làm sao cố ý chứ! Rõ ràng là trên mặt đất có một vũng nước mà.” Cát Linh Linh cảm giận bất bình.

“Không thể tưởng được Đỗ quản lý già say rất giống. Bất quá, hần nói là người cố ý ngã, ta có chút tin tưởng.” Ta cười to không thôi, cũng may mắn ngày đó không đánh Cát Linh Linh. Thấy Cát Linh Linh mặt mũi đỏ bừng, ta nhin không được thò tay soạng lên chân ngọc của nàng một cái.

“Muốn chọc ta phải không?” Cát Linh Linh trừng mắt với ta, khăn mặt trong tay cùng khối băng hung hăng đặt trên mặt ta.

“Ồi.” Ta kêu to đau đớn.

“Đại Duy sẽ lập tức trở lại đó, người ngàn vạn đừng động tay động chân, lại để cho hần trông thấy, hần sẽ giết người.”

Cát Linh Linh cũng không đẩy bàn tay ta đặt trên chân ngọc của nàng ra, tay ta nhẹ nhàng vuốt ve da thịt mịn màng như nhung.

“Hần tìm ta có việc sao?” Ta sừng sốt một chút.

“Ừ, hần có rất chuyện trọng yếu muốn nói với người. Đừng giả bộ, người giao dịch không tuân theo quy định cả thế giới đều biết rồi, hần trở về chính là vì trao đổi với người kế hoạch tiếp theo, nếu như người..... Người thật sự không muốn rời khỏi thành phố, người nên nói chuyện cùng hần.”

Cát Linh Linh ôn nhu nhìn ta, về mặt chờ đợi mong ta không cự tuyệt đề nghị của nàng, trong giọng nói vừa giận vừa thương đâu chỉ bao hàm sự ôn nhu? Hiện tại ta mới biết được, Cát Linh Linh bắt đầu ôn nhu thì dù là tám thép bách luyện cũng biến thành sợi chỉ rồi.

“Được rồi.” Ta cũng gật đầu đồng ý.

Cát Linh Linh nở nụ cười, cười rất sáng lạn. Trên khuôn mặt tái nhợt của nàng hơi hồng lên, trong đôi mắt sáng ngời xuất hiện một tầng hơi nước, dần dần khiến con người của nàng trước trở nên một bóng lưng. Nữ nhân như vậy ta có thể hận nàng sao? Ta hận không được, lửa nóng trong lòng buộc ta dùng hành động để trả lời, ta xúc động kéo Cát Linh Linh vào trong ngực, ôm thật chặt nàng. Cát Linh Linh không gây dựa, nàng như con chim nhỏ cuộn mình trong ngực ta, ta vươn tay nâng cằm nàng lên, hôn lên cặp môi đỏ mọng.

“A.....”

Đây là một nụ hôn cực dài mà ta chưa bao giờ trải qua. Nếu như cảm tình của ta với Cát Linh Linh thực sự có một chút hận ý, vậy thì sau nụ hôn này, tất cả oán hận đều tan thành mây khói, ta tham lam mút vào hết thấy trong miệng nàng, một giọt nước miếng của nàng ta cũng không lãng phí.

“Đủ rồi, muốn khiến ta ngạt thở chết sao? Chồng ta sẽ không buông tha người đâu.” Cát Linh Linh đẩy ta ra, thở hắt hắt từng ngụm.

“Ta là chồng người.”

Ta lại ôm lên bờ eo mềm của Cát Linh Linh, một bàn tay lùa vào áo nàng, đẩy ra ngực xinh xắn, trèo lên cặp vú đầy đặn, đây là đồ chơi tốt nhất trên thế giới, vẫn về không phiền, chà xát không ngứa, nhũ phong đầy đủ bị ta chà đạp bừa bãi.

“Đây là đồ của người sao? Người muốn sờ cứ sờ, người có hỏi qua ta sao?” Cát Linh Linh luống cuống tay chân ngăn cản sự khinh bạc của ta nhưng tốn công vô ích. Nàng ngăn cản được viên thịt trái thì không cản được viên thịt phải, đến đi đi đứng là được ta chơi cái chết đi được. Cuối cùng khiến nàng bức bối, cũng mặc kệ thực nữ hay không thực nữ, nhả nhận hay không nhả nhận, tay nàng cũng bắt lấy quả cầu thịt dưới hạ thể ta.

“Ai ai ai..... Nhẹ chút nhẹ chút.”Hòn đá truyền đến cảm giác đau nhức, ta vội vàng kêu to.

“Hiện tại có thể bỏ bàn tay thú của ngươi ra chưa?”Cát Linh Linh đặc ý nhìn ta, tựa hồ tại nói cho ta biết, hết thảy đều nằm trong lòng bàn tay nàng.

“Không thả.”Ta giả hoạt cười cười, ngón tay vẫn nắm chặt nhũ phong.

“A? Rất kiên cường, xem ai sợ ai?”Cát Linh Linh đôi mắt đẹp như làn thu thủy, vừa khẽ cười vừa tăng lực trên tay.

“Ôi, xong rồi, nhất định là bị thương rồi.”Ta kêu to, tranh thủ thời gian buông viên thịt trên tay. Trong tiếng cười như chuông bạc của Cát Linh Linh, ta thống khổ cỡi quần ra, móc ra dương vật sưng to, cẩn thận quan sát có bị thương hay không.

“Ta..... Ta căn bản là không dùng lực, nhìn cái gì vậy? Thực buồn nôn.”Cát Linh Linh kinh hãi, trông thấy ta giờ tên gia hỏa lên cao, nàng lập tức che mặt hoa đào, thẹn thùng định chạy đi. Hai tay ta triển khai, như điều hầu vồ gà con, ôm lấy nhân đàn đá này vào trong ngực.

Cát Linh Linh kêu to:“Đại Duy sắp trở về đó, thả ta ra, không được.”

Hai tay ta xuất kích, chuẩn xác cầm hai cái vú lớn chà xát mãnh liệt, sờ lâu thành nghiện, lại thuận thế vén váy ngắn lên, tham tiến vào hãm thịt nước sôi lửa bỏng.

“Ah ! Ngươi thả ta ra, thật sự..... Đại Duy lập tức quay lại đó.”

Cát Linh Linh thở gấp thở phì phò, nàng tuy đã man nhưng khí lực có hạn. Mắt thấy quần lót bị kéo xuống đầu gối , nàng đành phải lớn tiếng năn nỉ.

“Lần này sẽ không phải kinh nguyệt nữa chứ?”Ta cười xấu xa, từ biệt thự có thể nhìn ra ngoài xa xa, nghĩ thầm cho dù Đỗ Đại Duy trở về ta cũng có thể kịp thời phát hiện, nghĩ vậy là gan của ta đột nhiên mở lớn. Cũng mặc kệ Cát Linh Linh năn nỉ, lật thân một cái, đem con cạp cái để cho ta thương nhớ này đặt dưới thân, trên tay dùng sức kéo, vớt quần lót kéo xuống mặt đất.

“Ngươi điên rồi sao? Không được! Trung Hàn, ta van ngươi, đợi lát nữa chúng ta đi chỗ khác, không thể ở chỗ này được.”Cát Linh Linh thất kinh, thậm chí đã tóm lỗ tai của ta.

“Linh Linh, ta muốn ngươi! Nhớ ngươi muốn chết! Ngươi mấy ngày nay đều nhớ ta phải không nào?”Hơi thở dồn dập, bờ môi như mưa rơi xuống đôi má Cát Linh Linh.

“Linh Linh tỷ của ta, làm sao mỗi lần đều để ta solo vậy? Thuận theo ta chẳng phải không có việc gì sao, ngươi thoải mái ta cũng thoải mái, thật tốt.”Ta toàn thân mồ hôi đầm đìa, thở hồng hển.

Cát Linh Linh không nói gì. Hai hàng lông mày nhíu chặt bắt đầu giãn ra, bờ môi đỏ tươi cũng hé mở, phát ra tiếng rên rỉ mất hồn: “Ồ.....”

“Thoải mái sao? Linh Linh, ta rất thích ngươi. A..... Thật thoải mái, thoải mái chết .”

Ta cúi đầu nhìn xem mép đồng cùng côn thịt kết hợp, nhìn xem côn thịt co rúm tại cửa huyết, đùi nóng đi vào nhục động dị thường mạnh mẽ hữu lực.

“Ừ..... Trung Hàn, ta hơi đau, ngươi chậm chậm một chút.”Cát Linh Linh oán hận ta lộ vẻ mềm mại đáng yêu.

Ta cười xấu xa: “Rất nhanh ngươi sẽ không thấy đau nữa.”

Trong tiếng kêu yêu kiều của Cát Linh Linh, côn thịt chuyển động như trục xoay, từ chậm đến nhanh, lại từ nhanh thành chậm, tốc độ biến hóa liên tục, lực lượng cũng bất đồng. Dâm thủy bài tiết ra càng khiến ta đuối vào thêm thông thuận tự nhiên,

“BA BA”Ta si mê nhìn Cát Linh Linh, nàng buông thông hai tay, cũng si mê nhìn ta, eo nhỏ mềm mại không ngừng vặn vẹo, tiêu hóa lực trùng kích của ta, dưới áp lực cuồng loạn của ta lên lút phản kích. Ta đuối vào càng lợi hại, nàng phản kích càng mãnh liệt, nhục động chặt khít không ngừng áp súc không gian sinh tồn côn thịt của ta, xoắn lấy lộ tuyến quy đầu tiến lên.

“A..... Linh Linh, huyết của ngươi thật chặt, ta muốn bắn.”Ta phát ra tín hiệu đầu hàng.

“Ừ..... Không muốn, chờ một chút..... Ta..... Chịu không được , quá cứng..... A.....”

Cát Linh Linh hạ thế dán lên, nàng kịch liệt nhún mông.

“A..... Linh Linh, ta muốn bắn.”

Mãnh liệt run run khiến cho ta đuối vào mấy lần cuối cùng trở nên điên cuồng, ta khẳng định Cát Linh Linh trong nhục huyết nhất định dính đầy tinh dịch của ta.

“A a.....”

Sau hai tiếng rên rỉ, Cát Linh Linh đã ở kịch liệt co rút nhắm mắt lại, trên mặt nàng hiện lên vẻ thỏa mãn. Thực không hiểu nổi nàng vì sao lúc đầu bài xích

ta, sau đó lại là vui vẻ thỏa mãn, chẳng lẽ là bởi vì cảm thấy thẹn nên nàng cố làm ra vẻ? Ta thật sự không rõ, cũng không muốn hiểu rõ.

Chờ Cát Linh Linh hô hấp dần dần vững vàng, ta mới nửa đắc ý, nửa chế nhạo cười hỏi: “còn nói Đỗ quản lý sắp trở về nữa? Hừ, may mắn ta kiên quyết không tin.”

Cát Linh Linh mở mắt ra, vẻ mặt quái dị nhìn ta, trong lúc đó nàng nở nụ cười, cười bất đắc dĩ, ánh mắt không ngừng lập lòe, trong sự kinh hoàng mang theo vẻ hưng phấn. Ta không hiểu, nhìn không được mà hỏi: “Làm sao vậy? Thoải mái ngây người sao?”

Cát Linh Linh ôn nhu thờ dài một hơi, lắc đầu gất giọng: “Ngươi còn không xuống?”

“Tại sao phải xuống, ta còn muốn gió xuân nhị độ Ngọc Môn quan.”

Ta buông lời cợt nhả, đương vật cắm trong lỗ thịt đã chậm rãi khôi phục sinh cơ, ta nhẹ nhàng bắt đầu lay động.

“Trung Hàn, hay là ngươi xuống đi.”

Cát Linh Linh cười cười với ta, sau đó hướng về đằng sau sa sầm nét mặt “Đại Duy, đừng như vậy, mau buông súng ra. Ta cùng hắn làm cũng làm rồi, ngươi nổ súng cũng vô dụng.”

“Nổ súng? Ha ha, Linh Linh tỷ càng ngày càng thú vị, ngươi vừa nói như vậy, ta thật đúng là cảm giác được Đỗ quản lý ở đằng sau ta. Ha ha, rất kích thích.” Ta nghẹn ngào cười to, cảm giác Cát Linh Linh thật sự hăng hái.

Một tiếng ho khan trầm thấp truyền đến, ngay sau đó ta nghe được một âm thanh nam nhân lạnh như băng: “Linh Linh, ngươi có phải thích thẳng rạch con này hay không?”

Mập mạp Đỗ Đại Duy chẳng biết từ lúc nào đã đứng đằng sau ta, càng làm người sợ hãi chính là, hai tay hắn mang một khẩu súng săn, hòng súng đen như mực lúc này đang cách đầu ta chưa đầy mười phân. Ta tuyệt đối tin tưởng chỉ cần Đỗ Đại Duy muốn, đầu của ta nhất định bị nổ thành vụn. Nhìn hai nòng súng đen nhánh, hai đầu gối ta như nhũn ra, cả người bổ nhào trên người Cát Linh Linh. Ta nghĩ thầm, lần này thật sự chết không có chỗ chôn thật rồi.

Không tưởng được tình hình đã phát triển đến thế này. Cát Linh Linh vừa ôm ta, vừa trừng mắt với Đỗ Đại Duy, lớn tiếng gào thét: “Bảo ngươi bỏ súng xuống ngươi có nghe không? Chính ngươi cũng đã nói, tình nguyện cho hắn lên cũng không muốn ta bị Chu Cửu Đồng chà đạp, không có hắn, nói không chừng ta hiện tại đã nằm trên giường Chu Cửu Đồng. Ngươi nhìn ngươi xem, đúng là một kẻ nhút nhát, có bản lĩnh ngươi cầm súng chỉ vào Chu Cửu Đồng ta xem! Ngươi là đồ con heo mập chết toi, nếu không bỏ súng xuống, ngày mai sẽ ly hôn với ngươi.”

Tuy ta sợ hãi choáng váng, nhưng nghe từ trong miệng Cát Linh Linh “hắn” không thể nghi ngờ chính là ta. Ha ha, bà nương hung hãn thật tuyệt! Lúc này mà nàng còn dám mắng Đỗ Đại Duy không lưu tình chút, mà Đỗ Đại Duy cũng không dám phóng một cái rắm, thật sự là trắng đen điên đảo, ác nhân có ác nhân trị. Ta lập tức nhẹ nhàng thở ra, cũng ý thức được trong lúc này có ẩn tình rất lớn.

“Leng keng.....”

Đúng lúc này ngoài cửa truyền đến tiếng chuông cửa, Cát Linh Linh lớn tiếng quát: “Còn đứng đấy làm gì vậy? Đi mở cửa, nhanh lên.”

“Tiểu tử này không đứng dậy, ta làm sao mở cửa được?” Đỗ Đại Duy đã giảm thấp âm lượng rất nhiều.

Cát Linh Linh nhéo cánh tay ta một cái, nhẹ nhàng nói với ta: “Còn không mau đứng dậy?”

Ta lập tức nhảy lên như điện giật, hoàn toàn không dám nhìn Đỗ Đại Duy, đưa lưng về phía hắn vội vàng mặc quần áo. Ai! Tay run rẩy, mặc ba lượt, rồi hai lần mới hoàn toàn chỉnh chu, lúc này ta cũng chưa dám nhìn Đỗ Đại Duy mà đi ra mở cửa, trên bàn trà vẫn đặt chính ỉnh một khẩu súng săn khủng bố.

Cửa mở, một người nam nhân cao lớn đi đến, ta chỉ nghe thấy một tiếng hét lớn: “Lý Trung Hàn có tới không?”

Đỗ Đại Duy dờ dẩn gật đầu. Ta ngẩng đầu nhìn lên, người tới lại là La Tất. Hắn lúc này cũng thấy ta liền cười to hai tiếng rồi đi tới, trong miệng hô to: “Trung Hàn huynh đệ, Trung Hàn huynh đệ, ta chờ ngươi tại khách sạn mãi, sao ngươi không tới? Gọi điện thoại thì ngươi tắt máy, khiến lão ca vội muốn chết! Ai! Ta chuẩn bị nhiều đại mỹ nữ cho ngươi, ngươi lại không xuất hiện, các mỹ nữ đều tức giận đó! Ha ha.....”

Ta nghe xong liền mờ mờ trong bụng, La Tất thường thức không tầm thường, hắn nói là mỹ nữ thì nhất định không kém. Đang muốn nói lại vài câu, đột nhiên một ánh mắt lạnh buốt chiếu vào lưng khiến ta dựng tóc gáy, đó là ánh mắt sắc bén từ Cát Linh Linh, ta bèn tỏ vẻ nghiêm nghị: “La tổng hay nói giỡn quá.”

La Tất bước vài bước đã đến trước mặt ta, hai tay đặt tại trên vai ta kích động nói: “Trung Hàn huynh đệ, ngươi đúng là ân nhân cứu mạng của ta!”

“Ân nhân cứu mạng? Cái này.....” Ta cảm thấy lẩn lộn, đang muốn hỏi La Tất cho rõ ràng thì lúc này từ ngoài cửa lại thấy một người, một nữ nhân rất đẹp, nàng chính là Sở Huệ. Ta lập tức cả kinh, còn chưa kịp phản ứng, Sở Huệ đã chậm rãi đi tới, bộ dạng yếu đuối.

“Ai! Nhiều người nhìn như vậy, cũng không có người nào lên đỡ ta một cái”. Sở Huệ hai mắt như nước, cười nhẹ nhàng, sóng mắt khẽ quét qua mọi người, sau đó nhỏ giọng làm nũng với La Tất: “Bảo bối, ngươi chạy nhanh như vậy làm gì? Cả chìa khóa xe cũng chưa rút ra, vứt bừa bãi.”

“Ai da ! Tiểu Huệ, ta đã nói với ngươi bao nhiêu lần, ở trước mặt người ngoài đừng gọi ta là bảo bối sao? Buồn nôn quá.” La Tất cực kỳ lúng túng, trên mặt ngưng ngưng đỏ rục.

Ta vừa định cười, Sở Huệ sòng mắt đã chuyển đến trên người ta, bờ môi màu tím nhẹ nhàng mở ra, thanh âm khàn khàn từ tính khiến ruột gan ta còn cào: “Lý Trung Hàn cũng là người ngoài sao?”

La Tất vỗ đầu một cái, lớn tiếng nói: “Là ta nói sai rồi! Trung Hàn lão đệ không phải người ngoài, không phải người ngoài.”

Thấy ta sững sờ, La Tất cười nói: “Trung Hàn, có lẽ ngươi không rõ, ta đã trải qua hai cửa ải sinh tử quan trọng đó! Nếu không nhờ lão đệ, Tiểu Huệ nhà ta đã bị lão cầu họ Chu kia chiếm đoạt. Mẹ nó, La Tất ta thiếu chút nữa đã không còn mặt mũi lẫn lộn ở kt.”

“A?” Ta nghe xong, càng nghi ngờ, nghĩ thầm, chẳng lẽ La Tất cũng không biết Sở Huệ đã bị Chu Cửu Đồng vu nhục? Chẳng lẽ Sở Huệ gạt La Tất đi cầu Chu Cửu Đồng? Nghĩ vậy, ta cảm thấy ngoài ý muốn, vội vàng nhìn về phía Sở Huệ, Sở Huệ mãnh liệt nháy mắt với ta, ý bảo ta đừng vạch trần, trong lòng ta cảm khái vạn phần, cảm khái nữ nhân vĩ đại, vì tiền đồ nam nhân mình mà không tiếc hi sinh thân thể chịu nhục. Sở Huệ như thế, Cát Linh Linh nóng nảy cũng như thế.

La Tất không phát hiện ta cùng với Sở Huệ nháy mắt, hần ôm bờ vai ta lắc đầu thờ dài: “Trung Hàn lão đệ nhất định không biết nguyên nhân trong đó, hôm nay ta sẽ đem toàn bộ chuyện này nói cho ngươi biết, dù sao ta cũng không lo lão đệ là người ngoài. Hơn nữa từ nay về sau, vận mệnh lão ca cùng Tiểu Huệ nhà ta tựa toàn bộ dựa vào Trung Hàn lão đệ.”

“Tôi lại nhớ La tổng tôi hôm qua thắng đậm một quả phải không?” Ta cười hỏi.

“Lợi nhuận là không ít, nhưng vẫn còn xa mới đủ. Ai, thôi, mời Trung Hàn lão đệ ngồi xuống, để lão ca kể cho ngươi nghe.”

La Tất kéo ta đến trên ghế, về mặt thành khẩn nhìn ta. Hần có dáng người cao lớn, khí vũ hiên ngang, nhưng trước mặt ta lại có tỏ vẻ lấy lòng, làm cho ta cảm thấy rất không thích ứng được. Ta ngồi ở trên ghế sa lon, cổ vênh tai lên. Muốn nghe xem trong lúc này đến cùng có bao nhiêu ẩn tình, có bao nhiêu lời nói thật, bao nhiêu lời nói dối.

Nói thực ta đối với bọn họ có một tầng đề phòng rất lớn, đặc biệt là Đỗ Đại Duy, hần một mực trừng mắt với ta, lại nhìn khẩu súng sẵn trên bàn trà. Cho dù đang cùng La Tất nói chuyện, nhưng ta vẫn tập trung toàn bộ lực chú ý đặt trên người Đỗ Đại Duy, ngẫu nhiên ta cũng ngắm Cát Linh Linh một cái, Nàng thoát nhìn rất bình tĩnh, rất thực nữ ngồi một bên ghế, đùi ngọc ưu nhã vắt ngang, chỉ là ánh mắt nàng lại gắt gao hướng vào Sở Huệ. Vừa rồi ta cùng với Sở Huệ nháy mắt, tám phần là bị nàng phát hiện, ai ! Đầu ta muốn to ra.

La Tất tựa trên ghế sa lon thờ dài một tiếng, êm tai nói: “Ba tháng trước, ta cùng với Đại Duy làm một cuộc đầu tư, cũng không biết lúc đó nghĩ thế nào mà phạm phải sai lầm đi tin tưởng con cá sấu tài chính Soros kia nói nhảm, toàn lực đổ vào thị trường dầu thô. Kết quả giá dầu tăng một mạch, chúng ta thất bại thảm hại, phải bán cả nhà đi để đủ bồi thường.”

Dừng một chút, La Tất nói tiếp: “Vốn dĩ bồi thường xong thì cũng thôi, nhưng lão già Chu Cửu Đồng lại tiếp tục dụ dỗ ta theo vào, ta cùng Đại Duy không chịu được sự hấp dẫn cũng muốn gỡ vốn, vượt quyền hạn đầu tư của công ty. Kết quả bị lão cầu họ Chu cưỡng ép bán ra, chẳng những không thể gỡ vốn mà còn thiếu nợ công ty 200 triệu, Đại Duy cũng thiếu 200 triệu, chúng ta tổng cộng thiếu công ty 400 triệu đô la Hồng Kông. Ai ! thật thê thảm.”

“Ừ, xác thực rất thảm, về sau thì sao?” Ta hỏi.

“Về sau? Về sau.....” La Tất vừa nói vừa nghiêng răng nghiêng lợi, trong lời biểu lộ vẻ phần uất: “Về sau, lão cầu họ Chu đưa ra hai điều kiện thứ nhất là ở trên đại hội cổ đông bác bỏ kiến nghị của Trương Tư Cần thay tổng giám đốc, điều thứ hai là giao cổ phiếu công ty trong tay chúng ta ra, điều thứ ba, con mẹ nó, cái tên chó chết này buộc Tiểu Huệ cùng Linh Linh của chúng ta ngủ với hần một năm. Con mẹ nó, thiếu chút nữa hại ta làm con rùa đen.”

“Ngươi đã đáp ứng sao?” Ta giật mình mà mở to hai mắt.

“Ta đương nhiên không đáp ứng, nhưng không đáp ứng, Chu lão cầu sẽ báo án. Ngươi biết nếu như báo án, ta sẽ không cách nào đặt chân trong giới tài chính.”

La Tất nói đến đây liền lộ ra vẻ ủ rũ, hần lắc đầu, nhìn về mặt u oán của Sở Huệ nói tiếp: “Ta vốn không định đáp ứng, Đại Duy cũng sẽ không đáp ứng. Linh Linh càng không cần nói, nàng nói dù chết cũng không muốn đi cùng Chu lão cầu một ngày. Nhưng Tiểu Huệ nhà ta lại muốn đáp ứng, Tiểu Huệ là người tốt, nàng sợ ta ngồi tù.”

“Vậy ý là ta không tốt ư?” Cát Linh Linh ở bên tức giận nói.

“Ta không phải có ý này, ngươi đừng nên tức giận. Mấy tháng nay bốn người chúng ta trải qua như thế nào, ngươi còn không rõ ràng sao?” Xem ra, La Tất cũng sợ Cát Linh Linh.

“Hừ !”

Cát Linh Linh mặt lạnh hừ một tiếng.

La Tất oán hận nói: “Chu lão cầu đưa ra ba cái điều kiện chúng ta chỉ đồng ý hai cái trước, còn một cái điều kiện cuối cùng chúng ta quyết không đồng ý, vô luận như thế nào cũng không thể đem lão bà vào miệng hần.”

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Đàm phán

“VẬY LÃO CHU CỬU ĐỒNG CỨ NHƯ VẬY BUÔNG THA CÁC NGƯỜI SAO?” Ta tò mò hỏi.

“Chu Cửu Đồng đương nhiên không đơn giản buông tha chúng ta như vậy, lúc ấy hắn đã bức bách chúng ta lập tức đồng ý, nhưng rất kỳ quái, về sau hắn đột nhiên tỏ ra phóng khoáng, cho chúng ta ba tháng thời gian để chúng ta trả hết nợ nần. Nếu như không được, chúng ta phải đáp ứng cả ba điều kiện của hắn, nếu như chúng ta không đáp ứng, hắn sẽ báo án.” La Tất buồn bực cực kỳ.

“Ừ, thứ hai là đại hội cổ đông, xem ra, các người hiện tại còn chưa chuẩn bị tốt.” Ta nhàn nhạt nói, trong lòng cũng dần dần có một ý nghĩ thông suốt. Ta đoán chừng Chu Cửu Đồng đột nhiên buông lỏng điều kiện cũng là bởi vì Sở Huệ đã lên đáp ứng Chu Cửu Đồng. Ai! thật đáng thương cho Sở Huệ.

“Đúng vậy! Chúng ta gần như đã tuyệt vọng. Bất quá, ông trời còn có mắt! Chúng ta đã có đại cứu tinh là Trung Hàn lão đệ, ha ha.....” La Tất đột nhiên hai mắt tỏa sáng cười lên ha hả.

“Ta là cứu tinh? La tổng quá đề cao ta rồi. Ta bất quá chỉ là đem kết quả phân tích của mình nói cho người biết, người có thể kiếm tiền đó là phúc khí của người, đừng nói ta là cứu tinh nữa.” Ta cười tủm tỉm nhìn La Tất, nghĩ thầm người còn chưa nói hết ra.

“Trung Hàn lão đệ, người cũng đừng pha trò. Lúc rạng sáng, tổng thanh tra tài vụ Hầu Thiên Kiệt đã điện thoại cho ta, hắn cho ta biết Trung Hàn lão đệ đại phát thần uy kiếm lời ba tỷ. A, ta thật không dám tin Trung Hàn lão đệ dũng mãnh phi thường cái thế. Mọi chuyện đã qua, ta muốn học một chút kỹ xảo của Trung Hàn lão đệ.”

“Rạng sáng?” Ta sờ lên cái mũi, trong lòng thật sự là vừa buồn cười vừa tức giận, ngấm lại lúc ta liều mạng đã có ánh mắt theo dõi từng cử động của ta, thế mà ta lại ngây ngốc lấy vận mệnh cùng tiền đồ của mình ra để mạo hiểm giúp người ta giành thiên hạ, thật đúng là một con lợn.

“Kỳ thật trong lòng người muốn cái gì chúng ta cũng tính tường, kt từ khi thành lập đến nay, tiến hành giao dịch không tuân theo quy định không phải chỉ một mình người, nhưng dám dùng chín trăm ngàn đôla để thao tác, người là người thứ nhất. Ha ha, La Tất ta cúi đầu bội phục người, Tiểu Huệ nhà ta vừa biết chuyện này cũng bội phục Trung Hàn lão đệ. Ha ha.....”

“Đúng vậy, thật lợi hại.” Sở Huệ liếc mắt với ta khiến tâm trạng ta trở nên kích động, rất muốn mỉm cười đắc ý. Nhưng bên cạnh chiếu lên một chùm ánh sáng khiến ta sợ hãi, Cát Linh Linh ở bên tỏ vẻ thờ ơ lạnh nhạt nhưng ta cũng không dám làm càn, thành thật tránh đi ánh mắt Sở Huệ.

La Tất vừa ngừng tiếng cười, Cát Linh Linh đã bật tiếng cười lạnh. Xem biểu tình trên mặt nàng, đối với việc ta kiếm được ba tỷ cũng chẳng cao hứng chút nào:

“Thật lợi hại, nhưng người có nghĩ tới tình cảnh nếu thua lỗ? người Không những mình người xong đời, chỉ sợ cả Tiểu Quân cũng dính vào. Ta không sợ nói cho người biết, Chu lão cầu kia đã đề ý tiêu di của người, nếu như người lần này thua lỗ, hắc hắc, ta cam đoan kết quả của người cũng tương tự như chúng ta vậy.”

“Cái gì? Chu Cửu Đồng đã đề ý Tiểu Quân ư?” Ta vừa sợ vừa giận.

“Hừ, lần trước Tiểu Quân tới công ty, ta mang Tiểu Quân đến phognh hành chính làm hồ sơ, chẳng may đụng phải Chu lão cầu. Lão ta vừa thấy Tiểu Quân thì cả người đã thay đổi, đuổi theo ta hỏi Tiểu Quân là ai, ta nói cho hắn biết là tiêu di của người, người đoán Chu lão cầu nói như thế nào?” Cát Linh Linh lạnh lùng hỏi ta.

“Nói như thế nào?” Gân xanh trên cổ ta đã bạo lên, hai con mắt sắp phun lửa.

Chu lão cầu nói: “Tiêu di đã tuyệt sắc như thế, vậy lão bà người cũng nhất định cũng rất đẹp, hai người đều.....” Cát Linh Linh không định thêm gì đi nữa.

“Hai người đều kéo lên giường, phải không?” Ta cười lạnh.

“Chu lão cầu cũng có ý này, may là khi Tiểu Quân điên bản khai không nghe được lời Chu lão cầu nói.” Cát Linh Linh nói ra.

“Chu Cửu Đồng dám ở trước mặt người nói những lời này sao?” Ta giận dữ hỏi.

“Chúng ta đã thành thịt cá dưới đao của hắn, hắn còn sợ ta làm càn sao?” Cát Linh Linh giận dữ nói với ta. Nghĩ thầm người còn đang cầu ta, thế mà còn dám hung dữ với ta? Thật tức chết đi được! Có thời gian nhất định phải sửa trị con cọp cái này.

“Vậy hôm nay các người mời ta đến cụ thể muốn ta làm gì?”Ta dứt khoát nói thẳng.

“Ồ.”La Tất ngưng ngừng cười cười, hẳn không trả lời ngay mà nhìn nhìn đồ Đại Duy:“Đại Duy, người cùng Trung Hàn lão đệ nói thử coi.”

Đồ Đại Duy đang có vẻ vớ tay phiền muộn, hẳn trầm mặc một lát rồi thẹn thùng ho khan hai tiếng:“La tổng, người cứ nói đi”

Đồ Đại Duy đương nhiên xấu hổ, vừa rồi hẳn còn muốn cho ta một viên đạn, hiện tại làm sao có thể không biết xấu hổ đi cầu ta? Ta âm thầm cười lạnh. Đồ heo mập đáng chết! Ta chính là thích Cát Linh Linh, ta chính là ân ái với Cát Linh Linh, người cần ta à? Có bản lĩnh người nỏ súng đi? Kỳ thật ta cũng đã nghĩ kỹ, hiện tại vô luận là vì mình, hay là vì Tiểu Quân, Đái Tân Ni, Cát Linh Linh cùng với Sở Huệ, ta đã có quyết định, đem hết khả năng giúp bọn họ. Nghĩ đến Sở Huệ bị Chu Cửu Đồng đùa bỡn, trong lòng ta chua chát.

“Trung Hàn lão đệ, tuy ta rất khâm phục người gan dạ sáng suốt, nhưng việc người giao dịch không tuân theo quy định đã bị báo cáo lên bộ giám sát, nói cách khác tài khoản của người đã bị đóng băng, ba tỷ này người không thể nào vận dụng được nữa.”La Tất nghiêm túc nhìn ta.

“Ta biết, nhưng không có của ta mất mã, ai cũng không di chuyển được số tiền kia.”Ta cười nhạt.

“Đúng vậy, cho nên ta hi vọng người trả số tiền này lại cho công ty, thứ nhất, người có thể giúp chúng ta bù lại chỗ thiệt hại, thứ hai, Chu Cửu Đồng đã đáp ứng thưởng cho người 3000 vạn. Kể từ đó, mọi người đều vui vẻ, Trung Hàn lão đệ người, cảm thấy như thế nào?”La Tất biểu lộ càng ngày càng khẩn trương, sợ ta không đáp ứng hẳn.

“Các người đã thương lượng qua với Chu Cửu Đồng sao?”Ta cười mà không phải cười nhìn xem La Tất, thuận tiện liếc qua Đồ Đại Duy.

“Không tệ, buổi sáng ta và Đại Duy đã cùng bàn bạc với Chu Cửu Đồng.”La Tất nói ra chi tiết.

“Nói cách khác, ta mạo hiểm cả mạng sống mà kết quả chỉ được 3000 vạn sao?”Ta thăm dò thử ném ra điều kiện của mình, vừa rồi Chu Cửu Đồng lúc này còn không hưởng dụng để mỹ nhân mặt đường, hóa ra là có chuyện muốn thương lượng.

“Trung Hàn, người phải hiểu, nếu công ty báo án.....”La Tất uyển chuyển cảnh cáo ta.

“Ha ha, ta biết, nếu công ty báo án thì ta sẽ bị tổng vào tù, nhưng nếu như ta được lợi ích không tương xứng, ta tình nguyện ngồi tù.”Ta hiện tại càng ngày càng có lòng tin, bởi vì ta đã nhìn ra, kẻ càng phải vội là Chu Cửu Đồng cùng La Tất bọn hắn.

Ta tin tưởng chỉ cần có thể đạt thành hiệp nghị, ta nhất định sẽ bình an vô sự, tối đa là cuốn gói rời khỏi kt. Nếu như có thể kiếm được một khoản thù lao lớn, ta cũng không ngại rời khỏi nơi này, chỉ là không thể nhìn thấy một đám mỹ nữ để khiến ta hơi đau lòng.

“Như thế này được không? Ta sẽ thương lượng với Chu Cửu Đồng, tăng tiền thưởng lên 5000 vạn. Trung Hàn lão đệ người cảm thấy như thế nào?”

La Tất cũng bảo trì vẻ bình thản, chỉ là trong ánh mắt đã hiện lên sự lo lắng. Trong lòng ta âm thầm kích động, kỳ thật 5000 vạn so với mục tiêu chín trăm ngàn của ta kém một nửa nhưng đã là một con số tài phú kékhech xù, ít nhất đối với ta mà nói cũng đã là rất lớn, ta có chút chần chờ, cũng có thỏa hiệp ý. Bất quá, ta không muốn lập tức trả lời La Tất.

Không khí ngưng trệ, bốn người, bốn cặp mắt đang nhìn ta, đặc biệt là Cát Linh Linh, trong ánh mắt vậy sáng quắc đầy vẻ phức tạp, u oán mang theo sự bất đắc dĩ, lo lắng mang theo chờ đợi. Ai! Nàng hao tâm tổn trí chuẩn bị kỹ lưỡng tiếp cận ta, hấp dẫn ta, vì cứu trọng phụ của mình, vì chính là chứng minh chính cô ta giá trị mà không tiếc bỏ ra hết thảy.

Ta cảm thấy sống mũi cay xè, tuy ta so với Đồ Đại Duy trẻ tuổi, đẹp trai hơn rất nhiều, nhưng trong mắt Cát Linh Linh, ta vĩnh viễn kém Đồ Đại Duy. Có lẽ nàng không ngờ rằng trong trò chơi mèo vờn chuột này cả mình cũng rơi vào, lén lút thích ta. Ta nhìn ra được Cát Linh Linh thật sự có cảm tình với ta.

Ta bất đắc dĩ thở dài, cũng không lập tức trả lời La Tất, mà là nhìn về phía Đồ Đại Duy.

“Đồ quản lý, ý La tổng người có đồng ý không?”Ta hỏi.

“Ừ, đúng vậy, La Tất đại biểu bốn người chúng ta.”Đồ Đại Duy gật gật đầu.

“Được, ta còn có một điều kiện.”Ta nhìn đồ Đại Duy.

“Người nói.”

“Ý ta là chỗ thiếu hụt của Đái Tân Ni cũng xóa bỏ.”Ta nhìn thẳng vào mắt Đồ Đại Duy mà không phải nhìn khẩu súng sấn trên bàn trà. Bởi vì ta từ trên cao nhìn xuống, bởi vì ta chiếm cứ chủ động. Đồ Đại Duy không phải kẻ ngốc, hẳn cân nhắc lợi hại rồi, sau đó rút cục gật đầu đồng ý.

“Được rồi, thứ hai, ta sẽ giao số tiền kia cho công ty. Bất quá, ta phải có một hiệp nghị do Chu Cửu Đồng ký tên, cái này cũng không thể qua loa được.”

“Điều đó là đương nhiên! Hôm nay thật là cao hứng, buổi tối chúng ta tìm chỗ ăn mừng một phen. Trung Hàn lão đệ buổi tối hôm nay không say không về chứ? Ha ha.....”La Tất quả nhiên là tên hoa hoa Công Tử (Play Boy), chưa gì đã nghĩ tới nữ nhân và rượu.

Ta cười khoát khoát tay: “Buổi tối ta còn có việc, muốn ăn mừng hay là để tới thứ hai được không?”

“Cũng được! Đợi tới thứ hai, ta nhất định sẽ an bài thật kỹ. Ha ha.....”

La Tất cười rất thật tâm, hẳn là một người đàn ông ngay thẳng, nói chung không phải người có tâm kế, nhưng thật đáng tiếc hẳn còn chưa nói ra chi tiết kế hoạch hãm hại ta. Cho nên ta không thể coi hẳn làm bằng hữu, hẳn không thẳng thắn thành khẩn.

Ai ! Đúng vậy, trên thế giới này có bao nhiêu người là thẳng thắn thành khẩn hay sao? Ngẫm lại chính mình cũng là đầy ý nghĩ xấu trong đầu, nữ nhân xinh đẹp vừa gặp đã yêu, tuyệt đối là một đại dâm trùng. Tự hồ hết thấy đều đã viên mãn, cho dù còn một chút tiếc nuối, bất quá, có thể giải quyết như thế này ta vẫn rất cao hứng.

Sau đó, ta muốn cáo từ, tuy La Tất cực lực giữ lại nhưng ta rất muốn đem tin tức này chính miệng nói cho hai mỹ nữ trong nhà. La Tất cùng Cát Linh Linh đều muốn mời ta, Cát Linh Linh càng kiên trì hơn.

“Ông.....” Vẫn là tiếng động cơ Ferrari phát ra đều đều nhu hòa, âm thanh này ta càng ngày càng quen thuộc. Có lẽ là do tâm tình tốt, có lẽ là do thương thức nụ cười của mỹ nhân, ta nghe tiếng động cơ Ferrari như là nghe một ca khúc nhịp nhàng. Cát Linh Linh đang cười, cười rất đẹp. Chẳng biết từ lúc nào trên tóc nàng, kẹp tóc đổi thành màu đỏ au hình chữ S.

Ta tò mò hỏi: “Linh Linh tỷ, ngươi đến cùng là có bao nhiêu chiếc kẹp tóc?”

Cát Linh Linh vũ mị lắc đầu: “Không rõ lắm.”

“Nhiều đến mức không rõ ràng ư?” Ta lại hỏi.

“Ừ.” Cát Linh Linh gật đầu.

“Nếu như ta tặng ngươi một cái, ngươi có ném đi hay không?”

Ta thâm tình nhìn Cát Linh Linh, cố hít vào mùi hương trên đầu “Nếu ngươi tặng ta, ta đem vứt tất cả kẹp tóc trước đây đi, chỉ đeo cái ngươi đưa.” Cát Linh Linh chớp chớp xinh đẹp mắt to.

“Linh Linh tỷ, có những lời này đủ để ta liều mạng vì ngươi.” Ta thờ dài.

Cát Linh Linh cười rộ lên. Xe mới vừa lên đường cao tốc, nàng cho xe chậm rãi ngừng lại. Ta còn chưa biết chuyện gì xảy ra, Cát Linh Linh đột nhiên đuổi cổ hôn ta, trong miệng ta liền có vị ngọt nhơn nhớt: “cảm ơn ngươi, Trung Hân, ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi.”

Ta làm bộ không hiểu: “Cảm ơn ta vì cái gì?”

“Đương nhiên là cảm ơn ngươi đã giúp chúng ta. Nếu như ngươi không giúp, có lẽ chỉ hai ngày sau, ta đã biến thành một người khác, ta sẽ trở nên tự ti, trở nên tục tĩu, trở thành kẻ ai cũng có thể làm chồng.”

Cát Linh Linh dùng ngón tay xinh đẹp nhẹ nhàng lướt qua môi ta, tại sống mũi cao thẳng trên nhẹ nhàng điểm một cái.

“Có lẽ ta là ân nhân do trời định của ngươi.”

Ta cười hì hì, cánh tay dài ôm Cát Linh Linh vào trong ngực, thâm cảm thán nhân sinh biến ảo vô thường, có lẽ chỉ cần một sự kiện cũng có thể cải biến cuộc sống một người. Đúng như lời Cát Linh Linh, nếu như hai ngày sau nàng sẽ không thể không ủy thân cho một lão già hóm hèm, chịu đựng vô cùng khuất nhục, như vậy cuộc đời nàng có lẽ thật sự bị cải biến, tốt đẹp hơn hay là đôi bại hơn? Ta nghiêng về khuynh hướng thứ hai.

“Ngươi chính là ân nhân của ta. Vừa rồi trông thấy Đại Duy dùng súng chỉ vào ngươi, ta rất lo lắng, sợ ngươi ghi hận trong lòng không chịu hỗ trợ. Ha ha, xem ra lo lắng của ta là dư thừa, ngươi không nhỏ mọn như vậy. Nam nhân độ lượng mới là nam nhân, ta rất thích nam nhân như vậy.” Cát Linh Linh tựa đầu gối lên bờ vai ta ôn nhu thổ lộ.

“Đừng nói nữa, cây súng kia đúng thật là rất đáng sợ, lúc đó thực khiến ta sợ hãi, tiểu đệ đệ cũng bị dọa mềm nhũn. Ô..... Hình như bị héo rồi.” Ta tỏ vẻ muốn khóc như đưa đám.

“Cái gì? Ngươi nói không thể lên sao, sẽ không thật sự có chuyện chứ? Nào, nhanh cho ta xem một chút.” Cát Linh Linh cá kinh, ngồi thẳng người lên thò tay vào đũng quần của ta.

“Ồ chỗ này sao?” Ta kinh hãi. Tuy đường cao tốc xe không nhiều xe cộ qua lại, nhưng trong một phút cũng có hơn mười chiếc đi qua. Cát Linh Linh lại ở trong xe vạch dương vật của ta ra, thật sự là rất điên cuồng.

“Sợ cái gì? Nhanh cho ta xem một chút.” Cát Linh Linh vẫn muốn làm theo ý mình, đang nói chuyện nàng đã kéo khóa quần ta ra, móc ra nhục hành nửa mềm nửa cứng rắn. Chỉ là tên gia hỏa này vừa tiếp xúc bàn tay nhỏ bé của Cát Linh Linh lập tức ngừng đầu uy vũ được không ai bì nổi, ta nhin không được cười ha ha.

Cát Linh Linh hung dữ trừng mắt với ta, lớn tiếng gắt gỏng: “Ngươi định lừa gạt ta sao? Có tin ta cần thứ này hay không?”

Ta phát lạnh, lạnh lùng nói: “Ta không tin.”

Cát Linh Linh cắn cặp môi đỏ mọng, nhìn ra ngoài cửa sổ xe thấy không có xe khác đến gần, nàng liền cúi xuống ngậm đại nhục bông của ta vào trong miệng, thè lưỡi ra liếm rồi mút vào, linh hồn nhỏ bé của ta như bay lên trời.

“Linh Linh tỷ..... Linh Linh tỷ yêu quý của ta, người..... Người từ khi nào mà trở nên dâm dăng như vậy?”Ta cắn chặt răng, tận lực không để cho mình phát ra tiếng kêu.

“Ta sao? Ta là thực nữ mà.”Cát Linh Linh nôn ra quy đầu thô to, làm dáng trừng mắt với ta, sau đó lại ngậm đại nhục bông của ta vào cái miệng anh đào nhỏ nhắn. Đây là lần thứ hai Cát Linh Linh ngậm dương vật của ta, so với lần thứ nhất thì công phu đã có sự tiến bộ, hiểu được cách đem quy đầu của ta xâm nhập đến cổ họng của nàng, ta quá mức hưng phấn cơ hồ suýt nữa thất thủ, may mà có mấy chiếc xe đi qua phân tán lực chú ý. Mặc dù như vậy, ba phút sau ta vẫn bị đánh toi bởi, phun ra tinh dịch tràn đầy vào cái miệng nhỏ nhắn của nàng. Ta rống to như một kẻ tâm thần: “Nuốt vào, mau nuốt vào.”

Cát Linh Linh phần nộ nhìn ta, ta cũng trợn mắt nhìn nàng. Giằng co một lúc, Cát Linh Linh rất không tình nguyện nuốt tinh dịch của ta xuống.

Đúng lúc này, tiếng điện thoại vang lên, ta vừa nhắc máy lập tức có một tiếng hét “Người lập tức trở lại cho ta.”Tiếng gào của Đái Tân Ni trong điện thoại khiến cả Cát Linh Linh cũng nghe được .

“Được được được, đừng hét, đừng hét nữa, ta đã ở dưới lầu rồi.”Ta bắt đầu đi giang tay ra làm dấu với Cát Linh Linh.

“Hừ, nàng cũng không phải lão bà người, người sợ nàng như vậy làm cái gì?”

Cát Linh Linh phần nộ nhìn ta, nàng không thể tưởng được Đái Tân Ni kỳ thật đã xem như lão bà của ta .

“Nữ nhân đều là đáng sợ.”Ta thở dài một hơi.

“Hừ, trừ ta ra, nữ nhân nào người cũng sợ, bên ngoài người không khi dễ được nữ nhân nào, cũng chỉ biết khi dễ ta.”Cát Linh Linh hai mắt đầm lệ, tay lái có chút phát run.

Nữ nhân đôi khi thật sự là không hiểu được, rõ ràng là nàng khi dễ nam nhân, nhưng trong lòng luôn cảm thấy bị nam nhân khi dễ, đơn giản là một chút chuyện nhỏ, một cú điện thoại làm ngổn ngang trăm mối cảm xúc. Ta tranh thủ thời gian cười an ủi, nhưng Cát Linh Linh không cho phép ta đi xuống xe nàng.

“Đừng khóc, lại khóc nữa thì không xinh đẹp đâu.”

Ta dịu dàng vuốt ve khuôn mặt tuyệt mỹ kia, giữa ngón tay là những giọt nước mắt nóng hằm hập . Ta không thể tưởng được Cát Linh Linh cũng có lúc khóc, càng có vẻ làm nũng, đúng như một cô bé không chịu thua thiệt, nàng chính là con cọp cái kia sao? Ta có chút hoài nghi.

“Ta mặc kệ! Người dám xuống xe, về sau người đừng gặp ta nữa, ta cũng sẽ không gặp lại người.”Cát Linh Linh bỏ tay ta ra. Trên mặt nàng ngoại trừ nước mắt, còn lại là sự ghen ghét mãnh liệt, ghen ghét một người tên là Đái Tân Ni. Ta biết rõ, phiền phức của ta hiện tại cũng đã hiện ra, ngoại trừ Cát Linh Linh, ta còn phải đối mặt với Vương Di, Phần Ước, Trang Mỹ Kỳ. Ngoại trừ Quách Vĩnh Nhân có thể làm cho ta yên tâm một chút, còn lại mấy nữ nhân đều khiến ta lo lắng, lo lắng các nàng có thể như Cát Linh Linh hay không khiến cho ta thật khó có thể tiếp thu. Trên thế giới này điều khó khăn nhất đúng là chịu ân của mỹ nữ.

Đang lúc ta đang chịu cảnh khó xử, một cái thân ảnh xinh xắn đột nhiên xuất trước cửa xe. Cát Linh Linh không thể tưởng được chính là, nàng ngang ngược gặp đối thủ, nàng lần này làm nũng lại chọc vào một ma đầu. Có lẽ thật đúng là ông trời an bài, an bài một người lại bị khắc bởi một người, vô tình dây có móng tay nhọn.

“Tiểu Quân?”Cát Linh Linh giật mình nhìn ra ngoài cửa xe.

Ta cũng rất giật mình, không thể tưởng được Tiểu Quân lại đột nhiên xuất hiện, nàng cười tủm tỉm mà lắc lư cái đầu nhỏ, chỉ là tóc của nàng lại trở lại thành hai cái bím tóc sừng dê quái dị. Nói thật, ta thực không thích Tiểu Quân để bím tóc sừng dê, bộ dáng của nàng đã rất thanh thuần, buộc lên bím tóc sừng dê lại khiến cho người ta cảm thấy nàng như một nhân vật hoạt hình. Người không biết còn tin là nàng chỉ có 14 tuổi.

Tiểu Quân đương nhiên không chỉ có 14 tuổi, nàng đã là một đại cô nương mười tám tuổi. Cho nên ta thích Tiểu Quân hất lên một đầu mái tóc như thác nước, điều này khiến bất kỳ nữ nhân khác đều không thể bằng được .

Bất quá, khi hai bím tóc sừng dê này xuất hiện lại khiến ta mở cò trong bụng. Bởi vì ta thấy khuôn mặt vừa mới đầm lệ của Cát Linh Linh đã chuyển thành tươi cười, những giọt nước mắt kia đột nhiên biến mất không còn thấy tăm hơi.

“Ai nha, thật sự là Linh Linh tỷ ư? Ta vừa xuống định ra siêu thị, từ xa xa đã trông thấy chiếc xe màu đỏ của Linh Linh tỷ, ta đoán xe nhất định là Linh Linh tỷ đến. Quả nhiên không tệ, hi hi.”

Tiểu Quân ánh mắt dạo qua một vòng trên người Cát Linh Linh, sau đó trợn trắng mắt với ta: “tỷ phu, người còn ở đây làm gì? Tỷ tỷ ta đã đến, đang tìm người khắp nơi, người còn không mau lên gặp tỷ?”

“Tỷ tỷ của người? Nha..... Nàng đã tới sao? Được được được, ta lập tức đi lên, người cùng Linh Linh tỷ trò chuyện một chút nha.”

Ta phản ứng chậm nửa nhịp, nhưng vẫn kịp tỉnh ngộ đi lên, cảm thấy mừng thầm mà ôm hộp băng xuống xe. Cười cười với Cát Linh Linh, ta tranh thủ thời gian chuẩn mắt, đi đến một góc không để Cát Linh Linh nhìn thấy, ta bật cười ha hả “Tiểu Quân, ta yêu muội chết mất.”

Đậu xốt cà chua, trứng tráng lại thêm một cái đĩa rau xào, đây chính là bữa tối của ta. Nó khiến ta buồn chết mất. Không phải ta kén chọn, chỉ là mấy thứ đồ ăn này ta thật sự không ăn được, nhưng hai cô nàng tựa hồ đối với cái mấy món ăn này rất hứng thú, làm không biết mệt. Thấy ta lộ vẻ thống khổ, Đái Tân Ni lạnh lùng nói: “Không thích sao? Không thích thì trong tủ bếp còn có mì tôm, trong ngăn kéo còn có bánh bích quy.”

“Thích, ta thích ăn đậu xốt cà chua và trứng tráng nhất.”

Ta tranh thủ thời gian cầm đũa, nếu như so sánh với mì tôm thì những món này tuyệt đối là mỹ vị. Vừa ăn hết hai bát cơm, Tiểu Quân đã trở lại, cũng giống như Đái Tân Ni, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng cũng lộ vẻ chăm chú. Bằng trực giác của mình, ta biết rõ nhất định là xảy ra vấn đề, nếu như không đoán sai, chín phần là vì chuyện ta làm trái quy định.

“Khục, hương vị cũng không tệ.” Ta ho khan một tiếng không biết dùng lời gì để nói, áp lực như vậy khiến ta không chịu được.

“So với súp ngươì luộc đương nhiên chênh lệch rất xa mà.” Đái Tân Ni không động đũa. Ta phát hiện trên bàn cơm chỉ có mình ta ăn.

“Tân Ny tỷ, ta nghe nói cơm tù không có thịt, có thật hay không vậy?” Tiểu Quân trừng mắt với ta, lại hỏi Đái Tân Ni.

“Đâu chỉ có vậy? Cơm trong tù chẳng những không có thịt, đồ ăn cũng không có dầu, cả muối cũng ít đến đáng thương.” Đái Tân Ni trừng mắt với ta, cũng trả lời Tiểu Quân.

“Xem ra chỉ có kẻ ngốc mới muốn ngồi tù.” Tiểu Quân cười lạnh.

“Cũng chỉ có đồ con lợn mới muốn nếm đồ ăn trong nhà giam.” Đái Tân Ni con mắt như sắp phóng hỏa, là lửa giận sục sôi.

Ta bắt đầu nhìn Đái Tân Ni cùng Tiểu Quân kẻ xướng người họa, nuốt một ngụm cơm, ta đáng thương thở dài một hơi: “Đại, tiểu mỹ nữ, có thể để cho ta ăn xong bữa cơm hay không? Sau đó muốn chém muốn giết ta đều không có ý kiến.”

“Được! Đây là ngươì nói.” Đái Tân Ni đứng lên, quăng xuống một câu lạnh như băng rồi đi vào phòng ngủ. Tiểu Quân cũng hừ một tiếng, theo sau Đái Tân Ni đi vào phòng ngủ, trong phòng khách chỉ có một mình ta ngầy ngốc cổ nhai nuốt sự sợ hãi trong lòng.

Những nhà giàu thời cổ ngươì ta có gia quy, nhẹ thì quát roi, nặng thì côn bổng hầu hạ, hôm nay là thời đại dân chủ, ta còn có hân hạnh nếm thử cái gọi là gia quy.

“Ôi, có thể giảm hai cái kẹp hay không, rất đau đó.”

Ta quỳ gối trước giường, hướng hai đại, tiểu mỹ nữ tiếng buồn bã cầu xin tha thứ, hi vọng các nàng pháp khai ân, giảm bớt hai cái kẹp nhựa trên lỗ tai.

“Ngươi còn nói nữa, còn nói thì không chỉ không giảm mà còn phải tăng hai cái. Hừ, nếu không phải Tân Ny tỷ ngăn cản, ta hôm nay sẽ đem chuyện của ngươi nói cho ba mẹ. Ngươi xem nguyện ý giảm bớt cái kẹp hay là muốn ba mẹ biết chuyện này?” Tiểu Quân tức giận gào thét với ta.

“Được rồi, không giảm thì không giảm, đừng tăng thêm là được.”

Ta chuyển ánh mắt cầu xin về phía Đái Tân Ni, tuy lỗ tai vô cùng đau đớn, nhưng ta tràn ngập cảm kích nhìn về phía Đái Tân Ni. So với việc để đi và đương biết chuyện xấu của ta thì hình phạt kẹp lỗ tai không có ý nghĩa gì cả.

Đái Tân Ni có ý phạt ta quỳ xuống trong phòng ngủ, ta còn cảm động rơi nước mắt, bởi vì phòng khách tất nhiên là gạch, vừa cứng lại vừa lạnh, mà phòng ngủ thì là sàn gỗ. Quỳ trên sàn gỗ đương nhiên thoải mái hơn nhiều so với quỳ xuống nền gạch, đây là một chi tiết rất nhỏ, nhưng nó có thể cho thấy Đái Tân Ni rất quan tâm đến ta.

Trái lại Tiểu Quân thái độ hoàn toàn là đánh chó mù đường, một chút tình cảm đều không có, Đái Tân Ni nói một lỗ tai kẹp năm cái là được rồi, nhưng Tiểu Quân cố ý muốn mỗi cái lỗ tai kẹp mười cái. Trời ạ, hai lỗ tai của ta kẹp đầy mười chín cái kẹp nhựa! Thiếu một cái không phải bởi vì Tiểu Quân khai ân, mà là Tiểu Quân tìm hết trong nhà Đái Tân Ni cũng không kiếm đủ hai mươi cái cặp, cái này xem như ta có may mắn trong bất hạnh.

“Nói đi, vì sao ngươi làm như vậy? Tại sao phải làm trái quy định?” Đái Tân Ni tra hỏi nhưng ngữ khí rất nhẹ nhàng, vẻ mặt không đành lòng.

“Ta nhất thời nổi lòng tham.”

Ta đã bắt đầu lời giải thích buồn chán. Ngoại trừ tự phê bình mình, ta còn nói tiền căn hậu quả cho hai nàng biết, ta cũng hiểu những chuyện này không cách nào giấu diếm được các nàng, cũng cam đoan hết thảy đều qua rồi, hết thảy đều không có việc gì, nhưng lại có 5000 vạn tiền thưởng.

“Thật sao? Tổng giám đốc đáp ứng không truy cứu ư? Trả lại cho ngươi 5000 vạn?” Đái Tân Ni giật mình mở to hai mắt.

“Đương nhiên là thật.” Ta nói hiệp nghị của mình với Đỗ Đại Duy cùng La Tất một lần. Đương nhiên những chi tiết liên quan như chuyện với Cát Linh Linh, Sở Huệ, Phần Ước, Đường Y Lâm, ta đều giấu diếm.

Đái Tân Ni nghe thấy ta có 5000 vạn tiền thưởng, đôi mắt to xinh đẹp lập tức tỏa sáng, ta âm thầm đắc ý. “Đừng lo nữa, người thiết thời không ta đã điền lên, cái này 5000 vạn chỉ dùng đến hưởng thụ.”

“Chu tổng giám đốc thực đáng giận.”

Tiểu Quân phần nộ nhìn về phía Đái Tân Ni, có lẽ là hận phòng và ô nguyên nhân, nàng có chút trách tội tại Đái Tân Ni, dù sao Đái Tân Ni là thư ký hành chính ở kt, trong mắt Tiểu Quân, nàng thủy chung vẫn là người ngoài.

“Ta..... Ta có chút không tin..... Ta cũng không biết Chu tổng giám đốc là người như thế.”

Đái Tân Ni bị Tiểu Quân trách mắng hung dữ như vậy, hốc mắt đỏ lên có vẻ sắp rơi nước mắt. Tiểu Quân lập tức luống cuống: “Tân Ný tỷ, ta..... Ta không phải trách người, ta nghe ca ca nói người vẫn làm việc bên cạnh Chu tổng giám đốc, làm sao lại không phát hiện Chu tổng giám đốc là một tên đại phôi đàn như thế? Tân Ný tỷ, tỷ đừng khóc, Tiểu Quân nói sai rồi, người mắng Tiểu Quân đi.”

Đái Tân Ni cố nén không cho nước mắt rơi xuống, nàng lắc đầu, nhỏ giọng nói: “Ta hiểu tâm tình người, thế nhưng..... Nhưng ta thật sự không biết Chu tổng giám đốc bày kế hãm hại biểu ca người.”

“Vâng, Tân Ný tỷ rất thiện lương nên không thể phát hiện cái đuôi hồ ly của lão. Hừ, bắt quả hiện tại phát hiện cũng không muộn. Muốn hại ca ca ta sao? Xem ta thu thập hấn như thế nào.”

Tiểu Quân lắc lắc hai cái bím tóc sừng dê sinh ra hiệu quả thị giác vô cùng tốt, nàng càng lúc càng giống nữ hiệp trong phim hoạt hình, ta muốn cười phá lên.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Đầu óc ta cũng không xấu

“Ê, những cái cặp này có thể bỏ đi chưa?” Ta trừng mắt với Tiểu Quân.

“Chờ một chút.” Tiểu Quân từ trên giường nhảy xuống, lại từ đầu giường mang một cái gương tới, dịu dàng nói với ta: “Cho người nhìn lại bộ dáng mình để người khắc sâu ấn tượng, về sau không được làm chuyện xấu nữa.”

Ta tiếp nhận tấm gương, Tiểu Quân lập tức cười nhõng nhẽo, đoán chừng nàng đã nhìn rất lâu, Đái Tân Ni cũng nín khóc mỉm cười. Ta giơ tấm gương lên xem xét, trong gương mặt ta giống như Trư Bát Giới, chỉ là lỗ tai Trư Bát Giới so với lỗ tai ta đẹp mắt hơn nhiều, ta không biết nên khóc hay nên cười. Nhưng hai mỹ nữ càng cười càng vui vẻ, càng cười càng làm càn, Tiểu Quân còn ngã vào trong ngực Đái Tân Ni. Trong lúc lơ đãng, đại tiểu mỹ nữ đều lộ xuân quang. Tiểu Quân lộ ra một bên vú lớn, còn quần lót Đái Tân Ni cũng mơ hồ có thể thấy được, thực khiến toàn thân ta nóng lên, chỗ nên cứng rắn đã ngo ngoe ngóc đầu dậy.

Đến đêm ta phải về ổ của mình. Không biết vì cái gì, Tiểu Quân cũng nói muốn cùng ta trở về, có lẽ Tiểu Quân cảm thấy có ta ở bên mới an tâm, mặc kệ Đái Tân Ni cố giữ lại nhưng nàng bịa ra rất nhiều lý do phải đi. Đái Tân Ni thấy không giữ được Tiểu Quân liền ám chỉ ta, hi vọng ta lưu lại, ta lại làm bộ không phát hiện khiến nàng tức giận dựng thẳng lông mày.

Trở lại căn phòng quen thuộc, ta vừa tắm rửa xong mới nằm lên ghế sofa thì một tiếng đập cửa vang lên, không cần đoán cũng biết là Đái Tân Ni đã đến, tiếng gõ cửa của nàng có một đặc điểm, ba ngón một dài.

Mở cửa, Đái Tân Ni xấu hổ không nói gì, trên người nàng chỉ mặc một áo ngủ có tay, tuy nhiên không phải loại hình khêu gợi nhưng vẫn khiến tâm trí ta rối loạn. Ta kéo nàng vào trong ngực, trong miệng nhỏ giọng hỏi: “Làm sao? Không ngủ được lại nghĩ tới ta à?”

“Buồn nôn, ai muốn người? Ta..... Điều hòa trong phòng ta hỏng rồi, thời tiết nóng quá, ta tạm thời qua đây nghỉ mát, Tiểu Quân đã ngủ chưa?”

“Có lẽ vẫn chưa ngủ, không bằng người vào phòng Tiểu Quân nghỉ mát?”

Đái Tân Ni khẽ cắn môi, trừng ta liếc hỏi: “Bây giờ là người ghét bỏ ta sao?”

Ta cười hi hi ôm Đái Tân Ni nói: “ai bảo người không mặc áo ngủ gọi cảm một chút đến?”

Không thể tưởng được Đái Tân Ni lại xấu hổ trả lời: “bên ngoài vậy thôi, bắt quả bên trong thì..... thì.....”

“Bên trong? Cho ta xem một chút?” Ta nổi lòng háo sắc muốn biết trong áo ngủ của nàng có gì đặc biệt không?

“Không cho người xem, ta muốn vào phòng Tiểu Quân nghỉ mát.”Đái Tân Ni dương dương đắc ý câu dẫn ta.

Ta đang muốn động thủ, Tiểu Quân đã ở trong buồng kêu to:“ Ta ở đây nè, điều hòa cũng hỏng rồi, không cần tiến vào à.”

Tuy ngăn cách bằng cánh cửa, nhưng tiếng kêu của Tiểu Quân vẫn có thể nghe được rành mạch. Ta nhìn không được cười ha ha, vừa ôm Đái Tân Ni, vừa bắt đầu cởi quần áo giúp nàng.

“Ta..... Ta đúng là bị hai huynh muội các người làm cho tức chết.”

Đái Tân Ni không thể làm gì mà cùng ta ngã xuống ghế sa lon. Nàng mặt như hoa đào, thẹn thùng vô cùng, mặc cho ta nhẹ nhàng cởi áo ngủ. Đập vào mắt ta là một chiếc nội y màu đỏ tươi, phụ trợ da thịt trắng nõn lộ ra gợi cảm dị thường hấp dẫn, ánh mắt ta mãnh liệt nhìn chăm chăm vào địa phương đó. Ta nhìn không được trắng trợn vuốt ve, quả thực yêu thích không rời tay.

“Đẹp không?”Trong mắt Đái Tân Ni cơ hồ có thể chảy ra nước.

“Đương nhiên xinh đẹp. A, Tân Ny của ta, cộng lông ngày càng nhiều nha.”Ta giờ trò với Đái Tân Ni, thực tế một mảnh kia rậm rạp rừng rậm đen, mềm mại và rất chinh tề.

“Không thể nào? Ta cảm thấy phải cũng giống trước kia mà.”Đái Tân Ni thấy ta nói vậy bắt đầu lật tới lật lui từng cộng lông. Nước miếng của ta muốn rớt ra , vừa sờ rừng rậm đen nhánh vừa tán thưởng:“ Đúng là nhiều hơn, người xem, vừa đen lại sáng.”

“Đương nhiên là vừa đen lại sáng, chẳng lẽ lại trắng?”Đái Tân Ni liếc nhìn ta, vô ý thức nâng cái mông lên.

Ta giả bộ kinh ngạc:“ Oa, thật sự có một sợi màu trắng nè.”

Đái Tân Ni cũng giả bộ lo lắng:“ Cái gì? Mau tìm giúp ta.”

Ta cười xấu xa đáp:“ Được, ta phải cẩn thận tìm xem mới được.”

Đái Tân Ni cắn cặp môi đỏ mọng, mị nhãn như tơ nhìn ta:“ Ai nha..... Người tìm đi, sờ chỗ kia như thế nào?”

“Ah, cái chíp bông màu trắng kia lại chạy vào trong rồi, ta muốn vào tìm.”Ta rất chân thành mà xoa xoa mép động ướt át, khí tức từ trong miệng phun vào cửa động tươi mới.

“Nói bậy..... A..... Đầu lưỡi của người..... Đừng liếm.....”Đái Tân Ni đột nhiên toàn thân run rẩy dữ dội.

Ta đã hôn lên lỗ nhỏ mùi khai khai, đầu lưỡi trên cánh hoa tươi mới làm hai vòng, ta phấn khởi nói:“ Ừ, thề lưỡi ra liếm hai cái mới tìm nhanh được.”

Đái Tân Ni toàn thân nóng rực, cũng run đến lợi hại:“ Đừng như vậy, coi trọng ta chút được không? Ở chỗ này sẽ làm cho Tiểu Quân nghe thấy đó.”

Ta nhìn cửa phòng ngủ khẽ cười:“ Nghe thấy rìch nghe thấy, nàng còn nhỏ, không hiểu việc này đâu.”

Đái Tân Ni sảng giọng:“ Ừ..... Ngày hôm qua ta trông thấy nàng mặc một chiếc nội y rất kêu gọi, rất quý . Ta đoán chừng nàng đã có bạn trai, bằng không nàng tuyệt đối mua không nổi thứ mặc như vậy. Người làm biểu ca cần phải coi chừng, đừng cho Tiểu..... Tiểu Quân bị người xấu lừa gạt.”

Đột nhiên, ta cảm thấy được buồng có tiếng mở ra. Vừa mới ngẩng đầu, Tiểu Quân tùy tiện bước thẳng tới, yên lặng đứng trước ghế sofa.

“A.....”Đái Tân Ni thét lên một tiếng, thất kinh ngồi xuống, luống cuống tay chân mặc áo ngủ. Ta giật mình nhìn lên Tiểu Quân, ta đang nghĩ hay do nàng mộng du.

“Tân Ny ty, ta bị một kẻ lừa, người..... Người phải làm chủ cho ta.” hốc mắt Tiểu Quân đã đỏ hồng , xem ra có người khiến nàng cảm thấy bị ủy khuất. Đái Tân Ni mặc lại áo ngủ, che đậy thân thể kêu gọi. Cho dù vậy hô hấp dồn dập còn chưa thể bình phục, trên mặt đỏ mặt như hoàng hôn, nhưng nghe đến Tiểu Quân nói vậy, nàng lập tức khiếp sợ ôm Tiểu Quân lo lắng hỏi:“Là ai? Là ai lừa người? Tiểu Quân người nói mau.”

Ta mờ mịt nhìn Tiểu Quân, cũng không biết chuyện gì xảy ra. Quá đột nhiên, đầu óc của ta còn không có kịp phản ứng. Tiểu Quân khóc thút thít:“ Là..... Là tỷ phụ ta.”

Thật sự là một âm thanh vang lên như sét đánh, ta mờ to hai mắt nhìn.

“Tỷ phụ? Người nói là tỷ phụ ai?”Đái Tân Ni thanh âm đều phát run.

“Đương nhiên là..... Là Lý Trung Hàn.”Tiểu Quân ập a ập ứng nói tên của ta.

A, trái tim của ta đoán chừng mỗi giây nhảy lên 160 lần, sắp chịu không được mất. Trùng mắt nhìn Tiểu Quân khóc như lê hoa đài vũ, ta quả thực muốn điên rồi.

“Lý Trung Hàn không phải ca ca người sao? Làm sao lại trở thành của tỷ phụ người?”

Đái Tân Ni đương nhiên có lý do để tức giận, nàng đã tức giận đến tái nhợt. Bất quá, nàng vẫn hi vọng nghi vấn của mình được giải thích.

“Không phải, Lý Trung Hàn không phải biểu ca ta. Hắn họ Lý, ta họ Vương, ta là Vương Hương Quân. Ta có một tỷ tỷ, nàng là Vương Hương Lan, là vợ Lý Trung Hàn.”

Tiểu Quân chớp chớp hai mắt đầm lệ, lại để vài giọt nước mắt như trân châu tiếp tục lăn xuống, ai không biết còn tưởng nàng bị ủy khuất thật sự? Ai ! Ta cảm giác mình phát điên rồi, hoặc là hết thấy đều là ta đang nằm mơ, biểu muội của ta Lý Hương Quân làm sao lại biến thành Vương Hương Quân?

“Tiểu Quân, có phải ngươi mộng du hay không? Chớ nói lung tung nữa, ca của ngươi sắp hỏng mắt.”Ta rống lớn.

“Ngươi cảm miệng cho ta. Lý Trung Hàn, ngươi còn dám tiến lên một bước, ta cam đoan đồng quy vu tận với ngươi.”

Đái Tân Ni tiến lên trước ta một bước, nàng triệt để phát điên rồi. Ta biết tính cách của nàng, nàng nói được thì làm có thể được. Ôi trời ơi!!! Đây rốt cuộc là làm sao vậy?

“Tiểu Quân, vậy tỷ tỷ ngươi đâu?”Đái Tân Ni trầm giọng hỏi.

“Mất rồi, ba năm trước đã mất rồi.”Tiểu Quân nói tiếp.

“A!” Đái Tân Ni cho dù nộ khí mui phần vẫn phải phát ra một tiếng thét kinh hãi.

“Tỷ phu vẫn luôn chiều cố ta, hẳn đáp ứng lấy ta . Nhưng hẳn lại yêu Tân Ny tỷ. Tân Ny tỷ, ngươi nói ta nên làm cái gì bây giờ?”

Tiểu Quân hai mắt đầm lệ mà Đái Tân Ni, thanh âm kiều nhược không có tác dụng với Đái Tân Ni không nhưng ta nghe được mà toàn thân xương cốt tê dại. Đột nhiên, ta phát giác trong lời Tiểu Quân có chút kỳ quặc, cũng không thể cãi lại, tùy ý để Tiểu Quân hồ đồ tiếp. Thảm hạ quyết tâm thù này ta không báo thì thiên lôi đánh xuống ! Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, thực khiến ta tức giận quá sức.

“Lý Trung Hàn đáp ứng lấy ngươi? Hẳn không phải đã làm gì với ngươi chứ?”Đái Tân Ni tròn mắt muốn rớt xuống. Đối với nàng mà nói, những lời của Tiểu Quân quả thực là sự tra tấn với tâm linh nàng.

“Vâng.”Tiểu Quân ngây ngốc gật gật đầu, nhìn bộ dạng vừa thanh thuần vừa đáng thương của nàng ai cũng sẽ tin tưởng. Ngay cả ta còn tin, huống chi là Đái Tân Ni.

“Lý Trung Hàn, ngươi..... Ngươi là tên cầm thú không bằng súc vật, ta đánh chết ngươi.”Đái Tân Ni nghe Tiểu Quân vừa nói xong, lập tức nhào về phía ta như gió lốc, đôi bàn tay ngọc rơi xuống như mưa lên từng bộ phận trên người ta.

“Nàng nói vậy đó, Tân Ny ngươi dừng tay lại đi, ôi..... Tiểu Quân đang nói giỡn đó.”Lúc Đái Tân Ni đánh về phía ta, ta phát hiện Tiểu Quân lộ ra vẻ giao hoát khó có thể phát giác. Đái Tân Ni vừa nghe ta nói như vậy cũng vô thức dừng tay lại. Không ngờ Tiểu Quân lại dùng âm thanh đặc biệt u oán mà kể ra:“ Không phải ta bịa đặt. Tỷ phu lừa ta, còn đưa ta một chiếc nội y rất quý, Tân Ny tỷ xem, đây là biên lai, hơn hai nghìn mà.”

Tiểu Quân nói xong, trong tay mở ra một tờ giấy. Ta vừa xem liền nhận ra tờ biên lai, ta thậm kê một tiếng xom ròi. Đái Tân Ni xem xét nhân chứng, vật chứng đều có, đâu còn cho ta giải thích? Nàng tiện tay cầm một cái giấy, lần nữa đánh tới. Ai ! trốn thôi, ta chỉ có thở dài, bắt đầu cả phòng bay tán loạn. Nhưng phòng bé tí tẹo như vậy, ta dù chạy đến đâu cũng không ngừng bị đánh, trên người ngoại trừ cái đồ chơi trong đũng quần, chỗ nào cũng bị đánh qua.

Mệt mỏi, rốt cục cũng mệt mỏi, người bị đánh mệt mỏi, mà người đánh cũng mệt mỏi, có lẽ còn có một người tại trong đáy lòng cũng cười mệt mỏi. Lúc ta bị đánh, ta phát hiện Tiểu Quân vẫn đang cười trộm, ta cực kỳ phẫn nộ, lại không rõ Tiểu Quân hôm nay sao tự dưng làm như vậy? Chẳng lẽ cũng là vì chuyện ta làm trái quy định nên nàng vẫn còn oán hận ta sao? Không giống, vậy tại sao chứ? Ta hoàn toàn không có lời giải.

“Tiểu Quân, đi, dọn đến chỗ ta ở. Về sau không cho phép tên súc sinh này gặp mặt ngươi nữa.”

Đái Tân Ni thờ hồng học trùng mắt với ta. Ta đành thờ dài, nửa giờ trước nàng còn nhu tình như nước với ta, hiện tại trái một câu cầm thú, phải một câu súc sinh vang vào tai ta. Ta thực khổ ah ! Ai bảo ta có biểu muội như vậy?

Đái Tân Ni tròn tròn mắt, nàng tức giận hô:“ Ngươi xinh đẹp như vậy, còn trẻ nữa, sợ gì không tìm được nam nhân tốt gấp vạn lần so với tên cầm thú này?”

“ta cảm thấy tỷ phu của ta rất tốt, nếu Tân Ny tỷ chán ghét tỷ phu của ta, không bằng nhường cho ta.”Tiểu Quân chu lên cái miệng nhỏ nhắn đáng yêu.

“A? ta..... Cái này..... Tiểu Quân, tỷ phu của ngươi Tân Ny tỷ không muốn, nhưng Tân Ny tỷ cũng không cho phép tỷ phu của ngươi tiếp tục khi dễ ngươi. Nào, cùng đến chỗ Tân Ny tỷ, để cho Tân Ny tỷ chiều cố ngươi.”Đái Tân Ni thoát nhìn rất tuyệt tình.

“Được rồi.”Tiểu Quân nhẹ gật đầu, hai cái bím tóc sừng dê kia ta càng xem càng thấy hận.

Căn phòng cuối cùng cũng bình tĩnh lại, ta thống khổ quét dọn chiến trường. Nhìn xem rác vụn bừa bãi, ta khổ sở chết lặng, thật vất vả thu thập sạch sẽ căn phòng. Ta mệt mỏi nằm lên ghế sofa, vừa định nhắm mắt lại ngủ, cửa phòng lại bị mở ra. Hai mỹ nữ lớn nhỏ nối đuôi nhau vào, Đái Tân Ni vừa ngồi xuống bên cạnh ta, ta vô ý thức mà né tránh, ai, đoán chừng là bị đánh phát sợ.

“Trung Hàn đáng thương. Thực xin lỗi, ta không biết ngươi có chuyện cũ như vậy, ta trách oan ngươi rồi.”

Đái Tân Ni đã rom róm nước mắt, nàng nhìn ta thật giống như nhìn một chú chó lang thang đáng thương.

“Trách oan cái gì?” Ta rất buồn bực.

Đái Tân Ni thầm kín nói: “Ta biết ngươi vẫn không thể quên tỷ tỷ Tiểu Quân. Tiểu Quân đã nói cho ta biết, ngươi vẫn luôn hoài niệm về Vương Hương Lan. Ai! Người chết không thể sống lại, ngươi cũng đừng nghĩ nhiều như vậy, chẳng lẽ ta không thể thay thế Vương Hương Lan sao? Cho dù ta không thể thay thế Vương Hương Lan, Tiểu Quân cũng có thể trấn an ngươi! Ngươi đã cùng Tiểu Quân gạo nấu thành cơm, ta cũng không thể trách ngươi. Về sau ngươi đối tốt với Tiểu Quân một chút, biết không?”

“Có ý gì? Ta không hiểu, người ta thích chính là Đái Tân Ni, không thích cái gì Tiểu Quân thôi, nàng là biểu muội ta.” Ta rống to.

“Ngươi không thể như vậy, Tiểu Quân đã giao thân thể cho ngươi, ngươi phải phụ trách. Nếu như ngươi không đối xử tử tế với Tiểu Quân, ta sẽ không để ý tới ngươi.” Đái Tân Ni ôn nhu nhìn ta cùng Tiểu Quân.

“A? ta bị các ngươi làm cho hồ đồ rồi.” Ta khóc không ra nước mắt.

“Ừ, hồ đồ thì hồ đồ một chút. Kỳ thật suy nghĩ của ngươi rất bình thường, chỉ là có đôi khi đầu óc chịu sự kích thích sẽ làm ra một số việc ngốc nghếch, không trách được ngươi dám làm trái quy định, trách không được ngươi khi dễ cả tiểu di. Ài, ngươi cứ yên tâm, không phải sợ, qua mấy ngày nữa ta dẫn ngươi đi đến bác sĩ tâm lý. Ta biết một vị chuyên gia rất giỏi.....” Đái Tân Ni vừa nói, vừa nắm lấy tay ta an ủi.

Ta đã thật sự mất bình tĩnh, rống to lên “Cái gì bác sĩ tâm thần? Ta không có bệnh! Đầu óc ta cũng không xấu! Thân thể của ta tốt lắm!”

“Tân Ný tỷ xem, hần một khi phát tác thì cứ như vậy.” Tiểu Quân vỗ mặt đau khổ.

“Tiểu Quân, ngươi đừng nói lung tung, ta..... Ta sẽ đánh ngươi.” Ta nhảy dựng lên từ trên ghế salon.

“Lý Trung Hàn, ngươi ngồi xuống cho ta, nếu không ngồi xuống sau này ta sẽ không để ý tới ngươi nữa.” Đái Tân Ni vừa kéo ta, vừa nháy mắt với Tiểu Quân, giống như là ám chỉ cái gì đó. Tiểu Quân hiểu ý, giống như con thỏ như chạy đến tủ bát. Chỉ chớp lát, trong tay nàng có thêm một ly sữa.

Ta còn cho rằng Tiểu Quân muốn uống sữa, nhưng nàng đem cốc sữa đưa cho Đái Tân Ni. Ta lại tưởng rằng Đái Tân Ni muốn uống sữa tươi nhưng ta hay là sai rồi, Đái Tân Ni đưa sữa cho ta.

“Cho ta làm gì? Ta không thích uống sữa.” Ta nhú mồm.

“Uống một chút rồi đi nghỉ đi, ngươi hôm nay mệt mỏi rồi. Huống chi ngươi vừa nói nhiều như vậy, uống chút sữa sẽ nhuận yết hầu.” Đái Tân Ni đưa sữa tới miệng ta. Ta cười tủm tỉm nhận lấy ly sữa, trong lòng nghĩ rất cục vằn là Đái Tân Ni tốt với ta.

Ngẩng cổ, ta tu “ừng ực “ hai cái dốc cả cốc sữa vào bụng. Ừ, vị sữa có chút quái, còn có thứ lắng đọng lại, xem ra phẩm chất chỗ sữa này có vấn đề, may mắn dạ dày của ta rất tốt, bách độc bất xâm. Uống xong một bát sữa lớn, ta còn liếm sạch sẽ quanh môi.

“Uống xong rồi, nàng nghe ta giải thích đi, đừng tin lời Tiểu Quân nói.” Ta phi thường nghiêm túc cảnh cáo Đái Tân Ni.

“Ừ, đúng đúng đúng, ta không tin.”

“Ta thật không có bệnh.....”

“Ừ ừ, ngươi rất khỏe mạnh.”

“Ta chỉ thích Tân Ný..... Ách, ta có chút khó chịu.”

“Ngươi chắc là rất mệt mỏi rồi.”

“Sữa có vấn đề. Tiểu Quân, ngươi..... Sữa mua lúc nào vậy? Có quá hạn không đó?” Ta ngẩng đầu hỏi Tiểu Quân.

“Sữa bò còn mới mà, chỉ là của ta tại sữa bò ở bên trong thả sáu khóa thuốc ngủ mà thôi á.” Tiểu Quân cười tủm tỉm, rất giống hồ ly.

“cái gì? Sáu..... Sáu viên, đối phó Đỗ mập mập ngươi..... Ngươi mới dùng năm viên, đối phó của tỷ phụ ngươi, ngươi dùng sáu viên?” Mắt của ta đang bắt đầu dính lại với nhau.

“Tân Ný tỷ ngươi nghe xem, hần hiện tại thừa nhận là tỷ phụ của ta.” Tiểu Quân đắc ý kêu to.

“Ừ.” Đái Tân Ni nhẹ gật đầu, ánh mắt của nàng vừa bi ai lại phần nộ.

“Không phải, ta không phải tỷ phụ nàng..... Nàng là tỷ phụ ta..... Ách, để ta đi ngủ.....” Đầu óc của ta đã chết lặng, tư duy hỗn loạn, ta thậm chí không biết mình nói gì.

“Ngủ đi.” Đây là câu nói sau cùng ta nghe được trước khi chìm vào giấc ngủ.

Tỉnh lại sau một trận mưa lớn, nghe ngoài cửa sổ là tiếng mưa rơi tí tách, ta trở mình một cái còn muốn tiếp tục ngủ, đột nhiên cái mũi ngửi được một mùi thơm ngát rất dễ chịu, mùi thơm này chỉ trên người Tiểu Quân mới có. Đương nhiên, đồ dùng qua tay Tiểu cũng ít nhiều lưu lại một chút, mà một chút này cũng khiến ta vô cùng hưởng thụ. Là một chiếc gối đầu mềm mại mà Tiểu Quân đã dùng qua. Ta bắt đầu hít thở, dốc sức hít vào, sau đó mở mắt ra.

Ồ? Làm sao ta lại ngủ trên giường Tiểu Quân? Tiểu Quân đâu? Đi ra phòng ngủ, thứ hai nghi vấn của ta đã có đáp án.

Tiểu Quân mặc một chiếc áo hai dây màu xanh da trời, một chiếc quần ngắn màu trắng nằm dài trên trên ghế sa lon, nhàn nhã vắt hai cái đùi ngọc phần nộn lên bàn. Vừa xem bộ phim tình cảm không biết, vừa ăn đồ ăn vặt.

Thấy ta đi tới, nàng mà bắt đầu cười mờ ám, cười nghiêng ngả. Ta đi đến chỗ Tiểu Quân, vừa ngồi bên cạnh nàng, nàng đã lớn tiếng ồn ào: “Cũng không biết tên đầu heo này ngủ có chảy nước miếng hay không, nếu khiến gối đầu của ta thối hoắc thì ngươi phải giặt sạch đó.”

Tiếng cười không ngừng, Tiểu Quân giao hoạt muốn chuẩn đi. Năm ngón tay ta như lưỡi câu bắt lại Tiểu Quân, cũng mặc kệ tiếng thét chói tai của nàng. Ta giải tán hai bó bím tóc sừng dê quái dị trên đầu nàng, lại để cho mái tóc như thác nước tung bay, ngoài miệng hung dữ tuyên bố: “Về sau ở nhà không cho phép buộc loại tóc này, ngươi nghe rõ chưa?”

“Nghe rõ rồi.” thanh âm ôn ỉn của Tiểu Quân bắt đầu phát huy uy lực, ta còn muốn trêu chọc nàng, nhưng vừa nghe âm thanh này ta đành buông tha.

“Làm sao ta lại ngủ trên giường ngươi?” Đây là câu đố ta muốn có lời giải đáp ngay.

“Nói nhảm, đương nhiên là ta cùng Tân Ny tỷ chuyển ngươi lên giường. Ngươi cái đầu heo này vừa lớn vừa nặng, khiến eo ta đau rất nê.” Tiểu Quân trừng to mắt.

“Tại sao ta phải ngủ trên giường ngươi? Ta có thể ngủ ghế sofa mà.” Ta đã nghĩ tới chuyện tối hôm qua nuốt hết sáu viên thuốc ngủ.

“Bởi vì ngươi sẽ ngủ rất lâu, người ta lo lắng ngươi ngủ trên ghế sofa sẽ lệch cổ ra, cho nên mới tặng giường cho ngươi. Thiết là, ý tốt không được hồi báo.” Tiểu Quân nhướng mắt.

“Nói cũng phải, một người nuốt hết sáu viên thuốc ngủ, đoán chừng cách cái chết cũng không xa. Ngươi còn sợ ta ngủ lệch cổ sao?” Ta hung dữ nhìn chằm chằm vào Tiểu Quân cười lạnh.

“Không phải sáu viên mà..., chỉ có ba viên thôi.” Tiểu Quân duỗi ra ba ngón tay trắng trắng mềm mềm.

“A, nói như vậy, ngươi còn chưa muốn giết chết ca ca của ngươi.” Ta liền thu nạp năm ngón tay. “ngươi mau thành thực nói cho ta biết rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?” Ta xụ mặt.

“Ca, ngươi thực thích Tân Ny tỷ sao?” Tiểu Quân hỏi lại.

“Đương nhiên là thích, chẳng lẽ Tiểu Quân đại nhân không thích?” Ta không hiểu nên đành nhìn lại Tiểu Quân.

“Ta cũng thích, nhưng là..... Nhưng là Linh Linh tỷ nói với ta, Tân Ny tỷ là một nữ nhân rất xấu. Ngươi ngày hôm qua trước khi lên lầu, Linh Linh tỷ nói cho ta biết rất nhiều chuyện xấu về Tân Ny tỷ.” Tiểu Quân bàn giao chi tiết.

“Ngươi đã tin lời Linh Linh tỷ sao?” Ta cảm thấy ngoài ý muốn, trong lòng đối với Cát Linh Linh cảm xúc ngổn ngang. Nữ nhân này yêu hận rõ ràng, tâm tư đồ kị rất mạnh, vì đã kích Đái Tân Ni mà lợi dụng Tiểu Quân đơn thuần! Điều này không thể không khiến ta sinh ra lòng đề phòng, chẳng lẽ thật sự ứng với câu tâm mỷ nhân độc như rắn rết sao?

“Ta có chút tin tưởng.” Tiểu Quân gật gật đầu.

“vì vậy ngươi bịa ra một câu chuyện Vương Hương Lan cùng Vương Hương Quân?” Ta cảm thấy không thể tưởng tượng được với hành vi của Tiểu Quân.

“Ta chỉ muốn thăm dò Tân Ny tỷ một chút có phải là thật lòng với ngươi hay không? Tuy ngươi yêu người ta muốn chết, nhưng người ta có muốn lợi dụng ngươi hay không còn chưa biết.”

Tiểu Quân giải thích cũng là hợp tình hợp lý, nàng thấy ta không nói lời nào, lập tức bồi thêm: “Ngươi bị Chu tổng giám đốc lợi dụng, Tân Ny tỷ nói nàng hoàn toàn không biết rõ tình hình. Ca, ta không tin.” Tiểu Quân tròn mắt quay tròn chuyện.

“Ngươi có chứng cứ sao? không có chứng cứ thì không được đoán mò.” Ta rất không cao hứng, ưa thích Đái Tân Ni hai năm, từ ngày đầu tiên tiến vào kt, ta đã chú ý nàng, ưa thích nàng. Cảm tình của ta với Đái Tân Ni không phải một sớm một chiều mà là hai năm tích lũy, loại cảm tình này đã rót vào xương tủy, vào huyết dịch, người khác không có khả năng lý giải, lại càng không thể châm ngòi ly gián.

Ta biết rõ Tiểu Quân sẽ không châm ngòi ly gián quan hệ giữa ta với Đái Tân Ni, nhưng ta không biết Cát Linh Linh nói bấy bao nhiêu trước mặt Tiểu Quân về Đái Tân Ni, ta cũng không muốn biết rõ, bởi vì yêu một người có đôi khi là mù quáng, ngươi sẽ tha thứ tất cả sai lầm của nàng, thậm chí cả khuyết điểm của nàng cũng xem là ưu điểm. Bất quá, lời Tiểu Quân lại làm cho ta khiếp sợ. Nàng quơ quơ cái đầu nhỏ, nói ra: “Ta mặc dù không có chứng cứ, nhưng bằng cảm giác ta có thể xác định, Tân Ny tỷ có chuyện gạt ngươi.”

“Ai không có bí mật trong lòng chứ? Chỉ cần Đái Tần Ni không có chủ tâm hại ta, mọi việc trước kia của nàng ta đều có thể tha thứ.”

Ta thờ dài, dù sao Tiểu Quân là muốn tốt cho ta, chỉ là thủ đoạn hơi vụng về một tí.

“híz-khà-zzz”Ta hít sâu một hơi, thật muốn lau mắt nhìn lại vị biểu muội này mới được, tuổi còn nhỏ mà đã có năng lực tư duy logic cao minh như vậy, điều này thật làm cho ta khiếp sợ.

“Ngươi đối với ca ca thật tốt.”

Ta vuốt ve mái tóc Tiểu Quân, nắm một nhúm đặt trên mu bàn tay trượt, vậy mà không cảm nhận được sự ma sát trên tóc của nàng. Không phải tay của ta không cảm giác, mà là tóc của nàng quá trơn, căn bản không sinh ra bất luận chút ma sát gì, ta sợ hãi thần phục không thôi.

“Quý mới đối tốt với ngươi.”Tiểu Quân đột nhiên đỏ bừng mặt, ánh mắt loạn chuyển không dám nhìn ta.

“Ta đã đã không có Vương Hương Lan, cũng không thể không có Vương Hương Quân.”

Ta đặt Tiểu Quân mái tóc lên mũi, hít vào từng luồng hương thơm. Phảng phất như muốn đem cả mái tóc tơ này hít vào trong não, vĩnh viễn bảo tồn.

“Nói..... Nói lung tung, đây đều là chuyện ma quỷ ta lừa gạt Tân Ny tỷ.”Tiểu Quân sừng sốt một chút, nhin không được muốn cười.

“Ngươi lừa cũng quá giỏi a? Ta mặc kệ, dù sao ta cũng muốn một Vương Hương Quân, ta muốn làm tỷ phụ.”

Ta đột nhiên say đắm trong ảo giác, hi vọng trước mắt tiểu mỹ nhân này lại có thêm một tỷ tỷ, một tỷ tỷ đẹp như thiên tiên.

“Hừ, làm tỷ phụ như ngươi, có phải cả lão bà cùng tiểu di đều mơ tưởng hay không?”Tiểu Quân ngược ngùng trách móc ta.

“Đó là đương nhiên, ai bảo tiểu di thiên sinh lệ chất, sắc nước hương trời, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, tam thiên phấn trang không tranh sắc cơ chứ?”Ta vui vẻ cười to.

“Ai nha, ngại cách nói chuyện người ta cái rắm ấy, thực không biết xấu hổ. Ta..... Ta về sau không thêm đề ý đến ngươi.”

Tiểu Quân xấu hổ, trên mặt đỏ ửng đến tận cổ không dám nhìn ta. Nàng muốn đứng lên nhưng phát hiện muốn đứng cũng không đứng dậy nổi, bởi vì có hai cánh tay đang đè lên bờ vai nàng.

“Ngày hôm qua ta bị Tân Ny đánh cho đau nhức toàn thân, cái này đều là do Tiểu Quân đại nhân ban tặng, ngươi nói, thù này ta có thể không báo hay không?”Ta tựa như một con sói xám nhìn con cừu nhỏ dưới khuỷu tay là Tiểu Quân.

“Ta..... Ta cũng không phải cố ý, ta chỉ là giúp ngươi thăm dò Tân Ny tỷ thôi mà.”Tiểu Quân bày ra bộ dạng oan uổng.

“Mặc kệ ngươi cố ý tốt cũng được, vô tâm cũng thế. Tóm lại, là ta bị đánh.”Ta cười lạnh.

“Ngươi..... Muốn thế nào?”Tiểu Quân cắn cắn bờ môi.

“Sờ.”Ta nhỏ giọng nói.

“Lại sờ, sờ cái đầu của ngươi ấy.”Tiểu Quân trừng ta.

“Có thể chứ, nếu như không để cho ta động vào thì ca cho ngươi sờ.”Ta vừa cười xấu xa, vừa duỗi thẳng hai chân, đem địa phương hở ra trên đùi quần hướng về phía Tiểu Quân.

Tiểu Quân mặt càng đỏ hơn. Nàng bối rối mà dời ánh mắt khỏi đùi quần ta, lại giọng căm hận reo lên: “Lý Trung Hàn, ngươi càng ngày càng quá đáng.”

“Ai kêu Lý Hương Quân càng ngày càng xinh đẹp.”Ta hí hí mắt nhìn Tiểu Quân.

“Ta mà là biểu muội ngươi.”Tiểu Quân tránh né ánh mắt sáng quắc của ta.

“Ngươi không phải, ngươi là Vương Hương Quân, là tiểu di của ta.”Mặt của ta cách cái mũi Tiểu Quân chỉ có một centimet.

“Ca..... A... A..... Ừ.....”

Một thanh âm ôn ả ôn ền xoay quanh gian phòng, ta cắn đôi môi Tiểu Quân, mút vào cánh môi no đủ. Một chú tinh linh đáng yêu lặng yên tới chơi, bốn phía suu tầm lại lặng lẽ ly khai, ta lập tức truy đuổi, đuổi vào chỗ nước miếng ngọt ngào tràn lan. Không kịp truy nã tinh linh nhỏ, ta tham lam nuốt luôn những này bọt nước ngọt ngào, nuốt vào từng ngụm từng ngụm một.

“Ừ.....”

Thân thể Tiểu Quân mềm mại ngã xuống, ngã lên ghế sa lon, chính xác ra, là bị ta đè lên ghế, thân hình nàng bị thân thể cường tráng của ta đè lên một chỗ. Việc ta sờ ngực Tiểu Quân đã trở thành tập quán sinh hoạt sao? Ta cũng nghĩ thế. Ngoại trừ Tiểu Quân, không ai có thể cải biến cái thói quen xa xỉ này, Tiểu Quân cũng sẽ không thay đổi thói quen của ta, bởi vì nàng cũng có thói quen. Ta để ý thấy Tiểu Quân càng ngày càng thích ta sờ ngực nàng, mỗi lần ta vẫn về cặp vú trắng muốt, nàng đều đặt bàn tay nhỏ bé lên mu bàn tay ta, cùng tay ta vẫn về một chỗ, lay động hai tòa nhũ phong cao cao.

Thời gian dần qua, thói quen của ta cũng ngày càng nhiều, toàn thân Tiểu Quân đều là bảo vật, nàng chỉ kính dâng bầu ngực đã không còn có thể thỏa mãn sự tham lam của ta. Ta một mực mong tưởng có một ngày có thể chiếm được thứ quý giá nhất của Tiểu Quân, ta tin tưởng nàng nhất định sẽ thuộc về ta, nhưng ta nghĩ cũng khó mà sớm đạt được.

“Ca..... Ca, ngươi..... Ngươi đè lên ta A..... Không muốn nữa.” Tiểu Quân đột nhiên lớn tiếng oán trách.

Ta cả kinh, thỉnh thoảng phát hiện chỗ nhỏ lên trên đùi quần đang áp vào giữa hai chân Tiểu Quân, nhưng ta cố ý giả bộ không nghe thấy tiếng Tiểu Quân hờn dỗi, vẫn tiếp tục khi dễ ta vị biểu muội nhu nhược này. Cặp vú lớn mềm mại trở thành mục tiêu thứ hai, ta tham lam liếm mút hạt anh đào, vùi cả khuôn mặt vào giữa bộ ngực. Trong chốc lát, ta có cảm giác thân thiết như bú sữa mẹ, phảng phất trở lại thời thiếu nhi. Là quan hệ huyết thống sao? Ta cũng không muốn nghĩ mà miệt mài theo đuổi.

Đối với bầu ngực của nữ nhân thành thực, ta đều áp dụng thủ đoạn thô bạo, còn đối với núm vú thiếu nữ, ta luôn rất dịu dàng. Bởi vì núm vú thiếu nữ dị thường mẫn cảm, chỉ hơi đụng vào là có thể gây ra mãnh liệt phản ứng, nhất là Tiểu Quân, nàng là người duy nhất trong những người ta quen biết mà chỉ cần xoa nắn núm vú qua áo là có thể đạt được cao trào. Đương nhiên, Tiểu Quân còn chưa chính thức trở thành đàn bà, nhưng sự mẫn cảm khác thường của nàng làm cho ta rất lo lắng, ta càng ngày càng sợ hãi Tiểu Quân kết bạn với nam nhân khác, sợ nàng bị nam nhân khác đụng vào thân thể.

“Ca, toàn là nước miếng của ngươi á..., Thật đáng ghét.”

Tiểu Quân mở mắt to ngậy ngốc nhìn ta, chuẩn xác mà nói, là nhìn ta đùa giỡn cặp tuyết lê của nàng. Ta tin rằng nàng đang đạt được sự thỏa mãn không cách nào nói nên lời.

“Ngày nào cũng sờ người ta mấy lần, sờ như vậy cũng không biết có đối tốt với người ta không nữa?”

“Cứ sờ như vậy làm bộ ngực người ta lớn hơn, quần áo liền khó mua, đáng giận.”

“Ồ..... Càng sờ càng khó chịu a! Thiệt là, người ta là thiếu nữ thanh thuần, cũng không phải vú em mà.”

Ta không thêm để ý Tiểu Quân hồ ngôn loạn ngữ, đây là biểu hiện nàng đang say mê. Nếu như lúc này ta bật cười, nàng nhất định sẽ không dễ dàng tha thứ, cho nên ta nhịn cười tiếp tục vui đùa làm khổ, may mắn sờ núm vú Tiểu Quân là một chuyện tốt, ta làm không biết mệt.

Bầu ngực Tiểu Quân hình quả đào, loại vú này có thể chịu đựng khảo nghiệm của thời gian nhất, không dễ dàng héo rũ, hơn nữa theo sự trưởng thành mà tăng dần lên, tựa như quả đào dần chín rộ, càng tạo nên ấn tượng thẩm mỹ. Cặp vú Tiểu Quân tự nhiên rất tinh túy, rất căng mềm, rất kiệt xuất. Lúc ta động vào, Tiểu Quân biểu hiện ra không giống người khác, thường thì nữ nhân bị ta sờ lên núm vú sẽ hơi nhắm mắt lại, duy chỉ có Tiểu Quân sẽ ngoác nhìn ta sờ. Ta vừa có thể liếm mút nụ hoa, vừa hôn lên cặp môi anh đào của nàng, bộ dạng bộ ngực của nàng thật sự là buồn cười đến cực điểm, cũng đáng yêu đến cực điểm. Thiếu nữ khả ái như thế, ta càng không thể quá thô lỗ. Nhưng đáng tiếc, dương vật của ta đã muốn nhúng tay vào, gia hỏa này không chỉ thô lỗ, quả thực là hạ lưu, thừa dịp ta đùa đùa hí lộng Tiểu Quân mà không kiêng nể gì cả mà xung vào chỗ yếu hại của nàng. Tên gia hỏa này rất nhanh nhẹn dừng mãnh uy thế bức người, cho nên Tiểu Quân càng không ngừng né tránh xô dịch.

“A..... Ca thật đáng ghét..... Ồ.....” Tiểu Quân đột nhiên kéo căng thân thể, móng tay véo vào cánh tay ta.

“Tiểu Quân, cho ta xem một chút nào, ca muốn nhìn một chút nước tiểu ngươi ra thế nào?” Ta thở hồng hộc năn nỉ.

“Có gì đẹp mắt sao? Không cho.....” Thanh âm ôn ền của Tiểu Quân tăng một ít mỉa mai, có vẻ như là nhìn thì nàng cũng không phản đối.

Cho nên ta đã nhìn. Không chút nào để ý tới sự phản đối của Tiểu Quân, ta cởi bỏ chiếc quần ngắn trên người Tiểu Quân, nàng vô lực chỉ lời kéo vài cái tượng trưng rồi mặc cho ta quăng chiếc quần lên bàn.

A, nhìn lên chiếc quần lót, đúng là loại hàng viền tơ màu trắng ta mua cho Tiểu Quân, nàng đã đáp ứng mặc cho ta xem nhưng vẫn chưa thực hiện, hôm nay mặc lên thật khiến ta xúc động, lý trí sắp sụp đổ.

“Tiểu Quân, ngươi thật là đẹp.” Ta chăm chăm vào bộ phận sinh dục của Tiểu Quân mà ngẩn người, viền tơ mỏng manh dị thường trong suốt, bao lấy phạm vi cực kỳ xinh xắn, ta liếc qua lại không phát hiện dấu vết nào. Chẳng lẽ Tiểu Quân chẳng những không có lông nách, cả rừng rậm u ám cũng không dài ra sao? Chẳng lẽ là Bạch Hồ trong truyền thuyết? Ta kích động đến phát điên lên.

“Ai da, muốn xem thì xem đi. Xem xong rồi ta..... Ta muốn đi tắm.” Tiểu Quân mắc cỡ dùng bàn tay nhỏ che mắt lại.

“Được, để ca nhìn nào, ngươi đừng hỏi thúc, ca muốn từ từ xem.” Ta cúi người, ngoặt đến dưới u cổ của nàng. Cách một tầng viền tơ trong suốt, ta như ngửi thấy một thứ mùi khai nhân nhật. Vô cùng kích động, ta run rẩy vuốt tay ra.

Chương 33: Tất cả đều có thuốc ngủ

“Lý Trung Hàn, ta hỏi ngươi một chuyện.”

Lúc ta sắp chạm vào chiếc quần lót viền tơ loang lổ nước đọng, Tiểu Quân đột nhiên đem bàn tay nhỏ bé theo ánh mắt của nàng lên lấy ra, lộ ra cặp mắt to động lòng người.

“Đợi ca xem xong thì ngươi lại hỏi được không?”

Ta nhìn Tiểu Quân, lại nhìn chiếc quần lót bao chặt bộ phận sinh thiếu nữ. Nghĩ thầm lúc này còn có chuyện quan trọng hơn việc xem Tiểu Quân thân thể sao?

“Ai da, hỏi xong lại nhìn! Không thì không cho phép nhìn, sau này cũng không cho nhìn.” Tiểu Quân hết giận, đột nhiên cười rộ lên, nhiều đóa như hoa đào giống như Hồng Vân bay lên nàng khuôn mặt.

“Sau này?”

Cân nhắc xong hai chữ này ta liền nở nụ cười, cảm thấy cả người thoải mái. Được Tiểu Quân cho phép, sau này có thể tùy ý xem nàng trần truồng, sờ da thịt nàng, đây là vinh quang bao nhiêu a! Ta cười hi hi nói: “Nào, mời Tiểu Quân tỷ tỷ đặt câu hỏi.”

“Hừ.” Tiểu Quân bĩu môi: “Ngươi có phải đã làm chuyện có lỗi với Linh Linh tỷ hay không?”

“A, không có, không có.” Ta gạt mình, nhìn ánh mắt giảo hoạt của Tiểu Quân, miệng nói không có nhưng trong lòng thực sự cảm thấy có chuyện. Hừ, cái nhỏ biểu muội này của ta trong đầu cả ngày chỉ nghĩ mấy thứ đầu đầu?

“Thật không có sao? Nếu như ngươi không thành thật, hậu quả rất nghiêm trọng đó !” Tiểu Quân uốn éo bờ eo thon bé bỏng, toàn bộ bờ mông đều rút trở về, còn thuận tay kéo áo hai dây xuống, phảng phất trong nháy mắt cả trên thể giới xinh đẹp đã bị che lấp. Ai, ý tứ trong lời Tiểu Quân rất rõ ràng, nếu như ta không thành thật một chút, những địa phương xinh đẹp trên người nàng tuyệt đối là không cho phép ta nhìn. Nhưng ta biết rõ nếu như trung thực thì hậu quả chỉ sợ càng thêm nghiêm trọng.

Tròng mắt đào mấy cái, ta gơ tay trái lên thề: “Ta Lý Trung Hàn xin thề, chưa từng làm chuyện có lỗi với Linh Linh tỷ.”

Về phần có cái gì nhân quả báo ứng tuyệt đối không thể nói, nếu không chẳng may linh nghiệm thì thật là không xong .

“Thế nhưng tại sao Linh Linh tỷ khóc?” Tiểu Quân cũng không vì ta tuyên thệ mà buông tha, ngược lại tiến thêm một bước thăm vấn.

“Ngươi thấy Linh Linh tỷ khóc sao?” Đầu ta to ra, vấn đề này tuyệt đối khó trả lời.

Tiểu Quân nổi giận đùng đùng gào thét: “Lý Trung Hàn, nếu như ngươi không nói thật. Về sau trong sữa của ngươi có thuốc ngủ, com cũng có thuốc ngủ, nước trà cũng có thuốc ngủ, hết thấy đều có thuốc ngủ.”

“A?” Ta gạt mình mà nhìn Tiểu Quân hỏi: “Ngươi rốt cục còn có bao nhiêu viên thuốc ngủ?”

Tiểu Quân liếc mắt với ta, dựng thẳng ba ngón tay.

“30 viên sao?” Ta hỏi.

“3 ọ.” Tiểu Quân cười lạnh một tiếng.

Chân ta mềm nhũn, thiếu chút nữa té xuống mặt đất, trong lòng đắng chát. Nghĩ thầm sau này không chừng chẳng may ăn nhầm vài viên thuốc ngủ, chẳng phải trở thành kẻ đần sao?

“Tiểu Quân, ngươi lấy ở đâu ra nhiều thuốc ngủ như vậy? Nhanh giao ra đây, tiểu hài tử không thể tùy tiện chơi thứ này.” Ta nghiêm mặt.

“Đừng nói sang chuyện khác, thẳng thắn được khoan hồng.” Tiểu Quân căn bản không để ý tới vẻ mặt nghiêm túc của ta, nàng nhướn mắt tiếp tục bức cung.

Ta ho khan một tiếng, còn muốn chống chế thì Tiểu Quân liền hô to một câu: “Kháng cự nghiêm trị.”

Vì mong sau này không biến thành kẻ đần độn, ta áp a áp ứng giải thích: “Kỳ thật cũng không có chuyện gì lớn, ta..... Ta chỉ bắt quá hôn nàng một cái thôi mà.”

“Nói xạo ! Ta sẽ nói chuyện bất hợp pháp của ngươi mụ mụ.” Tiểu Quân hướng con mắt lên trần nhà.

“ Tiểu Quân, ngươi..... Ngươi.....”Ta hận đến ngứa răng: “Được rồi, ta thừa nhận, ta sờ soạng Linh Linh tỷ.”

Nay đã khác xưa, trước kia ta có thể vận dụng chiêu sát thủ củ Tiểu Quân để đối phó nàng, nhưng hiện tại ta có rất nhiều nhược điểm rơi vào tay nàng, chiêu sát thủ cũng mất đi uy lực. Nếu thật bị Tiểu Quân gây gáp, nàng đem sở hữu tất cả chuyện đều nói cho đi, ta đây cả đời cũng không cần về nhà.

“Ngày mai ta phải về nhà.” Tiểu Quân mặt không biểu tình nhìn lên trần nhà, phảng phất trần nhà rất thú vị.

Ai, ta thờ dài. Đừng nhìn Tiểu Quân còn nhỏ tuổi, nàng đối phó ta tuyệt đối thành thạo, mỗi chiêu đều là trí mạng. Hay là nhận đi, thẳng thắn được khoan hồng: “ Ngày đó, ta uống say .”

Tiểu Quân gượng cười hai tiếng: “ Sau đó thì sao?”

“ Sau đó thì..... Thì như vậy”Ta ấp a ắp úng.

Tiểu Quân nổi trợn lời đinh:“ Cái gì như vậy, như vậy hay sao? thật sự là không hiểu nổi! Mau nói, có..... Có còi quần áo Linh Linh tỷ hay không?”

“ Có.”Ta gật đầu.

“ có làm cái loại..... Cái loại chuyện xấu hay không?”Tiểu Quân đột nhiên cắn cặp môi đỏ mọng.

“ Không cần thận, không cần thận, khục, làm một lần.”Ta nói quanh co cả buổi, mới cắt xén nguyên vật liệu thẳng thắn thừa nhận.

Tiểu Quân hét lên một tiếng bắn lên từ trên ghế salon, tiện tay bắt lấy gối đầu hung hăng đập lên người ta: “ Ngươi đi chết đi, Lý Trung Hàn, ta..... Ta không bao giờ muốn gặp ngươi nữa.”

“ Tiểu Quân, Tiểu Quân ! Ôi, hãy nghe ta nói nào.”Ta tránh trái tránh phải nhưng vẫn trúng vô số cú đòn.

Tiểu Quân mắng to: “ Còn nói nhảm cái gì? Ngươi đã đáp ứng ta không đụng vào Linh Linh tỷ, ngươi đúng là đại đâm tròng, hạ lưu phôi đản, tức chết ta mất! Ngày mai ta sẽ về nhà, đem chuyện ngươi làm trái pháp luật, lại thêm chuyện ngươi câu dẫn phụ nữ đảng hoàng và khi dễ ta, hết thảy nói cho ba mẹ biết.”

Đây là ta lần đầu tiên ta thấy Tiểu Quân phát hỏa lớn như thế, ta thầm mắng mình đúng là con lợn, chuyện phong lưu sao có thể thừa nhận được? Nếu để Tiểu Quân về nhà tuyệt đối là đại họa lâm đầu.

Ta “bịch” một tiếng quỳ xuống, thê lương vô hạn mà cầu khẩn: “Ngày đó là ta uống say, ta thực có lỗi với Linh Linh tỷ, có lỗi với mọi .”

Tiểu Quân nhảy lên ghế, từ trên cao nhìn xuống nổi bão với ta: “Ba đã từng nói say rượu cũng có ba phần tỉnh, ngươi còn muốn nói xạo? Ngươi đây là phá hoại hạnh phúc gia đình người ta.”

Ta mãnh liệt gật đầu: “Đúng đúng đúng, nghe Tiểu Quân phê bình, ta biết mình sai rồi. Tiểu Quân tỷ tỷ, xin nàng tha thứ cho ta đi.”

Tiểu Quân dậm chân mắng: “Gọi ta là Tiểu Quân mụ mụ cũng không thể tha thứ cho ngươi, ta..... Ta phải về nhà.”

“Tiểu Quân bà cô, cứu mạng a!”“

Ta nóng nảy, cái gì cũng thử trong khi tuyệt vọng. Đột nhiên nghĩ đến Tiểu Quân thích ta sờ vú của nàng, ta liền đứng dậy từ trên mặt đất ôm Tiểu Quân vào trong ngực. Tay phải liền chui vào áo hai dây, cảm viên thịt rắn chắc vô cùng hung ác chà xát một hồi.

“ Ai da.”Tiểu Quân thất kinh, trái đẩy phải ngăn. Mắt thấy bàn tay to của ta lại nàng xoa nắn cặp vú tuyết trắng, nàng cũng không có biện pháp. Sau một hồi, Tiểu Quân thờ hờn hển, hờn dỗi không thôi:“ Muốn sờ là cứ sờ sao, là đồ của ngươi sao? Hả?”

Ta đắc ý cực kỳ, vừa nóng nảy lật hai bạch thổ đáng yêu, vừa thăm nhủ ngươi còn có thể chạy khỏi lòng bàn tay của ta sao? Đến khi ta dùng hai ngón tay kẹp lấy núm vú Tiểu Quân, mặt nàng đỏ lên, nhỏ giọng gắt: “ Ngươi lại khi dễ ta, ta phải về nhà.”

Ta ôm chặt lấy Tiểu Quân, lớn tiếng cầu xin tha thứ: “Tiểu Quân đừng đi, ca cam đoan về sau không bao giờ đụng vào Linh Linh tỷ nữa, ngươi tha thứ tỷ phu đi! Nể tình tỷ tỷ dưới xuôi vàng của mọi đi.”

Tiểu Quân lừa giận đoán chừng khi bị ta xoa nắn đã giảm đi phân nửa. Nghe ta nhắc tới Vương Hương Lan, nàng sững sờ một lát, ngẩng đầu nhìn ta, mắt to hiện lên nụ cười “Ngươi khi dễ Vương Hương Quân, Vương Hương Lan tuyệt không tha cho ngươi.”

Ta nhìn mặt mà nói chuyện, thấy có thể chuyển cơ lập tức mạnh mẽ gật đầu: “Vương Hương Lan tỷ tỷ tha thứ cho ta, Vương Hương Quân muội muội cũng nhất định sẽ tha mỉm cười ta. Vương Hương Lan tỷ tỷ là tiên nữ, đặc biệt phải tiên nữ muội muội Vương Hương Quân đến nhân gian bảo hộ ta. Về sau ta nhất định phải nghe lời Vương Hương Quân muội muội, không dám hồng hạnh xuất tường.”

“ Hừ, vừa nói xin lỗi vừa cười gian, đoán chừng là đang gạt ta.”Tiểu Quân triệt để buông tha sự giãy dụa, chỉ có bộ ngực phập phồng không ngừng.

“Không lừa gat, không lừa gat. Được rồi, đừng nóng giận nữa mà! Ca ca về sau nhất định nghe lời người nói, làm trâu làm ngựa, chịu một nhọc. Người ngắm lại coi, ca vì cái gì mà phải mạo hiểm làm chuyện trái pháp luật này? Còn không phải là vì để Tiểu Quân đi Thụy Sĩ xem núi tuyết, đi Paris xem cột điện bằng sắt sao? Ca làm hết thấy tất cả đều là vì Tiểu Quân mà.”

Ta vô ý thức sử thủ đoạn câu dẫn nữ nhân của mình, một bên tiếp tục vắn về núm vú Tiểu Quân, một bên dỗ ngon dỗ ngọt nàng, còn thỉnh thoảng thổi hơi vào lỗ tai. Tiểu Quân chịu sao được những chọc ghẹo này? Ta chỉ thổi mấy hơi, khuôn mặt nhỏ nhắn càng thêm ửng đỏ, thân thể mềm mại không ngừng run rẩy.

Ta thầm buồn cười, một cánh tay đặt trên bờ eo thon bé bỏng của Tiểu Quân, hơi chút vừa dùng lực, cả thân thể mềm đi ép lên ngực ta.

“Ôm ta làm gì vậy? Cái tên bại hoại này, ta hận chết người! Biết người lại khi dễ ta mà.”

Tiểu Quân thở hổn hển, rúc vào người ta như con chim nhỏ không hề nhúc nhích, mà ngay cả khi sưng hạ thể cứng rắn của ta đội lên bụng nàng, nàng cũng không tránh né. Đột nhiên, mắt ta kìa lên một cái, theo góc nghiêng của Tiểu Quân nhìn xuyên qua lọn tóc, ta thấy được một cái vầng trăng vênh lên tròn vành vạnh. Oh My GOD! đây là bờ mông Tiểu Quân sao?

Đây thật là bờ mông Tiểu Quân, một bờ mông nhỏ hoàn mỹ, một vầng trăng hoàn mỹ, tròn trịa như trăng rằm, không một khuyết điểm nhỏ nhất, không chút thịt thừa. Sâu trong khe mông lộ ra một đoạn rãnh nhỏ. Ta cứng ngắc, đặc biệt lợi hại, thế cho nên Tiểu Quân cũng phát giác được xúc động của ta, nàng ưm một tiếng, định dịch mông ra. Nhưng ta nhanh chóng duỗi hai tay đè lại cái mông nhỏ.

Bàn tay ta giống như trải nghiệm một lần điện giật 1000W, tất cả xúc giác đều lập tức biến mất, chỉ để lại mười ngón chết lạng. Ta thần kích động, dù liều mạng hít thở mà trái tim vẫn nhảy lên không ngừng, ta rốt cuộc không cách nào che dấu tình cảm của mình. Thoáng chốc ta như chìm vào mộng ảo bất thốt ra: “Tiểu Quân, ca không muốn người ly khai.”

“Ai bảo người khi dễ ta?” Tiểu Quân nhỏ nhẹ oán trách, chiều làm nũng của nàng càng khiến thân thể ta run đến lợi hại.

“Không khi dễ Tiểu Quân. Sau này chỉ có Tiểu Quân khi dễ ca ca, chỉ có ca được Tiểu Quân khi dễ, được không?” Trong nháy mắt, ta chỉ cảm thấy trong thiên địa cũng chỉ có ta cùng Tiểu Quân, đây là cảm giác ta chưa bao giờ có.

“Nói còn hay hơn cả hát.” Tiểu Quân khê hừ một tiếng.

“Kỳ thật ca ca hát cũng rất êm tai.” Ta hôn nhẹ lên mái tóc Tiểu Quân, mồm miệng cất cao tiếng hát: “Trong thôn có một cô nương tên Tiểu Quân, lớn lên đẹp mắt lại tươi ngon mọng nước, một đôi mắt to thích khóc, động lòng người lại xinh đẹp.”

“Ai nha, khó nghe chết! Thả ta ra, ta muốn về nhà.” Tiểu Quân cười đến run rẩy cả người.

“Ca về sau sẽ thường xuyên hát cho người miễn phí.” Ta bắt đầu tìm cái miệng nhỏ nhắn của nàng.

“Khanh khách, ta không chịu được. Ta phải về nhà, ta muốn..... A... A... A..... U.....”

Tiểu Quân đầu hàng, đầu hàng trong sự ôn nhu của ta. Ta vong tình hôn Tiểu Quân, vong tình xoa vú của nàng, vong tình ôm thân thể của nàng, phảng phất ta cùng Tiểu Quân đã hoàn toàn dung hợp. Tiểu Quân đơn thuần triệt để đầu hàng thể công ác liệt của ta. Chỉ có điều dưới sự hồn nhiên của Tiểu Quân, ta đồng dạng bị thương tích đầy mình.

Đây là lần hôn môi mà nàng biểu hiện được nhiệt liệt nhất với ta, thậm chí nàng còn thè lưỡi ra liếm môi của ta, cắn đầu lưỡi ta. Ta ôm Tiểu Quân vào trong phòng, giống như ôm tình đặt lên giường. Trên chiếc giường lớn mềm mại, ta lột bỏ áo nàng. Từ đầu đến cuối, miệng ta cùng miệng Tiểu Quân đều không tách rời, chúng ta giúp nhau truy đuổi, giúp nhau triển miên, nhắm nháp nước miếng mang đến sự ngọt ngào, cũng tận tình hưởng thụ nhu tình.

Một ít nước bọt chảy ra khóe miệng, ta mới buông tha bờ môi Tiểu Quân, đuổi theo chút nước miếng tràn ra, thè lưỡi ra liếm sạch sẽ, cả mặt Tiểu Quân cũng không buông tha, cuối cùng dứt khoát thè lưỡi ra liếm cổ nàng, bộ ngực, núm vú. Thuận thế hạ xuống, môi ta lướt qua bụng dưới bằng phẳng, hơi dừng lại một hồi tại vùng rốn, tiếp theo tốc hành tới bộ phận sinh dục.

Tiểu Quân không chút nào ngăn trở, điều đó càng thêm ủng hộ ta tiến hành, không chút do dự, ta hôn xuống vùng vùng cỏ rậm rạp quanh hang động.

“Ai da.” Tiểu Quân ê a gọi bậy, bàn tay nhỏ bé dùng sức níu tóc của ta, hai chân cực lực khép lại.

“Tiểu Quân, cho ca nhìn chút nào.” Ta cầu xin thương xót nhìn Tiểu Quân.

“Được voi đòi tiên, hừ.” Tiểu Quân hung hăng trừng mắt với ta.

“Ta..... Ta muốn coi quần đùi nhìn một chút.” Ta cẩn thận trung cầu ý kiến. Bởi vì ta hiểu rõ Tiểu Quân, người càng bạo lực, nàng càng phản kháng lại; người càng ôn nhu, ngược lại nàng không biết ứng phó như thế nào, điển hình ăn mềm không ăn cứng.

“Yêu cầu nhiều quá! Chán ghét, xem thì xem đi! nhưng không cho phép dùng miệng hôn, không vệ sinh chút nào.” Tiểu Quân mềm lòng.

Ta biết chỉ cần mở lời cầu nàng, nàng nhất định mềm lòng, chỉ cần ta cầu nàng, nàng cái gì cũng cho ta.

“Được, để ca nhìn, chỉ xem thôi, không hôn.”

Ta quỳ gối bên cạnh hai chân Tiểu Quân, ngừng thờ nhẹ nhàng kéo quần lót xuống. Trời ạ, ta rốt cục thấy được một cái âm hộ trắng nõn bóng loáng, tại đây một cọng lông cũng không có, trụi lủi tựa như một chiếc màn thầu mới từ lòng hấp lấy ra, bánh bao lớn tuyết trắng. Thừa dịp máu mũi còn chưa chảy ra, ta kích động kêu to: “Tiểu Quân, nơi này của ngươi thật đẹp, là Bạch Hồ a !”

Tiểu Quân không nói gì, nàng cực độ then thùng nhắm mắt lại. Vệt ửng đỏ trên khuôn mặt thể hiện sự vui sướng vô tận, chắc hẳn nàng cũng hiểu rõ từ “Bạch Hồ”.

Ta đẩy hai chân Tiểu Quân ra, nàng rất không tình nguyện nhăn nhó nhó một phen rồi vẫn mò hai chân ra. Đối mặt với âm hộ kỳ diệu này, ta thật sướng phát khóc, cẩn thận quan sát không dám nháy mắt một cái.

Có lẽ là bởi vì không có lông, lỗ thịt Tiểu Quân nhìn rất thanh tú. Bề ngoài bóng loáng trắng nõn, mu l** no đủ, nụ hoa kiêu nộ, cùng làn da trắng nõn phụ trợ bám vào trên hai mảnh da thịt mềm mại đỏ tươi lộ ra sự kiêu diễm ướt át. Nếp gấp che kín trên mũi thịt hiện ra nét uốn lượn, trùng trùng điệp điệp, mơ hồ có nhân nhật mưa móc lưu động, trông rất đẹp mắt. Cánh môi như là một hiệu lệnh làm tim ta đập tăng thùng thùng, một tầng cuối cùng rất cạn, khúc chiết uốn lượn, chắt nhay trong suốt tản mát ra mùi thơm nhân nhật.

Ai, hang động xinh đẹp như thế ta là lần đầu tiên trông thấy, ta thậm chí tưởng tượng ra cảnh dương vật của ta cắm vào cái lỗ thịt xinh đẹp này sẽ có cảm giác gì. Ta đoán, nhất định rất tiêu hồn.

“Ta muốn mặc quần áo.” Tiểu Quân mở mắt ra, nhỏ giọng ồm ồm.

Ta hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, thói Tiểu Quân này lại muốn mặc quần áo, ta có thể đáp ứng sao? Ta còn không có thưởng thức đủ, màn thầu câu người như thế ta há có thể không cắn một miếng sao? Ta từ bỏ hứa hẹn với Tiểu Quân, điên cuồng vui mặt vào giữa hai chân Tiểu Quân.

“Ai da, đừng liếm, chỗ đó bẩn lắm.....”

Kêu lên lo lắng, Tiểu Quân vô ý thức dùng hai tay che chắn bộ phận sinh dục. Ta âm thầm buồn cười. Tiểu Quân thích sạch sẽ, nàng không biết bộ phận sinh dục xử nữ là địa phương sạch sẽ nhất trên thế giới. Ta chẳng muốn giải thích cho nàng, cũng không muốn giải thích, bởi vì phiên địa phương xinh đẹp này thuộc về ta, toàn bộ Tiểu Quân đều thuộc về ta.

Đầu lưỡi ta xuyên qua ngón giữa Tiểu Quân, hương khí xông vào mũi, đầu lưỡi tìm kiếm bụi hoa kiêu nộ, mút vào từng giọt mật hoa. Oh My GOD, mật hoa ngọt tuyệt.

“A..... Ca ca..... Ngừa, ngươi ngừng lại.....” Tiểu Quân kêu to, nàng dùng sức quay cuồng, uốn éo thân thể, đem bờ mông hoàn mỹ hiển lộ trước mắt ta. Ta vui mừng quá đôi, thật sự không biết kiếp trước tích đức gì lại có thể chiêm ngưỡng một vầng trăng tròn đầy như thế. Ta hưng phấn dùng hai tay đè lại mông thịt Tiểu Quân, cúi người hôn xuống khe hở đầy hương thơm mê người.

“U..... Ca, chỗ đó là để đi tiểu, không thể liếm, không thể liếm.”

Tiểu Quân ồm ồm kêu to, trên giường hai cái gối đầu bị nàng quơ đi lung tung. Thân thể mềm mại trở nên cứng ngắc, bờ mông trắng rằm giống như muốn trốn tránh khỏi mũi của ta nên không ngừng đóng đưa, khiến cho ta đầu lưỡi không cách nào chuẩn xác chui vào khe hở. Lo lắng một lúc, ta dứt khoát cắn vào mép động Tiểu Quân mút nhẹ hai phần, thừa dịp Tiểu Quân toàn thân run rẩy, ta mới có thể đưa đầu lưỡi xâm nhập khe hở, dùng sức mút vào mấy ngụm. Tiểu Quân run rẩy một hồi, một dòng nước óng ánh chảy xuôi ra.

“Ô ô..... Tại sao có thể như vậy..... Ca, ta muốn đi tiểu.”

Tiểu Quân Phủ phục trên giường phát ra tiếng nước nở nộn ngào câu hồn đoạt phách.

“Đã tè ra quần rồi, đồ ngốc.” Ta tức giận mà mắng một câu.

“Ô ô..... Ngươi lại khi dễ ta.” Tiểu Quân lại nước nở nộn ngào một tiếng thật dài. Thanh âm này ngoại trừ tăng thêm dục vọng chinh phục của ta còn không thể khơi dậy sự thương tiếc của ta. Ta tham lam liếm láp lấy lỗ thịt, đồng thời cũng lên lút còi quần, lộ ra côn thịt dử tợn, côn thịt nhìn chằm chằm lên thung lũng nhỏ dưới kiêu đồn.

Mũi tên đã ở trên dây, nhưng ta rất do dự, chẳng lẽ cứ như vậy chiếm hữu thân thể muội của mình sao? Chúng ta có huyết thống, chúng ta là thân nhân, nàng nguyện ý sao? Di đồng ý sao? Những vấn đề này ta đều không có đáp án, ta rất muốn trực tiếp hỏi Tiểu Quân, nhưng lại sợ nàng phản đối. Cho nên, ta đang chờ thời cơ tốt.

Tiểu Quân gãy dựa rõ ràng bất lực, chỉ có bờ mông đóng đưa hơi kịch liệt. Ta có thể lý giải, một xử nữ rất khó đối diện sự trần trụi vuốt ve như thế. Lúc này, nàng thậm chí sẽ cảm thấy khó chịu buồn nôn, cho nên ta càng không thể sốt ruột, mà ngay cả độ mạnh yếu liếm láp cũng nhẹ dần, như là tiểu hài tử ăn kem vậy, mút vào từng chút từng chút một.

Thời gian dần qua, biên độ bờ mông của Tiểu Quân cũng giảm rõ rệt, nàng thờ hờn hờn hờn buông lỏng bờ mông, nhưng cái mông nàng đủ vênh lên. Chính giữa là hai cánh hoa được ta liếm láp trở nên dị thường đầy đặn, đẹp đẽ, tựa hồ phát ra lời mời.

Ta đương nhiên tiếp nhận lời mời, nếu không mời ta cũng nhất định xông vào. Thừa dịp Tiểu Quân không chú ý, ta lại tới gần một bước dài tới huyết màn thầu, trên nhục bông đã có một ít chất nhầy chảy ra. Đầu nói người yêu nhau đều có sự cảm ứng, Tiểu Quân vốn nằm lý trên giường đưa lưng về phía ta

mà như biết rõ ta muốn làm gì, đột nhiên như giật điện cuốn lại thân thể, trông thấy ta đang nâng cao côn thịt hướng về phía nàng, nàng thét lên, hai tay mềm mại lại một lần nữa che kín con mắt.

“Tiểu Quân, đừng che mắt nữa nha! Ngươi nhìn xem đại kê kê của ca nào.” Ta từ từ đưa đại nhục bông ra trước mặt Tiểu Quân. Đại nhục bông ngẩng đầu ưỡn ngực, khí thế dũng mãnh nhanh nhẹn không ngừng bật lên, tựa hồ hướng Tiểu Quân thị uy.

“Không nhìn, không nhìn, xấu chết.” Tiểu Quân lớn tiếng ồn ào.

“Không nhìn làm sao biết nó xấu?” Ta cười ha ha, bởi vì ta phát hiện trên bàn tay Tiểu Quân lộ ra một kẽ hở nhỏ, ta tin rằng đủ để cho Tiểu Quân lãnh hội cái gì là nam nhân.

Bị ta vạch trần tâm tư, Tiểu Quân lộ ra vẻ xấu hổ vô cùng, dứt khoát xoay người lần nữa chôn đầu dưới gối, càng đáng yêu đến cực điểm vênh mông nhỏ lên trời. Trước kia ta cho rằng, tư thế ân ái cũng không trọng yếu, quan trọng là có thể cắm vào được không thôi, nhưng nếu như ta muốn cùng Tiểu Quân ân ái, như vậy ta nhất định lựa chọn thức chọc vào từ phía sau. Nguyên nhân là bờ mông mê chết người của Tiểu Quân làm cho ta điên cuồng, ta có thể vừa dứt vào vừa đùa bỡn mông đít nhỏ của nàng. Hôm nay, huyết mạch ta đã sôi sục.

“Tiểu Quân.” Ta bỏ nhào trên người Tiểu Quân, ngăn chặn thân thể nhỏ nhắn, côn thịt vừa vịn đặt trên cặp mông nàng, nàng run lên một cái. Hai tay ta bắt lấy hai khối nhũ thịt, vừa nhẹ nhàng xoa nắn, vừa dần dần dụ dỗ: “Tiểu Quân, sờ đại kê kê một chút được không?” Tiểu Quân không nói gì, cái đầu nhỏ dưới gối mãnh liệt dao động.

“Tiểu Quân thích ca sờ ngực của ngươi, ca cũng thích Tiểu Quân sờ đại kê kê của ta, chúng ta giúp nhau sờ được không?” Ta thi triển tất cả vốn liếng giờ trò chính là muốn thuyết phục Tiểu Quân.

“Nói lung tung, ta ghét nhất là ngươi sờ..... Sờ ngực người ta.”

Tiểu Quân không cần thận định nói ra từ “vù, phát giác không ổn lại vội vàng đổi giọng. Ta nhìn không được cười không ngừng, cũng không để ý tới sự phản đối của nàng, vừa nhẹ nhàng chà xát nàng núm vú, vừa cong người lên đem côn thịt cứng rắn đội lên giữa cặp mông nhỏ.

“A.” Tiểu Quân khẽ kêu một tiếng, bắt đầu dong đưa cái mông của nàng. Ta đột nhiên cảm thấy rất kỳ quái, nàng dong đưa rất nhẹ nhàng, không giống lợn xộn như vừa rồi, mà là xoay quanh có quy luật. Ta kinh hãi, nghĩ thầm đây là ám chỉ sao? Ám chỉ ta tiến thêm một bước sao?

Ta quyết định tìm kiếm đáp án, côn thịt dọc theo khe mông lặng lẽ trượt xuống dưới, mỗi lúc trượt xuống dưới một chút, Tiểu Quân run rẩy một chút, chờ côn thịt ta trượt đến lỗ đít nàng, thân thể Tiểu Quân liên tiếp run run. Huyết dịch trong trái tim ta thoáng cái tụ tập dưới háng, đại nhục bông đã vào trạng thái chiến đấu. Lúc này Tiểu Quân ngoại trừ nhẹ nhàng dong đưa cái mông thì chỉ là run rẩy, căn bản không định ngăn cản ta. A, trời ạ! Tiểu Quân nhất định là đồng ý, nàng nhất định nguyện ý để đại nhục bông của ta cắm vào âm đạo của nàng.

“Tiểu Quân, ca muốn.” Ta dán lên tai Tiểu Quân, thăm dò lần cuối cùng. Tiểu Quân không nói gì, chỉ là nhẹ nhàng lắc đầu, đoán chừng đang cùng đấu tranh với lý trí.

Nhưng ta đã không để ý tới nữa, lúc này dục vọng của ta lên tới đỉnh, dù Tiểu Quân đồng ý hay không, ta cũng không chút do dự đâm côn thịt vào. Dục vọng ma quỷ đã phá tan linh hồn ta thành từng mảnh, dù phía trước là dung nham núi lửa, ta cũng không chùn bước, hướng chi trước mặt căn bản không phải là dung nham núi lửa, mà là một khe hở làm cho nam nhân mất hồn.

“Ca.....” Thanh âm ôn ền của Tiểu Quân cổ sủy dục vọng của ta, dương vật của ta thuận thế hạ xuống, rốt cục trượt đến chỗ lõm. Quy đầu thô to đặt lên cửa động kiều nộn, khe rãnh tựa hồ còn chưa đủ tròn, nhưng chất lỏng dính trượt đã bắt đầu tuôn ra. Đầu côn của ta nhẹ nhàng ma sát cửa huyết, kỳ vọng chất lỏng nhiều hơn một chút, bởi vì ta rất hoang mang Tiểu Quân có thể chịu đựng đại nhục bông của ta hay không?

Để nữ nhân tuôn ra dâm thủy đầy đủ một chút, phương pháp duy nhất là khiêu khích. Ngoài việc hôn lên môi, cổ và lỗ tai Tiểu Quân, vịn về cặp vú lớn của nàng, phương pháp hữu hiệu nhất, trực tiếp nhất là ma sát nhục huyết.

Dương vật của ta ngay tại mép động không ngừng ma sát, tuy còn chưa cắm vào lỗ thịt nhưng cảm giác thoải mái tự nhiên sinh ra, ta vận sức chờ phát động đột xung kích.

“Ca, có người gõ cửa.” Tiểu Quân ôn nhu ní non.

“Hả?” Ta sững sờ, phản ứng đầu tiên là nghĩ Tiểu Quân đang gạt ta, nhưng ngay sau đó ta thật sự nghe được tiếng đập cửa. Ta âm thầm kêu khổ, không thể nào? Ông trời đúng lúc này còn muốn an bài một người đến gõ cửa chẳng phải là có chủ tâm lừa ta sao?

“Nhanh đi mở cửa đi, nhất định là Tần Ny tỷ đến đó.” Tiểu Quân dịu dàng nói.

Tuy rất không cam lòng, nhưng vừa nghĩ tới Đái Tần Nị, ta chỉ có thể bất đắc dĩ thờ dài đi mặc quần áo. Lại ngấm nhìn Tiểu Quân, phát hiện nàng đang cười trộm.

“Tiểu Phan sao?” Mở cửa phòng ra, ta quả thực lắp bắp kinh hãi, đứng tại cửa ra vào không phải Đái Tần Nị mà là Phan Ước. Vài ngày không gặp, nàng càng thêm vẻ tươi mát, ta có chút kích động, không thể tưởng được nữ hài đáng yêu này chủ động tới tìm ta, cho dù Tiểu Quân còn đang ở trong phòng vẫn khiến ta kích động.

“Mau vào đi, ngươi làm sao tìm được đến đây vậy?”

Ta hưng phấn kéo tay Phàn Ước, tay nàng rất nóng. Ta còn thấy năm ngón tay nàng vẫn giống như trước kia, bôi son móng tay màu xanh nhạt trong suốt, rất đẹp.

“Ta..... Ta không vào đâu, ta tới nói cho người biết, vừa rồi ta nhìn thấy Tân Ny tỷ..... Nàng.....”Phàn Ước tỏ vẻ lo lắng.

“Cái gì? Tân Ny làm sao vậy?”Trái tim của ta đột nhiên nháy rộn.

“Ta nhìn thấy Tân Ny tỷ ở cửa công ty, vừa khóc một vừa vào xe Chu tổng giám đốc.”Phàn Ước hơi thở gấp.

“Tân Ny khóc sao?”Lời kể của Phàn Ước làm cho ta tức giận, bất kể ai cũng không được phép hấn khi dễ nữ nhân của ta, dù là Chu Cửu Đồng cũng không được.

Phàn Ước buồn bã nói:“Ta biết Tân Ny tỷ là bạn gái của người, ta muốn gọi điện thoại cho người nhưng không được. Ta..... Ta tìm đến đây, người mau đi xem Tân Ny tỷ một chút đi.”

Lúc Phàn Ước nói chuyện, ta đã mặc quần áo tử tế. Tiểu Quân từ trong phòng chạy ra lớn tiếng hỏi:“Ca, người đi đâu đó? Tân Ny tỷ làm sao vậy?”

Ta nhìn Phàn Ước, nói nhỏ: “Tiểu Phàn, đây là muội muội ta Tiểu Quân, người tâm sự cùng nàng một chút, ta đi trước.”

Nói xong ta như nổi điên mà lao xuống lầu, không có cả kiên nhẫn đợi thang máy. Trên đường lúc này đầy áp người, vốn là cuối tuần nên vô cùng tắc nghẽn. Lái xe tắc xi dưới sự thúc giục không ngừng của ta đành không để ý dòng xe như mắc cửi mà nhanh như chớp đuổi tới bờ biển.

Đứng trước dãy biệt thự trải dài bãi biển, ta hướng lên trời thề rằng dù có phải phần thân toái cốt cũng phải đánh Chu Cửu Đồng vào địa ngục, giờ này khác này ta tựa như một Diêm Vương tùy thời muốn mạng người. Mà cái ta muốn bắt, đương nhiên là mạng Chu Cửu Đồng.

Trên đường đến nhà Chu Cửu Đồng, ta đã gọi điện thoại cho ba người. Thứ nhất đương nhiên là Đái Tân Ni nhưng nàng tắt máy; Thứ hai ta gọi cho Chu Cửu Đồng, Chu Cửu Đồng nói năm chữ lạnh như băng“Ta hiện tại không rảnh”. Thứ ba là gọi cho La Tất hỏi địa chỉ nhà Chu Cửu Đồng. Nhà Chu Cửu Đồng là một trong những biệt thự ngay trước mắt. Tại đây phong cảnh không tệ, bầu trời xanh thẳm, nước biển xanh thẳm, là một nơi sinh sống rất tốt. Có lẽ, cũng là nơi giết người tốt.

Chu Cửu Đồng không giống với La Tất, Đỗ Đại Duy, hấn đối với thứ đồ dùng hàng ngày không chú ý lắm, bình thường ngồi xe là một chiếc kiểu cũ, ta liếc mắt một cái đã thấy chiếc xe già cỗi nằm lặng yên trong một cái ga ra.

Khi còn bé ta rất nghịch ngợm, bắt chuồn chuồn, câu ếch xanh, xuống sông bắt cá hay là trèo cây đều tinh thông. Hai mươi năm không trèo cây nhưng tay chân ta vẫn linh hoạt như cũ, muốn trèo lên bên bờ tường cao năm, sáu mét quả thực dễ như trở bàn tay, cộng thêm lửa giận sôi trào, ta rướn hai ba lần xuống là leo được vào biệt thự.

Biệt thự rất đẹp, trang hoàng cũng rất công phu. Ta bò lên trên tầng hai, từ cửa sổ nhảy vào phòng. Ta thoạt nhìn như một tên ăn trộm, nhưng ta một chút cũng không thấy chột dạ, là lửa giận khiến cho ta to gan lớn mật.

Biệt thự rất lớn, tìm được Tân Ny không phải là chuyện dễ dàng, may mắn là trong biệt thự yên tĩnh ta mơ hồ nghe được tiếng khóc thút thít, là tiếng khóc nữ hài! Ta truy theo truyền đến phương hướng, rón rén đi vào điểm tận cùng cùng lầu hai. Tiếng khóc kia như tới từ một gian phòng đóng chặt, ta đẩy cửa phòng, cửa phòng không chút lay động. Không hề do dự, ta lui về phía sau hai bước vận sức lên chân, hít thật sâu một hơi, dùng chân trái làm trụ, đột nhiên, bước dài về phía trước một bước, dồn toàn lực lên đùi phải đá vào cánh cửa.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Giao phong

Một tiếng “phanh” thật lớn vang lên, ta không biết một cước này có bao nhiêu sức lực, ta chỉ biết rằng sau một cước này, cửa phòng đã nứt ra. Ta vọt vào gian phòng.

“Tiểu Nguyệt?”

Ta mờ to hai mắt nhìn, như thế nào cũng không nghĩ ra tiếng khóc nỉ non kia lại đến từ Tiểu Nguyệt. Trên khuôn mặt đầy lệ tỏ vẻ ngạc nhiên, chắc hẳn nàng không nghĩ ra ta sẽ đột nhiên xuất hiện, có lẽ nàng càng không nghĩ đến ta lại dùng đạp cửa phương pháp để xuất hiện.

“Có thấy Đái thư ký không?”Ta lớn tiếng hỏi Tiểu Nguyệt, về phần Tiểu Nguyệt khóc vì cái gì ta không muốn biết, ta chỉ muốn thấy Đái Tân Ni. Xe Chu Cửu Đồng ngay tại ngoài cửa, Tiểu Nguyệt nhất định thấy Đái Tân Ni.

Tiểu Nguyệt dùng khóc, nàng gật đầu: “Có..... Nhưng có thể là ở tầng hầm dưới mặt đất.”

“Mang ta đi.”Ta dùng giọng điệu không cho cưỡng lại ra lệnh cho Tiểu Nguyệt. Nàng cũng không dây dưa lập tức mang theo ta nhanh chóng đi xuống lầu.

Hầu như tất cả biệt thự đều có tầng hầm. Thông thường khi hậu ven biển sẽ khiến tầng hầm rất ẩm ướt, ngoại trừ chất một đồng những thứ vứt đi thật sự phải không có công dụng gì. Đương nhiên, nếu như tiêu một số tiền lớn lắp đặt thiết bị giám sát, cái tầng hầm kia liền có thể cho người ở, hơn nữa có thể rất thoải mái.

“Ồ đây sao?”Ta hỏi Tiểu Nguyệt, trên mặt trái xoan vẫn loang lổ vết nước mắt, cặp mắt to sưng đỏ của nàng làm cho ta khắc sâu ấn tượng. Ai! Ta thở dài một hơi, trong lòng căn bản là không hận Tiểu Nguyệt, hận nữ nhân không phải phong cách của ta.

“Ừ.”Tiểu Nguyệt nhẹ nhàng gật đầu.

Được Tiểu Nguyệt chỉ dẫn, ta đẩy cửa gỗ ra che tầng hầm ra, trước mặt là một cái thang rộng bằng gỗ lim, ta giật mình vì vẻ tráng lệ của nơi này, ta thậm chí cảm thấy không khí cũng rất thoáng đãng như trên mặt đất. Đi xuống vài bậc, không gian dần dần rộng rãi, ngọn đèn như ban ngày, ta ngẩng nhìn bốn phía, ngoại trừ có hai gian phòng đóng chặt, ta còn phát hiện trong này ở chính giữa bày một cái bàn dài tráng lệ chuyên dụng cho đánh bạc, những con số cùng kí hiệu bên trên càng khẳng định phán đoán của ta. Ta nhỏ giọng hỏi Tiểu Nguyệt: “Nơi này là sòng bạc sao?”

Tiểu Nguyệt nhìn ta gật đầu. Cách đó không xa, tại một gian phòng phong cách Châu Âu, loáng thoáng truyền đến từng đợt rên rỉ rung động tâm hồn. Nghe thế trần rên rỉ này, dạ dày của ta như xát muối, nhắm mắt lại, ta khổ sở ngăn dòng nước mắt đang từ từ chảy xuống. Chỉ là ta nhất định phải xem đến cùng, cho nên ta nắm chặt nắm đấm, từng bước một tới gần nơi thanh âm truyền ra.

“Ừ..... A..... Ba ba..... Tiểu Ngọc chịu không được, tiểu Ngọc thật thoải mái.....Ừ....”

Thanh âm càng ngày càng rõ ràng, trong lòng ta bỗng thành một cái, ta nhận ra thanh âm này căn bản không giống với giọng Đái Tân Ni. Tiểu Nguyệt bên cạnh liền kéo tay áo ta một cái, nhỏ giọng nói: “Lý chủ quản, hình như không phải Tân Ny tỷ.”

“Ừ.”Ta gật gật đầu, nhỏ giọng hỏi: “Vậy là ai chứ?”Dù sao đây cũng là nhà Tiểu Nguyệt, nàng tất nhiên sẽ tinh tường hơn ta.

Tiểu Nguyệt nghĩ nghĩ, nói ra: “Nghe hình như là Hồng Ngọc tỷ.”

Ta tròn mắt hạt châu:” Triệu Hồng Ngọc?”

“Ừ.”

“Vậy người rõ Đái thư ký ở đâu không? Nàng liệu có ở bên trong hay không?”Ta lo lắng hỏi.

Tiểu Nguyệt nghĩ nghĩ rồi vẫy tay với ta nói:“ Đi theo ta.”

Ta nhẹ gật đầu, đi theo sau lưng Tiểu Nguyệt, theo đường cũ trở ra khỏi tầng hầm.

Tiểu Nguyệt trông thấy ta nôn nóng khó hiểu, nàng nói khẽ: “Chúng ta đến cửa thoát khí nhìn xem.”

Nguyên lai tầng hầm có cửa chuyên môn thoát khí. Ta cùng Tiểu Nguyệt đi nửa vòng biệt thự, tìm khắp ngõ ngách bề bơi trong liền thấy sau một bụi hoa là cửa thoát khí. Cửa không lớn, nhưng gió thổi ra lại không nhỏ, đoán chừng trong tầng hầm có thiết bị thông gió rất tốt.

Ta liếc nhìn Tiểu Nguyệt, lén lút tiếp cận cửa thoát khí. Từ xa nhìn lại thấy một gian phòng rộng rãi xa hoa, trong đó có một chiếc giường lớn che lụa màu có thể cho mười người nằm xuống, trên mặt giường là một bóng người xinh đẹp khuôn gọi đang lay động lấy thân thể, dưới thân nàng là một ông già bụng phệ. Lúc này, lão già đang phấn khởi cầm chặt bầu vú của nữ nhân trẻ tuổi, vừa thở hồn hển, vừa lao động cần cù, trong không khí phiêu đảng khí tức dâm dục.

“A..... A..... Ba ba..... Ba ba..... Nhanh lên đi.....”

Tiếng rên rỉ, tiếng hơi thở bay vù vù theo cửa thoát khí tràn vào lỗ tai ta. Ta không cần mất nhiều thời gian để phân biệt, ta dám khẳng định nữ nhân trẻ tuổi này là PR của kt Triệu Hồng Ngọc, một nữ nhân rất đẹp, rất làm dáng. Nghe nói tam đại thiên vương trong công ty thì có hai vị thiên vương là Hầu Thiên Kiệt và Ninh Hồng Quân đều dính đến nàng.

“Nam chính kia là ai? Đái Tân Ni đâu?”Ta sốt ruột hỏi Tiểu Nguyệt.

Tiểu Nguyệt không trả lời, ta vội vàng quay đầu lại, phát hiện Tiểu Nguyệt cách ta năm mét tại một cái cửa thoát khí mãnh liệt phát tay với ta. Trái tim ta kịch liệt nhảy lên, tranh thủ thời gian tới gần Tiểu Nguyệt, theo đầu ngón tay nàng, ta kinh hi phát hiện tại trong một gian phòng khác, Tân Ny của ta đang ngồi trên một chiếc sofa, bộ dạng lạnh lùng, phần nộ. Trong phòng còn có một lão già nhỏ gầy còng xuống, ta liếc một cái là nhận ra Chu Cửu Đồng.

“Lăng Khiêm đã triệu tập hệ thống bảo vệ của công ty, căn bản không có ai ra vào phòng làm việc của ta, đương nhiên ngoại trừ ả Sở Huệ lẳng lơ kia. Nhưng toàn bộ hệ thống giám thị cũng không phát hiện Sở Huệ trên tay cầm đồ vật gì, cho nên những cái băng ghi hình kia chỉ có thể là do người cầm.”Chu Cửu Đồng lạnh lùng cười nói.

“Cửu thúc, ta không lấy, ta thật sự không cảm.” Đái Tân Ni phần nộ nhìn Chu Cửu Đồng. Tay nàng đang run rẩy, tức giận đến phát run, cả thân thể đều đang phát run.

“Ta biết không phải là ngươi cảm, ngươi không có cái gan này, là Lý Trung Hàn cảm. Bảo vệ tận mắt nhìn thấy Lý Trung Hàn bê một cái hộp lớn đi ra. Hừ! hần muốn lấy đi những cái băng ghi hình kia nhất định phải tiến vào phòng làm việc của ta, mà muốn vào phòng làm việc của ta hần chỉ có thể xuyên qua mật đạo, muốn đi vào mật đạo nhất định phải tiến vào phòng làm việc của ngươi. Hắc hắc, nhất định là ngươi đã giao chìa khóa cho Lý Trung Hàn, ngươi thật sự đã phản bội ta.”

Chu Cửu Đồng phân tích rất đơn giản đem ngọn nguồn câu chuyện miêu tả rõ ràng, khiến ta nghe thấy mà toàn thân nổi da gà, thật là đáng sợ!

“Ta..... Ta không biết, ta không biết Lý Trung Hàn vì sao lấy băng ghi hình của ngươi.” Đái Tân Ni lúng túng cả buổi mới nói được những lời này. Ta đoán lúc này nàng đã hiểu vì sao ta yêu cầu chìa khóa văn phòng nàng, ả, ta cũng không phải cố tình lợi dụng Đái Tân Ni, ta đã làm cho nàng bị dính vào.

“Ta đoán có hai khả năng. Một là Lý Trung Hàn đã lấy đi tư liệu ghi lại cảnh cùng ngươi thân mật; Thứ hai, hần muốn cảm những băng ghi hình này để mặc cả với ta. Hắc hắc, tiểu tử này thực không đơn giản, lá gan khá lớn đó. Ta trước kia còn tưởng hần chỉ dám thao tác trái quy định mà thôi, không ngờ hần còn dám mở tài khoản cá nhân, đây là hành động tham ô công quỹ, tội càng thêm tội. Không thể tưởng được tiểu tử này vận khí tốt đến khó tin, lại có thể kiếm hơn ba tỷ, có số tiền kia trong tay, hần ngược lại càng không có gì phải sợ.” Chu Cửu Đồng cười âm hiểm.

“Mặc kệ hần đã làm cái gì đều đã kiếm lời cho công ty mà, ngươi nên buông tha hần mới phải chứ.” Đái Tân Ni lo lắng thay ta cầu tình.

“Ta vốn đã định buông tha cho hần, không có kẻ nào lại đi gây khó dễ với tiền, huống chi đó là một số tài phú khổng lồ. Chỉ cần hần chịu đưa ra ba tỷ, ta nhất định sẽ buông tha hần, ta thậm chí đã đồng ý với ý kiến của La Tất, chia cho hần 5000 để hần xéo đi. Nhưng hần lại không chịu hiểu mà còn dám đi trộm chỗ băng ghi hình kia.”

Đái Tân Ni càng không ngừng cầu khẩn: “Không phải là băng ghi hình thôi sao? Cũng chỉ là thứ ngươi nhìn coi người khác, ta để cho Trung Hàn tiêu hủy hoặc trả lại ngươi là được. Ngươi buông tha hần đi! Cửu thúc, ta van ngươi.”

Chu Cửu Đồng cười lạnh một tiếng: “Ngươi sai rồi, rất sai rồi. Nếu như trong đó chỉ là mấy chuyện ân ái linh tinh thì sẽ không nghiêm trọng như vậy. Nhưng trong đó có mấy cuốn băng ghi lại cảnh ân ái của bí thư và một vài quan viên trong thành phố, nếu như mấy cuốn băng này bị truyền đi sẽ tạo thành hậu quả nghiêm trọng không thể lường được, đây là chuyện mất mạng đó.”

Chu Cửu Đồng nhìn Đái Tân Ni, nói tiếp: “Tuy nói người phải mất mạng là đám Hà bí thư bọn hần, nhưng trước lúc bọn hần mất mạng có thể buông tha chúng ta hay sao?”

Đái Tân Ni ngạc nhiên.

Chu Cửu Đồng vị chưa nói: “Lúc trước ta cho ngươi du thuyết tiểu tử kia, tự khuyên bảo qua ngươi muốn khắc chế, đừng đơn giản rơi vào vòng tình. Không thể tưởng được ngươi thực say mê tên tiểu tử kia, thậm chí đem thân xử nữ trao cho hần. Hừ! Hiện tại thì như thế nào? Phiền toái đã đến rồi đó?”

“Không cần phải khuyên bảo ta, ta đã sớm thích hần, hần cũng yêu ta. Ngươi bây giờ đã biết rõ ta đã có quan hệ với Lý Trung Hàn, ngươi nhất định phải buông tha hần.” Đái Tân Ni bạo phát tính tình.

Chu Cửu Đồng mỉa mai: “Buông tha hần sai? Không phải ta không buông tha hần mà là Hà bí thư không buông tha hần. Ta có thể làm sao bây giờ? Hiện tại Hà bí thư ở ngay phòng bên cạnh, ngươi bây giờ cho dù lập tức trả lại băng ghi hình cho hần, hần cũng sẽ hoài nghi chúng ta không giữ lại mấy cuốn, vậy thì có khác gì.”

“Vậy hần muốn như thế nào?” Về mặt Đái Tân Ni trở nên mờ mịt.

Chu Cửu Đồng cười lạnh: “Muốn thế nào ư? Hà bí thư nói, Lý Trung Hàn phải ngồi tù. Hà bí thư mới 50 tuổi, hần còn muốn làm quan thêm mười lăm năm, đoán chừng Lý Trung Hàn ít nhất phải ngồi tù mười lăm năm.”

“Cái gì?” Đái Tân Ni chấn động, ta cũng chấn động, mà ngay cả Tiểu Nguyệt cũng nắm chặt y phục của ta.

“Đừng giết mình, ngươi còn chưa biết được sức mạnh của Hà bí thư đâu. Lần này, Lý Trung Hàn đã chọc vào phiền toái lớn rồi, hần có thể giữ được cái mạng nhỏ cũng là tổ tiên tích đức. Đái Tân Ni, ta khuyên ngươi nên cách hần càng xa càng tốt.”

Chu Cửu Đồng có chút hã hê gượng cười hai tiếng, ánh mắt của hần nhìn chằm chằm vào bộ ngực cao ngất của Đái Tân Ni. Nàng đã luống cuống tay chân, sự nóng nảy thay thế lửa giận, thanh âm lập tức mềm nhũn ra: “Cửu thúc, ngươi cho ta biện pháp với! Ta van ngươi! Lúc trước ngươi đã đáp ứng ta, vô luận như thế nào cũng không để Trung Hàn ngồi tù. Cho dù hần cầm băng ghi hình cũng là vô tâm thôi, huống chi lần này là hần giúp ngươi kiếm nhiều tiền như vậy, không có công lao cũng có khổ lao. Ngươi giúp ta với, giúp ta cầu xin Hà thư ký với.”

“Ta cũng không dám cầu xin hần, nếu như muốn thì tự ngươi đi mà cầu xin. Bất quá, ta muốn nói cho ngươi biết, Hà bí thư đã để ý ngươi cũng không phải ngày một, ngày hai. Nếu như hần có cái yêu cầu không an phận gì, ngươi nên chuẩn bị tâm lý đi là vừa, đừng đến lúc đó mới nói là ta đẩy ngươi vào hố lửa.”

“Ồ.....”Đái Tân Ni gấp muốn phát khóc.

“Ngươi khóc cái gì? Ta nuôi ngươi chín năm, ngươi chẳng những đá ta khiến ta bị phé đải còn phản bội ta, muốn khóc phải là ta mới đúng.”Chu Cửu Đồng nổi giận dùng đùng hét lớn một tiếng.

“Cửu thúc, ngươi cũng biết tính tình của ta, tuy đá ngươi là ta sai, nhưng cũng là ngươi tự chuốc lấy. Ta vẫn coi ngươi là bậc cha chú, ngươi lại dờ dờ đòi bại với ta.”Đái Tân Ni lau nước mắt, không chút nhượng bộ trách cứ lại Chu Cửu Đồng.

Chu Cửu Đồng lớn tiếng cả giận nói: “Ta cũng không coi ngươi là nữ nhi của ta! Lại nói, sau khi ngươi phé ta, ta cũng không có hy vọng xa vời tiến triển quan hệ với ngươi, ta chỉ hi vọng ngươi có thể trung thành với ta.”

“Ta chẳng lẽ còn không trung thành với ngươi sao? Những năm qua ta giúp ngươi làm bao nhiêu chuyện, nếu như không phải thấy ngươi đã hơn sáu mươi tuổi, nếu như không phải ngươi có ân với ta, ta đã ở lại Anh quốc không bao giờ trở lại, đã muốn sớm rời khỏi kt. Ta năm nay đã 24 tuổi, cũng chỉ muốn gả cho một người đàn ông mình thích sống yên tĩnh qua ngày, hi vọng Cửu thúc thành toàn cho ta.”Đái Tân Ni uyển chuyển kể nỗi thống khổ khiến ta triệt để rung động, ta cảm động đến toàn thân run rẩy.

“Ai.”Chu Cửu Đồng thở dài một hơi nói: “Được rồi, nếu như ngươi muốn rời đi cùng tiểu tử kia, ta cũng không cản ngươi, từ ngươi nghĩ biện pháp cứu tình lang của ngươi đi! Ta cũng không có cách nào.”

“Ta cảm thấy được rất kỳ quái, Hà bí thư đã biết rõ những băng ghi hình này trọng yếu như vậy, tại sao lại đặt ở chỗ của ngươi?”Đái Tân Ni hỏi vấn đề mà ta cũng rất muốn hỏi.

“Hắc hắc, ngươi không biết đâu. Hà bí thư là kẻ có sở thích quái dị, hần mỗi lần phong lưu đều muốn quay lại toàn bộ quá trình. Nửa tháng trước, Hà bí thư cùng Hà Đình Đình ngay tại đại sảnh tầng bốn làm một lần, hay còn nhờ ta chụp ảnh, rất không may, Hà bí thư sau đó bởi vì có chuyện khẩn cấp mà chưa kịp lấy băng ghi hình đi, mà ta cũng không thấy đáng lo, ta đã ghi dấu lên cuốn băng này rồi tiện tay đặt trong hộp, không nghĩ tới lại để tên Lý Trung Hàn cầm đi toàn bộ.”

“Thực biến thái! Ngươi hãy nói với Hà bí thư để cho Trung Hàn trả lại băng ghi hình cho hần.”Đái Tân Ni chán ghét mắng một câu.

“Không có tác dụng đâu, hần chỉ tin một mình ta, dù sao nữ nhân hần chơi đùa đều do ta cung cấp. Cái cuốn băng này sau khi qua người khác tay, trong lòng của hần không nở. Hắc hắc, vừa rồi hần còn phát giận đó, may mà Triệu Hồng Ngọc chạy đến dập lửa cho hần, nếu không thì hậu quả không thể lường được.”Chu Cửu Đồng bắt đầu cười lạnh.

Đái Tân Ni nhíu lông mày: “Cửu thúc, ngươi không thể đối đãi với mấy nàng như vậy, cứ tiếp tục như vậy sớm muộn cũng có ngày gặp chuyện không may.”

Chu Cửu Đồng hét lớn một tiếng: “Ngươi câm miệng, nếu như ta không nuôi đám tiểu mỹ nhân này, không chừng đã sớm bị bọn người Đỗ Đại Duy giết chết. Hắc hắc, không có kéo được à lắng lơ Cát Linh Linh vào tay, ta chết cũng không cam tâm.”

Đái Tân Ni phẫn nộ mắng to: “ngươi đúng là một lão già khốn kiếp.”

Chu Cửu Đồng nhìn chăm chăm vào Đái Tân Ni hỏi: “Ngươi mắng ta là cái gì?”

Đái Tân Ni không chút nào yếu thế chửi lại: “Ta mắng ngươi là lão già khốn kiếp! Ngươi đã hạ thủ với Sở Huệ, chẳng lẽ không thể buông tha Cát Linh Linh sao?”

Chu Cửu Đồng giữa đầu cười to: “Ha ha..... Chửi hay lắm, ta chính là lão già khốn kiếp. Ta không dễ dàng buông tha Cát Linh Linh là vì nàng là vợ Đỗ Đại Duy? Ta muốn Đỗ Đại Duy bị cầm tù, ha ha.....”

“Ngươi vũ nhục vợ người ta thì vinh quang lắm hay sao? Ngươi bây giờ cũng không được rồi, không bằng ngươi đuổi Đỗ Đại Duy ra khỏi kt là được rồi, hãy buông tha cho Cát Linh Linh.”Đái Tân Ni phẫn nộ đến cực điểm.

“Ai nói ta không được? Ta lại có thể uy phong được rồi! Ha ha..... Gần đây Lăng Khiêm đưa ta một bài thuốc rất tốt, sau khi thử lập tức tinh lực dồi dào còn có thể bắn như súng máy. Tiểu Ný có muốn thử một chút hay không?”Chu Cửu Đồng cười hạ lưu.

“Ta thực không muốn mắng chửi ngươi nhưng ta không thể không mắng, ngươi thật là một tên súc sinh, ngươi cứ thử lại đây xem.”Đái Tân Ni giận quá thành cười.

Chu Cửu Đồng nghe tiếng cười của Đái Tân Ni thì lại lui về phía sau hai bước: “Được rồi, ta giữ lại tinh lực đối phó Cát đại mỹ nhân. Để ngươi đá thêm một cước, chỉ sợ dù ăn tiên đan cũng không cứu được.”

“Chu Cửu Đồng, nếu như ngươi còn chút lương tâm, hãy giúp ta cầu xin Hà bí thư, ta sẽ cảm kích ngươi, tương lai sau khi ngươi chết, thanh minh hàng năm ta đều thấp hương cho ngươi.”Đái Tân Ni thở dài một hơi, nàng lộ ra vẻ bất đắc dĩ, thế cục trước mắt làm cho nàng lần nữa khẩn cầu Chu Cửu Đồng.

“Muốn trù ta chết sớm sao? Không có dễ dàng như vậy đâu! Dù sao thân xử nữ của ngươi đều cho Lý Trung Hàn rồi, lần này ngươi dùng thân thể đi cầu xin Hà bí thư cũng không tính là thiếu đâu, đây là phương pháp duy nhất có thể cứu Lý Trung Hàn đó.”

Chu Cửu Đồng cười bi ối hai tiếng, sau đó quay mặt lại nhìn Đái Tân Ny bằng ánh mắt dâm tà cùng chọc ghẹo. Nàng thống khổ ngã xuống trên ghế, nước mắt lại chảy ra. Ta biết điều nàng đang suy nghĩ. Thế nhưng làm sao mà ta có thể để cho nàng đi làm việc ngốc nghếch đó chứ? Ta làm sao có thể trơ mắt nhìn nữ nhân của mình chịu nhục? Kéo tay Tiểu Nguyệt, chúng ta lên lút rồi khỏi cửa thoát khi.

Đứng bên bể bơi hình tròn, ta phát hiện trong cái biệt thự này ngoại trừ Tiểu Nguyệt cùng hồ nước xanh thăm, khắp nơi đều dơ bẩn, hơn nữa dơ bẩn đến đáng sợ. Nghe mấy bí mật không muốn người biết này, ta đã minh bạch chuyện gì đang xảy ra. Nguyên lai chính là vì mấy cuốn băng ghi hình kia, mấy cuốn băng này ghi chép chuyện phong lưu xấu xa của Hà bí thư, hẳn đương nhiên muốn lấy trở về. Ta cũng có thể trả lại cho hắn, nhưng hắn không thể tổn thương Tân Ny, một ngón út cũng không thể đụng vào.

Bên cạnh ta, Nguyệt nhỏ giọng hỏi: “Bên kia là phòng lão già thường dùng khi đến đây sao?”

“Ừ, hẳn là Hà bí thư, là một tên quan rất lớn, hẳn thường xuyên đến đây đánh bạc.”

Tiểu Nguyệt nhẹ gật đầu, trên người nàng cũng có mùi thơm đồng dạng như Tiểu Quân đang chui vào mũi của ta. A, ta lại nghĩ tới Tiểu Quân.

“Tiểu Nguyệt, người tại sao lại khóc?” Ta lại nhớ tới lúc Tiểu Nguyệt khóc thút thít trong căn phòng.

Tiểu Nguyệt e lệ nói: “Ta sợ Tân Ny tỷ gặp chuyện không may. Hà bí thư rất xấu, Hà Đình đình, Hồng Ngọc tỷ đều bị hắn khi dễ, hắn còn muốn khi dễ ta. Trước khi người lúc, ta nhìn thấy Tân Ny tỷ có vẻ rất thương tâm, ta..... Ta đã biết Hà bí thư vừa ý Tân Ny tỷ, ta đã cầu xin tổng giám đốc buông tha Tân Ny tỷ, nhưng hắn không nghe, hắn còn khóa ta lại trong phòng. Ta rất khổ sở nên bật khóc, khóc một hồi thì người đã tới.”

“Cảm ơn người, Tiểu Nguyệt.” Ta không nén nổi sự thôn thức.

“Không cần cảm ơn, Tân Ny tỷ là người tốt, tên kia..... Chu tổng giám đốc là người xấu.” Tiểu Nguyệt chửi nhỏ một tiếng.

Ta cảm thấy rất kỳ quái, bởi vì không có đứa con gái nào lại mắng cha mình, đương nhiên, nếu như người cha thật sự không bằng cảm thú vậy thì không dám nói.

“Cánh cửa bị ta đá hỏng nên làm sợ người ư?” Ta càng ngày càng có hảo cảm với Tiểu Nguyệt thiện lương. Nàng dấn ta gần như vậy, người lại xinh đẹp như vậy, trong nội tâm của ta có chút là lạ cảm giác.

“Hiện tại không có việc gì, ta sẽ nói cửa là do ta làm hỏng.” Tiểu Nguyệt mỉm cười.

“Người tốt hơn cha của người nhiều.”

Ta cười khô, nữ hài xinh xắn, nhu nhược như thế làm sao có thể phá hỏng một cánh cửa lớn chứ? Xem ra trách nhiệm này tự lại để cho Tiểu Nguyệt lưng, nàng cũng không cách nào lưng.

“Người..... Người biết tổng..... Tổng giám đốc là cha ta?” Tiểu Nguyệt trừng lớn cặp mắt sưng đỏ.

Ta không trả lời Tiểu Nguyệt, chỉ là mỉm cười với nàng. Trong sự kinh ngạc của Tiểu Nguyệt, ta kiên định đi về phía tầng hầm.

“Hà thư ký, chỉ cần người đáp ứng buông tha Lý Trung Hàn, ta đáp ứng mọi điều kiện của người.” Đến gần cửa, ta đã nghe được âm thanh của Đái Tân Ni.

“Ha ha, những lời này có vẻ thương tổn đến tình cảm của chúng ta đó, chẳng lẽ Hà mỗ ta cần phải giao dịch mới có thể nói chuyện cùng Đái tiểu thư sao?” Một âm thanh hùng hậu của đàn ông từ bên trong vọng ra.

“Người có thể đáp ứng không?” Đái Tân Ni chỉ hỏi lại.

“Được, ta đáp ứng.” Là giọng sáng khoái đặc ý của kẻ kia.

Nghe câu nói này, ta không chút do dự đẩy cửa phòng ra. Trong nháy mắt, trừ ta ra, bốn người khác đều sợ ngây người.

“Trung Hàn.” Phản ứng nhanh nhất dĩ nhiên là Đái Tân Ni.

Ta dịu dàng mỉm cười với Đái Tân Ni: “Thay ta làm giao dịch với người khác là không đúng. Về sau đừng như vậy nữa, biết không?”

“Trung Hàn, ta..... Ta.....” Đái Tân Ni theo kinh chuyển thành bối rối. Thân thể nàng đang run rẩy, không biết nói gì.

Ta đi đến trước, nhẹ nhàng ôm Đái Tân Ni trong ngực: “Không cần giải thích gì cả, ta đã nghe được hết rồi, cho nên người không cần giải thích gì cả. Nào, người cùng Hồng Ngọc rời khỏi đây trước đi, ta muốn nói chuyện với Hà bí thư.”

Ta vừa nói, vừa nhìn về phía nam nhân trên giường, hẳn chính là bí thư của thành phố. Bên cạnh hắn là một nữ nhân thiên kiều bá mị, tuy tên của nàng hơi tục tằn, nhưng bàn về dung mạo điển đào chúng sinh cùng dáng người hoàn mỹ của nàng, ngay cả Chương Ngôn Ngôn, Phan Ước, Hà Đình Đình cũng thua sút một chút, ngang hàng Đường Y Lâm cùng Đái Tân Ni. Huống chi nàng rất hay làm dáng, vẻ quyến rũ luôn khiến nam nhân xiêu lòng, đặc biệt là khóe mắt hẹp dài, dù nàng không cười cũng có thể khiến hồn phách nam nhân bay ra ngoài. Nàng chính là Triệu Hồng Ngọc. Cả loại người nhân tài kiệt xuất chốn quan trường như Hà bí thư này còn mê luyến nàng như thế, phạm phu tục tử như ta càng không cần phải nói.

Tuy không biểu hiện gì nhưng ta thầm cảm thấy gặt mình với dáng người và dung mạo của Triệu Hồng Ngọc, nhìn về phía Hà bí thư, ta thừa cơ ngấm vài lần chiếc áo mỏng sợi mặc trên người Triệu Hồng Ngọc, xem ra sau này tuyệt đối không thể dùng danh tự tục nhả để phán định tướng mạo một người. Không biết có phải hay không trước kia quá chú ý Đái Tân Ni nên ta không cảm nhận được vẻ đẹp của Triệu Hồng Ngọc? Tóm lại, ta đã nhìn lầm.

Hà bí thư quả nhiên là đại nhân vật, trên khuôn mặt góc cạnh hình chữ quốc luôn tỏ vẻ trấn tĩnh, tưởng như núi thái sơn sụp đổ mà mặt không đổi sắc. Đối với mọi sự việc phát sinh, hần không có một chút kinh hoảng nào cũng không nói một câu, ánh mắt bình tĩnh quan luôn chiếu lên người ta. Từ trong đó luôn tỏa ra một loại khí chất coi thường, tựa như không thèm coi ta là một kẻ đáng để quan tâm, đây là một loại cảnh giới siêu nhiên chỉ có trên những kẻ làm quan dày dặn.

Chu Cửu Đồng ngồi ở một góc xa xa biểu hiện hoàn toàn không giống, trong đôi mắt cú vọ bắn ra đầy hàn quang, tuy thân thể còng xuống phải chống gậy nhưng khí thế ào ào bức đến trước mặt ta như thác lũ, phảng phất tùy thời muốn quật ta xuống mặt đất.

Chu Cửu Đồng là một kẻ rất nguy hiểm, nhưng ta biết rõ, nguy hiểm chính thức không đến từ hần, mà là Hà bí thư. Cho nên, dù Chu Cửu Đồng lãnh mạng như điện, nhưng ta vẫn đưa lưng về phía hần, quay mặt về phía Hà thư ký.

Hà bí thư lộ ra một chút tán thưởng khó có thể phát giác, hần vỗ vỗ Triệu Hồng Ngọc bên người. Nàng lúc này mới lười biếng trượt xuống giường, từ từ cầm lấy một chiếc áo ngủ ngắn ngủn choàng trên người ngăn trở đường cong lưng linh uyển chuyển. Đi đến bên cạnh ta, Triệu Hồng Ngọc đặt bàn tay nhỏ bé của Đái Tân Ni, vừa cười vừa nói: “Tân Ny tỷ, chúng ta đi thôi.”

“Không, ta không đi! Ta muốn đi cùng với Trung Hàn.” Đái Tân Ni vẫn bắt chặt lấy cánh tay của ta.

“Đi thôi. Có một số việc có nữ nhân bên cạnh, nam nhân không thể nói chuyện được, cứ về nhà nấu com chờ ta.”

Ta nhẹ nhàng vỗ lên tay nàng, vụng trộm ngắt lòng bàn tay nàng một cái. Đái Tân Ni u oán nhìn ta, sau đó mới bắt đầu đi gặt đầu.

Đội các nàng đi xa rồi, ta vẫn chưa thể nói nửa lời, ta biết rõ, trước tiên nói về cấp bậc. Hà bí thư là một lão đại trong thành phố, đương nhiên là hần có địa vị hơn xa ta, cho nên ta chẳng những không thể nói trước mà còn không dám ngồi, chỉ đành đứng một bên.

“Người là ai?” Hà bí thư vừa hỏi, vừa mặc một chiếc áo ngủ. Mặc dù mọi người đều là nam nhân, nhưng áo rách quần manh xác thực hơi mất thể thống, huống chi hần trần truồng cũng chường tai gai mắt.

“Tôi là Lý Trung Hàn, nhân viên của Chu tổng giám đốc.” Ta mỉm cười, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Hà bí thư tự châm lên một điếu thuốc rồi từ từ nói “Người có biết thân phận của ta không?”

“Tôi biết.” Ta gặt đầu.

“Ừ, trách không được người dám sờ mông ông chủ của người. Xem ra người là một kẻ thức thời, biết cân nhắc lợi hại.”

Giọng điệu của Hà bí thư có vẻ hòa hoãn, lạnh nhạt ôn trọng, sắc mặt rất bình thản, không có một chút kiêu ngạo làm ta cảm thấy hần như một vị thầy, một vị trưởng bối, nói một cách khác, rất là bình dị gần gũi.

“Trước mặt Hà bí thư, tôi không dám cân nhắc lợi hại.”

Ta có chút sợ hãi, có đôi khi đối thủ cường đại yếu thế cũng không phải vì uất ức, bởi vì ta biết rõ, Hà bí thư bình dị gần gũi trước mắt này có thể lập tức nghiền ta thành bột phấn.

“Ha ha, mồm mép rất tron đó. Ta thích những người trẻ tuổi như người vậy, thời nay những kẻ như người không ít, nhưng khiến ta thích thú không nhiều. Người cũng đứng đứng nữa, ngồi xuống nói chuyện đi.” Hà bí thư phát ra tiếng cười cười mở.

Ta không chút do dự, bởi vì xác thực đứng quá mỏi chân. Tìm một cái ghế, ta ngồi xuống ngay ngắn, cặp mắt vẫn không rời khỏi vị bí thư.

“Tuy ta thường thức người, nhưng nếu như người tạo thành uy hiếp với ta, dù là một sự uy hiếp bé xít, ta cũng sẽ diệt trừ người. Ta có năng lực như thế nào, người có tin hay không?”

Bộ dạng Hà bí thư chẳng những bình dị gần gũi, quả thực là hòa ái dễ gần, nhưng ta cuối cùng cảm thấy sống lưng lạnh toát.

“Tôi tin.” Ta rất chân thành gặt đầu, đối với sự uy hiếp của lão, ta không có bất cứ hoài nghi nào.

“Mà bây giờ người đã trở thành một sự uy hiếp với ta, mà cũng không chỉ một tí tẹo. Nghe lão Chu nói, người đã cầm đi một ít đồ đạc thuộc về ta?” Hà bí thư nhàn nhạt hỏi, giống như bất kỳ chuyện gì cũng không trọng yếu.

“Thưa Hà thư ký tôn kính, tôi căn bản không cầm bất kỳ vật gì của ngài.” Ta cung kính mà trả lời.

“A, theo như người nói vậy có hai khả năng. Thứ nhất, người đang chống chế; Thứ hai, lão Chu đang nói xạo.” Hà bí thư có chút ngoài ý muốn, hần không nghĩ là ta sẽ phủ nhận.

“Hà thư ký, chắc chắn là Lý Trung Hàn đang chống chế.” Chu Cửu Đồng bên cạnh tựa hồ cảm thấy phần nộ với câu trả lời của ta, hấn vội vàng cái vào một câu.

“Lão Chu, đợi lát nữa ta hỏi ngươi thì là lúc ngươi nói, có thể chứ?” Trên khuôn mặt luôn bình tĩnh của Hà bí thư đã hiện lên sự tức giận, hấn lạnh lùng nhìn Chu Cửu Đồng.

“Vâng, vâng, đương nhiên có thể.” Tuy không cam lòng nhưng Chu Cửu Đồng vẫn phải im mồm lại, không dám xen ngang.

Hà bí thư lại chuyển hướng về phía ta hỏi: “Được rồi, Lý Trung Hàn, ngươi cứ tiếp tục nói. Tuy nhiên, ngươi nhất định phải hiểu rõ, nếu như ta phát hiện là ngươi nói dối, như vậy ngươi chính là tử địch của ta, ta sẽ dùng mọi thủ đoạn để tiêu diệt ngươi, ngươi hiểu chứ?”

“Vâng, tôi hiểu.” Ta khẽ gật đầu một cái.

“Được, ta chờ lời giải thích của ngươi.” Hà bí thư trên mặt vẫn bình tĩnh ôn hòa.

“Vâng, tôi không lấy đồ của ngài, là Chu tổng giám đốc bịa ra.” Ta tinh táo hồi đáp.

“Lý Trung Hàn, ngươi dám ăn nói bừa bãi, ngươi chết chắc rồi.” Chu Cửu Đồng nổi trận lôi đình.

Hiển nhiên câu nói của ta đã đẩy Chu Cửu Đồng lên nơi đầu sóng ngọn gió, hấn đã không thể chỉ lo thân mình. Tuy hấn rất lạnh lùng âm độc nhưng vẫn bị ta chọc giận. Hắc hắc, ta phi thường mong muốn chứng kiến trường hợp như vậy.

“Lão Chu, ngươi bây giờ cánh cứng cáp rồi, coi lời của ta như không khí sao?”

Nụ cười hòa ái trên mặt Hà bí thư đột nhiên biến mất, thay vào đó là sự lạnh lùng khiến cho người ta không rét mà run.

“Hà thư ký, tôi..... Tôi nhất thời nộ khí công tâm, mong ngài thứ lỗi.” Chu Cửu Đồng lập tức ý thức được điều gì, thân thể run lên, đành gục đầu xuống.

“Ta mặc kệ ngươi là tức giận thật hay tức giận giả, dù ngươi thật sự oan uổng, ta cũng sẽ cho ngươi cơ hội giải thích, nhưng ngươi phải chờ ta hỏi xong, chờ ta đồng ý thì ngươi mới được nói, ngươi có thể làm được không? Đây là ta lần thứ hai cảnh cáo ngươi, nếu như có lần thứ ba, mọi hậu quả là do ngươi gánh chịu.”

“Vâng, thưa Hà bí thư, tôi biết rồi. Sẽ không có lần thứ ba nữa.” Chu Cửu Đồng hoảng hốt.

“Ừ, như vậy hiện tại xin mời Lý Trung Hàn nói lý do của ngươi.” Hà bí thư lần nữa hỏi ta, trên mặt đã đen kịt, ta nhìn mà thấy kinh hãi, hiển nhiên đã bị lão Chu Cửu Đồng đáng giận này phá hỏng tâm tình.

Mặc dù kinh hãi lạnh mình, nhưng hiện tại ta chỉ có thể kiên trì chống đỡ. Trong đầu đã nghĩ vô số phương pháp tự cứu mình nhưng không có một phương pháp nào khả thi, đối thủ cường đại như thế ta chỉ có thể đập nôi chìm thuyền, tử chiến đến cùng.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Giao dịch (1+2)

Đón ánh mắt lạnh lùng của Hà bí thư, ta trầm giọng nói xạo: “Đầu tiên, tôi thừa nhận đã tiến vào phòng làm việc của Chu tổng giám đốc, tôi cũng thừa nhận đã cầm đi băng ghi hình. Ngài có biết tại sao tôi phải lấy đi băng ghi hình của Chu tổng giám đốc không?”

.” Không biết.” Ông ta lạnh lùng nói.

“Vâng, tôi sẽ nói cho ngài biết, bởi vì tôi biết Chu tổng giám đốc thích nhìn coi người khác, tôi biết Chu tổng giám đốc đã quay lên cảnh tình ái của tôi cùng Đái Tân Ni, tôi rất phần nộ nên đã nảy sinh ý niệm ăn cắp. Ngày đó, tôi vừa vận biết được Chu tổng giám đốc không ở trong văn phòng, cho nên tôi đã chui qua mật đạo lên vào phòng Chu tổng giám đốc, trong văn phòng Chu tổng giám đốc tôi phát hiện được rất nhiều băng ghi hình. Trong lúc vội vã tôi căn bản không kịp tìm ra cuốn băng ghi hình nào là thứ mình muốn, lại thêm sự thấp thỏm không yên, không dám ở trong văn phòng quá lâu, cho nên tôi không tôi đã dứt khoát lấy đi toàn bộ băng ghi hình.”

Liếc nhìn Hà thư ký, ta lại nói tiếp: “Nhưng thật đáng tiếc, tôi cũng không biết bên trong một cái hộp băng ghi hình lớn này có đồ của bí thư. Đồ vật của bí thư là thứ trọng yếu bậc nào, tại sao lại tùy tiện ném loạn chứ?” ánh mắt lạnh lùng của Hà thư ký dạo qua khuôn mặt tái nhợt của Chu Cửu Đồng hai lần. Thấy ta dừng lại, hấn mỉm cười bảo ta nói tiếp.

“Tôi đoán băng ghi hình bị ném loạn có hai nguyên nhân: thứ nhất, Chu tổng giám đốc nhất định cảm thấy văn phòng rất an toàn, căn bản không cần lo

băng ghi hình sẽ bị người khác lấy đi; Thứ hai, Chu tổng giám đốc căn bản không coi đồ vật của bí thư là thứ quan trọng nên tùy tiện vứt lẫn lộn cùng những thứ khác. Nhưng bất kể là nguyên nhân nào, trách nhiệm đều thuộc về Chu tổng giám đốc. Cho nên việc Chu tổng giám đốc vu cáo tôi lấy đi đồ của thư ký thuần túy là nói dối, hẳn thâm nghĩ đổ trách nhiệm lên đầu tôi, đây là hành vi cực kỳ vô văn.”

Ta chậm rãi nói, quan điểm rõ ràng, đạo lý rất tinh tường, người trong quan trường ưa thích truy tìm tận gốc, đây là phong tục mấy ngàn năm nay chốn quan trường Hoa Hạ.

“Được rồi, Chu Cửu Đồng, người bây giờ có thể phản bác lại Lý Trung Hàn.” Hà thư ký ngăn người, cũng không có tỏ thái độ gì lại chuyển ánh mắt về phía Chu Cửu Đồng.

“Tôi..... Tôi cho rằng văn phòng rất an toàn nên không nghĩ gì nữa cả.” Chu Cửu Đồng sắc mặt đại biến, đoán chừng hẳn cũng đang nhức đầu. Bởi vì lời của ta khiến hẳn khó có thể cãi lại, hẳn chỉ có thể cố gắng giảm bớt trách nhiệm của mình.

“Người cho rằng ư? Hừ, có phải người cũng cho rằng ta là kẻ ngốc hay không?” Hà bí thư nở nụ cười, nụ cười rất âm lãnh.

“A, không phải! Thật xin lỗi, tôi thật xin lỗi bí thư.” Chu Cửu Đồng quả thực gấp muốn khóc.

Hà bí thư thờ dãi một hơi: “Xem ra lão Chu người thật sự già rồi, kt cần phải thay đổi triều đại.”

Chu Cửu Đồng run giọng nói: “Thưa bí thư, thân thể của tôi vẫn còn cường tráng, xin ngài nghĩ lại.”

Hà thư ký đập tắt thuốc lá trong tay: “Thân thể cường tráng còn đầu óc hồ đồ đó là hai chuyện. Nếu như muốn ta chọn, ta sẽ chọn một người thanh tỉnh.”

Chu Cửu Đồng vội vàng cúi đầu khom lưng: “Vâng, vâng, rất đúng”

Hà bí thư từ trên giường đứng lên, lại đốt một điếu khác. Thờ ra một hơi, hẳn đi đến trước mặt ta, nhìn chăm chăm vào mặt ta mỉm cười: “Người là vô tình ý lấy đi, vậy thì mời người giao đồ đạc của ta ra đây.”

Ta hít một hơi thật sâu, làm ra một cái người can đảm quyết định: “Không được.”

Lời vừa ra khỏi miệng, Chu Cửu Đồng liền nhìn ta như một tên thần kinh. Hà thư ký nở nụ cười, hẳn cũng không biểu lộ gì trên mặt, chỉ kỳ quái hỏi: “Người rất cuồng vọng sao?”

“Không dám, tôi làm sao dám cuồng vọng trước mặt bí thư, tôi chỉ là muốn làm rõ một việc.” Ta bình tĩnh nhìn Hà thư ký.

“A, chuyện gì?” Hà thư ký chậm rãi nằm lại trên giường. Hẳn dù sao cũng đã ngoài 50, màn kịch tình vừa rồi khiến hẳn tiêu hao thể lực sâu sắc nên cần phải nghỉ ngơi.

“Tôi chỉ biết rõ, băng ghi hình của bí thư căn bản là không tồn tại, một thứ không tồn tại thì tôi muốn giao cũng không giao được.” Ta cười cười, ngoài mặt biểu hiện rất buồn lòng, nhưng trong lòng lại khản trương muốn chết. Đây là một lần đánh bạc, nếu như phán đoán sai lầm, ta sẽ chết không có chỗ chôn.

“Quả thực là ăn nói bừa bãi, việc này bí thư ký há có thể nói lung tung sao?” Chu Cửu Đồng vùng gậy trợn mắt nhìn ta.

“Chu tổng giám đốc, bí thư không nói lung tung, kẻ nói lung tung chỉ là người mà thôi. Nếu như ta không đoán sai, trong chỗ băng ghi hình của Chu tổng giám đốc toàn là hình Chu tổng giám đốc nhìn coi người khác mà thôi” Ta cười tùm tùm nhìn xem Hà bí thư.

“Người đã xem qua tất cả băng ghi hình sao?” Hà thư ký buồn bực nhìn ta.

“Tôi hôm qua mới cầm, không có mười ngày nữa tháng làm sao có thể xem hết chỗ băng ghi hình đó.” Ta cười trả lời.

“Nếu người chưa xem hết thì dựa vào cái gì mà nói không có đồ ta muốn?” Hà thư ký hỏi.

“Thứ nhất, bí thư là người tôn quý nhường nào, làm sao có thể làm những chuyện này rồi để chứng cứ rơi vào tay người khác? Ta cho rằng bí thư chẳng bao giờ có thể trao mình tiền đồ của mình vào trong tay người khác, nếu không bí thư sẽ không thể ngồi ở vị trí này.”

Ta chậm rãi nói ra từng từ, những lời nhing hót tuôn ra rất trôi chảy. Từ vẻ kinh ngạc biểu lộ trên khuôn mặt kẻ đối diện, ta càng ngày càng có lòng tin với phán đoán của mình.

“Nói tiếp.” Hà thư ký khoát tay áo.

“Ha ha, bí thư để cho tôi nói tiếp, đó chính là đáp án. Nếu như phía trước là tôi nói nhầm, bí thư nhất định sẽ không dùng thời gian quý giá của mình để nghe tôi dài dòng.” Ta mỉm cười.

Hà thư ký sững sốt một chút, còn chưa kịp phản ứng thì Chu Cửu Đồng đã nhảy ra: “Người nói bấy bọ, bí thư chỉ là thăm dò người thôi, cho người cơ hội hối cải, người lại không biết tốt xấu.”

Ta thật muốn xông lên vả cho cái lão cầu này hai cái tát, lại thêm một cú đập. Ai ! Đập thì miễn đi, đoán chừng hai phát quyền là có thể tiêu đời cái lão

khốn này.

“Được rồi, lão Chu, lại để cho Lý Trung Hàn nói tiếp.”

Hà thư ký quát lớn Chu Cửu Đồng, Chu Cửu Đồng trên mặt xanh lên, thật sự tím tái, đúng như là bị đập phân lên mặt.

“Thứ hai, nếu thật sự Hà thư ký biết đã để mất đồ vật trọng yếu như thế. Theo như lời Chu tổng giám đốc, đó là sự tình mất mạng thì làm sao còn có tâm tình cùng đại mỹ nhân thảo luận nhân sinh? Chỉ sợ đã sớm vận dụng toàn bộ sức mạnh trong hồi tị tị rồi.” Ta thấy khe hở liền châm ngòi ly gián mối quan hệ giữa Hà bí thư và Chu Cửu Đồng. Thấy ông ta không nói gì, ta cười cười, cũng không vạch trần mục đích của hắn chỉ là nghĩ đến Đái Tân Ni.

Ta đoán chừng Chu Cửu Đồng sau khi phát hiện băng ghi hình bị mất đi đã rất phiền não, vì vậy liền lừa gạt Đái Tân Ni đến biệt thự, dựa vào chuyện cứu ta để đe dọa Đái Tân Ni buộc nàng hiến thân cho Hà bí thư, một là nịnh nọt hắn, hai là trị ta, thứ ba chính là để danh chính ngôn thuận cầm lại những cái băng ghi hình kia, thật có thể nói là một mũi tên trúng ba đích. Còn may là ta đã kịp thời chạy đến. Ai! Chu Cửu Đồng a Chu Cửu Đồng, giao phong giữa chúng ta mới bắt đầu.

Quả nhiên trên mặt Hà bí thư hiện lên sự âm u, hắn nhìn Chu Cửu Đồng thờ dài một hơi: “Chu Cửu Đồng, ngươi đã thất bại.”

Đây chính là một câu hai nghĩa, một ý là phẫn nộ Chu Cửu Đồng nói lung tung, tiếp theo là trách cứ sự an bài của Chu Cửu Đồng, Hà thư ký cũng không nghĩ tới khối thịt mỡ Đái Tân Ni đến miệng mà còn bay mất.

“Hà thư ký, tiểu tử này miệng lưỡi xảo quyết không thể tin được, xin ngài đừng nóng giận, đây là hắn châm ngòi ly gián chúng ta.” Chu Cửu Đồng vừa giận lại vừa sợ.

Ta thở dài: “Chu tổng giám đốc, tại sao tôi phải bịa ra những chuyện này chứ? Tôi với ngài ngày xưa không oán, gần đây không thù, nhưng ngài lại nhiều lần hãm hại tôi. Băng ghi hình của Hà thư ký căn bản không tồn tại, vừa rồi nếu như tôi đáp ứng giao ra băng ghi hình, đây chẳng phải là trúng kế của ngài sao? Đến lúc đó tôi lại cảm không ra được đồ của Hà thư ký, ngài chẳng phải có thể thẳng tay với tôi sao?”

Kỳ thật ta nói những lời này chẳng hướng về Chu Cửu Đồng, mà còn là trình bày với Hà bí thư. Dù sao ta không có bất kỳ xung đột lợi ích nào với hắn, hắn chỉ là vừa ý tiểu Tân Ný của ta, tuy thủ đoạn có chút hèn hạ nhưng Đái Tân Ni là một đại mỹ nhân, nam nhân đối với mỹ nữ sinh ra dục vọng thì cũng là chuyện thường, chỉ cần bảo vệ nàng tốt là được. Nhưng lão Chu Cửu Đồng già không chế rất nhiều mỹ nữ ta thích, lại còn đặt hãm hại ta, ta với hắn tâm đã thành thể nước lửa.

Thấy Chu Cửu Đồng cùng Hà thư ký không nói lời nào, ta thừa thắng xông lên: “Tôi hiểu tâm tình Chu tổng giám đốc, ngài cũng là vì nịnh nọt Hà bí thư. Nhưng muốn nịnh nọt bí thư có rất nhiều phương pháp mà, ngài lại dùng loại phương pháp rất vô si làm tổn hại đến nhân cách, thật quá mức rồi đó, thiếu chút đã khiến Hà bí thư tôn kính lâm vào cảnh bất nhân bất nghĩa. Tôi cũng muốn nịnh nọt Hà bí thư, phương pháp của tôi bí thư nhất định sẽ cảm thấy rất thoải mái, rất hài lòng, tuyệt đối không tổn hại người khác.”

Đây là một miếng mồi nhử rất có sức nặng. Lúc đối mặt với hai kẻ cường địch, muốn chuyển nguy thành an thì biện pháp tốt nhất chính là ly gián, ta dùng miếng mồi ly gián này đủ để khiến Chu Cửu Đồng chần chừ. Chu Cửu Đồng bị ta lừa lừa hí hửng một phen, lúc này sắc mặt đã tái nhợt, phỏng chừng đã bị chọc giận gần chết, nhưng hắn cũng không thể xông lên đánh ta một trận, hắn không có cái gan này. Nghe ta châm ngòi kích dục, hắn nhất thời ghen ghét, đành phải yên lặng nhìn Hà thư ký.

Hà thư ký được ta bùng nổ mòng ngựa nhiệt tình, tuy trên mặt không có gì biểu lộ, nhưng trên trán đã giãn ra không ít, mơ hồ có thể thấy sự thoải mái trong mắt. Huống chi ta đã tỏ lòng trung thành với hắn. Về phần ta dùng phương pháp gì khiến hắn thỏa mãn, đó mới là thứ Hà thư ký quan tâm nhất, đâu còn quan tâm gì đến vẻ mặt ủy khuất của Chu Cửu Đồng.

“Ừ, người trẻ tuổi làm việc quyết đoán lại không thiếu nhân nghĩa, đây mới là đồng chí tốt. Về phần làm vừa lòng ta, ta thấy không cần đâu! Ha ha!” Hà thư ký rốt cục bật cười, hắn giả mù sa mưa tán dương ta một phen, trong lòng thâm nếm một câu lão hồ ly.

“Kỳ thật, tôi cùng với bí thư có chút nhân duyên sâu xa. Nếu nói là nịnh nọt ngài, đó là ta không có văn hóa, ách, phải nói hiếu kính ngài mới đúng! Tôi có một cách nghĩ tuyệt hảo muốn một mình thừa lại với bí thư.”

Ta tất cung tất kính mà hướng Hà thư ký ám chỉ, lại để cho Chu Cửu Đồng cút ngay.

Hà bí thư vẻ mặt hưng phấn cùng kinh ngạc, hắn hứng thú hỏi: “cùng ta có nhân duyên sâu xa ư?”

“Vâng” Ta mỉm cười gật gật đầu.

“Nói cho ta nghe một chút.” Xem ra Hà thư ký đã coi Chu Cửu Đồng là tâm phúc, đối với ám hiệu của ta, hắn chỉ do dự một chút, cũng không để Chu Cửu Đồng ly khai. Ta phát hiện Chu Cửu Đồng vẻ mặt tốt hơn, có lẽ trong lòng lão đang nói: “Quan hệ giữa ta với Hà thư ký người há có thể dùng dăm ba câu là châm ngòi được hay sao?”

Ta tuy giật mình nhưng cũng nằm trong dự kiến. Vì vậy, ta càng phải nói với Hà bí thư: “Muốn kể rõ chuyện này thì không thể để cho người ngoài nghe được. Nếu hiện tại Hà thư ký thấy bất tiện, vậy hôm nào tôi sẽ giải thích rõ với bí thư.”

Ta dự định đem quan hệ của mình cùng Hà bí thư ký phủ lên, có thể nói một lần hành động tính ra. Một là mồi mòng nhuệ khí của Chu Cửu Đồng, thứ hai cũng là làm cho Hà thư ký kiêng kỵ với ta. Người trong quan trường rất chú ý đến việc tìm hiểu rõ lai lịch người khác, bối cảnh cùng các mối quan hệ, đừng để đến lúc đó lù vọt lên miếu long vương, thế thì tự tìm phiền toái sao? Thứ ba, ta hi vọng chuyện ta thao tác không tuân theo quy định được giải

quyết thỏa đáng. Ta rất rõ một cái đạo lý, chỉ cần có một cây đại thụ như Hà bí thư che chở, mọi khó khăn đều được giải quyết dễ dàng.

“Vậy cũng được. Lão Chu, ta hơi đói bụng, người đi chuẩn bị cho ta vài món.”

Hà bí thư vẫn cho Chu Cửu Đồng mặt mũi, tìm một cái bậc thang để hất rời đi. Chu Cửu Đồng tuy trong lòng rất khó chịu nhưng đành bất đắc dĩ âm thầm ly khai. Chu Cửu Đồng vừa đi, Hà thư ký trên mặt lập tức mày cười nhếch nhếch, hất cười lạnh một tiếng: “Ăn oán giữa người và Chu Cửu Đồng ta không muốn quản, càng không muốn biết. Nhưng nếu như đề ta biết rõ người vì tiêu khiển Chu Cửu Đồng mà giờ trò lừa bịp ta, ta sẽ khiến cho người phải hối hận cả đời.”

“Tôi không dám, thưa bí thư?” Ta cung kính khom người.

“Được, người nói đi.” Hà thư ký sắc mặt hơi hòa hoãn lại.

“Hà phủ là bạn tốt của tôi.” Ta cuối cùng đưa Hà Phủ ra, nghĩ đến đại mỹ nữ có đôi mắt như những vì sao lấp lánh trên bầu trời, trong nội tâm ta liền vui vẻ, tuy thời gian quen biết ngắn rất ngắn, nhưng ta vừa nghĩ tới nàng thì đã thấy bật cười. Nàng đã đụng phải ta, rồi lại cứu ta, ta thực hi vọng nàng lại cứu ta một lần nữa.

“A? Tiểu Phủ là bạn tốt của người sao? Làm sao ta không nghe nó nói qua chuyện này?” Hà thư ký hiển nhiên rất bất ngờ.

“Chưa nói qua cũng không có nghĩa là không tồn tại! Về phần Hà Phủ có phải là bạn tốt của tôi hay không, Hà thư ký về nhà hỏi liền rõ ràng.” Ta cười đáp.

“Ừ, người có thể nói ra tên Tiểu Phủ, lại biết quan hệ giữa chúng ta, như vậy giao tình của các người cũng không tệ, đã như vậy, ta sẽ không hỏi. Ha ha, nha đầu kia thường xuyên không ở nhà, người gần đây có nhìn thấy nó hay không?”

Hà thư ký vừa nói đến Hà Phủ, vẻ mặt trở nên hiền lành, đây là bản năng của người làm làm cha. Chỉ là một câu cuối cùng có lẽ là thăm dò ta, ta thăm than tên Hà bí thư này thật quá lợi hại, đúng là một lão hồ ly siêu cấp. Nếu như ta vội vàng nói mấy ngày trước vừa thấy nàng, vạn nhất mấy ngày nay nàng lại không ở trong thành phố thì có nói thế nào cũng không khiến người khác tin được. Ta còn lâu mới mắc mưu! Liếc nhìn Hà thư ký, ta lắc đầu: “Tôi cũng chưa gặp Hà Phủ vài ngày nay. Bí thư lát nữa về nhà nếu thấy Hà Phủ, mong ngài thay tôi nói với nàng, tôi muốn mời nàng một bữa cơm.”

“Ha ha, ta vừa mới nhớ ra nha đầu kia đã đi Hồng Kông, ngày mai mới trở về. Ha ha, người xem cái trí nhớ của ta này.” Hắt lắc đầu cười khò. Ta không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, nghĩ thầm quả nhiên không ngoài sở liệu, cái lão hồ ly này mới đó mà đã vô thanh vô tức đảo một cái bẫy cho ta nhảy vào. May mà ta nói thực, bằng không thì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng. Haaa...! Người thành thật một chút thì có phúc khí.

“Ha ha.” Ta cùng Hà thư ký nhìn nhau cười.

“Nếu mọi người đều quen biết, vậy ta sẽ không vòng vo nữa. Trung Hàn, cậu có ý kiến hay gì cứ việc nói thẳng ra!” Ngừng cười, trong cách xưng hô của Hà bí thư đã thay đổi khẩu khí, ta thấy đã có cơ hội. Hắng giọng một cái, ta cung kính nói: “Nghe nói công trình tòa nhà thị chính sắp khởi công. Là một công trong thành phố, tôi có nghĩa vụ hỗ trợ cho chính quyền thực hiện công trình này, tôi rất mong được góp chút sức lực cho thành phố.”

“A? Điều này rất tốt, cậu có thể đến phong hành chính hỏi ý kiến về phương diện này.” Hà thư ký rất kiên nhẫn nghe ta nói một đồng lời nhảm nhí.

“Vâng, nhưng chút tấm lòng yêu mến của tôi không lớn không nhỏ, hy vọng có thể thông qua tầng quan hệ của bí thư ký để xử lý đặc thù.” Ta cười tìm tìm nhìn lại hân.

“A, không lớn không nhỏ sao?” Trong mắt hân đã hiện tinh quang, tuy nhiên cũng không tỏ vẻ quá để tâm liền, phun ra một hơi thuốc. Trong làn sương mù lượn lờ, ta cảm thấy kinh ngạc về sự tham lam của hân.

“Cũng không phải rất nhiều, ban đầu là 1 tỷ, ngoài ra là 1 tỷ với tư cách tài chính dự bị, lúc nào cũng chờ Hà bí thư cùng chính quyền thành phố điều động.” Ý của ta tựu là cái hai tỷ này một nửa hiến cho chính quyền thành phố, một nửa kia là tặng không cho cái này lão hồ ly.

Quả nhiên hân đã khựng lại, hồ nghi nhìn ta hỏi: “Người đang nói đùa sao?”

“Tôi không dám nói đùa.” Ta nhàn nhạt trả lời, nhưng trong bụng lại nở hoa. Xem ra Hà bí thư cũng không biết ta đã kiếm được một số tiền lớn, nó cho thấy Chu Cửu Đồng đã giấu diếm hân.

“Ừ, người không giống như đang nói đùa, nhưng ta muốn biết lại lịch khoản tài chính này.”

“Xin ngài yên tâm, đây là tiền của tôi, là do tôi kiếm được, rất sạch sẽ.”

“Tiền của người? Ta khó mà tin được.”

“Hai ngày trước tôi cũng không tin, nhưng hiện tại xác thực tôi có số tiền này, thông qua thị trường dầu mỏ, tổng cộng tôi đã kiếm lời ba tỷ. Nhưng đáng tiếc Chu tổng giám đốc thấy tiền sáng mắt muốn chiếm đoạt số tiền kia, cho nên hân đã hãm hại tôi. Ta định lấy hai tỷ trong đó ra, mặt khác dùng 1 tỷ kia đi cứu người, còn lại không nhiều lắm. Còn khi Hà Phủ trở về, tôi cũng muốn thay nàng mua một chiếc xe tốt, chiếc xe kim quý của nàng cũng không xứng đáng với thân phận con gái của bí thư thành phố được.”

“Ha ha..... Người cũng quá xem thường Tiểu Phủ rồi, nếu như nó muốn thì cái loại xe xa hoa gì mà chẳng có chứ? Nếu như nó chịu nhận lễ vật của cậu

thì cậu phải có bản lĩnh đó. Ha ha..... Hai tỷ, ta vẫn chưa tin.”

“Tôi biết bí thư không tin, điều này không trọng yếu. Ngài cứ hỏi Chu tổng giám đốc liền biết.”Ta cười nói.

“Ừ, hần không nói vấn đề này cho ta biết. Hắc hắc, một người trung thành hay không, từ điểm đó có thể nhìn ra. Được, ta lập tức gọi hần đến.”Hà thư ký ném điều thuốc đi, dùng di động gọi cho Chu Cửu Đồng một cú điện thoại. Vừa đợi hần điện thoại xuống, ta mới cười tủm tỉm đứng lên cáo từ.

“Phải đi sao?”Hà thư ký thật bất ngờ.

“Vâng, lát nữa Chu tổng giám đốc đến, bí thư sự tự mình nghiệm chứng số tiền kia có thật hay không. Về phần cụ thể an bài như thế nào, còn làm phiền bí ký châm chước, tôi chỉ có ba điều kiện.”

“Ba điều kiện gì? Cậu cứ nói.”Hà thư ký hưng phấn hỏi ta.

“Thứ nhất Đái Tân Ni đã là vợ của tôi, tôi rất yêu nàng.”Ta hàm súc trước tiên nói ra điều kiện thứ nhất.

“Ha ha, được được! Yêu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu. Thực nữ đã lập gia đình, ta tự nhiên không thể tự ý vượt qua, cậu cứ yên tâm, ta còn sợ cậu tố cáo ta trước mặt Tiểu Phù. Huống chi đã có bảo bối Hồng Ngọc này, ta làm sao còn thừa tình lực chứ?” Hà thư ký cười to, khuôn mặt vô cùng rạng rỡ. Bất quá, có thể nhận được lời cam đoan của hần, trong lòng ta như bỏ được một tảng đá lớn.

“Bí thư quả nhiên là người có tri thức hiểu lễ nghĩa. Điều thứ hai, tôi muốn tiến vào ban giám đốc kt, bí thư có thể an bài một chút được hay không. Đương nhiên, điều tôi cần chính là thực quyền.”Ta ngưng ngưng cười cười.

“Không có vấn đề, ta hiện tại đang cân nhắc cho cậu thay thế cái lão hồ đồ Chu Cửu Đồng, hần đã già rồi, vừa già lại tham lam, lần này cậu kiếm được nhiều tiền như vậy, hần lại giấu diếm ta! Hắc hắc ! Bất quá, người muốn thay thế Chu Cửu Đồng, ta còn cần hỏi Tiểu Phù một chút, nếu như Tiểu Phù đồng ý, vậy thì việc này trăm phần trăm không có vấn đề.”

Hà thư ký dù sao cũng là kẻ lòng dạ thâm trầm, hần muốn từ chính miệng Hà Phù xác định ta có đáng tin cậy hay không. Bất quá ngoài ý muốn là hần để ta thay thế Chu Cửu Đồng, điều này không thể không khiến ta chấn động.

“Vâng, như vậy cũng tốt. Nói đến Hà Phù, điều kiện thứ ba của tôi cũng liên quan đến nàng. Tôi hi vọng bí thư an bài một cuộc gặp mặt giữa ba người chúng ta, tôi muốn đưa số tiền kia qua tay Hà Phù. Nói thật, tôi chỉ tin tưởng Hà Phù.”

“Ha ha, ngay cả ta cũng không tin mà đi tin tưởng Tiểu Phù? Xem ra giao tình của các người cũng không phải là cạn. Được, cậu không tin ta, ta có thể hiểu, nói thật, ta cũng chỉ tin tưởng nữ nhi bảo bối này thôi. Đợi khi Tiểu Phù trở về từ Hồng Kông, ta sẽ sắp xếp.”Hà bí thư hiển nhiên rất hài lòng với ba cái điều kiện của ta.

“Vậy tôi xin đi trước, mong ngài bảo trọng.”Ta cung kính khom người với Hà bí thư.

“Được, cậu có thể đi. Nhưng trước đó ta muốn hỏi cậu một vấn đề.”Hà thư ký giống như nghĩ tới điều gì.

“Mời ngài hỏi.”Ta cười nói.

“Mỹ nhân vừa rồi bên cạnh ta, người cảm thấy như thế nào?”Hà thư ký hỏi.

“Tuyệt đại giai nhân.”Ta trung thực gật gật đầu.

Hà thư ký nở nụ cười, cười rất quái dị. Trong lòng vang “ầm” một tiếng, một ý nghĩ quái dị hiện lên trong đầu ta, mang theo ý nghĩ này ta rời khỏi tầng hầm. Trên lối ra, ta bắt gặp Chu Cửu Đồng, bây giờ ta đã có một loại cảm giác tự tin về sức mạnh của mình, đối mặt với Chu Cửu Đồng ta cũng không hề cảm thấy sợ hãi, thậm chí mang theo nụ cười lạnh trước khi đi qua mặt lão.

“Không được, muội phải đi xem ca ca. Đã hơn hai giờ rồi, hần còn chưa trở về, muội thật sự rất lo lắng.”

“Ca của muội để ta về trước là để tránh phiền toái. Yên tâm, cứ đợi thêm chút nữa, nếu đến sáu giờ mà hần còn chưa trở về, chúng ta cùng đi tìm hần.”

“Đúng vậy đó, Tiểu Quân, muội nghe Tân Ny tỷ đi.”Ta vừa về đến nhà còn chưa mở cửa phòng ra đã nghe thấy từ trong phòng truyền ra một loạt tiếng rì rào ồn ào. Đương nhiên, thanh âm lớn nhất, trách móc lợi hại nhất đúng là của Tiểu Quân, thanh âm trách móc của nàng ta dù điếc cũng có thể nghe được.

“Ăn trái cây nè!”

Ta mang theo một giỏ hoa quả đi vào trong nhà. Trong cái nhìn soi mói mà đầy kinh hi của ba mỹ nữ, ta lấy ra từ trong giỏ xách từng loại trái cây bồ đào, lựu, xoài, ô mai, quất ngọt.....

“Đoán chừng cũng chỉ có ta thích ăn cỏ dâu, hi hi.”Phân Ước cũng không biết là nhìn thấy ta cười, hay là nhìn thấy ô mai mà cười, nàng là người thứ nhất mở miệng nói chuyện.

“Tiểu Phân, người sai rồi a, ta cùng Tiểu Quân đều thích ăn cỏ dâu.”Đái Tân Ni ôn nhu nhìn ta, ta nhìn thấy trong mắt nàng đã có làn hơi nước mỏng.

“Hừ! Ta muốn ăn canh.”Tiểu Quân lớn tiếng reo lên.

“Yên tâm, hôm nay tất cả mọi người đều có súp uống.”Ta làm phép ảo thuật lôi ra từ một chiếc túi to các loại nguyên liệu nấu ăn, ba ba, hải sâm, lúa mạch, những thứ này đều là lúc ta cố ý đến chợ hải sản mua. Hôm nay ta muốn cảm tạ một người, người này là Phàn Ước.

“Ta..... Ta có phần không?”Phàn Ước nhỏ giọng hỏi.

Ta nở nụ cười, Đái Tân Ni nở nụ cười, cả Tiểu Quân cũng cười khanh khách. Phàn Ước xấu hổ không biết nói gì cho phải, nàng do dự một hồi, giọng cười hai tiếng: “Ta nói đùa thôi. Buổi tối ta phải về nhà ăn cơm, lúc này không còn sớm nữa, ta cũng nên đi thôi.”

“Phàn Ước tỷ tỷ, nếu như ta không có đoán sai, ca ca nhất định là cố ý nấu canh cho người uống đó, người làm sao có thể đi được?”

Tiểu Quân cười tìm tìm nhìn Phàn Ước. Ai, xem ra người hiểu ta chỉ có Tiểu Quân. Ta thật buồn bực, Tiểu Quân làm sao có thể đoán được tâm tư của ta chứ? Chẳng lẽ nàng thật sự là con giun trong bụng ta sao?

“Nấu canh cho ta sao?”Phàn Ước giật mình nhìn Tiểu Quân.

“Ừ.”Đái Tân Ni cười đi tới kéo bàn tay nhỏ bé của Phàn Ước, cảm động nói: “Cám ơn muối, Tiểu Phàn. Nếu không có muối, hôm nay thật không biết sẽ phát sinh chuyện gì.”

“Tân Ny tỷ, tỷ bình thường vẫn chiều cô ta cùng Ngôn Ngôn, chúng ta ta còn không kịp cảm ơn tỷ! Tỷ đừng khách khí như vậy. Muối đang định dạo phố cùng Đình Đình, cũng là Đình Đình nhìn thấy tỷ vừa khóc vừa tiến xe tổng giám đốc. Thế nên muối..... Muối đã chạy tới đây.”Phàn Ước có chút ngưng ngừng.

Trong nội tâm ta nóng lên, chứng kiến ba mỹ nữ lớn nhỏ đối xử chân thành tha thiết như thế, ta cảm động đến rối tinh rối mù. Thừa dịp nước mắt còn chưa chảy ra, ta chạy nhanh vào bếp bắt đầu trở tã, tránh để cho mấy nữ nhân trông thấy hình tượng này của ta.

Đều nói ba nữ nhân thành một cái chợ, những lời này không tệ, ta phải chịu đựng những tiếng ồn ào cố hết sức làm cho hết tất cả đồ ăn, chỉ là nấu canh cần thời gian lâu một chút. Bất quá khi trông thấy khung cảnh đầm ấm trong bữa ăn, ta cảm thấy mọi công sức của mình thật xứng đáng. Trong bữa cơm, có ba tên đàn luôn gấp thức ăn vào trong chén Phàn Ước, rất nhanh, Phàn Ước liền phát hiện chén nhỏ trước mặt nàng đã chổng chất như núi. Ai! cái này thật là làm khó Phàn Ước, một cô gái luôn điềm đạm nho nhã như nàng làm sao có thể nhồm nhoàm nhai hết chỗ thức ăn này chứ? Nàng trừng mắt nhìn chén đồ ăn đầy tràn mà buồn muốn chết.

“Ha ha ha.....”

Trông thấy bộ dạng ngẩn người của Phàn Ước, đương nhiên ba tên đàn đó cười to, kết quả là Phàn Ước cũng cười. Ai, tình cảnh này nếu để cho người ngoài trông thấy nhất định sẽ cho là bốn chúng ta đều bị tâm thần, bởi vì chỉ có bệnh tâm thần mới có thể không ngừng cười.

Có lẽ đây là bữa cơm vui vẻ nhất ta từng ăn, cũng là bữa ăn chậm nhất mà trong đời ta, tất cả mọi người đều ăn rất chậm rãi. Không có biện pháp, tâm tình vui vẻ thì trò chuyện nhiều hơn, lại thêm đồ ăn ngon miệng, súp dễ uống, đương nhiên là phải ăn rất chậm rãi. Đối với ta mà nói, chỉ nhìn ba đại mỹ nữ đã tiêu hết phần nửa thời gian ăn cơm của ta, kết quả là còn chưa no bụng.

Tiểu Quân cùng Phàn Ước rất có duyên, có lẽ do tuổi tác tương đồng, các nàng có rất nhiều chuyện để nói, đương nhiên, cứ rì rầm liên hồi nhưng ta cũng không biết các nàng nói cái gì. Thời gian trôi qua thực vui vẻ, đêm đã khuya, Phàn Ước phải về nhà, mặc dù Tiểu Quân cùng Đái Tân Ni cực lực giữ Phàn Ước ở lại một đêm, nhưng nàng vẫn kiên trì rời đi.

Trách nhiệm hộ hoa sứ giả đưa Phàn Ước về nhà rất tự nhiên rơi lên vai ta. Trong làn gió đêm quét trên đường phố, ta cùng Phàn Ước chậm rãi đi tới. Trên đường người xe rất thưa thớt, chỉ có ánh sao đầy trời cùng vầng trăng sáng tỏ đồng hành cùng chúng ta.

Một chiếc tắc xi đi qua, nhưng ta cùng Phàn Ước đều không có ra dấu ngăn lại. Trong lòng ta khẽ động, liếc nhìn về phía Phàn Ước, nàng nhìn về phía ta, cả hai chúng ta đều nở nụ cười, ta mỉm cười, Phàn Ước lại cười rất ngưng ngừng. Ta tiến đến gần Phàn Ước, nhẹ nhàng giữ chặt tay của nàng. Phàn Ước rất ôn nhu, mặc cho ta nắm tay nàng, hai bàn tay đan vào nhau.

“Tiểu Phàn, cám ơn muối.”

“ngươi có phiền không vậy? Lời này huynh đã nói chục lần rồi, còn thêm cả Tân Ny tỷ cùng Tiểu Quân chắc phải trăm lần đó. Muối chỉ..... Chỉ là làm chuyện nên làm, huynh còn nói nữa muối sẽ tức giận đó.”

“Vậy thôi, ta không nói. Vậy làm có thể chứ?”Ta thâm tình mà nhìn xem Phàn Ước.

“Làm cái gì?”Phàn Ước kỳ quái nhìn ta.

“Đương nhiên là làm một chuyện trọng đại.”Ta ôm cổ Phàn Ước, hôn lên môi nàng.

“Ừ.....” Phàn Ước nhỏ nhắn xinh xắn bị ta ôm lên khỏi mặt đất, nàng đành phải ôm chặt lấy cổ ta. Môi của nàng giống như bôi lên nhựa cao su, một khắc cũng không muốn tách rời môi ta ra. Ta cảm giác được tình yêu nồng cháy trong nụ hôn của nàng.

Bên đường là một bụi cỏ um tùm, Phàn Ước phát ra từng đợt tiếng rên rĩ mất hồn, nàng vịn một cây cỏ thụ, dùng sức lay động bờ mông thon bé bồng. Bốn phía rất yên tĩnh, ngoại trừ tiếng côn trùng kêu vang cùng thanh âm rên rĩ thì chỉ còn một một hồi thanh âm “bep, bep”. Thanh âm này cùng tiếng rên rĩ của Phàn Ước hỗ trợ lẫn nhau, âm thanh “bep” càng lớn, tiếng rên rĩ lại càng cao, đến cuối cùng khi những tiếng “bep” trở nên dày đặc, tiếng rên rĩ đã kéo dài thành những hồi lạnh lạnh.

Rốt cục, mọi âm thanh đều ngừng lại. Một hồi gió đêm thổi qua quét đi đám lá cây ven cỏ thụ, cũng thổi bay váy ngắn của Phàn Ước. Dưới váy ngắn là một chiếc đùi ngọc tuyết trắng với những dòng nước chảy dài, dòng nước càng phun càng nhiều, cuối cùng trút xuống thấm ướt quần của ta, cũng tưới lên cái cây đại thụ may mắn này.

“Tiểu Phàn, cha muội nhập viện rồi sao?”

“Làm sao huynh biết?”

“Tân Ny nói cho ta biết.”

“Ừ.”

“tiền chữa trị cho cha của muội không cần lo lắng.”

“Huynh nói cái gì?”

“Ta muốn nói, cha của muội cũng là cha của ta.”

Phàn Ước không nói thêm gì, trong làn gió nhẹ thút thít tiếng nỉ non.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Ghen ghét

“Đồ lười biếng kia, dậy mau, có phải là nằm mơ thấy Hương Quân tỷ tỷ không?”

Cái mũi vừa ngứa, ta đã tỉnh dậy. Còn chưa mở mắt ra, ta đã ngửi thấy mùi sữa tắm thơm ngát, nghe tiếng gọi ồn ã, ta biết rõ lại bị Tiểu Quân phá hỏng giấc ngủ. Tựa hồ từ lúc Tiểu Quân tóc dài đến eo, nàng thường xuyên chọc phá giấc ngủ của ta bằng cách dùng những sợi tóc tinh tế chọc vào mũi của ta, sau khi làm ta tỉnh dậy, nàng chạy đi trong tiếng cười khanh khách. Không nghĩ tới giờ đã là đại cô nương mười tám tuổi mà cái thói quen này vẫn còn giữ lại.

Ta mở mắt ra, lần này Tiểu Quân không hề chạy đi, nàng nghiêng cổ nhìn ta, con mắt nháy nháy, vừa đáng yêu lại giảo hoạt, ta có thể tức giận sao? Liếc nhìn ánh sáng lờ mờ ngoài cửa sổ, ta đưa tay lên xoa mắt, ngáp dài một cái rồi hỏi: “Mấy giờ rồi?”

“Ngươi đừng là đồ đại lười, ngủ nướng đến sáu giờ rồi mà còn chưa chịu rời giường? Thiệt là, rời giường vận động mới tốt cho sức khỏe, không khí tươi mát a!” Tiểu Quân giả vờ giả vịt làm động tác hít sâu, vể mặt mê say.

“Mới sáu giờ sao?” Ta thở dài thổng khổ.

“Ngươi nói ta đi tắt chân màu đen được không? Hay là đi tắt chân màu da tốt hơn?” Tiểu Quân tay cầm hai cặp bút tắt ngồi trên ghế sofa không ngừng so sánh, còn không ngừng lắc lắc hai bàn chân nhỏ đáng yêu.

“Này, ngươi đánh thức ta chính là để hỏi đi loại bút tắt nào ư?” Ta ôm cổ Tiểu Quân, hung dữ ôm thật chặt. Ta phát hiện mái tóc Tiểu Quân ẩm ướt, hiển nhiên nàng vừa tắm rửa qua.

“Ai da, người ta hôm nay là ngày đầu tiên đi làm, phải ăn mặc đẹp một chút chứ! Ngươi không lo tham mưu giúp người ta, đợi lát nữa ngươi đến công ty làm mất mặt người, vậy thì ngươi cũng đừng trách ta đó.” Tiểu Quân không ngừng sấm sừa quần áo, thế nhưng vẫn có thì giờ trách mắng ta.

“Làm sao làm mất mặt ca ca được? Tiểu Quân của chúng ta là tiên nữ hạ phàm. Hôm nay ngươi xuất hiện trong công ty, nhất định là sẽ là vinh quang của ca ca.”

Ta nhìn quét qua bộ ngực tuyết trắng của Tiểu Quân, bên trong áo hai dây màu trắng mờ mờ thấy hai khỏa lồ lên, điều đó cho ta biết Tiểu Quân không mặc nội y. Ta âm thầm cảm thán, cảm thán mị lực của Tiểu Quân càng ngày càng phát triển.

“Ngươi không phải ca ca người ta, là..... là tỷ phu của ta.” Tiểu Quân cười rộ lên yêu kiều.

“Ừ, là một tỷ phú vinh quang.”Ta khẽ vuốt ve bờ eo mềm của Tiểu Quân, con mắt nhắm vào kia cặp đùi ngọc thon dài kiêu nộn. Cuối cùng, ánh mắt ta rơi lên hai bàn chân nhỏ như phấn điều ngọc mài.

“Vậy người còn không mau nói cho ta biết xem chiếc màu đen tốt hay là chiếc màu da tốt hơn?”Tiểu Quân lại làm nũng với ta khiến xương cốt toàn thân ta mềm ra.

“Lý Hương Quân thiên sinh lệ chất, sắc nước hương trời, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, ba nghìn phần trang không tranh sắc. Vô luận mặc quần áo gì, bít tất, giày, nội y, đồ lót, đều là đẹp nhất.”Ta thờ dài một hơi, tự đáy lòng nói ra những lời nghe có vẻ rất buồn nôn.

“Ừ, người nhất định là..... Là thư ký xinh đẹp nhất trong kt, hi hi.....”

Tiểu Quân trong ngực ta càng không ngừng cười ngây ngô. Nàng thoát nhìn rất hưng phấn, phảng phất như đi làm đối với nàng là một chuyện rất hạnh phúc, rất quang vinh.

“Lý thư kí, hiện tại mới sáu giờ, xin muội thương xót ca ca một chút với, cho ca ca ngủ thêm một giờ được không?”Ta vừa cầu xin vừa hôn lên vai Tiểu Quân.

“Ai da, không cho phép ngủ.”Tiểu Quân chu cái miệng nhỏ nhắn lên.

Kỳ thật ta cũng không có ý định ngủ tiếp, có một nữ nhân nũng nịu trong ngực như vậy, ta làm sao có thể ngủ tiếp được? Huống chi nàng vừa tắm rửa xong, toàn thân hương thơm ngào ngạt, khiến cõi lòng ta bồi hồi không yên, con buồn ngủ đã bay mất tiêu rồi. Ta chỉ lấy lui làm tiền, nghĩ biện pháp muốn cõi quân nàng. Một màn hương diễm ngày hôm qua lại tái hiện tại trước mắt ta, ta nhìn không được cười xấu xa.

“Không được ngủ, vậy thì cho ca sờ một chút đi.” Kỳ thật cánh tay ta đã sớm nâng núp vú Tiểu Quân, bàn tay mặc dù chưa sờ, nhưng cánh tay đã sớm tiên trầm hậu tấu. Tiểu Quân oán hận nói: “Lại sờ nữa! Sờ xuống dưới nữa, nội y của ta sẽ đứt ra mất.”

Ta cơ hồ cười vỡ bụng: “Ừ, nội y đứt là chuyện tốt, chứng minh Tiểu Quân bộ ngực càng lúc càng lớn, càng ngày càng xinh đẹp.”

Tiểu Quân lớn tiếng ồn ào: “Xinh đẹp gì chứ, xấu hổ chết đi được! Mỗi lần đi trên đường, những nam sinh kia cứ nhìn chăm chăm vào bộ ngực người ta! Thật đáng ghét.”

“Bộ ngực phụ nữ là thánh phẩm trời ban, nam nhân thích xem là chuyện rất bình thường, ca cũng thích xem ngực, ừ, cũng ưa thích sờ ngực nữa. Ngực Tiểu Quân là bộ ngực xinh đẹp nhất thế giới.”

Thấy Tiểu Quân không có ý phản đối, bàn tay ta từ chiếc áo nhỏ trượt đến sau lưng nhẹ nhàng cời áo ngực, hai tay cầm chặt hai núm vú đầy đặn rắn chắc nhẹ nhàng vắn vẽ.

Tiểu Quân nheo hai mắt lại chỉ lộ ra hai cái khe nhỏ, vụng trộm quan sát hai tay ta chà đạp cặp ngực nàng như thế nào nàng. Nàng không hề phản kháng, ngược lại bộ dạng rất thoải mái, khi ta hăng say chà xát đầu vú nàng, nàng phất ra hai tiếng “ừ”, nũng nịu trách móc: “Rõ ràng là người cố ý, mục đích là muốn sờ người ta, đừng cho là ta không biết.”

Ta hớn hờ hỏi lại: “Ừ, Tiểu Quân huê chất lan tâm, cái thể vô song, tâm tư của ca làm sao qua được pháp nhãn của muội? Bất quá, Tiểu Quân cũng rất thích ca ca sờ núm vú của muội, đúng hay không?”

“Ừ.”Khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Quân ửng đỏ khẽ ừ một tiếng.

“Có phải là rất thoải mái hay không?”Ta nén cười, nhẹ nhàng chà xát hai quả anh đào mọng nước.

“Ừ.”Tiểu Quân thẹn thùng cắn cặp môi đỏ mọng.

“Vậy người thích ca sờ nhẹ nhàng, hay là dùng lực hơn chút nữa.”Tay ta từ trong áo lót dò xét đi ra, gầy roi hai cái đai đeo nhỏ xuống.

“Có đôi khi thích nhẹ nhàng, có đôi khi cũng có thể..... . Nhưng dùng sức cũng nhẹ chút.”Tiểu Quân cố quai mồm trừng hai mắt với ta.

“Lúc nào có thể dùng sức thế?” Lúc hỏi câu này, dương vật của ta đã mạnh mẽ nhảy dựng lên.

“Ta làm sao biết lúc nào.”Tiểu Quân lớn tiếng trách móc, lại khiến ta ngớ ngẩn.

“Vậy lần sau người muốn ta dùng sức hơn thì cứ nói cho ta biết.”

“Ừ..... Hiện tại có thể dùng sức đi.”Tiểu Quân nói xong, ngượng ngùng vui khuôn mặt sang một bên.

Ta kinh hi liên tục, trên tay ra sức. Lần thứ nhất ép chặt cặp vú kiêu ngạo của Tiểu Quân, hai khối nhũ thịt dần dần bị nén sát vào, dần dần nhồi vào thành hình thành cao nguyên, hai khóa núm vú phần hồng kiêu nộn thân mật tiếp xúc với bàn tay ta.

“U..... Ca.....”Một tiếng hừ yêu kiều vang lên, Tiểu Quân ngây ngốc nhìn ta, hơi thở trở nên có chút nặng nhọc.

Đại nhục bông của ta đã không thể chịu đựng nổi bị giam cầm trong quần. Buồng núp vú Tiểu Quân ra, ta nhanh chóng cởi quần đùi, phóng xuất côn thịt dữ tợn ra, sừng sững trước mặt Tiểu Quân.

“Ai da ! Ca, nguoi tại sao lại cầm thứ này ra chứ?” Tiểu Quân vừa nhìn thấy đại nhục bông của ta, mặt càng đỏ hơn. Chỉ có điều lần này nàng không còn đưa tay che mắt lại mà tò mò nhìn vào đại nhục bông của ta.

“Tiểu Quân, đừng sợ, nguoi cứ sờ thử xem.” Ta hướng dẫn từng bước.

“Sờ cái gì chứ? Thật buồn nôn.” Tiểu Quân cuống quýt nhắm mắt lại.

“Van muội đó, Tiểu Quân.” Ta dùng ngữ khí đáng thương nhất trên thế giới cầu xin Tiểu Quân.

“Chỉ sờ chút thôi nha.” Tiểu Quân tỏ vẻ lưỡng lự, lại tựa hồ phản kích.

“Được được được, sờ chút đi.” Ta vội vàng đồng ý.

Tiểu Quân hơi đưa tay lại gần, vừa đụng vào dương vật của ta lại rút trở về nhanh như chớp khiến ta chưa hoàn toàn kịp phản ứng.

“Uy, nguoi đó là đụng không phải sờ, sờ phải là như thế này.” Ta kéo bàn tay nhỏ bé của Tiểu Quân, đặt lên trên mặt dương vật nóng bỏng.

Chỗ quy đầu cỡ như trứng, ánh sáng ngăm đen, gân xanh nhô lên, uốn lượn xung quanh. Khu vực hung hãn như thế lại nghênh đón một vị khách quý kiêu ngạo, thoảng hương thơm như hoa, thon dài như bạch. Vị khách quý vừa đụng vào đã khiến côn thịt co rúm người lại, đụng hai cái co lại hai cái. phải đụng vài lần như thế, đóa hoa này lan mới nắm chặt nhục bông.

Oh My GOD! nhiệt huyết sôi trào trong ta rồi cuộc không chịu đựng nổi sự tra tấn như vậy, xương sống đột nhiên ngửa điên cuồng, một cổ chất lỏng màu trắng nồng đặc bắn luôn ra, rơi xuống trên tay Tiểu Quân, vài giọt mạnh mẽ còn bắn lên ngực nàng.

“Aa.....a, nước tiểu của nguoi bắn lên tay ta rồi! Buồn nôn chết mất.” Tiểu Quân hét to một tiếng, nhảy bắn lên như giạt điện từ trên ghế salon, chạy chối chết vào toilet, cả giày cũng không thèm đi.

Tiểu Quân rất sạch sẽ nên phải đi tắm rửa. Lúc ra khỏi toilet, nàng không thèm liếc nhìn ta, đi luôn vào phòng, trước đó còn quay đầu lại nắm một cái gối hung hăng ném về phía ta.

Ta cười to không thôi, tranh thủ đi rửa mặt, đánh răng. Khi ta chải chuốt hoàn tất, mặc quần áo chỉnh tề, đã phát hiện cửa phòng vẫn đóng chặt, nghĩ thâm chẳng lẽ Tiểu Quân giận thật à? Gãi gãi đầu, ta lớn tiếng hô: “Lý thư kí, sắp muộn rồi!”

Vừa dứt lời, cửa phòng “K-Í-T..T...T” một tiếng, một vị thiếu nữ thướt tha xinh đẹp đi ra. Trên người là đồng phục đường vân xanh đen, váy ngắn bó sát người lộ ra vớ chân thon dài, giày da cũng màu đen, áo sơ mi sạch sẽ màu trắng. Mái tóc dài như thác nước nhẹ nhàng vung vẩy, nước miếng của ta tuôn ra tung bùng. A! Ta cảm thấy trước mắt là một tuyệt thế vũ vật, chẳng lẽ đây là loại hình đồng phục hấp dẫn trong truyền thuyết?

Ta hiển nhiên không thể kháng cự trước sức hấp dẫn như thế này. Vừa nãy mới sả súng xong nhưng trong nháy mắt của ta lại trở nên cứng như thép, ta hoàn toàn thần phục dưới sự hấp dẫn của Tiểu Quân.

“Làm sao vậy? Có phải là thần phục vẻ đẹp của người ta hay không?” Trông thấy ta ngẩn người, Tiểu Quân đảo con nguoi một vòng, đắc ý đi ra ngoài cửa.

“Tiểu Quân, nguoi tới đây một chút.” Ta mặt đỏ tới mang tai vẩy vẩy tay với nàng. Tiểu Quân đi từng bước một tới chỗ ta, phong thái rất uyển chuyển đúng đáng về quý tộc, ta không rõ ràng lắm nàng tự học được điều này hay là nhờ Cát Linh Linh dạy nàng.

“Tiểu Quân thật sự rất đẹp. Thế giày có hợp không?” Ta chịu đựng dục hỏa, nhỏ giọng hỏi.

“Rất vừa chân nha, cái này đôi giày là ta cùng Linh Linh tỷ cùng chọn. Ca, nguoi cảm thấy được không?” Tiểu Quân đắc ý quay một vòng để biểu lộ toàn bộ dáng người.

“Đẹp lắm, phi thường đẹp. Nguoi mau cởi giày ra cho ca nhìn xem, ta cảm thấy gót giày hình như hơi cao.” Nhìn cặp chân thon dài của Tiểu Quân, trái tim ta như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

“Thiệt là, nguoi ghen ghét ta xinh đẹp phải không?” Tiểu Quân tỏ vẻ hờn dỗi nhưng vẫn rất ưu nhã ngồi xuống, tiện tay cởi giày ra đưa cho ta. Ta tiếp nhận giày da, vò vệt đưa lên mũi làm động tác kiểm tra. Khi chiếc giày cách lỗ mũi của ta không đến mười phân, ta đã ngửi thấy một mùi thơm rất kỳ lạ, thơm như hoa, làm cho người điên cuồng. Ta cứng ngắc, cứng rần đến lợi hại. May mắn Tiểu Quân đáng yêu không nhìn ta, nàng đang loay hoay lấy trên người bộ đồng phục trị giá sáu ngàn hai trăm tám, căn bản không chú ý tới vẻ mặt ta đang chìm trong ý nghĩ dâm dăng.

“Áo hình như hơi chật, nguoi cởi ra cho ca nhìn xem.” Ta cố ý nhìn phần eo Tiểu Quân.

“Chật cái gì mà chật? Chẳng lẽ mặc một bộ áo choàng lớn mới không chật sao? Thật đúng là quê mùa, đây là phong cách mới nhất đó.” Tiểu Quân tròn mắt với ta, bất quá nàng vẫn cởi áo ra.

“Tiểu Quân, nguoi cả nội y cũng không mặc sao?” Ta vừa cởi áo đồng phục trên người Tiểu Quân ra ném qua một bên, hai tay đã sờ lên ngực nàng.

“Mặc chứ.” Tiểu Quân tỏ vẻ không hiểu. Nàng cúi đầu nhìn ta, lập tức mặt mũi đỏ bừng: “Ai da, lại sờ ngực người ta nữa rồi! Đúng là háo sắc, coi chừng ta mách mẹ.”

“Muốn nói cho mẹ thì người đã sớm rồi, cũng không cần chờ tới bây giờ. Hi hi, Tiểu Quân thích ca đúng không?” Ta cọt nĩa ôm Tiểu Quân.

“Thích mới là lạ! Ngày hôm qua còn nói không khi dễ ta nữa, hôm nay người lại giờ trò ! Hừ.”

Tiểu Quân ngả lên người của ta, bộ dạng thờ ơ gấp làm nũng của nàng khiến cho ta thâm giết mình. Xem ra Tiểu Quân đã động xuân tâm, nếu không vội vàng hái nàng xuống, vạn nhất sau khi Tiểu Quân đi làm quen biết nam nhân khác, cho những tên kia nhanh chân đến trước vậy thì hỏng mất.

“Ca không phải khi dễ muội, ca chỉ là thích Tiểu Quân.” Ta da mặt cực dày, lời buồn nôn vọt ra trơn tuột. Ai, ta đã yêu điên cuồng biểu muội nhỏ của ta.

“Thích ta thì làm được cái gì? Ta là biểu muội của người! Tối hôm qua mẹ còn gọi ta, nói nếu có nam hài tử theo đuổi ta thì phải để biểu ca người ra tay ngăn lại. Hừ, không thể tưởng được không có nam hài tử nào, mà chính cái đầu heo này khi dễ ta chán chê.” Tiểu Quân chu cái miệng nhỏ nhắn lên, hung hăng trách mắng ta.

Trong lòng ta thật muốn khóc. Xem ra di thật sự không muốn đem Tiểu Quân gả cho ta, ta thật buồn bực, vì sao dượng nguyên ý mà di lại không muốn chứ? Chẳng lẽ di không thích ta? Không đúng, nếu như di không thích ta, di tuyệt đối không cho phép Tiểu Quân cùng ta lên thành phố, hơn nữa, trực giác nói cho ta biết, di rất yêu quý ta. Nhưng vì sao di không muốn ta làm con rể chứ? Chẳng lẽ là bởi vì nguyên nhân huyết thống sao?

Ta đoán chắc chẳng không phải vì nguyên nhân này, bởi vì dượng cũng rất tán thành quan hệ giữa ta cùng Tiểu Quân, tuy dượng không nói rõ nhưng ta nhìn ra dượng rất muốn gả Tiểu Quân cho ta. Trời ạ ! Thật sự là không hiểu nổi, dượng tán thành, di phản đối, chẳng lẽ trong này có điều gì cô quái sao? Ta không muốn, cũng không nghĩ ra nguyên nhân. Nhưng ta có thể khẳng định một việc, biểu muội nhỏ của ta vĩnh viễn phải thuộc về ta, ta tuyệt đối không cho phép kẻ khác đụng vào một ngón tay nàng.

Một luồng cảm xúc phiên giang đảo hải xông lên óc, ta kích động ôm chặt Tiểu Quân, điên cuồng hôn lên cặp môi đỏ mọng, lên cái mũi cong cong, lên đôi mắt tinh anh của nàng.

“Tiểu Quân, ca thật sự thích người. Ách, không phải giống như ưa thích, thật là ưa thích, rất ưa thích chủng loại kia.”

“Ta biết……” Tiểu Quân có chút mê ly.

“Tiểu Quân thích ca sao?”

“Không thích.”

Tiểu Quân nói xong, phì cười một tiếng, trên khuôn mặt đỏ hồng nhộn nhạo liền toét ra nụ cười sáng lạn.

“Thực không thích sao?”

“Không thích, người háo sắc lại còn xấu xa, người khi dễ ta, ta vì sao lại thích người được?” Tiểu Quân hờn dỗi với ta, rõ ràng nói không thích ta, nhưng từ vẻ mặt nàng đã cho ta biết, nàng đang nói dối.

“Không nói thật, cái mũi sẽ dài ra đó, rất dài.” Ta vừa nhe răng cười, vừa chậm rãi vươn tay lùa vào nách Tiểu Quân.

“Ai da, thích, thích mà.” Tiểu Quân hét to một tiếng.

Đứng trước thang máy công ty, sự xuất hiện của Tiểu Quân dẫn tới một cơn bạo động, không giống với lần trước thoáng xuất hiện trong công ty, Tiểu Quân tựa hồ càng thêm trở mã, càng thêm duyên dáng yêu kiều. Thậm chí mấy đồng sự từ các bộ khác cũng chạy tới, đồng tai nghe ngóng Tiểu Quân là ai, đối với tất cả mọi người, ta đều kiêu ngạo trả lời Tiểu Quân là tiểu di của ta. Trong ánh mắt hâm mộ của tất cả nam nhân, ta chính thức cảm nhận được vinh dự làm tỷ phu, cả người ta như đắm chìm trong vàng hào quang, ta đã hoàn toàn cho là mình có một vị tiểu di tên là Lý Hương Quân.

Tiểu Quân đặc biệt nhu thuận, gặp người đều lộ ra nụ cười ngọt ngào càng làm người khác yêu thích, trong thời gian thật ngắn, trong kt lưu truyền sôi nổi hai chủ đề nóng bỏng: Một là Lý Trung Hàn thao tác không tuân theo quy định; còn thứ hai là kt vừa đón chào một vị tiểu mỹ nữ tuyệt sắc, và vị tiểu mỹ nữ này lại là tiểu di của Lý Trung Hàn. Rất trùng hợp, tuyệt thế tiểu mỹ nữ rõ ràng đụng phải tuyệt thế đại mỹ nữ trước thang máy.

“Linh Linh tỷ……”

“Tiểu Quân.”

Hai tuyệt thế mỹ nữ ôm ấp làm hấp dẫn ánh mắt của mọi người, bọn họ có lẽ cũng than thở như ta, than thở ngu tầm ngu mã tầm mã, than thở bên người mỹ nữ luôn có thể nhìn thấy mỹ nữ chói mắt khác, than thở người quái dị vĩnh viễn không có hoa tươi bên người.

Chỉ là Tiểu nói chuyện với Cát Linh Linh đã ít đi một phần thân mật, ta biết trong lòng nàng đã có khúc mắc với Cát Linh Linh, đây là sự ghen ghét của nữ nhân sao? Ta cũng nghĩ thế, nữ nhân luôn vĩnh viễn tiềm ẩn lòng ghen tị. Mặc dù Tiểu Quân còn nhỏ nhưng trong lòng nàng gốc cây ghen ghét đã bắt đầu mọc rễ nảy mầm.

Tiểu Quân chỉ thoáng ôm Cát Linh Linh một chút, dịu dàng nói: “Linh Linh tỷ, ta phải đi trước đến phòng thư kí báo danh! Có thời gian sẽ lại cùng tỷ dạo phố.”

“Ừ được, buổi tối ta mời muội ăn cơm.” Cát Linh Linh vuốt mái tóc Tiểu Quân, có thể thấy nàng rất yêu thích Tiểu Quân.

“A, buổi tối tỷ tỷ của ta ở nhà, ta không đi đâu, để hôm nào nha.” Tiểu Quân mỉm cười ngọt ngào.

Sắc mặt Cát Linh Linh lập tức đại biến, nàng dờ dẩn gật đầu: “Ừ, thôi để hôm khác vậy.”

“Vậy tỷ nói chuyện với tỷ phu ta nhé, bye bye !” Tiểu Quân quơ quơ bàn tay nhỏ bé, quay người đi vào thang máy. Cửa thang máy vừa đóng lại, ta phát hiện khuôn mặt Tiểu Quân lạnh như băng.

“Tỷ tỷ Tiểu Quân có phải là rất đẹp hay không?” Cát Linh Linh đến gần ta, trong lời nàng đậm đặc vị chua.

Ta không đành lòng, vội vàng nhẹ lời an ủi nàng: “Xấu hổ quá, Tiểu Quân so với tỷ tỷ của nàng xinh đẹp hơn cả nghìn lần.”

“Thật sao?” Về mặt Cát Linh Linh lập tức chuyển biến, nụ cười của nàng lộ lên như hoa tươi kiêu diễm.

“Đương nhiên là thật.” Ta phát hiện Cát Linh Linh cho dù tỏ vẻ vui sướng nhưng thần thái vẫn rất tiêu tụy, vì che giấu vẻ mặt nhọc nên nàng đeo rất nhiều đồ trang sức quý phái. Lỗ mũi của ta đau xót, dịu dàng hỏi: “Linh Linh tỷ, đại hội cổ đông mười giờ mới bắt đầu, người nên ngủ thêm chút nữa.”

“Có quá nhiều chuyện phiền lòng, ta làm sao ngủ được chứ?” Cát Linh Linh thở dài, ta phát hiện hôm nay kẹp tóc của nàng lại thay đổi, là một chiếc hình bông hoa hải đường, nó dường như cũng u sầu như tâm trạng của nàng. Ta không biết Cát Linh Linh còn có bao nhiêu sự phiền muộn trong lòng, nhưng ta không hy vọng những chuyện này tổn thương đóa hoa hải đường trên đầu nàng. Thấy nàng lo lắng, ta thật muốn ôm một cái nàng. Nàng bề ngoài luôn tỏ vẻ hung hãn bá đạo nhưng nội tâm lại cực kỳ mềm yếu.

“Linh Linh tỷ, người ăn gì chưa? Dù sao bây giờ vẫn còn sớm, ta dẫn người đi ăn cháo được không?” Ta dịu dàng nói.

“Ừ.” Cát Linh Linh cũng rất nhanh gật đầu.

Đây là một quán cơm trang nhã, tên là “Thường Tâm Mễ”. Tên như ý nghĩa, đây là nơi để nhấm nháp từng thìa cháo, hoặc là nói, sau khi thường thức xong tại đây, nhất định cảnh sẽ thấy tâm tình vui sướng.

Ta vào một căn phòng gọi một nồi cháo trứng muối hải sản, một đĩa đồ ăn điểm tâm, cộng thêm hai cái bánh quẩy. Nhân viên phục vụ vừa rời đi, Cát Linh Linh đã đi đến bên cạnh ta. Ta vui mừng quá đổi, hai tay vòn quanh ôm lấy đại mỹ nhân đệ nhất thiên hạ, hương thơm phụ nữ thấm vào lá phổi, ta còn nghe thấy sự u oán nhàn nhạt, ta cười hỏi: “Làm sao vậy? Có phải là sợ ta nuốt lời hay không? Thôi nào, chẳng phải ta đã đến rồi sao, làm sao có thể lừa Cát đại mỹ nhân được chứ.”

Cát Linh Linh không trả lời ta, ta chỉ cảm thấy lỗ tai đau xót, chắc là tai đã rơi vào miệng hồ.

“Đội lát nữa là có cháo ăn rồi, lỗ tai của ta ăn cũng không ngon, lại còn bẩn nữa. Ừ, đã ba tháng chưa rửa tai đó.”

Ta ôm bờ vai lạnh run của Cát Linh Linh, cảm xúc yêu thương lập tức phun trào, ta biết mình đã yêu con cọp bé nhỏ đáng yêu này. Nhưng sự đau đớn trên tai ta cũng không hề giảm bớt mà ngược lại càng lúc càng tăng lên. Nếu như ta nói với Tiểu Quân lỗ tai của ta ba tháng không rửa, nàng nhất định chạy mất dép rồi, nhưng những lời này đối với Cát Linh Linh không có chút tác dụng nào, ta đang đau đớn muốn chết.

“Người cảm tình con cháu à?” Ta lại hỏi, trong lòng đã có chút tức giận.

Cát Linh Linh vẫn không nói chuyện. Đột nhiên, một giọt chất lỏng ẩm ướt nhỏ lên cổ ta, ta nở nụ cười, cười chua xót, ta cảm nhận được giọt chất lỏng này không phải nước miếng mà là nước mắt. Ta không biết Cát Linh Linh vì sao đột nhiên khóc, ta chỉ biết trên thế giới này có một thứ đáng sợ nhất, chính là nước mắt của mỹ nhân.

“Linh Linh tỷ, nếu như là Tiểu Hân chọc giận người, người cứ cắn nát cái lỗ tai này của ta, sau đó lại cắn nốt bên kia. Cả hai lỗ tai người đừng tha thứ, chỉ cần Linh Linh tỷ có thể vui vẻ hơn, ta đều thấy rất đáng.” Ta nhẹ nhàng vỗ lên tấm lưng ong của Cát Linh Linh.

“Người cho ta cắn thì ta không cắn.” Cát Linh Linh buông lỗ tai ta ra, vành mắt của nàng đã hồng hồng, thật sự khiến cho người ta yêu mến.

“Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, khoản nợ của Đồ quản lý và La Tất sau đại hội cổ đông hôm nay có thể bỏ sung lại, ta đã đạt thành hiệp nghị sơ bộ với Chu Cửu Đồng, Linh Linh tỷ không cần quá lo lắng! ta là Lý Trung Hàn, đã nói thì sẽ giữ lời.”

Ta nhẹ nhàng an ủi Cát Linh Linh, ta biết rõ nữ nhân xinh đẹp trước mắt đang phải gánh chịu áp lực trầm trọng.

“Ta không phải tức giận vì chuyện đó.” Cát Linh Linh lớn tiếng càng ôm ta chặt hơn.

Ta lại càng hoảng sợ mà hỏi: “A? Vậy là vì cái gì?”

“Ta hỏi người, tại sao ta mời Tiểu Quân ăn cơm mà nàng lại cự tuyệt? Tại sao cả ngày hôm qua người không gọi cho ta?” Cát Linh Linh rốt cục nói ra nguyên nhân khiến nàng tiêu tụy.

Ta thờ dài một hơi, dịu dàng giải thích với Cát Linh Linh: “Tiểu Quân đã phát hiện ta thích Linh Linh tỷ. Nàng cự tuyệt lời mời của tỷ đoán chừng là do nàng không muốn để cho chúng ta nhiều cơ hội gặp mặt. Về phần chuyện ngày hôm qua là do ta cả ngày bận xử lý chuyện thao tác không tuân theo quy định nên không có thời gian gọi điện thoại. Ta sai rồi, sau này chỉ cần người không chê ta phiền, ta cam đoan mỗi ngày đều gọi một cú điện thoại ân cần thăm hỏi, chỉ là người phải ngủ đầy đủ, nghỉ ngơi thật nhiều, vui vẻ thật nhiều, bộ dạng người tiêu tụy thật khiến ta thương xót.”

“Có phải là người ghét bỏ ta hay không?” Cát Linh Linh hét lớn một tiếng.

“Chờ người tám mươi tuổi ta sẽ ghét bỏ người.” Ta cười hì hì, hai tay cùng đồng, khẽ nâng chiếc váy ngắn của Cát Linh Linh lên, vẽ hai bờ mông thịt của nàng, cảm xúc thật là tuyệt hảo.

Mặc dù ngữ khí vẫn hung hãn như vậy, nhưng ta nhìn ra được tâm tình Cát Linh Linh đã tốt hơn rất nhiều. Nàng hung dữ trừng mắt với ta: “Khi ta tám mươi tuổi người cũng không thể ghét bỏ ta.”

Ta vội vàng gạt đầu: “Vậy thì sau 160 tuổi lại ghét bỏ.”

Cát Linh Linh phì cười một tiếng: “Miệng lưỡi trơn tru, người cứ như vậy dễ Đái Tân Ni sao?”

Ta cười nói: “Ta không dễ dàng, chỉ dễ người thôi.”

Cát Linh Linh thăm kín hỏi: “Ta biết người yêu Đái Tân Ni. Ta chỉ muốn biết ngoại trừ tỷ tỷ Tiểu Quân, người yêu Đái Tân Ni nhiều hơn, hay là yêu thích ta nhiều hơn?”

Ghen ghét, cộp cái thật sự đang ghen ghét, trong lòng ta quả thực muốn cười: “Đều như nhau, đều yêu thích muốn chết. Chỉ là người có trượng phu, không giống Đái Tân Ni.”

Cát Linh Linh thờ dài một hơi: “Vậy cũng không cho phép người vô tình với ta.”

Ta cười ha ha, một tay ôm Cát Linh Linh, một tay lần mò xuống dưới: “Ta bản tính phong lưu đa tình, phân một nửa tình cảm cho người cũng đủ để người hạnh phúc.”

Cát Linh Linh dốc sức liều mạng giãy dụa, bộ dạng muốn nổi giận: “Người muốn khiến ta tức chết phải không?”

Ta vội vàng ôm chặt lấy con cộp cái này vào lòng, làm cho nàng giạng chân trên người của ta: “Được rồi ! Không phải một nửa, là phân hơn phân nửa, đừng nóng giận nữa.”

“Hừ.”

Cát Linh Linh lúc này mới nhoen miệng cười, phong tình vạn chủng nhìn ta, lơ đãng đưa bộ ngực đầy đặn đến trước mắt ta. Ta bắt đầu phát giác được cát linh kỳ thật không phải giận ta, mà là ghen ghét Đái Tân Ni, chuyện gì cũng muốn so sánh với Đái Tân Ni. Ai ! Nữ nhân có đôi khi thật sự là không hiểu nổi.

“Nội y là trong suốt hay sao?” Ta ngờ ngác hỏi, nhìn rãnh sâu trước ngực Cát Linh Linh làm cho người ta mất hồn, ta lén lút kéo khóa quần xuống, đồng thời gạt tung quần lót của Cát Linh Linh.

“Trong suốt hay không không liên quan đến người, người muốn làm gì?”

Cát Linh Linh đã nhận ra hành động làm loạn của ta, nàng nhẹ vung vẩy mái tóc, vũ mị nhìn ta, còn lén lút khởi động bờ mông.

“Ta đói bụng rồi.”

“Đói thì ăn cháo đi.”

“Ta muốn ăn người.”

“Không cho người ăn.”

“Ta càng muốn ăn.”

“ah.....”

Một tiếng thờ nhẹ, Cát Linh Linh mị nhãn như tơ nhìn ta. Môi son nàng khẽ mở, xuất ra tiếng rên rì làm xiêu lòng người, eo thon mềm mại nhẹ nhàng đong đưa, đem đại nhục bổng của ta hoàn toàn nuốt hết.

“soạt soạt soạt “sau ba tiếng gõ cửa, nhân viên phục vụ đưa cháo cùng đồ ăn điểm tâm lên.

“ách, không có việc gì thì cô không cần vào” Ta cười cười với nhân viên phục vụ trẻ tuổi.

“Vâng, tiên sinh và tiểu thư chậm rãi dùng bữa.”

Nhân viên phục vụ trở đáp lại bằng một nụ cười ngọt ngào, ta chú ý thấy nàng liếc nhìn bờ mông Cát Linh Linh, trên mặt lập tức hiện lên một đám mây hồng.

“U..... U.....”

Cửa phòng vừa đóng lại, tiếng rên rỉ của Cát Linh Linh lập tức bộc phát. Ta nhẹ nhàng cởi áo nàng, đẩy ra áo ngực viền tơ, dưới sự kịch liệt lay động của nàng, ta hưng phấn bóp lên cán cặp vú đầy đặn.

“ah..... Trung Hàn, I love you..... Thật thô..... U, lên, lên.....”

Còn chưa tới mười giờ, trước tòa nhà công ty đã phi thường náo nhiệt, những xe sang trọng như cá diếc sang sông, tất cả nữ nhân trong công ty đều đang xì xào bàn tán, thảo luận trong đám người cô đồng nổi đuôi nhau tiến vào công ty thì người nào có tiền nhất, người nào anh tuấn nhất. Mà nam nhân chỉ nghị luận một chuyện, chính là trong ba năm tới ở kt, ai sẽ là lão đại. Ta không phải cổ đông cũng không phải cao tầng của công ty, cho nên ta bùng một ly cà phê đứng trước cửa sổ nhìn ra xa xa.

Ngoài cửa sổ, chiếc Ferrari màu đỏ vẫn chói mắt như cũ, ta như phảng phất trông thấy thân ảnh yếu diệu tuyệt diệu của Cát Linh Linh, cùng Cát Linh Linh ân ái thật sự càng ngày càng thoải mái. Tuy chân vẫn còn có mềm nhũn nhưng dư vị một màn kịch tình vừa rồi lại khiến ta cương lên, ta vô thức sờ lên cái tóc trong túi quần, đó là một chiếc cài tóc hình bông hoa hải đường. Ta thích tự tay tháo xuống cài tóc của Cát Linh Linh, thích nhìn mái tóc như mây của nàng khiến cả linh hồn ta bị bao vây lại.

Nhưng khi liếc nhìn văn phòng làm việc của Đỗ Đại Duy, ta lại bị cảm giác ghen ghét mãnh liệt bủa vây, nhớ tới bộ dạng Đỗ Đại Duy ôm Cát Linh Linh, ta muốn nổi điên lên, ta hi vọng một ngày nào đó mỗi cái nhăn mày hay một nụ cười của nàng đều chỉ thuộc về một mình ta. Sau sự ghen ghét mãnh liệt là cảm giác thất lạc. Tâm tình của ta giống như chén cà phê trong tay, đắng chát lại làm cho người nhớ mãi.

Vốn định tìm vài đồng sự nói chuyện phiếm, thế nhưng ta đột nhiên phát hiện tất cả mọi người ở bộ phận đầu tư, ngoại trừ ta, đều đang chìm trong sự lo sợ bất an. Có lẽ chuyện ta thao tác không tuân theo quy định đã bị truyền ra, ta đã trở nên giống như một kẻ điên người người đều muốn tránh xa, không ai muốn đến gần ta nửa bước, chứ đừng nói đến chuyện cùng ta nói chuyện phiếm, mà ngay cả nhìn cũng không muốn liếc nhìn ta một cái. Ai! Ta thực cảm thán nhân gian âm lạnh, lòng người dễ thay đổi.

Ta nhàm chán bật máy tính lên, tiến vào hệ thống đầu tư đưa vào mật mã chỉ lệnh, màn hình hiện lên thông báo ngừng hoạt động chỉ lệnh này, lại mở ra số tài khoản trong ngân hàng của ta, lại được cho biết đã bị đóng băng. Ta lắc đầu cười khổ, uống một ngụm cà phê, dứt khoát chạy lên tầng bốn nhìn hai mỹ nữ lớn nhỏ của ta.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Đại hội cổ đông

Bình thường tùy tiện chạy lên phòng thư ký sẽ tạo thành hình ảnh không tốt, bất quá hiện tại tất cả quản lý cao cấp trong phòng đều đi họp, ta cũng không có quá nhiều cổ ký, lại thêm nỗi lo lắng về Tiểu Quân, sợ nàng không thích ứng được hoàn cảnh mới, cho nên ta vội vã đi vào bộ phận thư kí. Thế nhưng vừa bước vào đây ta đã hối hận.

Không nghĩ tới hôm nay cơ hồ tất cả thư ký đều đến đông đủ, một phòng đầy mỹ nữ vây quanh Tiểu Quân đáng yêu, tựa như các vì sao quanh trăng sáng. Ta vừa vui vẻ lại cảm thấy xấu hổ, thấy Tiểu Quân được hoan nghênh như vậy ta đương nhiên vui vẻ, nhưng mấy nữ nhân có tình duyên với ta cũng tụ tập một chỗ làm ta rất xấu hổ, sợ các nàng để lộ ra điều gì đó. Cho nên ta tranh thủ thời gian quay người muốn chuẩn đi.

“Tỷ phu.”Cặp mắt của Tiểu Quân rất sắc bén, nàng là người đầu tiên nhìn thấy ta, một câu hô lên của nàng khiến tất cả ánh mắt các mỹ nữ đều hấp dẫn tới trên người ta. Ta âm thầm kêu khổ, đối mặt với hơn mười cặp mắt xinh đẹp cùng với những thân ảnh ôn nhu, hoặc đứng, hoặc ngồi, hoặc cười, hoặc giận, ta có chút hoa mắt.

Ta đặc biệt chú ý đến Triệu Hồng Ngọc, nàng ngồi trên ghế sa lon đảo tạp chí, nàng là người duy nhất không mặc đồng phục thư ký PR. Thấy ta đi tới, con mắt quyến rũ của nàng liền hướng về phía ta, đôi môi nhếch lên đầy hàm nghĩa, tựa như khiêu khích, cũng không điều chỉnh lại tư thế ngồi có chút bất nhã.

“Tiểu Hàn, mau vào nói cho ta biết, chuyện của người thế nào rồi?”Quách Vĩnh Nhân bước nhanh về phía ta, kéo ta vào văn phòng. Trên người nàng là bộ đồ màu đen phối hợp với chiếc áo somi màu hồng cánh sen lộ ra nét đoan trang, chỉ là trong ánh mắt mê người mang theo sự lo lắng nồng đậm, nếp nhăn trên khóe mắt như minh chứng cho điều này. Xem ra, vị đại tỷ thành thực này nhất định luôn suy nghĩ về chuyện của ta.

Ta có chút cảm động, vừa định trả lời Quách Vĩnh Nhân, một làn gió thơm xông vào mũi, Vương Di đáng người cao gầy đang từ xa chạy tới, đứng trước

mặt ta khẩn trương hỏi: “Đúng rồi, Tiểu Hàn, người đã nói chuyện được với tổng giám đốc hay chưa?”

Vương Di biểu lộ có chút khoa trương, ta thực lo sợ sẽ khiến cho các mỹ nữ kia ngờ vực, may mà Vương Di không thể hiện quá thân mật. Lại thấy Vương Di hôm nay bôi son môi màu tím, điều này nói rõ nàng muốn hấp dẫn sự chú ý của người khác, hấp dẫn ai thì quý mới biết? Ta chỉ biết nếu như nàng muốn hấp dẫn nam nhân khác, ta sẽ rất ghen ghét.

Trang Mỹ Kỳ không nói gì, nàng dùng hai tay chống cằm, khuôn mặt đầy vẻ u oán, phỏng chừng nàng cũng muốn hỏi tình huống của ta, nhưng Quách Vĩnh Nhân cùng Vương Di đã hỏi trước, nàng đành phải dừng lại chờ câu trả lời của ta. Ai, hai ngày nay chưa gọi cho nàng đúng là không tốt. Ta đành mỉm cười về phía Trang Mỹ Kỳ, nghĩ thầm đợi lát nữa có thời gian phải cùng vị hồng nhan tri kỷ này trò chuyện.

Cách đó không xa, Tiểu Quân hưng phấn nhảy mất với ta. Từ khuôn mặt vui vẻ của nàng cho thấy mọi việc đều thuận lợi, không khí thân mật nàng bốn phía đã chứng minh nàng đã thích ứng với hoàn cảnh. Phần Ước điềm đạm nho nhã cùng Tiểu Quân dính vào nhau như hai tỳ muội, hai nàng tỏ ra đặc biệt thân mật. Không biết vì điều gì mà hôm nay Phần Ước thoát nhìn rất có tinh thần, trên mặt lấp lánh sự vui vẻ làm xao động lòng người.

Sau lưng Phần Ước, Chương Ngôn Ngôn cũng đang cười nghiêng ngả, cũng không biết nàng cười cái gì.

“Không có việc gì đâu. Cảm ơn Vương Di tỷ, Vĩnh Nhân tỷ, cảm ơn mọi người quan tâm. Ách, Đãi thư ký đâu rồi?”

Ánh mắt ta quét qua phòng của Đái Tân Ni, phát hiện bên trong trống không.

“Nàng cùng Hà Đình Đình lên phòng họp tầng tám để chuẩn bị tư liệu cho hội nghị.” Quách Vĩnh Nhân dịu dàng nói với ta.

“Nè! Đã làm tỷ phu rồi, người còn tìm Tân Ný làm gì? Người không sợ vợ người biết sao?” Triệu Hồng Ngọc đứng lên, âm thanh của nàng rất dịu dàng êm tai, trong giọng nói trầm bổng du dương, lộ vẻ ni non mềm yếu khiến ta ngứa ngáy trong lòng. Ta nhìn xuống chân nàng thấy chiếc xăng-đan cao gót tinh mỹ tuyệt luân, dưới mũi giày lộ ra bàn chân ngọc mề người. Ta cảm thán mỹ nữ trong kt không chỉ có bờ mông và bộ ngực đầy đặn, hơn nữa đều là chân ngọc phấn điêu. Ta đột nhiên sinh ra một loại ảo giác, nơi đây quả thực như là mỹ nữ quốc!

“Tiểu Ngọc người đừng nói mò, vợ Trung Hàn đã qua đời vài năm trước rồi. Người mau đi tiếp đãi thư ký thị ủy phái tới a.” Vương Di hưng hăng trừng mắt với Triệu Hồng Ngọc.

Triệu Hồng Ngọc xấu hổ tròn tròn hai mắt, giật mình thề lời, vội vàng nói lời xin lỗi với ta: “Thực xin lỗi! Ta không biết.”

Ta sừng sốt một chút, đảo mắt nhìn về phía Tiểu Quân. Phát hiện cặp mắt giảo hoạt của Tiểu Quân đang tránh né, cái miệng nhỏ nhắn cố nén cười, ta biết ngay là Tiểu Quân của ta lại đang nói dối. Ai, đâu ta to ra! Bà xã còn chưa có có đã bị người ta trù ẻo, xem ra sau này sau khi kết hôn, phải năng đi chùa miếu thấp hương cầu phúc cho ta bà xã tương lai của ta.

“Khục khục, không có việc gì, đã nhiều năm rồi mà.” Ta cười khan hai tiếng.

Lúc này, ta phát giác không khí có chút khác thường. Con mắt quét qua liền phát hiện ngoại trừ Tiểu Quân thì tất cả nữ nhân khác đều toát ra vẻ ưu thương nhân nhật, phảng phất đối với chuyện ta mất đi một nửa của mình sinh ra sự đồng tình sâu sắc, Vương Di cùng Phần Ước đều sừng cả hốc mắt đỏ lên. Ai! Ta không chịu được tình cảnh như vậy, tranh thủ thời gian lại ho khan mấy tiếng: “Đãi thư ký không ở đây vậy ta sẽ không quấy rầy mọi người nữa. Ách, về sau phiền mọi người chiếu cố Tiểu Quân nhiều hơn. Tiểu di của ta còn nhỏ không hiểu chuyện, đâu óc không lanh lẹ, hi vọng mọi người chiếu cố nhiều hơn.”

Nói xong, dưới cái nhìn phẫn nộ của Tiểu Quân, ta quay người muốn chạy trốn ra khỏi bộ phận bí thư. Nhưng rất ngoài ý, từ ngoài cửa lại chạy vào một người thiếu chút nữa va vào ta. Ta nhìn lại, hóa ra là Hà Đình Đình.

“Lý Trung Hàn, người tại sao lại ở chỗ này?” Hà Đình Đình giật mình nhìn ta.

“A, ta..... Ta đến tìm Đãi thư ký.” Ta xấu hổ cười cười, lão hươu đám nữ nhân chạy xác thực không tốt.

“Tân Ný tỷ cũng tìm người khắp nơi, người không biết sao?” Hà Đình Đình hỏi.

“Nàng tìm ta ư? Có chuyện gì vậy?” Ta cảm thấy kỳ quái. Bởi vì Đái Tân Ni kiêu ngạo chưa bao giờ chủ động tìm ta trong công ty, cho nên ta cảm thấy chuyện rất kỳ quái.

“Ban giám đốc mời người lập tức đến phòng họp.” Hà Đình Đình tại cười lạnh.

“Ta ư? Ta đến tham gia đại hội cổ đông ư? Ta không có cổ phần nào ở kt, làm sao có tư cách tham gia được chứ.” Ta không hiểu nổi.

“Hắc hắc, ta và Tân Ný vừa nhận được tin tức. Ta đoán là chuyện người vi phạm quy định đã bị vạch trần, thế nên ban giám đốc muốn người lên trình bày.”

Hà Đình Đình nhìn ta có chút hả hê. Xem ra, nàng còn ghi hận trong lòng với chuyện ở “Sào huyết ân ái”.

“A..... Tại sao có thể như vậy?”

Đang sau ta xôn xao lên một mảnh oanh oanh yến yến, hiển nhiên lời của Hà Đình Đình khiến cho mọi người cảm thấy dị thường khẩn trương. Ta liền

cảm thấy lạnh buốt cả người, vừa định hỏi gì, đột nhiên, một hồi âm thanh giầy cao gót gõ trên mặt đất truyền đến. Chỉ chốc lát, một mỹ nhân đã xuất hiện trước mắt ta, nguyên lai là bảo bối Đái Tân Ni.

“Trung Hàn, người mau đến phòng họp.”

Cũng khăn trương giống như Hà Đình Đình, Đái Tân Ni lại tỏ ra rất hưng phấn, hưng phấn có chút thất thố.

“Là tuyên án ta sao?”Ta cảm thấy sa sút cực kỳ.

“Tuyên án cái gì chứ? Người đừng nghe người khác nói nhảm, nghe nói..... Nghe nói là các cổ đông chuẩn bị tiến hành biểu quyết, chọn người đảm nhiệm tổng giám đốc kt.”

Đái Tân Ni nói liên tục lời nói thanh âm đều đang run.

“Cái gì.....”

Đây là một hồi kinh hô rất chỉnh tề, rất to rõ. Hàng chục ánh mắt nhìn chằm chằm vào người, đó là cái gì dạng cảm giác? Người khác ta không biết nhưng ta thì có cảm giác hít thở không thông, phảng phất như là nằm mơ, ta cũng không nghĩ đến có một ngày ta sẽ ngồi ở trên đài hội nghị, trở thành người có quyền lực lớn nhất tại kt. Chỉ thoáng chốc, ta ngoài sự hưng phấn kèm theo nỗi khăn trương, ta cảm thấy đây là giờ phút đổi đời của mình.

Phải mất một lúc lâu ta mới bình tĩnh trở lại. Ta biết rõ chính mình đang tham gia một trò chơi cực kỳ nguy hiểm. Đối với một kẻ không có bối cảnh nào như ta, nếu thua ta sẽ không thể dậy nổi, cả đời không thể xoay người được. Ta rất rõ may mắn không có khả năng luôn đồng hành cùng ta, ta chỉ nhất thời nổi lòng tham mà may mắn có được vốn liếng không lồ, đây là quân bài duy nhất ta đang có.

Cùng Hà bí thư tiến hành giao dịch ta đã tiêu hao gần như tất cả vốn liếng ta có. Điều này rất nguy hiểm, nếu như hân sau khi đạt được mục đích của mình liệu có đá ta ra hay không, điều này ta không dám chắc? Vì thế, ta phải nhanh chóng củng cố thế lực của mình

“Thưa các vị cổ đông, các vị đồng nghiệp, Chu Cửu Đồng tiên sinh bởi vì yếu tố sức khỏe đã không thể đảm nhiệm chức vụ tổng giám đốc nhiệm kỳ tới, ngài đề nghị do Lý Trung Hàn đảm nhiệm chức vụ của mình. Dựa theo quy định của công ty, nếu như không có một nửa số người phản đối, Lý Trung Hàn sẽ trở thành tổng giám đốc mới của công ty. Hiện tại, toàn thể cổ đông chúng ta tiến hành giơ tay biểu quyết.”

Hầu Thiên Kiệt đơn giản giới thiệu về ta trong hội nghị cổ đông, tuyên bố bắt đầu biểu quyết. Ta không nghe được hân nói cái gì, ta đang chìm trong suy nghĩ làm sao quản lý công ty tài chính khổng lồ này. Đối với quản lý ta dốt đặc cán mai, ta phải xem xét một người tin cậy được sắp xếp giúp mình, nghĩ tới nghĩ lui, người này chỉ có thể là La Tất.

Vốn Lãng Khiêm là nhân tuyển thứ nhất của ta, ta đã từng rất kính trọng hân, nhưng ta nghe Chu Cửu Đồng từng nói hân có lần cung cấp thuốc trị bệnh bất lực cho Chu Cửu Đồng, điều này khiến ta hoài nghi quan hệ giữa hân và Chu Cửu Đồng. Bằng trực giác của mình, ta tin trên người Lãng Khiêm nhất định có rất nhiều bí mật, ta đã không thể tin nhiệm hân.

Chủ trì hội nghị lần này chính là Hầu Thiên Kiệt, hân là tổng thanh tra tài vụ của kt, cũng là nhân vật thứ tư ở kt. Kỳ thật, biểu quyết chỉ là quá trình tượng trưng mà thôi. Nếu có sự nhúng tay của một lão đại như Hà bí thư thì khó khăn gì cũng không còn trở ngại nữa, khó khăn chính là tương lai làm sao có thể bảo trì quan hệ vi diệu cùng hân, vừa dựa vào hân, lại không hoàn toàn trở thành Chu Cửu Đồng thứ hai, đây mới là nan đề ta gặp phải. Mà cái vấn đề này ta đã tìm một điểm mấu chốt để giải quyết, đó là Hà Phù. Đối với Hà Phù, ta không biết nhiều về năng, nhưng từ chuyện năng sẵn sàng nhận trách nhiệm sau khi đụng vào ta thì ta tin tưởng năng là một người tốt, ít nhất là một người lương thiện.

Trong phòng họp rung lên từng đợt ồn ào, bất quá sau khi qua đi, người thứ nhất giơ tay lại là La Tất. Ta liền mỉm cười về phía hân, tuy La Tất là của ta tính địch nhưng ta rất ưa thích người này, ngay thẳng, phóng khoáng, để cho hân đại biểu công ty là thỏa đáng nhất. Hơn nữa, La Tất còn cơ on thành toàn duyên phận giữa ta với Đường Y Lâm, ta tất phải coi trọng hân. Nhưng muốn để hân trung thành với ta, ít nhất là không ngầm tính kế sau lưng ta, vậy thì phải tìm biện pháp.

Hầu như tất cả mọi người đều giơ tay, ngay cả Chu Cửu Đồng cũng giơ tay. Nét mặt của hân có chút cổ quái, ta có thể hiểu được sự không cam lòng của lão. Khiến ta vui vẻ nhất chính là Đỗ Đại Duy cũng giơ tay lên, hân trừng mắt lên nhìn ta, tựa hồ suy nghĩ đến cùng là chuyện gì phát sinh mà có thể khiến ta từ một kẻ áo vải trở mình thành một người khoác hoàng bào.

“Biểu quyết thông qua.”Hầu Thiên Kiệt đứng lên, giọng nói âm vang hữu lực đưa ra tuyên bố cuối cùng.

Trong tiếng vỗ tay vang lên rộn rã, ta cúi người làm động tác cảm ơn tất cả mọi người, sau đó tiếp nhận Hầu Thiên Kiệt cung kính đưa lên con dấu tổng giám đốc cùng với tất cả bộ môn quan trọng cùng chìa khóa quỹ bảo hiểm

Đứng vào lúc ta thoả thuê mãn nguyện nhất, cửa phòng họp đột nhiên bị đẩy ra, tiến vào là hai nam một nữ. Ba người này toát ra khí thế bức người, bọn họ đều mặc đồng phục nhân viên thanh tra. Trong thời điểm này lại đột nhiên xuất hiện nhân viên công vụ khiến cho tất cả mọi người cảm thấy khiếp sợ cùng nghi hoặc, bao gồm cả ta.

Ta cảm giác được cái gì đó, vô ý thức nhìn về phía Chu Cửu Đồng, ta phát hiện Chu Cửu Đồng đang cười lạnh, hân đang cười lạnh với ta.

“Xin hỏi ai là Lý Trung Hàn tiên sinh?”Một gã trung niên lớn tuổi nhất trong ba người dùng ánh mắt nghiêm trọng quét qua đài chủ tịch cất tiếng hỏi.

“Tôi đây, xin hỏi các người là ai?”Ta hít một hơi khí lạnh, nghĩ thầm chẳng lẽ là tới bắt ta sao?

“Chúng tôi là cảnh sát phòng kinh tế, ngài bị nghi ngờ tham ô công quỹ, sử dụng thủ đoạn bất chính cùng hối lộ, hiện tại mời ngài theo chúng tôi về hiệp trợ điều tra. Trong quá trình này, mỗi câu nói của ngài đều bị coi là chứng cứ điều tra, ngài có thể gọi điện thoại tìm luật sư bào chữa.”

Ta nghe những lời của vị cảnh sát này thì trong đầu trống rỗng. May mắn còn không tê liệt ngã xuống đất, đợi tỉnh táo lại, ta liền thở dài một hơi, cảm thán thế sự vô thường cũng như xã hội hiểm ác. Không cần đoán cũng biết thủ đoạn hung ác này là của Chu Cửu Đồng. Ta buồn bực không hiểu đây là do hấn tự bày ra hay là ý của Hà bí thư? Nếu như là ý của Hà bí thư thì ta nhất định phải chết.

Phòng họp xôn xao tiếng xì xào bàn tán, người phần nộ chiếm đa số, cũng có khối người thấy há hê, đương nhiên, cũng có người đứng ra bênh vực cho ta. Người đứng ra đầu tiên là La Tất, lý do của hấn cũng rất đầy đủ, nếu như ta té ngã, hấn cũng sẽ có phiền toái kèm theo.

“Chào đồng chí, mời người trước đưa ra giấy chứng nhận.” La Tất đi đến trước mặt của ta ngăn trước mặt ta cùng vị cảnh sát.

“Ngài là ai?” Cảnh sát ngạo mạn không thể tưởng được có người ngăn trở, hấn lạnh lùng hỏi La Tất.

“Ta là công dân, ta hiện tại muốn người lập tức đưa ra giấy chứng nhận. Nếu như người cự tuyệt, ta sẽ lập tức đánh người.” La Tất rất không bình tĩnh phát phát tay.

Lúc này sau lưng ba gã cảnh sát lóe ra một người, thấp giọng nói thầm bên tai kẻ đứng đầu: “Hấn là phó tổng giám đốc của công ty.”

Ta lắp bắp kinh hãi, người cất lời nịnh nọt ton hót tên cảnh sát lại là Lăng Khiêm. Tên cảnh sát tái nhợt sắc mặt, do dự một hồi, rất không tình nguyện lấy ra giấy tờ xác minh đưa cho La Tất.

“Giấy tờ có chút không rõ ràng, mời hai vị cũng đưa giấy chứng nhận cho ta xem một chút.” La Tất lớn tiếng nói.

Cảnh sát trung niên trên mặt cơ bắp tại run rẩy, hấn cười lạnh nói: “Nếu như người đang định gây phiền toái cho chúng ta vậy thì rất không sáng suốt đâu.”

“Cái gì gọi là gây phiền toái? Các người muốn dẫn tổng giám đốc mới của chúng ta đi, ta muốn các người đưa ra giấy chứng nhận thì cái gì không đúng? Người lại nói ta làm như vậy là không sáng suốt? Người có phải là đang uy hiếp ta hay không?” La Tất trợn trừng hai mắt, nước miếng phun lên mặt cảnh sát trung niên.

“Đứng, đứng.....” Bốn phía ồn ào, ta liếc nhìn Chu Cửu Đồng thấy hấn không còn cười được nữa mà nghiêm mặt lên.

“Lão đại thôi đi, chúng ta đưa giấy chứng nhận cho hấn xem là được.” Nữ cảnh sát cũng không chịu nổi sức ép, đành đưa giấy tờ cho La Tất.

“Tiểu Hàu, người ghi lại con số trên ba tờ giấy này, sau đó gọi điện đến phòng cảnh sát kinh tế thành phố kiểm tra lại xem có ba người này hay không. Hừ, đầu năm nay lừa đảo ngày càng nhiều, mọi việc phải cẩn thận một chút.”

La Tất gọi một chàng trai thoát nhìn rất khôn khéo đến phát phát tay đưa ba tờ giấy chứng nhận. lúc người này nhận ba tấm giấy, La Tất còn nhiều lần dận dò hấn: “Phải cẩn thận đó, không thể qua loa được, mất thời giờ một chút cũng không sao, biết không?”

Chàng trai gật đầu: “Vâng, tôi đã hiểu, thưa La tổng. Tôi sẽ hỏi cẩn thận, mong ngài kiên nhẫn ngồi xuống đợi một chút.”

La Tất nở nụ cười, tựa hồ ưng ý sự khéo léo, nhanh trí của người này. Khi người này rời đi, La Tất kéo một cái ghế qua, ngồi xuống chắn giữa ta cùng vị cảnh sát, còn nhắc chân bắt chéo rất thoải mái. Ba gã cảnh sát không còn là tức giận, mà đã phần nộ. Có lẽ bọn họ còn chưa bao giờ đụng phải kẻ dám can đảm không phối hợp lại mình, cảnh sát trung niên lau vết nước miếng trên mặt, hung dữ cười lạnh: “Rất ngông cuồng, phi thường ngông cuồng, xem ra cái công ty này phải triệt để kiểm tra lại. Tiểu Đình, người lập tức gọi điện thoại cho đơn vị gọi tắt cả mọi người đến, thuận tiện để cho bên trình thám hình sự cũng phải người tới, ta không tin các người còn không ngoan ngoãn.”

“Ai, ai, xin ngài đừng nóng giận, đừng làm phức tạp tình hình. La tổng chỉ là nhất thời hồ đồ thôi.” Lăng Khiêm nghe thấy tên cảnh sát đứng đầu còn muốn phẩy người đến, hấn có chút luống cuống, vội vã khuyên ngăn không để hấn làm lớn mọi chuyện. Ta phát hiện thấy Chu Cửu Đồng vừa đưa mắt liếc Lăng Khiêm ra hiệu.

“Hồ đồ? Người đã tố giác công ty của các người có phần từ phạm tội, nên đem tất cả tình huống cùng bằng chứng phạm tội nói rõ ràng. Hừ, cơ quan chức năng đến kiểm tra lại bị ngăn cản nghiêm trọng, không cần phải nói, trong này nhất định có vấn đề lớn. Hiện tại không triệt để tra xét thì không được!”

Cảnh sát trung niên tỏ thái độ chánh nghĩa lắm nhien. Xem ra vô luận về công hay về tư, vị cảnh sát này đều tỏ ra rất quyết đoán với những kẻ có thái độ chống đối, đây là cơ hội tốt để bọn hấn biểu hiện thực lực. Chỉ là hấn vừa nói như vậy, ta lập tức minh bạch nguyên lai là Lăng Khiêm luôn tin ra bên ngoài.

Lăng Khiêm né tránh ánh mắt của ta, hấn thậm chí còn lén lút chuồn ra khỏi phòng họp. Ta không thể tin, nhưng lại không thể không tin, Lăng Khiêm chính là kẻ muốn đưa ta vào chỗ chết. Tuy ta biết rõ hấn đều là nghe lệnh Chu Cửu Đồng, nhưng ta vẫn rất thương tâm, dù sao Lăng Khiêm là người ta kính trọng nhất ở kt, hấn đã dạy cho ta rất thứ. Ta đã từng coi là người thầy của mình, là người anh cả.

Trong phòng họp hào khí nặng nề tới cực điểm. Kỳ thật ta vẫn luôn buồn bực, theo lý thuyết cho dù chấp hành công vụ, cũng không cần phải mang ta đi trước mặt nhiều người như vậy, huống chi ta là người lãnh đạo tối cao trong công ty, bọn hấn muốn mang ta đi thì có thể làm nhẹ nhàng hơn, tôn trọng

hơn một chút.

Nhưng ba gã cảnh sát tỏ thái độ như thế, hiển nhiên là muốn công khai làm xấu mặt ta, công khai làm nhục ta, dả kích ta, để cho ta không cách nào giữ uy tín trước các cổ đông. Đương nhiên, mục đích đúng là để cho ta không cách nào ngồi lên vị trí tổng giám đốc. Ai là người hy vọng nhất ta không thể ngồi lên vị trí này tổng giám đốc? Trong thiên hạ cũng chỉ có Chu Cửu Đồng.

Ta nở nụ cười, tuy ta cũng cảm thấy rất hứng thú với vị trí tổng giám đốc, nhưng ta sờ dẫm làm đến bước này thì nguyên nhân chủ yếu vẫn là để đuổi Chu Cửu Đồng đi, trả thù Đỗ Đại Duy. Ta không muốn làm cho kt suy sụp, bởi vì nơi này là đế quốc mỹ nữ như mây, nơi này nuôi rất nhiều nữ nhân thiên kiều bá mị, ta cũng không hy vọng tòa thánh địa xinh đẹp này bị phá hỏng.

Từ xưa dân không đấu cùng quan, có đấu cũng không thắng. Nếu như hôm nay khiến cho công ty rối tinh rối mù thì sẽ chẳng có người nào đồng tình với ta, hay là ta úy khuất chút đây?

“Chào đồng chí cảnh sát, tôi nguyện ý phối hợp điều tra của đồng chí. Chỉ là tôi vừa được bầu làm tổng giám đốc công ty, cho nên mong đồng chí bớt chút thời gian cho phép tôi sắp xếp công việc.”

Ta vượt qua La Tất, đi đến trước mặt cảnh sát trung niên ánh nhìn thẳng vào hán.

“Có thể.” Có lẽ bị khí thế nhiếp người của ta chấn trụ, cảnh sát lạnh lùng gắt gât đầu. Ừ, xác thực hán rất ngạo mạn, ngay cả ta thậm chí cũng muốn đánh hán.

Ta nện bước trầm ổn một lần nữa đi đến đài chủ tịch, lớn tiếng tuyên bố với tất cả mọi người: “Thưa các vị cổ đông, các vị đồng nghiệp, tôi đã được quyết định là người đứng đầu kt. Bất kể như thế nào, khi chuyện cá nhân của tôi chưa được kết luận, lời của tôi là đại biểu quyết định cao nhất của công ty. Tôi tuyên bố, trong thời gian tôi phối hợp với cơ quan điều tra làm sáng tỏ vấn đề của mình, tôi ủy nhiệm phó tổng giám đốc La Tất tiên sinh tạm thời quản lý tất cả mọi sự vụ của công ty.”

“Trung Hàn lão đệ, a, không, Lý tổng tài, tôi không dám nhận.” La Tất đi tới, thấp giọng nói.

Ta thần bí cười cười cười cười với La Tất: “La tổng, chẳng lẽ ngài đã quên cuộc nói chuyện giữa chúng ta tại nhà hàng Tạp Bang sao?”

La Tất sững sờ, trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh hãi. Hán có chút kích động, nói chuyện cũng có chút cà lăm: “Không..... Không quên, không quên. Thực không thể tưởng tượng nổi, không thể tưởng tượng nổi.....”

Lúc trước, ta đã từng đồng ý trợ giúp La Tất trở thành tổng giám đốc, nhưng bỗng nhiên mọi chuyện lại xảy ra biến hóa quá lớn. Đối với La Tất, tựa như đã mọi hi vọng đã lăm vào son cùng thủy tận lại bỗng nhiên nhen nhóm, hán đương nhiên hưng phấn!

Chỉ là này trong đó phát sinh rất nhiều chuyện, La Tất làm sao có thể biết rõ? Ta xảo diệu lợi dụng La Tất một chút, vì vị trí tổng giám đốc này, La Tất nhất định phải toàn lực cứu ta. Ta thể đơn lực bạc, nếu có nhiều nhân vật như La Tất hỗ trợ, nguy hiểm của ta sẽ ít đi rất nhiều.

Quả nhiên, thời điểm ta sắp rời khỏi phòng, La Tất bước nhanh đến bên cạnh ta nhỏ giọng nói: “Người đến cục cảnh sát rồi thì cái gì cũng không nên nói, ta sẽ tìm luật sư tốt nhất cho người, cứ yên tâm.”

Ta cười tùm tùm gắt gât, dưới hàng trăm ánh mắt soi mói, ta ngẩng đầu bước vào thang máy. Ngay lúc cửa thang máy đóng lại, một tiểu mỹ nữ đáng người xinh xắn, tóc dài như thác nước vội xuất hiện trong tầm mắt ta. A, Tiểu Quân của ta làm sao lại tới đây? Có lẽ là do rất quan tâm ta, Tiểu Quân quá lo lắng, sợ hãi trước mặt tất cả mọi người lớn tiếng gọi ta: “Ca.....”

Giờ khắc này, ta trái tim tan nát. Lúc đi đến cửa công ty, ta thực cảm giác mình như một tên tội phạm, kỳ thật đúng là một kẻ tội phạm. Ai, nếu để cho ta một lần nữa lựa chọn, ta nhất định sẽ không phạm phải cái sai lầm này. Nhìn qua bầu trời trong xanh, ta cảm thấy hi vọng xuất hiện trở lại, nỗi sợ hãi bị ánh sáng mặt trời rọi rõ quét sạch.

Một chiếc Honda suv màu xanh sẫm trên cửa xe phun bốn chữ to màu trắng “cảnh sát kinh tế”, mặc dù không có đèn báo hiệu, nhưng đồng dạng có lực uy hiếp cường đại. Đứng trước cửa xe, tâm tình của ta lại thêm tồi tệ.

Đúng lúc này, ta lại nhìn thấy một cỗ xe màu đỏ lao tới. Ta phát hiện chiếc xe này không phải là chiếc Ferrari của Cát Linh Linh, mà là một chiếc xe kim quy rất bình thường.

Hả? Chẳng lẽ là xe của Hà Phù? Trong lòng ta khẽ động, lập tức muốn tiến đến nhìn xem chủ nhân chiếc xe này.

“Lý tiên sinh đừng làm chậm trễ thời gian của chúng ta, mau mời lên xe.” Cảnh sát trung niên lập tức đứng ra chắn trước người ta.

Ta thở dài một hơi, bất đắc dĩ nâng chân trái định bước vào chiếc Honda, đột nhiên từ đằng sau ta truyền đến một giọng nói rất thanh thúy: “Lý Trung Hàn sao?”

Là ai gọi ta? Ta quay đầu nhìn lại. A, ta nở nụ cười, bởi vì ta nhìn thấy một đại mỹ nữ có con mắt sáng như những vì sao.

“Hà Phù.” Ta hưng phấn kêu to.

“Nhanh lên xe, đừng lè mè nữa.”

Một gã khác cảnh sát đến gần bắt lấy cánh tay của ta, đẩy ta vào trong xe.

“Đây là làm sao vậy?” Hà Phù lớn tiếng hỏi, vẻ kinh hi trên mặt nàng lập tức biến mất. Mang theo khuôn mặt lạnh như băng, nàng đi đến trước mặt ta cẩn thận đánh giá ba gã cảnh sát.

“Thưa tiểu thư, mong cô tránh ra, đừng làm trờ ngại chúng ta chấp hành công vụ.” Gã cảnh sát trung niên nhìn thấy là một mỹ nữ, khẩu khí hòa hoãn hơn rất nhiều. Mặc dù như thế, hắn vẫn không tỏ ra khách khí, tỏ rõ vẻ cương quyết.

“Ta hỏi một chút cũng không được sao?” Hà Phù sắc mặt càng lạnh hơn.

“Cô sao? Cô không có tư cách hỏi, nếu như cô còn tiếp tục cản trở, chúng tôi đành phải mời cô theo chúng tôi trở về cục. Đến đó, cô muốn hỏi cái gì cũng có thể.” Cảnh sát trung niên dùng ngữ khí trêu chọc mỉa mai Hà Phù.

“Nếu ta không có tư cách, vậy ta tìm người có tư cách đến hỏi.” Hà Phù lãnh đạm nói ra, sau đó ưu nhả quay người, vẫy vẫy tay với một người đàn ông trung niên đằng sau lưng cách đó không xa: “Chu thư ký, người tới đây một chút.”

Nam nhân gọi chu thư ký này thoát nhìn như một vị học giả, đeo một bộ chiếc kính viền rộng mắt đen, bên cạnh hắn là một chiếc Audi màu đen.

“Tiểu Phù, làm sao vậy? Không phải đang vội tham gia đại hội cổ đông kt sao? Ôi, cô xem, muộn một tiếng rồi này.” Chu thư ký nhìn có chút khẩn trương, tựa hồ đang vội chạy tới kt.

“Tham gia đại hội cổ đông còn có cái ý nghĩa gì? Tổng giám đốc kt ngay ở chỗ này này.” Hà Phù chỉ tay về phía ta.

“Cái gì? Hắn là tổng giám đốc kt sao?” Chu thư ký kinh hãi, bất quá hắn lập tức lịch sự đưa tay phải về phía ta: “Hạnh ngộ, hạnh ngộ. Hôm nay là thứ hai, phòng thị chính có rất nhiều chuyện cần phải làm, cho nên tôi đến muộn. Ha ha, hi vọng tổng giám đốc thứ lỗi, tiểu đệ họ Chu.”

“Chào ngài! Chu thư ký, tôi họ Lý.” Ta mỉm cười bắt tay với Chu thư ký.

“Lý Trung Hàn, người có ý gì? Ta cảnh cáo người, nếu như người còn không coi ai ra gì, người sẽ phải hối hận! Mời người lập tức lên xe.”

Cảnh sát trung niên cũng tiến lên đẩy ta vào trong xe, tựa hồ như áp giải phạm nhân. Chu thư ký sắc mặt đại biến, hắn lập tức chạy lên ngăn cản hai tên cảnh sát: “Xin đợi một chút, xin hỏi các người là đơn vị gì? Phiền các người đưa giấy chứng minh thân phận cho ta xem.”

“Ha ha, kt các người thủ đoạn thật sự là tầng tầng lớp lớp a, một người tiếp một người, ta hôm nay không đi nữa. Tiểu Đình, các người trước tiên mang người về, cẩn thận trông giữ.”

Cảnh sát trung niên cười cười, bởi vì hắn trông thấy ba chiếc xe đồng dạng in bốn chữ “cảnh sát kinh tế” chạy đến trước tòa nhà công ty. Từ trên xe đi xuống mười nam nhân khí thế phi phàm, trong đó một người dẫn đầu trẻ tuổi bước nhanh tới, trước mặt cảnh sát trung niên lớn tiếng hỏi: “Thưa trưởng phòng, chúng tôi đã đem người đến, mong ngài chỉ thị.”

Cảnh sát trung niên đắc ý gật gật đầu: “Các người lập tức đi vào, cẩn thận kiểm tra toàn bộ bộ phận tài vụ công ty kt, ta lập tức lại để Tiểu Đình bổ sung lệnh kiểm tra.”

Khi người trẻ tuổi lên tiếng, tay cũng không nhàn rỗi, quơ quơ hai cái, dẫn đầu một đám mặc nhân viên đồng phục công vụ đầy khí thế giết vào kt.

“Người là trưởng phòng ư, phiền người nghe điện thoại của thượng cấp.” Chu thư ký sắc mặt tái nhợt, hắn đưa di động tới trước mặt cảnh sát trung niên dẫn đầu. Chu thư ký là thừa dịp mấy người này phát lệnh truy quét, lạng lẹ bấm điện thoại. Ta thầm cảm thấy buồn cười, nghĩ thầm hôm nay có trò hay để nhìn.

Quả nhiên, lúc cảnh sát trung niên nhìn thấy điện thoại Chu thư ký đưa liền sừng sốt một chút, hắn do dự rồi mới nhận chiếc điện thoại. Sau khi nói ba câu với người trong điện thoại, tên cảnh sát này trở nên kinh ngạc, rồi sợ sệt không còn dám thở mạnh, thần thái kiêu ngạo vừa rồi biến mất không còn tăm hơi.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Không từ thủ đoạn

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi Chu thư ký.”

Lúc tên cảnh trả đem điện thoại lại cho Chu thư ký, tay hắn đang run rẩy. Hắn lập tức quay người, hét lớn với nữ cảnh sát trên xe: “Tiểu Đình, người nhanh đi gọi Lưu Đội trưởng trở về, nhanh, nhanh !”

Nữ cảnh sát sắc mặt trắng bệch, nhanh chóng nhảy xuống xe chạy như bay vào kt, ta phát hiện tư thế chạy của nàng rất khó coi.

“Chu thư ký..... Chuyện này nhất định là hiểu lầm.”Tên cảnh sát trưởng dốc sức lau mồ hôi trên trán, cũng không biết có phải là do trời nóng nực hay không.

“Bây giờ có thể nói cho ta biết tại sao người phải mang tổng giám đốc kt đi không?”Chu thư ký lãnh đạm hỏi tên cảnh sát.

“Chúng tôi nhận được thông báo, hoài nghi Lý Trung Hàn tham ô công quỹ, trái với quy định quản lý tài chính.”Trung niên cảnh sát cúi người rất thấp, bộ dạng bí ối vô cùng.

“Có chứng cứ sao?”Chu thư ký hỏi.

“Có nhân chứng.”Trung niên cảnh sát mồ hôi trên trán càng nhiều.

“Vậy tức là không có vật chứng ? Nếu như không có vật chứng người đã tiến hành bắt giữ người, vậy có phải là quá qua loa hay không?”

Chu thư ký không hề ôn hòa, giọng hắn có chút nghiêm khắc. Đối với chuyện không có vật chứng, Hà bí thư đương nhiên cố lấy ra nắm thóp.

“Vâng vâng vâng, tôi lập tức mang người đi.”

Trung niên cảnh sát đại đội nhân mã từ trong kt đi ra, sắc mặt của hắn càng ngày càng tái nhợt, mang theo sự lo lắng, hắn nhỏ giọng khẩn cầu: “Chu thư ký, thật là hiểu lầm, mong ngài lượng thứ, tôi trước mặt ngài cùng vị tiểu thư này còn có Lý tổng tài thực lòng xin lỗi, hi vọng Chu thư ký rộng lòng tha thứ, hi vọng vị tiểu thư này rộng lòng tha thứ, hi vọng Lý tổng tài rộng lòng tha thứ.”

“Người đi đi.”Chu thư ký lạnh lùng nói.

“Vâng vâng.”Sau khi liên tục xin lỗi hắn mới xám xịt bỏ đi. Lúc đến là khí thế nhường nào, lúc đi lại uất ức như thế, thật làm cho ta cảm khái.

“Ca.....”

Một thân ảnh nhắn xinh xắn vọt tới trước mặt ra, ta cười cười giới thiệu với Hà Phù cùng Chu thư ký: “Đây là biểu muội tôi.”

“Ca..... Ô.....”

Tiểu Quân bỏ nhào lên người của ta, ôm ta thật chặt lớn tiếng thút thít.

“Đừng khóc, đừng khóc, ca không có việc gì đâu.”Ta nhẹ nhàng vỗ lên mái tóc nàng an ủi.

Chứng kiến tình cảnh này, Hà Phù cũng có chút cảm động, nàng hé miệng cười cười: “Tiểu Đình từng nói người có một tiểu di, không thể tưởng được người còn có một muội muội nha.”

“Ha ha, em gái ta là tiểu di ta, tiểu di ta cũng là biểu muội ta.”Ta chỉ đành giải thích như thế.

“A?”Hà Phù sững sốt một chút, lập tức khanh khách cười to, Chu thư ký cũng mỉm cười.

“Hôm nào sẽ giải thích với người sau.”

Ta vội vàng cảm tạ Hà Phù, sau đó dịu dàng vỗ vỗ Tiểu Quân trong ngực: “Uy, vị đại mỹ nữ tỷ tỷ này đã cứu ca của người, chẳng lẽ người ngoại trừ khóc cũng không biết nói chút gì sao?”

Tiểu Quân vừa lau nước mắt vừa lớn tiếng nói: “Cám ơn tỷ tỷ! Tỷ tỷ chẳng những tốt bụng, còn thiên sinh lệ chất, sắc nước hương trời, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, ba nghìn giai nhân so ra còn kém tỷ tỷ.”

“Cái gì?”Hà Phù nghe được mà lọt tròng mắt, ta đoán chừng đây là lời ca ngợi đặc biệt nhất, long trời lở đất nhất mà Hà Phù từng nghe.

“Ha ha ha.....”Chu thư ký cười to, ta cũng cười to, Hà Phù sau đó cũng bật cười thật to.

Duy chỉ có Tiểu Quân không cười, ánh mắt của nàng hồng hồng nhìn ta hỏi: “Ta nói sai sao?”

Ai, Tiểu Quân không hỏi còn may, vừa hỏi lại khiến Hà Phù cười bò lăn ra đất. May mà Đái Tân Ni từ theo bước ra, Hà Phù mới chậm rãi ngừng cười.

Đái Tân Ni rất lịch sự mời Chu thư ký cùng Hà Phù tiến vào công ty, ta ôm bả vai Tiểu Quân cùng mọi người trở lại. Vô ý thức ngẩng đầu nhìn cao ốc, ta phát hiện cơ hồ từng cửa sổ đều có đầu người vờn ra, xem ra một màn mạo hiểm lại buồn cười vừa rồi trong kt từ trên xuống dưới đều thấy rõ ràng.

Trở lại phòng họp, ta đã không còn thấy Chu Cửu Đồng, cũng không thấy Lăng Khiêm, nhưng phòng họp cũng không vì hai nhân vật này vắng mặt mà

quanh què, trái lại trong phòng họp lại phi thường náo nhiệt, hầu như tất cả mọi người đều chưa từng rời. Có lẽ bọn họ vừa rồi phảng phất chứng kiến một cuộc đổ sức sinh tử kinh tâm động phách, kết quả trận đổ sức này lại khiến cho mỗi người thay đổi ánh mắt với ta, trở nên bội phục, cung kính.

Chu thư ký đến mang theo sự quan tâm thị của chính phủ cùng thị ủy, điều này càng ủng hộ sĩ khí của mọi người, tất cả cổ đông càng có niềm tin với kt.

“A, là người của chính phủ hay sao?”

“Không phải, hình như là thị ủy.”

“Đúng vậy, cả thư ký cũng ngồi Audi, đoán chừng là thị ủy.”

“Như thế xem ra Lý Trung Hàn này có chút bối cảnh đó.”

“Đúng là nói nhảm. Không có bối cảnh thì có thể từ một viên chức nhỏ mà ngồi lên chức tổng giám đốc hay sao? Đây cũng không phải là Nghìn Lẻ Một Đêm.”

“Vậy cũng đúng.”

Những lời nghị luận này dù là rất nhỏ, nhưng ta cũng có thể nghe được không ít, ta thật không biết là nên mừng hay nên lo. Bất quá, lúc này khắp nơi đều chìm trong không khí vui mừng, ta không nên buồn lo vô cớ như vậy, nghĩ như vậy cũng không nhin được mà cười lên.

“Ca, vị tỷ tỷ này là ai?” Tiểu Quân tò mò đánh giá Hà Phù đang cùng Đái Tân Ni nói chuyện phiếm.

“Nàng là Hà Phù. Thấy thế thế nào? Hà Phù tỷ tỷ có xinh đẹp không?” Ta đặc ý hỏi.

“Ừ, rất đẹp.” Tiểu Quân gật gật đầu.

“Hà Phù tỷ tỷ kia cùng Tiểu Quân ai hấp dẫn hơn vậy?” Ta cười hi hi, thầm phỏng đoán Tiểu Quân nhất định sẽ nói Hà Phù hấp dẫn hơn.

“Ta cảm thấy Tiểu Quân hấp dẫn hơn một chút.” Tiểu Quân tu tu nói hết, con mắt híp lại thành một vầng trăng khuyết.

“Cái gì?” Ta tròn mắt há hốc mồm, liền vội hỏi: “Sao vừa rồi ngươi còn ca ngợi người ta?”

Tiểu Quân không nói gì, nàng chỉ mỉm cười rất ngây thơ, đáng yêu, ta thiếu chút nữa đã không nhận thấy sự giao hoạt trong ánh mắt của nàng. Ai! nhớ tới bộ dạng nàng bỏ nhào vào trong ngực ta khóc lóc, ta thực không rõ Tiểu Quân là hồ ly hay là thiên sứ?

“Ha ha, Lý tổng tài thật sự là cát nhân thiên tướng, ha ha.....” Một tiếng cười lớn kéo ta từ trong ảo tưởng triền miên trở về hiện thực, ta quay đầu nhìn lại, không biết lúc nào La Tất đã đứng sau ta, bên cạnh hắn còn có một người cao cao gầy gầy trông teo là Tào Gia Dững.

“A, La tổng. Kỳ thật ta phải cảm ơn ngươi, nếu như không phải ngươi kéo dài thời gian, ta hiện tại chỉ sợ đã là phạm nhân.” Ta xác thực muốn cảm tạ La Tất, đây không phải lời khách sáo.

“Ôi, Lý tổng tài đừng nói vậy. Đối phó với đám khốn nạn này phải sử dụng một ít thủ đoạn, ha ha.....” La Tất cười to.

“Ha ha.”

“Lý tổng tài, về sau chúng ta cùng dắt tay kiếm tiền, cùng sáng tạo phú quý.” Tào Gia Dững cung kính duỗi tay phải ra.

“Mọi người cùng kiếm tiền, mọi người cùng phú quý.” Ta khách khí mà bắt chặt tay Tào Gia Dững.

“Lý tổng tài, ta đúng là không thể tưởng được ngươi có một hậu trường cường ngạnh như vậy. Đúng là nhìn lầm rồi. Ha ha, bất quá trải qua lần phong ba này, Lý tổng tài nhất định biết rõ ngươi là ai địch nhân, ai là bằng hữu rồi chứ? Nếu như ta không đoán sai, Lăng Khiêm vụng trộm chọc đào nhất định là có người sai khiến.”

La Tất nói những lời này dụng ý rất rõ ràng, chính là xa lánh Chu Cửu Đồng. Hắn trước mặt ta đưa ra khối chiêu bài minh hữu này. ta đương nhiên vui vẻ tiếp nhận.

“Ừ, ai là bằng hữu, ai là địch nhân ta rất rõ ràng. La tổng yên tâm, ta sẽ không thay đổi lời hứa hẹn với ngươi.” Ta biết điều La Tất lo lắng nhất là khoản thiếu hụt của công ty.

“Cám ơn! Cám ơn Trung Hàn lão đệ! A, ngài xem, ta quá kích động mà nói sai rồi, cám ơn Lý tổng tài.” La Tất cười ha ha, hắn thật sự quá hưng phấn.

“Buổi tối ta muốn đặt một bữa tiệc chúc mừng.” Ta trầm ngâm một chút.

“Ta sẽ sắp xếp! Ha ha, ta muốn tổ chức một bữa tiệc thật lớn để chúc mừng tiệc rượu.”

La Tất cười to, bên cạnh hắn Tào Gia Dững cũng đi theo gật đầu phụ họa.

“Tiểu Quân, muội nghe chưa? La tổng muốn tổ chức một bữa tiệc. Ồ? Muội đâu rồi?”Ta vừa định giới thiệu cô tiểu muội với La Tất, nhưng quay người lại đã không thấy bóng dáng nàng.

“Lý tổng tài, biểu muội người đứng là tuyệt sắc giai nhân.”La Tất hướng cách đó không xa Tiểu Quân phát ra cảm thán.

“Ha ha, tiểu muội so với giai nhân bên người La tổng nhất định còn thua xa.”Ta cười cười, nhưng trong lòng có một cỗ lửa giận, lửa giận ghen ghét. Bởi vì ta trông thấy một gã trẻ tuổi đang nói chuyện phiếm cùng Tiểu Quân, người này thân hình cao lớn, khí vũ hiên ngang, chẳng những phong độ nhẹ nhàng còn phong thần tuấn lãng, đủ để khiến tất cả nữ hài điên đảo. Tiểu Quân có mê đắm hắn hay không ta không dám nói, nhưng ít ra nàng có vẻ cũng không thích người này, ta phát hiện Tiểu Quân đã có một chút nhăn nhó.

“Hoàn toàn trái lại. Sau khi thấy lệnh muội, những nữ nhân trước mắt ta đều trở nên tục tằn.”La Tất không phát hiện ra sự đổ kị trời dậy trong lòng ta, hắn rất trực tiếp biểu đạt sự hâm mộ với Tiểu Quân, điều này càng khiến ta tức giận. Bất quá, ta không hề biểu lộ ra bất cứ sự bất mãn gì.

“La tổng, người trẻ tuổi kia là ai?”Ta hỏi.

“A, hắn là Trương Đình Nam, con trai Trương Tư Cần. Trương Tư Cần cũng là đại cổ đông nổi danh của kt cũng như lão Tào.”La Tất nói rất lãnh đạm, xem ra hắn cũng không có hảo cảm với Trương Tư Cần.

“Trương Đình Nam, Trương Đình Nam.....”Ta cố nhớ kỹ cái tên này, chỉ cảm thấy mỗi lần đọc lên nước chua trong lòng ta lại tuôn ra một lần.

Bước vào cuộc họp, mọi thứ diễn rất suôn sẻ, thoải mái. Chu thư ký đại biểu thị ủy cùng chính phủ lên tiếng cổ vũ công ty cùng đồng viên ta đưa công ty đến thời kì huy hoàng. Hội nghị tại trong tiếng vỗ tay chấm dứt, hầu như tất cả cổ đông đều đến chúc mừng ta, người cuối cùng đến chúc mừng ta là Hà Phù. Không biết vì sao ta thấy Hà Phù rất ít xuất hiện, có vẻ tận lực bảo trì khoảng cách nhất định với ta. Chỉ đến lúc chấm dứt hội nghị, nàng mới nhỏ giọng nói với ta: “Sáu giờ tối, cha ta mời người đến nhà ta ăn cơm, đến lúc đó Chu thư ký sẽ tới đón người.”

Ta mừng rỡ gật đầu: “Được.”

Hà Phù cười nhạt một tiếng rồi quay người rời đi, đột nhiên nàng nghĩ đến điều gì đó lại nói: “À, đúng rồi, thuận tiện cũng mang Tiểu Quân theo nha.”

Ta lại liên tục gật đầu: “Được.”

Nhìn bóng lưng Hà Phù ly khai, ta thật sự ngổn ngang trăm mối cảm xúc. Trong sự tối tăm của vận mệnh dường như đã an bài vị quý nhân này đến bên cạnh ta, nàng lại cứu ta một lần, ta thật sự cảm ơn nàng. Có lẽ một chiếc xe trong mắt Hà Phù không đáng bao nhiêu, có lẽ nàng căn bản là sẽ không tiếp nhận món quà ta tặng nàng, nhưng bất luận như thế nào, ta rất muốn tặng nàng chút gì đó.

Đưa Hà Phù đi, ta gọi ba gã bảo vệ của công ty tới, trực tiếp đi đến bộ phận đầu tư. Nơi này ta có gửi một món đồ, đó chính là nhược điểm của Đỗ Đại Duy.

“A, chào tổng giám đốc.”

“Chào tổng giám đốc tốt.”

Trên đường đến văn phòng Đỗ Đại Duy, đồng sự đến chào hỏi ta nói liên không dứt. Ta đều khách khí gật gật đầu, cũng không trách cứ bọn họ lúc trước đối xử lạnh lùng với ta, mọi người đều có sự ích kỷ, ta rất hiểu điều đó.

“Tổng giám đốc quang lâm thật là vinh hạnh của ta !”

Đỗ Đại Duy dùng ánh mắt vi diệu liếc nhìn ta, lúc này tâm tình hắn nhất định rất mâu thuẫn. Ta đã giúp hắn thoát khỏi khốn cảnh, nhưng sự thăng chức của ta cũng khiến cho hắn cảm thấy cực không công bằng.

“Như thế nào? Người không chúc mừng ta sao?”Ta không hề tỏ ra khách khí, đặt mông ngồi trên ghế sa lon.

“Chúc mừng chứ, chúc mừng sự may mắn của người. Bất quá, ta vẫn còn muốn nói cho người biết, nếu như người còn dám gặp Linh Linh, ta nhất định sẽ liều mạng với người.”Đỗ Đại Duy ngoài mạnh trong yếu nhìn nhìn chằm chằm vào mắt ta buông lời đe dọa.

“Ha ha, người cũng thật sự là ngoan độc đó. Ngày đó, bộ dạng cầm súng người của suýt chút nữa đã hù chết ta đó.”Con giận của ta lập tức bùng lên, người khác đối với ta đều rất khách khí, cái tên Đỗ mập mạp này lại còn dám đe dọa ta, thế cho nên ta không còn xưng hô bằng tên của hắn, mà gọi hắn là mập mạp.

“Người.....” Khóe thịt mỡ trên mặt Đỗ Đại Duy run rẩy một lát, hoàn toàn nói không ra lời.

“Được rồi, đừng nói những cái kia nữa. Ta tới đây để nói chuyện với người, nếu như người không muốn nói chuyện, ta sẽ lập tức đi ngay, đến lúc đó người đừng hối hận.”Ta cười lạnh hai tiếng.

Đỗ Đại Duy thoáng cái đã mềm nhũn như một quả bóng da xì hơi, hắn cúi cái đầu xuống rít ra: “Nói đi.”

Ta nở nụ cười. Bởi vì có câu kẻ thức thời mới là tuần kiệt, bây giờ ta là người chạm tay có thể bỏng, dù mười tên như Đỗ Đại Duy ta cũng không để vào mắt, ta thậm chí hi vọng hắn làm ra chuyện ngốc nghếch, cho ta một cơ hội trả thù.

“Kỳ thật, ta chỉ muốn một vật, vật này thuộc về bí mật của công ty, người có thể không đưa cho ta, nhưng ta khuyên người đừng ép ta gọi ba tên bảo vệ bên ngoài đến lục soát phòng làm việc của người.”

“Ta không biết người muốn cái gì, mọi thứ trong văn phòng này người đều có thể tùy ý lấy đi.”

Ta nở nụ cười, cười rất quý dị: “Vậy xin cảm tạ.”

Đỗ Đại Duy trợn mắt há hốc mồm nhìn ta lôi ngắn kéo bàn công tác của hắn ra, lấy đi một tập tài liệu liên quan đến việc Đái Tân Ní tham ô công quỹ. Ta còn cảnh cáo Đỗ Đại Duy, nếu như hắn dám khi dễ Cát Linh Linh, chỉ bằng khoản hân thiếu nợ công ty, ta cũng đủ để đem đưa vào tù. Lúc rời khỏi văn phòng Đỗ Đại Duy, trong đầu ta vẫn không thể quên về mặt sợ hãi của Đỗ Đại Duy, ta muốn triệt để thu phục hắn, đáp lại những gì hắn đã làm với ta, cướp đi mọi thứ của hắn.

“Chào tổng giám đốc đại nhân! Đồ vật trên tay ngài có nặng không? Ta giúp ngài cầm một chút được chứ.” Tôn Gia Tề đột nhiên xuất hiện ở trước mặt ta, hắn tuy gọi ta là tổng giám đốc, nhưng nụ cười hi hi trên tức vẫn còn treo trên mặt. Ta cảm thấy một dòng nước ấm rót vào ngực, mặc kệ sự thay đổi thế nào, hắn luôn là bằng hữu của ta. Kỳ thật ta cũng không hận Tôn Gia Tề, hắn cũng chỉ là một nhân vật nhỏ bé trong kt, há lại có thể thoát khỏi sự khống chế của Chu Cửu Đồng?

“Người không vì mình, trời tru đất diệt.” Vì sinh tồn, Tôn Gia Tề khó tránh khỏi sẽ làm ra một số chuyện tổn hại tình bằng hữu. Ta rất hiểu điều đó, có lẽ nếu ta ở vào hoàn cảnh như vậy cũng sẽ làm thế. Cho nên, ta đã sớm tha thứ cho hắn.

“Gia Tề, đúng lúc ta cũng muốn tìm người. Người hãy quay lại bộ kế hoạch chuẩn bị một chút, hai ngày nữa người tiếp nhận vị trí của Lăng Khiêm.” Ta cười cười với Tôn Gia Tề, trong túi giấy là những thứ rất trọng yếu, ta làm sao có thể để cho Tôn Gia Tề hỗ trợ?

“Thật sao?” Tôn Gia Tề kinh hãi.

“Ta phải lừa người sao? Ta chỉ hi vọng người về sau người không gạt ta.” Ta cười cười với Tôn Gia Tề.

“Ta đã lừa gạt người lúc nào chưa?” Tôn Gia Tề có chút đỏ mặt, hắn vừa đuổi theo ta vừa giải thích.

“Gia Tề, có một số việc ta không nói không phải là không biết. Bí mật của Chu Cửu Đồng ta đều rành mạch, chẳng lẽ bí mật của người khác ta không thể biết một hai sao? Chỉ là ta luôn coi người như là bằng hữu. Gia Tề, ta hi vọng chúng ta vĩnh viễn là bạn bè.” Ta liếc nhìn Tôn Gia Tề ý vị thâm trường, sau đó đi vào thang máy.

Cửa thang máy còn chưa đóng, đằng sau ta truyền đến tiếng là của Tôn Gia Tề: “Trung Hàn, ta sai rồi! Mong người tha thứ cho ta.”

Ta không quay đầu lại, chỉ nở nụ cười. Khi làm thang máy lên tầng chín, nụ cười của ta càng đậm, bởi vì có hai cô gái xinh đẹp dịu dàng chào ta: “Chào Lý tổng tài tốt.”

Ta cười tủm tỉm đi ra khỏi thang máy, hơi bất ngờ vì không trông thấy Tiểu Nguyệt. Trước mắt là hai thư ký bộ dáng rất giống nhau, đều thông minh lanh lợi.

“Chu Cửu Đồng có ở đây không?” Ta hỏi.

“Chu tiên sinh ở bên trong thu dọn đồ đạc.” Một cô xinh đẹp trong đó cười với ta.

“Tiểu Nguyệt đâu?” Ta lại hỏi.

“Tiểu Nguyệt đang giúp Chu tiên sinh thu dọn đồ đạc.” Tiểu nữ hài này trả lời bằng âm thanh giòn tan.

“Ừ, các cô tên là gì?” Ta cười hỏi.

“Tôi là Thượng Quan Quyên, còn đây là Thượng Quan Hoàng Quán, chúng ta là hai tỷ muội.” Một cô bé dùng ngón tay nhỏ chỉ nữ hài vóc dáng cao cao bên cạnh giọng dịu dàng nói.

“Vậy ai là tỷ tỷ, ai là muội muội?” Ta tò mò hỏi.

“Ta là tỷ tỷ, muội muội cao hơn ta. Khanh khách.....” Thượng Quan Quyên cười khanh khách.

“A! xem ra tỷ tỷ thương muội muội, có thứ gì ngon đều nhường cho muội muội, thế nên muội muội cao hơn tỷ tỷ.” Ta hứng thú trêu ghẹo.

“Ừ.” Hai tỷ muội trăm miệng một lời cùng gật đầu, thật sự đáng yêu.

“Vậy à, thế thì phiền Thượng Quan Quyên giúp ta gọi hai bảo vệ tới.” Mặt của ta trầm xuống, cũng không xem hai tỷ muội nghe rõ chưa liền đẩy cửa đi vào phòng vào tổng giám đốc.

“Tiểu Nguyệt, người đi ra ngoài trước.” Chu Cửu Đồng tỏ ra rất bình tĩnh, sự xuất hiện của ta tựa hồ nằm trong dự liệu của hắn.

“Vâng.” Tiểu Nguyệt đang thu dọn đồ đạc liền dừng lại, nàng liếc nhìn ta, nhút nhát e lệ đi ra khỏi phòng.

Ta cũng không để ý đến Chu Cửu Đồng mà ngắm nhìn bốn phía, đi qua đi lại vòng quanh căn phòng rộng rãi. Đây là lần đầu tiên ta cẩn thận nhìn căn phòng này như vậy, đứng trước một chiếc bình Thanh Hoa phẳng phất như từ thời Khang Hi nhà Thanh, ta dừng bước lại cẩn thận nghiên cứu. Cho dù ta thuật không tìm hiểu sâu với những món đồ nghệ thuật, nhưng chiếc bình này vẫn rất thu hút ta.

“Cái bình này không tệ. Ta ở chỗ này vài chục năm, cũng chỉ kiếm được tối đa là nó. Ta biết rõ mỗi một món đồ ở đây, mỗi thứ ta đều có cảm tình, nhất là cái bình này.” giọng nói của Chu Cửu Đồng có chút cô đơn.

“Cái từ cảm tình này không tệ, chỉ mong người còn có.” Ta cười rất lạnh.

“Người hận ta sao?” Chu Cửu Đồng hỏi.

“Cũng không phải rất hận, chỉ là muốn người chết mà thôi.” Ta rất thẳng thắn.

“Vì sao?” Chu Cửu Đồng nhàn nhạt hỏi.

“Người đặt kế hãm hại ta, còn lang tâm cầu phế muốn chiếm lấy nữ nhân của ta.” Hỏa khí bốc lên trong người ta, căn bản không thể khắc chế được nữa. Ngoại trừ phần nộ rống to, ta không nghĩ ra phương pháp gì có thể phát tiết lửa giận trong lòng.

“Ha ha ha ha.....” Chu Cửu Đồng điên cuồng cười to

“Người sẽ sớm không còn cười nổi nữa đâu.” Ta lạnh lùng nói.

“Đặt kế hãm hại người? Nếu như người không tham lam, thì người sẽ mắc bẫy sao? Nói đến chiếm đoạt nữ nhân của người, ha ha, người làm loạn tại kt, ta cũng không chỉ nghe được một tí tẹo. Mà ngay cả cái à lằng lờ Cát Linh Linh người cũng ra tay trước ta một bước, chẳng lẽ người không biết Cát Linh Linh là phụ nữ có chồng sao? Chính người không sạch sẽ, còn có thể nếu nói đến kẻ khác bản thủ sao? Hắc hắc, thật đúng là đáng cười.” Chu Cửu Đồng nhìn ta khinh bỉ.

“Người im miệng, chuyện ta cùng mỗi người đàn bà đều là hai bên tình nguyện, ta không hề cưỡng bức ai cả, cái chuyện thiếu đạo đức hãm hại nữ nhân ta không bao giờ thêm làm.” Lửa giận của ta lại tụ tập.

“Cái gì cưỡng bức?” Chu Cửu Đồng sắc mặt đại biến.

“Hắc hắc.” Ta cười lạnh một tiếng, từ trong túi lấy ra một xấp ảnh ném lên bàn trà.

“người..... Người làm sao biết được? A, ta biết rồi, nhất định là do tên súc sinh Đỗ Đại Duy.” Chu Cửu Đồng nhìn xấp ảnh lập tức kinh hãi. Chiếc giấy trong tay rơi “cách” xuống đất một tiếng.

“Lần này người còn cười được nữa không?” Ta nhìn không được trào phúng cái lão hồ ly mới vừa rồi còn dương dương đắc ý.

“Không thể tưởng được Đỗ Đại Duy dám bán đứng ta, hán bán đứng ta cũng tương đương bán đứng chính hán.” Chu Cửu Đồng chán nản ngồi phịch trên ghế sa lon, trong ánh mắt cá chết đã lộ ra nỗi sợ hãi.

“Người câm miệng, hai người các người đều là tên khốn nghiệp chương nặng nề.” Lửa giận tràn lan, ta thật muốn tự tay bóp chết cái lão khốn này.

“Không tệ, đúng ta là đặt kế hãm hại Đái Tân Ni, làm cho nàng thiếu hụt 30 triệu. Nhưng ta không hối hận! Một năm trước, ta biết Đái Tân Ni muốn rời khỏi kt, ta không muốn nàng đi, cho nên.....”

“Cho nên người dùng biện pháp đối phó Đái Tân Ni, cấp cho nàng quyền hạn giao dịch nhất định, làm cho nàng hãm sâu vào thị trường giao dịch. Cứ mỗi lần lại dần sâu hơn, rốt cục thiếu hụt hơn 30 triệu, phải không?”

“Để giữ lại nữ nhân mình yêu thích thì 30 triệu cũng không nhiều.”

“Xem ra người là kẻ không từ thủ đoạn.” Ta cười lạnh một tiếng.

“Giống nhau thôi. Người nếu như không phải vậy thì làm sao có khả năng trong thời gian ngắn đã trèo lên vị trí tổng giám đốc. Ai, lúc trước ta quá coi thường người rồi, có lẽ Hà bá thư cũng xem thường người.” hai ánh mắt oán độc của Chu Cửu Đồng quét về phía ta.

“Không tệ, ta là người không từ thủ đoạn, ta còn có thể tiếp tục không từ thủ đoạn đã kích người, không từ thủ đoạn cũng có ích lợi của ta.”

Chiếm cứ thượng phong, ta càng lộ ra sự hùng hổ dọa người. Hồi tưởng lại nếu mình không có đảm lượng đập nổi dim thuyền, từ chiến đến cùng lời nói thì chính mình muốn đã phải cuốn gói rời đi, hoặc tiếp tục lưu lại kt chịu đựng nhục nhã. Còn việc Chu Cửu Đồng nói ta không từ thủ đoạn, ta hoàn toàn đồng ý. Được địch nhân tán thưởng, ta tuy đắc ý, nhưng cũng không cảm thấy lằng lằng, trái lại ta vẫn luôn bảo trì sự tỉnh táo trước lão hồ ly này. “Sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy” bốn chữ này ta càng nhớ kỹ trong lòng.

“Người muốn như thế nào?” Chu Cửu Đồng nhìn ta, ánh mắt hẩn lảng lệ ác liệt mà âm kinh.

Trầm ngâm một hồi, ta nhàn nhạt nói: “đem cổ phần của ngươi trong công ty bán cho ta.”

“Đó là mệnh căn của ta. Giữ lại những cổ phần này, nói không chừng ngày nào đó ta còn có thể quay trở lại kt làm tổng giám đốc.” Chu Cửu Đồng cười âm hiểm.

Ta thảm than một tiếng, sự bình tĩnh của Chu Cửu Đồng khiến cho ta càng thêm cảnh giác, ta biết rõ hấn ý vào lực lượng của Hà bí thư, đoán chừng tên bí thư kia cũng muốn để Chu Cửu Đồng ngăn ta. Hừ, ta há có thể lại để cho Chu các ngươi như ý? Muốn thoát khỏi sự khống chế của Hà bí thư, trước hết phải thoát khỏi Chu Cửu Đồng. Mà muốn làm được điều này, nhất định phải đá hấn ra khỏi công ty hoàn toàn, không để cho địch nhân cơ hội thờ ơ.

Ta hiện tại như mặt trời ban trưa, Chu Cửu Đồng còn dám uy hiếp ta, nếu như tương lai có một ngày, hấn một lần nữa trèo lên đầu ta, ta sẽ lâm vào cảnh sống không bằng chết.

“Ta đang cùng ngươi thương lượng.” Ta nhìn nhìn chăm chăm vào mắt Chu Cửu Đồng. Tuy ta đã là tổng giám đốc kt, nhưng chỉ hữu danh vô thực, bởi vì trong túi ta không hề có cổ phần của công ty. Nếu như không chiếm được phần lớn cổ phần, thì chẳng qua ta chỉ là một tổng giám đốc trên danh nghĩa mà thôi.

“Không thể thương lượng.” Chu Cửu Đồng cười nhạt một tiếng.

“Vì sao tất cả mọi người gọi ngươi là Cửu thúc?” Ta nở nụ cười, cười rất thần bí.

“Đó là bởi vì ta đức cao vọng trọng.” Chu Cửu Đồng lộ ra vẻ đắc ý, trong ánh mắt của hấn tựa hồ đã hiện lên một chút sinh cơ.

Ta sẽ không để cho Chu Cửu Đồng cảm thấy cơ hội còn sống, cười lạnh một tiếng, ta nhàn nhạt nói: “Nếu như ngươi vào tù, có lẽ không còn người nào cảm thấy ngươi đức cao vọng trọng.”

“Vào tù?” Chu Cửu Đồng buồn bực nhìn ta.

“Ừ, không tệ.”

Ta cười tủm tỉm đứng lên, bước đến bộ đàm trên bàn công tác, kết nối hệ thống để nói chuyện: “Thượng Quan Quyên, bảo vệ đã tới chưa?”

“Thưa Lý tổng tài, bảo vệ đang ở bên ngoài phòng làm việc chờ ngài.” Từ trong bộ đàm vang lên giọng nói dịu dàng của Thượng Quan Quyên.

“Ừ, để cho bọn họ chờ.”

“Vâng.” Ta đóng lại đối với hệ thống nói chuyện, đi đến trước mặt Chu Cửu Đồng, nghiêm trọng thông báo cho hấn biết: “Này lão, trong vòng 10 phút, nếu ngươi không đáp ứng thì ta sẽ để cho bảo vệ đưa ngươi vào cục cảnh sát. Ngươi nhớ kỹ, 10 phút.”

Có lẽ đối với việc Chu Cửu Đồng ngoan cố chống lại đến cùng ta đã chán ghét cực độ, nên ngay cả cách xưng hô với hấn ta cũng không còn tôn trọng.

“Hà bí thư sẽ không để ta vào tù.” Chu Cửu Đồng hướng ta cười lạnh.

“Vậy ngươi hoàn toàn sai rồi, ngươi biết Hà bí thư nghĩ như thế nào không? Hấn nói không chừng còn mong ngươi chết hơn ta, ngươi chết trong tù đó là chuyện không còn gì tốt hơn, bởi vì ngươi biết quá nhiều, một người muốn bảo vệ bí mật của mình chỉ có một phương pháp.” Ta nhìn chăm chăm vào con mắt buồn rười rượi Chu Cửu Đồng cười cười.

“Phương..... Phương pháp gì?” Chu Cửu Đồng run giọng hỏi.

“Đó là để cho kẻ biết bí mật biến thành người chết. Người chết sẽ không nói chuyện, người chết sẽ không thể nói gì nên luôn giữ được bí mật.” Ta lạnh lùng giễu cợt.

“Không phải vậy! Hà bí thư sẽ không làm như vậy!” Chu Cửu Đồng lớn tiếng hét.

“Vậy sao?” Ta cười to không thôi, nhặt lên trên mặt đất quả trứng đặt trước mặt Chu Cửu Đồng, thành khẩn nói: “Lão già đáng thương, ngươi đúng là già rồi, già nên hồ đồ rồi. Cho dù Hà bí thư không để cho ngươi chết, nhưng ta thì sao. Ta sẽ đem băng ghi hình ngươi giám thị người khác biên tập thành một bộ phim, mỗi ngày phát lên mạng ra một tập, mỗi một tập lại chia thành nhiều đoạn, như vậy cho dù ta không giao băng ghi hình cho cảnh sát, cảnh sát cũng sẽ tự động tìm tới ngươi.”

Nhìn vẻ mặt hoảng sợ Chu Cửu Đồng, ta tiếp tục nói: “Còn nữa, ta sẽ đem tư liệu ngươi đặt kế hãm hại người khác mấy năm nay toàn bộ công bố ra ngoài, ban giám đốc có thể tha thứ ngươi sao? Nói không chừng sẽ có mấy đồng sự từng bị ngươi hãm hại lập tức tìm đến ngươi, hắc hắc, ta cũng không muốn tuyệt tình như vậy.”

“ngươi..... Ngươi.....”

“Ngươi đã hơn sáu mươi tuổi, nên chết được rồi, vì sao còn mê luyến quyền lực như vậy? Ta cảnh cáo ngươi, đừng bức ta thật sự tuyệt tình. Ngươi tạo nghiệt mười mấy năm qua cũng đủ cho ngươi chết không có chỗ chôn, ngươi cho rằng Hà bí thư sẽ bảo vệ ngươi sao? Ta muốn Hà bí thư nhất định cảm thấy ngươi giống như một đồng phân, tránh xa ngươi còn không kịp, làm sao còn có thể bảo vệ ngươi? Đến lúc đó, chỉ bằng vào một mình Đái Tân Ni

cũng đủ để người khổ sở, với tính tình của nàng, cho dù nàng không bóp chết người, cũng sẽ trả thù người, đưa người vào tù được mới thôi. Cho người vĩnh viễn không ra khỏi, chết già trong tù. Ha ha, nói không chừng cái thân già khom khem của người trong tù nghỉ ngơi một năm hay nửa năm đã nát bấy rồi.”

“Lý Trung Hàn, người..... Người điên rồi.” Từ cặp mắt tam giác âm độc Chu Cửu Đồng rốt cục thật sự hoảng sợ, hắn đã không còn lựa chọn nào khác.

“Học người thôi. Được rồi, hiện tại còn lại một phút, sự nhẫn nại của ta đã đến cực hạn.” Ta rất không bình tĩnh đi đến bàn làm việc.

“Được rồi.” Rốt cục đợi đến lúc Chu Cửu Đồng nói ra những lời này, tâm trạng của ta mới rơi xuống một tầng đá lớn.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Nhìn lên

“Ca, nhiều người như vậy để làm cái gì đó?” Tiểu Quân nhỏ giọng nói thầm bên tai ta, ta nghĩ thấy một mùi thơm say lòng người.

“A, Chu tổng giám đốc muốn bán cổ phần kt cho ca, đây là việc vui, cho nên người phải phấn khởi lên.”

Trên ghế sa lon màu nâu rộng rãi, ta ôm vai Tiểu Quân, thật muốn hôn lên cái miệng nhỏ của nàng. Bất quá chỗ này không được, có Chu Cửu Đồng, La Tất, Ninh Hồng Quân, Hầu Thiên Kiệt cùng với một luật sư ở đây, ta cũng không thể làm càn.

“Tại sao phải bán cổ phần công ty cho ca chứ?” Tiểu Quân lắc lắc cái đầu nhỏ nhắn, chuyện này với nàng thật đúng là một câu hỏi rất khó trả lời.

“Bởi vì Chu tổng giám đốc già rồi, hắn muốn về nhà làm ruộng.” Ta rất chân thành mà trả lời.

Tiểu Quân phì cười, dịu dàng nói: “Tuy ta không hiểu nhưng ta tuyệt đối không tin Chu lão đầu sẽ về nhà làm ruộng. Hừ, không muốn nói cho ta biết thì không cần nói, cũng không cần phải lừa gạt ta chứ. Người đứng là tên đầu heo, còn mong ta giới thiệu Dương Anh cho người biết mới là lạ.”

“Uy, người động một chút lại lời bạn học của người ra hấp dẫn ta, ta không bao giờ tin chuyện ma quỷ của người nữa.” Ta oán hận trừng mắt nhìn Tiểu Quân.

“hừ, người nói đó nha! Hai ngày nữa Dương Anh sẽ đến đó, người cũng đừng cầu xin ta giới thiệu nàng.” Tiểu Quân nhú mũi một cái, tức giận hiện lên mặt.

“cái gì? Người đồng học mấy ngày nữa sẽ tới đây sao?” Ta thật bất ngờ.

“Không tệ, hơn nữa là là ba người. Ba người đều là đại mỹ nữ thiên sinh lệ chất, sắc nước hương trời, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn.” Tiểu Quân đắc ý sáng ngời nổi lên nàng cái đầu nhỏ.

“Ừ? Những lời này hình như quen rất, dường như còn thiếu một câu ba nghìn giai nhân không bằng một người.” Ta nhìn không được sờ mũi, suýt nữa bật cười.

“Đó là đương nhiên! chỉ có Lý Hương Quân mới xứng với ba nghìn giai lệ không bằng một người, khanh khách.....” Tiểu Quân càng không ngừng cười rộ, đôi mắt loan nguyệt không chỉ lộ ra nét giảo hoạt mà còn đầy sự tự tin. Ai, ta đã yêu Tiểu Quân không còn thuốc chữa.

“Vậy ca sẽ đi tìm mấy căn phòng trọ, bằng không bạn học của người đến mà không có chỗ ở.”

Ta ôn nhu vuốt mái tóc Tiểu Quân, về phần bạn học của nàng, ta căn bản cũng không có cái ta niệm gì. Có một Tiểu Quân ta cũng cảm thấy rất đủ rồi. Huống chi trong kt mỹ nữ như mây, ứng phó với các nàng cũng đủ mệt rồi, lại thêm việc vừa lên làm tổng giám đốc, chuyện của ta quá nhiều rồi, đâu còn tâm tư nghĩ đến bạn học Tiểu Quân chứ?

“Đúng nha! Lúc trước ta nói với bạn học bảo ca ta làm tổng giám đốc, các nàng còn chưa tin. Hừ, lần này cho các nàng biết ca ta lợi hại.”

Tiểu Quân đắc ý nhìn ta, có thể thấy nàng cũng cảm thấy kiêu ngạo vì ta. Nhưng Tiểu Quân cũng không biết, nàng mới là vinh quang không cách nào thay thế trong lòng ta.

“Lý tổng tài, hợp đồng đã soạn xong, mời Chu tiên sinh và Lý tổng tài ký tên, sau đó hợp đồng lập tức có hiệu lực.” Một gã trung niên đeo mắt kiếng gọng vàng đi đến trước mặt ta cùng Tiểu Quân, người này là luật sư của kt.

“Được.” Ta đứng lên, đi đến trước bàn làm việc, liếc nhìn mọi người, lập tức cầm lấy cây bút ký lên hợp đồng.

“Khoản tiền giao dịch trong ba ngày tính từ hôm nay phải đưa vào tài khoản chỉ định của Chu Cửu Đồng tiền sinh, khoản cổ phần này tổng cộng liên quan đến.....”

Hồng Băng cảm tài liệu lên, trước mặt ta cùng Chu Cửu Đồng đọc chậm rãi. Ta không cần thận lắng nghe mà nhìn về mặt Chu Cửu Đồng, ánh mắt ngốc trẻ Chu Cửu Đồng cho thấy hắn cũng không biết luật sư đang nói cái gì.

“Lý tổng tài, chúc mừng ngươì.....”

“Cám ơn.”

Ta mừng rỡ mà đã tiếp nhận lời chúc mừng của La Tất, Ninh Hồng Quân, Hầu Thiên Kiệt cùng với luật sư Hồng Băng.

Đợi khi mọi người rời đi, La Tất nháy mắt với ta và Tiểu Quân ta: “buổi tối hôm nay tổ chức một bữa tiệc tại đại sảnh khách sạn Burton, thời gian là chín giờ. Buổi tối ta xin mời tổng giám đốc cùng Tiểu Quân cùng tới dự, ha ha.”

“Buổi tối ta còn phải ăn cơm cùng một vị lãnh đạo thị ủy, xin La tổng thứ lỗi.”Ta biết trước phải từ chối lời mời.

“Thật đáng tiếc, hôm nay ta còn chuẩn bị một con cá Jamaica siêu lớn. Không sao, vậy thì đợi dịp khác, bất quá tiệc rượu buổi tối, ngài không thể không đến được!”La Tất có chút tiếc nuối, chỉ là nghe thấy ta cùng với lãnh đạo thị ủy ăn cơm, hắn cũng thoải mái.

“Đó là đương nhiên, đợi lát nữa ta còn muốn mang Tiểu Quân đi mua quần áo. Ha ha !”Ta cười với Tiểu Quân.

“Mua quần áo sao?” con mắt Tiểu Quân thoáng cái liền sáng lên.

“Vậy ta không phiền tổng giám đốc nữa. Đúng rồi, ta còn chút tiền mặt, mong tổng giám đốc giúp ta chọn mấy bộ quần áo cho Tiểu Quân, coi như là một chút tâm ý của ta.”La Tất nói xong, hướng ta truyền đạt một túi tiền mặt.

“Ha ha, làm sao tôi có thể nhận chứ. Bất quá, tiền mặt của ta đúng là không nhiều lắm, vậy ta xin cảm ơn La tổng.”Ta ngoài mặt tỏ vẻ khách khí, nhưng cử động lại hoàn toàn không khách khí. Bởi vì ta thấy đã cho La Tất quá nhiều. Chỉ có điều La Tất khéo léo đưa đẩy khiến cho ta phi thường hưởng thụ.

“Ai da, ngươì còn khách khí với ta làm gì? Được rồi, không làm phiền ngươì nữa, có chuyện gì cứ gọi bảo vệ.”La Tất lườm ngườì Chu Cửu Đồng sừng sờ trên ghế.

“Ngươi quá lo lắng đó.”Ta cười nhạt một tiếng, nghĩ thầm, đối phó với lão già khom khem này còn cần bảo vệ sao?

Lúc La Tất rời khỏi phòng làm việc của ta, Chu Cửu Đồng cũng đứng lên. Hắn chậm rãi đi đến trước mặt của ta, nhàn nhạt nói: “Người trẻ tuổi, đừng tỏ ra quá đắc ý.”

“Ta biết, ta vẫn luôn khiêm tốn.”Ta lạnh lùng mà đáp lại Chu Cửu Đồng.

“Ừ, ta có một chuyện muốn nhờ.”Chu Cửu Đồng rõ ràng cầu ta, ta không khỏi có chút giật mình.

“Ngươi cứ nói. Chỉ cần có thể làm, ta sẽ đáp ứng ngươi.”Ta gật đầu.

“Tiểu Nguyệt không muốn rời khỏi kt.” Chu Cửu Đồng thở ra một hơi.

“A, ngươi yên tâm, kt vĩnh viễn là nhà của Tiểu Nguyệt. Tất cả điều kiện công tác cùng đãi ngộ của nàng đều không thay đổi, thậm chí ta còn định đem căn phòng hiện tại ta đang ở cho Tiểu Nguyệt, dù sao biệt thự bên bờ biển của ngươi cách công ty quá xa, bất tiện cho nàng.”

Chu Cửu Đồng nghe ta nói, trên mặt lộ ra vẻ kỳ quái. Hắn cũng không nói thêm gì nữa, bắt đầu đi gạt đầu, sau đó quay người đi ra khỏi gian phòng đã thuộc về hắn vài chục năm, có lẽ hắn vĩnh viễn không trở về nữa. Nhìn thân ảnh run rẩy của hắn, ta có chút cảm khái, sự chán ghét với lão đầu này cũng giảm bớt vài phần.

“Thượng Quan Quyên, cô lại để cho bảo vệ rời khỏi đây được rồi. Mặt khác, gọi thư ký Quách Vĩnh Nhân đến một chuyến.”Chu Cửu Đồng vừa rời đi, ta tự lập tức truyền lệnh qua hệ thống bộ đàm.

“Được.” Thanh âm Thượng Quan Quyên rất êm tai, ta đoán chừng quảng bá kt cũng là công việc của nàng.

Tiểu Quân vẫn nhìn ngó khắp nơi thấy ta đóng lại hệ thống, đột nhiên hưng phấn chạy tới lớn tiếng hỏi: “Ca, thật sự đi mua quần áo sao?”

“Còn không thật sao? Buổi tối còn phải đến nhà Hà Phù tỷ tỷ ăn cơm. Hừ hừ, lần này Tiểu Quân muốn không mặc xinh đẹp cũng không được.”Ánh mắt của ta không có hảo ý mà nhìn chằm chằm vào cặp đùi đẹp của Tiểu Quân.

“Ca, ngươi quen biết Hà Phù tỷ tỷ hay sao? Ta trước kia làm sao không nghe ngươi nhắc qua?”Tiểu Quân không để ý thấy cặp mắt hí hí háo sắc của ta, nàng chẳng những cảm kích Hà Phù, càng cảm thấy hiếu kỳ với Hà Phù.

“Muốn biết bí mật Hà Phù tỷ tỷ sao?”Ta ôm Tiểu Quân hỏi.

“Ừ.” Tiểu Quân dùng sức gạt đầu, đôi mắt xinh đẹp toát ra hiếu kỳ cực lớn.

“cho ca hôn một cái, ca sẽ nói cho người biết.” Ta cười hi hi đưa ra điều kiện.

“Không cho, cũng lắm là ta không nghe nữa. Hừ !” Tiểu Quân sắc mặt trầm xuống, quay khuôn mặt nhỏ nhắn qua một bên.

“Thực không nghe sao? Quá trình Hà Phù tỷ tỷ cùng ca quen biết có thể nói là kinh thiên địa nghĩa, khiếp quỷ thần, khiến cho người ta khó mà tin được. Không nghe, ca sẽ để bí mật này nát bấy trong bụng. Ai !” Ta cố ý thờ dài một hơi.

Tiểu Quân rất hiếu kỳ bị ta công kích sớm đã xiêu lòng. Tròng mắt nàng liền quay ngược trở lại, lập tức chu cái miệng nhỏ nhắn lên: “Ta muốn nghe mà, ca nói đi.”

“Không cho hôn, không có bí mật.” Ta học Tiểu Quân, đem con mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ.

“Cái kia..... Vậy thì hôn chút thôi nha.” Tiểu Quân dậm chân, tức giận lớn tiếng trách móc.

Ta cười rất đắc ý, vội vàng ôm Tiểu Quân vào trong ngực, mặc kệ vẻ nhăn nhó của nàng, ngậm lấy cặp môi thơm đỏ mọng. Không thể tưởng được, bờ môi Tiểu Quân chẳng những mềm mại ngọt ngào, mà ngay cả trong cái miệng nhỏ nhắn tinh linh cũng chủ động thăm dò tiến vào miệng ta. Ta kinh ngạc vạn phần, vụng trộm nhìn Tiểu Quân, phát hiện Tiểu Quân lộ ra nụ cười giảo hoạt, ta không khỏi búng tỉnh đại ngộ, nghĩ thầm đây không phải muốn mà lại ra vẻ cự tuyệt sao?

Ta khẳng định Tiểu Quân cũng thích nụ hôn của ta, chỉ là sự sĩ diện của cô bé, phải làm ra vẻ rụt rè, thế nên nàng mới nép vào người ta như con chim non, thẹn thùng tiếp nhận nụ hôn của ta. Ta kích động nuốt nước miếng của nàng, dây dưa đầu lưỡi nàng. Đôi tay càng hưng phấn đưa vào trong lớp áo đồng phục của nàng, lần lượt kéo ra từng hột cúc áo, kéo xuống áo ngực.

“Ừ.....” Tiểu Quân rất si mê phát ra tiếng rên rì. Ta phát hiện thân thể Tiểu Quân càng ngày càng nhạy cảm, trước kia sờ vú của nàng thì nàng chỉ biết run rẩy, hiện tại vừa sờ đến thân thể nàng, phảng phất như chạm vào khu vực thần kinh mẫn cảm, nàng phản ứng mãnh liệt, ta thậm chí hoài nghi mỗi một tác da thịt trên người Tiểu Quân đều có chứa dòng điện.

Hai cặp tuyết lê kiều nộn được ngón tay ta đầu nhẹ nhàng vẽ một vòng, lập tức đứng thẳng lên, so với tốc độ côn thịt dưới háng ta cứng rắn lên nhanh hơn nhiều lắm. Nhưng đáng yêu chính là hai khóa núm vú này cứng rắn lên so với hạt đậu đỏ cũng không to hơn bao nhiêu, núm vú xinh xắn như thế rõ ràng đang mời gọi ta, thật là làm cho ta điên cuồng.

“Tiểu Quân, núm vú càng lúc càng lớn rồi a.” Ta cúi đầu xuống, điên cuồng mút lên hột đào của Tiểu Quân.

“Ai da! Chỉ nói là hôn môi, sao lại sờ người ta nữa?”

Tiểu Quân phát hiện ta chuyển đi mục tiêu, nàng ôn ền kêu to, vừa dậm chân vừa uớng bộ ngực lên. Xem ra nàng rất thích ta sờ ngực của nàng, ta sợ hãi thán phục không thôi.

“Tiểu Quân, cởi quần áo ra được không?” Ta thờ hồng học năn nỉ, đôi tay đẩy ra chiếc cúc cuối cùng trên áo Tiểu Quân.

“Không cởi.” Tiểu Quân chu cái miệng nhỏ nhắn lên.

“Van người đó, Tiểu Hương Quân. Đề tỷ phụ nhìn xem mông người một chút.” Ta nóng vội muốn kéo áo somi của Tiểu Quân ra, thật muốn dứt tung ra cho rồi.

“Mông người ta có thể tùy tiện nhìn sao? Thiệt là, không cho nhìn.” Tiểu Quân hờn dỗi trách móc.

Thấy làn da thịt tuyết trắng, núm vú cao thẳng của Tiểu Quân, hạ thể ta đã cứng rắn tới cực điểm, chỉ là Tiểu Quân có vẻ không muốn làm cho ta khó khăn. Ta cười hi hi một tiếng, dứt khoát ôm Tiểu Quân đặt trên chiếc bàn làm việc thùng thình, lần nữa cường bạo nàng. Tiểu Quân đẩy ta hai cái, lại lặng lẽ khiêu khích lỗ tai ta.

Lần này, ta chẳng những hôn bờ môi Tiểu Quân, còn hôn lên cổ, lỗ tai, con mắt, cái mũi nàng. Trong tiếng ê a của Tiểu Quân, ta vừa ôm bờ eo nhỏ nàng, vừa đưa tay tới đôi chân đẹp của nàng nhẹ nhàng vuốt ve, cảm nhận được tất chân mềm nhũn, cũng cảm nhận được đùi ngọc rắn chắc. Ta lên lút thuận thế mò xuống, mò tới đồ lót bằng bông.

Ta âm thầm buồn cười, nghĩ thầm lát nữa đi mua quần áo, nhất định phải giúp Tiểu Quân nhiều mua vài món đồ lót, ta muốn Tiểu Quân mỗi ngày mặc một món khác nhau đi tới đi lui trước mặt ta.

“Ai da! Ca, bỏ cái tay thú vị của người lấy ra! Ô.....”

Tiểu Quân đột nhiên toàn thân run rẩy, nàng bắt đầu làm nũng, bàn tay nhỏ bé bắt lấy bàn tay to của ta kéo ra bên ngoài. Nhưng bàn tay to của ta đã nhanh chân đến trước, tiến vào quần lót, mò tới vùng hang động âm u. Đó là một khu vực mềm nhũn như chiếc bánh màn thầu, một cọng lông đều không có, bóng loáng vô cùng, non mềm vô cùng, ngoài ý muốn chính là còn trơn ướt vô cùng.

“Rất nhiều nước tiểu nha.” Ta nhìn Tiểu Quân hi hi cười cười.

“Ca..... Chớ có sờ nữa, ngứa chết U.....”

Âm thanh kiều mị của Tiểu Quân càng nhỏ dần, tiếng rên rĩ lại càng ngày càng to hơn, bởi vì ta ngón tay bắt đầu trêu chọc hai cánh hoa non mềm. Dịch thủy phun trào khiến cho ngón tay ta như trượt trên cánh hoa, ngắt mấy lần mới nắm được khóa âm hạch nhỏ, xoa nhẹ vài cái, ta đột nhiên dùng sức đè xuống.

“A..... Ca..... Ca.....”

Rên rĩ vài tiếng, Tiểu Quân đã mềm nhũn cả người tựa vào ta. Ta âm thầm đắc ý, cái tay còn lại cũng không buông lỏng, đẩy ra nút thắt trên áo ngực nàng, lại để cho hai khối nhũ thịt đầy đặn bật ra ngoài.

“Tu tu.....”

Đúng lúc này hệ thống bộ đàm lại đột nhiên vang lên. Ta sững sờ, Tiểu Quân thừa cơ nhảy xuống khỏi bàn, chạy như chạy vào toilet.

“Ai đó.”

Ta tức giận mà thờ dài một hơi, đành nhấn vào hệ thống: “Chuyện gì vậy? Tiểu Quyên.”

“Thưa tổng giám đốc, Quách thư ký đã đến.”

“A, để cho nàng vào đi.”

Lần nữa lại để cho Tiểu Quân thoát khỏi ma chướng của ta, trong lòng ta rất khó chịu, bất quá sau khi nhìn thấy Quách Vĩnh Nhân, nỗi phiền muộn của ta bị ném lên chín tầng mây. Kỳ thật ta vẫn ưa thích nữ nhân thành thực, nhất là như Quách Vĩnh Nhân loại này quen thuộc được có thể tích chất mặt nữ nhân.

Nàng không mặc áo đồng phục bên ngoài, chỉ mặc áo sơ mi màu hồng cánh sen, váy ngắn màu đen, thoát nhìn càng lộ ra vẻ đoan trang, trên khuôn mặt xinh đẹp là nụ cười đầy phong tình, đôi mắt câu hồn toát ra không chỉ là sự hưng phấn mà còn kèm theo chút gì đó. Nàng đi vào văn phòng quay người đóng cửa lại, mái tóc như nhẹ nhàng phiêu đảng quấn gọn sóng, tiêu sái tự nhiên, cực kỳ hàm súc thú vị, mà một cô bé không thể nào học được.

“Tiểu Hàn, người tìm ta ư?” Quách Vĩnh Nhân cười nói tự nhiên.

“Người khác đều gọi ta là tổng tài.” Ta làm bộ xụ mặt.

“Vậy sao? Ta lại càng muốn gọi người là Tiểu Hàn.” Quách Vĩnh Nhân dương dương đắc ý.

“Vì sao?” Ta hỏi.

“Bởi vì có vị đại tỷ tỷ như ta luôn giám sát, người sẽ không thể làm xằng làm bậy. Người phong lưu như vậy, nếu không có người quản chặt, chỉ sợ tất cả cô nương trong công ty đều muốn bị người hạ độc thủ.” Quách Vĩnh Nhân quả nhiên rất hiền thực, hiểu được đối với một kẻ khi đắc chí như ta phải quản chế rõ ràng, nghiêm nhiên có phong phạm đại quân gia.

Ta sững sờ, còn chưa nghĩ được phải đáp lại như thế nào, Tiểu Quân đã từ trong toilet chạy đến, nàng cười tủm tỉm với Quách Vĩnh Nhân lớn tiếng khen: “Vĩnh Nhân tỷ tỷ nói đúng, phi thường đúng.”

“Tiểu Quân cũng ở đây à?”

Quách Vĩnh Nhân không thể đoán được Tiểu Quân trong phòng làm việc, nàng tranh thủ thời gian thu liễm nét phong tình lại. Nghe thấy Tiểu Quân tán dương, nàng cao hứng mà mãnh liệt nháy mắt với Tiểu Quân.

Thấy hai đại, tiểu mỹ nữ vui vẻ như vậy, ta dứt khoát đánh rắn đập đầu, làm cho các nàng triệt để vui vẻ: “Vì có thể tự hạn chế, vì nghiêm khắc yêu cầu mình. Ta đề nghị Quách Vĩnh Nhân đảm nhiệm trưởng phòng thư ký của công ty, tiếp nhận vị trí Đái Tân Ni.”

“A?” Quách Vĩnh Nhân chấn động, nhưng lập tức lộ ra nụ cười tươi rói rất hài lòng. Hai con mắt ngập nước, ta rất hiểu cảm xúc của nàng.

“Vậy Tân Nị tỷ tỷ thì thế nào?” Tiểu Quân nghiêng đầu hỏi.

“Nàng đương nhiên về nhà làm bà chủ gia đình. Vợ chồng đều cùng trong công ty không tốt, ta còn ý định bớt phòng PR đi, về sau kt cũng không có thư ký PR nữa, đem hai phòng thư ký hợp lại làm một, tuy Vĩnh Nhân tỷ sẽ vất vả một chút, nhưng quyền lực càng lớn. Không biết Vĩnh Nhân tỷ có nguyện ý đảm nhiệm chức vụ này không?” Ta dùng ngữ khí trung cầu hỏi Quách Vĩnh Nhân, đó là sự tôn trọng với nàng.

“Người cứ quyết định đi, khanh khách.....”

Quách Vĩnh Nhân cười rất sáng lạn. Một nữ nhân tâm cao khí ngạo như nàng, vốn rất muốn có được quyền lực nhất định. Nàng trước kia rất thành thạo mọi nghiệp vụ của phòng thư ký lại chỉ là một thư ký bình thường, chỉ vì lớn tuổi nhất, tất cả mọi người đều kính nàng ba phần. Nhưng lời nàng nói hầu như không có trọng lượng bằng Trang Mỹ Kỳ hay Đái Tân Ni, địa vị thậm chí không cao hơn Vương Di, nhanh hơn không lên vài tên PR có sức ảnh

hường. Cho nên trong lòng nàng cũng rất áp lực, ta trước kia thường xuyên thấy Quách Vĩnh Nhân quở trách người khác, có lẽ là nàng phát tiết sự bất mãn trong lòng.

“Ừ, cứ quyết định vậy đi. Ngày mai ta sẽ lại để Tiểu Quyên phát thông báo.”Ta cười tủm tỉm gật đầu.

“Vậy ta đi trước.”Quách Vĩnh Nhân đứng lên.

“A, chờ một chút. Văn phòng ta phải thay đổi một chút, việc này phiền Quách thư ký đến phụ trách.”Ta cười nói.

“Oa! thông báo nhậm chức còn chưa phát đi, ta lập tức có công việc sao?”Quách Vĩnh Nhân tỏ vẻ ủy khuất.

“Ngươi không làm ra một chút thành tích, các thư ký khác làm sao phục ngươi?”Ta làm bộ nghiêm nghị cứng rắn giải thích.

“Được rồi! Ngươi nói đi, muốn trang trí phòng làm việc của mình như thế nào?”Quách Vĩnh Nhân lập tức chăm chú bắt đầu, ta thầm khen Quách Vĩnh Nhân có lãnh đạo khí chất.

“Ghế sofa phải thay đổi, bức màn phải thay đổi, đèn treo phải thay đổi, bàn công tác phải thay đổi, toilet phải thay đổi.....”Ta xem xét bốn phía, những thứ phải thay đổi xác thực không ít.

“Này đợi một tý, ta đi lấy bút ghi lại.”Quách Vĩnh Nhân đi đến bàn làm việc, cầm bút giấy lên ghi chép.

Tiểu Quân thấy thế, nhàm chán thề lười với ta: “Không quấy rầy tổng giám đốc đại nhân làm việc nữa, ta đi tìm Phan Ước tý tý.”

“Đi đi. Chờ ta sắp xếp xong xuôi sẽ đi xuống đi tìm ngươi, đừng chạy xa đó! Không tìm thấy ngươi, chuyện mua quần áo cứ ngâm nước đó.”Ta dặn dò Tiểu Quân.

“Ngươi dám ngâm nước sao?”Tiểu Quân đến cửa ra vào còn quay đầu lại, hung hăng trừng mắt với ta.

“Tiểu Quân rốt cuộc là biểu muội hay là tiểu di của ngươi?”Tiểu Quân vừa đi, Quách Vĩnh Nhân đã chạy đến trước mặt ta lo lắng hỏi.

“Đương nhiên là tiểu di rồi, chỉ có điều nàng luôn xem ta như là ca ca.”Ta cười hi hi ôm lấy Quách Vĩnh Nhân.

“Ta thấy Tiểu Quân rất thông minh, nàng nhất định đã nhìn ra ngươi cái này sắc tỷ phu mưu đồ làm loạn, cho nên nàng gọi ngươi là ca ca chính là để ngươi bỏ cái sắc tâm đi. Hừ hừ, Tiểu Quân xinh đẹp như vậy, ngươi dám nói không có ý xấu với nàng sao?”Quách Vĩnh Nhân tròn mắt nhìn ta, chỉ là lòng ngực ta đã áp hai ngọn núi cao ngất, nàng cũng không né tránh.

“Ta thích nữ nhân thành thực, Vĩnh Nhân tỷ của ta vừa thành thực lại xinh đẹp nhất.”Ta nhẹ nhàng vuốt ve Quách Vĩnh Nhân lỗ tai.

“Cái gì Vĩnh Nhân tỷ của ngươi, thực không biết xấu hổ! Được rồi, những thứ phải thay đổi ta đã nhớ kỹ, lát nữa ta sẽ để cho người tới, muốn lắp đặt thiết bị như thế nào ngươi..... Ngươi còn không có nói cho ta biết.”

Quách Vĩnh Nhân định lực không tẻ, khuôn mặt nàng đã rõ ràng nóng lên mà vẫn còn có thể tiếp tục hỏi ta những vấn đề này.

“Lắp đặt thiết bị toàn bộ nhờ Vĩnh Nhân tỷ. Ta đã đem văn phòng giao cho Vĩnh Nhân tỷ, ta tin tưởng ánh mắt của ngươi.”

Hai tay ta nhẹ nhàng xoa lên bộ móng bự to mọng của Quách Vĩnh Nhân. Ta rất hiểu rõ năng lực của nàng trong bộ phận thư ký tuyệt đối số một. Ta chẳng những tin tưởng ánh mắt của nàng, càng tin tưởng năng lực của nàng, cho nàng lãnh đạo các thư ký, tuyệt đối càng thêm trơn tru so với Đái Tân Ni.

Quách Vĩnh Nhân kinh hi nhìn ta, nàng không thể tưởng được ta coi trọng nàng như thế, điều này đối với nàng là một niềm vui ngoài ý muốn. Cho tới nay, nàng luôn cố tỏ ra xa lánh người khác, hôm nay thực sự đã bị cảm động. Quách Vĩnh Nhân cắn cặp môi đỏ mọng kêu gọi, run giọng nói: “Tiểu Hàn, Nhân tỷ nhất định sẽ làm tốt mọi chuyện.”

Ta mỉm cười, rất chân thành nói: “Đại tổng quản, vậy ta xin nhờ ngươi.”

Vừa nói xong, Quách Vĩnh Nhân đột nhiên nhún hai chân lên, nhanh như chớp hôn ta một cái.

“Chỉ hôn một chút thì không được.”Ta ôm thân thể đầy đặn của Quách Vĩnh Nhân thật chặt, nhục cảm thật là thoải mái.

“Vậy muốn bao nhiêu mới đủ?”Quách Vĩnh Nhân hờn dỗi hỏi ta, cái nhìn này bao hàm sự yêu thương. Vô hạn phong tình từ cái nhìn này dần dần lan tràn bốn phía, ta xúc động hôn lên bờ môi nàng, lần nữa lĩnh hội nghệ thuật hôn môi. Bờ môi được ngâm vào thật sâu, đầu lưỡi khẽ cắn, ngay cả nước miếng của ta cũng biến mất, nuốt bọt đi đâu? Đương nhiên bị Quách Vĩnh Nhân nuốt hết. May mắn nguồn nước miếng của ta dồi dào không ngừng tuôn ra, cho đến khi ta coi quần ra, Quách Vĩnh Nhân mới di chuyển lực chú ý. Nàng si ngốc nhìn đại nhục bông của ta, ta phát hiện nàng có động tác nuốt nước miếng. Trong lòng khẽ động, ta nhìn không được nãn nãn: “Vĩnh Nhân tỷ, giúp ta ngâm một chút.”

Quách Vĩnh Nhân phong tình vạn chủng liếc nhìn ta, đột nhiên do dự nói: “Ngâm một chút thì có thể. Bất quá, ta muốn ngươi đáp ứng ta một chuyện.”

Ta lo lắng hỏi: “Chuyện gì?”

Quách Vĩnh Nhân cắn bờ môi, nở nụ cười: “Ta muốn nhìn lại người cùng Vương Di ân ái.”

“Cái gì?” Ta chấn động.

“Đừng như vậy mà! Mau đáp ứng Nhân tỳ. Chỉ cần người đáp ứng Nhân tỳ, Nhân tỳ về sau mọi chuyện đều nghe theo người. Nhân tỳ sau này sẽ là người của người, được không nào?”

Quách Vĩnh Nhân luôn miệng làm nũng, đáng vẻ không có nửa điểm không hợp lý, mị lực cường hoành như vậy làm tim ta nhảy loạn “bịch, bịch”, sao có thể cự tuyệt yêu cầu của nàng?

“Tại sao phải xem?” Ta rất hiểu kỳ, không nhìn được phải hỏi.

“Bởi vì muốn nhìn. Đừng hỏi nữa, hỏi nữa ta cũng không biết thế nào. Dù sao là ta muốn nhìn a, ai kêu người lúc đầu trước mặt ta cùng tiểu Di ân ái chứ? Hiện tại Nhân tỳ nghĩ tới đến, muốn..... Muốn.....”

Quách Vĩnh Nhân đột nhiên sắc mặt như hoa đào, ngượng ngùng đem khuôn mặt tựa trên hạ thể của ta.

“Muốn cái gì?” Ta quyết định hỏi cho ra lẽ, điều này thật khiến cho người ta cực kỳ tò mò, thật muốn biết rõ đáp án.

“Ta không muốn nói.”

“Đừng sợ.”

“Không cho người cười.”

“Cam đoan không cười.”

Quách Vĩnh Nhân nhắc nhở cả buổi mới nói: “Mấy tối người cùng Vương Di ân ái trong phòng làm việc, Nhân tỳ sẽ cảm thấy toàn thân khó chịu. Hiện tại cơ hồ mỗi buổi tối đều có cùng một giấc mơ, mơ thấy người cùng Vương Di ân ái, kỳ quái.”

“Xuân mộng?” Ta không nhìn được mà bật cười.

“Người đã nói không cười mà.” Quách Vĩnh Nhân xụ mặt xuống.

“Được được, không cười không cười, nhưng Di tỳ đồng ý không?” Ta cảm thấy được vừa hoang đường lại vừa buồn cười.

“Nàng không đồng ý ta chẳng lẽ ta không biết nhìn lên sao?” Quách Vĩnh Nhân đổi giận thành vui, ánh mắt của nàng nhìn xung quanh một lần, đột nhiên kích động chỉ vào bức màn dây cộm trên cửa sổ.

“Trốn sau bức màn nhìn lên?” Ta hỏi.

“Ừ.” Quách Vĩnh Nhân mạnh mẽ gạt đầu.

“Được rồi. Bất quá nếu như bị Di tỳ phát hiện, người cần phải gánh chịu mọi hậu quả.”

Lúc này trong lòng ta có một cảm giác quái dị, rất xúc động, rất hưng phấn.

“Yên tâm đi, người mau gọi tiểu Di lên nha.” Quách Vĩnh Nhân lo lắng kêu to, ta thực hoài nghi nàng có phải là tâm lý biến thái hay không.

“Vậy Vĩnh Nhân tỳ cũng phải giúp đệ chứ.” Ta dùng côn thịt dưới háng đâm vào đùi Quách Vĩnh Nhân, lại nhấn vào hệ thống bộ đàm. Quách Vĩnh Nhân lườm ta, nhẹ vung vẩy mái tóc, sau đó nàng chậm rãi ngồi xổm xuống. Có lẽ cảm thấy góc độ không đúng, nàng quỳ hai đầu gối xuống, bàn tay trắng như ngọc nhẹ nhàng vuốt ve đại nhục bông của ta, lại vụng trộm ngắm nhìn ta.

Dưới sự chờ mong vạn phần của ta, nàng há đôi môi đỏ tươi nuốt cả quy đầu lớn, tiếp theo ngậm nhẹ rồi chậm rãi nhả ra, đầu lưỡi đánh vài vòng trên mặt côn, đột nhiên đem cả côn thịt nuốt vào trong miệng.

A, cảm giác tê dại thoải mái tràn ngập trong người ta. Loại cảm giác này không giống người thường, trong những nữ nhân ta biết cũng chỉ có miệng Quách Vĩnh Nhân có thể mang đến cho ta loại khoái cảm kỳ diệu này, ta thậm chí cảm giác quy đầu tiến vào cổ họng Quách Vĩnh Nhân.

“Tiểu..... Quyên, gọi thư ký Vương Di lên đây. Ách, sau khi thư ký Vương Di đến không cho phép những người khác tiến phòng làm việc của ta.”

Ta cố nén sự hưng phấn nói hết lời, Quách Vĩnh Nhân không ngừng phun ra nuốt vào làm cho ta gần như sục đổ.

“Ô, tổng giám đốc làm sao vậy? Có phải là không thoải mái hay không?” Thượng Quan Quyên nghe ra khác thường.

“Không có việc gì, ta hơi mệt, hiện tại đang cùng Quách thư ký thảo luận công tác.” Ta lập tức giải thích.

“Vậy lát nữa tôi sẽ pha một ly cà phê cho tổng giám đốc. Khi thư ký Vương Di đến, tôi sẽ nhờ nàng bung cho ngài.”Thượng Quan Quyên quả nhiên rất quan tâm.

“Ừ, cảm ơn.”Ta tranh thủ thời gian tắt hệ thống bộ đàm đi, trễ một chút nữa thì tiếng rên rỉ của ta sẽ bị Thượng Quan Quyên phát giác mất.

“Vĩnh Nhân tỳ ngừng đã, ta sắp bắn rồi.”Ta lo lắng hô to.

“Đúng là kém cỏi, đồ vật lớn vậy mà sức bền kém quá.” Quách Vĩnh Nhân nhô ra côn thịt, trêu tức ta một phen.

“Không phải ta kém bền bỉ mà là công phu dùng miếng của Nhân tỳ rất cao minh. A, thật sự muốn chết mất.”

Ta lớn tiếng ca ngợi, vội kéo Quách Vĩnh Nhân đến bên cạnh ghé sở pha. Vừa đặt mông ngồi xuống, ta lần nữa hướng nàng ý bảo ngâm xuống đại nhục bông của ta.

“Đừng mà, tiểu Di sắp lên đó, nguoi mau mặc quần vào.”

Quách Vĩnh Nhân vũ mị nhìn ta, nhặt quần dài trên mặt đất lên ném tới trên người ta, uốn éo eo thon thật sự chạy đến cửa sổ, kéo bức màn ra lách mình trốn vào trong. Bức màn rất dày, thật sự nếu không kéo bức màn ra, tjoif đúng là không nhìn ra bên trong có người.

“Tiểu Hàn, như vậy sẽ bị phát hiện sao?” Âm thanh Quách Vĩnh Nhân từ sau bức màn truyền ra.

Ta vừa mặc lại quần vừa cười không ngừng: “Không nhìn thấy. Nguoi yên tâm, chỉ cần nguoi không phát ra tiếng động. Di tỳ trăm phần trăm không biết trong này còn cất chứa một cái máy quay.”

“Không cho nói ta là máy quay! Nhân tỳ chỉ muốn nhìn nguoi cùng Vương Di làm một lần, hơn nữa chỉ xem chút thôi.” Quách Vĩnh Nhân nhô đầu ra từ trong bức màn, thật sự có chút buồn cười.

“Cốc cốc cốc.” Sau ba tiếng đập cửa nhẹ nhàng, Quách Vĩnh Nhân vội vàng rút đầu vào trong màn, lập tức một giọng nói mềm mại khải âm Hồ Bắc truyền vào: “Cà phê đến rồi nè.”

Người không gặp, thanh âm đã tới. Khe cửa vừa mở, thân ảnh cao gầy của Vương Di đã xuất hiện trước mặt ta. Ta phát hiện đôi mắt của nàng đang cười, ngay cả cái miệng nhỏ nhắn cũng lộ ra hai cái má lúm đồng tiền.

“Oa, làm sao có thể phiền Di tỳ pha cà phê được chứ, phải là Tiểu Hàn bung cho Di tỳ mới đúng chứ. Đến đây nào, đưa cà phê cho ta, coi chừng đừng để tay bị bỏng, ta đau lòng.” Ta vội vàng đứng lên từ trên ghế, nhận lấy ly cà phê nóng hôi hươu nồng.

“Hừ, nguoi đau lòng cho ta ư?”Vương Di liếc nhìn ta. Nàng có dáng người cao gầy lại mang giày cao gót, đi trên đường tới thật sự giống như người mẫu, làn váy bông bành, thân thể thướt tha thật sự là say lòng người.

“Đâu chỉ là đau lòng, hiện tại ta ngay cả ruột gan cũng héo mất.”

Ta làm bộ dạng khổ sở, thuận tay kéo Vương Di ngồi xuống. Nàng mặc lấy một chiếc áo không có tay áo, lộ ra cánh tay trắng nõn, sờ vào có cảm giác mát lạnh, rất thoải mái.

“Làm sao vậy?”

Vương Di khàn trương nhìn ta: “Mau nói cho Di tỳ, có phải là lên làm tổng giám đốc có rất nhiều chuyện phiền hay không?”

“Không phải, là vì Di tỳ đã có người trong lòng.” Ta cố ý thờ dài.

“Khanh khách..... Ta mỗi ngày đi tới công ty làm việc, tan tầm lại về nhà, ở đâu có thời gian tìm người trong lòng? Cũng không biết nguoi từ đâu nghe tin đồn vậy.”

Vương Di vừa cười vừa giải thích. Sau khi nàng biết nguyên nhân khiến tâm tình ta không tốt, ngược lại vui vẻ muốn chết.

“Ta không phải nghe đồn thôi, chỉ vì Di tỳ dùng son môi rất đẹp câu dẫn nam nhân. Ai, ta rất lo lắng ong bướm xếp hàng mà đến. Xong rồi, thật xong rồi, ta đoán chừng hiện tại thì có rất nhiều sắc lang phát động thể công với Di tỳ.”Ta nặn vẻ mặt đáng thương.

Vương Di mím môi, cánh môi càng thêm kiều diễm, vũ mị tròn mắt nhìn ta một cái: “Nói không sai, hiện tại có một đại sắc lang phát động thể công với ta.”

“là ai vậy?”Ta giả bộ kinh hãi.

Chương 40: Thôi miên

“ Là một tên gia hỏa miệng lưỡi trơn tru.”Vương Di hì hì cười cười.

“ Chẳng lẽ là ta?” Ta vòng hai tay ôm Vương Di vào trong ngực.

“ Không phải nguoi, ta cũng không nói là nguoi.” Vương Di uốn éo trong ngực ta, đặt bầu vú cực đại lên lồng ngực ta.

“ Có phải là ta hay không cũng không phải do nguoi nói, để cho ta sờ xem có phải là có nước hay không? Nếu có nước, vậy Di tỷ nhất định là nói dối.”

Tay ta nhanh như chớp vurun vào váy Vương Di, còn không đợi nàng kịp phản ứng, ta đã nắm lấy quần lót nàng.

Vương Di thất thanh kêu lên: “ A, Tiểu Hàn, nguoi lại khi dễ Di tỷ nữa rồi.”

“ Ta muốn nghiệm chứng Di tỷ đến cùng có nói dối hay không.”

“ Có kiểu nghiệm chứng như nguoi sao? Ủ, chớ có sờ.”

“ Rất nhiều nước đó, xem ra là Di tỷ nói dối . Hừ hừ, nói mau, có phải là nghĩ tới ta hay không?”

“ Ai, nguoi không để ý tới Di tỷ nữa, đã quên Di tỷ rồi, ta còn nhớ đến nguoi làm cái gì?”

“ Làm sao quên được Di tỷ chứ? Nguoi không phải không biết rõ, mấy ngày nay vì tổng giám đốc vị trí này mà ta thiếu chút nữa mất cả tính mạng. Đợi công việc ổn định lại, ta nhất định phải quan tâm Di tỷ.”

Vương Di nhìn ta đầy thâm tình: “ Tiểu Hàn, Di tỷ rất bội phục nguoi, mặc kệ nguoi dùng biện pháp gì để leo lên vị trí này. Tóm lại, Di tỷ bội phục nguoi, thích nguoi. A..... Tiểu Hàn, tỷ tỷ muốn nguoi hôn ta.”

Ta hỏi: “ Hôn ở đâu?”

Vương Di then thùng nói: “ Hôn môi.”

Ta hí hí mắt nói: “ Môi đợi lát nữa hôn, này sẽ ta muốn hôn phía dưới Di tỷ.”

Vương Di kêu to: “Giữ chứ? Nguoi..... Nguoi háo sắc, đừng mà.”

“ Hôn chút thôi.”Ta đẩy hai chân nàng ra, quỳ gối trước sô pha, bỏ đi quần lót viền tơ xinh đẹp.

Trước bụi cỏ um tùm, ta tìm được đã âm hộ ướt đầm, mép động tựa hồ tự thuật với ta nỗi gian nan tịch mịch, nước chảy róc rách cũng như ám chỉ phiền thổ địa phi nhiều này hoang vu đã lâu. Ta đột nhiên rất bức thiết, thực sự muốn khai khẩn gieo hạt phiền thổ địa xinh đẹp này. Ngửi nước tiểu nồng đậm mùi khai, trong tiếng “không muốn, không muốn” không ngừng, ta ngậm lấy hai cánh hoa tươi mới, tiến vào cửa tiên hương. Đầu lưỡi xẹt qua da thịt trắng nõn, tiến vào mật động. Mật động rất ướt, đều là dịch thủy từ sâu trong mật động bài tiết ra, có vị mặn nhạt, lại rất sướng miệng. Ta thỏa thích mút vào, nuốt tất cả chất nhầy trong khoang miệng vào trong bụng.

“ Tiểu Hàn..... A.....”Vương Di khoác hai chân lên bả vai ta, mặt huyết trần ngáp chờ mong sự xâm chiếm. Đáp lại tiếng rên rỉ mát hờn của Vương Di, là âm thanh mút vào mật hờn.

“ Tiểu Hàn, Di tỷ không chịu được, không chịu được mất! Cho ta..... Cho tỷ tỷ.....” Vương Di chẳng những kêu to, còn đưa tay tiến vào áo ngực của mình. Ta vụng trộm nhìn thoáng qua, phát hiện Vương Di đã si mê xoa nắn bầu vú của mình.

Ta đứng lên cởi quần, nâng cao côn thịt thô to lên nói: “ Di tỷ, vú của nguoi là của ta, về sau không được ta đồng ý, không cho tự tiện sờ.”

“ Mọi thứ trên người tỷ tỷ đều là của nguoi . Tiểu Hàn, mau tới đây.”Vương Di nhanh nhìn chăm chăm vào đại nhục bông của ta, trong đôi mắt trần trần ngáp khát vọng, là khát vọng cực độ. Đây là lần thứ nhất ta cảm giác được sự ham muốn bức thiết của nữ nhân.

Kỳ thật với điều kiện ưu việt của Vương Di, muốn tìm nam nhân ưu tú rất dễ dàng, nhưng nàng vẫn cuồng dại chờ đợi vị tình nhân đang ở nước Mỹ kia, ta thực cảm thán sự cố chấp của nàng, ít nhất nàng ưng thuận tìm một nam nhân có thể trấn an nội tâm tịch mịch của nàng, đáng tiếc Vương Di mỗi ngày ngoại trừ làm việc, thời gian còn lại chỉ là nhìn trắng than thờ, xem gương hối tiếc. Ai, cái này nữ nhân rất đáng thương, ta đã được chọn là người để an ủi nàng.

“ Ta thích nam nhân thô lỗ. Tiểu Hàn, nguoi có thể yêu tỷ tỷ, nguoi có thể chinh phục tỷ tỷ.” Vương Di vurun hai tay ra như chớp, ôm chặt cổ ta.

Vương Di rất có vị nữ nhân, đây là một hương vị không nên lời, chỉ có tiếp xúc rất gần mới có thể tự mình cảm nhận được. Cho dù nàng rất thoải mái, rất

say mê, nhưng nàng vẫn nhìn ta chăm chú, thông qua lay động eo mềm, hoạt động bờ mông, không ngừng điều chỉnh góc độ tới nghênh hợp ta, để cho ta có thể cắm vào sâu hơn một chút.

“Thoải mái không? Di tỷ.”Ta vừa nhẹ nhàng đút vào, vừa hỏi.

“Ừ..... Thoải mái, Tiểu Hàn, người đáp ứng hôn tỷ tỷ Nha..... Nha.....”

Vương Di rên rỉ luôn đặc biệt như vậy. Thanh âm rất lạnh lạnh có lực xuyên thấu rất mạnh, ta thật lo lắng Tiểu Quyên ngoài cửa đã nghe được. Bất quá này ta cũng chẳng muốn quan tâm quá nhiều.

“A... A....” Hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của Vương Di, ta nhẹ nhàng cời tất cả cúc áo trên người nàng, cầm chặt bầu vú lớn khoa trương.

“Di tỷ, tìm nam nhân đi. Ta thực không muốn thấy người cô đơn.”

Ta ôn nhu liếm láp nước miếng trên khóe miệng nàng, ôn nhu xoa nắn cặp vú của nàng. Hết thấy đều rất ôn nhu, ta tận lực đem hết sự ôn nhu cho Vương Di, ta hi vọng tình yêu của ta có thể bù đắp một chút sự tịch mịch trong lòng nàng, ta hiểu nữ nhân rất cần sự yêu thương, dù sự yêu thương này đến từ một nam nhân không thuộc về nàng.

“Nam nhân tốt không tìm thấy, chênh lệch thì Di tỷ không để vào mắt. Hiện tại người lại câu dẫn Di tỷ, người khiến cho Di tỷ về sau làm sao tìm được nữa? Ừ..... Nhanh động nha.....”

Vương Di u oán liếc ta một cái, cũng không nói thêm gì nữa, vịn cánh tay ta chủ động xuất kích, xoay tròn bờ eo của nàng.

“Úc.” Một cỗ lực lượng ôn nhu lạnh lẽo đột kích, bao chặt lấy đầu côn của ta, càng không ngừng nghiền ép, mót vào, tựa như là trong mặt huyết thâm thùy còn cất giấu một cái ba. Ta chỉ đành tập trung tinh lực, tăng lực đút vào.

“Bẹp bẹp bẹp.....”

“Nha, A, nha nha nha !”

Vừa hô một nửa, Vương Di đã ngừng tiếng rên rỉ. Nàng sợ thanh âm cao vút lạnh lạnh truyền ra ngoài cửa, ta giựt giây nói: “Di tỷ, cứ kêu đi! Mau kêu đi! Ta thích nghe người kêu.”

“A a a, thật thoải mái.” Vương Di quả nhiên không hề áp lực, thoải mái giao cấu lại hô lên những đợt dài quên đi hết thấy. Ta xúc động cầm chặt cặp vú nàng, cũng phối hợp kêu lên: “Di tỷ, thích Tiểu Hàn làm người sao?”

“Thích..... Thích..... Nhanh..... Nhanh đi..... Ừ..... Muốn tới, muốn tới.....”

Dấu hiệu Vương Di sắp cao trào rõ ràng như thế, thân thể không ngừng run rẩy, tuôn trào dâm thủy, thét lên cao vút. Ta thấy Vương Di cuối cùng nhắm con mắt lại, nàng đang hưởng thụ sự sung sướng. Ta say mê, bởi vì bộ dạng Vương Di nhắm mắt lại rất đẹp, rất ôn nhu.

“Úc.” Ta thở ra một hơi. Nghĩ đến sau bức màn còn có một nữ nhân như lang như hổ cần phải chinh phục, ta chỉ có thể đem chỗ đạn dược đã lên đến miệng súng cẩn thận ngăn lại. Ta không phải người sắt, bên người mỹ nữ rất nhiều, nếu không tiết kiệm, chỉ sợ không đến một tháng ta sẽ lao lực mà chết, đây cũng là nỗi khổ sở nhiều nữ nhân.

“Tiểu Hàn, ôm tỷ tỷ đi.” Vương Di còn chưa muốn mở mắt đã phát ra tiếng nỉ non. Ta đành ôm chặt Vương Di nhẹ nhàng vuốt ve thân thể nàng, trên da thịt trắng nõn là một lớp mồ hôi ướt lòng bàn tay ta.

“Tiểu Hàn.” Tiếng nỉ non lại vang lên bên tai ta.

“Ừ?” Ta khẽ đáp lại một tiếng.

Vương Di do dự cả buổi rồi nói: “Ta..... Ta chỉ cần một tháng.”

Ta kỳ quái: “Cái gì một tháng?”

“Ta chỉ hy vọng Tiểu Hàn một tháng có thể yêu tỷ tỷ một lần, tỷ tỷ đã thấy mãn nguyện rồi.” Vương Di đột nhiên tỏ ra thẹn thùng đưa ra một yêu cầu. Ta sững sờ, lập tức minh bạch tâm tư nàng.

“Đáp ứng được không nào?” Vương Di mở to mắt, lo lắng nhìn ta.

“Không đáp ứng.” Ta xụ mặt lắc đầu.

“Ta..... Ta biết, ta không đẹp bằng Đái Tân Ni mà.” Vương Di sắc mặt lập tức đại biến, hốc mắt ửng đỏ.

“Tiểu Hàn hi vọng mỗi tháng ít nhất phải yêu tỷ tỷ ba lượt.”Ta cười khẽ, tranh thủ trước khi nước mắt nàng tuôn rơi nói lời trong lòng.

“Đáng ghét.” Vương Di hờn dỗi nhìn ta, cổ ngăn những giọt nước mắt lại, nhưng chỉ tiếc là vài giọt đã rơi xuống. Ta đau lòng không thôi, liền thè lưỡi

liếm toàn bộ giọt nước mắt của nàng.

Nhìn Vương Di then thùng vô cùng, ta nhỏ giọng hỏi: “Nói cho ta biết, ngươi bình thường có tự an ủi hay không?”

Vương Di càng ngượng ngùng hơn, cổ nàng uốn éo, vùi mặt đều vào dưới nách ta: “Cả chuyện này cũng hỏi sao?”

Ta cười lớn: “Ta phải quan tâm hoàn cảnh của Di tỷ chứ.”

Vương Di dùng giọng nhỏ như tiếng muỗi vo ve nói với ta: “Có đôi khi..... Có đôi khi cũng làm, nhưng không nhiều lắm, tỷ tỷ có thể chịu đựng.”

Ta cười nói: “Đừng chịu đựng, mấy ngày nữa Tiểu Hân sẽ tìm một dụng cụ chuyên mát xa cho nữ nhân giúp tỷ.” Ta chợt nhớ tới mỹ nhân đường mật cũng từng dùng giấy mát xa.

Vương Di lắc đầu quầy quậy: “Không muốn, không muốn. Thật đáng ghét, ngươi đã đáp ứng mỗi tháng yêu tỷ tỷ ba lượt, tỷ tỷ còn muốn cái thứ đó làm cái gì? Không muốn.”

Ta thu hồi dáng nụ cười, mặt cứng nhắc: “Di tỷ là một người phụ nữ cảm tình phong phú thì mỗi tháng chỉ làm ba lượt là không thể đủ được, giấy mát xa có thể điều tiết nhu cầu của tỷ. Nếu tỷ vẫn không muốn dùng, ta sẽ không thể nào chiều cổ cho tỷ.”

Vương Di giật mình nhìn ta, thấy ta không có ý trêu tức, nàng ngượng ngập nói: “Ta không biết dùng.”

Ta cười to không ngừng: “Yên tâm, ta sẽ dạy cho ngươi, một kèm một.”

“Mắc cỡ chết người ta rồi.” Vương Di càng vùi mặt sâu hơn.

Vương Di đã đi ra rất lâu, trốn ở bức màn sau đích Quách Vĩnh Nhân vẫn đang không đi ra. Ta âm thầm buồn cười, vì vậy ho nhẹ một tiếng, la lớn: “Vĩnh Nhân tỷ, mau ra đây đi! Ta còn chưa mặc quần lại nè.”

Bức màn động vài cái, Quách Vĩnh Nhân còn chưa đi ra. Ta rất nghi hoặc, nghĩ thầm chẳng lẽ Quách Vĩnh Nhân thích chơi chơi trốn tìm sao? Nhưng thoát nhìn có vẻ không giống. Ta tức giận đi qua, vừa kéo bức màn ra, chỉ thấy Quách Vĩnh Nhân đứng trước cửa sổ mà nước mắt ràn rụa. Ta chấn động, vội vàng kéo Quách Vĩnh Nhân đến ghế sa lon, nhỏ giọng hỏi: “Làm sao vậy? Vĩnh Nhân tỷ.”

“Nhân tỷ rất vui vẻ, rất cảm động, ta cuối cùng cũng biết ngươi không phải chơi đùa tiểu Di, Nhân tỷ rất thích nam nhân có tình có nghĩa. Ngươi đối với tiểu Di như vậy, Nhân tỷ thật sự rất vui.” Quách Vĩnh Nhân nghẹn ngào nói hết, nhẹ nhàng mở hai cánh tay ôm chặt ta.

“Ta vốn là người có tình có nghĩa mới lớn lên đẹp trai như vậy, chẳng lẽ Vĩnh Nhân tỷ hiện giờ mới biết sao?”

Ta cười hi hi, lại vỗ nhẹ lên lưng Quách Vĩnh Nhân, trong mũi ngửi thấy mùi thơm lan tỏa, ta còn cảm thấy vành tai của nàng. Vành tai nàng giống như núp vù vậy, đều là kiểu đầy đặn.

“Đẹp cái gì, đàn ông đẹp trai truy cầu tiểu Di đầy rẫy.” Quách Vĩnh Nhân phun ta một ngụm.

“Vì sao Di tỷ không chọn một người?” Ta cười hỏi.

“Chọn chứ, nhưng nàng đều cảm thấy không hợp. Chuyện tình cảm rất chú ý duyên phận, không thể tưởng được tiểu Di lại thích ngươi. Ai, tiểu Di thật vất vả mới quên được nam nhân trước kia, hiện tại càng đặt tình cảm trên người ngươi, ta xem tiểu Di đời này nhất định chỉ còn có thể chọn ngươi thôi.” Quách Vĩnh Nhân cảm giận mà thở dài một hơi.

“Vĩnh Nhân tỷ, Vậy..... Ta nên làm gì bây giờ? Không bằng ta hạ quyết tâm chia tay với Di tỷ, sau đó giúp nàng mở một gian tiệm bán quần áo gì đó, cho nàng có thời gian lựa chọn hạnh phúc của mình.” Ta khổ sở thở dài.

“Nói vậy, tiểu Di đã yêu mến ngươi. Ta cùng tiểu Di quan hệ rất tốt, ngày thường chúng ta cơ hồ không chuyện gì không nói, không có gì giấu diếm nhau, tâm tư tiểu Di ta rất rõ ràng. Ngươi mấy ngày nay đều bận rộn tranh quyền đoạt vị, chẳng hề để ý đến nàng, nàng rất thương tâm, còn khóc nhiều lần, ngươi là tên nam nhân thối tha chẳng lẽ không có thời gian gọi một cú điện thoại sao?”

“Vĩnh Nhân tỷ, ta sai rồi.” Ta áy náy vịn phần tựa đầu trên bờ vai Quách Vĩnh Nhân.

“Hừ, ngươi cho rằng ta muốn rình coi sao? Ta chỉ muốn để tiểu Di thấy mặt ngươi một lần.” Quách Vĩnh Nhân hung dữ trừng mắt nhìn ta.

“Cái gì? Ôi, Vĩnh Nhân tỷ của ta! Ngươi thật sự là dụng tâm lương khổ mà.” Ta càng nghe càng ngạc nhiên.

“May mà lòng tốt của ta không bỏ phí, cũng kiểm tra xong cảm tình của ngươi đối với tiểu Di, cho nên ta rất vui vẻ, rất cảm động. Bất quá, ngươi nếu như dám đoạn tuyệt quan hệ với nàng, ta..... Ta sẽ lập tức từ chức.” Quách Vĩnh Nhân đang vịn thân thể của ta, lớn tiếng phun nước miếng lên mặt ta.

“Ta không phải có ý này, ta chỉ sợ ta không dành được nhiều thời gian Di tỷ, sẽ ủy khuất Di tỷ.” Ta như một đứa trẻ mắc lỗi hổ thẹn cúi đầu.

“Tiểu Di người ta yêu cầu cũng không cao, nàng chỉ mong mỗi tháng cùng ngươi tụ họp một lần. Nữ nhân bên cạnh ngươi có nhiều hơn nữa, ngươi cũng có thể có thể bớt ra chút thời gian chứ? Mà ngươi vừa mới đáp ứng nàng mỗi tháng ba lượt, bây giờ lại muốn đổi ý sao?” Quách Vĩnh Nhân lớn tiếng

chất vấn ta.

“Không phải vậy mà. Ta là thấy Vĩnh Nhân tỷ nói chuyện nghiêm trọng như vậy, ta cảm thấy có chút sợ hãi.” Ta xác thực sợ hãi ân huệ mỹ nhân.

“Sợ cái gì? Trước kia ngươi là một cái tiểu bạch kiểm thì ta còn có chút lo lắng, hiện tại ngươi hoàn toàn có điều kiện nuôi dưỡng tiểu Di. có bao nhiêu nam nhân hi vọng chiếu hữu nàng, nàng đều không đồng ý. Hừ, ngươi đây là có phúc mà không biết hưởng.” Khẩu khí Quách Vĩnh Nhân cuối cùng đã giảm bớt sự căng thẳng.

“Chiếu cố Di tỷ ta nguyện ý vạn lần. Chỉ cần Di tỷ đồng ý, ta sẽ chăm sóc nàng cả đời.” Ta ngẩng đầu, rất thành khẩn mà nói.

“Lúc này ngươi nói mới giống con người, thế nhưng ngươi vừa rồi hơi quá đáng đó.” Quách Vĩnh Nhân vừa giận nổi giận dùng dùng đứng lên.

“Ta..... Ta quá đáng như thế nào?” Ta lại ăn cả kinh.

“Ta đã thấy rõ ràng, ngươi vừa rồi vì sao không bắn vào trong? Hừ, ngươi không thỏa mãn, tiểu Di ngoài miệng không nói nhưng trong lòng chắc chắn rất khổ sở. Nàng sẽ nghĩ rằng ngươi chỉ muốn thân mật với Tần Ny! Ngươi chẳng lẽ không thấy sao? Nếu Tiểu Di muốn thoải mái, nàng đã sớm có thể dùng rồi. Nhưng nàng vẫn luôn đón ý ngươi, nhân nhượng ngươi, chính là muốn cùng ngươi cũng thoải mái, thế nhưng ngươi.....”

“Oan uổng quá, ta đã rất muốn bắn mà, nhưng ta cân nhắc đến Nhân tỷ cho nên mới nhịn xuống đến.” Ta cười khổ không thôi.

Quách Vĩnh Nhân sững sờ, mặt mũi đỏ bừng trừng mắt nhìn ta: “Ai bảo ngươi lưu cho ta?”

“Được rồi, Nhân tỷ yêu quý của ta. Tiếp theo ta nhất định rót đầy cho Di tỷ, ngươi bây giờ đừng nóng giận nữa mà.”

Quách Vĩnh Nhân bật cười một tiếng, vút cho ta một cái mị nhãn, gắt giọng: “Cái gì là rót đầy, chúng ta là thùng đựng nước sao? Đúng là miệng chó không mọc ra ngà voi.”

“Đúng đúng đúng, ta là con chó nhỏ. Nhân tỷ, ta bây giờ rất đáng thương, chú chó đáng thương mà. Nếu không giải phóng ra, tiểu đệ đệ muốn nổ tung mất, ta đoán chừng hiện tại bắn ra có thể rót đầy cả thùng nước ấy chứ.” Ta vội vàng đặt cơn thịnh nộ trong tay Quách Vĩnh Nhân.

“Phì, kìm nén cho chết, đáng đời ngươi! Chỉ cần ngươi đối xử tử tế với tiểu Di, Nhân tỷ sẽ cho ngươi cảm nhận cái gì gọi là yêu.” Quách Vĩnh Nhân trong mắt phóng ra dị sắc, nàng vừa xoa nắn đại nhục bông trong tay, vừa ngẩng đầu cười quyến rũ.

“Ta..... Ta muốn.”

Tai ta như nghe thấy một âm thanh xa xăm khiêu gợi, đầu óc lập tức trống rỗng, trái tim nhảy lên đột nhiên trở nên rất vững vàng, huyết dịch tựa hồ rất chậm. Cảnh tượng trước mắt ta dần trở nên mơ hồ, mơ hồ một lát lại dần dần rõ ràng, chỉ là mọi thứ đều đã thay đổi, Quách Vĩnh Nhân trước mắt thay đổi, cả hoàn cảnh bốn phía đều thay đổi.

Ta lúc này đưa thân vào một mảnh cỏ dại khắp nơi trên đất rừng hoang, một nữ thiếu phụ rất giống Quách Vĩnh Nhân để lộ nửa thân trần nằm dưới một gốc cây dại thụ nằm lạnh run cầm cập. Nàng có thân thể đầy đặn trắng như tuyết, y phục trên người đã bị xé thành những mảnh dài căn bản không cách nào che lấp thân thể mê người, trái lại còn câu dẫn dục vọng của một tên lưu manh.

Lưu manh diện mục dữ tợn, bộ dáng rất giống ta. Hắn thoát nhìn như bị tàn phế lại rất hung ác, trên mặt hắn là sự dâm uế cùng vui vẻ chậm rãi đi đến cạnh nữ thiếu phụ.

“Đừng tới đây, đừng tới đây.....” Nữ thiếu phụ gào thét, nàng sợ hãi nhìn dưới háng tên lưu manh cái kia cây dương vật to lớn lại xấu xí vô cùng. Đáng sợ hơn chính là cái đồ vật này cực lớn, dài như một cây thương.

“Mỹ nhân, đợi lát nữa ngươi không kêu như vậy, ngươi sẽ hô ca ca tốt, ca ca bỏng, ha ha ha.....” Lưu manh phát ra tiếng cười chói tai dâm đẳng.

“Đừng tới đây, đừng tới đây.....”

Nữ thiếu phụ vẫn vừa khóc vừa hô liên tục, nhưng tiếng khóc nhu nhược này chỉ có thể cổ vũ lưu manh tàn bạo nàng. Hắn hung ác nhào tới, nữ thiếu phụ đáng thương đã không cách nào ngăn cản lưu manh hung ác bạo ngược, trên người nàng những mảnh vải thừa thớt đều bị giật tung ra, lộ ra thân thể làm cho huyết mạch trong người sôi sục, bộ ngực cao ngất đầy đặn, núm vú đỏ tươi như viên hồng ngọc, đường cong hoàn mỹ, bãi cỏ đen nhánh, còn có một cặp mông màu mỡ.

“A..... Không muốn! Van ngươi, đừng đi vào.....”

Nữ thiếu phụ không chỉ rất đáng thương, nàng còn phi thường nhát gan nhu nhược. Lưu manh kéo nàng trên đồng cỏ nhưng nàng một chút lực phản kháng đều không có. Tận đến khi lưu manh xoay cặp mông màu mỡ đến, thiếu phụ mới lần nữa lớn tiếng cầu khẩn.

Rất đáng giận, lưu manh thờ ơ với sự khẩn cầu của nàng, hắn thô lỗ đặt nữ thiếu phụ dưới thân, đưa dương vật to béo của hắn theo xuyên qua cặp mông màu mỡ, đâm vào mật đạo nữ thiếu phụ. Trong tiếng thét thê lương của nàng, lưu manh động thật lực thân thể của mình lên người nàng, dương vật vừa thô vừa to nhiều lần rút ra đút vào trong mật đạo. Nhưng nữ thiếu phụ đáng thương chỉ khóc lóc còn ngoài ra không có một sự chống cựa gì, nàng giống như một con cừu nhỏ bị lưu manh tàn bạo vũ nhục, cưỡng bạo.

Thế nhưng một chuyện ngoài ý muốn đã xảy ra. Lưu Mạnh dứt vào một hồi, nữ thiếu phụ lại không khóc nữa, nàng dần dần hướng theo hoạt động của Lưu Mạnh mà lay động bộ móng của mình, trong miệng cũng không hề cầu khẩn, mà lớn tiếng hô: “Ca ca giỏi quá ! Mạnh hơn đi! A A ! Mạnh hơn đi!”

Lưu Mạnh vừa gian dân nữ thiếu phụ, vừa nhe răng cười: “Biết ca ca lợi hại chưa?”

Nữ thiếu phụ lớn tiếng gọi: “Biết rồi, biết rồi! Còn thịt ca ca thật thô. A..... Mạnh hơn đi.”

Lưu Mạnh cười gian một tiếng: “Đúng là con đĩ, muốn dùng lực thì tự mình đến đi.”

Nói xong đem đại dương vật theo nữ thiếu phụ mật đạo rút...ra, nằm ngửa trên đồng cỏ.

Nữ thiếu phụ lang thang cười cười, hai chân phân vượt qua tại Lưu Mạnh phần eo hai bên, một chỉ bàn tay như ngọc trắng cầm chặt vừa thô vừa to dương vật, nhắm ngay đến nhả một mảnh cọng lông trong cỏ, sau đó chậm rãi ngồi xuống.

“Úc, sướng chết . Ngươi đúng là con đàn bà dâm dăng ! Nhanh! Mau đưa vú tới !”

Lưu Mạnh một phát bắt được cặp vú cao ngất của nữ thiếu phụ, vuốt ve trái phải. Nữ thiếu phụ cười phóng dăng liên tục, vừa ép xuống thân thể đưa cặp vú cao ngất tới trong miệng Lưu Mạnh. Lập tức ném cặp móng sáng ngời lên, rất nhanh phun ra nuốt vào dương vật cắm trong mật đạo đại, tốc độ càng ngày càng tăng.

Lưu Mạnh nhe răng cười. Đột nhiên, ta tựa hồ nghe thấy vài thanh âm thanh thúy: “Không thể vào được!” tổng giám đốc bàn giao nhả nhũ, không cho phép bắt loạn người nào đi vào.”

“Cái gì? Ta xem..... Xem tỷ phụ ta cũng không được sao?” Lại là một hồi âm thanh ồm ồm.

“Đúng vậy, không thể.” Lại là âm thanh thanh thúy.

Lúc này ta đột nhiên tỉnh táo trở lại, phát hiện mình đang ngồi trên ghế sa lon, thân thể đầy đặn của Quách Vĩnh Nhân tràn trề ngồi trong ngực ta, động tĩnh của nàng liễu mạng thôn phệ đại nhục bông của ta, sóng sữa trước mắt ta tuôn trào động tâm phách. Ánh mắt của nàng rất mê ly kêu gọi, trong miệng thấp giọng kêu: “Đại nhục bông ca ca, mạnh hơn đi.....”

Âm thanh dâm dăng của Quách Vĩnh Nhân cực kỳ kích thích ta, dục vọng của ta bị chọc đến điểm cao nhất, vịn lên hai bờ móng nàng, ta lần nữa hung mãnh dâm cuồng loạn vào lỗ thịt của nàng.

“A, Tiểu Hàn ngươi..... Ngươi đã tỉnh sao? Ngươi cố nhịn xuống, đừng bắn..... Nhẫn tỷ..... Nhẫn tỷ sẽ tới A.....”

Thời điểm hai tay ta đụng vào hai móng nàng, nàng nhìn ta có vẻ rất bất ngờ. Trong đôi mắt đẹp ngoài dục hóa cường thịnh còn có một sự quý dị. Ta không thể nào hiểu nổi, chỉ biết là ta rất hưng phấn, rất thoải mái. Trời ạ, bây giờ ta mới cảm nhận được cái gì là ân ái.

“Tích..... Tích..... Tích.....”

Hệ thống bộ đàm trên bàn làm việc đột nhiên phát ra tiếng kêu to, đây là Thượng Quan Quyên điện thoại nội tuyến cho ta, đại khái là Tiểu Quân khó chơi, kiên quyết không đợi ta.

“Tiểu Quân đã đến rồi.” Ta nhỏ giọng mà nói với Quách Vĩnh Nhân.

“Ta biết, đừng ngừng lại. Tiểu Hàn, mau mạnh lên..... A..... A.....”

Quách Vĩnh Nhân rên rỉ vong tình, cơ hồ là không kiêng nể gì cả phun ra nuốt vào lấy đại nhục bông, âm thanh “BA~ BA” vang dội không dứt bên tai. Ta rất lo lắng, tranh thủ thời gian cầm chiếc quần lót nhét vào miệng nàng: “Ngươi còn kêu nữa sao?”

Quách Vĩnh Nhân nhỏ quần lót trong miệng ra, cười quý dị với ta: “Ngươi yên tâm, chúng ta có thể nghe được âm thanh bên ngoài, nhưng người ở ngoài không thể nghe được tiếng của chúng ta.”

“Thật sao?” Ta thật bất ngờ, thấy Quách Vĩnh Nhân thật sự không ngại gì, ta cũng cảm thụ lấy. Rốt cục thả lỏng tay chân, dứt khoát dứt vào mật huyết Quách Vĩnh Nhân không hề cố kỵ, mãnh liệt như gió bão mưa rào. Chốc lát sau đó, xương sống của ta như run lên: “Vĩnh Nhân tỷ, ta muốn bắn.....”

“Bắn đi, bắn cho tỷ tỷ.”

Quách Vĩnh Nhân lập tức đẩy nhanh tốc độ, cặp móng màu mỡ vô tình phát lên xương mu của ta. Của ta lỏng lẻo một mảnh lây lội, ta chưa từng thấy nữ nhân có dâm thủy phong phú như thế, hạ thân đều ướt đầm, càng ngoài ý muốn là lỗ thịt Quách Vĩnh Nhân càng ngày càng gấp. Từng đợt kịch liệt co rút ở bụng dưới nàng sinh ra, rất nhanh tựa lan đến thân thể của ta. Ta rung mình một cái, còn thịt mạnh mẽ càng trở nên thô to cứng rắn hơn, lần nữa hung hăng đâm vào sâu trong lỗ thịt.

Ta ôm chặt Quách Vĩnh Nhân, khoái cảm tê dại bộc phát mãnh liệt như núi lửa. Ta còn chưa kịp hô, tinh hoa đậm đặc phun trào ra ngoài, lập tức rót đầy lỗ thịt màu mỡ.

“A..... Tiểu Hàn, Tiểu Hàn.” Quách Vĩnh Nhân xụi lơ trên người của ta.

“Nhân tỳ.” Ta cảm thấy chóng mặt hoa mắt. Trời ạ! Quả thực là muốn mạng của ta mà.

Trong văn phòng chỉ còn tiếng thờ đốc, ngay cả tiếng kêu to của hệ thống bộ đàm cũng biến mất. Thượng Quan Quyên quả nhiên rất nhạy bén, nàng không có lại gọi điện thoại tiến đến, ta cũng nghe không thấy tiếng ồn ào của Tiểu Quân, đoán chừng là Thượng Quan Quyên đã dùng biện pháp gì di chuyển lực chú ý của nàng, ta thầm tán thưởng Thượng Quan Quyên, ta phải tăng lương cho nàng một chút.

“Nhân tỳ.” Ta nhẹ nhàng vuốt ve tấm lưng đã ướt đẫm mồ hôi của Quách Vĩnh Nhân.

“Ừ?” Quách Vĩnh Nhân đáp nhẹ một tiếng, hơi thở của nàng còn phi thường nặng nề.

“Không cho phép người rời khỏi ta.” Ta nỉ non.

Quách Vĩnh Nhân đắm chìm sau nửa ngày mới phát ra tiếng cười: “Người muốn rời khỏi Nhân tỳ, Nhân tỳ còn không muốn đây này! Thật không nghĩ tới người là Thanh Long.”

“Hả? Cái gì là Thanh Long?” Ta hoàn toàn không hiểu.

“Có lẽ người không biết, Nhân tỳ ngay từ đầu cũng không chú ý. Nhưng ở vừa rồi, Nhân tỳ phát hiện trên đầu gáy của người có chín mạch máu. Giống như nam nhân có ba đầu đã là quá nhiều, mà người lại có tới chín đầu mạch máu tất cả.”

“A? Thế nó có nghĩa là gì?” Ta lại mê hoặc, lại hơi hoảng loạn.

Quách Vĩnh Nhân ghé lên sát lỗ tai ta cười nói: “Chính là Tiểu Hân thiên phú dị bẩm. Nam nhân nếu trên đồ có chín mạch máu, thì gọi là Cửu vân Thanh Long, tục xưng Thanh Long, nam nhân như vậy a, tính dục tràn đầy, ham muốn chiếm giữ cũng mãnh liệt. Hơn nữa chỉ có Thanh Long, mới có thể phá thuật thôi miên của Nhân tỳ.”

“Thuật thôi miên? A, đúng rồi! Vừa rồi ta giống như là nằm mơ vậy. Ai da, Nhân tỳ là người hay là quỷ đấy?” Tâm trạng của ta chợt kinh hoảng.

“Người mới là quỷ ấy, nói bậy bạ gì đó? Thuật thôi miên là một loại ám thị tâm lý, Nhân tỳ có thể đem sự dâm dăng nhất, những ý niệm tà ác nhất chuyển đổi thành ảo giác trong đầu Tiểu Hân, để người có cảm giác chân thật nhất đạt được thỏa mãn mãnh liệt, thậm chí..... Thậm chí có chút ít biến thái! Chỉ có điều..... Chỉ có điều.....” Quách Vĩnh Nhân đột nhiên áp a áp ứng.

Ta lo lắng hỏi: “Chỉ có điều cái gì?”

Quách Vĩnh Nhân dùng cặp vú đầy đặn xoa xoa lồng ngực ta, nàng nhẹ nhàng cười: “Chỉ có điều thi triển loại này thuật người thôi miên cũng bị ảo giác lôi cuốn, cho nên trừ phi là người Nhân tỳ yêu nhất, nếu không Nhân tỳ tuyệt đối sẽ không dùng tà thuật như vậy.”

“Tà thuật? Ta cũng không biết là tà ác nha.” Ta kinh ngạc không thôi.

“Người không hiểu cũng đừng có nói lung tung, thuật thôi miên này mục đích không tinh khiết, nó chuyên dùng để khơi mào ý niệm vô sỉ nhất trong mỗi người. Nếu dùng nhiều, nam nhân sẽ trở nên rất tà ác, nữ nhân sẽ trở nên dâm dăng, đến lúc đó không thể nào tự khống chế được mình, thậm chí có thể làm ra những chuyện thương thiên hại lý.”

Thấy ta chỗ hiểu chuyện không, Quách Vĩnh Nhân hé miệng cười khê, thần thái có mấy phần đắc ý: “Thời cổ đại, thuật thôi miên này không gọi như vậy mà gọi là mị thuật, chuyên để đối phó nam nhân bạc tình bạc nghĩa, một khi thi triển mị thuật với nam nhân này, thì bất cứ kẻ nào cũng sẽ lưu luyến người thi thuật. Hi hi, về sau Tiểu Hân sẽ rất tường niệm Nhân tỳ, ba ngày không thấy Nhân tỳ, người sẽ rất thất vọng đó.”

Quách Vĩnh Nhân vừa cười, vừa hoạt động cặp mông của nàng, côn thịt cắm trong lỗ thịt lại bắt đầu sưng to lên, ta lại cảm nhận được cảm giác chặt khít.

“Ba ngày? Ta xem ra một ngày đều không thể ly khai Nhân tỳ.” Ta si ngốc vặn vẹo núm vú nàng, vú của nàng chẳng những đầy đặn còn phi thường trắng nõn, không hề có dấu hiệu rù xuống.

“Người là Thanh Long mới chịu được như vậy. Nếu như đổi thành nam nhân khác đoán chừng cả ngày đều không thể rời khỏi tỳ. Thanh Long có lực kháng cự rất cường đại, dù là trúng mị thuật cũng có thể rất nhanh tỉnh táo lại. Ừ, vừa rồi người thanh tỉnh sớm hơn Nhân tỳ. Sau khi tỉnh lại thì người sẽ tai tỉnh mắt sáng, cách mười kilômet cũng nghe được, cho nên người mới có thể nghe được Tiểu Quân thanh âm.”

“Trách không được. Vậy tại sao hiện tại bây giờ lại không nghe thấy?” Ta vẫn còn có chút không rõ.

“Đó là mị thuật đã qua, thế nên nó tự động biến mất.” Quách Vĩnh Nhân nhẹ nhàng giải thích.

“A, hóa ra là như vậy. Bất quá, ta hiện tại lại muốn nữa rồi, Nhân tỳ, ta cứng quá.” Ta phát hiện dục vọng của mình lại tới nữa, đại nhục bồng trong nhục huyết Quách Vĩnh Nhân càng không ngừng được mát vào, tên kia đã sớm khôi phục nguyên khí.

Quách Vĩnh Nhân ngồi thẳng thân thể, xoa tung mái tóc, mỉm cười lắc đầu với ta: “Không được, không thể lại đến nữa. Loại này mị thuật sở dĩ tà ác, cũng là bởi vì thi triển một lần sẽ khiến cho nam nhân tiêu hao rất lớn. Nếu như giao hoan quá nhiều, đối với thân thể nam nhân rất có hại. Tuy người tính lực tràn đầy, nhưng không phải là vô hạn, nhà người có Đái Tân Ni, ngoài có tiêu Di cũng cần người quan tâm, nhiều nữ nhân như vậy cần người, người

không thể tùy tiện phóng túng.”

“Vậy ta không thể đụng đến những nữ nhân khác sao?” Ta giật mình hỏi.

Quách Vĩnh Nhân trừng ta: “Đương nhiên không phải. Thanh Long tính lực mãnh liệt, bất cứ lúc nào cũng có thể muốn nữ nhân, Nhân tử có thể hiểu được, nếu thật sự muốn, ngươi có thể làm, nhưng không nên bắt ra, mỗi ngày một lần là tốt rồi. Qua mấy ngày, Nhân tử làm mấy món chút ít bổ dưỡng ngươi, ngươi bây giờ đã là tổng giám đốc, nữ nhân bên cạnh chỉ biết ngày càng nhiều, Nhân tử rất lo lắng ngươi quá phóng túng. Bất quá may mắn ngươi là Thanh Long, có lực khắc chế rất mạnh, đây cũng là điều duy nhất tỷ yên tâm.”

“Biết rồi, ta muốn hỏi hỏi thăm khi nào thì Nhân tử lúc nào lại thi triển pháp thuật này?” Ta cười không thôi, thăm nghĩ một ngày một lần, ta đây không bị kim nén mà chết sao? Trước kia không có nữ nhân, ta thường xuyên một ngày thủ dâm hai, ba lượt mới có thể tiết hỏa.

“Khanh khách, xem ngươi có nghe lời không đã! Nếu như nghe lời, ba tháng sau Nhân tử lại cho ngươi thoải mái một chút.” Quách Vĩnh Nhân phong tình vạn chủng liếc nhìn ta.

“Ba tháng? Nhân tử, cái này cũng quá dài đó.” Ta mở to hai mắt nhìn, quả thực rất lo lắng.

“Quá dài sao? Vậy thì nửa năm.” Quách Vĩnh Nhân nghiêm mặt.

“Ta lăm miệng, ta lăm miệng, sẽ chờ ba tháng. Nào, trước hết để cho ta thỏa mãn hai lượt.” Ta bắt đầu dĩ, Quách Vĩnh Nhân mỉa mai làm cho ta mê muội. Tuy thời gian ba tháng quá dài, nhưng so ra vẫn tốt hơn nửa năm.

“Đừng mà, ta muốn tắm. Bị Tiểu Quân phát hiện sẽ không tốt..... Ân..... Ân.....” Bị ta hung hăng đâm vào hai cái, về đích ý của Quách Vĩnh Nhân mới biến mất. Hừ, Thanh Long quả nhiên không ăn chay.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Lương tình tương duyệt, biệt ly khó rời

“Làn da tốt quan hệ rất lớn đến nước! Khi còn ở nhà ta thường xuyên ra sông nghịch nước, con sông nhỏ quanh nhà ta nước rất mát, rất ngọt.”

Tiểu Quân đặc ý khoe khoang da thịt đáng tự hào của nàng với Thượng Quan Quyên cùng Thượng Quan Hoàng Quán. Bất quá, khi Tiểu Quân còn bé làn da vừa đen lại không mịn màng, hoàn toàn không giống bây giờ. Đương nhiên, nàng khoác lác trước mặt các tỷ muội thì ta cũng không nên bóc trần.

Ta vụng trộm nháy mắt với Quách Vĩnh Nhân một cái, nàng mới lén lút chạy đi. Tiểu Quân đưa lưng về phía cửa văn phòng, đương nhiên không nhìn thấy Quách Vĩnh Nhân rồi đi, chỉ là hai tỷ muội Thượng Quan chắc chắn thấy rõ. Thế nhưng hai tỷ muội này hoàn toàn không biểu lộ gì, quả thực coi Quách Vĩnh Nhân như tảng hình. Ta cao hứng cực kỳ, quyết định tặng hai nàng một món quà, coi như là bồi dưỡng tình cảm.

“Khục.”Đợi khi Quách Vĩnh Nhân đi xa, ta mới ho nhẹ một tiếng. Tiểu Quân lập tức quay đầu lại, trông thấy ta, nàng lớn tiếng ồn ào: “Còn nói muốn dẫn ta đi mua quần áo, chúng ta đã ở đây hơn nửa ngày rồi, muốn vào văn phòng tìm ngươi, hai vị tỷ tỷ lại không cho ta vào! Hừ, tức chết ta mất.”Tiểu Quân tức giận trừng mắt với ta.

“Mấy ngày nay quá mệt mỏi, ta vừa ngủ một lát nên đã dẫn Tiểu Quyên không cho người nào quấy rối.”Ta nhìn Thượng Quan Quyên tỏ vẻ cảm tạ. Nàng cười khanh khách một tiếng, cũng không nói gì, chỉ vụng trộm lăm lăm mắt quỷ với ta. Ha ha, thật sự rất đáng yêu.

“À, hóa ra là ngủ trộm, vậy bây giờ ngủ đủ chưa?”Tiểu Quân đảo con ngươi một vòng, khẩu khí lập tức dịu xuống, xem ra nàng vẫn rất thương vị ca ca này.

“Đủ rồi, chúng ta đi thôi. Tiểu Quyên, nếu có người tìm ta thì bảo họ gọi điện thoại cho ta.”Ta ôm vai Tiểu Quân nhẹ gật đầu với hai tỷ muội.

“Vâng, tôi đã biết, chào tổng giám đốc.”Thượng Quan Quyên phát phát bàn tay nhỏ bé.

“Chào tổng giám đốc.”Âm thanh giòn tan của Thượng Quan Hoàng Quán cũng theo sát.

Nữ nhân trời sinh thích cái đẹp, Tiểu Quân rất triệt để thuyết minh câu danh ngôn này. Chỉ đi dạo hai giờ, hai tay của ta đã treo đầy chiến lợi phẩm của nàng, quả thực trở thành ô-sin miễn phí, thế nhưng Tiểu Quân vẫn chưa thỏa mãn. Kỳ thật vẻ đẹp của nàng nên xứng với những quần áo đẹp nhất trên thế giới. Tuy tay đau xót chân mỏi rã rời, nhưng khi thấy Tiểu Quân vui vẻ, mọi sự mệt mỏi của ta biến mất, thay vào đó là sự ngọt ngào.

Kỳ thật, ta thích Tiểu Quân mặc quần jean cùng áo sơ mi hơn. Chỉ là buổi tối phải đến nhà Hà bí thư ăn cơm, còn phải tham gia một bữa tiệc, Tiểu Quân mặc những thứ như vậy có chút không thích hợp.

“Tiểu Quân đại nhân, muốn mua bao nhiêu không phải là vấn đề, nhưng ngươi có thể nghỉ một lát hay không?”Ta cố nén hơi thở gấp gáp hỏi nàng.

“Có muốn gặp bạn học của ta không?”Tiểu Quân duỗi ngón trỏ sơn móng tay xanh nhạt ra, ta lập tức lâm vào thế khó xử, trong đầu lập tức hiện ra mấy tiểu cô nương ngây thơ xinh đẹp.

“Ngươi còn thiếu cái gì chứ? Nhiều quần áo như vậy ngươi mỗi ngày đổi một bộ, một tháng cũng không hết.”Ta hào tâm nhắc nhở.

“Ừ, cũng không khác lắm.”

Tiểu Quân lắc lắc cái đầu nhỏ, con ngươi đảo một vòng, đột nhiên thần bí cười cười với ta: “Đợi lát nữa mang ngươi đi gặp một đại mỹ nữ. Bất quá, ngươi cũng đừng có ý xấu đó! Ngươi ta đã có chồng rồi.”

“Có chồng thì ta nhìn cũng vô dụng.”Ta tức giận trừng mắt nhìn Tiểu Quân liếc.

“Cái gì vô dụng? Mỹ nữ chỉ để thưởng thức, hừ.”Tiểu Quân hét lớn với ta rồi sau đó không thèm quan tâm ta, trực tiếp đi trước. Ta bắt đầu đi bám theo bóng lưng xinh xắn của nàng, sợ để nàng chạy mất.

Qua hai con đường, Tiểu Quân rốt cục đi đến hướng công ty kt, ta thậm cảm thấy may mắn, nghĩ thầm sắp được nghỉ ngơi rồi. Khi trở lại công ty, nhất định phải tìm Đái Tân Ni xoa bóp giúp ta, cái hai chân này sắp gãy mất rồi. Nào biết Tiểu Quân chuyển hai ba lần, lại quay sang siêu thị Bách Việt, trong lòng ta kêu khổ thấu trời, theo sát sau lưng Tiểu Quân hỏi: “Đi đâu đấy?”

“Kêu la cái gì? Đến rồi, chính là chỗ này.”

Thang cuốn vừa mới lên tầng hai, Tiểu Quân liền chỉ vào một gian hàng nội y hô to. Ta lập tức tròn tròn mắt, đây không phải cửa hàng nội y của mỹ nhân đường mật sao?

“Sở Huệ tỷ tỷ, Tiểu Quân tới thăm ngươi nè!”

Tiểu Quân bước nhanh tới, hướng về phía Sở Huệ đang giới thiệu nội y cho hai mỹ nữ kêu to. Hai mắt Sở Huệ sáng lên, chỉ là khi Tiểu Quân chạy đến trước mặt nàng, nàng đột nhiên nghiêm mặt nói: “Tiểu Quân, ngươi có phải quên Sở Huệ tỷ rồi không? Lâu như vậy mà không đến thăm tỷ tỷ, tỷ tỷ tức giận rồi.”

Ah! Mỗi lần nghe âm thanh hơi khàn khàn của Sở Huệ, mọi tể bào trong người ta đều bị loại âm tần kỳ diệu này hấp dẫn, cơ bắp cùng xương cốt trên người đều có cảm giác buống lỏng. Có đôi khi ta đã nghĩ, buổi sáng nghe âm thanh ồm ồm của Tiểu Quân, buổi tối nghe giọng khàn khàn của Sở Huệ, đó là cảnh tượng tươi đẹp biết chừng nào. Thanh âm hai đại, tiểu mỹ nữ này có thể nói là nhân tài kiệt xuất giới thanh âm.

“Hi hi, không phải bây giờ ta đã tới rồi sao? Ngươi xem, vừa rồi ta dạo phố trông thấy một bộ kính râm nhìn rất đẹp, liền mua cho Sở Huệ tỷ.”

Tiểu Quân cười hi hi lôi ra một cái hộp tinh mỹ từ trong túi, đây là một bộ kính râm nhãn hiệu gucci. Ai, Tiểu Quân thật là bạo tay, bộ kính râm này hơn bảy nghìn mà nàng dám lấy ra tặng người khác, mặc dù còn nhỏ tuổi đã biết xài tiền bậy bạ như thế nào, ta thấy mà phải nhũn mày lại.

“Cái này kính râm này rất đắt đó! Tiểu Quân tốt với tỷ tỷ quá, cảm ơn trước nhé!”

Sở Huệ rất biết hàng, chỉ xem nhãn hiệu đã biết giá cả xa xỉ, trên khuôn mặt xinh đẹp hiện ra nụ cười ngọt ngào. Đôi cánh tay ngọc ưu nhã vòng ra ôm Tiểu Quân, chỉ là sau cái ôm này thì Sở Huệ cũng phát hiện ra ta. Nàng sững sờ, trong nụ cười ngọt ngào lại có thêm một chút thần sắc mập mờ.

“Sở Huệ tỷ, đây chính là tỷ phu ta.”

Tiểu Quân cầm trên tay túi lớn bọc nhỏ chất đồng tại cái ghế, sau đó kéo ta đến trước mặt Sở Huệ, vừa sáng ngời cái đầu nhỏ vừa giới thiệu. Ta thậm cảm thấy buồn cười, trong đầu nghĩ còn cần ngươi phải giới thiệu sao?

“A, đã nghe Tiểu Quân nhắc tới, ngươi khỏe chứ?”Sở Huệ nhin cười, nàng làm bộ không biết ta, mà là hướng ta khách khí gật gật đầu nói.

“Ta không khỏe.”Ta hoàn toàn không khách khí, nếu như tay của một người sắp gãy ra, chân rã rời muốn chết, cổ họng lại khát khô, cả người đầy mồ hôi, vậy người này tâm tình tuyệt đối rất ỏ dàu. Rất không may, ta chính là người này. Thả túi lớn túi nhỏ trong tay ra, ta lấy lên cốc nước đặt trên chiếc bàn tròn thủy tinh một hơi cạn sạch, cũng mặc kệ cái cốc nước này là của ai. Dù sao trong cửa hàng đều là mỹ nữ, uống nước miếng mỹ nữ lại có làm sao?

Sở Huệ cùng Tiểu Quân giật mình nhìn ta, điều này không có gì kỳ quái, kỳ quái chính là một vị khách của cửa hàng cũng nhìn ta. Đó là một vị mỹ nữ, trông thấy ta uống sạch cốc nước, nàng đỏ mặt lên hung hăng trừng mắt với ta, đoán chừng cái cốc này là của nàng.

“Khát như vậy sao?”Sở Huệ hé miệng cười với ta, quay người rót một cốc nữa, sau đó đưa cho vị khách hàng là mỹ nữ kia. Nàng kia cũng nở nụ cười hớn hở, không biết nàng nói thầm cái gì với Sở Huệ, hai mỹ nữ bắt đầu cười khanh khách không ngừng.

Tiểu Quân tức giận lắc lắc cái đầu nhỏ, trực tiếp đi dò xét những món nội y kêu gọi kia, chỉ là nàng vừa nhìn mấy lần, khuôn mặt nhỏ nhắn đã đỏ hồng lên. nàng vô thức liếc nhìn ta, phát hiện ta đang nhìn nàng chằm chằm, nàng bối rối lên dứt khoát đi ra xa.

Ta vừa được tìm một cái ghế ngồi xuống, Sở Huệ đã đi tới trước mặt ta, nâng khoanh hai tay trước ngực, dùng ánh mắt rất kỳ quái dò xét ta.

“Trên mặt ta có côn trùng sao?” Ta hỏi Sở Huệ.

“Ừ, có một con rất lớn, rất lớn, sắc trùng rất lớn.” Sở Huệ lông mi hình lá liễu nhảy lên, lạnh lùng nói.

“Sắc trùng?” Ta không hiểu rõ đành sờ sờ mặt.

“Nếu như ta không đoán sai, lần trước người ở đây mua nội y, là mua cho Tiểu Quân đúng không?” Sở Huệ khẩu khí càng lạnh hơn, hơn nữa có chứa địch ý rất lớn.

“Không có, không có, không phải mua cho Tiểu Quân.” Ta lại càng hoảng sợ, nghĩ thầm Sở Huệ làm sao đoán được vậy? Tiểu Quân hôm nay không có mặc chiếc nội y kia mà! Mà dù có mặc, chẳng lẽ Sở Huệ có đôi mắt thấu thị sao? Ừ, dù là có cặp mắt thấu thị cũng vô dụng, đoán chừng là Sở Huệ đang hù ta, ta kiên quyết phủ nhận là được.

Sở Huệ tiếp tục cười lạnh: “Người không lừa được ta đâu, ta bán nội y 5 năm, mỗi người đàn bà đi trước mặt ta, dù không cần cời quần áo, ta cũng biết bộ ngực to nhỏ các nàng. Chiếc nội y lần trước mua người kia cùng bộ ngực Tiểu Quân phi thường ăn khớp. Hừ, không thừa nhận đúng không? Ta lập tức qua hỏi Tiểu Quân cho rõ ràng.” Nói xong uốn éo bờ mông muốn đi đến chỗ Tiểu Quân.

“Người nhỏ giọng một chút được không? La tông cũng không khó nói chuyện như người vậy.” Ta vội vàng đứng lên, vội vàng chuyển đến La Tát. Đây là một lời ám chỉ với Sở Huệ, ông chồng người còn phải cung kính với ta, người phải nhẹ nhàng một chút chứ.

“Ừ! Làm tổng giám đốc tính tình thay đổi hẳn rồi, sắc đảm cũng to ra đó. Cả tiểu di cũng không buông tha!” Lông mi hình lá liễu của Sở Huệ lại nhảy lên, trong ánh mắt tràn ngập lửa giận, nâng cằm bản không hiểu ý của ta.

“Ồi, người nhỏ giọng một chút.” Ta vội vàng ngăn Sở Huệ lại, bởi vì mỹ nữ trùng ta lúc trước tựa hồ đang rướn cổ lên như muốn nghe ngóng ta nói gì với Sở Huệ.

“Hừ, vậy người thừa nhận chứ?” Sở Huệ tuy giảm âm lượng xuống nhưng vẫn nổi giận đùng đùng. Ta cảm thấy rất kỳ quái, bình thường Sở Huệ nói chuyện không nhanh không chậm, không sợ không hèn, rất có trật tự nhưng hôm nay làm sao vậy?

“Ai, ta..... Ta.....” Ta vội muốn chết, thật không biết trả lời thế nào.

Đúng lúc này, ta lại tránh được một kiếp, bởi vì có hai nữ nhân đi vào khu chuyên bán. Ta vừa thấy hai nữ nhân này, tim đập nhanh hơn, thật không biết là kích động hay sợ hãi. Nữ nhân đều là nhu nhược, ta không nên sợ hãi các nàng, huống chi hai nữ nhân này đều là siêu cấp đại mỹ nữ chỉ cần đứng trên đường nhất định khiến tất cả nam nhân dồn ánh mắt tới. Hai vị siêu cấp đại mỹ nữ này là Cát Linh Linh và Đường Y Lâm.

“Sở Huệ.” Đường Y Lâm đáng người cao ráo. Vài ngày không nhìn thấy nàng, ánh mắt nàng vẫn thanh tịnh sáng ngời như vậy, mái tóc dài phiêu dật. Chỉ là đôi gò má lúm đồng tiền mê chết người không thấy, bởi vì nàng không cười. Nàng nhân nhậ đến gần Sở Huệ bắt chuyện, cũng không thèm liếc nhìn ta. Sở Huệ biểu lộ rất quái dị, nàng cấm hận Đường Y Lâm, nhưng trên mặt không thể không không có tỏ ra vui vẻ.

Ai, đầu ta lớn hơn, muốn tìm biện pháp trốn tránh. Trong khu chuyên bán này có đến mấy nữ nhân, kể cả Tiểu Quân, không có một ai là dễ trêu, nếu không chạy trốn, tuyệt đối là một tên đại ngốc.

“Chào bà chủ, sinh ý thịnh vượng chứ! Ô, Trung Hàn người cũng ở đây sao?” Cát Linh Linh đang cười, ta phát hiện cả mái tóc nàng đều đang rung rinh. Buổi sáng cùng nàng làm một hiệp tại quán com “Thường Tâm mê”, rõ ràng tất cả vẻ tiêu tụy trên mặt nàng đều quét sạch, nàng hiện tại tỏ ra rất hưng phấn, đẹp không gì sánh được.

Ta ho khan một cái, nhìn hai cái siêu cấp đại mỹ nữ này, cái mũi ta ngứa muốn chết. Ngượng ngùng cười cười, ta đành giải thích: “Buổi tối có một yến hội, ta mang Tiểu Quân đi mua quần áo.”

“Linh Linh tỷ, người cũng tới sao, thật là tình cò.” Tiểu Quân cao hứng bừng bừng chạy tới trước mặt Cát Linh Linh chào hỏi. Bất quá biết muội không bằng huynh, ta đương nhiên nhìn ra Tiểu Quân đáng tươi cười có chút cứng nhắc, trong lòng nàng còn có khúc mắc với Cát Linh Linh. Ai, nữ nhân có đôi khi rất đáng sợ, có lẽ ta nên tranh thủ thời gian chạy đi thôi! Đảo mắt một vòng, ta nảy ra một ý hay.

“A, là Hầu quản lý sao? Vấn đề tài vụ ư? Được, ta lập tức về công ty, Ừ, cũng gần đây thôi.”

Ta rút điện thoại ra, giả bộ nghe Hầu Thiên Kiệt gọi đến, lại nói mấy vài câu, sau đó tỏ vẻ nghiêm nói với mọi người: “Công ty có việc gấp, ta phải lập tức trở lại. Mọi người từ từ xem đi, hôm nay muốn mua cái gì toàn bộ tính vào ta.”

Nói xong, giao toàn bộ tiền mặt trên người cho Tiểu Quân, dưới cái nhìn soi mói của đám mỹ nữ hốt hoảng chạy trốn.

Đi ra cửa siêu thị, ta nặng nề thở dài một hơi, mừng rỡ lại cảnh tượng mỹ nhân đường mật chẳng những phải đối mặt Cát Linh Linh khó chơi, mà còn là Đường Y Lâm người nàng hận muốn chết, ta thật khó tưởng tượng trận thế kia xấu hổ cỡ nào, thế nên càng cảm thấy vui mừng khi thoát thân được.

“Rinh..... Rinh.....” Lúc này, điện thoại ta thật sự lại vang lên.

“Alô, ai đó?” Một số điện thoại lạ lắm, ta đành hỏi lại khách khí.

“Nhìn thấy ta muốn chạy sao?” Số điện thoại lạ lắm, nhưng âm thanh không hề xa lạ, ta lập tức nghe ra giọng của Đường Y Lâm. Nữ nhân thần bí này vẫn luôn thoát tục như hoa sen trong giếng, thế nhưng nghe thấy âm thanh của nàng, ta lại lập tức nghĩ đến một cây hoa cúc.

“Ào ào.....”

Mới vừa rồi còn nắng gắt như lửa, trong nháy mắt đã nổi gió lớn, rồi cơn mưa to kéo đến. Nếu như không phải Đường Y Lâm gọi điện thoại, ta cũng không ngồi trong quán cà phê thoải mái dễ chịu này uống ly cà phê đá hương nồng, nói không chừng còn bị cơn mưa to xối cho ướt sũng người. Ta cảm thấy thời tiết giống như cuộc đời người không ngừng biến ảo. Không thể tưởng được tầng cao nhất của siêu thị còn có một quán cà phê phong cách cao nhã như vậy, cũng không nghĩ ra Đường Y Lâm lại gọi điện thoại cho ta. Bởi vì thời điểm lúc này nàng gặp ta đã biểu lộ rất lạnh lùng, ánh mắt của nàng thậm chí không có dừng lại trên mặt ta quá hai giây, ta thực không cách nào hiểu được lòng phụ nữ.

Được mỹ nhân gọi tới tuyệt đối là chuyện vui vẻ của đàn ông, nhưng ta không thể vui chút nào, bởi vì mỹ nữ trước mặt khuôn mặt căng cứng, chẳng những mặt vậy mà còn rất im lặng, nàng không hề nói một câu nào từ khi bước vào quán, trong đôi mắt xinh đẹp còn có một sự ưu thương nhân nhạ. Là cái gì khiến cho mỹ nhân cảm thấy ưu thương đây? Vấn đề này nếu ta không có được đáp án, ta đương nhiên không vui.

“Tiểu Lâm, tóc của ngươi thật đẹp, dùng dầu gội gì vậy?” Ta dịu dàng hỏi. Đường Y Lâm vẫn không nói gì, khuôn mặt vẫn là sự cứng nhắc.

“Này, hôm nay đã mua được quần áo gì vậy?” Ta lại hỏi.

Đường Y Lâm vẫn không nói chuyện, nàng ưu nhã bưng tách cà phê lên, chậm rãi thưởng thức. Tư thế cầm chén cà phê của nàng rất mê người, ngón áp út cùng ngón út mở rộng như một bông hoa lan, móng tay phấn hồng lại có một tầng óng ánh sáng bóng.

“Tiệc rượu buổi tối không thể thiếu người đó!” Đầu ta to ra, đánh phải cổ nặn một nụ cười. Lần này, Đường Y Lâm dứt khoát nhìn về phía cửa sổ ngắm cơn mưa to.

“Ngươi nói nhiều quá.” Đường Y Lâm cuối cùng phá vỡ sự trầm mặc, chỉ là ngữ khí của nàng vẫn lạnh như băng. Cặp môi anh đào khẽ nhấp nháy ly cà phê, sau đó nàng ưu nhã đặt chén cà phê xuống, lắc lắc mái tóc dài phiêu dật, sau đó chống cánh tay trắng như ngọc sen nâng má phấn, đôi con mắt mê người miễn cưỡng nhìn ta, tựa hồ muốn nói lại thôi.

“Làm sao vậy? Tiểu Lâm, có phải là có chuyện gì không vui hay không? Nói ra xem ta có thể giúp ngươi chia sẻ một chút không?” Khi tay ta chạm vào tay Đường Y Lâm, ta cảm thấy bàn tay nhỏ bé của nàng lạnh buốt, một nỗi thương xót trào dâng trong người ta, có lẽ là bản năng của đàn ông, không người nào muốn thấy mỹ nhân đau khổ.

“Ngươi cũng không nhất định giúp được ta, ta chỉ hi vọng ngươi có thể thử một lần.” Đường Y Lâm lạnh lùng nói.

“Được, ngươi nói xem. Bất kể là việc gì, ta sẽ cố hết sức giúp ngươi.” Ta mỉm cười chà xát bàn tay nhỏ bé của nàng, nghĩ thầm nữ nhân còn có chuyện gì khó khăn chứ? Đơn giản là kinh tế khó khăn. Trước kia ta không thể cho Đường Y Lâm cái gì, nhưng hiện tại ta trợ giúp nàng một chút thì cũng không thành vấn đề.

“Nói với Hà bí thư, để hắn buông tha ta.” Đường Y Lâm nhân nhạ thở dài một hơi.

“Cái gì?” Khi Đường Y Lâm nói ra, lòng ta như bị một quả tạ nện vào. Bộ mặt ta trĩu xuống rất khó coi.

“Lúc trước ta đã cầu La Tất, hắn nói với ta là hắn không dám. Sau đó ta lại cầu Đỗ Đại Duy, hắn cũng nói hắn bất lực.”

Đường Y Lâm ngữ khí rất bất đắc dĩ, nàng bị thương nhoen miệng cười với ta: “Ta không trách bọn họ, bọn họ đều nói thật với ta, cho nên ta cũng không ôm bao nhiêu hi vọng với ngươi, ta..... Ta chỉ là muốn..... Muốn ngươi thử xem”

Ngoài cửa sổ những hạt mưa to vẫn rơi đều đặn, nhưng trận mưa to này ra không bằng một giọt nước mắt của Đường Y Lâm, từng giọt nước mắt như tràn châu lặn dài nước mắt. Ta mặc dù chỉ là một nam nhân bình thường, nhưng nước mắt Đường Y Lâm trong khoảng khắc đã biến ta thành một chiến sĩ đứng cảm.

“Ta sẽ thử.” Ta kiên định thốt ra ba chữ, không có chút do dự, nhưng ta lại cảm thấy dị thường trầm trọng. Tạm thời không nói quan hệ giữa ta cùng Hà bí thư cũng không mật thiết, mà dù là mật thiết, ta cũng không thể can thiệp vào cuộc sống riêng tư của hắn.

Đây là điều tối kỵ của người khác, càng là điều tối kỵ trong quan trường. Nếu ta quyền cao chức trọng, mà Hà bí thư lại là một kẻ bình thường ngưỡng mộ nữ nhân của ta, ta sẽ không ngại gì mà túm mỹ nhân đến, nhưng dù vậy, cũng sẽ chôn xuống cừu hận rất lớn.

Thời cổ từng có Lý Sấm Vương bá chiếm Trần Viên Viên mà bị Ngô Tam Quế dẫn quân Thanh vào nhà, đoạt đi tám nghìn dặm non sông, cuối cùng chôn xương trong núi hoang. Nếu như Lý Sấm Vương trên trời có linh, không biết hắn có hối hận lúc trước hoành đao đoạt ái không? Lý Sấm Vương có lẽ rất hối hận, nhưng ta tuyệt không hối hận, bởi vì ta chứng kiến những giọt nước mắt lê hoa rơi trên mặt nàng cùng một nụ cười thần nhạ. Nụ cười khiến cho cái nam nhân bình thường cũng trở nên sôi trào nhiệt huyết, nhìn về điểm đam đáng yêu của Đường Y Lâm, dù phía trước là núi đao biển lửa, ta cũng không chùn bước.

“Cám ơn.” Đường Y Lâm nhẹ nhàng dùng ngón tay xinh đẹp vân vê bàn tay ta.

“Không cần cảm ơn, tiện tay mà thôi.” Ta cười nhạ một tiếng.

“Nếu đã như vậy, người làm việc tốt thì hãy làm đến cùng, giúp ta một chuyện nữa đi.” Đường Y Lâm đột nhiên lộ ra giáo hoạt thần sắc.

“Ta là người tốt sao, người nói đi.” Của ta nhiệt huyết như cũ sôi trào.

“Ta đã từng thề, trước khi hai mươi lăm tuổi, ta phải tìm được một nam nhân mình yêu để kết hôn. Nếu như không tìm thấy, ta sẽ chết. Tính ra còn cách cái mốc đó năm ngày, nếu muốn trong năm ngày tìm được nam nhân của mình thì quả là vô vọng, trừ phi xuất hiện kỳ tích.”

“Lời thề này không tính cũng không sao cả mà.” Ta cười nói.

“Lời ta nói luôn rất linh nghiệm.” Đường Y Lâm mỉm cười.

“Vậy làm sao bây giờ? Muốn ta giới thiệu cho người một người sao?” Ta có vài phần oán nộ.

“Người giới thiệu người khác cho ta ta cũng chưa chắc đã thích. Nếu như người không muốn ta chết, năm ngày sau người hãy mang ta đến giáo đường, cùng ta tiếp nhận lời chúc phúc của mục sư. Như vậy ta coi như là kết hôn, cũng không chết nữa. Hà bí thư nếu biết ta đã kết hôn, hẳn cũng không dám đến quấy rối ta.”

Đường Y Lâm cầm lấy thìa cà phê khuấy đều rồi bỏ vào trong cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng mút.

“Có chút đạo lý.” Ta dờ dẫm gật đầu, tưởng tượng mình chính là chiếc thìa trong miệng Đường Y Lâm.

“Không phải có chút, đây là phương pháp vẹn toàn đôi bên.” Đường Y Lâm nói rất nghiêm túc.

“Chỉ là.....” Ta do dự lắc đầu.

“Chỉ là cái gì, chẳng lẽ kết hôn với ta ủy khuất người?” Đường Y Lâm trừng mắt với ta.

“Không ủy khuất, không ủy khuất, ta rất muốn kết hôn với người chứ. Nhưng là, người nói muốn tìm một người mà người yêu để kết hôn, chẳng lẽ người yêu ta?” Ta giả bộ thật bất ngờ, da mặt xác thực rất dày.

“Miễn..... Miễn cưỡng một chút.” Đường Y Lâm sùng sốt một chút, nàng muốn bật cười.

“Miễn cưỡng thôi sao?” Trong lòng ta có chút đau xót.

“Đúng.” Đường Y Lâm gật đầu.

“Ta muốn đáp ứng người, nhưng người chỉ miễn cưỡng yêu ta, xem ra ta không thể giúp người được rồi.” Ta lắc đầu.

“Người nhăn tâm như vậy sao?” Đường Y Lâm tức giận nói.

“Ngẫu nhiên nhăn tâm cũng không ảnh hưởng toàn cục.” Ta cười tủm tỉm gật đầu.

“Ta hôm nay dứt khoát chết cho xong, dù sao ta cũng đã mất hết hi vọng.” Trong mắt Đường Y Lâm tràn ngập ưu thương.

“Khục khục.” Ta ho khan hai tiếng: “Cho ta suy nghĩ đã.”

Đường Y Lâm cười lạnh lùng: “Cho người ba phút để cân nhắc.”

Ta giật mình nói: “Người đang ép ta.”

“Đúng.” Đường Y Lâm giáo hoạt gật đầu.

“Ai.” Ta thở dài một tiếng: “Phật viết: ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục? Vì cứu vãn một tính mạng sáng lạn, ta chỉ có thể đáp ứng người. Bất quá, ta có một yêu cầu.”

“Mời nói.” Đường Y Lâm trên mặt đã chuyển biến rất tốt, nàng tựa hồ rất mong mỗi lời đáp ứng của ta.

Ta nghiêm mặt, trầm giọng nói: “Từ hôm nay trở đi, người không thể để nam nhân khác đụng vào mình.”

“Người đúng là tên khốn! Từ khi người chạm vào ta, ta đã không cho bất cứ nam nhân nào đụng vào ta.” Đường Y Lâm giận tím mặt, chiếc thìa inox trong tay bay về phía ngực ta, đánh trúng ba chiếc xương sườn trái, cách trái tim vèn vèn hai cen-ti-mét.

“Thật sao?” Ta chịu đựng sự đau đớn dưới xương sườn.

“Người có thể không tin, người cứ cửa sổ mở ra ta sẽ chứng minh cho người xem.” Đường Y Lâm trong mắt không chỉ phần nộ, còn toát ra một sự kiên định.

“Tại sao lại mở cửa sổ ra?” Ta không hiểu thấu.

“Ta muốn nhảy từ nơi này xuống, để người biết ta có nói thật hay không.” Đường Y Lâm hốc mắt đã đỏ hoe.

“Đừng làm như vậy mà, chỗ này là tầng mười hai đó, cũng không cao lắm đâu. Vạn nhất người nhảy xuống không chết mà lại tàn phế khuôn mặt, mũi miệng lệch ra, ảnh hưởng mỹ quan thành phố? Ài, được rồi, ta tin mà.” Ta lú lú cuống, với ta thì nước mắt nữ nhân còn lợi hại hơn cả bom nguyên tử.

“Người tin là tốt rồi. Nếu như Hà bí thư đáp ứng buông tha ta, năm ngày sau ta chờ điện thoại người.”

Đường Y Lâm hất mái tóc dài phiêu dạt đứng lên. Nàng không dám nhìn ta, có lẽ nàng sợ ta nhìn thấy liền không nhịn được mà bật cười.

Trời đã hết mưa, gió cũng dừng lại, ánh mặt trời xé mở tấm mây đen dày đặc. Ta đột nhiên phát hiện dù là ánh mặt trời lại chói chang cũng tốt hơn mây đen rậm rạp nhiều lắm. Đường Y Lâm ngồi vào tắc xi còn ngoài đầu nhìn ta cười, nụ cười này khuynh quốc khuynh thành, so với ánh mặt trời sáng lạn còn đẹp hơn gấp vạn lần.

“Lưỡng tình tương duyệt, biệt ly khó rồi! Hi hi !”

Một tiếng cười khê làm cho ta lấy lại tinh thần, ta quay đầu nhìn lại, là một mỹ nữ phong thái yếu điệu. Nàng có khuôn mặt trứng ngỗng, mũi nhỏ vênh lên, khí chất cao nhã, đeo đồ trang sức quý phái, nàng là người trùng mắt nhìn ta nên ta rất có ấn tượng với cô gái đẹp này.

“Đứng sau lưng người ta lén lút lút lút là không lễ phép.” Ta nghiêm mặt trách cứ.

“Làm nhiều việc trái với lương tâm sẽ cảm thấy chột dạ, chột dạ sẽ cảm thấy người khác lén lút.”

Mỹ nữ nhếch miệng. Chính xác ra, đây là một nữ thiếu phụ. Nàng là người khách hàng ta đụng phải trong tiệm nội y của Sở Huệ, ta còn uống nửa cốc nước của nàng.

“Cái gì trái lương tâm? Người chớ nói lung tung.” Ta làm bộ rất hung ác.

“Ta đương nhiên sẽ không nói lung tung, ta chỉ biết người nói dối Sở Huệ, người căn bản không về công ty mà là cùng một cái cớ rời khỏi để đi tìm mỹ nữ nói chuyện phiếm.” Nữ thiếu phụ chẳng hề sợ ta.

“Nữ nhân đều là người nhiều chuyện sao?” Ta đột nhiên cảm thấy nữ thiếu phụ này có chút đáng ghét.

“Những nữ nhân khác có lẽ không phải, nhưng ta đúng là như vậy.” Nữ thiếu phụ cũng không phản nộ với lời mỉa mai của ta, đáng về đặc ý của nàng khiến cho ta tức đến ngứa răng. Nếu nàng nói lung tung trước mặt Sở Huệ, đem chuyện ta cùng với Đường Y Lâm hẹn hò truyền bá ra, như vậy phiền phức của ta sẽ lũ lượt kéo đến. Nói không chừng Cát Linh Linh cũng sẽ biết, Tiểu Quân cũng sẽ biết, cả thế giới đều sẽ biết mất. Ài, thật là đáng sợ, ta đột nhiên nhớ tới một câu “thế gian chỉ có tiểu nhân cùng nữ tử khó dạy”. Được rồi, đại trượng phu co được dân được, hiện tại ủy khuất một chút thì thế nào?

“Ha ha, xin hỏi mỹ nữ tên gì?” Ta thay đổi thành khuôn mặt tươi cười, bộ dạng a dua nịnh hót.

“Ta cũng không phải mỹ nữ, mỹ nữ đã ngồi tắc xi rồi.” Nữ thiếu phụ tỏ vẻ quyết không buông tha, nàng chẳng những không nói tên, vừa trêu chọc lại ta còn làm bộ phải ly khai.

“Uy, uy, uy, mỹ nữ đi đâu đó?” Ta vội vàng hỏi.

“Đương nhiên phải về nhà rồi, chẳng lẽ ở chỗ này chờ người đánh ta?” Nữ thiếu phụ đùa giỡn ta.

“Đánh người? Tại sao lại nói vậy?” Ta vừa tức giận vừa buồn cười.

“Bộ đáng vừa rồi của người chẳng những muốn đánh người, quả thực là muốn ăn thịt người ta. Hừ, cũng may mà người không dám làm thật, bằng không đừng nói người chỉ là một cái tên tổng giám đốc, dù là trăm tên tổng giám đốc ta cũng không để vào mắt ! Hắc hắc, người cũng không hỏi Sở Huệ xem ta là ai sao?” Nữ thiếu phụ nhìn ta bằng ánh mắt coi thường cùng nụ cười lạnh.

“Vậy xin hỏi mỹ nữ là ai?” Đầu ta to ra, khẩu khí vô lễ như thế không giống nói vậy, trái lại có vẻ ý thế hiếp người thì đúng hơn. Ta thầm giật mình, nghĩ thâm phiền phức của mình quá nhiều rồi, đừng có lại nhiều ra thêm một khoản chứ.

“Người không có tư cách nghe ngóng, hừ.” Nữ thiếu phụ thốt tha bước đi. Ta vừa định đuổi theo hỏi cho rõ ràng thì một chiếc camry màu trắng chạy qua, nữ thiếu phụ kéo cửa xe ra, nhẹ nhàng ngồi vào trong xe. Ta phát hiện người lái cũng là một mỹ nữ, cũng là người ta đã gặp trong tiệm nội y. Tuy trẻ hơn một chút, nhưng so với nữ thiếu phụ dung mạo hơi thua kém. Nhìn chiếc camry tuyệt đi qua, ta liền thấy có hứng thú với cửa hàng nội y của Sở Huệ, chỗ đó mỹ nữ số lượng cùng chất lượng đều không thua kém kt.

Trở lại công ty đã hơn năm giờ rồi. đứng trước thang máy, ta lại tiếp nhận những lời chúc mừng như nước thủy triều, trong đó có một người mảnh liệt nháy mắt với ta, đúng là Đái Tân Ni đang xách một tập văn kiện! Chỉ là nàng có ý đứng xa ta, ta thấy vậy vội vàng mặc kệ tất cả mọi người chạy tới chỗ nàng.

“Tân Ny, trùng hợp quá.” Ta nhẹ nhàng chào hỏi.

“Ừ, ta phải đưa một vài văn bản đến bộ phận nhân sự.”

Đái Tân Ni nhìn chung quanh, thấy tất cả mọi người đang ngó chừng, nàng đành bỏ ra khỏi thang máy, liền xoay người đi về hướng thang bộ. Có lẽ là người làm tài chính đặc biệt chẳng muốn động tứ chi, thang bộ hầu như rất ít người dùng. Trước kia ta dù muốn lên tầng hai cũng kiên trì dùng thang máy, xem ra đây là bệnh chung của người thích động não.

“Vì sao không ngồi thang máy vậy?” Ta bám sát sau lưng Tân Ny.

“Ngươi bây giờ đã là tổng giám đốc, ta cũng không muốn bị quảng sáng của ngươi bao phủ, hừ!”

Ta muốn ngắm nhìn Đái Tân Ni thật rõ, lúc không có người, nàng có thể nói là nữ nhân nhất tuyệt thiên hạ, nhưng trước mặt mọi người, nàng luôn kiêu ngạo khác thường. Ai, thật không biết nàng là dạng gì người.

“Ôi, Tân Ny yêu mến, đừng dũa kích ta nữa được không? Đợi cho công việc đi vào quỹ đạo, ta mang ngươi về nhà gặp cha mẹ ta.” Ta vội vàng cười lấy lòng vị nữ nhân này.

“Thật sao?” Đái Tân Ni đột nhiên dừng bước rồi quay người lại, đôi mắt to nhìn ta chăm chú.

“Những lời này ta có thể nói lung tung sao?” Ta néo cằm Đái Tân Ni, thuận thế ôm nàng vào trong ngực, từ hơi thở trên người nàng, ta có một sự yêu mến khó tả. Thâm mến nàng suốt hai năm, vị trí của nàng trong lòng ta là không thể thay thế.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Phó ước

Đái Tân Ni trong ngực cười nhần nhó: “Cũng..... Cũng không biết người nhà ngươi có thích ta hay không?”

“Cả Tiểu Quân cũng thích ngươi, cha mẹ ta lại càng không cần phải nói.” Ta hôn môi Đái Tân Ni cái mũi.

“Vậy còn ngươi? Ngươi thích ta hay không?” Đái Tân Ni ngẩng đầu lên, con mắt mê người như phóng điện.

“Nếu như ngươi để ta làm ở đây, ta càng yêu ngươi triệt để.” Con lợn lòng của ta lại ngứa ngứa, Đái Tân Ni đã không còn là mẫu người ngây thơ như Tiểu Quân, thế nhưng vẫn ngây thơ muốn nghe vài lời nói nhảm. Nhưng nếu ta tùy tiện nói vài câu hạ lưu, đoán chừng nàng sẽ không đồng ý.

“Tại đây ư? Có người trông thấy thì làm sao?”

Đái Tân Ni đỏ mặt lên, khẽ cắn cặp môi đỏ mọng ngượng ngùng nhìn ta. Ta sững sờ, lập tức hiểu được nàng cũng không phản đối cùng ta yêu đương ở nơi này, chỉ là lo lắng bị người ta phát hiện mà thôi. Trong lòng ta đột nhiên phấn khởi hẳn lên, nhìn đầu bậc thang, ta nhanh chóng xoay thân thể nàng qua để nàng đưa lưng về phía ta, hai tay đều động nhắc váy dài của nàng lên, kéo quần lót xuống.

“Lý Trung Hàn, ngươi..... Ngươi đừng làm xằng bậy.”

Đái Tân Ni không thể bỏ tập văn kiện trong tay ra, nàng chỉ có thể dùng một tay đẩy ta ra, vừa đẩy còn vừa nhô bờ mông lên. Ta thâm buồn cười, đáng về này là phản kháng hay sao? Quả thực là dung túng. Ta đương nhiên không chút khách khí, lôi đại nhục bông trong đũng quần ra, đâm vào trung tâm bờ mông tròn lẳn.

“Ờ..... Ngươi là câu sao? Làm sao tùy tiện trêu đùa người ta như vậy chứ! A..... Nhẹ chút!”

Đái Tân Ni dứt khoát ép thân thể xuống ghé vào lan can, nhẹ nhàng lắc mông để cơn thịnh nộ của ta càng thâm nhập mật huyết của nàng. Ta một chiều đắc thế, càng không kiêng nể gì cả, trường thương bung ta ra, thẳng tiến Trung Nguyên.

“Ngươi là chó mẹ, ta là chó đực được không?” Ta nhỏ giọng cười xấu xa, những lời hạ lưu cũng thốt ra.

“Ừ..... Về nhà không được sao? Vì sao cứ muốn ở chỗ này? Ừ..... Ừ.....” Đái Tân Ni vừa lay động bộ mông tròn, vừa oán trách dứt quãng.

“Ta chính là muốn ở chỗ này làm thịt ngươi, không vui sao? Không thích thì ta không động nữa.” Ta vỗ nhẹ bộ mông nàng, quả thật ngừng lại.

“Đồ vương bát đần, về sau ngươi đừng hòng đụng vào ta.” Đái Tân Ni cảnh cáo ta.

“Gọi ông xã thì ta động.” Ta nhin cười.

“Ngươi.....” Đái Tân Ni vừa tức vừa vội.

“Lê mê cái gì? Mau gọi đi.” Ta cười gian manh.

“Ngươi vốn là ông xã của ta, kêu cũng không thiệt thòi ! ừ..... Lão công.” Đái Tân Ni lắc lắc eo mềm, bờ mông rất tròn lay động không thôi.

“Ha ha.” Ta cười to, hai tay đỡ lấy bờ mông, một hồi mưa to gió lớn ập xuống nằng.

“Lý Trung Hàn, ngươi..... Ngươi nhớ kỹ cho ta..... U..... A.....”

“Nhỏ giọng một chút.” Ta nhin không được lại vỗ đét một cái lên bộ mông đầy đặn của nàng, cú đánh này cũng không nhẹ, trên cặp mông trắng như tuyết lưu lại một dấu đỏ đáng thương.

Vẫn chưa đi vào phòng, Thượng Quan Quyên đã không ngừng nhin ta cười.

“Có chuyện gì vậy? Tiểu Quyên.” Ta cười hỏi, lúc này tâm tình của ta rất vui sướng, bởi vì ta vừa chinh phục xong Đái Tân Ni. Mặc dù không bắn ra, nhưng ta chẳng hề cảm thấy khó chịu, lời dạn dò của Quách Vịnh Nhân ta vẫn nhớ rất rõ.

“Tiểu Quân đang thay quần áo ở bên trong! Tổng giám đốc có cần gõ cửa không?” Thượng Quan Quyên cười ngọt ngào với ta, ta lập tức cảm thấy bối phục, bởi vì câu hỏi này của nàng rất có kỹ xảo. Nếu như ta gõ cửa, vậy thì chứng minh ta tôn trọng Tiểu Quân. Còn nếu như ta không gõ cửa, vậy thì chứng minh quan hệ của chúng ta đã đến tình trạng thay quần áo có thể tùy tiện nhin. Với tư cách của một thư ký đứng nghĩa, Thượng Quan Quyên có trách nhiệm phải làm rõ quan hệ giữa ta với những người bên cạnh, nhưng nàng lại không thể trực tiếp hỏi ta, cho nên nàng dùng loại kỹ xảo cao siêu này đến xò xét quan hệ giữa ta cùng với Tiểu Quân.

“Tiểu Quân là tiểu di của ta, nàng có thể tự do ra vào phòng làm việc của ta. Đương nhiên, ngoại trừ tình huống đặc biệt.” Ta mỉm cười với Tiểu Quyên, thuận tay gõ cửa văn phòng.

Thượng Quan Quyên thấy vậy lập tức ngậm miệng, ngọt ngào cười giòn tan nói: “Tôi biết rồi, thưa tổng giám đốc.”

Ta cảm thấy Thượng Quan Quyên rất tinh ranh, nghĩ thầm có phải là nếu ta phóng một cái rắm, liệu nàng có biết ta ngày hôm qua ăn cái gì hay không?

“Ca, hôm nay ta sẽ mặc cái này đi ăn cơm được không?” Đi vào văn phòng, ánh mắt ta đột nhiên sáng ngời, lần nữa cảm nhận được mị lực của Tiểu Quân càng ngày càng thịnh. Ta thực không muốn đi phỏ ước, thăm nghĩ ngắm nhin mỹ nhân thể này thì còn tâm trí đâu mà đi nữa.

“Đẹp..... Đẹp, thật sự đẹp, rất đẹp.” Ta nói năng có chút lộn xộn.

“Làm sao vậy? Sao lạ thế.” Tiểu Quân ôn ền ta một câu.

“Không có gì, chỉ là thấy Tiểu Quân càng ngày càng xinh đẹp, có chút lo lắng.” Ta thở dài một hơi.

“Lo lắng? Muội muội của ngươi xinh đẹp ngươi sợ cái gì chứ?” Tiểu Quân dẫu môi hôn đỏ.

“Là ta sợ ngươi chạy mất.” Ta ê ẩm nói ra.

“Ca, tại sao lại nói những lời này đầy giấm chua vậy! Ngươi xem, ta giúp ngươi mua một chiếc dây lưng này, thích không?” Tiểu Quân đảo mắt một cái, chạy đến đóng chiến lợi phẩm lấy ra một chiếc dây lưng màu đen.

“Thích, ngươi mua gì cho ca, ca đều thích.” Ánh mắt của ta rất dịu dàng.

“Quen biết cái đầu heo nhà ngươi mười tám năm còn chưa nghe qua lời dễ nghe như vậy. Hừ, đoán chừng đã làm chuyện xấu gì rồi, phải không?” Tiểu Quân duỗi ngón trỏ ra chỉ vào chóp mũi ta.

Tiểu Quân đáng yêu đưa đến trước mặt, ta sao có thể đơn giản buông tha được, hai tay phóng ra kéo tấm thân mềm mại của nàng vào trong ngực: “Thật là kỳ quái, ca luôn cảm giác đã quen biết Tiểu Quân chỉ ít cũng tám trăm năm.”

“Khánh khách..... Ca.....” Tiểu Quân dán vào ngực ta cười nhõng nhẽo, một tiếng “ca” này làm ba hồn bảy vía của ta bay ra ngoài. Ta cúi đầu xuống ngậm lấy cánh môi đỏ mọng kiều diễm. Cái gì cũng không để biết, cái gì cũng không thấy, đầu óc ta trống rỗng, ta lắng lắng hôn Tiểu Quân. Tiểu Quân cũng không nhúc nhích, lắng lắng hôn alij ta, phảng phất thời gian như dừng lại, mặt đất rộng lớn, bầu trời bao la, chỉ còn lại ta cùng Tiểu Quân.

“Rinh.....” Lại một tiếng kêu phá hỏng giấc triền miên của chúng ta, Tiểu Quân mở mắt nhìn vào không khí, đôi mắt quay tròn rồi nói: “Nghe đi! thiệt là.”

Ta đành đi đến bàn công tác, vừa cười xấu xa vừa lau nước miếng trên khóe miệng. Đó là nước bọt Tiểu Quân, hương vị rất ngọt ngào. Sau khi nói một lát, ta mới biết được là Quách Vịnh Nhân đã đến.

“Tiểu Hàn, ngươi ký tên lên mấy phần văn bản này.”

Quách Vĩnh Nhân phong tình vạn chủng đưa một tập văn bản cho ta, nàng là thư ký duy nhất trong công ty dám gọi ta là Tiểu Hàn. Dựa theo chỉ dẫn của nàng, ta nhấn bút ký lên từng chỗ.

“Hãy hủy bỏ cuộc họp hành chính ngày mai, Nhân tỷ hãy đi phát thông báo xuống dưới.” Ta còn nhắc thêm

“Vì sao?” Quách Vĩnh Nhân hơi bất ngờ.

“Buổi tối tham gia tiệc rượu, mọi người nhất định rất tận hứng, đoán chừng đều sẽ ngủ trễ. Người sắp xếp một chút, ngoại trừ bên tài vụ, nội người tham gia tiệc rượu buổi tối hôm nay có thể nghỉ nửa ngày vẫn đủ tiền lương.” Ta đành giải thích. Ai, một cái tổng giám đốc còn phải giải thích cho thư ký sắp xếp công việc, đoán chừng cũng chỉ có người tận tình như ta thôi.

“Được rồi, vậy ta ra ngoài trước.” Quách Vĩnh Nhân cười rất tươi.

“Ừ.” Ta gật đầu, trong ánh mắt Quách Vĩnh Nhân, ta cảm giác được cái gì gọi là mọi thứ đều không cần nói, giống như có thần giao cách cảm vậy. Quách Vĩnh Nhân vừa đi, Tiểu Quân lại tới. Nàng học khẩu khí Quách Vĩnh Nhân nói: “Tiểu Hàn, ta đi ra ngoài trước.”

Nói xong cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, dịu dàng hỏi: “Ca, vì sao Nhân tỷ không gọi người bằng tổng giám đốc, mà gọi bằng Tiểu Hàn?”

“Ta điều tra lý lịch Quách Vĩnh Nhân tỷ, nàng từng học ở một trường đại học danh tiếng, khoa quản lý quan hệ xã hội, tốt nghiệp thạc sĩ, chồng nàng là một quân nhân, nghe nói bị tàn tật. Ha ha, Nhân tỷ tuy rất xinh đẹp, nhưng thứ ta coi trọng chính là năng lực của nàng, ta vừa mới lên đảm nhiệm chức vụ tổng giám đốc, người đáng tin nhiệm lại có năng lực cũng chỉ có Nhân tỷ, người đừng nên so đo. Huống chi Nhân tỷ hơn ta mười mấy tuổi, nàng gọi ta là Tiểu Hàn không có gì không được, người về sau nhất định phải tôn trọng nàng, biết không?”

“A, biết rồi.” Tiểu Quân thè lưỡi. Ta cảm thấy buồn cười, hiện tại Tiểu Quân đối với tất cả nữ nhân đến gần ta đều đề cao cảnh giác, ta không biết đây có phải là sự ghen ghét trời sinh của nữ nhân hay không?

“Rình.....” Điện thoại nội tuyến lại tới nữa.

“Chuyện gì vậy? Tiểu Quyên.”

“Tổng giám đốc, ta là Hoàng Quán, có một vị là Chu thư ký đang chờ ngài.” Thượng Quan Hoàng Quán nói rất mượt mà, thanh âm của nàng cũng êm tai như tỷ tỷ của nàng, thảo nào hai người lại có tên là Thượng Quan Quyên cùng Tiểu Quyên Hoàng Quán.

“Được, mời ông ta vào.”

Đây là lần đầu tiên ta ngồi Audi, cũng không phải vì Audi rất cao cấp mà bởi vì nhãn hiệu Audi đã trở thành xe công vụ trong cả nước, loại xe công vụ này cũng không phải là nhân viên bình thường có thể ngồi được. Ngồi trên loại xe này thì có một cảm giác quyền quý, dù sao tại Hoa Hạ, quan chức biểu quyền lực và địa vị, đã có quyền lực cùng địa vị, người sẽ cảm thấy quang vinh vô hạn.

Ta cũng không ngoại lệ. Tuy đã là tổng giám đốc của một công ty lớn, nhưng khi đối mặt với một thư ký thị ủy nhỏ nhỏ, ta vẫn nơm nớp lo sợ.

“Chu thư ký, lại phiền người tới tiếp chúng ta.” Ta khách khí nói chuyện.

“Ha ha, Lý tổng tài đừng khách khí, về sau mong ngài chiếu cố nhiều hơn.” Chu thư ký nở nụ cười.

“Chu thư ký càng không nên khách khí, Lý mỗ ta về sau còn phải dựa vào người. Nếu Chu thư ký có điều gì cần Lý mỗ hỗ trợ thì cứ trực tiếp nói, bất kể là việc công hay việc tư.”

Ta rất có hảo cảm với người này, tuy nói lần giải nguy buổi sáng nay là công lao của Hà Phù, nhưng vai trò của Chu thư ký cũng không nhỏ. Có thể chắn nhíp tên cảnh sát trưởng, khiến hắn không dám làm lớn chuyện, thật sự là một nhân vật lợi hại. Có thể kéo chút giao tình với hắn, với ta đúng là trăm lợi không hại.

“Lý tổng tài tuổi còn trẻ mà đã gánh trách nhiệm nặng nề, đúng là hậu sinh khả úy! Tương lai có gì cần Chu mỗ hỗ trợ, cũng bất kể việc công hay việc tư, Chu mỗ định hết sức nỗ lực.”

Chu thư ký nói lời rất hàm súc. Bất quá, hắn đã hiểu ý của ta, ta cũng đọc ý của hắn. Cả hai đều minh bạch trong lòng, chỉ có liên hợp quan thương mới có thể thuận lợi, mọi chuyện đều sẽ nước chảy thành sông.

“Ha ha.....” Ta cùng Chu thư ký thoải mái cười to. Tiểu Quân bên cạnh tỏ vẻ ngờ nghệch, giờ phút này nàng chẳng hề giống một chú hồ ly, càng giống một vị thiên sứ thánh khiết.

Chiếc Audi dừng trước một tòa nhà lợp ngói ngói lưu ly, tòa nhà này là nơi có diện tích lớn nhất trong cả khu biệt thự.

“Hoan nghênh, mời vào.”

Một vị mỹ nữ đi ra từ trong nhà, nàng nhiệt tình nghênh đón ta. Trong lòng ta đột nhiên “thình” một tiếng, nghĩ thầm sẽ không trùng hợp như vậy chứ? Vị mỹ nữ trước mắt chính là người ta đã gặp tại cửa hàng nội y, nàng là người lái chiếc xe camry. Lúc này, mỹ nữ cũng nhìn rõ ta, trong ánh mắt nàng cũng

trần ngập kinh ngạc.

“Lão Hà, người xuống đi! Khách đã đến rồi này.”

Một âm thanh mỹ diệu hấp dẫn ta, theo giọng nói nhìn lại, chỉ thấy một vị mỹ thiếu phụ khí chất cao nhã mặc tạp dề từ trong bếp chậm rãi đi ra, bốn mắt chạm vào nhau. Ta kinh ngạc muốn rớt tròng mắt ra, vị mỹ thiếu phụ khí chất cao nhã này đúng là nữ khách hàng định phải ta trong tiệm nội y của Sở Huệ, không thể tưởng được chỉ trong nửa ngày, chúng ta đã gặp gỡ ba lần. Càng khiến ta ngạc nhiên là nàng lại là người nhà của Hà bí thư, trách không được khẩu khí của nàng tùy ý như thế! Ai, ta thực cảm thán chúng ta thật có duyên.

Chỉ là mỹ thiếu phụ lại không hề tỏ ra kinh hãi, nàng rất tự nhiên cười nói, hướng mỹ nữ bên cạnh ta nói: “Tiểu Nghiêm, người đưa khách vào phòng ngồi một chút, ta lên gọi lão Hà.”

“Vâng.” Vị mỹ nữ gọi là Tiểu Nghiêm mỉm cười gật đầu, cánh tay ngọc mở ra, mời ta cùng Tiểu Quân vào: “Nào, đến đây ngồi một lát, Hà bí thư sắp xuống rồi.”

Bước vào gian phòng khách đậm vẻ mộc mạc, ta khá thưởng thức phong cách nơi đây. Tuy cách trang trí đơn giản nhưng khiến ta cảm thấy đây là người rất có khiếu thưởng thức giống ta, trên tường treo vài bức tranh tinh mỹ càng tăng thêm khí tức nghệ thuật của chủ nhân. Dưới ánh đèn sáng ngời, ta đột nhiên phát hiện ở cạnh bệ cửa sổ có một cái khung gỗ lim, bên trên là một cây quân tử lan. Tên gọi cái này là gì ta không rõ nhưng ta biết cái gốc chiều chuộng quân tử lan này rất xa xỉ.

“Tỷ tỷ, chúng ta vừa gặp nhau, đúng không?” Tiểu Quân không có tâm cơ, vừa mới ngồi xuống nàng đã sôi nổi muốn hỏi, trong tiệm nội y của Sở Huệ, Tiểu Quân cũng đã gặp nàng.

“Khanh khách, đúng vậy. Ta là Nghiêm Dịch, dịch trong cây sáo. Thật là tình cờ, không thể tưởng được chúng ta lại gặp mặt! À! đúng rồi, tiểu muội muội xưng hô thế nào vậy?” Nghiêm Dịch cười tủm tỉm kéo tay Tiểu Quân.

“Ta tên là Lý Hương Quân, tỷ phu của ta cùng tất cả mọi người gọi ta là Tiểu Quân, tỷ tỷ cứ gọi ta Tiểu Quân đi.” Tiểu Quân lanh lợi nói ra.

Ta kinh ngạc Tiểu Quân càng tự nhiên hơn ta, nàng không hề luống cuống, chẳng những ứng phó trôi chảy mà còn biểu hiện rất thoải mái. Trái lại, ta lại có chút câu thúc.

“Hắn là tỷ phu người ư?” Nghiêm Dịch như có điều suy nghĩ nhìn ta.

“Đúng rồi, hắn chính là tỷ phu của ta.” Tiểu Quân hướng ta quơ quơ cái đầu nhỏ.

“Xin chào Nghiêm tiểu thư, ta là Lý Trung Hàn.” Ta nở nụ cười với Nghiêm Dịch.

“Khanh khách, tiểu di của người thật xinh đẹp.” Nghiêm Dịch đối với Tiểu Quân cực kỳ nhiệt tình, còn với ta lại chỉ tỏ ra ôn hòa.

“Tỷ tỷ cũng xinh đẹp.” Tiểu Quân vui vẻ nheo con mắt lại, võ mông ngựa rất thành thực khiến người ta cảm thấy rất thoải mái. Tiểu Quân trời sinh đã có cái miệng rất dẻo, bất cứ ai thấy nàng lần đầu liền có hảo cảm với nàng. Ai! Ta thật mặc cảm.

Một hồi tiếng bước chân truyền đến, ta ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Hà bí thư mặc quần áo hàng ngày chậm rãi đi xuống. Hắn tuy đã ngoài 50 tuổi, nhưng bước đi trầm ổn, khuôn mặt đỏ hồng, vẻ ngoài trẻ hơn tuổi thật phải đến năm tuổi.

“Các người ngồi cả đi, ta đi pha trà.” Nghiêm Dịch sau khi thấy Hà bí thư, vội vàng đứng lên quay người ly khai.

“Hoan nghênh! Ha ha, ô! Tiểu Phù đâu rồi?” Hà bí thư nhiệt tình bắt tay với ta, bất quá hắn rất nhanh phát hiện ra Hà Phù không có ở đây. Với tư cách là cầu nối giữa ta cùng Hà bí thư, ta cũng rất chờ đợi được trông thấy Hà Phù.

“Nó vừa mới về, đang tắm.” Mỹ thiếu phụ cười nói.

“A, đến đây nào, để ta giới thiệu, đây là phu nhân của ta Thu Yên Văn.”

Từ trong miệng bí thư, ta rốt cuộc biết tên vị mỹ thiếu phụ. Nhưng ta quan sát kỹ thì nàng tối đa chỉ khoảng 30 tuổi, vậy mà lại là phu nhân Hà bí thư, điều này làm ta kinh hãi. Ngoại trừ thân phục diễm phúc của Hà bí thư, còn thấy ba chữ Thu Yên Văn rất có hàm ý, ta yên lặng nhắm cái tên này hai lần.

“Vị này chính là tân nhiệm tổng giám đốc kt, Lý Trung Hàn, một người trẻ tuổi rất quyết đoán.” Hà bí thư hướng Thu Yên Văn giới thiệu ta.

“Chào Hà phu nhân.”

Ta hướng Thu Yên Văn nhẹ gật đầu, sau đó cười hỏi: “Xin hỏi Hà phu nhân, ngài có phải là còn có một tỷ tỷ hay không?”

“Đúng rồi! Ô, làm sao người biết? Ta đúng là có một tỷ tỷ, nàng mấy ngày nữa sẽ tới đây.” Hai mắt Thu Yên Văn sáng lên, chắc hẳn câu hỏi của ta khiến cho nàng rất hứng thú.

“Ta đoán lệnh tỷ tên là Thu Vũ Tinh. Ha ha, nếu đoán sai xin Hà phu nhân tha thứ.” Ta trầm ngâm một chút, như có điều suy nghĩ mà hỏi thăm.

“Ai da, lão Hà, hán..... Hán là làm sao biết được vậy?” Thu Yên Văn nhìn ta rồi lại nhìn Hà bí thư, Hà bí thư đương nhiên không hiểu ra sao.

“Kỳ thật điều này không có gì, nếu như ta tiếp tục đoán, phụ thân Hà phu nhân nhất định là một thầy giáo, hoặc là người làm công tác văn hoá.” Ta cười nói.

“Cực kỳ khủng khiếp! Cha của ta đúng là một giáo sư, người làm sao biết rõ vậy?” Thu Yên Văn càng thêm ngạc nhiên vạn phần, đôi mắt đẹp ngập nước.

“Là do tôi đoán từ tên của người. “Vũ Tinh Yên Văn” là một bài từ của Phùng Nhân. Bên trong bốn chữ thì Vũ Tinh phía trước, Yên Văn đằng sau. Người nếu gọi là Yên Văn, nên có một vị là Vũ Tinh.”

“Ha ha ha, không thể tưởng được Lý Trung Hàn còn đầy bụng văn chương, học phú chất đầy năm xe, thật sự là khó được, khó được nha!” Hà bí thư cười to ba tiếng, sau khi khích lệ ta, đột nhiên nhìn về phía Tiểu Quân đằng sau ta, cười tủm tỉm hỏi: “Vị tiểu cô nương này là ai?”

Tất cả mọi người đều nhìn lên Tiểu Quân, nàng mỉm cười ngượng ngùng, đập chân một cái, nhảy lên đứng song song cùng ta, sau đó lớn tiếng nói: “Ta là Lý Hương Quân, là tiểu di của Lý Trung Hàn. Xin chào Hà thúc thúc, Thu tỷ tỷ. Ta không biết bài từ gì mà ta chỉ biết Thu tỷ tỷ thiên sinh lệ chất, sắc nước hương trời, chim sa cá lặn, hoa nhường nguyệt thẹn, ba nghìn giai nhân không bằng Thu tỷ tỷ.”

“Ha ha ha.....” Hà bí thư ngửa đầu cười to.

“Ha ha.....” Thu Yên Văn cũng che miệng mà cười, cười đến cười run rẩy cả người, thiên địa thất sắc.

“Hi hi.....” Nghiêm Dịch tay cầm khay, thiếu chút nữa đã làm đổ khay nước trà. Hà Phù vừa tắm rửa xong lộ ra từ trên lầu, rướn cổ hỏi: “Có chuyện gì mà mọi người đều cười vậy?”

Tuy ta cũng đang cười, nhưng thấy tóc Hà Phù hơi ẩm ướt, mắt ngọc mây ngái, da thịt trắng như tuyết, khiến ta nhìn ngây ngốc. So sánh Thu Yên Văn với Hà Phù, hai người như mai lan tranh nhau khoe sắc, mỗi người một vẻ.

Trong bữa cơm, ngoài một đĩa tôm bóc nõn, ta không thấy bóng dáng một chút thịt nào. Đương nhiên, ta biết rõ hôm nay tới nhà Hà bí thư cũng không đơn giản để ăn cơm, cho nên ta cũng không so đo đồ ăn có phong phú hay không, ta chỉ quan tâm làm không khí hòa hợp. May mà có Tiểu Quân làm cho không khí rất sôi nổi, nàng trở thành minh tinh trên bàn cơm, mọi người luôn hỏi nàng các vấn đề này nọ nhưng Tiểu Quân mười phần giáo hoạt, bình tới tướng đồ, nước tới đập đất, trả lời được thì rất nhanh miệng, không thể trả lời thì nàng mỉm cười ngọt ngào, con mắt như loan nguyệt khiến người ta ngượng ngùng không muốn hỏi lại.

“Ta đã làm vài món ăn đơn giản, các người cứ nhiệt tình nhé.” Thu Yên Văn đột nhiên trở nên dịu dàng hiền thực, nàng không ngừng mời ta cùng Tiểu Quân dùng bữa. Tuy đều là các loại rau củ nhưng ta cùng Tiểu Quân đều thấy rất ngon miệng. Hoàn toàn không giống một Thu Yên Văn cao sang quý phái trong tiệm nội y, điều này làm ta không khỏi thấy buồn cười.

“Thu tỷ tỷ, món ăn này thật ngon.” Tiểu Quân rất thích dáng người thon thả, những thức ăn này đối với nàng thì đúng là không còn gì tốt hơn.

“Nếu ngon thì ăn thêm đi. Người nha, nếu béo hơn một chút, thật sự ba nghìn giai nhân không bằng người đó.” Thu Yên Văn nói xong, nhin không được hé miệng cười khế, mọi người cũng cười rộ theo.

Bữa cơm khoái hoạt nhẹ nhõm rất nhanh đã xong. Lúc Nghiêm Dịch thu dọn bàn ăn, Thu Yên Văn kéo Tiểu Quân vào phòng: “Tiểu Quân, đi nào, đến phòng tỷ tỷ đi. Tỷ tỷ cho người xem mấy bộ quần áo rất đẹp, để tỷ phụ người cùng Hà thúc thúc nói chuyện.”

“Vâng.” Tiểu Quân gật đầu, sau khi thoáng nhìn ta, nàng cùng Thu Yên Văn đi vào căn phòng nhỏ.

“Trung Hàn, chúng ta đến thư phòng đi.” Hà bí thư đứng lên, đi đến một gian phòng nhỏ cạnh phòng khách, đẩy cửa phòng ra, bên trong là những chiếc tủ bày đầy sách, thư phòng sạch sẽ sáng sủa, trên chiếc bàn rộng rãi đặt một hộp bút lông, một cái nghiên mực, hai thanh thước chặn giấy. Tất cả đều sáng bóng, có lẽ thường xuyên được lau chùi cẩn thận. Xem ra, đây là nơi Hà bí thư thường luyện chữ.

“Mời ngồi.” Hà bí thư ngồi xuống trên một chiếc ghế trúc. Ta là hậu bối, đương nhiên đợi khi Hà bí thư ngồi xuống ta mới có thể ngồi.

“Mời cha uống trà.” Hà Phù bưng cho Hà bí thư cùng ta một tách trà.

“Tiểu Phù, người cũng ngồi xuống đi.” Hà bí thư chỉ một chỗ bên cạnh ta.

“Vâng.” Hà Phù nhẹ nhàng khép váy ngồi xuống. Xem ra Hà Phù rất nghe lời Hà bí thư, ít nhất, rất tôn trọng Hà bí thư.

“Trung Hàn, xế chiều hôm nay số tài khoản của người đã không còn bị đóng băng nữa. Bất quá, bởi vì liên quan đến bản thân người, người còn phải đích thân đến ngân hàng tiến hành một số thủ tục.” Hà bí thư trở nên nghiêm túc lên, hán không nói lời khách sáo nữa, trực tiếp đi vào vấn đề.

“Tôi đã rõ, ngày mai tôi sẽ đến.” Ta nhẹ nhàng gật đầu.

“Có biết tại sao ta mời người đến nhà ta ăn cơm không?” Hà bí thư chiếu ánh mắt sáng ngời nhìn ta.

“Trung Hàn không biết, kính xin Hà bí thư chỉ rõ.” Ta cung kính nói.

“Ta đã hỏi Tiểu Phù, nàng đã cho ta biết quá trình quen biết ngươi, cũng biết chuyện ngươi cùng Tiểu Đình phát sinh xung đột. Ừ, ta không thể không nói chúng ta rất có duyên. Ngươi bị xe đụng phải thì cũng không dùng nó để áp chế Tiểu Phù, thậm chí không quan tâm chính mình bị thương, từ đó cho thấy ngươi là người quang minh lỗi lạc, cùng người như ngươi kết giao bằng hữu ta rất yên tâm. Nếu là bằng hữu, ta đương nhiên muốn mời ngươi tới nhà ta làm khách.”

“Ha ha, cảm ơn Hà bí thư đề mắt đến tôi. Kỳ thật tôi rất muốn cảm tạ Hà bí thư cùng tiểu thư Hà Phù, hôm nay nếu như không có tiểu thư Hà Phù ra mặt, chỉ sợ tôi không còn có thể ngồi ở vị này tổng giám đốc nữa, thậm chí còn phải vào tù. Cho nên tại đây, tôi lần nữa muốn nói lời cảm tạ chân thành tha thiết nhất với Hà bí thư cùng với tiểu thư Hà Phù.”

“Cảm ơn gì chứ? Cha ta đã coi ngươi là người nhà, ta sao có thể không giúp được chứ? Lại nói ngươi cũng không làm cái gì trái pháp luật.” Hà Phù nhoen miệng cười với ta.

“Ta đã điều tra về ngươi, ngươi là cô nhi, là dưỡng và di ngươi nuôi ngươi lớn. Không thể tưởng được ngươi di dưỡng ngươi đều là cán bộ kỳ cựu, thất kính, thất kính nha! Ta đã từng đi qua quê hương của ngươi, chỗ đó xác thực là một nơi non xanh nước biếc. Chỉ là ta có một điểm không rõ, vì sao biểu muội ngươi gọi ngươi là tỷ phụ vậy?”

Hà bí thư đôi chủ đề, rất tự nhiên chuyển tới trên người Tiểu Quân. Kỳ thật ta cũng làm đã chuẩn bị tâm lý, nhân vật như Hà bí thư không có khả năng không điều tra tình huống thân thế của ta, huống chi ta lại có một giao dịch khổng lồ với hắn, hắn nhất định phải cần thận.

Ta mỉm cười giải thích: “Hiện tại tôi có một người bạn gái là Đái Tân Ni, nàng cùng Tiểu Quân kết thành kim lan tỷ muội, cho nên Tiểu Quân đề nghị gọi tôi là tỷ phụ. Một là muốn quản chặt tôi, thứ hai là để cho mọi người biết tôi đã có vợ, đây cũng là Tiểu Quân cố ý nịnh nọt Đái Tân Ni.”

Hà bí thư cười to mấy tiếng, tán thán nói: “A, thì ra là thế. Ngươi có một biểu muội thật là thông minh, thật là đáng yêu.”

“Đúng vậy đó cha, ta lần đầu tiên thấy Tiểu Quân đã cảm thấy nàng rất đáng yêu, thật không nghĩ đến nàng thông minh như vậy, ta hiện tại rất thích nàng đó! Khanh khách.....” Hà Phù nói đến Tiểu Quân liền nở nụ cười rạng rỡ.

“Không bằng ngươi cũng nhận Tiểu Quân làm muội muội đi?” Hà bí thư chen vào một câu.

“Vâng! Nếu như Trung Hàn không phản đối, hai ngày nữa ta sẽ đi mua một vài món lễ vật để nhận cô muội muội này.” Hà Phù vội vàng gật đầu.

“Tôi sao dám không đồng ý chứ? Tiểu Quân nếu như có thể được Hà Phù tiểu thư chiếu cố, đó là phúc của nàng, nàng cũng nhất định rất cao hứng.” Ta cũng liền gật đầu liên tục, trong nội tâm lại vô cùng chán ghét. Tiểu Quân nếu như trở thành muội muội kết nghĩa với Hà Phù, như vậy cũng trở thành con gái nuôi của Hà bí thư. Mà quan hệ mập mờ giữa Hà bí thư cùng cô con gái nuôi Hà Đình Đình làm ta run như cây sậy, ta biểu hiện ra vẻ không muốn tèo cao, trên thực tế ta hận không thể cự tuyệt phần kết nghĩa này.

“Ừ, nếu ngươi đã đồng ý, cứ quyết định như vậy đi. Trước tiên ngươi đừng nói cho nàng biết, để ta ngấm lại nên mua lễ vật gì tặng nàng.”

Hà Phù thấy ta đồng ý, cao hứng đến nỗi hai mắt tỏa sáng. Ta thầm than Tiểu Quân rất được yêu thích, theo lý mà nói, biểu ca là ta nên đặc ý mới phải, nhưng ta hoàn toàn không cao hứng nổi.

“Trung Hàn, ngày mai ngươi làm xong thủ tục, hãy đem 1.5 tỷ trong đó chuyển vào tài khoản của Tiểu Phù, đây là tài khoản của nó tại Hồng Kông. Không thể dùng danh nghĩa cá nhân, phải dùng danh nghĩa công ty của ngươi, thao tác cụ thể thế nào, ngươi hãy đi hỏi kế toán công ty.”

Hà bí thư đột nhiên đứng lên, lấy ra một tờ giấy ghi một chuỗi số tài khoản, còn có tên Hà Phù.

“Tôi đã hiểu. Đúng rồi, thưa bí thư, không phải nói là hai tỷ sao? Sau khi chuyển 1.5 tỷ thì 500 triệu kia sắp xếp như thế nào?” Ta nhỏ giọng hỏi.

“Ngươi có thể kiếm được ba tỷ này là không chỉ dựa vào vận khí, nó đã thể hiện học thức cùng năng lực của ngươi. Tuy ngươi làm trái với chế độ tài chính, nhưng loại thao tác không tuân theo quy định này là hiện tượng rất phổ biến, ta hôm nay lấy đi một nửa đã rất thỏa mãn rồi. Mà ngươi vừa mới ngồi lên vị trí tổng giám đốc, nhất định có rất nhiều vấn đề rối rắm do Chu Cửu Đồng lưu lại, còn lại năm trăm triệu ngươi tự mình sắp xếp rồi xử lý những thứ kia đi.”

Hà bí thư nghiêm túc nói: “Ta cũng không hy vọng thành phố chúng ta xuất hiện hỗn loạn trong quản lý, nếu như kt xuất hiện hỗn loạn, nó sẽ ảnh hưởng đến kinh tế toàn thành phố. Ta cũng rất có cảm tình với kt, ta quan tâm kt đã hơn sáu năm, cho nên ta hi vọng ngươi có thể quản lý kt thật tốt, mang đến sức sống tài chính thành phố.”

Lời nói rất hùng hồn, ta thật muốn vỗ tay cho hắn, trong lòng không khỏi thán phục sự khéo léo đưa đẩy của hắn. Hắn là cái loại người rõ ràng lấy đi chỗ tốt của ngươi, ngươi còn phải cảm động rơi nước mắt với hắn. Có thể ở 50 tuổi quản lý một trong những đô thị lớn nhất cả nước, tự nhiên có chỗ hơn người.

“Hà bí thư đã quan tâm sự phát triển của công t như vậy y, tôi rất cảm động. Tôi nhất định tuân theo chỉ thị của bí thư, cố gắng quản lý kt thật tốt, tuyệt không phụ sự kỳ vọng của ngài.”

“Ừ, ta quả nhiên không nhìn lầm ngươi. Được rồi, thời gian cũng không còn sớm nữa, ngày mai ta còn vài cuộc họp quan trọng, ngươi cũng phải đến bữa tiệc của công ty các ngươi rồi. Nếu như không phải thân phận đặc thù, ta thật muốn đi xem một chút! Ha ha.....” Hà bí thư thoải mái phát phát tay.

“Ha ha, Tiểu Phù có thể thay Hà bí thư đi được chứ?” Ta khách khí đưa lời mời.

“Vậy thì xem Tiểu Phù có muốn đi không.” Hà bí thư nhìn Hà Phù cười nói.

Hai mắt Hà Phù sáng ngời, tựa hồ rất hào hứng: “Đương nhiên muốn chứ! Con rất lâu rồi chưa tham gia party như vậy! Con muốn đưa cả Thu đi theo được không?”

“Ừ, cho Thu đi mở ngoi mang tâm mắt cũng tốt.” Hà bí thư mỉm cười gật đầu.

Trước khi đi, Hà bí thư đưa ta tới cửa. Ngay lúc ta muốn bước vào xe, Hà bí thư kéo cánh tay của ta: “Những cái bằng ghi hình kia hãy tiêu hủy đi. Lão Chu cũng khổ cực vì kt vài chục năm rồi, nói như thế nào cũng có một phần công lao của hắn, huống chi hắn cũng lớn tuổi rồi, ngoi cũng đừng có làm khó hắn! Buổi sáng hắn sai mấy tên đến quấy rối, chẳng lẽ ta không biết? Ta biết chứ, nhưng ta cũng không muốn truy cứu. Ai! Hắn thật sự đã già rồi.”

“Tôi biết phải làm sao rồi, đa tạ bí thư đã nhắc nhở, hẹn gặp lại ngài.” Ta nhẹ gật đầu, nhìn Hà bí thư mỉm cười hòa ái rồi chui vào xe.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Tiệc rượu

Nữ nhân xinh đẹp hay không trong lòng mỗi người đều có một cái tiêu chuẩn, ai là nữ nhân đẹp nhất trong bữa tiệc? Điều này quả thực so với thị trường chứng khoán càng khó đưa ra kết luận hơn. Bởi vì hôm nay mỹ nữ tới tham gia thật như cá diếc sang sông, dưới những bộ trang phục lộng lẫy, mỗi người đều hết sức xinh đẹp. Từ loại ý nghĩa nào đó, bữa tiệc hôm nay như là thịnh hội của mỹ nữ.

Lúc ta cùng với Tiểu Quân, Hà Phù, Thu Yên Văn cùng với Nghiêm Dịch đi vào hội sảnh, tại đây khách quý đã chật nhà. Tuy đã cố tránh đi nhưng người đến chúc mừng ta vẫn quá nhiều. Thấy Thu Yên Văn nhủu mày lại, ta đành kéo La Tất đến nói nhỏ vài câu, hắn vội vàng mời các mỹ nữ bên cạnh ta đến một căn phòng, dù sao thân phận của các nàng rất đặc thù, hơn nữa đều là phái nữ.

“Trung Hàn, hi vọng chúng ta vứt bỏ hiềm khích lúc trước, cùng nhau kiếm tiền.” Đỗ Đại Duy đi giày Tây đến trước mặt ta, đưa cho ta một ly Whiskey.

“Đó là điều đương nhiên, trong hội nghị ban giám đốc sắp tới, ta sẽ đề bạt ngoi lên làm phó tổng quản lý kiêm quản lý bộ phận đầu tư, ta đã sớm có ý này.” Ta mỉm cười mà tiếp nhận Whiskey.

“Vì sao? Chẳng lẽ là vì Linh Linh sao?” Đỗ Đại Duy kinh hi nhưng bên trong lại có chứa một chút vị chua trong giọng nói.

“Không phải, chuyện giữa ta cùng với Linh Linh chẳng có gì khiến ta phải áy náy, dù sao lúc trước ngoi đã uy hiếp Đái Tân Ni. Nếu như ngoi đồng ý, chuyện giữa chúng ta coi như huê. Ta coi trọng chính là học thức của ngoi, huống chi ngoi cũng là lão công thần ở kt, để ngoi ngồi vào vị trí phó tổng quản lý cũng là chuyện đương nhiên.” Ta quyết định nói thẳng mọi chuyện, lời chuyện Đỗ Đại Duy uy hiếp Đái Tân Ni ra, để cho hắn minh bạch cái gì gọi là báo ứng. Cơ mặt hắn run rẩy một chút, đành phải nói: “Được, mọi người huê nhau.”

Cũng không đợi ta chạm cốc, hắn tự nâng chén uống một hơi cạn sạch. Ta hiểu được hắn cũng rất mâu thuẫn, buổi tối hôm nay hắn chủ động hoà đàm cùng ta, đoán chừng là do Cát Linh Linh khuyên bảo.

“Xin hỏi vừa rồi vị nữ nhân mặc quần áo màu vàng nhạt có phải tên là Thu Yên Văn hay không?”

Ta đang cùng với Đỗ Đại Duy trò chuyện về một số vấn đề trong công ty thì một gã mũi ưng mày rậm đột nhiên đi đến bên cạnh ta, rất khách khí hỏi thăm. Ta sững sờ, trầm ngâm một chút rồi gật đầu. Người nọ đạt được sự khẳng định của ta, lãnh đạm nói câu “cám ơn” rồi đi ra.

Tuy người lúc này nói với ta dùng những từ khách sáo, nhưng ta cảm giác được người này hoàn toàn không có ý lịch sự, hai đầu lông mày ngạo khí mui phần. Ta cẩn thận quan sát một chút, người này ước chừng 35, 36 tuổi, có phong thái kẻ bề trên, đứng loại con ông cháu cha.

“Người kia là ai?” Ta đành hỏi Đỗ Đại Duy, không biết vì sao, ta đột nhiên cảm giác không thoải mái với gã mũi ưng này. Dù sao tiệc rượu hôm nay là chúc mừng ta lên vị trí tổng giám đốc, ta mới được là nhân vật chính của buổi tiệc. Nhưng gã này tựa hồ không biết ta, cũng không muốn nhận thức ta, hắn có lẽ chỉ muốn nhận thức Thu Yên Văn.

Thu Yên Văn xác thực rất mê ngoi, nàng có nhân khí chất ung dung quyền quý, nàng mặc một bộ đồ màu vàng nhạt được tỉ mỉ may vá. Chỉ cần nàng xuất hiện trước mặt mọi người, tuyệt đối là hấp dẫn mọi nam nhân. Chỉ tiếc nàng có thân phận đặc thù nên chỉ có thể ở trong một căn phòng nhìn ra bên ngoài.

“Ngoi không biết người này sao?” Đỗ Đại Duy giật mình nhìn ta.

“Không biết.”Ta có chút xấu hổ, dù sao một tuần trước ta vẫn chỉ là một tên tiểu bạch kiếm, người có thân phận ta biết không nhiều lắm.

“Hắn là công tử của Vạn Cảnh Toàn, Vạn Quốc Hào. Một kẻ rất hung hăng càn quấy.”Đỗ Đại Duy nói thầm với ta.

“Vạn Cảnh Toàn? thị trưởng thành phố sao?”Ta lắp bắp kinh hãi.

“Ừ.”Đỗ Đại Duy gật đầu.

“Vậy tên Vạn Quốc Hào này nhất định đã biết phu nhân Hà bí thư Thu Yên Văn. Đã biết Thu Yên Văn, vì sao còn muốn hỏi ta?”Ta có điều không hiểu.

“Ha ha, Trung Hàn, người không biết đâu, hắn chỉ là hi vọng người chủ động kết giao với hắn mà không phải là hắn chủ động, những tên con nhà giàu này hơn phân nửa đều có cái tính này. Đương nhiên, con gái Hà bí thư lại rất hiếm thấy.”Đỗ Đại Duy cười to.

“Đúng vậy, Hà bí thư con gái vừa hiếm thấy lại xinh đẹp.”Ta cũng nhận không được phải thốt lời ca ngợi Hà Phù, nàng đã cứu ta hai lần khiến cho ta nhớ mãi không quên. Thấy ta cùng với Hà bí thư giao dịch một số tiền khổng lồ như thế, nàng vẫn tỏ vẻ bình thản trấn tĩnh, khí định thần nhàn.

“Người có ý với con gái Hà bí thư sao?”Đỗ Đại Duy cười quỷ dị.

“Không có, tuyệt đối không có.”Ta vội vàng lắc đầu phủ nhận, nhưng trong lòng lại thầm mắng mình dối trá.

“Cái gì vậy?”Cát Linh Linh đột nhiên xuất hiện trước mặt ta cùng Đỗ Đại Duy. Nàng hôm nay lại thay đổi cài tóc, mái tóc tùy ý vén lên, chiếc cài tóc hình hoa mẫu đơn màu đỏ kẹp trên đầu. Bởi vậy ta phán đoán hôm nay tâm trạng Cát đại mỹ nhân chắc là rất tốt, nghe nói khi nữ nhân cảm thấy vui vẻ, đầm thùy bài tiết ra gấp ba bình thường. Xem ra tối nay Đỗ mập mập chắc phải chết trong sung sướng rồi, mà ta cũng chỉ có thể ghen ghét thôi.

“Ta hỏi Trung Hàn có phải là có ý với con gái Hà bí thư có hay không, nhưng Trung Hàn phủ nhận. Ai, Linh Linh, người tin lời Trung Hàn không?”Đỗ Đại Duy đột nhiên cười gian một tiếng, ta lập tức ý thức được có phiền toái.

“A? Lý tổng tài có thể nói cho ta biết là thật sao?”Cát Linh Linh nhìn ta cười nhạt, nhưng ánh mắt nàng như một thanh kiếm chém sắt như chém bùn lầy, tựa hồ bất cứ lúc nào cũng muốn chém ta thành chục khối.

“Đương nhiên không phải, sao có thể chứ?”Ta khẩn trương nhìn Cát Linh Linh. Không biết vì sao, ta thủy chung luôn có sự kính sợ với nàng, có lẽ sự hung hãn của nàng đã hằn sâu trong lòng ta.

“Nam nhân mà, phong lưu cũng là chuyện rất bình thường. Cũng tỷ như Đại Duy nhà ta, bên cạnh hắn cũng có rất nhiều hồ ly lăng ló.”Cát Linh Linh cười tủm tỉm nhìn Đỗ Đại Duy bên cạnh.

“Khục khục, Kim cục trưởng đã đến, ta phải qua chào hỏi. Các người cứ trò chuyện nhé, ta xin lỗi không tiếp được.”Đỗ Đại Duy ho khan hai tiếng, tìm cớ chuẩn đi, hắn đương nhiên càng e ngại Cát Linh Linh hơn ta.

“Người có phải là cũng muốn bỏ đi hay không?”Cát Linh Linh quăng ánh mắt hung hăng về phía ta.

“Không đi, ta sao cam lòng ly khai Linh Linh tỷ chứ? À, Linh Linh tỷ hôm nay đúng là người đẹp nhất. Ách..... Cái váy này có phải là quá mỏng hay không?”

Ánh mắt của ta nán lại trên cặp mông Cát Linh Linh hơn chục giây, toàn bộ đường cong trên bờ mông nàng như ẩn như hiện trong một mảnh sa mỏng. Ta thấy toàn thân như nhũn ra, chỉ có một chỗ lại rất cứng rắn, cứng rắn đến lợi hại.

“Thế này mà kêu là mỏng sao? Hừ, đợi lát nữa khi người nhìn thấy Sở hồ ly, người sẽ biết là ta còn rất bảo thủ.”Cát Linh Linh lại hung hăng trừng ta.

Đột nhiên, cả yến hội đều xôn xao. Ta đưa mắt nhìn lại, thật sự là nhắc Tào Tháo, Tào Tháo tới. Cát Linh Linh vừa nói đến Sở hồ ly thì nàng phiêu nhiên bước tới, đúng như trong họ nàng vậy, sở sở động lòng người. Không chỉ vậy, điểm quang còn bắn ra bốn phía. Sự xuất hiện của nàng khiến mỹ nữ toàn trường đều ảm đạm thất sắc, kể cả là Cát Linh Linh.

“Hừ, hồ ly lăng ló vẫn cứ là hồ ly lăng ló! Dám mặc như vậy, thực..... Thật không biết xấu hổ.”Cát Linh Linh cắn cặp môi đỏ mọng, trong mắt nàng lúc này chỉ có hai chữ: đồ kị. Còn trong mắt ta chỉ có sự sùng bái. Ta điên cuồng sùng bái Sở Huệ. Từ cách ăn mặc của nàng, ta dám khẳng định trong bữa tiệc hôm nay người đẹp nhất chỉ có thể là Sở Huệ, nàng thật sự rất đẹp. May mắn là Sở Huệ trong sự chào đón cuồng nhiệt vẫn tìm được ánh mắt ta, nàng tự nhiên cười nói, ưu nhã bước tới chỗ ta. Vừa đi hai bước, nàng đột nhiên bị Vạn Quốc Hào chặn đường, nhìn thấy người này nàng cũng đành phải bắt chuyện bắt đầu, chắc là quen biết. Chỉ thấy Sở Huệ vừa cùng Vạn Quốc Hào trò chuyện, vừa nháy mắt với ta.

Ta thừa dịp Cát Linh Linh không chú ý, lặng lẽ giơ chén rượu trong tay lên, uống một ngụm rượu nhỏ, vụng trộm làm động tác hôn gió với Sở Huệ. Nàng rất sững sờ, trên mặt lộ ra vẻ cổ quái, nói vài câu với Vạn Quốc Hào rồi nàng khoan thai tiếp tục đi tới chỗ ta, trên mặt Vạn Quốc Hào lộ vẻ tức giận.

“Lý tổng tài, bảo bối của ta đi đâu rồi?”

Sở Huệ mỉm cười rồi gật đầu với Cát Linh Linh, kỳ thật tất cả lực chú ý của nàng đều tập trung trên người ta, mà ta cũng chỉ chú ý đến nàng, đáng người hoàn mỹ tới cực điểm của nàng được bao bọc trong một lễ phục dạ hội màu xám bạc đạt đến vẻ đẹp hoàn mỹ đỉnh phong, nhà thiết kế lớn mật có những suy nghĩ cực kỳ lí thú, tuy bộ ngực lộ ra một mảng lớn nhưng địa phương cao ngất kia lại bị vài miếng nếp gấp rất xảo diệu che giấu, lại để cho những nam nhân háo sắc kia lo lắng suông. Ta rất háo sắc, cho nên ta cũng rất sốt ruột. Sở Huệ trần trường thì gọi cảm mỹ diệu cỡ nào, ta rạo rực hi vọng

miếng vải trước ngực nàng có thể đột nhiên rơi ra.

“La tổng vừa đi tiếp đãi mấy vị khách, ách..... Ta mong Sở Huệ tiểu thư gọi ta là Trung Hàn, như vậy sẽ thân thiết hơn.” Ta cười tủm tỉm trả lời, lúc này bất cứ nam nhân nào cũng muốn lưu mỹ nhân đường mật lại, chỉ là mùi thơm trên người nàng làm ta như say như dại.

“A, thân thiết sao? Một ít người cả ngày coi ta là kẻ ngốc, ta còn muốn thân thiết với hắn sao?”

Sở Huệ cũng không để ý tới ánh mắt tràn ngập địch ý bắn ra từ Cát Linh Linh, nàng cười nhạt một tiếng, thuận tay tiếp một ly cocktail. Bờ môi màu tím hơi mở ra, ưu nhã nhấp nháy một ngụm nhỏ.

“Ai dám coi Sở đại lão bản là kẻ ngốc chứ?” Ta cười hỏi.

“Là ngươi.” Sở Huệ lười biếng nhìn ta.

“Ta ư?” Ta rất không hiểu.

“Hừ, ta nhìn thấy Thu Yên Văn đi cùng ngươi, vì sao buổi chiều nay ngươi cùng Thu Yên Văn làm bộ không biết? Hắn là các ngươi.....” Sở Huệ nhìn ta với ánh mắt hoài nghi.

Cát Linh Linh nghe Sở Huệ nói vậy cũng nhìn ta đầy ngờ vực. Vừa rồi nàng vẫn luôn nhìn chăm chú lên lễ phục dạ hội của Sở Huệ, Sở Huệ cũng biết Cát Linh Linh quan sát lễ phục nàng, cho nên nàng rất hưng phấn, rất đắc ý. Nếu như đây là một cuộc chiến giữa các nữ nhân, như vậy rõ ràng Sở Huệ đã thắng. Điều này cũng khó trách, ngành nghề kinh doanh của nàng liên quan rất lớn đến vấn đề thời trang, tiếp xúc đều là tin tức thời trang cấp cao nhất trên thế giới, nàng đương nhiên càng hiểu được cách ăn mặc chỗ mang đến lực rung động cùng cực độ hư vinh.

“Ài, hôm nay là lần đầu tiên ta đến nhà Hà bí thư làm khách. Lúc trước ta thật không biết người khách hàng kia của ngươi là vợ Hà bí thư, càng không biết nàng là Thu Yên Văn.” Ta thảm buồn cười, hai cái siêu cấp đại mỹ nữ này tranh đấu có lẽ một trăm năm sau cũng sẽ không dừng lại.

“Thật sao?” Sở Huệ tỏ vẻ bán tín bán nghi.

“Ta sao dám lừa ngươi chứ.” Ta dùng sức gật đầu.

“Vậy bây giờ Thu Yên Văn đâu rồi?” Sở Huệ hỏi.

“Trong phòng kia.” Ta dùng ngón tay chỉ một căn phòng đóng chặt cửa.

“Linh Linh, chúng ta cùng đi chào hỏi Thu Yên Văn nào.”

Sở Huệ duỗi bàn tay trắng như ngọc ra, còn dám ôm cánh tay ta, địa phương cao cao trước ngực không biết hữu ý hay vô ý mà đụng một cái vào cánh tay ta. Cát Linh Linh ở ngay bên cạnh nên thấy rõ ràng, ánh mắt nàng như muốn phun lửa, nhưng lại không thể phát tác, nàng chỉ có thể đen mặt lại nói: “Ta không biết nàng, ta không đi.” Nói xong, oán hận nhìn ta rồi mới quay người bỏ đi.

“Hi hi.....” Sở Huệ đắc ý cười rộ.

“Ngươi lại lợi dụng ta chọc giận Cát Linh Linh.” Ta thở dài một hơi.

“Nếu Cát Linh Linh không thích ngươi, ta cũng không chọc giận được nàng, cũng không biết ngươi có nhiều ưa thích Cát Linh Linh?” Sở Huệ giả hoạt nhìn ta.

“Ta không sợ nói cho ngươi, đúng là ta rất thích Linh Linh tỷ.” Ta cười xấu xa. Nghĩ thầm muốn chiếm được Sở Huệ, có lẽ nên lợi dụng sự ganh đua cùng lòng hư vinh giữa nàng cùng Cát Linh Linh, hình như có chút hèn hạ thì phải.

“Vậy ngươi nói xem, nàng xinh đẹp hơn hay là ta xinh đẹp hơn?” Sở Huệ biểu lộ có chút cứng ngắc.

“Còn phải nói gì nữa sao? Buổi tối hôm nay thì Sở đại tiểu thư là viên minh châu chói mắt nhất.” Ta phát ra lời tán thưởng từ đáy lòng.

“Hừ, coi như ngươi có mặt.” Sở Huệ trên mặt như tắm gió xuân nở nụ cười phong tình vạn chủng.

“Nếu như lễ phục lại.....” Ta thở dài một hơi, muốn nói lại dừng.

“Lại cái gì?” Sở Huệ nghe ta vừa nói như vậy, lập tức nhướn mày, nhẹ nhàng lắc eo nhỏ. Chỉ giây lát đó, địa phương mà nữ nhân tiết niệu đập vào mặt ta. Nàng cúi đầu nhìn cặp đùi lóa ló của mình hờn dỗi hỏi tiếp: “Lại cái gì? Nói mau.”

Ta biết rõ Sở Huệ hiện rất hi vọng ta nói tiếp, nếu như ta không nói, nàng sẽ hận ta đến chết, thế nhưng nếu như ta nói, nàng cũng sẽ hận ta. Ta rất muốn Sở Huệ hận ta, bởi vì giới tuyến giữa yêu và hận rất mơ hồ. Sở Huệ cùng Cát Linh Linh giống nhau, đều là vợ người khác, đã không cách nào cả đời có được, ta tự lại để cho cái này phân bổ lòng càng thêm đậm đặc. Huống chi, Sở Huệ còn không có để ta ôm ấp, ta hiện tại chỉ hy vọng nàng thường xuyên nhớ tới ta. Hận ta, cũng là một loại hình thức nhớ tới ta.

“Ê, mau nói đi!” Sở Huệ thấy ta ngơ ngác, nàng lại càng giận hơn.

Ta lập tức tỉnh táo lại, nhìn về sót ruột của Sở Huệ, ta thảm buồn cười. Đoán chừng trong mắt nàng, lễ phục dù chỉ có một chút không xú hài lòng thì nàng coi đó là thất bại. Ta nhìn cười, con mắt nhìn chăm chăm vào hai khe núi thật sâu giữa ngực Sở Huệ, thở dài một hơi: “Nếu như trước ngực lại thấp hơn một chút thì càng tốt hơn.”

“Ngươi..... Ngươi là tên khốn.” Ngực Sở Huệ đột nhiên kịch liệt phập phồng, nàng hiển nhiên đã tức giận. Bất quá, khẩu khí mắng chửi người của nàng vẫn mang theo sự lười biếng.

“Ta chỉ là đem ý nghĩ của tất cả nam nhân trong buổi tối nay nói ra mà thôi.” Ta làm bộ nghiêm trang, nhưng trong bụng lại nở hoa.

“Ngươi muốn ta kéo thấp một chút?” Sở Huệ lạnh lùng hỏi.

“Rất muốn.” Ta nói đúng như một người thành thật.

“Ngươi không sợ ta đem ngươi những lời này nói cho bảo bối sao?” Khẩu khí Sở Huệ càng lạnh hơn.

“Sợ, nhưng vẫn muốn.” Những lời này của ta vừa giả vừa thực.

“Vậy ngươi tới giúp ta kéo xuống.” Sở Huệ trong mắt bắn ra lãnh mang.

“Không vội, đợi lát nữa tìm chỗ không có người, chúng ta.....” Ta tại cười xấu xa, nhưng lời còn chưa nói hết, Sở Huệ đã tức giận bỏ đi đến chỗ Thu Yên Văn, chỉ để lại hai chữ: ‘hạ lưu’. Nhìn bóng lưng thướt tha của Sở Huệ, ta đặc biệt thấy sáng khoái, lại uống một hớp rượu Whiskey lớn. Ta phát hiện hôm nay Whiskey đặc biệt hương thuần, khiến cho ta chìm đắm trong dư vị.

“Không cần nhìn, ngươi không có cơ hội.”

Ta vẫn đang thưởng thức ly rượu ngon trong miệng thì một giọng nói từ đằng sau ta truyền tới làm ta bị ghen hống, giống như trong ly rượu ngon lại phát hiện mấy con sâu. Ta xoay người, phát hiện tên nam nhân mũi ưng đang đi tới, trong ánh mắt hấn tràn ngập sự ghen ghét.

“Ta không có cơ hội, nhưng cơ hội của ngươi cũng rất xa vời.” Ta vốn định mĩa mai lại tên Vạn Quốc Hào này, nhưng ta lại nghĩ không nên tạo ra thêm một địch nhân, đành phải uyển chuyển khẩu khí.

“Không, ta có rất lớn cơ hội.” Vạn Quốc Hào tỏ ra ngạo khí mười phần.

“Vậy sao?” Ta cười lạnh.

“Không tin ư? Không tin thì chúng ta có thể đánh cược.” Vạn Quốc Hào nhàn nhạt nói.

“Đánh cược gì?” Ta nhìn xuống một bụng tức giận, nhàn nhạt hỏi.

“Cược xem tối hôm nay ta có thể thể đưa Sở Huệ lên giường được không.” Vạn Quốc Hào nhướn đôi mày rậm lên.

“A, ngươi tự tin như vậy sao? Thế tiền đặt cọc là gì?” Ta cố nén sự buồn cười trong lòng, nghĩ thầm cái tên trước mắt này nếu không phải uống say thì là tên điên. Tuy ta không hiểu rõ Sở Huệ lắm, nhưng nàng tuyệt đối không phải loại nữ nhân chỉ cần dăm ba câu có thể lừa gạt lên giường. Huống chi La Tất vẫn còn ở đây, Vạn Quốc Hào dù là tình thánh cũng không có khả năng một buổi tối kéo Sở Huệ vào tay.

“Nếu như ta thắng, ta chỉ muốn những tấm bằng ghi hình của Chu Cửu Đồng trên tay ngươi.” Vạn Quốc Hào bình tĩnh cười với ta.

Ta cảm thấy rất kỳ quái, cũng rất khiếp sợ. Theo lý thuyết, người biết những tấm bằng ghi hình của Chu Cửu Đồng trong tay ta không nhiều lắm, tính ra cũng chỉ có Hà bí thư, Chu Cửu Đồng, Đỗ Đại Duy, Sở Huệ, Quách Vĩnh Nhân, Vương Di mấy người này. Nhưng nếu tính những kẻ muốn chiếm thứ này, hoàn toàn có thể loại trừ hai nữ nhân ra, vậy thì chỉ còn lại Hà bí thư, Chu Cửu Đồng và Đỗ Đại Duy. Mà Đỗ Đại Duy vừa rồi đã cùng ta hòa giải, bằng ghi hình đối với hắn cũng không có tác dụng gì, bởi vậy có thể loại trừ Đỗ Đại Duy, như vậy cũng chỉ còn lại có Hà bí thư cùng Chu Cửu Đồng.

Hà bí thư sao? Có khả năng. Là Chu Cửu Đồng sao? Điều này càng có khả năng.

“Còn nếu ta thua, ta sẽ đưa cho 29% cổ phần kt.”

Vạn Quốc Hào vẫn ngạo khí mười phần như cũ, hấn cầm chén rượu ngửa đầu dốc cạn. Điều này càng khiến ta chấn động, bởi vì cổ phần kt phân bố rất rộng. Chu Cửu Đồng là người nắm giữ số cổ phần lớn nhất cũng vền vẹn chiếm toàn bộ 21%, Tào Gia Dũng cùng Trương Tư Cần làm đại cổ đông như thế cũng chỉ chiếm khoảng 20%. Nhưng Vạn Quốc Hào dám nói mình có 29% cổ phần, nếu là thật, hắn sẽ nhảy lên trở thành cổ đông lớn nhất kt. Chỉ bằng điểm ấy, hắn hoàn toàn có thể tổ chức đại hội cổ đông một lần nữa, đưa ra kiến nghị bãi miễn tổng giám đốc.

Cho dù đề nghị này có thể không được thông qua dưới sức ép của Hà bí thư, nhưng đại cổ đông có lực ảnh hưởng cực lớn đối với kt. Nếu như ta, một tân nhiệm tổng giám đốc, trong phương diện công tác xuất hiện chút sai lầm nào đó, Vạn Quốc Hào hoàn toàn dùng cổ đông lợi ích bị hao tổn danh tiếng để tố cáo ta không dứt, cho đến khi ta rơi đài.

“Ngươi thoát nhìn không giống như đang nói giỡn.”

Ta nhấp qua một ly rượu nhỏ, tuy rất muốn uống một ly Whiskey thật lớn để áp chế sự sợ hãi nhưng ta biết rõ, nếu như ta làm vậy, tên Vạn Quốc Hào này sẽ biết được nỗi bất an của ta.

“Đương nhiên là ta không nói giỡn.” Vạn Quốc Hào nói rất lãnh đạm.

“Thật sao muốn cược sao?” Ta hỏi.

“Nếu ngươi sợ đương nhiên có thể từ bỏ, ta có thời gian để thay thế vị trí của ngươi.”

“Không phải ta sợ, ta chỉ lo lắng ngươi uống quá nhiều rồi. Ài, lời người say không thể tin được.” Ta thờ dãi một hơi, ngoài mặt rất nhẹ nhàng thoải mái nhưng trong đầu lại tuôn ra hàng loạt đối sách.

“Ngươi yên tâm, ta rất tinh táo. Ta có thể nói cho ngươi biết, ngươi là Lý Trung Hàn, tốt nghiệp khoa quản lý tài chính. Từng nhậm chức tại công ty kỹ thuật Phương Đông ba năm, hoàn toàn tầm thường vô vị, sau đó bởi vì một lần phát sinh xung đột với thủ trưởng mà bị buộc phải thôi việc. Hai năm trước ngươi gia nhập kt.....”

Vạn Quốc Hào đọc thuộc lý lịch của ta như lòng bàn tay. Quan trọng là chuyện ở công ty kỹ thuật Phương Đông vẫn luôn khiến ta canh cánh trong lòng, chưa hề nhắc đến trước bất kỳ ai. Ta khiếp sợ sự tinh tường của Vạn Quốc Hào, hẳn nhất định là có chuẩn bị mà đến.

“Như thế nào đây? Xin hỏi Lý tổng tài, ta có tinh táo hay không?” Vạn Quốc Hào đắc ý cười lạnh.

“Rất tinh táo, nhưng ta không thể nào chứng minh chuyện về cổ phần kt đúng như lời ngươi nói?” Ta bắt đầu có chút luống cuống, Vạn Quốc Hào đã nhận ra, hẳn càng thêm vui vẻ.

“Được, ta sẽ để cho ngươi tin tưởng.”

Vạn Quốc Hào vừa nói, lại ngoắc tay với một gã mặc âu phục cách đó không xa. Người này bước đi đến trước mặt của ta, đưa ra các giấy tờ chứng minh 29% cổ phần công ty kt của Vạn Quốc Hào.

“Ha ha ha ha.....” Ta đột nhiên cười to. Sở dĩ cười to là để phát tiết sự phẫn nộ cùng sợ hãi trong lòng, ta bị đè nén quá lớn. Đương nhiên, tiếng cười của ta khiến mọi người để ý.

Vạn Quốc Hào cười lạnh nhìn ta, không nói một lời. Chờ ta ngừng tiếng cười, hẳn mới phát phát tay, người kia lui về chỗ ngồi.

“Biết vì sao ta cười không?” Ta hỏi Vạn Quốc Hào.

“Có lẽ ngươi cảm thấy đã nắm chắc.” Vạn Quốc Hào giang tay ra.

“Không tệ, lần này đánh bạc coi như hái hoa thôi. Bể ghi hình với ta chẳng có một chút giá trị gì, ta có thể vứt nó đi như rác rưởi. Nếu như ta thua cuộc, thì cũng chỉ là mất đi một đồng rác mà thôi, còn nếu như ta thắng, ta lại chiếm số cổ phần trị giá vài trăm triệu. Lần đánh bạc có lợi như thế, nếu ta không đồng ý thì chẳng phải ta là một tên ngốc sao? Ha ha.....” Ta lại bắt đầu cười to, cười đến độ nước mắt chảy ra.

“Ngươi đương nhiên không phải một tên ngốc.” Vạn Quốc Hào gật đầu.

“Tuyệt đối không phải.” Ta ngoắc tay với nhân viên phục bảo hẳn đưa cho ta một ly Whiskey màu hổ phách, dùng rượu mạnh làm thanh tỉnh đầu óc.

“Vậy chúng ta bắt đầu chứ.” Vạn Quốc Hào cái mũi chẳng những như mũi ưng, mà ngay cả ánh mắt cũng như đôi mắt ưng giống như sắc bén.

“Nhất định phải có một người làm chứng, bằng không vu khống, ai thua cũng có thể chơi xấu, vậy thì không dễ làm. Ngươi nói đi? Vạn tiên sinh.” Ta cười tủm tỉm.

“Không tệ, phải tìm một người đến làm chứng. Nếu như ngươi không ngại, ta tìm La Tất tiên sinh đến được chứ?”

Ta quả thật không ngờ Vạn Quốc Hào lại đưa người này ra. Về tình về lý, ta đều không có gì để từ chối, hẳn là phó tổng giám đốc kt, đồng thời cũng là một trong những cổ đông của kt, La Tất. Mặt khác, người liên quan đến lần cá cược này lại là vợ hẳn.

“Ha ha, ngươi muốn đưa vợ lão La lên giường, còn muốn hẳn đến làm chứng sao. Ha ha, thú vị, thật thú vị.” Ta nhìn không được muốn cười to.

“Đúng, vậy chúng ta tìm một chỗ yên tĩnh nói chuyện.” Ta đứng là phải vỗ tay cho sự cẩn thận chu đáo của Vạn Quốc Hào.

Trong phòng tổng thống của khách sạn Burton có tám gian nhỏ, mỗi gian đều rộng gấp hai so với phòng trước kia ta ở, ngoài ta còn có ba gian phòng khách, hai gian nhà hàng, ba gian phòng tắm, một gian phòng tập thể thao, một phòng giải trí đa chức năng. Nghe nói, để thuê căn phòng tổng thống này thì một ngày là một vạn tám ngàn Đôla.

Ta ngồi trên ghế sa lon rộng rãi bằng da mềm mại màu trắng, nhìn lên bức tường là những bức tranh phảng phất như của Picasso mà ngăn người. Dưới chân là tấm thảm Ba Tư dày cộm, trên chiếc bàn thủy tinh là một bộ chén sứ rất cổ, mọi thứ trong căn phòng này đều rất xa hoa.

“Ai, cuộc sống thật là mỹ hảo.” Ngắn người cả buổi, ta rốt cục phải phát ra cảm thán với căn phòng này.

“Đúng vậy, chỉ cần có tiền, cuộc sống nhất định sẽ rất mỹ hảo.”

Vạn Quốc Hào cũng ngồi trên chiếc ghế sa lon, hai chân bắt chéo. Hắn cười tùm tùm gật đầu, hiển nhiên cũng đồng ý quan điểm của ta. Đương nhiên, hắn cường điệu cuộc sống tốt đẹp phải có tiền.

“La tổng, người rất thiếu tiền sao?” Ta lạnh lùng hỏi La Tất.

“Trước kia không thiếu, nhưng từ khi thất bại trong lần giao dịch kia, ta biết đồng tiền trọng yếu đến mức nào.” La Tất cũng ngồi cạnh đó, tư thế ngồi của hắn rất đặc biệt, thân thể thẳng tắp như một tấm ván gỗ.

“Cho nên người cam nguyện để cho Sở Huệ lên giường với người khác sao?” Ta cảm thấy khó có chút tiếp nhận mà phải hỏi.

“Không có cách nào, Chu Cửu Đồng ép người quá đáng. Vì tự bảo vệ mình, ta chỉ có thể cầu xin Vạn tiên sinh giúp đỡ.” Ánh mắt La Tất dờ dẩn, thể hiện sự cô đơn tới cực điểm.

“Thế nhưng ta đã tiếp nhận vị trí của Chu Cửu Đồng, hắn đã không thể bức người nữa, mà ta càng không cưỡng bức người. Khoản nợ của người ta sẽ nghĩ biện pháp bổ sung, chuyện ta đáp ứng người chắc chắn sẽ làm được, vì sao người còn muốn làm Sở Huệ khó xử? Chẳng lẽ Sở Huệ nguyện ý cùng tên xấu xí này lên giường sao?”

Ta lạnh lùng nói hết lời với La Tất, ngược lại tỏ vẻ áy náy với Vạn Quốc Hào đang tái nhợt: “Thực xin lỗi, Vạn tiên sinh, người xác thực rất xấu xí, ta không có vũ nhục người.”

“Không có sao.”

Vạn Quốc Hào nhẹ nhàng phun ra ba chữ, nhưng ta biết rõ, Vạn Quốc Hào rất phẫn nộ. Cho dù vậy, hắn vẫn kìm nén rất tốt, ta không thể không bội phục hắn.

“Ai có thể nghĩ tới Trung Hàn lão đệ sẽ leo lên vị trí tổng giám đốc kt trong vòng vài ngắn ngủn như vậy chứ ngày? Dù là thần tiên cũng không thể đoán được. Trung Hàn, người rất nghĩa khí, là người bạn chí cốt, ta đã sớm biết rõ, nhưng ta không có khả năng đặt tất cả hi vọng vào người. Nói thực, ta thậm chí không tin người có thể tránh được độc thủ của Chu Cửu Đồng.”

“Ai.” La Tất thở dài một tiếng, tiếp tục nói: “Chuyện cho tới mức này, ta cũng không sợ mà thẳng thắn với người. Lúc trước, ta còn cùng Chu Cửu Đồng, Đỗ Đại Duy cùng bày kế hại người, mục đích đúng là để người chịu tội thay, chờ người vào tù rồi, ta cùng Đại Duy có thể an toàn thoát thân. Không thể tưởng được người lại có tài năng kinh người, hồng phúc tề thiên, kiếm được tận ba tỷ. Phi thường tiếc nuối, ngày người kiếm lớn, cũng là lúc lão hồ ly Chu Cửu Đồng thay đổi, hắn đã muốn một mình nuốt trọn ba tỷ lại muốn bảo vệ người, hi vọng người về sau lại kiếm nhiều hơn cho hắn. Chu Cửu Đồng đã muốn bảo vệ người, như vậy sẽ hi sinh ta cùng Đại Duy. Không có biện pháp, ta chỉ có nhờ Vạn tiên sinh che chở.”

“Người theo Vạn tiên sinh được chỗ tốt gì?” Ta hỏi.

La Tất trầm giọng nói: “Vạn tiên sinh cho ta mượn bốn trăm triệu.”

Ta lại hỏi: “Vạn tiên sinh cũng sẽ không cho người mượn không công chứ?”

“Đương nhiên, điều kiện của hắn ngoại trừ ủy khuất Tiểu Huệ, còn phải trợ giúp hắn trở thành tổng giám đốc kt, ta cùng Đỗ Đại Duy đều phải bán cổ phần kt trong tay cho Vạn tiên sinh. Đồng dạng là hi sinh, Chu Cửu Đồng muốn Cát Linh Linh cùng Tiểu Huệ ở với hắn một năm, Vạn tiên sinh chỉ cần một lần, ta đương nhiên lựa chọn Vạn tiên sinh.” La Tất bắt đầu đi thở dài một hơi.

Ta cố nén sự phẫn nộ, hỏi: “Sở Huệ đã đáp ứng sao?”

La Tất do dự một chút, mới chậm rãi nói: “Ta đã thuyết phục Tiểu Huệ.”

“La tổng, người bây giờ đem trả tiền lại cho Vạn tiên sinh, khoản nợ của người ta sẽ nghĩ biện pháp bổ sung.”

“Tuy La Tất ta vô sỉ, nhưng ta coi trọng chữ tín. Lúc trước cầu Vạn tiên sinh, ta thật sự rất thành khẩn. Hiện tại chuyện lật lọng ta là làm không được, trừ phi Vạn tiên sinh buông tha cho ta cùng với hiệp nghị của hắn.”

“Hắc, coi trọng chữ tín. Người có thể bán ngay cả vợ của mình, người còn có tín nghĩa sao?” Ta cười lạnh một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Đánh cược

La Tất thở dài một hơi, tiếp tục nói: “Chửi hay lắm, ta đúng là đáng chết, nhưng trên đời này không có chỗ cho sự hối hận. Sau khi ngươi lên làm tổng giám đốc, ta cùng với Tiểu Huệ đều đã khóc. Lúc xế chiều ngươi đi đến tiệm nội y của Tiểu Huệ, ta đã khóc trong phòng thay quần áo.”

“Thực đáng giận! Tiểu Quân mua nội y khẳng định phải mặc thử, ngươi có phải đã.....” Ta lớn tiếng hỏi.

“Không có, không có. Trong đó có hai gian phòng thay quần áo, ta không nhìn thấy gì cả.” La Tất vội vàng giải thích.

“Vậy ít nhất cũng nghe được.” Ta trừng mắt La Tất hỏi.

“A..... Cái kia..... Chỉ là nghe được một ít âm thanh mà thôi.”

Bộ dạng thẹn thùng của La Tất làm cho ta thấy buồn cười, ta chỉ cố ý hỏi chút việc vặt vãnh, trong đầu lại đang nghĩ phải ứng phó với Vạn Quốc Hào như thế nào. Ai, nếu để cho mỹ nhân đường mật lên giường với Vạn Quốc Hào, vậy không bằng giết ta đi.

“Được rồi, những chuyện vặt này hãy để sau, bây giờ nói tới lần đánh cược giữa chúng ta.” Vạn Quốc Hào không kiên nhẫn nhìn La Tất.

“Vạn tiên sinh, lần đánh cược này căn bản không tồn tại. Tuy có vẻ ta rất có lợi, nhưng ta nhất định phải thua, ta không thắng được ngươi.” Ta lạnh lùng nói.

“Ngươi quả nhiên không ngốc.” Vạn Quốc Hào gật đầu với ta.

“Vạn Quốc Hào, ta biết ngươi muốn cái gì. Nếu như ngươi nguyện ý buông tha cho La tổng, ta có thể cân nhắc hợp tác với ngươi.”

Ta đột nhiên tò vè trấn định, bởi vì ta biết rõ những tấm băng ghi hình kia hoàn toàn không đơn giản, bên trong nhất định có bí mật quan trọng, bằng không Vạn Quốc Hào cũng sẽ không hao tâm tốn trí chuẩn bị kỹ lưỡng bày ra thế trận như vậy. Đến tột cùng chúng có bí mật gì? Ta đoán chỉ ít có ba người biết rõ, ba người này chính là Chu Cửu Đồng, Hà bí thư cùng Vạn Quốc Hào.

“Ngươi không có tư cách nói điều kiện với ta, ngươi có thể không đáp ứng đánh bạc với ta, cũng có thể giao đem băng ghi hình ra đây. Nhưng ta cho ngươi biết, ta đã là cổ đông lớn nhất của kt, nếu không phải cổ phần công ty đến tay ta quá trễ, kt không tới phiên ngươi làm tổng giám đốc.”

Vạn Quốc Hào liếc mắt nhìn ta kiêu ngạo nói: “Ta cho ngươi biết, nếu ngươi muốn đấu với ta thì sẽ thất bại thảm hại đó. Chỉ cần ta lên làm tổng giám đốc, chuyện ngươi làm trái quy định sẽ bị tung ra, ngươi nhất định sẽ bị nhốt vào tù. Có lẽ ngươi không biết, ngục giam là một nơi rất khủng bố, ngươi chỉ cần đi vào đó, mọi thứ tốt đẹp của cuộc sống đều vĩnh viễn rời khỏi ngươi. Đến lúc đó, không kẻ nào bảo vệ được ngươi, Hà Thiết Quân cũng không bảo vệ được ngươi.”

“Xem ra ta chỉ có thể hợp tác rồi.” Ta thở dài một hơi, trong lòng hàng ngàn con sóng tuôn khỏi. Vạn Quốc Hào gọi thẳng tên Hà bí thư, trong này có hàm nghĩa gì? Nghĩ vậy, ta không khỏi hãi hùng khiếp vía, thậm kê đại sự không ổn, ta đúng là tên ngu ngốc, còn dám dấn thân vào vũng nước đục tranh đấu quyền lực! Lúc này bứt ra có lẽ còn kịp.

“Kẻ thức thời mới là trang tuần kiệt.” Vạn Quốc Hào lộ ra ánh mắt ngoan độc, so với lang sói còn hung ác hơn.

“Muội muội của ta cùng Sở Huệ kết bái kim lan tỷ muội, ta chỉ hi vọng Vạn tiên sinh giờ cao đánh khề buông tha cho Sở Huệ.” Ta đành phải thành khẩn thỉnh cầu Vạn Quốc Hào.

“Có biết hai nữ nhân mà tất cả đàn ông nghị luận là ai không?” Vạn Quốc Hào trong mắt đột nhiên toát ra vẻ hạ lưu khó có thể phát giác.

“A, đó là hai nữ nhân nào?” Ta rất ngạc nhiên.

“Một là Đái Tân Ni, còn người kia là Sở Huệ.” Vạn Quốc Hào nói đến tên hai nữ nhân này, hầu kết liền nhấp nhô một chút, hiển nhiên hần đang nuốt nước miếng.

“Các nàng đều rất đẹp.” Ta có chút đắc ý, tuy buổi tối hôm nay ta còn chưa trông thấy Đái Tân Ni, nhưng ta tin tưởng ta Đái Tân Ni nhất định không thua bất kỳ nữ nhân nào.

“Đáng tiếc Đái Tân Ni quá kiêu ngạo, ta tạm thời không có cơ hội. Về phần Sở Huệ, ta nhất định phải có.”

Vạn Quốc Hào nhìn ta chăm chăm, ánh mắt hần không chỉ là hạ lưu, còn có sự khiêu khích mãnh liệt. Hần chẳng những cảnh cáo ta đừng nhúng tay vào chuyện của Sở Huệ, còn đánh chủ ý lên Đái Tân Ni, điều này khiến ta tức giận bật phát.

“Ngươi vĩnh viễn không có cơ hội với Đái Tân Ni và Sở Huệ.” Ta rốt cục nhin không được đáp lại một cách mỉa mai.

“Lý Trung Hàn, ngươi còn chưa ý thức được ngươi bây giờ đang ở vào tình cảnh rất nguy hiểm” Vạn Quốc Hào lần nữa lộ ra ánh mắt ngoan độc.

Ta rùng mình, biết rõ mình đã cách xa bên ngoài, hiện tại mấu chốt là đem những chuyện này nói cho Hà bí thư. Nghĩ vậy, ta nhìn chung quanh một lần, cười khan một tiếng: “Chỗ này quả thật không tệ, hôm nào lại đến hưởng thụ, hiện tại ta cáo từ. La tổng, cùng đi chứ.”

“Trung Hàn lão đệ, coi như hết rồi! Dù sao Tiểu Huệ đã đáp ứng, ngươi cùng với Vạn tiền sinh hợp tác đi.” La Tất mang theo ánh mắt cầu xin nhìn ta.

“Ha ha, ngươi không đi, ta đi.” Ta không trả lời La Tất mà cười to hai tiếng, đi đến cánh cửa lớn.

Thế nhưng ta phát hiện đã không thể đi ra được, kẻ vẫn luôn đi theo Vạn Quốc Hào đang ngăn trở đường đi của ta. Ta định đẩy hắn ra nhưng kết quả hai tay bị hắn bắt chặt. Ta vừa định giãy dụa thì một cỗ lực lượng hùng hậu nện lên bả vai ta, trong chốc lát, ta thấy hai tay như sắp gãy rời, đau đớn kịch liệt thoáng cái kích thích tuyến lệ khiến nước mắt ta tuôn trào.

“A, Bỏ..... Bỏ tay ra..... Ngươi..... Đồ chó đẻ A.....” Ta lớn tiếng rên rỉ, tựa như là ân ái đạt đến cao trào.

“Rất đau sao? Ha ha ha.....”

Vạn Quốc Hào đứng lên, hắn chậm rãi đi đến trước mặt ta cuồng vọng cười to, nước miếng của hắn phun lên mặt ta.

“Muốn tố cáo ta sao? Ngươi không có cơ hội đâu, ngươi thậm chí không có cơ hội nhìn thấy mặt trời ngày mai.” Vạn Quốc Hào nhe răng cười dữ tợn.

“Ngươi muốn làm gì? Ngươi muốn giết người sao?” Ta hoảng sợ kêu to.

“Nói đúng. Không sợ cho ngươi biết, ta giết ngươi dễ dàng như là bóp chết một con kiến vậy.” Rồi Vạn Quốc Hào phát phát tay với tên kia bảo: “Ném hắn xuống dưới.”

Tên kia liền nắm đỉnh đầu ta lôi ta tới cửa sổ như một chiếc bao tải, mặc cho hai chân ta loạn đạp cũng không làm nên trò trống gì. Ta điên cuồng hô to: “Thả ta ra, ngươi điên rồi sao? Vạn Quốc Hào, ngươi thả ta ra.”

“Vạn tiền sinh, dừng..... Dừng như vậy, để cho Trung Hàn tỉnh táo lại, hắn sẽ đồng ý.” La Tất cuồng quát đứng lên, lớn tiếng khẩn cầu.

“Câm miệng, nếu như thả hắn đi, hắn sẽ báo cáo cho Hà Thiết Quân, đến lúc đó là cái hậu quả gì ngươi biết không?” Vạn Quốc Hào lớn tiếng gào thét với La Tất.

“Những cái băng ghi hình kia vẫn còn trong tay Trung Hàn, giết hắn đi chẳng phải sẽ không tìm được nữa sao.” La Tất vẫn cố gắng thuyết phục.

“Yên tâm, tên ngu ngốc này chỉ có một chỗ ở trong thành phố, ta đã phái người đi tìm rồi, hắc hắc.” Vạn Quốc Hào cười lạnh một tiếng.

Lúc này, chuông điện thoại vang lên, Vạn Quốc Hào lập tức cầm lấy điện thoại: “Là ta, cái gì? Tìm không thấy ư? Cẩn thận tìm không vậy? Mẹ nó ! Vậy thôi, các ngươi về trước đi.”

“Vạn Quốc Hào tắt điện thoại di động rồi đi về phía ta: “Những băng ghi hình kia ở đâu?” Vạn Quốc Hào phát tay, cảm giác đau đớn trên cánh tay ta lập tức giảm bớt. Ta vừa há mồm thở gấp, vừa tựa trên vách tường suy nghĩ phải làm sao bây giờ. Thấy ta không nói gì, Vạn Quốc Hào quay người đi phía bàn trà.

“Rầm!” Một chiếc chén sứ bị Vạn Quốc Hào đập vỡ thành những mảnh nhỏ. Hắn cầm lên một mảnh vỡ sắc nhọn nhất trên mặt đất mảnh sứ vỡ tiến về phía ta.

“Ngươi..... Ngươi muốn làm gì?” Ta sợ hãi nhìn Vạn Quốc Hào đi tới, càng lúc càng hoảng sợ sự điên cuồng của tên này.

“Ta hỏi lại một lần nữa, băng ghi hình ở đâu?” Vạn Quốc Hào nhìn ta dữ tợn.

“Ta muốn..... Ta muốn suy nghĩ.....” Ta đương nhiên biết rõ băng ghi hình ở chỗ nào. Lúc trước ta lo lắng băng ghi hình đặt trong nhà sẽ bị Tiểu Quân và Đái Tần Ni phát hiện, cho nên đã đặt nó trong tủ gửi đồ ở siêu thị dưới lầu, chìa khóa cái tủ đó trong ống đựng bút trên bàn máy tính. Những người này đi tìm kiếm nhà của ta, đương nhiên không tìm thấy, đúng là một lũ heo.

“Cho ngươi ba phút, không nghĩ ra được thì ngươi liền nhảy xuống đi.” Vạn Quốc Hào lạnh lùng nói ra.

Trong lúc đó, chiếc điện thoại của ta cách đó không xa phát ra tiếng kêu “Rinh..... Rinh.....”, âm thanh của nó lúc này sao dễ nghe đến thế, ta đành phải hỏi “Điện thoại của ta reo, ta có thể tiếp điện thoại không?”

“Không được.” Vạn Quốc Hào trả lời rất kiên định.

“Ài, ngươi rất cẩn thận.” Ta thở dài một hơi, trong lòng cực kỳ khản trương, bởi vì ta trông thấy đó là số Tiểu Quân gọi tới. Người khác ta không biết, nhưng với Tiểu Quân, chỉ cần ta không tiếp điện thoại, nàng sẽ liều mạng tìm ta cho đến khi thấy mới thôi.

“Hãy ngừng lại băng ghi hình ở chỗ nào đi! Đã qua một phút rồi, không có người đến cứu vớt ngươi đâu.” Vạn Quốc Hào giống như hiểu rõ mọi suy nghĩ trong đầu ta.

“Ta đã là thịt cá dưới đao của ngươi, còn có thể trông cậy vào ai chứ? Ai, ta muốn bình tĩnh một chút, ngươi vừa rồi đã khiến ta sợ hãi.” Ta lại thở dài một hơi.

Vạn Quốc Hào nở nụ cười, hần nhìn nhìn La Tất, lại nhìn người đi cùng một chút, sau đó nở nụ cười. Ta không biết hần là cười vì vui vẻ hay là giấu cợt ta, dù sao ta không quan tâm, ta chỉ nghĩ mọi cách kéo dài thời gian.

“Ngươi có mâu thuẫn với Hà bí thư phải không?” Ta đột nhiên hỏi, mục đích đương nhiên là tranh thủ thời gian, bởi vì điện thoại vẫn reo không ngừng. Vạn Quốc Hào buồn bực nhìn ta, nghĩ một chút rồi nói ra: “Ta cũng không muốn giết ngươi, ta cũng không có thâm cừu đại hận gì với ngươi, nhưng ngươi bây giờ là đang tìm chết đó.”

Ta ý thức được nguy hiểm, nhưng vẫn là làm bộ không hiểu: “Tìm chết ư? Ta không hiểu.”

“Có một số việc ngươi không biết, cái này gọi là người không biết thì không có tội, nếu như ngươi biết mọi thứ thì sẽ rất nguy hiểm. Như thế nào? Còn muốn hiểu rõ nữa không?” Trong mắt Vạn Quốc Hào hung quang đại thịnh, khiến cho ta toàn thân phát lạnh.

“Ta biết những cái băng ghi hình kia có quan hệ với Hà bí thư. Nếu như ta giao nó cho ngươi, như thế tất sẽ đắc tội với hần. Ta cũng biết hậu quả sẽ nguy hiểm mức nào, nếu đã vậy không bằng biết rõ thì tốt hơn chứ, so với chết mà không hiểu thì khoan khoái hơn nhiều.” Ta chán nản thất vọng nói.

“Được, ta có thể nói cho ngươi biết. Hơn nữa chỉ cần ngươi thành thật giao ra, hơn nữa đứng về phía chúng ta, ta sẽ bảo vệ ngươi.” Vạn Quốc Hào sắc mặt hòa hoãn hơn nhiều.

“Được, ta liền cảm ơn Vạn tiên sinh.” Ta vội vàng gật đầu, lúc này ta chú ý thấy điện thoại đã không còn reo nữa.

“Hà Thiết Quân cùng ta, cùng gia phụ sớm đã thế thành nước lửa, trong này liên quan đến rất nhiều vấn đề. Hiện tại đã đến thời điểm ngã bài quyết chiến, hần muốn vận ngã chúng ta, chúng ta cũng có thể làm cho hần chết vui thấy. Chỉ xem ai ra tay nhanh hơn, ai ra tay độc ác hơn. Ngươi chỉ là một kẻ vô danh tiểu tốt, nhưng thật đáng tiếc, ngươi đã bị cuốn vào.”

Vạn Quốc Hào khoanh hai tay trước ngực, đứng trước cửa sổ nhìn bầu trời đêm sáng lạn, hần tựa hồ cũng cảm thấy lo lắng với những chuyện sắp xảy ra.

“Vạn thị trưởng là người ta kính trọng nhất. Tuy ta chưa có cơ hội tiếp xúc với ngài, nhưng ái bộ dạng bình dị, gần gũi thái độ còn có danh tiếng liêm khiết đều khiến ta lưu lại ấn tượng sâu sắc, ta không rõ vì sao Hà Thiết Quân cùng với phụ thân ngươi có hiểu lầm lớn như vậy?”

Ta khen ngợi Vạn Cảnh Toàn một phen, coi như là sắp chết vỗ mộng ngựa đi? Kỳ thật, tiểu nhân vật như ta chẳng biết gì về cái gã gọi là Vạn thị trưởng, thế nhưng điều đó hoàn toàn không cản trở ta nịnh hót.

“Cái này là đấu tranh chính trị, ngươi không hiểu được đâu.” Vạn Quốc Hào nở nụ cười rét lạnh.

“Đúng vậy, đúng vậy, ta không hiểu.” Ta gật đầu phụ họa liên tục, nhưng trong lòng mắng to Vạn Quốc Hào ngươi là một tên điên, tên biến thái, coi việc giết người như trò đùa. Chẳng những hung hăng can quấy bạo ngược, còn dám tiện vô sỉ, lại muốn đánh chủ ý lên Đái Tân Ni.

“Được rồi, ba phút đã xong. Là Thiên Đường là địa ngục, ngươi có thể lựa chọn.” Vạn Quốc Hào lạnh lùng nhìn ta.

Ta dám khẳng định, nếu ta đưa băng ghi hình cho hần, hần cũng sẽ không dễ dàng buông tha ta, ta còn lâu mới ngu như vậy.

“Ta..... Ta không nhớ gì cả..... Hình như là ở..... Ở phòng làm việc của ta.” Ta giả bộ thất kinh.

“Ha ha, ngươi rất ngoan cố, rất làm cho người khác chán ghét, ta có thể nói cho ngươi biết, phòng làm việc của ngươi chúng ta đã lục soát. Ngươi bây giờ đứng là chưa thấy quan tài chưa sợ, Tiểu Tùng, động thủ.” Vạn Quốc Hào oán độc hét lớn một tiếng.

“Vâng” Ta còn chưa kịp phản ứng, tên kia đã lập tức ra tay bóp chặt cổ ta, khiến cho ta hít thở không thông. Tuy ta cao hơn hần một cái đầu, nhưng trước mặt hần, ta cơ hồ có chút lực phản kháng.

“A..... A.....” Ta gãy dựa trong tuyệt vọng, cổ họng hắt thở, nhưng ta cảm giác được máu nóng đang dồn về đại não.

“leng keng..... Leng keng..... Leng keng, leng keng, leng keng.....”

Tuy ta thật sự khó thở, nhưng thính giác của ta rất bình thường, theo tiếng chuông cửa du dương truyền đến kèm tiếng bước chân dồn dập, ta biết có người đang đến.

“Đợi một tý, đừng nói gì.” Vạn Quốc Hào nói với tên kia, sau đó lặng lẽ đi tới cửa, thấp giọng hỏi: “Ai?”

Ta mơ hồ mà đã nghe được một âm thanh của con gái: “Ta tìm Lý Trung Hàn.”

Vạn Quốc Hào sừng sốt một chút, lại hỏi: “Ngươi là ai?”

“Ta là muội muội Lý Trung Hàn.” Bởi vì bốn phía yên tĩnh, ta hoàn toàn nghe rõ âm thanh này. Nó khiến ta kinh sợ, đây tuyệt đối là giọng của Tiểu Quân. Ta thật sự quá lo lắng, Tiểu Quân nhỏ yếu như vậy, nếu nàng bước vào thì sẽ phi thường nguy hiểm, ta mặc kệ tất cả thét to lên.

“Tiểu Quân, chạy đi mau, đừng vào đây, đi mau.....”

Đáng tiếc đã quá trễ. Vạn Quốc Hào nhanh chóng đem mở cửa ra, nhanh như chớp kéo Tiểu Quân vào phòng rồi đóng lại. Lúc đó ta mới chính thức cảm nhận nỗi sợ hãi, từng tế bào trên thân thể đều run lên sợ hãi, bởi vì, Tiểu Quân đang ngáy ngốc nhìn ta.

“Ca.....” Tiểu Quân nhào về phía trước, ôm ta thật chặt.

“Bên ngoài không phải có người canh chừng sao? Tiểu cô nương này sao có thể tìm tới đây? Chết hết rồi hay sao? Tiểu Tùng, người đi ra ngoài xem”

“Vâng, có lẽ chỉ là một cô gái nên người bên ngoài cảm thấy không có gì uy hiếp. Tôi sẽ ra ngoài xem thử, Hào ca cứ ở đây đừng đi ra ngoài.”

Người kia nhẹ nhàng mở cửa lên ra ngoài, ta phát hiện trên tay hắn có thêm một khẩu súng ngắn đen sì. Không chỉ hắn mà ngay cả Vạn Quốc Hào cũng rút súng lục từ lưng quần ra. Ta xem như được mở rộng tầm mắt, đây là phim ảnh sao? Đương nhiên không phải, đây là chuyện thật rõ ràng phát sinh trước mắt ta, ta khẩn trương ôm Tiểu Quân, không dám thở gấp.

“Ca, đừng sợ.” Bên tai ta truyền đến âm thanh Tiểu Quân. Đối mặt với hoàn cảnh nguy hiểm như thế, âm thanh nàng vẫn thanh thúy, lại nói tiếp cũng thực kỳ diệu, ta rõ ràng còn cứng ngắc được.

“Không..... Đương nhiên, ca không sợ.” Đến giọng nói còn run rẩy mà ta vẫn nói không sợ. Ngoại trừ lừa gạt mình, căn bản không được tác dụng gì.

“Yên tâm, chúng ta sẽ không có chuyện gì đâu.” Tiểu Quân thanh âm cũng không hề run rẩy.

“Không có việc gì sao? Các người làm lớn chuyện rồi. Lý Trung Hàn, người đem cả tính mạng của muội muội người vào, chẳng lẽ người không sợ sao?” Vạn Quốc Hào phẫn nộ mà hướng ta đi tới.

Tiểu Quân đột nhiên giãy giụa trong ngực ta, quay đầu lại nhìn Vạn Quốc Hào, phát ra âm thanh nho nhỏ hỏi: “Người là Hào ca ca ư?”

“Hả?” Vạn Quốc Hào sửng sờ.

“Hả?” Ta cũng kinh hãi.

“Người là ai?” Vạn Quốc Hào lui về sau, trong tiếng hét to kèm theo sự hoảng sợ.

“Uy! Muội muội ta là một tiểu cô nương, người đừng lớn hét lên với nàng.” Ta giận dữ.

“Người cảm miệng lại.” Vạn Quốc Hào lại gào lên với ta.

“Người thật sự là Hào ca ca ư?”

Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ, rõ ràng đi đến chỗ Vạn Quốc Hào. Ta sợ hãi, vội ôm lấy Tiểu Quân.

“Làm sao người biết tên của ta?” Vạn Quốc Hào nghi hoặc nhìn Tiểu Quân. May mắn, khẩu khí của hắn không còn hung ác như vậy.

“Người không nhớ ta, nhưng ta nhớ được người. Ở công viên Tiểu Sa Bá, người cùng Như Cốc ca ca còn có tiểu Kiều, tiểu Lan, Kỳ ca cùng ta thường xuyên chơi đùa, người đã quên sao?” Tiểu Quân vừa nói, vừa nháy đôi mắt to.

“Công viên Tiểu Sa Bá ư?” Vạn Quốc Hào tròn tròn mắt.

“Đúng rồi, ta nhớ là chuyện của sáu năm trước.” Tiểu Quân mãnh liệt gật đầu.

“Sáu năm trước..... công viên Tiểu Sa bá, còn có Kiều Như Cốc..... Còn có mấy..... Mấy tiểu nữ hài? Ta nhớ ra rồi! Đúng là ta đã đến đó ! Người là? Người tên gì?”

“Ta là Tiểu Quân mà! Là người gầy nhất đó, các người toàn giễu cợt ta, nói một con phong cũng có thể quét ta đi.”

Tiểu Quân kích động lắc lư cái đầu, nụ cười hồn nhiên của nàng cũng lây nhiễm cho ta, nhưng ta vẫn khẩn trương nhìn cây súng trong tay Vạn Quốc Hào.

“Ha ha, đúng là người sao? Ha ha, thật là trùng hợp” Vạn Quốc Hào lộ ra vẻ khó tin, hắn cười to một hồi, rồi lại lắc đầu.

“Đúng rồi! Ta vừa nãy đã cảm thấy người rất quen mặt, dường như đã gặp nhau ở nơi nào, nhưng..... Nhưng nhất thời lại không nhớ ra được. Khanh khách.....”

Tiểu Quân nở nụ cười đơn thuần, nàng hoàn toàn không biết nam nhân trước mặt đáng sợ thế nào.

“Trời ạ, sáu năm. Người hỏi đó vừa đen vừa gầy, làm sao..... Làm sao lại trở nên thế này?” Vạn Quốc Hào không ngừng đánh giá Tiểu Quân, ta chú ý thấy hắn đã nhét khẩu súng lại vào lưng quần.

“Bây giờ không phải là rất đẹp sao?” Tiểu Quân ngượng ngùng cúi đầu.

“Đâu chỉ xinh đẹp? Quả thực chính là một tiểu mỹ nhân ! Ha ha, thật không ngờ, sáu năm. Chúng ta lại gặp mặt ở chỗ này, ha ha.” Vạn Quốc Hào cười to, bất quá ta phát hiện hán càng giống như đang khóc.

“Ngươi có thể buông tha ca ca ta không?”

Tiểu Quân cười tủm tỉm mà nhìn Vạn Quốc Hào, con mắt như loan nguyệt lại khiến cho bất kỳ ai cũng cảm thấy khó khăn để cự tuyệt thỉnh cầu của nàng.

“Không thể, không thể thả được! Nếu thả ca ca ngươi, ta sẽ phải chết.” Vạn Quốc Hào vẫn cự tuyệt Tiểu Quân, chỉ là trong mắt hán tràn ngập bi ai.

“Vì sao vậy?” Tiểu Quân chu cái miệng nhỏ nhắn lên.

“Ngươi còn nhỏ, không hiểu được đâu, Hào ca ca là thân bất do kỷ.” Vạn Quốc Hào thống khổ lắc đầu, lúc này trong lòng hán đang nghĩ điều gì cũng chỉ có hán mới biết.

Tiểu Quân không nói lời nào, nàng quay đầu nhìn về phía ta, con mắt đỏ hồng. Ai, tim ta như muốn tan nát.

Trong căn phòng tràn ngập khí tức tuyệt vọng, mọi người tựa hồ cũng đang chờ đợi tử vong đến. Đột nhiên, từ sườn đông có một nam nhân lạ lẫm đi ra. Tuổi hán không lớn, thoát nhìn khoảng chừng ba mươi tuổi, dáng người cũng không cao, đôi mắt lộ ra tinh quang, ngũ khí hòa hoãn nhưng mỗi chữ đều rất có trọng lượng: “Ngươi đã bỏ súng lại vào túi, nó chứng minh lương tâm của ngươi còn không hoàn toàn đánh mất. Chỉ có điều cả thỉnh cầu của Tiểu Quân ngươi cũng có thể cự tuyệt, thật là khiến ta thất vọng.”

“A !” Một tiếng thét lên, Tiểu Quân đột nhiên kích động vỗ tay: “A..... Như Cốc ca ca! Như Cốc ca ca ! ngươi là Như Cốc ca ca.”

Ta lại rất mờ mịt, không hiểu cái gì cả, chỉ lơ mơ có một chút ấn tượng với người này.

“Kiều Như Cốc?”

Vạn Quốc Hào trừng mắt nhìn vị khách không mời mà đến, vô thức đưa tay xuống lưng quần.

“Vạn Quốc Hào, tốt nhất là ngươi không nên cử động. Tuy chúng ta đã có gần ba mươi năm tình nghĩa, nhưng chỉ cần ngươi dám vọng động, ta cam đoan một viên đạn sẽ xuyên qua đầu ngươi.”

Thanh niên gọi là Kiều Như Cốc này rất tinh táo, giọng nói bình tĩnh, ánh mắt lạnh lẽo ác liệt dị thường.

“Kiều Như Cốc, ngươi đến từ lúc nào vậy?” Vạn Quốc Hào quả nhiên không dám lộn xộn, thậm chí không dám tay sờ vào lưng nữa. Ta nhìn mọi chuyện kịch liệt biến hóa như nằm mơ vậy, cách đó không xa La Tất cũng trợn mắt há hốc mồm.

“Đã đến lâu rồi.” Kiều Như Cốc nhàn nhạt nói.

“Tôi bắt ta sao?” Vạn Quốc Hào hỏi.

“Chính xác là tôi bắt phụ thân ngươi. Bất quá ngươi cũng vi phạm pháp luật, cho nên ngươi cũng sẽ bị bắt.” Kiều Như Cốc vẫn nói chuyện lạnh nhạt như vậy, nhưng khí thế của hán bao phủ cả gian phòng khiến tất cả mọi người đều khiếp sợ.

“Như Cốc ca ca, có thể không bắt Hào ca ca hay không? Ta nhớ các ngươi có quan hệ rất tốt mà, trước kia các ngươi còn thường xuyên trêu chọc ta.”

Tiểu Quân thanh âm vừa ôn nhu mềm mại. Ta nghĩ dù là người có tâm địa sắt đá cũng không thể nào kháng cự loại âm thanh này. Nhưng buổi tối hôm nay, hết lần này tới lần khác lại có hai nam nhân thờ ơ với âm thanh của nàng, một kẻ là Vạn Quốc Hào, còn người kia là Kiều Như Cốc.

“Tiểu Quân, ta rất muốn buông tha cho hán, bởi vì vừa rồi hán không chĩa súng vào ngươi. Nếu như hán thực sự làm vậy, hán đã sớm mất mạng rồi. Ta không hy vọng hán chết, ta đang cho hán một cơ hội nhận tội.”

Kiều Như Cốc chậm rãi vượt qua Vạn Quốc Hào để tới gần ta cùng Tiểu Quân, ta biết hán muốn đặt chúng ta dưới sự bảo vệ của mình.

“Kiều Như Cốc, ta nghe nói ngươi đã chờ đợi trong Ban Kỷ Luật Thanh tra ba năm rồi phải không?”

Con mắt Vạn Quốc Hào vẫn không rời khỏi Kiều Như Cốc, hán phảng phất giống như một con điều hâu, đang chờ đợi con mồi sai sót.

“Hán là bốn năm và bảy mươi ba ngày.”

Kiều Như Cốc đang nói chuyện đã đưa người chắn giữa ta cùng với Vạn Quốc Hào, rất dũng cảm, bình tĩnh mà ngăn cản nguy hiểm của chúng ta, ta đột nhiên cảm thấy hốc mắt có chút ướt át.

“Chỉ một mình ngươi đến sao?” Vạn Quốc Hào né tránh ánh mắt của Kiều Như Cốc, hán cố thăm dò.

“Ngươi đã nghe thấy người của Ban Kỷ Luật Thanh tra đơn đã độc đấu chưa? Cho tới nay, chúng ta đều là liên hợp hành động. Huống chi phụ thân ngươi thế lực rắc rối khó gỡ, chúng ta càng phải cẩn thận. Nhưng có thể nói cho ngươi biết, hai mươi bảy người chúng ta, kể cả Chu bộ trưởng cũng đã

tới.”

Kiều Như Cốc hiển nhiên là cho đối thủ tâm lý giúp cho triệt để đã kích.

“Cả Chu Thành Phở cũng tới sao. Ha ha, kỳ thật ta cũng đã nghĩ đến. Được rồi, ngươi bắt ta đi.” Vạn Quốc Hào đột nhiên thờ dài, ủ rũ như quả bóng da xi hơi, lại như là tù binh chiến bại.

“Trước xoay người lại, cúi mặt vào tường, sau đó chậm rãi giơ hai tay lên đầu.”

Kiều Như Cốc cảnh giác nhìn Vạn Quốc Hào. Tuy hắn không hề cảm sung, nhưng ta cảm thấy trên người hắn đều là sung. Vạn Quốc Hào chỉ có thể ngoan ngoãn nghe theo mệnh lệnh của Kiêu Như Cốc, hết thấy mọi chuyện nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, thật sự khó có thể tin nổi.

Cửa phòng bỗng nhiên nhúc nhích. Trong khoảng khắc cực ngắn, Kiêu Như Cốc lập tức rút ra một khẩu súng chĩa về phía cánh cửa. Súng của hắn rút ra từ chỗ nào, ta hoàn toàn không biết.

Cánh cửa kéo kẹt mở ra. Ta khản trương đến nỗi hít thở không thông, trong lòng bàn tay đều là đổ mồ hôi, còn Tiểu Quân lạnh run cuộn vào ngực ta.

“Lão kiêu, giải quyết xong chưa?”

Cửa phòng còn chưa mở, người chưa thấy mà một thanh âm giòn tan đã vang lên tai mọi người.

“A, vào đi, Tiểu Phù.” Kiêu Như Cốc Tùng thờ ra một hơi rồi bỏ súng xuống.

Ánh mắt ta như hoa lên, chỉ thấy ngoài cửa một thân ảnh thướt tha đang tiến vào. Ta nhìn kỹ, lập tức cả kinh như muốn lòi con mắt ra, người tới không phải Hà Phù còn có thể là ai? Trời ạ! Là Hà Phù, thật sự là Hà Phù.

“Hà Phù tỷ tỷ!” Hà Phù tỷ tỷ!” Tiểu Quân vừa quơ cái đầu nhỏ, vừa cười ngây ngô.

Hà Phù hiện ngang đi tới, nàng nháy mắt với Tiểu Quân mấy cái, sau đó biểu lộ nghiêm túc lấy ra một chiếc còng tay, rất thành thực trói hai tay Vạn Quốc Hào lại, rồi lục lọi khẩu súng trên người hắn.

“Bên ngoài giải quyết xong chưa?” Kiêu Như Cốc hỏi.

“Xong rồi.” Hà Phù gật đầu.

Vừa dứt lời, từ ngoài cửa lại có mấy người đi tới, động tác đều rất nhanh nhẹn.

“Tiểu Phù, ngươi dẫn người theo thang máy chuyên dụng đi đi. Tiểu Lương, ngươi thông báo xuống phía dưới gọi lái xe xuống dưới lầu. Nơi này là khách sạn năm sao, mọi người phải chú ý đó.”

Kiều Như Cốc chỉ huy đầy trấn định, đoán chừng hắn chấp hành nhiệm vụ như vậy rất nhiều lần.

“Đã rõ, thưa tổ trưởng.” Một người tuổi còn trẻ lớn tiếng nói.

“Đã rõ.” Hà Phù cũng gật đầu, nàng hé miệng cười với ta cùng Tiểu Quân, áp giải Vạn Quốc Hào đi ra.

Ta phát hiện Hà Phù vẫn mặc váy ngắn, bên dưới là một cặp đùi thon dài mê người. Ngoại trừ Kiêu Như Cốc, tất cả mọi người đều lạng lẽ rời đi. Nếu như không phải trên mặt thắm là những mảnh sứt vỡ roi là tả, thì phảng phất như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

“Tiểu Quân, nói cho Như Cốc ca ca biết, chúng ta đã không gặp mặt bao lâu rồi?” Kiêu Như Cốc cúi người, cười tủm tỉm vuốt trên mũi Tiểu Quân một cái.

“Bảo cáo tổ trưởng, đã bốn năm lẻ bảy mươi ba ngày chưa thấy qua.” Tiểu Quân đứng thẳng người lên, bộ dáng nghiêm trang như một bộ binh sĩ báo danh. Ta vừa thấy liền không nhận được mà bật cười.

“Ha ha ha.” Kiêu Như Cốc cũng cười to, mà ngay cả La Tất cũng cười, nhưng nụ cười của hắn rất quái dị.

“Đứng lên đi.” Kiêu Như Cốc cười xong rồi kéo ta từ trên mặt đất lên.

“Cám ơn ngươi, Kiêu tổ trưởng.” Ta cảm động không thôi.

“Đừng gọi ta tổ trưởng, trước đây chúng ta đã gặp nhau mấy lần. Không thể tưởng được ngươi cùng Tiểu Quân đều thay đổi quá nhiều, ta thiếu chút nữa đã không nhận ra, ha ha. Ta lớn hơn ngươi mấy tuổi, ngươi cứ gọi ta là lão Kiêu đi.” Kiêu Như Cốc nói chuyện rất khách khí.

“Gọi Kiêu ca là được rồi. Kiêu ca cũng thay đổi rất lớn, trên đường nhìn thấy lời nói, ta nhất định không thể nào nhận ra. Hôm nay nếu không phải Kiêu ca tại, có trời mới biết sẽ phát sinh sự tình gì.” Ta thổn thức không thôi.

“Đúng vậy, những năm gần đây đúng là sống trong cảnh màn trời chiếu đất, công việc thâu đêm suốt sáng đã khiến bộ mặt ta thành tang thương như thế

này. Người nhà đều cảm thấy ta thay đổi quá lớn, huống chi là các người.”

Kiều Như Cốc cười khỏ không thôi, lại đổi chủ đề nói: “Chúng ta vẫn luôn quan sát cha con Vạn Cảnh Toàn, Vạn Quốc Hào từ lâu rồi. Hôm nay hành động bất người xảy ra một chút việc ngoài ý muốn, may mà tất cả mọi người không có việc gì. Thật xin lỗi, làm cho hai huynh muội các người bị sợ hãi rồi.”

Kiều Như Cốc quả nhiên giống như tên của hắn vậy, rất khiêm tốn, phong độ của một đại tướng làm cho ta rất xấu hổ.

“Ta mới là người phải cảm tạ, sao có thể để cho Kiêu ca xin lỗi được? Đi thôi, ta mời Kiêu ca uống hai chén.”

Ngoài sự cảm động, ta càng muốn kết giao bằng hữu với người như vậy.

“Không được, chúng ta đang chấp hành nhiệm vụ không cho phép uống rượu, đợi khi nào có cơ hội đi. Đứng rồi, qua một thời gian nữa muội muội ta cũng tới thành phố chơi, nếu vậy phiền Trung Hàn chiếu cố nâng đỡ.” Kiêu Như Cốc cười nói.

“Muội muội người sao?” Ta nhất thời còn chưa kịp phản ứng.

“Ca, không phải ta đã nói với người rồi sao? Mấy ngày nữa, ta có mấy người bạn học muốn lên thành phố chơi. Trong đó một cái người là muội muội của Như Cốc ca ca, tên rất êm tai, người cũng rất đẹp đó, là gọi Kiêu Như Cốc Trần, khanh khách.....”

Tiểu Quân vừa cười nhõng nhẽo, vừa nháy mắt với ta, ý ngầm trong lời nói đương nhiên chỉ có huynh muội chúng ta mới có thể hiểu được.

“Kiêu ca xin cứ yên tâm, muội muội của người chính là muội muội ta, ta nhất định sẽ khiến nàng rất vui vẻ.” Ta vội vàng vỗ ngực cam đoan.

“Ha ha, cảm ơn, hẹn gặp lại.” Kiêu Như Cốc nhoen miệng cười tạm biệt ta cùng Tiểu Quân.

“Kiêu ca, hẹn gặp lại.”

“Bye bye Như Cốc ca ca.”

Ta nhìn Tiểu Quân cùng nhau cười.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Lừa gạt

“Trung Hàn, ta.....” La Tất xoa xoa hai tay trước mặt ta thể hiện sự khẩn trương và xấu hổ.

“La tổng, chuyện này cũng không thể hoàn toàn trách người. Người hãy đi rửa mặt đi, tổ chức thật tốt bữa tiệc đêm nay, rồi ngày mai đem số tiền Vạn Quốc Hào đưa cho người đến Ban Ký Luật thành phố, sau đó chủ động nói rõ nguồn gốc số tiền này. Điều bước này rồi, người cũng không thể bắt cả hai tay nữa, người phải hiểu rõ tình thế, tranh thủ tìm quan hệ để xử lý, sau đó sớm trở lại công ty, kt vẫn luôn cần những lão thần các người.” Ta dặn dò La Tất đầy thâm thúy.

“Tôi biết rồi. Rất nhiều chỗ xin nhờ Trung Hàn lão đệ khơi thông.” La Tất còn cao hơn ta, xem hắn bầm tòi tựa như gậy đầu cầu xin, trong lòng ta không khỏi bồn khoăn.

Ta thành khẩn nói: “Nhất định là được, chúng ta không chỉ có quan hệ hợp tác về công việc, hơn nữa còn là bằng hữu. Người hãy mau lên.”

La Tất lại dài dòng một phen, lúc này mới cao hứng bùng bùng rời đi.

“Ca, cánh tay của người bị thương rồi.” Tiểu Quân vén tay áo của ta lên kêu to. Ta xem xét, chỉ là một vết thương nhỏ mà thôi, có thể là vừa rồi do tùy tùng của Vạn Quốc Hào lưu lại.

Bất quá, thấy Tiểu Quân khẩn trương như thế, ta lại cảm thấy rất ấm áp. Trải qua một hồi khảo nghiệm sinh tử, ta phát hiện mình càng yêu Tiểu Quân, yêu nàng còn hơn yêu chính mình. Nàng khả ái như thế, dịu dàng như thế, cả đời này ta tuyệt đối không thể để Tiểu Quân rời khỏi ta, nàng phải là thê tử của ta. Nghĩ vậy, ta quyết tâm đem Tiểu Quân làm của riêng: “Có thể là mảnh sứ vỡ cát phải. Tiểu Quân, trên người ca có mấy chỗ cũng chảy máu.”

Tiểu Quân hẩn nộ nhìn những mảnh sứ vỡ đầy đất, lớn tiếng kêu lên: “Á? ở đâu, mau cho ta xem một chút.”

Mất của ta loạn chuyện, lập tức nghĩ ra một cái gian kế: “Tiểu Quân, trong này có bồn tắm lớn rất lớn! Cơ hội khó được, hiện tại toàn thân ca đều đau

nhức, mình đây thương tích, vừa vịn ngâm nước ấm một chút, được không?”

“Ừ, tốt lắm, ta cũng có thể nhìn ca trên người xem tổn thương nghiêm trọng thế nào.” Ngây ngốc Tiểu Quân không biết nàng đang từng bước chui vào bẫy của ta, nàng liên tục gật đầu đồng ý.

Trong bồn tắm nhiệt độ nước rất ổn định, lúc cả người chìm trong làn nước ấm thanh tịnh, ta thích ý thở ra một hơi, tứ chi đều được buông lỏng. Đương nhiên, có một chỗ không hề buông lỏng. Chỗ kia sau khi bàn chân nhỏ phấn điều ngọc mại của Tiểu Quân bước vào bồn tắm càng trở nên cứng rắn.

Ngồi xổm trước bồn tắm, Tiểu Quân rất nhanh phát hiện thấy một thứ đồ vật vừa cứng lại thô trong làn hơi nước mờ mờ. Khuôn mặt nhỏ của nàng đỏ lên, lớn tiếng kêu: “Không phải có khăn sao? Dùng khăn mặt phủ lên cái xấu thứ xấu xa này, buồn nôn chết mất.”

“Khăn mặt ngay tại trên người người, người đưa cho ta đi.”

Ta càng không ngừng cười xấu xa, bởi vì cả người Tiểu Quân đang được quấn lại bằng một chiếc khăn tắm. Thật sự là chiếc khăn tắm trắng như tuyết, bộ ngực cũng trắng, hai đùi cũng trắng, cánh tay ngọc cũng trắng, ta chờ mong có thể chứng kiến trắng một âm hộ tuyết trắng.

“Không được, cho người khăn mặt người thì ta trần truồng rồi.” Tiểu Quân vừa kêu, toàn tâm ta càng thêm say sưa buông lỏng.

“Ca cũng không phải chưa từng xem.” Ta cười hi hi.

“Không được là không được, ta đi lấy khăn mặt giúp người.” Thấy vẻ mặt cột nhà của ta, nàng tức giận muốn đứng lên. Ai, ta dù là kẻ ngốc cũng không thể để Tiểu Quân rời đi được, huống chi ta không phải. Cho nên, ta phải xuất thủ.

“Ai da……” Tiểu Quân lớn tiếng kinh hô, nàng vừa đứng lên đã bị ta bắt lại, cả người bị kéo lại, bỏ nhào lên người ta, bọt nước văng tung tóe trên mặt nước. Trong không gian như mộng ảo, ta lại chứng kiến một đôi mắt to sáng ngời, con mắt rất đẹp, rất thuần khiết. Đôi mắt thuần khiết này đang si ngốc nhìn ta, ta cũng ngơ ngác nhìn Tiểu Quân, đôi môi nàng cách ta không đến một ngón tay.

“A……”

Trong lỗ mũi Tiểu Quân phát ra giọng mũi rung động tâm hồn, đôi môi nàng bị ta ngậm thật chặt. Ta lại đã tìm được cái lưỡi tinh linh đáng yêu kia, nuốt vào đây miệng nuốt bọt còn lưu hương.

Ta rất say mê, Tiểu Quân càng say mê. Ta kéo tấm khăn trên người nàng rơi xuống, nàng hoàn toàn không phản ứng, đôi mắt nhắm lại, dịu dàng mút vào đầu lưỡi của ta.

Ta bắt lấy đôi vú lớn đầy đặn xoa nắn, hai đại bạch thỏ này vẫn luôn nhấp nhô rất tinh nghịch trong lồng ngực ta, tựa như chúng chủ nhân của nó vậy. Ta dùng sức xoa bóp, muốn cho hai chú thỏ con an tĩnh chút, nhưng hai chú thỏ trắng vẫn tinh nghịch như cũ, không ngừng giãy dụa trong tay ta. Ta chỉ đành dùng ngón trỏ cùng ngón giữa kẹp lấy núm vú, ngón tay cái đặt trên đầu vú hung ác chà xát một trận, bên tai lập tức nghe thấy um một tiếng. Tiểu Quân buông lỏng môi ta ra, nàng cúi đầu xuống, ngơ ngác nhìn bàn tay to của ta chinh phục hai đại bạch thỏ đáng yêu như thế nào.

Ta rất không rõ tại sao Tiểu Quân lại thích nhìn ta xoa nắn ngực nàng, ta rất muốn hỏi nàng, nhưng mỗi lần lời đến miệng thì ta lại bỏ ý nghĩ này. Bởi vì ta thích bộ dạng nàng nhìn ta vắn về núm vú nàng, thật là đáng yêu, ta sợ rằng sau khi hỏi thì nàng không cho ta vắn về ngực nàng nữa.

“Tiểu Quân.” Ta thờ nhẹ.

“Ừ.” Tiểu Quân hừ một tiếng qua mũi.

“Ta muốn nhìn.” Ta nói ra.

“Nhìn cái gì?” Tiểu Quân ngẩng đầu lên, ánh mắt như nước.

“Nhìn phía dưới người.” Ta ôn nhu nói.

“Xem thì xem, nhưng không cho phép người dùng thứ đồ vật xấu xa đụng vào người ta.” Tiểu Quân thẹn thùng vô cùng.

“Được, người nằm sấp xuống, ca muốn xem mông của người một chút.” Ta kích động không thôi, tuy đã đáp ứng Tiểu Quân, nhưng ta nghĩ thầm, xem người lần này còn có thể chạy đi đâu?

“Giống như chó con vậy, xấu hổ chết đi được! Nhanh lên đó.”

Tiểu Quân vừa nói ra, vừa quỳ hai chân gối xuống bồn tắm, hai tay đè lên mép bồn, nâng bờ mông hình cầu lên. Lúc bờ mông lộ ra khỏi mặt nước, ta cơ hồ xúc động muốn chiếm hữu Tiểu Quân, nhưng ta vẫn cố nhịn xuống, dù sao Tiểu Quân là thân biểu muội của ta, một tiêu chuẩn đạo đức vô hình không ngừng quát lên người ta, buộc ta không dám vượt qua Lôi Trì. Nhưng Tiểu Quân đang ngay tại trong lòng ta, sớm đã vượt qua tình cảm huyết thống, mỗi một ngày thậm chí mỗi một giây, cảm tình của ta với Tiểu Quân đều tại tầng lên, ta không biết điều này khi nào sẽ chấm dứt, nếu như vô cùng vô tận thì làm sao bây giờ? Ai, chỉ có ông trời mới biết được làm sao bây giờ. Đòi người rất ngắn, ta chỉ có thể quý trọng những điều tốt đẹp trước mắt.

“Nhìn đủ chưa?” Tiểu Quân lắc nhỏ bờ mông.

“Chờ một chút.” Ta ngồi xổm trước bờ mông Tiểu Quân, cẩn thận quan sát cái rãnh Nhất Tuyền Thiên phần hồng này. Cảm thán tạo vật thật thần kỳ, càng cảm tạ di đưa một biểu muội giống như thiên sứ đến nhân gian. Nhìn bọt nước óng ánh lăn xuống trên cặp mông tròn nhỏ, ta lè lưỡi đi lên, nhẹ nhàng liếm láp.

“Ai da, đừng liếm, ngứa mà.”

Tiểu Quân run rẩy không thôi, cổ rung bờ mông nhỏ, tựa hồ chỉ muốn thoát khỏi môi của ta. Nhưng tư thế nàng không thay đổi, ta cười thầm cô gái nhỏ này đã biết cái gì gọi là muốn mời chào lại ra vẻ cự tuyệt.

“Ồ..... Ca, đừng liếm mà! Khó chịu chết mất.” Tiếng Tiểu Quân vang lên kiều diễm, sự run rẩy càng thêm kịch liệt.

Ta bắt vì sờ động, thè đầu lưỡi ra đẩy ra phần nộn Nhất Tuyền Thiên, mút lên phần thịt lồi non mềm. Chỗ này thơm như hoa lan, đỏ tươi như máu, kiều nộn dị thường. Khẽ cắn một ngụm, vị rất mới lạ : tươi sốt như bánh pút-đing nếu lại như cá khế ướp lạnh, phối hợp với vị nhân nhạt tanh nồng, ta như đang tham nhập một bữa thịnh yến toàn những món sơn hào hải vị.

“A..... Ca, thật sự ngứa quá, ngừng đi mà.”

Tiểu Quân lớn tiếng kêu la, bọt nước lặn lẽ chảy xuống, vài giọt trùng hợp lướt qua cánh hoa non mềm. Ta duỗi hai ngón tay ra, nhẹ nhàng sờ lên hai mảnh gấp nếp như cánh hoa, đập vào mắt là hang động đỏ tươi tầng tầng lớp lớp, tinh mịn thần bí, khúc kính thông u, một lớp màng mỏng vắt ngang miệng, như cánh ve sâu, như tơ nhện. Đây là cái gì? Màng trinh sao?

Đáp án dĩ nhiên là sự khẳng định, nhìn thấy tầng màng mỏng này, máu trong người ta lập tức sôi trào. Trong đầu ta chỉ còn ý nghĩ muốn giải khai tầng màng mỏng này, dùng đại nhục bồng của ta đi phá núi mờ đường.

“Ca, người ta muốn đi tiểu.”

Tiểu Quân miễn cưỡng làm cho ta ngạc nhiên, từ cửa động tràn ra đầy chất nhầy, nó cho ta lãnh hội trạng thái cao trào của nữ nhân. Ta hé miệng, điên cuồng hút hết những đám thủy trần quý của xứ nữ này, đầu lưỡi loạn quét qua. Tiểu Quân run rẩy lợi hại, cơ hồ không cách nào quỳ sắp được nữa, ta dùng hai tay níu lấy bờ mông nàng, đem chất nhầy càng ngày càng phong phú này nhét vào trong bụng.

“Ca.....”

Âm thanh ồm ồm của Tiểu Quân lần nữa quấn quanh bên tai ta, không ngớt không dứt. Ta mạnh mẽ đứng lên, khom eo, nâng cao côn thịt thô to, đi vào hang động của Tiểu Quân.

“Ấn..... Ca, người muốn làm gì vậy.....”

Tiểu Quân quay đầu nhìn ta, trong ánh mắt tràn ngập sự sợ hãi, cũng bí mật mang theo vẻ chờ mong. Ánh mắt của nàng không hề sáng ngời, mà là một mảnh hơi nước, đậm hơi nước. Là nước mắt sao? Không giống, bởi vì không có nước mắt rơi ra. Vậy là cái gì? Ta đoán là tình cảm, tình cảm đậm đặc, sinh từ một đường vừa rồi, tình cảm giữa chúng ta phút chốc đã thăng hoa.

“Tiểu Quân, ca muốn ngươi.”

Đại nhục bồng của ta bồi hồi quanh cửa huyết của Tiểu Quân không ngừng ma sát. Trong làn nước ôn hòa, chất nhầy tuôn trào chuẩn bị đầy đủ cho đại nhục bồng tiến vào thân thể Tiểu Quân, hiện tại chỉ cần được Tiểu Quân ân chuẩn.

“Ồ..... Ta sợ.”

Tiểu Quân vui đầu xuống rất thấp, cùng nghiêng lưng ngọc, cùng bờ mông cao thẳng hình thành một đường cong hoàn mỹ. Ta biết rõ Tiểu Quân sợ hãi điều gì, nàng sợ hãi hết thấy, lo lắng hết thấy. Nhưng ta vẫn hỏi nàng: “Sợ cái gì?”

“Ta..... Ta sợ đau.....”

Tiểu Quân trả lời nằm trong dự liệu của ta, nhưng ta vẫn cảm động. Kỳ thật Tiểu Quân càng muốn nói nàng sợ mang thai, sợ bị di biết được, sợ quan hệ huyết thống giữa chúng ta..... Nhưng Tiểu Quân chỉ nói là sợ đau. Ta rất cảm động, có lẽ Tiểu Quân không muốn khiến ta chịu sự chỉ trích, không muốn ta có cảm giác tội lỗi. Câu trả lời của nàng đã rất nói rõ ràng cho ta biết, côn thịt của ta có thể cắm vào.

“Không sợ, không phải lần trước người đã thấy bộ dạng Tân Ny tỷ rất thoải mái sao?”

Đại nhục bồng của ta tiếp tục ma sát cửa động, tận lực khiêu khích nàng ăn vụng trái cấm. Đồng thời ta cũng tận lực dẫn dắt lực chú ý của nàng rời đi, đợi chờ thời cơ tốt nhất.

“Hừ! người biết rõ là ta đang nhìn lên, người cố ý cho ta xem, đừng cho là ta không biết.”

Tiểu Quân nhớ tới tình cảnh ta cùng với Đái Tân Ni ân ái tại văn phòng, nàng lập tức kháng nghị, nó khiến ta thấy nàng như một tiểu hài tử không hiểu chuyện.

“Hi hi, vậy tại sao người phải xem? Người có phải rất muốn nhìn hay không? Hay người là cũng hi vọng ca ca dùng đại nhục bồng cắm vào trong huyết

của ngươi, phải không?” Ta cúi người xuống, hai tay bao chặt bầu vú nặng trĩu.

“Nói vậy, ngươi ta mới không muốn đồ vật to như vậy cắm vào, nhất định sẽ đau chết mất, ta còn lâu mới dừng cảm như Tân Ny tỷ tỷ vậy.”

Tiểu Quân lại uốn éo eo thon, ta phát hiện thân thể nàng càng lúc càng nóng.

“Sẽ không đau đâu.” Ta cười khê, đúng như một quái thú thúc dục dỗ một cô bé lolly.

“Không đau mới là lạ! Hừ, đừng cho là ta cái gì cũng không biết, ta nghe nói nữ hài lần thứ nhất sẽ đau đớn muốn chết, tên vương bát đần nhà ngươi đừng hòng lừa gạt ta.” Tiểu Quân to tiếng trách móc.

Ta cười hỏi: “Ngươi nghe thấy Tân Ny tỷ tỷ kêu đau sao?”

“Đương nhiên..... Đương nhiên nghe được chứ! Tân Ny tỷ tỷ bị ngươi chọc đông chọc tây phải oa oa gọi vậy, chính tai ta nghe được. Hừ! còn nói là thoải mái, nhất định là ngươi đang gạt ta.” Tiểu Quân vừa ồn ào, vừa lắc lư cái đầu nhỏ, giống như đang nhớ lại quá trình ta cùng với Đái Tân Ni giao cấu.

Ta lắc đầu giải thích: “Tân Ny tỷ tỷ là vì thoải mái mới kêu lên vậy, không phải thống khổ đâu.”

Tiểu Quân vẫn không tin: “Hừ, có loại thư thái như vậy sao? Quá khoa trương đi?”

“Tuyệt đối không khoa trương, ca cũng muốn để cho Tiểu Quân thoải mái, Tiểu Quân để ca đắm vào liền biết thoải mái hay không mà.”

Ta vén mái tóc ướt đầm của Tiểu Quân ra, làm cho vùng cổ trắng bóc lộ ra. Cúi đầu xuống, hôn như mưa lên cổ nàng, trên lưng ngọc và cả vành tai nàng.

“Đắm cái đầu ngươi ấy, ta không muốn..... Ah.....”

Ý thức được nguy hiểm, Tiểu Quân đột nhiên muốn chạy trốn. Ta ôm lấy bờ hông Tiểu Quân, cơn thịnh rất nhanh lao vào, Tiểu Quân hét lên một tiếng: “Đau chết mất! Ngươi ta đã nói không muốn mà! Ôi..... Đau quá!”

Đây là thời khắc khó quên nhất trong cuộc đời ta, thừa dịp Tiểu Quân kêu lên đau đớn, ta lần nữa dùng sức thẳng tiến. Cơn thịnh rất cực xé rách lớp phòng tuyến, phá tan hàng rào đạo đức, tiến vào thánh địa xử nữ mà ta vẫn ước mơ tha thiết. Âm hộ nàng không chỉ nóng như lửa, còn quá mức chặt khít, đại nhục bông của ta cơ hồ bị ép đến cùng cực.

“Tiểu Quân, ca vĩnh viễn yêu ngươi.” Ta ôm chặt bờ hông nàng. Hai chân nàng như nhũn ra, bỏ nhào trong bốn tám, chỉ có cái đầu nhỏ khoắc lên bên mấp mơn. Nàng vừa khóc, vừa miệng lớn thở phì phò. Tiểu Quân càng khóc càng lớn, hai chân càng run.

“Một lát nữa sẽ hết đau thôi. Về sau sẽ rất thoải mái như Tân Ny tỷ tỷ vậy.”

Ta dùng những lời như lừa gạt con nít để dỗ dành Tiểu Quân, bộ dạng đáng thương của nàng làm cho ta lo lắng, thậm chí chờ đợi cảm giác đau đớn trên người Tiểu Quân mau chóng biến mất.

“Ôi..... Đau, đau quá..... Ca, đừng nhúc nhích.”

Ta vừa mới động, Tiểu Quân lập tức tự kêu to. Một dòng chất lỏng đỏ thắm từ trong hông nàng chảy ra, trong làn nước bốc hơi, dòng chất lỏng này dần dần được pha loãng, trong nháy mắt liền biến mất không còn tăm hơi.

“Được, được, ca không động.”

Ta xoa Tiểu Quân cao thẳng núm vú, hông nàng tuyết trắng cổ, trong lòng áy náy cảm thán nhiên mà thở. Trong nội tâm quyết định, dù là di sản đối ta cũng muốn lấy Tiểu Quân làm vợ.

“Ca.....” Tiểu Quân ỏn ẻn một tiếng.

“Gi?”

“có thể khiến bụng to ra hay không?” Tiểu Quân nỉ non.

“Không đâu.” Ta cười nói.

“Không cho phép lừa gạt ta.” Tiểu Quân sắc mặt tái nhợt, cơ hồ không có một tia huyết sắc.

“Tuyệt đối không lừa gạt.” Sự áy náy của ta càng đậm.

“Ta tin lời ngươi mới là lạ.”

“Lời ca nói đương nhiên phải tin.”

“Tin cái đầu nguoi ấy, lừa gạt ta nói trên người có vết thương, lừa gạt ta cởi quần áo, lừa gạt ta cùng tắm rửa, lừa gạt ta nói là không đau. Hừ, tất cả đều là gạt người.” Tiểu Quân ôn ôn mà cười.

“Ca yêu Tiểu Quân nhất hoàn toàn không phải gạt người.” Ta muốn cười to, nhưng dốc sức liều mạng nhịn xuống.

“Còn nói yêu ta nữa, điện thoại cũng không tiếp, làm ta lo lắng muốn chết.” Tiểu Quân oán giận nói.

“Ca không tiếp điện thoại, chính là chờ nguoi tới cứu. Tiểu Quân, mau nói cho ca, làm sao nguoi tìm được đến gian phòng kia vậy?” Ta đột nhiên nhớ tới lúc Tiểu Quân thần kỳ đi vào phòng tìm ta, chẳng lẽ là huynh muội tâm linh cảm ứng?

“Ta gọi điện thoại cho nguoi nhưng nguoi không tiếp, ta đành đi tìm bốn phía. Tại cửa thang máy ta gặp được Hà Phù tỷ tỷ, Hà Phù tỷ tỷ hỏi ta có phải là đang tìm nguoi hay không. Ta nói là đúng, nàng liền dẫn ta tới đây.” Tiểu Quân quơ quơ cái đầu nhỏ.

“A, thảo nào! Trách không được nguoi có thể tìm được ta thần kỳ như vậy.” Ta lại nghĩ tới tư thế hiên ngang bước đi của Hà Phù, nhớ tới đôi mắt lấp lánh như vì sao của nàng.

“Sắp tới, mấy bạn học của ta sẽ đến đó, nguoi nhất định phải đối tốt với các nàng! Đặc biệt là tiểu Kiều, không có ca ca nàng, nói không chừng ta cũng không thấy được cái đầu lợn chết tiết nhà nguoi.”

“Đó là chắc chắn, ta sẽ đối tốt với bạn học Tiểu Quân giống như với nguoi vậy.”

“Nói còn hay hơn hát, mau tìm phòng ở đó! Bằng không mấy bạn học của ta đã đến thì ngủ ở đâu?”

“Tìm mà, lập tức tìm.”

Ta nhớ tới La Tất đã từng cho ta một căn phòng, lần trước không dám nhận, hiện tại thì có gì mà không dám chứ? Hắc hắc, dù là muốn nhà hán đang ở, hán cũng phải cho ta. Đương nhiên, ta cũng không cần phải như vậy. Thế nên, ta liền thò tay lấy chiếc điện thoại cách đó không xa, không ngờ làm đi động cơn thịnh, Tiểu Quân lại hô to gọi nhỏ một hồi.

“Là La tổng sao? Căn phòng tại lần trước nguoi tại Nguyên Cảnh hoa viên còn không?”

“Vâng, vâng, Trung Hàn lão đệ muốn ư?” La Tất vội hỏi.

“Đúng vậy! hai ngày nữa mấy bạn học của biểu muội ta sẽ tới, ta muốn sắp xếp cho các nàng, nguoi xem có được hay không?” Ta khách khí hỏi.

“Đương nhiên là được, ta lập tức cho nguoi đến quét dọn.” La Tất nói.

Ta còn dặn dò La Tất mua một vài món đồ chơi nữ hài ưa thích, Tiểu Quân nghe được liền không nhịn được mà bật cười.

“Ha ha, yên tâm, ta nhất định sẽ bố trí thỏa đáng. Trung Hàn lão đệ, nguoi chờ một chút, Tiểu Huệ muốn nói với nguoi mấy câu.”

Thanh âm trong điện thoại đột nhiên ảm ỉ, hiển nhiên là điện thoại chuyển tới tay Sở Huệ. Nghe thấy Sở Huệ muốn nói với ta, ta có chút ngoài ý muốn.

“Trung Hàn sao? Ta..... Ta..... Ta đã nghe bảo bối nói. Ta muốn cảm ơn nguoi..... Nguoi vẫn còn ở phòng tổng thống sao?”

Trong điện thoại ngoài ý muốn nghe được Sở Huệ khàn khàn tiếng khóc, ta lại càng hoảng sợ.

“Đúng vậy a, ta vẫn còn ở đó, khóc cái gì chứ? Có phải là La tổng vứt bỏ nguoi rồi hay không?”

Ta vội vàng an ủi Sở Huệ, đại khái là nàng nghe được một hồi kinh tâm động phách từ trong miệng La Tất nên muốn đến cảm ơn ta.

“Ta lập tức qua đó, nguoi ở trong phòng chờ ta.” Sở Huệ nghẹn ngào nói.

“Không cần.” Ta lắp bắp kinh hãi.

“Ta lập tức đến đó, ta muốn nói lời cảm tạ với nguoi, nguoi cứ ở đó chờ ta.”

Sở Huệ giống như là gào thét với ta. Tắt điện thoại đi, ta đành chờ đợi với Tiểu Quân: “Sở Huệ tỷ lập tức tới đó.”

“Vậy còn không rút ra.” Tiểu Quân lập tức ồn ào.

“Ca không muốn.” Ta thở dài một hơi.

“Cái gì không muốn chứ, chẳng lẽ nguoi muốn để Sở Huệ tỷ thấy sao? Thiệt là, nhanh lên đi!”

“Ca muốn cho nguoi thoải mái.”

“Thoải mái cái đầu nguoi ấy, đau muốn chết rồi đây này.”

“Ca cam đoan sau này sẽ không đau.”

“Hừ, vậy để sau hãy nói.”

“Thật sao?” Ta mừng rỡ.

“Được rồi. Nhanh lên một chút đi.” Tiểu Quân lớn tiếng làm nũng.

Ta rất bất đắc dĩ, dưới sự thúc giục của Tiểu Quân đành rút đại nhục bồng ra. Máu đỏ tươi lần nữa xuất hiện giữa cặp mông nàng, may mà lượng máu cũng không nhiều.

Sở Huệ vẫn mặc bộ lễ phục mảnh liệt hấp dẫn lấy ánh mắt ta, nhưng một mảng lớn trước ngực có chút ẩm ướt, ta đoán nhất định là nước mắt. Vài miếng vải gấp nếp tựa hồ còn thấp hơn trước, ta cơ hồ nhìn thấy cả núm vú. Nàng xác thực là nữ thần duy nhất của buổi tiệc hôm nay.

“Tiểu Quân !”

“Sở Huệ tỷ !”

Hai mỹ nữ vừa thấy mặt đã ôm nhau nồng nhiệt, Tiểu Quân ngoại trừ mái tóc hơi ẩm ướt thì sắc mặt cũng hơi chút tái nhợt, Sở Huệ ôm Tiểu Quân hỏi: “Tiểu Quân, sắc mặt nguoi không tốt, có phải là đã sợ hãi rồi hay không?”

Tiểu Quân cố nở nụ cười: “Chắc là vậy, tỷ không biết đâu, vừa rồi thật là dọa nguoi.”

“Tỷ biết chứ, tỷ biết chứ, ô……” Sở Huệ bắt đầu ghen ngào.

“Được rồi, ta đi xem Phan Ước tỷ tỷ có tới không? Cả đêm cũng không thấy nàng, ta không quấy rầy các nguoi nói chuyện nữa.” Tiểu Quân tự nhiên cười nói, hai con mắt lại nhú lại thành vàng trắng khuyết đáng yêu.

“Trung Hàn, ta hận chết bảo bối! Ta hận chết hần! Đêm nay nếu không nhờ nguoi, ta cũng không còn sự tôn nghiêm nữa. Ô…… Cảm ơn nguoi.”

Tiểu Quân vừa rời đi, Sở Huệ đã bỏ nhào vào trong ngực ta. Mùi thơm trên người nàng khiến ta khó có thể kiềm chế, hai cục thịt áp lên ngực ta càng làm ta hô hấp dồn dập, ta chỉ có thể kiên nhẫn. Nhưng ta hoài nghi được cái ôm của nàng hình như không bảo trì phong độ cho lắm, dài đến gần năm phút.

“Nguoi đã vì trượng phu mà hi sinh chính mình, vô luận nguoi đã làm cái gì, đều là xinh đẹp nhất, nhất mê nguoi.” Ta nhẹ nhàng mà vuốt ve lưng Sở Huệ.

Sở Huệ vừa nghe ta nói như vậy, đột nhiên toàn thân rung động mãnh liệt. Ta còn chưa kịp phản ứng, bờ môi đã bị hai cánh hoa mềm mại phong bế. Ta vừa mở to mắt hoảng sợ, vừa mút vào tiểu đình hương trong miệng, ta đột nhiên cảm thấy bầu trời đã rớt xuống một món lễ vật. Càng khiến ta cảm thấy ngoài ý muốn chính là sau khi nàng hôn ta nồng nhiệt một phen lại đẩy ta ra.

Nàng vũ mị cười cười: “Lần nữa cảm ơn nguoi! Hôm nào lại mời nguoi ăn cơm. Tốt rồi, bảo bối đang đợi ta, bye bye nhé.”

“Cái gì? Đi sao? Sở Huệ tỷ, nguoi không thể đi như vậy, nguoi……”

Ta mới nhận được một món lễ vật từ trên trời rớt xuống, lễ vật này lại lập tức bệhông thủy cuốn đi, tư vị này thật sự khiến nguoi ta hụt hẫng muốn chết.

“Vậy nguoi muốn như thế nào sao?” Ánh mắt Sở Huệ lớn mật mà nóng bỏng.

“Sở Huệ tỷ, ta…… Ta có thể hôn lại nguoi một cái không?”

Sở Huệ hỏi ta muốn thế nào, ta chỉ có thể trả lời như vậy. Cũng không thể nói ta muốn cời y phục của nàng, sau đó làm chuyện xấu chứ? Tuy da mặt ta khá dày, nhưng những lời rõ ràng như vậy ta cũng không dám nói ra khỏi miệng.

“Nếu như nguoi trung thực trả lời ta một vấn đề thì ta có thể cân nhắc cho nguoi hôn một cái.” Sở Huệ cười hì hì nhìn ta.

“Có thể, có thể, tỷ hỏi đi.” Ta nhìn chăm chăm vào khe núi thật sâu trước ngực Sở Huệ.

“Ngày đó lúc ta bất tỉnh tại văn phòng của Chu Cửu Đồng, nguoi có phi lễ ta hay không?” Sở Huệ dẫu môi hỏi.

“Nhìn mấy lần, như vậy có coi là phi lễ không?” Ta cười hỏi.

“Đương nhiên không tính, ít nhất ngày đó không tính.” Sở Huệ tròn mắt nhìn ta một cái.

“Nếu nhìn không tính là phi lễ, ta đây thật không hề phi lễ nguoi, ta chỉ bất quá cẩn thận nhìn nơi gây mất xa cấm vào thôi mà.”

Lại nghĩ đến hình ảnh gây mắt xa kia cấm ở trong âm đạo Sở Huệ, ta lại muốn cười to.

“Ngươi.....” Sở Huệ gắt giọng. Làn da màu đường mật của nàng làm ta không biết nàng có phải là xấu hổ hay không, nhưng đáng về nhãn lông mày, cảm mỗi thẹn thùng của nàng thật là làm ta rung động không thôi. Ta lập tức ôm nàng vào trong ngực.

“Ta đã thành thật trả lời ngươi rồi, hiện tại có thể cho hôn rồi chứ?” Ta cười xấu xa.

“Hừ, vậy ngươi vì sao lại nói đã sờ qua ta?” Sở Huệ giống như giận không phải giận trừng mắt nhìn ta, thân thể xinh xắn lắc lư không ngừng tựa hồ muốn trốn tránh ta lửa tình của ta.

“Ta là nam nhân bình thường, ngươi ngày đó trần như nhộng, lại đáng người nóng bỏng. Cho dù ta thừa dịp ngươi lúc hôn mê sờ soạng mấy cái cũng là chuyện dễ hiểu, nhưng đúng là ta không có sờ mà. Lúc ấy nói sờ qua ngươi, chỉ là muốn chọc giận ngươi thôi.”

Hai tay ta nắm thật chặt, mỹ nhân ốm yếu như Sở Huệ này làm sao có thể giẫy giụa khỏi cái ôm mạnh mẽ của ta?

“Bây giờ ngươi còn dám vô lễ với ta, chớ nói chi lúc ta hôn mê. Ta..... Ta không tin lời ngươi, hừ ! Nếu ngươi đã không trung thực, ta cũng không cần phải thực hiện lời hứa của ta. Được rồi, mời ngươi buông ta ra, bảo bối vẫn còn ở ngoài sảnh chờ ta.”

Sở Huệ hai tay chống lên bộ ngực của ta, đôi mắt đẹp giảo hoạt nghịch ngợm, eo nhỏ uốn éo, vài miếng nếp uốn trước ngực lại kéo thấp vài phần. Lần này, ta đã nhìn thấy núm vú.

“Đúng là không nên tin ta, ta vốn không phải là người tốt. Ngươi thực hiện hứa hẹn cũng tốt, không thực hiện cũng thể, dù sao ta sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

Hương khí phiêu tán trên người Sở Huệ đang ăn mòn ý chí của ta, dục vọng như lửa trước mặt mỹ nhân đường mật chỉ có thể thiêu đốt, căn bản không cách nào khắc chế.

“Hừ, khi ta tới, bảo bối nói ngươi muốn đánh chủ ý lên ta, bảo ta cẩn thận một chút, ta còn chưa tin. Hiện tại ta đã hối hận, vừa rồi hôn ngươi một cái là ta muốn cảm tạ ngươi. Nếu như ngươi uy hiếp ta, vậy ngươi cùng bọn Vạn Quốc Hào, Chu Cửu Đồng không có gì khác nhau.” Sở Huệ nghiêm mặt.

“Ngươi phải hiểu rõ một điểm, ta không có bức hiếp ngươi, ta là người bị hại.” Ta cũng nghiêm mặt.

“Ngươi bị hại?” Sở Huệ tỏ vẻ không hiểu nhìn ta.

“Đúng vậy, thời điểm ngươi hôn ta đã có sự đồng ý chưa? Ngươi có biết lễ nghĩa hay không vậy?” Ta giả bộ thê thảm khóc không ra nước mắt.

“Ngươi..... Ngươi thực vô lại.” Sở Huệ rốt cục nhìn rõ ràng của ta bản chất.

“bị cưỡng hôn, bị phi lễ, còn bị chửi vô lại. Ta hiện tại thực quá ủy khuất, lòng tự ái của ta đã bị thương tổn nghiêm trọng. Vì vấn đề tự ái của ta, ta phải hôn lại ngươi.”

Ta gượng cười hai tiếng, hoàn toàn giống như tên côn đồ.

“Ngươi..... Ngươi thật sự rất đáng ghét.”

Sở Huệ không phản bác được, chỉ có thể trừng to mắt.

Ta muốn cười, nhưng ta vẫn nhịn được. Nhìn bờ môi anh đào màu tím của Sở Huệ, ta liếm liếm khóe miệng lưu lại vết son môi, chỉ cảm thấy rằng môi trắng nõn, miệng đầy hương thơm.

“Sở Huệ tỷ, ta có thể hỏi ngươi một chuyện không?”

Ta không vội hôn lại Sở Huệ, bởi vì ta không chỉ muốn hôn nàng, ta còn muốn chiếm hữu vưu vật cá tính này. Nếu như mỗi ngày có thể nghe âm thanh ồm ồm của Tiểu Quân, lại nghe một chút âm thanh khàn khàn của Sở Huệ, ta dám nói đó là một cuộc sống thần tiên.

Sở Huệ giẫy dụa trong ngực ta như một con rắn, núm vú càng ngày càng rõ ràng. Nàng tựa hồ không phát hiện ra xuân quang đã lộ hết thảy, sau một hồi giẫy dụa, nàng dứt khoát bịt môi: “Muốn hỏi thì hỏi đi, đừng ôm người ta nữa.”

Ta bất vì sờ động, như cũ ôm vị này hương khí bốn phía mặt đường mỹ nhân, ngoài miệng ho khan hai tiếng hỏi: “Vừa rồi ngươi đã gặp Vạn Quốc Hào. Ta rất muốn biết, ngươi thật sự đáp ứng lên giường với hắn ư?”

Sở Huệ không ngờ rằng ta sẽ hỏi vấn đề này, nàng sững sờ một chút, thần thái lập tức ảm đạm xuống: “Không đáp ứng thì có thể làm sao? Chẳng lẽ tro mắt nhìn bảo bối của ta ngồi tù ư?”

“Ngươi quen biết Thu Yên Vãn, vì sao không nhờ nàng? Nàng sẽ không để cho ngươi làm như vậy chứ? Mà ta cũng đã đáp ứng giúp các ngươi, ngươi làm gì ủy khuất chính mình?”

Không biết có phải do quá say mê Sở Huệ hay không, trong giọng ta còn mang theo một chút trách cứ.

Bạn đang đọc truyện *Tỷ Phu Vinh Dự* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.